

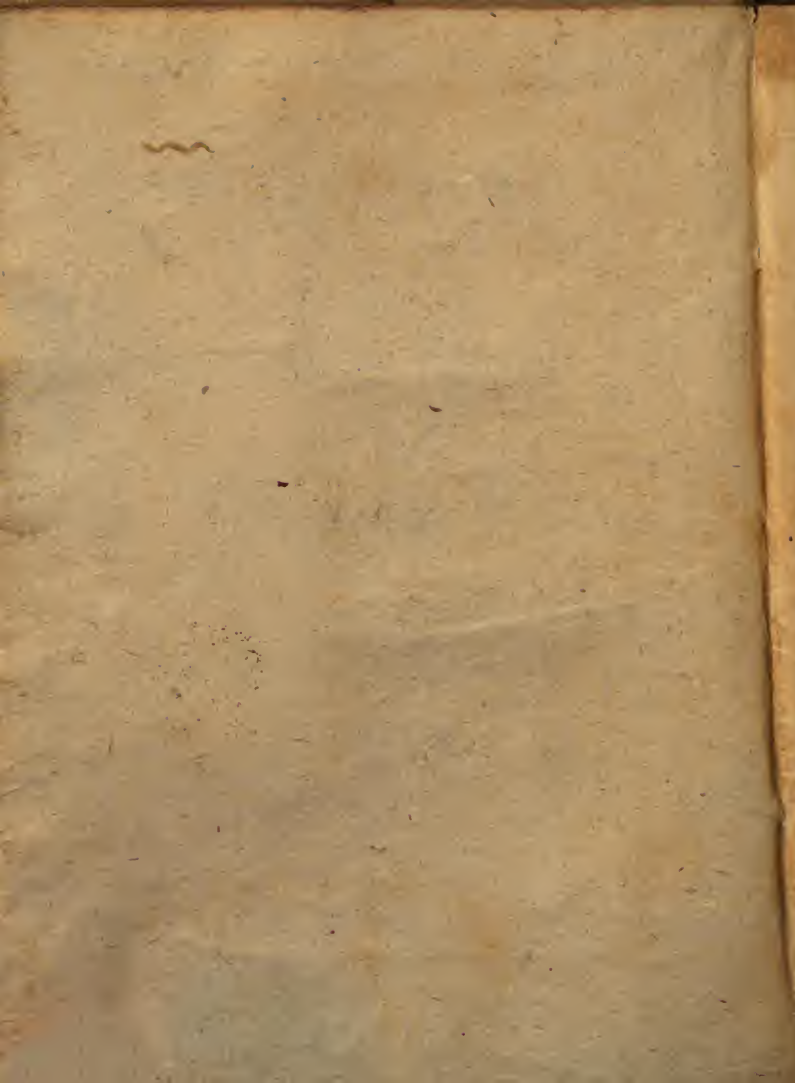

N.g.90.

N. ~~30~~ Af 4
g.90

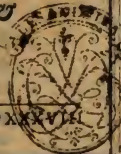
X X X . 1 . 19 .

IOANNIS
MARIAE
VELMATII

*Sacrae Theologiae professoris, et Poetae
scientissimi, ueteris et noui testamēti opus
singulare, ac planē Diuinum: et ab ipso
Authore accuratissime recognitum,
et scholys illustratum, et
diligentissime
excusum.*

VENETIIS

MDCCXXVII

IOANNIS
MARIAE
VIRI MATRI

...
...
...
...
...
...
...
...
...

... ..

IOANNES

MARIA VEL MATIVS

Bagnacaballus ad reuerendissimum do-
minicum portuensem episcopum
cardinalem tranensem salu-
tem plurimam.

IOLENT reuerendissime anti-
stes christiane fidei decus, qui cōti-
nuis exanimati laboribus delassan-
tur, suam uultuosam frontem uarijs
interdum solatiolis recreare, ne in-
ociosum corporis torpedinem: et
diram mentis ebetudinem telcetri-
mi facinoris genitricem labant incauti, quæ nisi in per-
acerba quædam fastidia mortalium curas ducit, at ego
cum innumeris laboribus, et uite obtunderer miseris,
non infimas malarum ualitudinum perpeffus æruinnas
post obnubilati stomachi lassitudinem musarum iocus-
lis, placuit, aliquantisper indignatos artus expugnare,
pyrenco refocillatus haustu, et ut me ab ætheolcis cō-
tentionibus amouerem, quarum cauillationes uix quis-
dem philosophali patientia repurgauit, ut quos dialectic-
cos, quothoris, exanthlaram labores haud quæquam meo
possem ingenio speculari. Cum bella omnia, bella om-
nia in nostris partibus stygio intonarent boatu, nec a
domo domus tuta esset ciuili fœdata sanguine, et ne
ego ipse tot absonos armorum strepitus: et miseris
rum miserimos mulierum ululatus audirem: satis mei

pectoris proluuijs sanguinis sordidatus, et pene ex-
haustus uita, secessi, et cœlestium rerum creatio-
nem, et cacodemonum lapsum a mundi exordio,
præcunte diuini pneumatis gratia, cuigilaui, tuo
etenim fretus numine usq; ad Christi assensum.
qui Christi ianua, ad æternam uitam, cardinis geris
uicem, quiq; p̄s præcibus summa clementia, paterno
non interdici fauore, quo fit iure optimo hos tibi no-
stros labores, et uigilias perinde ac meo consecrē phœ-
bo, quandoquidem diuina diuinis, et magna magnis
offerenda censeo, tam et si ego infimus peccatorum imi-
tator, sed quia hæc à diuinarum rerum archiuo seligun-
tur, ea profecto, ratione, non puerilia esse dixerim. Si
quid tamen minus egregij deprauandum sit, meo obs-
tuso ascribas ingenio, quoniam in quo homine anxietas
tes hospitantur, ueluti nauis est in tempestuoso fluctu
turbine derelicta, ubi undarum sonitantes incurfus ges-
mentem illam ad scopulos impellunt, quæ est eius per-
nities, si quid autem climati offenderis, id totum diuina
elaboratum charitate prædicato, et tuo mihi sufful-
tum præsidio, homo enim sum reuerendissime antistes,
scio quippe q̄ non deerunt detractores, qui tantum uir-
tuti insidiantur peiores orco, qui solos reos excruciat,
quis enim non aliena cernit ad sua prauatæ eius? multi
quippe, ut sua extollant, aliena condemnant se multum
tumidi scire simulantes cum nihil sciant, et si aliquid
est, illud aliquid in parum conuertitur, qui uere sciunt
non uituperant, sed si quid erroris emergat paterno mo-
re castigant ut nulla dicendi salago ab astantum auribus
audiatur, quia quo magis decreuit ignorantia, co-
minus crescat superbiendi cupido. littere enim è saxo
debent

debet oliuum emungere, non at ab oleo silices excava-
re. Quicquid sit, accipe hos sudores uel matu, et in illi
parcas solita, solita inq; clementia, et memento te esse
Romae, ubi errata anime corrigantur emaculanturq;
non ergo mirum sit, si et nostra ibi Romam profecta
fuerint absoluenda. Vale tibi me totum dico.

iiii
T
Q

V

VELMATIVE AD REVE

Q
T
Q
D
V

PETRVS CARABETA

Physicus.

Quæ deus æterno produxerat omnia solus.
Fert tibi uelmatys docta camæna modis
Dat grauis euterpe hic quæ non cecincere priores
A' ioue nunc musa est, de ioue uera canit
Tum silcant cuncti sacro hoc referente poeta
Quod possit dici, clauditur hoc opere.

Prima erit ad græcos, tibi mantua docta secunda est
Velmatio ad musas tertia palma uiro.

VELMATIVS AD REVE;
rcndissimum Cardinalem.

Inseruit natura modum perfecta creatis,
Ex ui nature quod iuuat omne petit,
Tendimus optato, fugimusq; nocentia nobis,
Ex ui nature quod nocet omne fugit.
Quæ bona sunt optantur enim, si forte negentur
Tunc suis occurrit luxuriosa magis.
Quæ sibi conueniat, talem sibi postulat artem.
Non intrat proprios si mirus apta lares,
Nemo alas quærit: nec uiuere quærit in undis.
Nemo petit timidas uictitet inter oues,
Discere qui nescit cupiet, requiemq; labori,
Qui tam p̄ hœbeas sollicitauit opes.
Viuere qui lassus fortis, qui morbidus atra
Bile tumet membris uulnus abire suis.

Crine

Crinē carens erines, seu densis crinibus optat

Demere de grauibus pondus inermis comis.

Secltus et ire, pedes, audire decetia surdus.

Et truncus manibus tangere queq. suis.

De nare expunctus, et cecus de lumine tentat.

Mutus et assiduo queritat ore loqui.

Da panem misero, donetur candida seruo

Libertas, lasso da breue, gaudet, iter.

Nauita uult portum, quaerit compendia uiuax

Mercator, causas causidicusq. graues.

Arma petit miles seui renitentia martis.

At uilis trepidam uellet habere fugam,

Rusticus et segetes cupiunt animalia uictum.

Pinguescit tacita nocte laucerna uorax,

Da canibus leporem, fugienti et pocula ceruo,

Da cliuum lepori, dum fugit ante canem.

Gaudcat ille puer, cui primus in a quore puluis.

Gaudcat et primo puluere primus equus.

Ista iuuant, eadem magno cupiuntur et astu.

Ex ui nature quod iuuat omne petit.

Tu sitis, ars et nostra decens, doctrina, quiesq.

Pes decus, ad teneras auris aperta praecces.

Tuq. manus, lumenq. mihi, mihi uerba, cercesq.

Libertas, portus, causaq. sis methodus.

Arma mihi, lucrem q. mihi, deffensio nobis.

Tu seges, et uictus, quem peto cliuus cris.

Ergo optatus ades, qua sunt optanda pctuntur,

Ergo optate pias concipe mente praecces.

Sit mihi, non aliud cupio, tua gratia semper

Non desit seruo, qua sibi grata, tuo.

Aphricus optata sitiens ut pergit ad undas
Cereus, et á rapido præda fugata cane,
Pauper ut optat opes, ut diues auarus et aurum,
Vtq; salutiferos aduena sepe lares.
Vt leue quæ sursum, centum graue postulat, atq;
Vt puer ad mammas fertur amore suas.
Vtq; petunt solite præ stare incendia flammæ
Et dare ptycheo cum face sceptrâ uiro
Vt sua quæq; mouct natura inducere cursum
Sic ego te proprium cum præce seruo patrem.
Nec dabit obtusam læthea obliuio mentem
Dcleat d nostra, quem colo, mente uirum,
Dum tenet occiduos homines, dum tartara manes,
Mundus, et auricomi sidera clara poli,
Dum quoq; uis slabit gelidos aquilonis ad ortus,
Vertice dum siculis eminet etna iugis.
Tam diu seruabo, diu te uencrabor amorem
Nec mea mortali suuct orbe rota.

Velmatius

VEL MATIUS

In iudicantes exteriora, pannosum indo
Etum, togatum uero philosophum.

- D**ecipit exterior facies, qui à mœnibus urbem.
A longa et ciues iudicat esse toga.
- H**orrentes capre barbas patiuntur et hirci,
Sic ea philosophum non facit esse grauem.
- T**u graue, tum gelidum lapidoso in corpore marmor.
At leuis à gelido marmore flamma liquet.
- N**on omne est, quod turpe, nocens, sub arūdine nectar.
Nec iuuat in pulchro quod nitet omne situ.
- N**on claua alciden: non tela horrentia martem
Non faciunt moscn cornua legiferum.
- N**on christus: quicumq; crucem gestabit amaram,
Mollis et horrissonum non dabit alga fretum.
- S**ub luxu turpis facies, prudentia uestem
Non sequitur, dominum sed magis ipsa suum.
- A**n locus ingenium pariat? seu carmina uestes?
Sic tantum attalicas uult sibi phœbus opes?
- N**ascitur in medys fatuus q̄ magnus athenis.
Nascitur atq; scythas, qui sapit alta rudes.
- S**epe sub herbofo latitant argentea campo
Muncra, et in modico dulcia uina lacu.
- P**icta domus miras est ostensura figuras.
Et q; fluit picto fœda cloaca lare.
- S**anctior ut fiat, moncat uel rectius orbem
Quid profunt taro lignea uincla pedi?
- T**ersa quid arma iuuant miris incisa figuris,

Aurea quæ sapiat ni gerat arma manus?
Non omnes, quos roma cibat regina, potentes.
Non omnes miseri qui uaga rura colunt.
Non uerax, nec falsa quidem est oratio uerbis.
Qualia sint donis discimus arua suis
Vel matij liber iste boni, qui frater: inopi q.
Aduena, et in modica, non sine febre domo.

IDEM IN MORDACE.

Dira canis latrat, uomit et fera toxica serpens.
Dilacerant rapidq uiscera dente canes. lupi.
Est hominis laudare hominem, qui murmure nostros
Depompat numeros hic canis, hidra, lypus.

IDEM IN BLATTARONEM.

Multi tela sciunt cæ nati horrentia pullos
Martis, et in thalamo prælia multa gerunt.
Sape fremūt: et uoce citant in bella quiritæ.
Hunc feriunt, alij præmia opima ferunt,
Castigant uictum, laus est uictoria, belli
Atq; modum pleni uiscera carne docent.
Ii tamen expertes pugna sine uiribus audent
Perdere mul. a labris prælia, nulla manu
Sic tu, qui mordes nostrum sine fine, laborem
Da prius in pugnam sub duce marte manum.

Hieronimus

HIERONIMVS SERVI

ta mutinensis lectori candido.

LECTOR humanissime lege, et
 perlege, quæ so (non caratione ut
 uapulet) uelmaty præceptoris mei
 opus singulare, uiri nunq̄ satisfau
 dati, in quo à mundi primordio, al
 tiloquo uersu, usq; ad Christi ascē
 sum multa habebis miro lucubrata
 eloquio, siquidē totius orbis fabricam, angeloz̄ lapsū,
 et primoz̄ parētum expulsionem, uniuersale diluuiū,
 babilonicam destructionem, humanatum uerbum, chri
 sti passionem: et eius admirabilem ascensionem, quæ
 cuncta magnis mixta sententijs in decem libros digesta
 sunt, quibus additi sunt apostolorum actus, quorum ulti
 mus, multæ doctrinæ Pauli apostoli in neronem disces
 ptationem rome continet admiratu dignam, quæ cun
 cta in libris omnibus commentariolo denudantur: præ
 ludia quædam item legito ante opus hoc magnum à ui
 ris doctissimis non spernenda nec non quæ actus præ
 cedunt in concionatoris subtilia pertractantes magis
 disputanda q̄ prædicanda, talis homo est uelmatius ut
 admirandus sit in suo quolibet extēporanco uersiculo.
 hunc legant omnes qui nasum habent, non mordaccs ta
 men, nō cirratoz̄ instructores, qui latrare oblectantur,
 puerilia in suis scolis uentilantes tantum, de malcuolis
 intelligo. qui quid sciant nesciunt Vale.

VELMATIVS

Quis nostros offundat .n. sine lege labores?
 Nescio, qui primus tela nefanda gerat,
 Si doctus, doctum quem non sapientia mitem
 Fecerit: at cæco dogmate nasus abest,
 Inuidus horrifonos, miserum me, armabit iambos,
 Concitet hic tantum prælia, non alius.

EXCVSATIO

Argus ubiq. nequit, si quis tamen exeat argus,
 Hermetem timeat, qui legit esse deum
 Ergo hic mercurium trepidet mea musa desertum
 Ne claudat libro lumina multa suo.

Argumentum

ARGVMENTVM PRIMV.

Prima chaos facies et mira creatio rerum,
Inuidet et tellus cernens uaga munera ponto,
Mittuntur cælo montes sua uola reuelent
Omnipatris sunt quæ conuenientia terræ,
Bruta huius: cæliq; fere noua prælia tentant:
Fabula bubonis fertur, terrenus et adam
Primus homo in terris, minor hic similatur et orbi
Qui tenet hoc totum, pariter diuina potestas
Spiritus et molis miro simulantur honore
Celipotens terrasq; petit, præcepta feruntur
Regnanti in terris, cui libera facta potestas
Cunctarum rerum, repectunt cælestia diui.

✚ LIBER PRIMVS ✚

VELMATIVS

Arma citant^a plures ueneris fragrantia sceue,
 Accendunt faciles cordibus igne faces,
 Bella canunt^b multi scelerati audentia martis,
 Ac enses acuum tela nefanda, truces,
 Crimina castigant^c pauci, uirtutis amore,
 Christiferum^d nullus carmine tollit opus.
 Ergo ego complector christi uestigia^e solus:
 Ergo salutiferam cogor adire crucem.

IOANNIS MA

RIÆ VELMATII BAGNA

caballi christeidos, ad Dominicum Res
 ueren. Episcopum Portuensem
 Cardinalem Tras
 nensem.

Liber Primus.

SCELORVM, Terraq; suo
 mulprimordia uersu,
 Et flammæ, uel quo spirant animalia
 et unda
 Ordior: et diuos refro super et beo
 ra uultus,

Ac steropum^f casus: iudeaq; toxica moerens,
 Quæ insontem fixere deum: sua funera: uitam

b

a Plures

b Multi

c Pauci

d Nullus

e Solus, scilicet, lectum

f Steropum dæmonum

a Quo id est vt quaedam modum

b A terris ad caelum,

c Syreicos catus id est vanitates

d Chimeram poetarum figmenta

e Eoos orientales

f Nouum solem. i. christum qui est sol iustitiae

g Portus beatam vitam Virgo inuocatio est

h Causas. scilicet illius qui a ioue descendens venit ab alto caelo ad inferiora: & causas interitus. scilicet vos fuit moti

i Haud aetis non posse aetis terrarum vultibus

l: Concesso communis cato a sole

l Foret ante q̄ siccu eēt q̄ ab humido dissidet m Deus erat omnia. i. ante mundi: & rex omnium creationem nil erat p̄ter deum

n A nullo quia a nullo deus est a quo tñ omnia o Prima fuit sapi. xxliii. ab initio: & ante secula creata sum

p Gōnexio appositio ē q̄ Omnipotēs est deus vsq; ad illud cōstat. an. gelicos vultus: deest rela e iuam in omnibus

Surgentem a tenebris, et quo uictoria praepes
 Duxerit a terris: huc huc diuertite mentes
 Christicolae, dextrumq; latus petat impta uitas
 Saxa ratis, scyllam fugiat, secunq; caribdim,
 Et syreicos cantus, triplicemq; chimera
 Anchora ad eos cursum, citā dirigat ortus,
 Prospiciatq; nouum referens noua gaudia, solem,
 Intratura sacros praesenti numine portus,
 Vnda ubi perpetuo tanti silet a quoris a uo.
 Virgo igitur, diuina parens macula, inscia, patris,
 Te pia qui genuit mater, ueneranda potestas,
 Sume preces: et fortis opem, miserata laborem,
 Fer mibi poscenti, tua sit, quam, doxa canemus,
 Qui tuus atq; dolor, memora mœssiſſima causas
 A ioue descendens, caelo qui uenit ab alto:
 Interitusq; simul, tanta et pietatis ad omnes,
 Sunt tua quae narro: fauces optata fide:
 Ante diem primae lucis, et celumq; quod omni
 Imminet, haud aetis terrarum uultibus arte.
 Ante serenatam stellarum condere formam
 Aurea concesso reddentem lumina uultu,
 Ante q; totum pulchre distingueret orbem,
 Et terras terris: et montes montibus, udis
 Et gelidas partiret aquis, tunc iuppiter undas,
 Plumen ab ingenti: fontemq; a flumine, ponto,
 A facie faciem; tenebras a luce, calorem
 A gelido, siccuq; foret: quod dissidet udo,
 Nil erat, altus erat deus omnia, et omnia grandis
 Iuppiter a nullo, toti sapientia mundo
 Prima fuit, praecleara trium connexio, diuum,
 Omnipotens qui cuncta mouet, qui cuncta gubernat,
 Principio: et sine fine manens, aeterna potestas.

Principium

Principium finisq; simul, causa unica rerum,
 Naturans natura boni, qui trinus: ex unus
 Ter deus: una tamen tribus hæc essentia diuis:
 Quis^a tribus unus honos: tamen his non inuidet una
 Simplicitas: numero gaudens pulcherrima ternos
 Angelicos tanto socios in lumine uultus
 Natura^b æ quales nullo^c conflauit ab ente.
 Incipit a claro distinctum iuppiter orbem
 Lumine spirituum, iouis hos ex gratia diuos
 Finxerat informes, nec dum pia gratia doxæ^d
 Fecerat æternos, iusti donare tonantis
 Præmia scit meritum, mentem his ratione creatis
 Armata: uaria uoluitq; cupidine possent
 Mutari, dextram peterent, partemue sinistram
 Distinctu specie, sine corpore fecit eosdem.
 Atq; idem empyreum, tempus, caput ordine rerum
 Materiamq; creat: simul hæc uenere coæua
 Quattuor, hoc illi non præ fuit, omnibus una
 Formata est facies: confusus ab ordine uultus
 Huius erat mundi: lucemq; incluserat enti,
 Cui uultus deformis item, confusaq; moles,
 At lucem a tenebris longo discrimine factor
 Distinxit rerum: noctem dixere tenebras,
 Et lucem fecere diem: duo lumina iunxit
 Magna polo distincta locis, gratissima cælo,
 Officijs distincta suis per sæcula uita.
 Auricomi sed prima fuit præsentia solis,
 Cinthius incepto, frontem, calcemq; dici
 Ordinatur: huic amor est, perfectaq; gloria mundi.
 Igneus est, sine labe micans sol, plenus, ex urit

Meritum in omni datu ius est itam ex merito dantur præmia, meritum ergo
 scit donare præmia iusti iouis. Donare recte dictum quia non sunt condi

a Quis pro quibus unus
 honoris tres sunt iuxta il
 lud tribus honor unus

b Natura æquales quia
 ipsi indissolubiles & im
 mortales. ii. sen.

c Conflauit in trinitate
 ubi nulla difficultas sa
 bificandi exprimitur

d Doxæ gloriæ

✠ LIBER I ✠

que passione huius seculi ad futuram gloriam. Distincti specie: quia quot angeli tot species. Idem deus. Caput appositio est: quia materia prima est rerum omnium principium. Quatuor. Angelus: cælum empyreum: terra & materia prima. Non præfuit unum non fuit ante aliud. Vna id est simul. Factor rerum maiori discrimine rerum. Dixere. Et tota trinitas. Genitrix facit mater hominem ad imaginem & similitudinem nostram. Distincta locis id est in diuersis ordinibus: quia aliud est cælum solis: & aliud iuræ: sic & quantum ad oculos: quia luna & sol e regione apparuerunt: habent & distincta officia. Frontem in nostro hemisphere sol ortu suo loquedo ex vulgari opinione, principium diei gignit, ex occasu autem finem, cum se vera nunquam oriatur, & nunquam occidat. Igneus est es colore. Vixit ex virtute.

Lucem alijs præbet, distinguit tempora, & imis
 Incrementa gerit: sese difundit et æque,
 Quo sine, nulla dies: sed tantum noctis opacæ
 Tegmina tenduntur, telo uiolantur, et atro
 Mortales, fragili morbus dubitabilis ægro
 Insurgit, querulæ cruciant mortalia uoces
 Pectora bubonum: dominantur crimina genti.
 Mars parit arbitrio plures sine lege, tyrannos:
 Et iuuenum ardescit stricto manus impia ferro
 Ad mala, peruersa mentes mortalibus insunt.
 Furta lauerna parat: mundum commissa reguntque,
 Præmicet igni uomi si non præsentia solis,
 Sol oculus mundi, rerum pulcherrima uirtus
 Cui quoque lux confusa chaos sociata perauxit
 Lumina: uel summo posuit super omnia cælo
 Iuppiter: et tenebras iussit: quibus alma ministrat
 Luna, suo perfecta globo: cui frigida mens est,
 Et facie maculata graui decrescit ab orbe.

Mars parit mars tyrannos, pater, & deus, quia uiuitur uolentia. Mars iuuenum. iuuenes audent in mala facinora nocte. Lauerna furæ dea. Sol oculus mundi. Pli. preclarus: eximius: omnia intus. omnia et exaudiens. O ui. iiii. meta. videlicet deus omnia primus. Confusa chaos, lux latens in chaos iuncta fuit soli. Perfecta quia facta est in plenilunio. Maculata facie propter maculas apparentes in ea.

Et uultu ad superos placet hæc defecta bicerni,
 Inde iterum

Inde iterum quem prima manus perfecerat orbem

Assumit: toto renouataq; corpore crescit.

Humectat terras, augetq; hæc semina campis,

Tum uario hæc eadem uestitur luna colore,

Rubra docet uentos, pluuias mortalibus offert

Nigra, sed adlectans pulchro candore serenum.

Ad superos. quia luna semiplena cornua gerit sursum, Prima manus. i. e. noua in orbem primis. Crescit. s. p. apparetiam. uario colore, interdum luna rubescit, tunc protendit uentos, quando q. nigrescit, tunc pluuias promittit, sed sic candida sit serenitatem.

Nocte micans erebi est oculus, tum lumen in umbra

Clarius ut tenebris lux est, rutilantior orbis

Solis erit, q̄ luna minor, quæ sole triumphat.

Hæc auctu minor ipsa suo: si contrahat orbem

Maiores erit, primis septem uarianda diebus

Diuisua uenit: totidemq; obduxerit æquam

Orbis in orbe rotam, simili sub luna relapsu

Temporis, hæc eadem medium cupit abdere uultum

Diuisua iterum, reliquis silet illa diebus:

Et coitum cum sole parit, dilapsa per umbras.

Nocte micans. luna est noctis oculus, sicut sol diei & mundi. Erebi ob scuritate. Orbis, sol, n. est rutilantior luna, q̄to ipsa tenebris est clarius. Minor. quæ luna minor sole, sole triumphat. Q̄tera. hat circ. potet. pariter diuisua, quia primis. vii. diebus diuisua crescit, & aliis. vii. orbẽ complet, dein decreuit sub simili relapsu temporis. i. in septem diebus uenit ad dimidiam partem, abders medium uultum, rursus diuisua est, & cum non apparet coit cum sole fratre suo.

Stc maius, lumenq; minus faber optimus ornat

Lumine diuerso, uarios ex sedibus idem

Planctas format uarijs, sunt ordine septem:

Falcitens, grandæuus item Saturnus, ex ingens

Iuppiter, et Mauors, Phæbus, Venus alma, decorum

Nuntius, e quorum numero tenet infima phæbe.

✚ LIBER I ✚

Signaq; disposuit lato surgentia cælo.
 Sunt duo tecta seni, proprium cui uilis opaca
 Noctæ caper præbet, stat cum fundente diebus
 Continuas Saturnus aquas, uult Iuppiter ingens
 Atq; duas habitare casas: huic ille diurnam
 Collocat, admissas tendit qui pelle sagittas
 Nocturnam piscis, totidem bellonus habebit
 Ense domos: aries medio sub sole feroci
 Concedit marti thalamum: cui scorpium atra
 Noctæ larem præstat, solum sed cinthius unam
 Vult, petit herculcum radians à crine leonem,
 Atq; paphi regina duas, sub lumine taurum
 Stellarum flauo, radiat dum cinthius æquam
 Nimirum libram, totidem cillenius^o ædes
 Hic habitat: gemini claram tribuere quietem.
 Sideream uirgo tantum uult cinthia cancrum,
 Admonuit qua quodq; uia sua prenderet arua,
 Et proprium seruaret iter, ne deuius ordo
 Cælorum alterius daret in compendia signum.
 Addidit atq; idem nocturnos Iuppiter ignes
 Innumeros: posuitq; suis rutilantia tectis
 Sidera: quis præ clara dies, quis turbida nox est,
 Esse duas arctos, ursa hic calistone maior
 Parrhasia, tyriam sed fert cynosura^b minorem.
 Nulla scit occasum, gelido nec in æquore mergunt
 Pectora, quæq; polo cælo nascuntur eoo
 Dantur: et occiduo condunt quas littora tractu.
 Et deus opposuit septem lucre trioni
 Sidera: candentes uoluitq; in uertice flammæ:
 Nulla mora in faelis, compleuerat omnia uerbo.
 Quinq; dedit zonos: iussuq; die spiter omnes
 Disposuit cælos, elementa liquentia traxit:

Et pondus

^a Cyllenius. Scitar & cillenius.

^b Cynosura. I. ursa m. l. nor a canis vta. i. cau da.

Et pondus gelidæ rigida calcabile terræ
 Materia, quæ prima fuit, soror omnibus una
 Et genitrix eadem rebus, quæ cetera finxit,
 Cuncta locum retinent: distinctus ex orbis ab orbe
 Infima terra locat: telluri præeminet æ quor,
 Oceanis dominatur aquis penetrabilis aer.
 Aera pyr cingit, feruentes cinthia flammas,
 Mercurio mox luna subit, cillenius alma
 Sed ueneri, uenerem rutilans super ambulat, ex sol
 Solis at arua furens calcat lucentia mauors.

Admonuit. s. Deus qua via quod si signū p̄nderet sua arua, ne deius ordo
 do celoꝝ daret signum in cōpēdia alterius signi. Quis p̄ quibus ferē
 miras inest & tempestas. Parrhasia, parrhasis est vrbs arcadiæ. Tyriam
 quia ut apparet eā tyrii obseruant. Gelido æquore in septētrione q̄ p̄
 & dant stellæ q̄ nascuntur eo polo. i. orientali. & occidentales littora
 nominatiuus est. Septentrioni numerantur quattuor mundi regiōes que
 suas ontres, habent stellæ Opposuit sidera lucere septentrioni. i. sicet in
 meridie stellæ ergo & septentriales Materia ex materia Rigida in
 formi: & rudi Soror: materia prima cum a deo ut cetera sit creata rem
 omniū soror est. Genitrix & cū ex ea res oēs inesse p̄dixerit non ab re
 re: oium mf fiat. Ab orbe. s. est. Infima terra pulchra dicē diuariatō,
 fima accuratiuus est pluralis. Pyrgnis. Mauors mats.

Altior armigero uult iuppiter^a effeciouemq;
 Grandæuus scæue^b genitor iunonis adunca
 Falce premit, diri circumdant sidera ditis.
 Flaua patrem^c grandi deus est super omnia sceptro
 Cuncta regit: qui cuncta dedit, mirabilis, ingens
 Destruit altisonor: nec non creat omnia iusu.
 Quam bene disposuit totum fœlicius orbem,
 Quam bene naturis: pars hæc distincta duabus.
 Corporei, cælestis enim prior, altera ex orbis
 Est elementaris, posuit quis uertice flammas,
 Et tenuem medio quis iusserit aeræ: cuius
 Subiacet imperio pontus, tenet infima tellus,
 Tris cælos natura capit cælestis, ex horum

a Iuppiter. s. stella
 b Scæue magis.

c Patrem. Saturnum.

✠ LIBER II ✠

*Empyreum primum: nomen cui prædicat ardor,
Ille locus fœlix, sequiturq; argentea sedes,
Mox firmamentum, planctis regia septem,
Quippe elementaris spheræ uult quattuor: ignis*

Corporali orbis. corporalis mundi machina in duobus tota consistit. in natura. scilicet celesti, & elementari. celestis distinguitur in tres orbis primarios: qui sunt, cœlum empyreum, cristallinum, & firmamentum, quod est stellarum regnum. intra firmamentum continentur septem orbis. scilicet saturnus, iuppiter, mars, sol, venus, mercurius, & luna, de quibus supra. Argentea sedes. cœlum cristallinum, siue aqueum. Regia. appositio est.

*Prima erit, hæc calidam, siccam quoq; feruida formâ
Intus habet: redditq; foris, subit altera, fiet
Acris, huic calidam, nec non humentia gignunt
Naturam: in medio est aqua frigida, & humida, tellus
Ima tenet grauitate sua, quæ densior illis,
Punctus erit mundi, sicco tum frigore gaudet:
Iuppiter ante tamen terras obduxerat undis.*

Hæc calidam. spheræ ignis calidæ est natura & sicca. Nota obiter istæ sunt qualitates primæ, quæ non sunt ab aliis, sed aliæ omnes qualitates, siue contrarietates ab istis. calidi. non venit a siccitate, nec ab ea siccitas, nec frigiditas ab humiditate, neque humiditas ab frigiditate. Altera. spheræ aeris. huic calidam. u. i. calida gignunt. nec non humiditas aeris habet calidam. & hu. non est ratio mediæ inter ignem & aquam. cal. gignunt. cal. & e. conuerso.

a Quod superest. quod nunc apparet.

b Totum mundi. i. totum quod in mundo erat fuit aqua.

c Viduo uultu. aspectu & appetentia sine animas libus.

d Fructus pares conuenientes sibi, quia pisces mari conueniunt.

e Cœruleum animal. i. piscis.

*Quod superest^a, quodq; intus erat, nec fecerat ingens
Occanis diuersa locis sua brachia, totum^b
Vnda fuit mundi, terram secreuit ab unda:
Terra fuit sterilis, liquidum sine piscibus æquor,
Nulla suas uolucris tendebat ad acra pennas:
Nil erat, at uiduo^c tacitabant omnia uultu.
QVE sterilis natura mala est, iubet addere fructus
Æquorcos diuina pares^d clementia pontum
Cœruleum parit unda animal:^e fit scopia, pistris,
Serraq; terribilis dentatam bellua cristam,*

Scillaq;

Scillaq; sirene formata ut uirginis ora,
 Desinit in piscem: stellæ gignuntur, et orbes,
 Sfungia, teucha natat, delphines^a in æquore curui
 Illudunt undis, sub aquas merguntur, et alto
 Emergunt, redeuntq; iterum, sic corpora iactant
 In speciem iactata chori, uel naribus efflant
 Flumina, diuino iussu dat grandia cete.
 Nereidas pontus, mare dat tritona canorum,
 Qui uocat æquoreos magna in certamina martes,
 Et canit in uasto recinens noua prælia^b ponto,
 Dant freta tum thynos: preciosi ac prandia rhombi,
 Qui^c calido^d ingluuiæ concinat edulia regi,^e
 Et phoce immenso labuntur in æquore, narci
 Atq; secant latices, tristem præbere saporem
 Qui noscunt: mullosq; gerit, fert liuida salpas
 Vnda suas: uariosq; dabunt loca dissona pisces.
 Multa natant fluuijs animalia, plurima ponto,
 Ista pares paribus ducunt et in æquore lapsus:
 Cum paribus uiuuntq; pares, faciuntq; chorcas.
VNDIQVE uiuentes formæ par unit imago.^f
 Magna tamen minimos pascuntur corpora uentres:
 Hanc litem rapidi parit inclementia uentris.
 Fluctibus inuidit tellus, gemitumq; superbo
 Corde dedit, campisq; pectora nuda gerebat.
 Et tantis spoliata bonis, non herba,^g nec ullum
 Tunc animal pascibat, opus telluris^h amore,
 Conciliumq; ex orbe ciet, uocat inuida colles,
 Et montes, uallesq; simul conquæsta sororem
 Tot pisces habuisse uagos, fluuiosq; meantes,
 Per sua sæuaⁱ negat cursus miserabilis arua
 Curuare, et proprijs deslectere cornua ripis:
 Ni quoq; pergrato comat^l se muncere uirgo.^l

a Delphino Rom. 11, 084

b Noua spia ingentia.

c Qui rhombus.

d Galido galoso.

e Regi diuiti.

f Pat imago formæ: id est æqualis similitudo, quia similitudo est causâ amoris. Cic. de le. pares cū pa.

g Non herba. Gerat.

h Opus telluris. amore concordia. vel pascibat opus amore. i. desiderio telluris.

i Sæua nominatiuus est id est irata.

l Comat ornet a comæ comis.

l Virgo intacta.

Erexere omnes matri capita altascentes
 Auxilium, uerbis fidum, factoque fauorem,
 Etna, agragas, abarim, pariter, berecimbis, atlas,
 Pangæus, parnasus, athos, dulcisq; salernus,
 Cinthus, uel caulon, rhodope, taurusq; citheron,
 Cassius, et uultur synai qui uertice fratres
 Sublimi superat sarnus, tum pelion, ossa,
 Otris, erix, pindus, præ grandis olympus, oeta,
 Consilium fecere omnes: solamina præstant
 Mærentitum uota p̄y materna receperant.
 Consilio exacto mittatur olympus, et atlas
 Etna simul cernit^a cælo, ^b curasq; tonanti
 Denudent: ^c satiata ^d graues iubet ipsa querellis,
 Et stimulent montes simili uultu aera uoto,
 Quemq; agitent, crucientq; simul liuore carente
 Muneribus: properata premunt uestigia montes,
 Atq; piæ matris pia iussa capescere certant:
 Ac in æti paribus uolitantq; per aerapœnis.
 Ii curas seruantq; pares parere patienti,
 Et terræ seruare polo præcepta^e iubentis
 Præsensit mestas telluris ab æthere uoces
 Iuppiter, ac ^f aliqua nullo qui uoce relatu
 Indiget, in uotum descendit, montibus atræ
 Obuius ipse tribus, qui se sublimius alto
 Tradiderant cælo: qui longa cacumina flauis
 Sideribus coæquare ^g suis, ^h surgentia pennis,
 Hos ⁱ quoq; maiores alios, et uertice uincant,
 Esse alijs humiles materna in uota reliquit
 Iuppiter, et cunctis sublimi collibus extat
 Vertice, nubiferi superantq; cacumine nubes.
 Conueniensq; ^j deus fecit cum montibus æquor,
 Iussit et in multis terræ prorumperet aruis:

Et sua

- a Cernit deliberat.
 b Cælo ad cælum.
 c Denudent deest vt.
 d Et satiata querellis plena iubent graues montes stimulent aera in simili uoto. quem & agitent. i. crucient liuore quia caret & ipse muneribus suis.
 e Patenti. s. tetrae
 f Et seruare precepta terræ iubentis polo ad polum. s. erent
 g Ac deus qui nullo indiget relatu descendit in uotum atræ, hoc est moeste, matris.
 h Coæquare coæ qua tria syllaba est rōe metri. i. coæquarunt sua cacumina sideribus.
 i Suis pennis suo uolantur.
 j Hos maiores alijs montibus deus reliquit esse quia stierunt humiles in materna uota conuenientis concors datus æquor cum terra

Et sua deflexo torqueret brachia^a cornu:
 Et sic occanae tentarent pabula mensa^b.
 Quae^c tellus factura foret, tum foedere iunxit
 Aera,^d tellurem suaues in uota fretumq;
 Litibus^e imposuit tunc sana silentia cunctis.
 Induit ergo solum precibus florentibus herbis
 Omnipotens motus,^f rerum matremq; dicauit^g
 Cunctarum picea, caucus fit, coxyla, condes.
 Salua, gith, foenum, colocasia, flammula, fungus,
 Cuscuta, cardo, filix, iuncus, lactuca, fagasmon,
 Fistula pastoris, lolium, barbatus, auena,
 Tapsus^h item, turbit, thimus, esula, malua, papauer,
 Pentapylon, condros, foetus saluina paterni
 Educatrix, aliasq; dedit produceret herbas
 Cunctorum tellus genitrix, pars seruida primum
 Attingit seruata gradum, pars nota sequentes
 Ingredditur, natura alyis data frigida flammis
 Corporibus minuit: totidemq; ex frigida seruat
 Herba gradus: placidum conseruant oxima odorem.
 Indica nux, nardusq; crocus, perfusaq; membris
 Balsama portantis pueri, sat amaracus audet
 Cum multis uirtute suum contendere odorem.
 Herpillus, rosa, menta, placent tibi lilia, flores
 Purpurei, uarijque iuuant in flore colores.
 Dissonat olphatu fungus, bouis arcet ocellus.
 Vngula tum ripis tardi est ingrata caballi
 Non sapit ex caulis, malua, ex plantago, lupini,
 Ac nullum lactuca parit: sic liliula, iuncus
 Exerucians urtica manus, minus utilis exit
 Naribus a terra, minimis quas sentibus arcet,

- a S ua brachia que sunt flumina.
- b Oceanae mensa. i. ut flumina current in mare.
- c Que. s. flumina terra factura esset quia ab ea oriuntur.
- d Aera: & fretum & terram suaues quia inierrunt pacem
- e Litibus cunctis.
- f Motus precibusque
- g Dicauit esse fecit terram sem cunctarum terram quam omnipars dicitur.
- h Tapsus barbatus.

¶ In ketis educatrix quia filius est de substantia patris cuius.

✻ LIBER I ✻

aborsum p̄ocurat saluaria. Dedit concessit. Pars. s. herbarum, ve' ex her-
bis. Primum qualitatis graduu. Sequentes secundum tertium et quactū.
Natura. i. frigida natura data aliis rebus minuit corporum caliditatem.
Conseruant ozima odorem vsq; etiam ad siccitatem. Portantis pueri q̄
conuersus fuit in amaracum. Audet. n. amaracus contendere de odore cū
aliis herbis. Suum pro suorū. Balsama sc̄iossi odoris vnguenta, quoꝝ
conserpsu conuersus fuit in amaracum.

Olfathu deest ab, quia non redolet fungus:

Ocellus bouis. i. costula fetida.,

Arctet repellit propter insu'sum odorem, minus vtilis naribus, quas na-
res arctet stimulis lins.

*Virtutem quæ cunq; gerit, mirabilis intus
Obseruat natura modum: quæ q; herbula prodest.
Quæ nocet, illa iuuat: non una medella dolori
Quam plures norint unum medicare dolorem,
Nec plures uni sat erunt: non omnibus una
Est eadem uirtus, et erit q̄ pluribus una
Intus habet uires, NIHIL est sine lege creatum.
Diuerfos diuersa ferunt uirtutis honores,
Hoc rumpit, solidatq; aliud: sed datq; dolores,
Hoc trahit ad nigrum, facit hoc albe scere uultum.
Hoc lætat, fugat hoc diram de corpore mortem:
Et florum tellus omni: uestitur honore.
Nec minus arboribus terra hæc uestita, triumphis
Erigitur: uario magna et grandescit ab ortu
Ecce abies, crescitq; salix, sambucus, et omnes
Arborci fetus: longum est narare coæuas
Quæ flexu radice cuncti in tartara, uel quæ
Ascendunt patulas ramis. et frondibus auras,
Et quæ multa tegunt q̄ molli corpora lana:
Fit laurus quæ multa sapit: nimis apta cæmenis,
Et malus, myrtus pariter, frondentis oliuæ
Ac species, prunusq; larix, oleander, et ulmus,
Quercus item, pinusq; simul, mala aurea quæ fert,
Populus in longa fluuiorum margine curuat*

Brachia

✠ LIBER I ✠

Brachiasit baucis, sorbes quoq; fraxinus, ornos
 Fert humus: atq; alios alijs quæ partibus ortum
 Accipere suum: salices humentia gignunt:
 Et loca flammaram piperis tributia ramos.
 Suntq; pares foetus: alios surgentia fructus
 Lumina parturiunt: alios ubi cæcat apollo
 Dat natura suos, quibus omnia cernit, ocellos,
 Alter ab assyrio fructus cumulabitur orbe.

Quæq; herbula, quæq; herba, et minima, & vilis habet vim suam, quæ in illius natura est mirabilis, & obseruat modum suum ut quilibet suam habeat vim suam ut stomachum frigidum. Non vna, non vna medicina administratur vni infirmitati, sed quæ plures sedant vnum dolorem. Lactuca tamen non prodest reiciendis sanguinem, sed & portulaca, quæ plures medicis, eidem morbo seruiunt. Nec plures quæ plures tamen interdum medicinarum vni infirmitati non sufficiunt. Saepe enim moriuntur. Non omnibus vna eadem virtus quæ est vni herbarum non conceditur omnibus herbis vna, non est calidæ virtutis, altera frigidæ. Laxat hæc, illa stringit & erit quæ pluribus, pluribus tamen herbis eadem est virtus non tamen omnis, non discedat ab exæphisi. delectu vnius herbarum videntur altera quibus ferme sit eiusdem virtutis. Intus habet virtus, herba quælibet habet virtutem suam latentem intra se. Nihil est, nisi nihil enim a deo & a natura ab eis, quæ deus & natura nihil agunt frustra, non enim temere creauit deus quæ in mundo sunt. Diuersos diuersæ res creatæ habent diuersos honores virtutis. Hoc sumptus, hoc habet vlcera diuersam virtutem, hoc autem solidandi. Hoc sedat aliquæ herbarum dolores immittunt. Ad nigrum aliquæ nigrescere faciunt, aliquæ albescere. Latet in lacto a ficit, quæ venenosa est. Præter arborum fructus facti fuerunt cum arboribus suis, hoc patet quæ deus omnes fructus paradisi concessit adæ, præter esum ligni sciētiae boni & mali, ergo erant facti, si dicas dixit de fructibus creandis suo tempore, sed quod quæ peccauit statim, deus enim perfecta creauit cuncta & adam cibo indigebat, forte dices hoc verum esse posse in paradiso. Ac alias, Carbores quæ in suis partibus ortum habent suum, quæ non omnes arbores nascuntur vbi quæ. Salices in locis humidis apte nascuntur salices, & populus, multæ vero in vestuosis locis & saxosis. Loca flammaram calida loca, orientis tributum piper, loca ergo Hamar tributia, & fructus pares ut piper, ber, cinamomum & similia. Cæcat claudit diuersæ regiones diuersos fructus pariunt.

Alter ex a ficulis patet ut producitur oris,
 Magna gerit proprios mortalibus africa uictus:
 Tura sabæus habet: uenietq; ex fructibus omni
 Hæc eadem quæ uni tibi gratia nata quibusdam
 E T^b quia nullius c^c superant uiuentia tandem

a uenietq; ex quibusdam fructibus, eadem gratia quæ vni, omni parti erit, hoc est multi fructus nascuntur in oriente qui & in occidente, & in omni regione, non tamen in omni particula rei loco.

b Et quæ nullius, i. quæ uictoria non uiuentibus præferenda sunt.

c Ordo est & quæ tandem uictoria superant ea quæ remanent nullius uitæ, si sensitiue iuppiter eduxit ea quæ relicta sunt a pōne, subitio iussa, quæ solus ipse temporis non eget successu.

Quæ remanent uitæ quæ sint ratione relicta
 Iuppiter^a eduxit subito, sed^b dissona, iussu
 Surrexit tumido, leo fuluus ab aggere, pardus
 Hic felit in maculis gaudens: ferrus ursus et uncata
 Mugit item taurus, grunit sus, mutit et hircus,
 Caurit^c amans panther, uerres quirital,^d asellus
 Orca, ouis ballat, uagit et lepus, impia gannit
 Vulpes, frendit aper, latrat canis, ardua rancat
 Tigris, et hinnit equus, capra fit, fit campaq; dama.^e
 Cacus et ore uomit flammæ, in terga camellus
 Surgit, aquas at cerua petit, fera lama fœtus
 Arborcos frangit, datur et centrocola monstrum.
 Humanos induta pedes, noua bestia, Romæ
 Visa fuit quondam, nam sibilat ore trifulci,
 Et parat insidias animantibus inuida serpens,
 Naturam natura suam, quæ prouida, firmo
 Imperio iunxit cunctis: propriamq; sequuntur.
 Magnanimus maiora parat leo facta, tenetq;
 Omnibus imperiū, trepidant^f fera pectora, et omnes
 Dum rugit expectant, iubeat quid regia proles
 Seq; dat ad raptum, cum dira uorago coercet,
 Hunc fugit omne pecus, prædæ et partitur in omnes
 Semisam socios: nisi quos natura creauit
 Esse pares raptu, sed pendet ab arbore capra
 Arida decerpens, humiles uaga prædæ pererrant.
 Quis^g lupus obstat, oues, saltant a collibus hirci,
 Currit equus, leuis atq; lepus, uaga dama fugaci
 Transilit arua pede, et sic plurima, plurima seruant
 Gestis suis animata modis, qua protinus omnes,
 Sentimus quæ obiecta obstant. Tum^h Iuppiter ardens
 In medio produxitⁱ aues: foret inuidus acer
 Telluri, et pariter liquidis tabesceret undis.

a Eduxit. Lin lucem
 b Dissona alietius sp̄i

c Amans est. i. panther
 omnibus animalibus ami
 cum præter q̄ draconis
 d Asellus pasino qua
 die & asellus orca, fecit
 enim deus animalia in il
 la prima cœatione perfe
 ctæ ætatis.

e Nota bestia quæ ideo
 monstrū, quia humanos ha
 bet pedes q̄ cephos dicit

f Fera pectora. i. fetari
 vel animalia et crudelia ti
 ment leonem.

g Quis pro quibus

h Qua sentimus. i. ani
 mata, anima sensitiua obic
 ta q̄ obstat potētis
 i Iuppiter ardens inētus
 k Auium creatio

LIBER I

Ecce^a aquila in pennas surgit, solemq; tuetur,
 Prima uolat, sublata suis petit æthera plumis.
 Accipiter pipans subitas se soluit in alas,
 Ascendit, descendit item,^b modo liberat æquans
 Acram nunc idem uolitantia membra coercet.
 Pura columba gemit, uiridi gemit^c arbore turtur,
 Piscitat et sturnus, mitilatq; acredula, turdus
 Exit enim trutilans, frigulans fit graculus, alte
 Glottorat immenso funesta ciconia rostro.
 Gratitat anser aquis, et anas tetrinit in unda,
 Has^d neptunus amat:^e nouus hoc mirentur, et hospes
 Attrahit undisono gaudentia numina fluctu.
 Cœruleis tantum statio et gratissima pontus
 Piscibus, et flumen pennæ quia gravior aer
 Quem uolat, et reuolat cunctis suauissima^f progne
 Zinzilulans, paruog; pipens in corpore passer
 Se miscet, nimium uolitat, celeriq; uolatu
 Lætus enim est, multumq; pipit, nimiumq; uidetur
 Læticiæ compos, gallina gracillat, et escam
 Vnguibus in multo cristata hæc pulucre querit,
 Frondibus et nimio nidum gratissima cantu
 Componit proprium: sed mergus in æquore mergit
 Corpus:^g apis tacite quæ parua susurrat, et^h inter
 Rore cibans uentrem cupit hæc angusta uolucresⁱ
 Nomen auis, quæ parua nimis, cui maxima uirtus
 Ex auibus melior quæ sit,^j quæ ratur^k hirundo
 Nidificans trinsat domibus: lipit aduena miluus,
 Dostra sonat, mœrulussq; canit, parus quoq; tinnit.
 At uarias modulatur agens philomela querellas
 Mille modos reddit, pulpat tum uultur^l odores
 Aduolitans fœdos: sic plausitat ore palumbes.
 Fritinnit rauco, flammisq; cicada tenore,

a Laus aquilæ

b Nunc modo

c Arbore deest ab

d Neptunus amat quia incolunt regnum suum
 e Nouus hospes in anser & anas attrahit numina gaudetia fluctibus ut miratur quia aues aerem inco-
 lunt, & pisces aquas
 f Progne q & lulcinea alii hirundine esse iubet.

g Apis laus

h Inter uolucres cupit nome apis ut & ipsa uo-
 lucris dicatur

i Queratur ex auibus q
 sit melior & apes frugaliore

l: Hirundo q & philo-
 mela alii hirundine dicunt
 progne fuisse

l Odores fœdos non q
 tunc essent qn nihil erat
 corruptum, sed est eius na-
 ture expellio

a Famuli, si qua avis sine plumis sit, qualis vesperilio, a dei famulis fabricata est prater apem & Paribus similibus.

c Querulo ore
d Faucibus

c Patenti campo

f O leto bonacus animal insectatores suos per spatium iugis stercus sui velut spiculum dirigit quod est a curie.

g Non deest in natura non deest in necessitate, iii. de anima.

h In partibus suis quae conveniunt & animalium sunt, quia natura non deest animalibus.

i Unica clementia facta quia una est persona spiritus sancti.

l: Quia si divi ministrant virtutem in terris, & iussa ingentia potentiam conferunt conveniunt. si delectare duces qui &c.

Et cuculus cuculat, tum bubulat impia bubo,
Nil volat insectum, si qua at volat inscia plume
Hanc^a famuli faere sui, iouis omnia miro
Sunt confecta modo, sed non rationis in usum
De uenere suum, uolitant, quocumque feruntur,
Naturae impulsu,^b paribus natura magistra est
Intemerata feris, frustra nil gignitur, arma
Arma dedit natura quibus tegerentur ab omni
Funereo occursum uiuunt animalia iussu
Omnia naturae, descendunt cornua tauros,
Armantur, queruloque canes, et^a faucibus, ore,
Lubrica letifero serpens onerata ueneno
Certat, et ungue leo, facili pede corpora ceruus
A necce raptat, item rapido lepus et quora campo
Praeda fugata cane, aggreditur spatiosa^c patens
Calce equus insurgit, sentes et plura tucntur
Bruta, ferit tum calce animal quod protulit archas
Orbis, et^a immensos urbi sine pondere fasces
Portat iners nimium: sunt quae deformius arcant
A se hostes turpi, dulce hoc tutamen, leto
Penna tegit uolucres, sic omnibus omnia tandem
Quae sibi conueniunt data sunt. NATURA creatis
Non^s deest in propriis, sed cum deus omnia finem
Concreet admirans, celso descendit olympo:
Descendit genitor, cui magna potentia, magnus, imo
Atque pari perfecta gradu genitoris imago
Subsequitur, summique patris sapientia, sanctus,
Sanctus amor spirat, clementia sancta duorum,
Unica, tris ueniunt, tribus est essentia diuis.
Virtutem in terris, qui ingentia iussa ministrant
Descendere duces, purum cum fructibus orbem
Omnis turba poli uidet, et longissimus ordo
Virtutum,

Virtutū, comitatur enim, diuina tonantem
 Numina, circumstant: ueniens ut cerneret oram^a
 Que terrena sapit, bruta et currentia campis
 Deseruit cælum: (quantis dominetur ubiq;)
 Semper ubiq; deus, bonus omnia iuppiter implet.
 Totus hic in toto, totum pars queq; iouemq;
 Continet, est præsens iustis pius, arduus atris.
 Non ullus tegit ante ipsum sua crimina, quicquid
 Prospicit a longe, meritis pia sidera, prauis
 Tartara, iudicio sed quæ non iudicat et quo
 Iuppiter; e uultu ferus ille minatur utroq;
 Ensis, et æqualem^b grandis defulgurat hastam.
 A ioue et æquus amor, bene uiuere, cernit ubiq;
 Ergo ubi descendit gratos uirtutis honores
 Aspexit, tractumq; maris, cælumq; profundum.
 Sic uolucres uolitare uidet super ethera sursum.
 Et uerso reuolare gradu, telluris amore,
 Hæc super arboreis suspensa complicat alas
 Fructibus, et leni uibratur in acre uento.
 Garrit item, garrire licet, modulantur et omnes
 Aspectu artificis læte: qui talia iussit
 Educi in lucem: tolli tum corpora pennis.
 Sola fugit bubo tenebris sublata malignis.
 TVRPIA diuinum nequeunt comprehendere solem,
 Lumina uincentem tenebras, contraria sunt hæc,
 Et sua que retinent a uespere^c nomina clarum
 Diffugiunt lucem, tetras habitare cauernas
 Has^d decet: hasq; iuuat uolitare per inuia noctis
 Implumes. cæcas pariter nocturna tenebras
 Strix amat, et ratio est, uolucres sibi dulcia cunctæ
 Delapso ætereo carpebant pabula cælo.
 Quadrupedum sed turba truces exarsit in iras.

a Oram regionē lectæ

b Aequalē. i. æquam

c Et illæ aures diffugiunt.
 clarum solē q̄ retinēt
 sua nomina a uespere
 uel illa animalia.

d Has. faues.
 Fabula uespertiliois

Pellere pennigere terris animalia forme.
 Sufficit is aer, pascantur in aere, cursus
 Quo cupiunt iterare suos. canis improba longas
 Meuerat has lites multo aduersata latratu.
 (Bestia dira canis, cane quid crudelius atro)
 Consilium fecere suum, furor incitat omnes
 In prædam aeris (fatum si consonet) hostis.
 Atq; suum texere leues, uolat aera miluus
 Ut ferat insidias ceno si lubricus apri,
 Per uacuum, quidq; ursus agat. que q; arma lychaon
 Preparat, et taurus, canis. et leo, taxus, abane,
 Quisq; duces fiant tanti certaminis. et que
 Hi uexilla gerat. ducibus dein uisa reportat
 Pennigere gentis fidus speculator in aruis.
 Ergo parant ambe crudelia prælia turma
 Bella ciunt rostro uolucres excita canoro.
 Harpyie. bistarda uolat. furit aktion, ibos
 Hybris^a item, pica atq; loquax. tum coruus, et anser,
 Pinguis anas; falco, nifus, genus omne uolantum.
 Agmina distinguunt, aquilam genus omne regentem
 Circumstant alie uolucres. amor^b excitat armis
 Bellandi et studium propriis committere pugnas.
 Non minus arserunt animi^c uiolare superbo
 Vulnere quadrupedum, (prompta est iniuria belli)
 Acrios hostes, rapidas et uellere plumas.
 Taurus et ipse minax oculo^d fera bestia toruo
 Taxus, aper, leo, ceruus item, ciuogrillus, hiena.
 imia cum simili. felis. canis improba, turpis
 Vrsus, equus, barrbusq; furit, lupus, uncia, cacus,
 Rhinoceros fert arma sue pungentia fronti.
 Rangifer arboreo committens prælia cornu
 Accelerat, proprio uelox et damula saltu
 Cornibus

a Nybris ex accipitru
 genere que pugnat csi
 aquila.

b Amor desiderium &
 bellandi cupido omni
 nes excitat comittere
 pugnas propriis ar
 mis a iatata sibi dis
 tis.

c Animi quadrupedi

d Taurus fuit & ipse
 minax oculo.

Cornibus hec armata tamen timide omnia cernit,
 Musquelibet; panther, orix. et ad impia uulpes.
 Ardet ad arma furens tygris. fera bella camellus
 Terga tumens, pugnas plumosa in terga moratur.
 Concurrent omnes, seu responsa leoni
 Linc dabit; et latis uigilabat praelia campis.
 Prospicit. ante oculos gemino bubona tuctur
 Remigio alarum; et celcri uestigia cursu
 Stringere, paciferam signo portabat oliuam,
 Strix sequitur, uidere^b asinos dum uidere, uastos
 Audiuerunt tonos. celeres sub uentre sagittas
 Pendere inguinibus, timidus et currere damas,
 Cornua ceruorum, taurorum corpora, et hircos
 Lasciuire suis, animalia feda, capellis,
 Capreolos, quos indus habet, fera praelia, et hostes
 Humane pecudis morsu tentare minaci
 Ore et spumoso magnis e uallibus apros
 Frendentes exire feros, incendia belli.
 Predarum qui raptor erat leo^c iussit in auras,
 Magne mollis erant, similes timuere figuras,
 Ingreditur ferale animal. pacemq; reportat
 Pro se, proq; suis, et cui dant uespera nomen,
 Et fugit ad tenebras, dire ne conscia culpe
 Fiat, in ancipiti.^d dubia est uictoria bello
 Vtraq; pars numerat pedites, uel seua resignat
 Agmina, deest bubo canis excitat are canoro.
 Bosq; ciet uasto, ore feram; sic bucula pugnam.
 Hinnit equus. leo bella petit. tam grandis ad arma
 Miles in aligeris canis; et lupus, ac ouis una^e
 Vna in classe manent, sola est discordia ad alas.^f
 Non leporem canis ulla ferit, pax omnibus istis.
 Sic auibus pax magna uiget, concordia cunctas

a uosatur expectat.

b Dum uidere dum uis
debant.

c Animalia feda

d Tentare se praelia

e Leo iussit incendia
belli in uolucres.

f anticipiti quia quæ
tas belli dubius.

g Vna simul.
h Ad alas in uolucres
ad in significat ei. in
epi. ne ad ea meditare
iparatū te offendā.

✠ LIBER I ✠

- a Tela apparitio tanti certaminis rostrum acut.
- b Ictus noui percussa sed impulsus.
- c Terga quadrupedū.
- d Pasceit deponens tantum stium.
- e Leues quia lepus a leuitate pedum dicitur. i. coruus ferit lepore in terga & pasceit leues carnes leporis. Trepidum pro Trepidum.
- f Arma pedes. i. ad struendam fugam. Cuius pedes quia in memoria bus descendunt leporos. Cedunt ferunt.
- g Ergo est fuge iteratio
- h Vel etiam. i. uespertilio, membrana carulago, dedit cœcē sit cēt auis. Si que frequentant.
- i Tectō supbo ornato.
- l: Genus facti omne a deo creatum.
- l Celum aer.
- m Vnde currentes. i. flumina. Fluita fluitis. i. unde secantes culta pingui a nō arata sed culta ornata a deo nondum quis occauerat, vel fluitis fluitis mandata dōnibus

Excitat in magnos, sublato ad sidera cantu.
 Quadrupedes, longo ruet at modulamina rostro
 Cignus, et arma canit miluus, grus: pica loquaxq;
 Coruus et armigeros acuit certaminis unguis
 Tanti tela^a feri, longumq; ciconia rostrum.
 Regia et alis inuit bellum. furor incitat omnes.
 Prima ferit, uolat icta:^b iterum fera bella ministrat
 Terga^c petens. renouat plagas, clamore furentum
 Intonat omne nemus, reboat resonabilis aer,
 Pasceit^d inq; leues^e leporis, fera bestia, carnes
 Coruus, et in trepidum damarum tergora uultur,
A RMA pedes leporis, clipeos nemora alta ministrant
A RMA pedes^f timidi cauta et tuella tenebre,
 Sed tñ audaces audacia bella frequentant
 Quadrupedes. frustra q; leui dant brachia uento,
 Aera uel cedunt. crudescit pugna, uolucres
 Pennarum leuitate, ferunt ex hoste triumphum.
 Ergo fugit bubo lucem, genus atq; uolatum
 Ignauum per noctis iter, fugiuntq; sodales
 Quam timidi, claro quia nox inimica dici.
 Ergo^g suis bubo sola hec iouis impia pennis
 Fugerat aspectum. uel^h quam membrana uolucrum
 Esse dedit. sic que loca cæca frequentant ^{v. pur}
 Composuere fugam. tectōⁱ hac ratione superbo
 Iuppiter has damnat miseris: miscrosq; nepotes.
 At relique fecere suos modulamine cantus.
 At relique fecere diem modulamine festum.
 Omne genus^h facti presensit gaudia regis,
 Quod cœlum,^l quod terra tenet: quod pontus: et unde
 Currentes:^m fluius et pinguis culta secantes.
 Mirantur superi. gaudent nouitate: modoq;
 Imposito rebus: uariis natura creatis

Latatur,

Latatur, quæ^a serua, Iouis serua iq; iubenti
 Iussa deo, fecisse^b sua tot munera terræ
 Distincta in spetie. tot grandia corpora ponto
 Innare, ex liquidum^c uolitare per aera plumas,
 Tot lapides lucere uident. micat orphanus, enax
 Asteritesq; adamasq; nitens. smaragdus, iaspis,
 Cornicolus, granatus item, sic prasius iris
 Lucet ex argentum. rutilat perfectius auro,^d
 Naturæ ex rerum data nulla scientia rebus.
 Ne quicq; ne facta forent, fecisse regentem
 Cunctorum in terris placuit. sciretq; latentes
 Que fierent uires: nec non dominarier omni
 Possset hic ex uoto. terram telluris honorem
 Virgineam sumpsit, mira ex faber optimus arte.
 Imposuit faciem, massa ex spirata rubenti
 Est anima, in propria diuinus imagine^e tandem
 Et ioue factus homo. caluerunt membra uigore
 Sanguinis, ex uacuas cepit percurrere uenas
 Ossa simul. creuere ungues, creuere capilli,
 Cordis habens aditum ratio pars prima ministrat
 Corporis imperium. subit altera, iussa capeffit.
 Pulcher homo: pulcherq; foris: formosior intus.
 Intus alit ratio. hec animalia cetera subdit
 Viuida mens hominis iacet hic si corporis usu,

Pars prima appositio est. anima est pars prima cōpositi & nobilior &
 superior q̄ dominatur. vel debet dominari. philo. i. poli. aia debet eē re
 gēs regulas & dirigens corpus uero regi dirigi & gubernari. Altera. i.
 corpus hō pulcher ē foris & formosior intus p̄ animā ber. cogita o hō
 qualē te deus fecit. nempe secundū corpus egregiā creaturā. sc̄ndū uero
 animam magis in ignē rationis capace mēterne beatitudinis p̄cipē. nec
 hoc añ promeruit q̄ añ nō fuit nec spes retributionis extitit q̄ bonorū
 nō q̄ nō idiget dñs hec ille. Viuida mēs hō. n. ratione sua cunctis ani
 mātib⁹ dominat dauid omnia subieciisti. Iacet hic. i. homo q̄. i. uis uis
 corporis & cogitibus superetur ut nō solū ponit magister sen. in. ii.
 distin. iō. sed clarij modo experientia manifestatur.

a C Que. s. natura est ser,
 ua dei q̄a operatur ut de
 us iussit.

b C Fecisse lupē i uident
 deum fecisse tot in teris
 distincta spetie

c C Liquidum purū & te
 nuc.

d C Auro propter aurum
 natura est i sublimior quā
 propter argentum.

e C Nulla scientia creata
 rum rerum literat data re
 bus. i. que fuerant creata
 nullam notitiē sciēficā
 habebant derebus. non
 n. sciebant uirtutes rerū,
 quia ratione carebant
 bruta sed tantum homo
 creatus habuit.

f C In propria imagine
 & ioue. i. in ppria ima
 gine iouis. quantum ad
 animam. ad imaginem. s.
 totius trinitatis non cu
 iuscūq; singularis, per
 sone.

✚ LIBER I ✚

Linx usu humanum corpus, sed uultur odore,
 Auditu porcus, uiuaci simia gustu,
 Arcadie sed pene pecus,^a quod ab inguine monstrum
 Pendet, enim uincit: taētūq; exilis arachne,
 Vi taurus: superatq; leui pede corpora cceruus
 Humanæ formæ, cui cuncta animalia subdunt
 Velle suum. forma hac sic cetera uincimus^b arte et
 Ingenij. quod cuncta premit, quod cuncta coerces.
 Hæc animæ uis^c est. anime fidissima uirtus
 Hec anima est, que grata ioui. sed imago tonantis.
 Ut grandem deus ipse regit: sic ista minorem
 Conseruat mundum. trinus, mens trina, creatæ
 Vita deus formæ, uita hec sed corporis est mens.
 Crescit homo, decrescit item, non iuppiter auget,
 Nec minuit uires, minor hec non facta minores,
 Maiores nec magna gradus, si crescat, et idem
 Decrescat, summit, magno est si iuppiter idem
 Hectore: et in nato, prima hec cunabula seruans

a ¶ P'cus arcadiæ uincit
pene.

b ¶ Arte ac iuuine.

c ¶ Hæc anime uis & ro
bur. & est ipsa anima que
cetera. sup. rat.

ut grandem. totum quod in mundo est deus ipse regit, anima uero
 hominem qui est minor mundus. Est mens. anima est uita corpo
 ris: & eius uita deus. Decrescit homo moritur tamen eius, anima
 eadem est extra anima que in corpore, & quantitate & essentia eo
 modo quo potest dici quanta. i. non augetur nec minuitur. Non
 facta minor. s. est, crescente enim puero & eodem decrecente propter
 senium non crescit, neq; decrescit anima. Ordo est si crescit homo
 si decrescat idem scilicet corpore, aut moriatur, anima non, facta minor
 sumit minores gradus. nec facta maior, maiores. non maior fuit in so
 carte senescente quam in eodem puero. In nato in eodem nuper
 edito vel in nato in filio. i. deus non est maior in hectore quàm in alba
 hæcte eius filio. Afimili anima non est minor in puero quam
 in eodem altioris ætatis, nec in vno homine maior, vel minor
 quam in altero.

In senio est eadem ratio, et substantia forme,

Non crescit, crescente uiro, pater est deus, ergo
 Natus idem dicit, pariter deus ardor habetur.
 Non dicas tris esse deos, deus unus in orbe est.
 Sic animæ pars quæq; anima est, animasq; negabis.
 Viuere tres homini, fuerit sic unica tantum.
 Tris anime diuisa sibi substantia si sit,
 Vna sed est homini, tantum una essentia, sed tres
 Forma potens monstrat. ratio uirtute priores
 Continet, haud puro est pueros doctrina docenti,
 Actus enim triplex animæ, qui intelligit, hic scit.
 Hec uegetat, sentitq; simul rationis in usu.
 Prima esse affectat bene protinus altera. iungit
 Supremum suprema gradum que tertia prestat
 Que uiget in rebus uita est pater omnibus una,
 Magna sed ingentis geniti sapientia sentit
 Ardoris ratio est. qualis uiuentibus ordo
 Talis item celo sibi sunt conformia queque.
 Quæ uegetat gignit, nutrit, tum corporis auget
 Membra hominis cepti. sed qua sentimus in orbe hoc
 Aprendit uirtute mouet. rationis at author
 Cogitat, hec discurrit itē. tum intelligit: ex uult
 Hec dolet. hec gaudet, facilis comprehensio non est,
 A patre fit proles, producit uterq; ministrum.
 Pars memorans producit item que intelligit, ambe
 Que cupit in uotum. nihil est super ethera maius
 Nec minus in sacris. nec regia trina priores.
 Suscipit illa gradus, teneat persona sequentes
 Vna trium. sedes animæ pars grandior una
 Nec minor alterius, nec sit prior una, pares sunt,
 Erroris, uirtutis item retinere labores.
 Concessit: dedit ipse mori, latumq; remouit.

Pater est deus filius est deus spiritus sanctus est deus. non tamen sunt tres dñi sed unus est deus. Sic memoria est anima intellectus est aia. voluntas est anima. non tñ tres sunt anime sed una tantum. Anime. nō triplices potentia siquidē vegetabilis sensibilis rationalis q̄ in diuersis substantiis tres anime dici p̄t nam vegetabilis est in plantis anima sensibilis in brutis rōnalis in homine. Actus anime ergo triplex. s. vegetare sentire ratiocinari. vegetabilis potentia appetit esse sensibilis bene esse. rōnalis optimū esse. Pater vicē gerit vite vegetatiue in plantis. filius sensitue in brutis. spiritus sanctus intellectiue in homine. Que vegetat. i. anima vegetatiua habet tres potentias. s. ḡiatuā nutritiuā. & augmētatiuā sensitiuā aūt duplicem potentia. s. apprehensiuā & motuam apprehensiuā duplex. s. de foris & de intus apprehensiuā de foris habet quinq̄. sensus particulares. s. auditum gustum visum tactū & olphatum. apprehensiuā de intus habet quinq̄. potentias interiores sensibiles que sunt communis sensus imaginatio. estimatio. fantasia & memoria. Rō vero discurrit intelligit uult dolet gaudet q̄. & hec nobilior alijs. A patre. i. a deo patre est deus filius. Ab ambobus de us spiritus sanctus. sic a memoria est intelligentia ab his vero voluntas nihil quippe uoluit nisi p̄cognitū per augustinum idē inuisa pol sumus diligere. incognita nequa q̄. Pars memorans. i. memoria quē sic ponitur ratione metri. Que intelligit. i. memoria producit intellectu. Quæ cupit in votum. i. voluntatem ambe p̄gignunt. Teneat persona in celo non sunt prioritatis gradus q̄ una persona trium personarū sit altera prior & altera teneat sequentes gradus. s. posteriores hoc est se cundū & tertij. Athan. nihil prius aut posterius nihil maius aut minus. sed tate tres persone coeternæ sunt: & coæquales ob id sequit. Sedes animæ sensus est & ordo nec pars vna anime que est eius sedes ē maior alterius sed pares omnes sunt in magnitudine & prioritate nec sit prior altior editior vna altera. neq̄. sublimior.

*Velle sibi dederat latices: aut sumere flammæ
Innocuum quocunq; sibi. quæcunq; iuuabant,
Nil homini dederat. quacunq; a parte beatus,
Quem creat æternum, nimia pietate creantis
Hoc fuit, ingenitæ uitare pericula mortis
Non poterat natura hominis, contraria corpus
Induerant elementa suum. q̄ prelia uitæ*

Beatus. s. homo erat omnibus modis quem deus creat pro creati æternum ex nimia sua bonitate non aūt propter hominis demerita natura quippe hominis a morte illam preferuare non poterat. quia corpus habuit ex quattuor elementis contrariis compaginatū que sunt corruptio nis cā, dedit illi edere de fructu vite cuius essu seruaretur per longū
tempus

tempus quoad ab angelo ad celum translatus esset. & si non fuisset raptus omnino sibi moriendum erat per naturam & etiam propter elementa contraria,

Perficerent iterata modum. si humentia siccis.
 Frigida si calidis hostes uelut hostibus atra
 Bile tument. litesq; parant. et prelia iungunt.
 Traximus a terra carnem, fluit humor ab undis,
 Aere spiratur, calido furit æstus ab igne,
 A ioue sed ratio, quicquid uirtutis ab illo est.
 Sic minor est orbis genitus, mundi q; figuram
 Maioris monstrat. sibi sunt cõformia parui,
 Que maioris item flatu spirata potentis
 Lumina sunt oculi. duo sunt, duo lumina tantum
 Flat tumidum pectus, sic currit in aere uentus.
 Intonat en rauco tussis scelerata boatu
 Pectoris, ut nubes resonantestate corusce,
 Concaua sunt nares loca que dixere cauernas.
 Viscera fossarum paruas censebo latebras,
 Nam liquor in uentre est. recipitq; ut flumina pontus
 Sustinet ut totum tellus, sic pondera portant
 Cuncta pedes: possuere manus, et brachia ramos
 Arboris, et proprium corpus, quod lumine cernit
 Viuit item: uisum cœlestis flamma ministrat.
 Auditum supraq; sedens sibi porrigit aer.
 Olphatum inferior: gustumq; et limpha parauit.
 Ergo dabit tactum tellus, saxa ossa supersunt.

Perficeret iterata que prelia iterata perficerent modum & sive finem.
 A terra cum homo sit minor mundus simulatur maior in multis rebus
 capiendo maiorem mundo pro omni composito a terra igitur natus homo
 mo carnem ab aqua humorem. ab aere halitum. ab igne naturalē calorē

✠ LIBER I ✠

Furit herte furit calor in iuente. A ioue sed de anima aliud est. q̄a a deo quicquid virtutis est in homine a deo venit. iacobus cap. i. omne datū optimum & omne donum perfectum de sursum est descendens a patre luminum. lumina sunt duo sunt mundi lumina sol & luna. duo sunt in homine oculi. Flat pectus, in mundo est uentilis flatus. sic fiat hō mltis pectus tanquam corporis officina in est ate nubes splendant tonitru resonant. sic tussi humanum pectus caueme in terris sunt nates in facie ex quibus catarrhi distillant & humores in locis cauemosis. Nā in terra sunt fosse sic in homine uiscera. pontus cuncta flumina recipit, sic aqualiculus & venter liquores. Tellus cuncta sustinet sic pes des omnes labores ponderosos. rami in arboribus sunt manus & in homine brachia. Arboꝝ corpora hominum corporibus similitur celestis flamma dat visum. aer sedens super aquam dat auditum. aqua uero olphatum & gustum tellus ergo dabit tactum q̄a tellus solidum elementū quod rectius tactui conuenit. Saxa in cāpis sunt ossa in homine.

H *Virorem arboreum simulant perfectius unguēs.
Gramina sunt uilli, uegetatur ab arbore sumpsit,
A brutis sensum retinet, rationis at usum.
Natura angelica, montes mens altior, illis
Vere nouo humores niuci labuntur ab altis.
A capite & sic multa cadunt humentia nostro.
Pluraq; se simulant. tantum sic continet orbem.
Factus homo, nam mundus homo minor exit ab arte
Arte dei. grandis formatus imagine mundi*

Vngues habent uirtutis imaginē ab arbore. Perfectius perfecte. Gramina pili qui & uilli in homine figurant camporum herbulas. Vegetatur homo habet animā uegetatiuam a plantis. s̄per similitudinē sensitiuam a brutis. rationale ab angelis nec obstat quod supra dictum est a ioue sed ratio. quia se uera a ioue est sed ea ipsa similitudinem trahit ab angelis. creationem a deo tres iste potentie in diuersis dñr esse substantiis, ut supra ait texus, uegetabilis ē in plantis sensibilis in brutis. Rationalis in angelis uel in homine. in quo he tres anime vna tantum sunt essentia differunt tamē in potentiis. nec obstat in eo q̄ successiue. ac diuersis manifestentur temporibus, quia hoc est a uirtute formatiua ratio nali ter disponente prius ad uitā. q̄ ad sensum. et ad sensum q̄ ad rationem. notū quippe subitō natura. sed sensum operatur, ac successiue. Nota tamen q̄ anima rationali corpori infusa, predictę due amplius uirtutes suas non habent a formatiua uirtute. sed ab ipsa anima rationali. nota in super quod sola anima rationalis in homine est anima, alie uero potentie. sic sensibilis est anima in bruto, uegetabilis aut potentia. que tamē

anima

anima est in planta. nō autē potentiam rationalis in homine continet
alias virtualiter. Natura angelica deest ab. Montes nam
mens in homine figurat montes. bene mens que dicitur, quasi emi neis
est enim pars altior in regno anime. Virgi primo enei, manet alta men
te repositum iudicium paridis ab illis ab altis montibus dilabuntur ni
ues. a capi te hominis, corporaliter loquendo, catarrhi fluunt & vere no
no quando & c.

Plantarat^a longo, distant ubi seruida tractu
Equora. ubi radios^b emittit origine primos
Phebus in excelsis diuinum montibus ortum
Iuppiter: et toto hic stabat spectabilis orbi
Nam paradysus erat terræ. sua brachia^c lune
Præbat: et argento^d tali non distat et orbe.
Omnes genus ligni dederat. non semen aratro,
Non prona spargente manu, non bobus egebat,
Vomere nec tellus, diuinus addere fruges
Prompta fuit, suauis poma atq; effundere gustu,
Verq; nouum semper. tumidis non horruit alis
Auster, at aura leuis leni uer intepet ore.
Omnis et omnigena^e uenicbat ab arbore fetus.
Omnis odorigeros una^f produxerat arbor.
In specie flores propria. sic semper eodem
Et gemme et flores inerant et tempore fructus
Arbor erat uile. sancte uirtutis et arbor.
Notitia q; mali. quas nulla refouerat ales.
Fons uomit in medio latices, et flumen inundat.
Angelice modulantur aues: et ab arbore læte
Dulcia mellifluo recinunt modulamina cantu,
Ambrosia pascuntur. item de uitibus uue
Pendebant dulces, uallis non sentibus ulla
Plena fuit, poterantq; manus non ledere uepres.
Non lupus hic: non ursus erat: non ulla nocebant

a **¶** Plantaræ topogra
phia ē. paradisi terrestris.
plantarar. si deus pdifum
voluptatis pro homine.
b **¶** Vbi radios primos
emittit apollo. i. in oriente
te procul ab æquore.
c **¶** Brachia lune hoc est
paradysus terrestris attine
git orbem lune.
d **¶** Argento & orbe eno
diadis est.
e **¶** Omne genus ligni om
nes inibi fructus erat: &
sunt et vitis que post data
fuit noe. quia talis locus
erat ille ut nihil deesse t
quod hominē posset iua
re quāuis tūc adam non
egeret si permanisset in
statu innocētie & hoc po
ne rōne uentusatis ficti.
f **¶** Omnigena ab arbore
ois arbor habebat omni
tempore fructus.
g **¶** Vna simlq; serebat
flores & fetus.

Vulnērat angelico reddebant carmina ritu
 Aereæ uoces, auræ uaga sibila, lenis
 Conventus Zephyri, passim ad decliua susurri
 Fontani laticis phebci lumina uultus.

Arbor erat rite cuius esus hominē conseruabat ut semp uiuere t & hoc ex dono dei nō nature ut supra. Sancte uirtutis erat & arbor scientie boni & mali. Nulla ales in his arboribus nulla infederant animalia. Fons uomit in medio paradisi fons est qui diuiditur in quatuor capita Angelice aues quamuis dicat q̄ nullum irrationale inerat ratione t̄si uenustatis operis ponitur aues mellifue cantillātes in honorē factō ris uiuificati. etiam q̄ ille in alijs arboribus cantilabat. t̄ preter q̄ in arbo re uite & scientie boni & mali. Lenis zephyri. passim ubi q̄ ad decliua ad lapsum fontani laticis susuri adlectant cum sup̄ eroribus.

a Interlucentia. i. luma
 na lucētia inter frōdes: et
 ramos arborum delectat
 uiuentū aspectus tam de
 presentibus q̄ de futuris
 intellige, & hoc ut sit se
 pe in siluis splendor
 solet discriminatim ap
 parere.
 b Dactylicos fructus.
 s. carperet & aurea po
 ma. & q̄ saccaron foret
 esca: et rectar. Prie vitæ
 inchoantis infantie. et
 primorum parentum.
 c Diuinum munus
 appo est.
 d Spontali arbitrio
 ut. s. uellet. Suas natura
 les. Medium quod sapit
 extremorum naturā ut r̄i
 que ambes extremita
 tes. q̄ sunt a parte boni &
 mali. Omne decens omnia
 tum non q̄ omnia decent
 ficere.
 e Unica hoc significa
 tū q̄ homo debet vna tā
 tum contentus esse vxo
 re non habere duas. non
 tres

Adlectant teneras inter lucentia^a frondes
 Viuentum aspectus. inibi diuina propago
 Iuncta fuit. matris ullo sine semine terræ
 Viueret admissō, flores: et carperet uuas,
 Ac alios quos terra dedit dignissima fructus.
 (Nil deorat celi campis florentibus alti)
 Dactylicos^b fœtusq; suo, poma aurea uoto.
 Saccaron et niucis sudat quod arundo medulis
 Esca foret prime sic nec tar amabile uite.
 Tunc ulmus tunc mella salix tunc dulcia quercus
 Siluestris magno, diuinum munus, et ilex
 Reddebant. tunc primus homo gustaret ut haustu
 Funderet et liquido primus sua corpora fonti.
 Concessum est qui fontis erat uere auctor ab illo. et
 Subderet omne genus, spontali^d et duceret æuum
 Arbitrio, uirtute suas: aut crimine leges
 Impleret liber: medium uel sciret utrunq;.
 Huic erat omne decens. quacunq; a parte beatus.
 Idem adam, deoratq; sibi comes unica^e tantū
 Somnifera spargens hominem pigre digne primum
 Iuppiter

Iuppiter humenti stravit sua corpora terra
 Dormit homo, surrexit homo, fit femina coniunx
 Nata, sororq; simul, foret hec, ne serua paterno
 A latere, haud pedibus, neq; enim regina iuberet
 Nescia fit capitis, liceat uiuatur ab æquo.^a
 Non simul^b hos effinxit, adam cum coniuge, ab uno
 Vt traheret mortale genus primordia uite.
 Nascitur eua uiro, fiunt duo corpora ab uno.
 Velle duobus idem simul hos natura coegit
 Alter in alterius proprium diffundat amorem.
 Mas petat^c uxorem, iubet ex natura maritum
 Sponsa suum cupiat, sic ambo cupidinis huius
 Accipiunt; redduntq; uices, mas, fæmina nati,
 Factorem factura suum cognouit, utriq;
 Officium fecere pium; genibusq; tonantem
 Subiectis nouere sacro duo germina cultu.
 Erexere aras, spirant ex odoribus aræ.
 Fuderunt latriam, latria est honor omnibus una^a
 Personis, humiles recipit diuinus honores
 Iuppiter; ex grandi patrem cumulauit honore
 Primus adam.^c docuitq; suos diuina nepotes
 Munera laturos, primo hic dum subditur enti,
 Qui^f sua primeuo mitissimus ora resoluit.
 Ambrosia conspersa uiro dein talia fatur.
 Nate, tuum^g quem nostra hominem formauit imago,
 Virginea qui surgis humo, uel ab ethere prodis;
 Quicquid habet pontus; quicquid salit acra terras
 Atq; habitat, tibi sit propria ditione domandum.
 Et loca que paribus retinent animalia tectis
 Sint tibi seruitio, celos; terrisq; fractoq;
 Prefecit regem, posset dominarier omni
 Quod factu^e est (homini magna; ex quâ mira potestas)

a Ab æquo ab æquitate

l Non simul non creatus
 ut deus hos simul. f.
 adam cum eua, vt ang
 gelos vt unum fæt hu
 mani generis. princis
 pium & vt dñ cogno
 scerent se ab vno oēs
 se omnes quâs unum
 amare. h. sen. dist. i. g
 c Mas petat naturâ inu
 tet eos proclitatem
 quandâ vt alter alter
 rum exoptet.

d Vna simul latria est
 cultura & honor qui
 deo & tribus perso
 nis perhibetur.

f Primus adam. i. a. l. im
 primus. non ad d. stin
 ctionem alterius. sed
 adam primus domi
 num coluit.

g Qui. si iuppiter vel p
 f. Tuum hominem. i.
 liber; quia om es ad
 libertatē nati sumus.

Ordo o nate quē fæ
 imago scit tuum ho
 minem hoc ad animâ
 referret que creata fu
 it ad imaginem dei.
 Parib^g cōueniētibus
 quia quecunq; loca
 habent alia sibi cōue
 nientia. Loca rectus
 ē. i. celi terra, aër sint
 tibi seruitio que ha
 bent animalia tectis
 conuenientibus; fecit
 eum regem vt posset
 omnibus domi tari.
 Ter repetit ad maiora
 sem expresse im
 petii. O mag^g n. n. ho
 minis authoritatē. O
 miram peccatoris po
 testatem.

- a Omnia sub pedibus
 y sal. omnia subiecti
 sub pedibus eius oues
 & boues.
- b Si ducet celum tibi
 pmitto si tua virtus
 ducet te ad æthera
 & pmitto sedes vacā
 tes spirituum ambo
 hus quibus hec præce
 pta feruntur.
- c In fine extremo cur
 su vite, qñ erit tem
 pus reuertendi ad su
 peros.
- d Crescite hoc pceptū
 fuit seruade speciei hu
 mane sed vt comedat
 rit ex omni fructu ser
 uandū indiuidui.
- e Substātia nato quia
 pater uiuit in filio. q
 est de substātia pñs.
- f Singula. i. indiuidua
 speciei.
- g Tñ in virtutis deus ade
 tñ esu ligni sciēt bo
 ni & mali interdixit
 stupro adulterio.
- h Preclara nō illustris
 sed valde clara simili
 tudo ostēdebat situ
 rorum in illis aquis
- i Lapsurus erat. s. adā
 si acciperit vsus. i. fru
 ctus arboris vetite tā
 et si tales fructus nulli
 clarent elui. qu a tñ
 fructus tradunt vsui.
 ob id vsus pro fructi
 bus ponunt. Vel q
 vellet vti his fructibus

Omnia sub pedibus^a posuit quod terra, quod aer
 Nutrit in arbitrio, tua sunt hec omnia dixit,
 Iuppiter, et cælum si ducet^b ad æthera virtus
 Te tua promitto. sedesq; in fine^c uacantes
 Spirituū sperto, promissa sede, profundo
 Siderea ambobus, quibus hec præcepta feruntur
 Crescite,^d seruetur species, ducatur origo
 In longum, uiuatq; patris substantia nato.^e
 Et longo hec species seruiabitur ordine, quantis
 Singula^f declinent, planta concessit ab omni
 Carperet hic fructus. tantum uirtutis:^g et atri
 Notitie interdicta fuit sibi criminis arbor.
 Iussa dedit nuptæ proprio parere marito.
 Promissam seruare fidem: nec frangere stupro.
 Tum perduxit adam claras, qui grandis. ad undas
 Iuppiter. et uiuæ curam qui seruat arcæ,
 Translucebat aquis species præ clara^h futuri
 Omnia monstrauit uenturi temporis auctor
 Terrigenæ, lapsurusⁱ erat, si carperet usus
 Arboris hic uitæ. nec non serpentica uirtus
 Deceptura uides, simili et casura ueneno
 Posteritas. rapturus erat pater ipse nepotes.
 De lapsu proprio, tanquā de uertice quercus
 Montis. pulsa trahit frutices: et saxa profundo
 Et ualli. fratrem fratris cecidisse doloq;
 Alterius, creuere animi mortalibus omnes
 Ad mala, tum totum pontus submerserat orbem:
 Instructas acies hebrei sanguinis, urbes
 Aequatasq; solo uidit, flamme omnia flamme,
 Et se uam babilona parens ad bella furentem
 Viderat ignarus romana et prælia. gentem
 Falacem. mortis crudelia uincula dira,

Et carnem

Et carnem uerbi, crucis ex fera uulnera, lignum.

Cecidisse petinde ac si tantū abel esset peremptus qa futura, uelut pñtia
 cernit deus sic pphie deo iniati. Viderat adā mala omnia futura &
 sibi: & posteris suis ex esu igni vetiti quia in obiam mala curta parit.
 Profundo & uallendi, uidit q̄ deus dixerat quacuq; hora comeditis
 de ligno scientie boni & mali morte moriemini. Flammæ uidit q̄ om
 nia flammæ uentura essent: ed hoc predicabatur: q̄ flamma obductura
 erat parad. sum voluptatis: nec minus bellorū incendia & extremi die
 el excidit. Et tuā babilona & magna: & dirā idolorū teru: tute Carnē
 uerbi: & uerbi incarnatū. Fera uulnera: ligni crucis & fera uulnera

Ignarus caeco similis, traiectus honore
 Mente deum: doniq; dati non nouit in undis
 Quæ uidit genitor uitro apparentia fonte,
 Propter aquas pansus arbor latissima ramis
 Fecerat ingentem, fontemq; obduxerat, umbram.
 Et loca diuino splendent aptissima tecto.
 Arbore sub diua longus circumrotat ordo
 Fontanos latices, fontis lætantur ex unda.
 Consedere duces, rerum captantur honore.
 Et placet aspectus mundi, laudare manusq;
 Artificis, delectat item factura tonantis
 Primores celi, quid enim manus alta ministrat
 Indignum laudatur opus, præfertur ex omni
 Adam composito, nec erit quod turpiter insit,
 Quæ caro de terra est rerum pulcherrima forma
 Ipsa placens: nuda spirant opobalsama carnes
 Corpora cuncta decent, pendent a uertice crines
 Ex auro adfabre ficti: duo sidera uultum
 Componunt, miri sic cetera corporis a quat
 Regula, pars parte, ex sic pulchrior altera uisa est.
 Sic formosus adam, sed que descendit ab adam
 Pulchrior, bec, que tota decens: que tota coruseat
 Sole, uel exiguo rutilant fila aurea crines,

- a Honore pulchritudine
- ne virg. Frigidus & silius a glo decus sit honorem.
- b Deum deorum merite alienatus adā ppter pulchritudine deorū
- c Propter iusta.
- d Panis expansis panis do.
- e Circūtotat fontanos latices honore pulchritudine.
- f Laudate, si placeat.
- g Primores celi quōnt archangeli throni principatus q̄ primi loquuntur apud regē
- h Quod turpiter nihil turpitudinis erat in corpore ade.
- i Que caro, caro ipā placens que de terra est formosissima est res pulcherrima.
- l: Corpora cuncta totū corpus p̄ uale p̄ sine gustu, uel cuncta corpotis.
- l Pars sic altera pars uisus est pulchrior parte. l. una pars uidetur altera uenustior quamuis omnes partes essent formosæ sed dū uideatur unum mēbrum illud uidetur alio pulchrior sic de mēbro in mēbrum.

Ambrosieq; comes, capitis decus, omnia ridens.
Lumina sunt oculi, duplex uel cinthia luces,
Siue duplex capiti splendet cinthius eue.
Ora rubent flauis delectatura labellis.

a Iuppiter tante uertus
statis feminā deus se
cie ut difficile sit non
labi. Sponsus. ho
mo.

b Demissa oculos sine
doche.

c Sola est cōcordia. i.
membra cuncta cōue
niunt.

d Porta humani genē
ris audax & nimis tu
mens que placet om
nibus erat formosior
omni arte.

e Hec. s. porta erat tota
nectar vel hęc eua.

f Pulchrior est oculis
quantum ad partem
exteriorē. non autem
ad interiorē.

g Quem tuba iouis. s.
vox dei altitonā. fece
rat preconem deorū
re. & q' ipse tubi
cen canat ore canoro.

h Tremēdi authoris. s.
dei qui timendus est
dum iubet.

i Ramos. s. gerens.

(Iuppiter^a ingenue que gratia iuncta puelle
Ne ruat in præceps sponsus, que mira uenustas.)
Terre oculos demissa^b gerit uestita pudore,
Colla ebur adfingit, dentesq; ex ordine quandam
Admittūt uencrem, sed quam pulcherrima naso,
Dulcia melliflue replebant pectora mammae.
Brachia conueniunt argentea, corpus et omne
Splendebat. reliquis sola^c est concordia membris.
At grauis incessus, facilis prolatio uerbi.
Humani generis tum que placet omnibus audax
Porta,^d nimisq; tumens omni formosior arte,
Tota erat hec^e nectar pulcher pater ille; sed ista
Pulchrior^f est oculis, e terra uirgine primus
Est pater, At genitrix uiuo descendit ab illo.
Hos amat omnipotens, placet hec factura tonanti.
Delectare potest. iubet aliger ipse michael
Quem^g iouis altitonans preconem fecerat cre
Et tuba diuorum. Tubicen canat ore canoro,
Intonet, atq; tuba referat præcepta Tremendi.^h
Dum iubet, authoris, quia uult sua iussa timeri,
Cuncta uocat terram, fluctus, celumq; profundum
Ethera, diuino parent et sidera uerbo.
Frigit alma caput telus uestita colore,
Et uiridi percincta sinus; sua tempora lauro
Compta gerens; pingues ramosⁱ frondentis oliuæ.
Et multis comitata feris. toluntur et undæ.
Flumina mirantur, pisces, et æquore cuncta
Que labuntur aquis, liquidas uencreantur et undas.

Exhilarat

Exhilarat patulas aer penetrabilis aures.
 Hic auibus comitatus erat: uultuq; nitenti
 Ardebat uirtute potens, quia cælica uirtus
 Fecerat illud iter. uellet quid scire iuberet
 Iuppiter, et magno promptus parere iubenti.
 Tum micat horrendis mundi pars feruida^b flammis.
 Sidera sic lætant^c rutilos fulgentia uultus.
 Expectant precepta iouis. quod iusserit omne^d
 Id factura suo demonstrant omnia nutu,
 Incipit omnipotens: rupitq; silentia, nostris
 Omnia que manibus sunt facta ingentia, uoce
 Que maiore sonant quacunq; in parte creata.
 Ac ea quæ minimum retinent sub sidere nomen.
 Vel freta, uel tellus: maneat uel in aere, et æther,
 Cuncta hec subiiciant homini seruiliter usus:
 Et sua que seruant proprio sibi munera sceptro.
 Me quoq; dulcis amor mundi uiuentis ad ipsum
 Attrahit, obseruem semper me uota timentum.
 Sic mea uos diui mecum, que eterna potestas,
 Quos ego maiores feci, seruate minorem
 Ut mea naturam faciat precepta soluto
 Fune uoluntatis, regna et monstrate petenti
 Quæ mea sint, meritum nostroq; reducite celo.
 Vestra quidem sedes: et qui uelit esse perennis
 Hospes in ætherco, uiuunt dum secula, tecto.

a C Horrendis magnis.

b C Pars feruida sphaera ignis.

c C Lætant letos faciaunt. & exilarant uultus.

d C Omne id omne omnia se factura ostendunt quodcunq; deus iusserit.

Quæ maiore sonant. i. magna que magnum habent nomen uirtutis sue
 Maiore uoce magno nomine nuncupantur. In aere. uel sit in aere uel
 in terra ponit hic dominens pro contento dicendo tellus fretum.
 Usus utilitates homini. i. cuncta homini seruiant uel magna uel mirora
 & sua & omnia elementa homini subiiciant munera sua que seruant &
 possident in suo sceptro & suo regno. Terra fruges & fructus: ma
 re pisces. aer aues & uirtutem suam sic æther. Quæ. scilicet mea eterna
 potestas quia in potestate mea uos creauit: & per uos potestatem meam.

a ¶ Cum qua. lege.
b ¶ Diuina vota moratur
quia ex uoto principis
lex constituitur, moratur
stat.

c ¶ Conseruitile est.
Phæbus hæmperiem præ
stat animantibus.

d ¶ Nec imber. nõ hiems
frigida est nec Estas ca
lida. sed ver semper noui.

e ¶ Eructare eructabant
Vtroxq; venenate. aer non
erat putris. & noxius.

f ¶ Haud nusq; hoc est
ubiq;. Mollior aura ubiq;
leuis aura molli hætu sp
rabat.

g ¶ Nulla hirundo fugie
bat pñiam suam vitans se
ros calores. seu frigora dñ
italiam fugie.

h ¶ Velocæ precipiunt. s. ni
mis calida aut nimis frigi
da.

i ¶ Carpere deletat. frus
ctas illos tanget. s. vt car
pant. quamuis nullum ad
huc sumpsissent ad esum.

l ¶ Nil adhuc senserat
nocumẽti. Quamuis adã
in statu innocentie non pa
tebatur vllum malũ. tũ
qa homo diuinus erat co
gnoscebat mala omnia.

non per experientiam sed
vt homo diuinus sic &
omnes medellas.

l ¶ Quiq; al. aer. i. scorp
ii qui aliter iacetat brachia
q; cancer. nã cancer bra
chia. iuxta similitudẽ sicut
scorpius vero a principio
statim recuruat.

insinu. Vos diuini. angeli hominibus maiores. Minorem naturã
s. hominem. nonne ange us datur bonus in custodiam animæ. sicut vo
luntatis libero arbitrio. quia voluntas est illigibilis aliter non esset vo
luntas. si non esset libera. Meritũ hominẽ qui meruerit. quia gloria
merenti datur. non merenti auferetur.

Conserfere omnes. at quis dñsoluere nodos
Auderet legis; cum qua^a diuina morantur
Vota^b iouis summi. sed iussa capescere consert.^c
Tunc suauis sua phæbus habet rutilantia uultu
Lumina. feruenti mittit non feruidus igne.
At sapit hic medium. tunc tunc non frigidus imber,^d
Non æstas. uer semper erat. non flamina uenti
Eructare^e truces uirosæ conscia pestis.
Mollior haud nusq;^f dederat uiuentibus alas
Aura leuis; aerq; ferros non senserat æstus
Ætheris. indigenam patriã fugiebat hirundo^g
Nulla. feras uitans. aut grandia frigora. flammas.
(Velocæ precipiunt)^h potuit prestare salubrem
Aere non fœdo uitam castissimus aer.
Terra suas fruges dederat. sunt omnia fructus.
Carpereⁱ deletat: non ulla erumna parentes
Eneruat: curuo non bos submugit aratro.
Non sudat: non friget item: nulliq; dolores
Incuruant hominem: nulla sic ipse medella
Indiget: et cunctas cognouerat ipse medellas.
Quis capitis: renũq; dolor: quid torqueat oram
Et stomachi fundum: quamuis nil^h senserat adam
Quod uexarat ad huc: rutilos si nouerat enses.
Nec minus hic clypeos si queq; nocentia. et idem
In terris potuit prescire iuuantia corpus.
Quippe fuit diuinus adam. factura tonantis.
Nouerat et cœli cursus: et brachia cancri.
Quiq; aliter^l sua crura iacit. tauriq; minacis
Cornua,

Cornua, et a monios genitor discernuerat arcus.
 Et geminos fratres, uiolenti ac ora leonis,
 Et libram, latices: cognouit et omnia. uirgo
 Innuba nota fuit, uel^a q̄ sibi cinthia fugit
 Sphærarum septem uires, a mobile primo,
 Quod fluit ostæ aue, donec persenserit autrix
 Corporis infecti phœbe, nil mouerat ergo.
 Primum hominem tristi caderent sua corpora morbo.
 Parebant homini concordia^d cuncta creato.
 Pontus item pariter pisces produxerat hosq̄;
 Attulit humanum, et genus omne natantis ad usum.
 Et uolucres medio compellat^e ab aere ferro.
 Aut ferat in laqueos, timida, mirabile dictu,
 Aut aubus capiantur aues, et retia ceruus
 Inuoluant celeres. uel quas canis improba damas
 Dente nequit retinere. suo uel prendere morsu.
 Indomitos et iussit equos frenaret. et omnes
 Ex uoto domitare feras, si cogeret usum
 Vis ullatin toruos, possent sua regna^f leones
 Magna hominis laus est. humana prompserit arte
 Pica loquax uerbum, simili uel proferat ore
 Psitacus ad uotum saluæ. uel achantilis odas
 Cantillatque cuncta sue contraria formæ^g
 Nosceret unde bonum iussit. nec tolleret alas
 Quæ nequeunt superare iocem. proportio nulla est
 Ad celum terre: non se preferre tonanti:
 Non æquare licet. possuitq̄, silentia lingua.
 Illud idem dixere omnes. qui iudicat orbis
 Virtutem a uitio dedit et præcepta michael^h
 Fas homini parere deo: preponere diuini
 Mortalis: et grandem diuini ponderis axem
 Subdere ceruices oneri, si turpiaⁱ surgant

a C Vel q̄. i. nouit q̄ lu
 na accipiebat vires septē
 sp̄ herarū a primo mobili
 quod fluit ostæ aue ip̄ here
 usq̄ ad lunā corporis ins
 festi auetricem.

b C Phœbe luna.

c C Nil mouerat nil stis
 mularat adam vt caderet:
 quia nihil dñi temptatus
 fuerat.

d C Concordia concors
 dantia.

e C Compellat. s. deus ius
 sit homo compellat.

f C Sua regna. i. homines
 in quibus habitat deus.

g C Forme nature suæ.

h C Michael archange
 lus cum esset prece deo, p̄
 ter ea que iussit deus: &
 ipse aliqua addidit. s. q̄
 debeant parere deo.

i C Si turpia cōmissa. si
 ad ampecauerit debeat fer
 re labores mortalis hō.

✠ LIBER I ✠

Mortali commissa uiro, gratissima ferre
 Corda deos; grateſq; ddo, tituloſq; tonanti.
 Præbere ad laudes. humana ſuperbia cauſat
 Nulla odium: nec dent animos mortalibus arces
 Inflari, conſtructa ruunt, mortalia quæq;
 Iuppiter æternus tantum, nec ſanguinis altos.
 Dct genus, aut ſtudium, latiſq; potentia regni,
 Quandoquidem rex ſolus erit, qui fecerit orbem.
 Cœlitibus^a cedant homines. diſcantq; cadentum
 Spirituum^b lapſus, nec non, miſerabile regnum,
 Tartara, quos retinent ſuccis hec calidos herbæ
 Conſperſos, hos noſtra manus uirtute tonantis
 Expulit, æterno miſeri uexentur^c ab igne
 In tenebris craſſa obducti caligine lucis
 Expertes; glaticq; ferant ſua corda rigenti
 Indignata deo qui iam uoluere potenti
 Obſtare, ex ſuperas caſu liquere cathedras.
 Hactenus admonuit: digitoq; ſilentia fecit,
 Direxitq; acies ſuperum. ſecreta michael
 Teſta quidem magni repetunt celeſtia^d regni.
 Primum hominem in terris uenerantur ex oia^e regē.

a C Cœlitibus diis q̄anō
 tātum deo ſed & angelis
 cedendum eſt.
 b C Spirituum de quibus
 in ſequenti libro.

c C Vexentur de eſt vt.

d C Celeſtia. i. celeſtes dii
 reſtus eſt repetunt ſecreta
 teſta magni regni.

e C Omnia cuncta uene-
 rant in terris hominē Pri-
 mū regem quia bruta eēt
 habent ſuum regem. quæ
 dē apedes leonem. aues aq̄
 lam vel omnia ueneran-
 tur primū hominem. i.
 adam regnantē in terris.

Ioannis marie Velmacy chriſteidos
 Liber primus expliciit.

ARGVMENTVM II.

Alter habet miseros cœlesti à sidere lapsus^a
 Spirituum, tumido quos alta superbia uento
 Paut in infernas tentans noua prelia partes
 In regem æthercum, poscit connubia grandis
 Ventose uirosa de cœtu lucifer, ortu
 Crimina nascuntur subito, teterrima mundum
 Turba petit, mater stimulat sua uiscera,^b pungant
 Humani auctorem generis, peccatur, ex arce
 Pellitur aëria: largosq; effundere fletus
 Cogitur, obducta circum sua mœnia flamma,
 Inspice q̄ tumido nocet aucta superbia uento,^c

d iii

a ¶ Miseros lapsus spirituum quos alta superbia uento paut lapsus in partes infernas lucifer poscit connubia ventose dex.

b ¶ Sua viscera suas filias.

c ¶ Aucta uento, non tem: illa sed semper inualefcens.

IOANNIS MARIÆ VELMANTIS
tybagnacaballi cristicidos, Liber Secundus.

a & Diuina virtus.

b & Elementa liquentia
ignem, aërem, aquam, for-
marat & terras, cœlicos
lucos & terre homines.

c & Ordo æmersit.

d & Omnia. s. sunt.

e & Donauerat concesser-
rat.

f & Cerni vt cerneretur.
g & Imagula imago for-
mæ iussit quosdam inflas-
ri aspectu claro.

h & Vt meritis quia bono-
rum habitum dixerunt
habuisse meritis suis a
deo. non cuius benigni-
tate.

i & Auderent vt mala tur-
ba auderent fateri. affir-
mare, reliquis angelis. de-
us daret propter sua meri-
ta: bona tanta. nō gratia
regis. s. cœli. synthesis est
Non maius ansel. deus, se-
cundum animi cōceptio-
nem est, quo nihil melius
nihilq; maius excogitari
potest, cuncta creauit q̄
maius est q̄ facere.

l & Hic. s. deus pōt esse
etiam aduerbium.

m & Arte miro artificio.
neq; atulit arte. s. materia
li quali fabri vtuntur
quāq; homines edocēt
m & Ruentes. impetuo-
sus.

ORMARAT diuina polum
fulgentia uirtus^a
Sidera distinguens elementa liquen-
tia,^b terras
Cœlicolasterreq; homines, animalia
formis

Queq; suis uariata dedit, pulcherrimus ordo^c

His quoq; multiuigæ formæ spectabilis, arte

Ætherea emerfit, summi iouis omnia^d mira,

Conuenit cuiuscunq; enti pulcherrima forma,

Puchrior angelico, cui se donauerat^e omni

Tempore, spirituū stantem super agmina cerni.^f

Tollere se in uentum sed iussit imagula^g formæ

Aspectu quosdam, poenas et summere claro,

Vt meritis^h bona tanta suis, non gratia regis,

Hæc daret, auderentⁱ reliquis, mala turba, fateri,

Esset ut æternum illis: et memorabile nomen,

Esse pares patri, quo non præstantior alter,

Quo datur ingenua non maius mente putari.

At quid turpe magis magnum spreuisse parentem?

Qui fecit: qui cuncta mouet, qui cuncta creauit,

Et regit immensum. par hæc sapientia mundum

Formauit mira hic^k terram, a quo pontus, et æther

Arte^l polum fecit, neq; enim deus atulit arte

Quod dedit è nibilo perpulchras condere et urbes

Qui dedit ingenium, limphis iratus easdem

Obruit oceanis, iterumq; iterumq; reuifit

Ignem nouas, ferro, peiori et uiuitur usu.

Quo uerbis mea uerba fero? qua parte ruentes^m

Duco

Duco acies: iustasq; meis nunc uersibus hastas
 Demoror: in longum crudeli carmine bellum
 Accingo, gerit arma mecum fert horrida pectus
 Tela fremens, dextram, latus atq; implere^a prophano
 Sanguine prauorum. lætatur, et ordine belli
 Gaudet^b in extores cœlis: gaudetq; superbos
 Submergit in cœpto uires nunc cædite ferro.
 Tuq; aſtrea meos, potes, hic defende labores.
 Ergo animis subeunt uano de pectore mentes
 Quorundã, fas ista loqui, præcellere in arce
 Ætherea regem, regi ſeu dicier alto
 Eſſe pares, lato et ſua brachia pandere cœlo
 Terrcentes: quorum de primo lucifer ortu
 Prima mali iuſſit: primuſq; inmiſit aperto
 Crimine læſuras prauorum gaudia flammas.
 Se pulchrum tumidus mira conſpexerat arte^c
 Se meritis habuiſſe ſuis, hæc munera, dixit,
 Nec dignum^d feciſſe iouis ſe dona profeſſus
 Vt peſtis, ſimili multos ad crimina morbo
 Eſſe pares fecit, partem cœpiſſe ſiniſtram
 Cum pœna^e hos miſeros monſtrat miſerabilis error
 Omnia nota deo, rumor percurrit olimpum,
 Cũcta fremunt, ſuperumq; uocat crudo ære^f michael
 Concilium, ſubito fremitu ſanctiſſima cœli
 Tota cohors diuum^g ſubijt pœntralia regis
 Æterni, mirantur item noua^h regna, columnis
 Scilicet argento radiabant omnia,ⁱ et auro
 Inſectis, ebur et tecti faſtigia leue^k
 Summa tegit, lucent rutilantia ſidera ab ortu
 Deſiciente minus.^l candenti et cinthius orbe,
 Et claris ſoror ipſa comis, ubi iuppiter ipſe eſt.
 Æternum fecere diem, nos humida tales

a ¶ Implere dextram, & latus.
 b ¶ Gaudet pectus.

c ¶ Arte ac ſtate creat ſet illum deus.
 Peccatum angeli.
 d ¶ Nec dignum. v. ſe. i. q; deus & eius liberalitas fecit illum dignum. non aut ille ex meritis ſuis.
 e ¶ Cum pœna ſenſus ſit horum angelorum error punitus oſtendit illos ac cepiſſe ſiniſtram partem.
 f ¶ Crudo ære ratione citationis fremitu conſenſu: & timore.
 g ¶ Diuum cœli. deoꝝ q; cœlum colant.
 h ¶ Noua magna: vel gulchra.
 i ¶ Omnia radiabant columnis ſectis argento: & auro.
 k ¶ Leue politum.
 l ¶ Deſiciente minus hoc eſt non ſenſus eſt ſtellæ ab ortu primo non ab ſecondit lumen ſuū ſicut in noſtro hemiſperio ap; parer quia veniente ſole deſiciunt cinthius. & luna fecerunt perpetuum diē ubi eſt deus.

Iussa fuit nescire uias, sunt omnia lumen.
 Ad dextrum: laeuumq; latus sapientia sedes.
 Æternas habuit, pietas, astra, paremque;
 Hæc habuere locum, splendenti hæc territat ense,
 Illa^b pio, et uultu cogit sperare sereno.
 Spirituum: Sanctumq; iouem feruentius^c ambest^d
 Ardor, in his amat ipse deus. scitq; omnia uerax,
 Æquus et ille sedet: diuersis orbibus^e illuc
 Conuenere omnes, spectabant uerba tonantis
 Aurea, sic humili gaudent sermonibus, aure,
 Iuppiter omnipotens solio exorditur ab alto.
 Dyq; deaq; omnes, quos nullo eduxit ab ente
 Nostra manus, quoq; uos æterna ab origine mecum
 Cuncta sciebatis, mecumq; potentia cunctis
 Vna fuit, miseros que tanta insania ciues
 A recto abstraxit, uacuas dimittere sedes
 Et petere infernas tenebrosi gurgitis urbes.
 Hinc abeant seruentq; truce, pars improba, flammam,
 Sulphureosq; lacus: diro et crucientur odore,
 Et miseros glacies alibi contraxerit artus,
 Æternum priuentur item me: et lumine magno
 Di iouis æternis: quorum mens conscia culpæ,
 Ut mea regna pari seruent dira agmina sceptro,
 Sint procul a nobis, timeant mea iussa nefandi
 Non uiolent præcepta iouis: deus unus^b et ipse,
 Me preter, non alter erit: me cuncta tenentem
 Cuncta sciant, et grande manu quodcuq; uidetur
 Imperium mundi, creco, destruo, uita percennis,
 Et manibus mors dira meis, nostra ergo timete
 Numina diuini, mihi dextra potentia summa est,
 O M N E potest diuina manus, discedite, clamat,
 Infecti uitio mentis, depellite ciues

A cætu

a ¶ Pietas ordo est. ad dextrum. & sinistrum sapientia habuit sedes. pietas iustitia habuere sedes & hæc. s. pietas. & iustitia habuere locum parem Hæc. s. iustitia.

b ¶ Illa. s. pietas.

c ¶ Feruentius feruenter cateruatim.

d ¶ Ambest eicum est.

e ¶ Diuersis orbibus de est. a. a diuersis orbibus omnes conuenere.

f ¶ Nostra manus nostra potentia.

g ¶ Deus vnus. s. est: ipse iuppiter est deus vnus. i. solus ipse deus. Vnus solus. Me preter Isai. 41. extra me non est deus. Deute. 311. uidete. q. ego sim solus & non sit alius deus extra me.

A cætu igniferam pestem, quæ pascere uento
 Se cupit, et supercum uitæ sibi nesciat orbem.
 Dixerat et presso sana ore silentia fecit.
 Confremuere omnes, iustaq; accenditur ira
 Tota cohors, et tela parant, in bella minace
 Dyq; deæq; furunt, et protinus arma ministrant.
 Sola fugit bellum pietas, cui debilis ardor
 Vindictæ: ac flentem miseret mœrore cadentum,
 Effunditq; preces frustra, quia sola repugnat.
 Irrita non unq; fiat sententia regis
 Conclamant omnes, sic stat sententia, summi,
 Horribili turbata dolo pia sidera tali, et
 Cuncta truci lætum tenebrarunt lumina uultum,
 Cinthia, saturnus, sol, mars, uenus alma, serenus
 Iuppiter, ingeny largitor magnus et alti
 Mercurius, claros astrei filia uultus
 Mutat in aspectum, turbato pectore, toruum:
 Cum magnum uidere iouem difundere causas
 Irarum in steropes, atq; agmina dira furentum.
 Membra dolēt cū mœsta caput compassio torquet.
 Ensit enens astrea furit mirabilis ense
 Hæc q; ait, astricto terrenis cælestia ferro,
 Pars fera discedat, uultu scelerata prophano
 Exeat hinc, igitur cælorum nesciat usum
 Lucifer, haud oculo datus est locus iste superbo,
 Hic habitant humiles, tremor arceat ossa furentis
 Impauidæ et diro turbæ se tartarus ore
 Offerat, o incauta mali, o nescia rerum,
 Quæ ueniens animis, scelerata in crimina, pronis
 Mens trahis in rapidas steropum precordia flammæ,
 Et miseri, o ciues, quæ tanta insania uestros
 Extulit hic animos, diuinæ condere sedes

a C Sola pietas est pro angelis.

b C Ardor impetus uiræ dicte est minor & paruus in pietate.

c C Sola pietas repugnat.

d C Pia sidera: & cuncta lumina.

e C Iuppiter. Stella.

f C Astrei filia. Iustitia more subuloso.

g C Cum magnum cum astra cuncta uiderunt, modus pro modo turbatum iouem. & ipsa turbata sunt que prius clara.

h C Iustitia cū uidissent cælestia iustitiam armatâ timuerunt cuncta.

i C Vsum utilitatem.

l C Impauide timor incutiat luciferum superbia furentem sicut timore.

l C Incauta mens mali, & rerum nescia que ueniens animis pronis in crimina scelerata trahis demonum precordia in rapidas flammæ.

a Error, peccatum.
b Furor infania.

c Candida iusta quia
iustitiæ est candor & cor-
dis claritudo: non do-
lus, non lior, non amor
non respectus: non pro-
prium commodum.

d Latent læto: & mero
re afficiat obiecta mæste
vitæ nimum terrentia q̄
pulchra obiecta hilarant
luridavero mæstitiam pa-
riunt.

e Negat finem quia s̄
turnus tempus significat.

Et magno se & quare deo, quis perfidus error,^a
 Quis furor,^b o ciues: quæ tanta amentia cœlo
 Depellit? sic usa sibi dea candida,^c vires
 Aduocat angelicas, diramq; expellere turbam
 Illa iubet, celsa residens, circumdata, sede,
 Spiritibus, iussum quodcunq; capessere fas est.
 Tum tuba terribili sonitu ciet aurca pugnam
 Cœlitibusq; nouo crudelis prælia bello
 Excitat, horcendo pandunt uexilla boatu,
 Conclamant omnes, percat nimis alta uoluptas
 In regem æternum, læti mucrone corusco
 Bella parant, horretq; polus, pia numina uultus
 Ocellant nitidos, mœrent cœlestia tantis
 Armorum furijs, paci que assucta serena,
 Insolita ad rixas, quamuis pia sidera tantum
 Hospita lætitiæ, Nec ibi præcordia lætent^d
 Obiecta in insulæ, nimum terrentia, uitæ,
 Mœsti signa ferunt tantum, quæ summa frequentant,
 Sollicitant bellum: clypeum rapit ipse michael,
 Qui fortis, qui uincit item fera bella, pudicis
 Aspirans multo: calcans at seua, fauore,
 Ense minax iusto prauorum in prælia cunctos
 Ordinât & quali pede p̄rgere, & arte sequentum
 Agmina gradiuo prædunt aurea Marte.
 Mars animum, Mars tela gerit, Mars tela ministrat,
 Iustitia & sacris alis sua robora præstat.
 MVLTum iura ualent. turpe est pugnare nefando,
 Sol acuit radios fundens sua lumina, turpes
 Excrucciet, turbatur item, quia crimina turpant
 Iustorum aspectus, sa:urnus falce minatur
 Tum negat ijs finem^e longo cruccietur at aeo,
 Et charitum spectiem uenus alma cadentibus aufert,

In

In miseris enervat item cillenius audax
 Ingenium sanctos et iuppiter arcet honores,
 Luna fit hic fallax uoluit mutabilis orbem,
 Occulit et faciem, trepidat, miratur, et horret
 Lucifer infœlix, DIRIS dira omnia surgunt,
 Frigitur clamor, clamatur uocibus omne
 Intonat et cœlum, reboant conuexa pollorum
 Circunstant miseros, fit pugna, et tela resurgent
 Per loca, tum nitidi rutulis splendoribus enses
 Diuinum fecere diem quod gaudia lumen
 Mira dabat iussis, reprobis tormenta ferebat
 Æratiq; duces lucent, clypei; coruscant
 Non minus, atra acies errat, trepidatq; furorcem
 Iustorum infœlix: subitis circumdatur umbo
 Principis atrorum tellis, ui et frangitur a qua.
 Iustitia ingentem contorquens fulgurat hastam,
 Atq; sequens uibrata manu fugat impia cœlo
 Agmina, tum renouant hastilia tertia pœnas,
 Cœlestes pugnant, tristici; ex hoste reportant
 Ingentem palmam, letosq; ex hoste triumphos.
 Impia turba fugit nec habet, quo pectora, tegmen.^a
 Dirâ tegat, sequitur furor, hanc astræ a fugacem
 Precutit assiduo, durant dum sæcula, telo.
 Quis diuæ insistit tantæ quæ numina regi,
 Quis patre cum tanto poterit pugnare cadentem
 Iuppiter et populum tripotens contorquet acuto
 Fulmine, terrificat facies irata tonantis
 Extiores cœli, strictum secat acra ferrum,
 Exclamant omnes, pereant fastigia^b monstri
 Horrendi primi secleris læsciuæ parentis
 Dextra grauem martis uibrando reuerberat hastam
 In uitij auctores, ingentia et hostia cœlum

a ¶ Tegmen rationem
quæpiam ut se defendat.

b ¶ Fastigia læsciuæ hor
rendi monstri parentis
primi secleris.

Prebet amara fugæ, talesq; superbia fructus
 Suscipit, ut celso ruat hic à uertice, princeps
 Vincitur, credo prauorum ad sidera calce
 Voluitur inq; caput gladio percussus amaro,
 Eibat omnipotens miseros, et depulit alto
 Culmine cœlicolum. subitis furit atra ruinis,
 Sicq; repentino sonitum dedit improba lapsu
 Turba cadens, deicēta polo miserabilis alto,
 Rustica non aliter, summo de uertice quercus
 Scēta ruit, montis longo descendere, casu
 Ima petens uasto camporum limite ramis,
 Euulsis secum rapuit radicibus herbas,
 Euulsitq; putres robur cum murmur glebas;
 Montis, et implerunt obductas robora ualles
 Haud aliter resona steropum mala turba ruinas
 Per totum dederat, magni per inania cœli,
 A luce in tenebras delapsus lucifer, atram
 A puro ad culpam: perfecta scientia diras
 Ingenij decurrit uicem crudelis ad umbras
 Fœliciq; ad dira domo tormenta sepultus,
 A magno inuidia cordis ruit ille triumpho,
 Inq; odium conuersus amor reuocabile nunq̃,
 Et secum miseros traxit, quis impius atræ
 Assensus mentis fuerat, ceu primus amarat
 Lucifer extollit: reliqui^a at qui magna frequentant
 Regna poli, firmare^b suum irreuocabile regnum,
 Haudquaq̃ ad tenebras lapsuri, ingrata manusq;
 Non cecidit reditura polo,^c priuata triumphis,
 Mors fuit hic casus: dira hæc mutatio, summa
 Pars ruat in rixas, perfecta silentia^d magnos
 Suscipiant strepitus, regesq; incendia, bellum
 Corda quiescentum, sapiantq; excelsa ruinas,
 Intonuere

^a At reliqui qui frequē
tant. i. boni.

^b Firmare firmant.

^c Non reditura polo
ab polum quia in infer-
no nulla est redemptio.

^d Silentia. i. cœli ubi
sunt silentia & quietitas
mentis.

Intonucere poli, resonant mirabilis echo. ^a
 Quæ sic nata sonat, peperit mortalibus ær
 Informem ^b genitam, postq̄ secrevit ab igne
 A terra ac undis tenue, et penetrabile cælum
 Altitonans, extra subito percussus ab ictu.
 Ipse ^c capit uoces, recipit, sic reddi casdem,
 Emoritur, surgitq̄; iterum. remcabilis echo,
 Quot recipit, tot dicta refert, quæ carmina sumpsit.
 Hæc eadem reddit, canit ^d horida, dulcia, fingens
 Se flere in lachrimis, et se gaudere camænis,
 Extremum tantum recitat, colit ipsa cauernas,
 Blesâ iubens patulo uerbum præponere cælo,
 Semilogos ^e dicatur item, de sede uientes
 Ergo capit, reboatq̄; sonus, strepitusq̄; ^f cadentum
 Indicat et famæ, uolitatq̄; per æra rumor
 Parturit hanc echo ^g pariunt resonantia famam,
 Acris in medio turrata palatia fundat
 Fama uolans, muro cuius bene consuta quadro
 Est domus, ut totidem mundi, q̄ perflua, partes
 Instruat, hæc q̄; gerit uolucres, ut labilis, alas, ^h
 Mobilitate ferat tumida re, et nomine, uoces,
 Ista tenet centum latas, ut facta reportent,
 Et reddant, nullo compactas cardine, portas, ⁱ
 Dorsa supra uolucris constructa palatia gaudet
 Deferrî, resonant incerta, ac certa relinquunt
 Auribus, atq̄; uolans, mirantia pectora complet,
 Hæc q̄; suas uires, non lassâ, acquirit eundo,
 Serpit humi tum luce sedens, ^j per noctis opacum
 Ambulat, et magnas tantum ipsa reuerberat ædes,
 De magnis ^k tantumq̄; gerit resonantia rebus
 Verba, legens minima totum penetrabilis hora
 Quem colit, hæc orbem montes, atq̄; æquora, transit.

a **E** Echo oritur.

b **I** Informem quia caret corpore iussu piter secrevit

c **I** Ipse. Ester percussus.

d **C** Canit carmina horrida, & dulcia fingens se flere, camænis cantibus.

e **S**emilogos quia extréma tantum reddit.

f **S**trepitus cadentum indicat fame nam reboat sonus & reboat strepitus cadentum & strepitus talis indicat fame.

g **F**ama ex echo, resonantia pariunt.

h **C**eritum portas tenet nullo cardine compactas. Facta accusatiuus est.

i **L**uce sedens est id de cuius fama sic clarum est.
 l: **D**e magnis tñ fama est. non de minimis. de quibus non curat pretor.

Cum furor hanc agitat. tranatq; per aera uelox.
 De bello amborum, amborum de cuspide facta est
 Hæc domus, ut noscant gentes, uictoria quantas
 Intulerit strages, dominetur ex alta superbis,
 Fama uolat ueri, fama est cecidisse superbos.
 Nubila dat cælum, miseri duxere tenebras
 Effecti turpes, charitas, ^a ubi gratia desit
 Terra fremit, se desq; negat prestare malignis,
 Hos fugiunt omnes mundi, dira agmina, partes,
 Miserunt elementa ioui, se nolle fatentur
 Hanc pestem sacra qui non uirtute fuerunt
 Ætherca, digniq; bono, quod dicat habentes:
 Et beat æternum: diris, sine fine, potenter
 Claudantur tenebris, uult iuppiter altus ab omni
 Supplicium mamona loco ferat, horrida tellus
 Facta sibi in centro tetrum disseparet antrum,
 Æternas flammascq; leuis disjunctet æther.
 Horrendos mala seclæ cadens ex sentiat imbres
 Hos acriter tonitrusq; dabit, sintq; omnia pœnæ,
 Vnda ferat glaciem, flammæ sint omnia, ex horror
 Putor item, inuisam producet terra mephitim,
 Scrpigera scq; animas, uermes ex olentia terræ
 Stercora deformis, ^b lumen sine lumine, crassus
 Sulphuris ergo ignis prebens incendia captis
 Illudit miseræ nec sit compassio turbæ
 Grande scelus, deforme scelus, scelus omnibus atru boe
 Proh dolor, heu miseri longum pericre per æuum
 Priuati æterna diuini luminis ætra,
 Ad bona q; turpes: humana, obstacula, forma,
 Ne scipiat quæ iusta beant: quæ turpia damnant,
 Væb semel elapso: uæb quemq; hic demonis arte
 Liuor edax rapuit, tanta est iniuria casus,

a Charitas cum prima
 breui a charis aulo. tris
 charites fuerant omnes
 partes mundi.

b Deformis terre. i. in
 eius centro.

Ut ruat in uiuum tanta inclementia mundum,^a
 Lucifer in pecudes lupus est: et in æquore uortex.
 Inuoluens miseris infana^b per æquora naucs
 Quæ pascuntur iter: resonas atq; æquoris undas.
 Inuidiæ^c tantum stimulus præcordia pungit
 Ne peccat æthereas, quas auetæ superbia sedes
 Amisit, mortalis homo. tum cernit honores
 Æterni regis: rapitur liuore, fugatq;
 Mortales: ne corda preces iustissima fundant
 Perpetuo regi. tanta est iniuria lapsus,
 Et dolor: et prauæ turpis conscientia mentis,
 Qua ruit in præceps, Q V I per se ad sidera tollit
 Deprimitur: summissa uigent. tolluntur et ima,
 Obstat enim tantum: si uana superbia perflat
 Iuppiter: et pellit miseros astræ superbos
 Ædificauit atrum^d confusa superbia centrum
 Æthereo delapsa bono: per candida cuius
 Pectora tunc tristes labentia iusta per imbres
 Pertinuere graues dantes incendia pœnas,
 Insolitumq; genus scriptæ trepidantia^e flammæ
 Perpetuo delapsa loco^f dolor anxius urget
 Illa per æternos uri feruentius ignes,
 Solicitata sua priuari et sidere labe,
 Forma tamen simplex semel hec obnoxia culpa
 Mutari nescit. tum se peccasse fateri,
 Expletur casus. diram labuntur in urbem,
 Cuius funercam custodit pallida portam
 Formido:^g cruciansq; dolor: sæ ui impia mater
 Paupertas^h erroris item pregrandia summi
 Numina contemnens patris: quæ litibus implct
 Cuncta domus. domui turpissima iurgia miscens,
 Quæ pueris clamosa suis: præcordia rumpit,

a C Tanta inclementia. . . diabolus.

b C Infana per æquora. i. multitudo quia æquorinū quis hic est naucs homo.
 c C Inudet homini beati tudinem suam iniquet deo quia adoratur.

d C Atrum cum prima breui. quando & atrox re periat ur fili. il. puni. instat atrox. terga. iustis p. iuste. e. C Trepidantia timentia genus pœnæ.

f C Loco datius est. Delapsa. i. postq; delapsa fuerunt ad locum pœnæ æternæ. Urget illa lo. licitudo vexat alabe sua .i. conscientia sui peccati & priuari beatitudine tria ergo cruciant ignis. peccatū & boni priuatio g C Quæ incolunt ianuā in ferni. f. formido. dolor terror. paupertas clamo. rosa & hoc inuit pauper tatem gratiæ diuinæ.

h C De paupertate nota recte.

✧ LIBER II ✧

a ¶ Sexta femina quia duplicatur foemina; par tus in paupere.

b ¶ Expulsa. s. paupertas

c ¶ Hic ante inferni ianu am: vel in inferno.

d ¶ Mænia accusatiuis sulphur nominatiuis.

e ¶ Ingens. s. Iuppiter

f ¶ Ista lux. s. superbia lu ciferi cõceleravit omnes choros: quia ex omnibus choris ceciderunt.

g ¶ Pars atra exiderant synthesis, vitio superbo s. superbia.

In qua nulla quies: longi ac labor improbus anni,
 Hæc natis comitata nouem: sed foemina uincit
 Sexta^a tamen generantis opus geminata miselli,
 Expulsa^b a reliquis manes hæc terret: et oram,
 Orchoosq; lares, custodem fluminis, orcum,
 Paupertas funesta nimis: que lurida centum
 Occupat. hic^c luctus: lacrimæ stabulantur: et atra
 Hic ambest macies: mors et sine morte: rapaxq;
 Impietas: quercula dira et contentio litis
 Hic tegit umbra domos, quæcunq; et mœnia^d sulphur
 Ædificat: tristemq; simul concernit odorem,
 Omnia dira malis. loca sunt serpentibus: omni et
 Plena malo: ac grauibus de iusto urentia flammis
 Supplicio: muris ingens^e incendia fixit,
 Ista lux^f scelerata choros uiolauerat omnes:
 Omnibus exciderant uitio pars atra^g superbo,
 Ac ueluti pecus una pares, quæ morbida sædat
 Poma trahunt morbum: pomo uitiantur et atro
 Que congesta simul: putri et foedatur ab uua
 Uua diu seruata tholo, sic protinus ouo
 Oua putrescenti fædo obducuntur odore.
 Traxit ad horrifonas extrma superbia sedes
 Hos miseros, cõfirmat atris in sedibus ingens
 Iuppiter. his miseris nec spes ad gaudia surgit.
 Hoc errare mori est, mors hæc miserabilis error,
 In uarias scinduntur item fera tartara partes
 Et uariis tormenta modis diuersaⁱ ministrat
 Manibus: hic tenebrat dubiosa merentibus umbra,
 Hic ignis sine luce uorat: nec deurat unq;
 Illic et miseris se foetor sensibuss offert,
 Et graue marcentem reddit sibi terra mephitim,
 Serpigeros seruatq; lacus sub rupibus, unde
 Sulphur

Sulphur olent:nunc flamma feuct:nunc frigora pungūt
 Aerei saltus, animalia dira, timorem
 Incutiunt diræ facies: strepitusq; furentum,
 Et stridor ferri, quid enim deest turpibus atri ^a
 Omne, genus pœnæ, si magna incendia fornax ^b
 Frigora dant fluuij: miserae et res solubilis umbra
 Illuuiæ æterna fluit: sine legibus horror
 Ac nulla est pietas: dolor auget et ipse dolorem,
 Optaturq; mori, sed abest cupientibus illud,
 Quo magis hæc petitur tanto magis impia gressus
 Mors frenat: surdasq; gerit congressibus ^c aures
 Surda nimis stigia cœnosa in gurgitis ora
 Omnia preuidit iouis alta superbia: mundo
 Quæ sancta: et quæ praua forent: mediumq; tenerent
 Sidera sic iustis: reprobis et tartara: terras
 At medijs tribuit: felix qui sidera tangit.
 Infelix quem dira premunt inferna ^d dolentem,
 Terra sapit medium: medio si extrema notantur,
 Gaudia summa deis: infernis partibus ingens
 Tristitia est sed utrunq; homini: qui uelle triumphat
 Non timor ad superos: non spes ad tartara tendit,
 Stat miser in tenebris: ^e sed spes uiuentia mulcet
 Quæ timor encruat: seruant pia munera uitam,
 Tartara priuantur: terram mors uita frequentant
 Lumina sunt superis: manes patiuntur et umbras,
 Lux medioc: tenebræq; uigent, pro moribus ^f horum
 Qui latitant terris: ubi sunt contraria: cœlum
 Ad mores extrema pios dabit ultima fallax
 Tartarus ad reprobos: muro deprompsit utroq; ^g
 Quæ bonas: quæq; secus, medium, tum seruit utrisq;
 Naturam amborum, uelut aerignis et undæ
 Obseruans, calido: tepidumq; a frigore incrimem

^a Quod atri que turpi
tudo.

^b Si fornax dat incens
dia, resolubilis liquida
umbra datius est. Hor
ror turpitudinis: & pauitas:
Sine legibus .i. modera
mine aliquo. Illud mori
abest nã morte carent
anime.

^c Congressibus quia
non uult ibi misceri cum
petentibus.

Superbia excellētia uirg.
lib. vi. animamq; sup̄ era
bamyltoris bruti.

^d Inferna loca habent
cuncta mala cœlum cuna
ta bona: terra autem bo
na & mala. Medio si ex
trema .i. si medium sapit
naturam extremorum.

^e Sat miser in tenebris
expes sed spes: & timor
sunt in mundo.

^f Pro moribus quia &
boni: & mali sunt in mun
do mores.

^g Muro utroq; .i. terra
ab utroq; extremo acci
pit naturam eorum que
bona sunt. & que mala
medium deprompsit na
turam amborum & seruit
utrisq; .i. virtuti. &
utro. .i. mundus quod est
medium inter cœlum &
infernum sicut aer seruat
naturam ignis & aquæ
qui est medius inter ista
elementa. tamen non ea
ratio uera sed apparen
ter.

a ¶ Vitam esse suam intra
errem tenuem: in istis. f.
contrariis: mens hominis
i. homo tellus quæ est
nostra tenet contraria. i.
homo patitur opposita
b ¶ Miserabilis punitus
dus. mens quæ est cauta su
æri cœli. n. s. sperat æqua
l. a premia datur meritis
i. merentibus.

c ¶ Pars una tristissima
est in inferno ut vexet,
alia est in hoc aere caligis
nofo. non ppe homines
ne nimis vearet: nec ni
mis supra apud speram
ignis ne multum oblecta
retur: at q maiores demo
nes malis hominibus,
Firmus discerni nus mō
strū demonē & sequacē
turbam quæ tunc ignara
compelli per immensam
æra ad centrum. Illa se
des. Caput æthera ē inter
dicta. ii. sententiarum
disti. vi.

d ¶ Hic in hoc aere caligis
ginofo.
Quas comites dire flammæ
dira agmina trudent
De iusto iudicio.
Vbi est diabolus inibi est
sibi infernus.

Acquirat uitam: sed cum uersetur in istis
Mens hominis, quæ nostra, tenet contraria tellus,
Hæc extrema parit seu sit miserabilis error,
Seu culpa minui dignus: quæ cauta futuri est,
Gaudia diuorum sperat, timet infima: cœlum
Mens, bona si ueniat. tenebras timet atra malignas
In laribus centri: meritis æqualia dantur
Præmia: sic pœnas reprobis: sic grandia iustis
Muncra distinxit cœli deo iusta: superbi
Vtq; igitur cecidere, lacus tristissima cæcos
Et stigos pars una lares: et seruat auernos
Anfractus sceuum firmamus in æthere monstrum,
Aeris et densi mala bestia tecta frequentat
Nubila. ne nitido possit gaudere sereno
Illa sibi sedes: et ne temptamine uexet
Mortalem assiduo, cui multa potentia, tellus
Interdicta fuit: medium tenet ergo. sequacem
Et turbam sceleris, quæ tunc ignara tonanti
Alta per immensas cœli compeller auras
Horruit ætherco grauiora pericula lapsu,
Illudunt misera timidas formidine mentes,
Cognoscunt quandoq; locum. tormenta ministrant,
Manibus: et stimulent diras in gurgite flammæ,
Sulphura cum tæ distonitus hic fulmina mittunt,
Aspectu terrent animas pro crimine turpes,
Tartara quas trudent, comites, dira agmina flammæ,
Omnia plena malorum: de iusto urcentia flammis
Iudicio: muris ingens incendia fixit
Iuppiter et cruciat tum pœna superba superbos,
Tartarus est ubicunq; miser: malus incolit auctor,
Funeris æterni. SEQUITVR quæ pœna reatus,
Credebant se quippe deos: et numina nutus

Sancta

Sancta fuisse suos^a: quos uana superbia fumo
 Nutrirat fluxo: dedit hæc documenta sequaci
 Præua quidem populo. fluit hoc a uertice crimen,
 Quæ petijt cælo deiecta superbia centrum
 Est regina dolum: nec habet super impia quicquid,
 Ducit ad infernas quocumque; a crimine^b, partes
 Fœdatam humanæ carnis uastissima formam
 Velle suo, qualis que noscitur intus et extra,
 Ista gerit tumidum pectus: uestitur et auro,
 Cingit et ingentes^c huic Zona argentea mammæ
 Nec sibi uitta comas nectit: sed sparsa capillos,
 Panditur^d in populos: uani de uertice nexus
 Cirrorum pendent, oculos ad celsa patentes
 Hæc gerit: et se uam^e lato discrimine frontem
 Erigit: ac tenera cingit sua tempora myrto,
 Fertque suis gemmas argento ac auribus orbes,
 Et sua uiuacem diffundit dextera palmam,
 Lumina quo^f cupiat dat flaua minantia terras,
 Et sua continuo palpebra mouetur ocello,
 In cute pellucet. liquidiq; unguenta superbi
 Impleuere genas minij: splendentq; colores,
 Grandia sublimi pendentq; monilia collo,
 Labitur ex humeris argentea corda duobus.
 Atergo^g pectusq; uagum perpendula circum,
 Hæc adamantina gerit. fratranti in pectore duram
 Quæ cadit e manibus, telam^h uestitur arachnes,
 Mobile pretenui et uelum deluditur aura,
 Quod uocat indusium uulgus: quo brachia lato
 Ventilati: huic manibus tum chiroteca quiescit,
 Disⁱ circa articulos splendent sub pelle mariti
 Annulus excisæ regina superbia flauo ut
 Laudetur precio: gemmis incuditur aurum,

a C Suos nutus credebant esse sancta nūmina.
b C A quocumque; crimine quia caput ipsa est peccatorum.
 Formam animam quam noscitur intus: & extra quam lis sit.

c C Ingentes tumidas.

d C Panditur ostenditur manifestatur.

e C Sæuam superbiam.

f C Quo aduerbium est.

g C A tergo post tergum circum pectus. i. ante & retro, ab utroque tergo sita: tibi tubetanti propter mamas.

h C Telam tenuem & bis finam deluditur ventilatur. quia e manibus sic ad cubitis fluit.

i C Dis duos testes. in adelidis

Mariti hirci mulieres superbie imponunt cornua maritis: si autem genua me includit gema, cedit

Ista nepotali uitiosa superbia luxu
 Induit attalico uestes sua corpora cultu,
 Ante omnes in se nullum scelerata pudorem
 Nutrit: *ex* accincta^a retro quæ tegmina subtus
 Veste tegunt pandit uario demissa colore,
 Coruino incedens passus: *ex* submurmurat ore
 In gentes. timeant gentes sua numina: gestus
 Nempe sui fantur, dea sum: regina decorum
 Et seror, asperrnit miseram præsentia turbam
 Illius, *ex* magnos magnis de rebus amicos
 Alloquitur, tardo cornicans ore, scrua
 Verba parit, uerbo planum^b quo ponderat æ quor,
 Improba uult secum, dominos, comitesq; , ducesq;
 Ipsa magis reges, uano *ex* nutritur honore,
 Impia funcreo cibatur hæc præcordia uento.
 Calceus ex auro pedibus fauet, omne superbum est
 Quod tegit hanc nubem^c, comedit, uomit, impia, uentum,
 Corporis ornatum sua est, sæuissima telecto.
 Porticus^d ante domus longis fulcita columnis,
 Quas humeris seruant mirandi in sede leones^e
 Quatuor: *ex* curuos similes, ut cernitur, arcus
 Atlantes retinent, mirandi machina tractus
 Maxima, *ex* ostentat se se spectantibus arte
 Omnimoda, miræ similem retinere figuram
 Pœciles,^f doctæ qualem uenerantur athenæ,
 Quadro elegans forma est, tum turris in æthera surgit
 Nubibus atq; caput condit tum saxa minantia
 Sustinet ad lapsus,^g si pugna incalleat armis
 Sæditio in misera cum sæuit inutilis urbe,
 Consita tum uanæ uariis pallatia gestis,
 Hic erit immensæ uiltricis^h græcia troiæ
 Excidio pugna. uigili comburitur ingens
 Ilios,

a **¶** Accincta ueste retro
 nam nre nre mulieres tē
 pla petunt ante demissa
 ueste ad pedes retro uero
 accincta ut uideatur que
 sublateat uenustior. Ac
 cincta ueste pandit teg
 mina que demissa uario
 colore subtus tegant.

b **¶** Planam æquor ser
 montem clarum & apertū
 summa cum tarditate.

c **¶** Nubem uento. sagi
 tatan.

d **¶** Porticus est ante dō
 mum.

e **¶** Mirandi leones quat
 tuor similes. s. columnis
 atlantes colūmæ. Machi
 na appō mirandi tractus

f **¶** Mire pœciles. i. ostē
 tat machina illa se se res
 tinere figurā pœciles pœ
 ticus.

g **¶** Ad lapsus quia super
 bi oblectantur antiquita
 tibus.

h **¶** Si pugna. i. pallatia super
 bic sunt ornata miris ges
 stis.

h **¶** Vitrici pugna.

Ilios, et flamma, p̄allos ui, cæ de, camillus
 Eycit, a patrys monstrat locus alter et oris,
 Dædalus ex alta se credit in æthera turre,
 Turbat et insanas hic icarus æ quoris undas
 Igniuomæq; cauæ, cunctis mirantibus, offert
 Se quintus romæ, quas non tenet ipse figuras
 Ante locum portæ stat ficta superbia diuum
 In lapidem, a artificis generosa noblis arte,
 Viuida, præscripto residens celeberrima mundo^b
 In sede excelsa, nitido de marmore, regum
 Ut gipso^c excisæ, facies, uaga lumina comunt,
 Cæsaris et grandes seruat locus ille triumphos,
 Quos gnauæ fecere manus, mirabile tandem
 Ast opus, officio^d formæ, statuaq; pedalis,
 Fons fluit a dextro, quo^e cum diana puellis
 Se lauit, timidam sumpsit quo tempore formam
 Aetæon, uasto pauidus super æ quora cornu,
 Quem noti strauere canes, subcuntq; labores
 Herculci, cacumq; ferit, perditq; leonem,
 Atq; caput tetre mutilat tirinthius hidræ,
 Ingre dimur limen, duo sunt noua pectora^f terrent
 Ii seruant utrunq; latus, quos horrida diros
 Barba^g agit æthiopes extensa^hq; brachia clauis
 Irata ostendunt, se se spectantibus horrent
 Aspectu primo intrantes, subit alius intro
 Admirans hospes, pario quæ consita saxo.
 Ampla domus, depicta domus, domus aurea, *circu*
 Intus habet paries loca quæq; decentia, regum^b
 Corpora romanæ gentis: romana iuuentus,
 Nobiliumq; manus splendet mirabilisⁱ arte
 Parrhasy fecere fues, non intus adauget
 Spiritus, ut uiuant solum discrimen ab illis,^h

a **¶** In lapidem diuinum,
 vel diuum pro diuorum,
 quo. s. deorum imagines
 in templis magnificis effi
 gantur.

b **¶** Mundo muliebri or
 natu uiuida ut uia præ
 scripto variegato.

c **¶** Ut gipso tam albi
 marmoris ut ex gipso uia
 dentur excise. Facies
 accusatiuus pluralis ut ex
 cise, s. sint.

d **¶** Officio formæ subti
 litate formæ: & arte.

e **¶** Quo in quo diana la
 uit secum puellis. Oui.
 meatm. 3.

f **¶** Noua pectora nouos
 hospites.

g **¶** Barba. s. s. sta qua ca
 rent agit representat.

h **¶** Aethiopes: nō ex æthio
 pia: sed turpes subit. s. ho
 ipes.

i **¶** Regum pectora, re
 gum effigies.

k **¶** Mirabilis deest quæ
 fecere fues mirabilis par
 thasi. Fues suiles pili
 quibus pingit.

l **¶** Ab illis. s. uiuenti
 bus.

a ¶ Natura dedit quia
ars imitatur naturam in
quantum potest.
Pallere timere in.
Abhorrens timens.
Ex ordine per ordinem.
Vacuos. s. vitæ non viros.
b ¶ Visu ad videndū. s. ē.

e Gloria triumphantis
Cæsaris.
d ¶ Coegit conclusit. s.
cæsaris gesta: & suā mor-
tem. Altera. s. pars mō-
strat q̄ scipio furit viuaci
igne iniecto. Sæue ma-
gnæ. Ordo est. altera
pars monstrat q̄ scipio
cartaginis. i. africanus su-
it iniecto igni. scivius cru-
deliter. s. i. magne car-
thagini.

e Salomari.
Dat suum nomen & se.
Vectore ariete aureo.
f ¶ Velum opertum cori-
caui tecti tegentis omnia
Hæc. s. signa.
Qui. s. planete. Pingentis
tum grandia quas figura
ras domus illa non obti-
neta manibus pingentū
grandia genti.
Vbi vasa. i. culina.
Ordo.
Cuncta loca decent. s. de-
cet locus ubi vasa sunt
quibus nitens esca parat
& pinguia edulia portan-
tur luxu ingenti atq; ea
que seruant virides herba
bas cum fructibus pla-
cent oculis. i. hortū.

Hanc artem natura dedit^a, tamen ente quirites
Pallere uacuos facinus committere, abhorrens
Detegerent fortasse mecum spectantia crimen
Lumina, tam miro naturæ ex ordine traxit
Ars illos, illis ut forma simillima, uitam
Non neget ex primo, tam quid mirabile uisu.^b
Inspice, subtus habet bellum, uictoria pugna
Cæsaris in patriam, uincens gloria, uicti
Exitium, uitamq; tenet, finemq; cogit^d
Pars ea cæsarcum, strieto furit altera ferro,
Scipio uiuaci monstrat carthaginis, igne,
Secvius iniecto per magna palatia secvæ,
Ima petit phacton dilapsus ab æthere quidam
Angulus ostendit, sua fulmina iuppiter ardens
Proycit in lapsum, Diro dat nomina ponto
Ægeus nigræ cernens uenientia formæ
Vela, natans rapidas transit uiolentius undas
Leander tacitæ cernens q̄ nota lucernæ
Lumina, datq; salo^e phrixii germana furcenti
Seq; suum nomen, monstrat pars tertia, cælo
Dum ruit aurato trepidans uectore profundum.
TERRIFICANT quæ cælsa nimis uertigine mentis.
Signa tegentis habet uelum^f tecti omnia cæli,
Hæc q; domos præstant planetis, tempore currunt,
Qui sibi composito, quas non domus illa figuras
Obtinet a manibus pingentum grandia genti?
Cuncta decent, ubi uasa nitens quibus esca paratur,
Pinguiaq; ingenti portantur edulia luxu.
Atq; ea quæ uirides seruant cum fructibus herbas
Adlectant oculos, primo quos magnus ab orbe
Mercator grauida uexit, cum sorte, carina
Fœlici ad patrias, quam miris mercibus, oras,

Omne

Omne genus siluæ: genus omne ferentis ad usum
 Mortalis uitæ uiget hic, ubi læta uirescunt
 Hesperidum diro uiridaria tuta dracone.
 Quod sibi sit natale solum quid queris? olympo
 Angelicis deiccta choris uenit impia, ab alto,
 Mens ingrata deo, turpe et mens horrida dirum
 Parturit hoc monstrum, uano et nutritur honore,
 Multiyugi materq; doli est: cui lucifer atrox
 Iungitur, ut coniunx tumida, si plura supersunt
 Mortali, quæ digna sacros mercantur honores
 Parturit inuidiam, sed ne subdatur iniquo
 Imperio alterius, tanq; regina potentum,
 Format auaritiam, si non sua iussa timentur
 Ira furit, si uota nequi, sæuissima, tristis
 Acidiam generat, telluri ut flamma potentes
 Incutiat uires, oritur de corpore uortex,^b
 Luxuria hinc ortum recipit, sex germina uento: et
 Spermate progenuit scelerata superbia, fluellu
 In stygio compressa graui, cum tartara uidit
 Lucifer horrendus, multis horrentia monstris,
 Infernum: et matrem diram natæ, horrida terrent
 Monstra deos cum matre truces, quæ enixa puellas
 Gaiusa est subito fumosa superbia partu,
 Se populum formasse suum, docet omnia, monstrat
 Imperium quod bulla tenet, latasq; cauernas
 Et stygios uirosa lacus, coeetus in unam
 Lapsus auaritiam nigro compressit amictu,
 Nascuntur furia, pariter sociantur, et istis
 Affines, reinent mores, ui sanguinis, atros,
 Hæ natæ, hæ neptes, has dira superbia seruat,
 Has amat, his uasti monstrata palatia regni,
 Lætantur turpes, turpi dira agmina centro,

a Parturit inuidiam superbia cum plura supersunt que merentur honores: sed ne superbia subdatur parturit auaritiam & habendi cupidinē ne indigeat alieno adminiculo. at si non timetur sua iusta parturit irā sed cum neqat implere uotū suum partit acidiam sed ut ardor superbie incutiat suas uires gignit gulam: a gula uero exit luxuria. b C Vortex gula hinc ex gula. Ventos & spermate end, c Cum tartara cum lucifer descenderet de celo apud stygium flumen sua perbia compressit & generauit peccata capitula preter luxuriam, quæ ex gula orta ē sic luciferi neptes. Natæ terrent luciferi turpes filiz postq; ortæ sunt sua deformitate tetruerunt infernum: & matrem & deos. Monstra appo est. Bulla ampullosa superbia ut bulla. & aquæ tumor inflata uel cito peritura ut aqua. Virosa ueneno infecta. In unam filiarum superbie. Furiz nascuntur ex auaritia. Sociantur iunguntur peccatis capitalibus suis interis istis affines. & reinent mores atros uirtute sanguinis, quo & moribus assimilantur. His .s. filiabus superbie monstrata sunt palatia vasti regni. Diragmina apopō letantur turpes filiz turpi antro.

a Proserpina incitat lu-
ciferum ad coitum hinc
oritur vanagloria.

b Maiori igne maiori
honore superbia erigitur
propter inanem gloriam.
Nata propter natum que
tota splendet vertice. i. ca-
pillorum ornatu pre cete-
ris filiabus.

c Feror dicor regina
caeli & terre.

d Teneras florentes.
De more. spuellatum,
Puellæ nominatiuus est.

e Natarum erroris. i.
peccati superbie matris.
luuat delectat. Vilere
ire ad videndum. An ve-
rum. f. fit. Inuidia prima
bonis mundi inuidi.

Miserabilis, quia pr. mū
sui mo. dax. Minaci san-
guine suo liuore inuidia
in tela sedauit. Liuor
inuidia. Auræ mundo
.i. quæ vidit in mundo.
Præmunt sequuntur.

f Alta genitrix superbia
doli mater alta superbia
ex superbia, auaritia. & d
luxuria. Luxuria & igne
endi. Cupido rerum lu-
rens. Mixtis feminibus. i.
harum.

Tali igni stimolata suum proserpina^a monstrum
Incitat ad luctam, cocunt, hinc gloria tetro

Nascitur, hæc quæ uana foro mortalibus ægris
Dicitur a cunctis, maiori in laudibus igne^b

Se tollit genitrix, nata, quæ uertice compta
Tota nitet, genitrixq; suis pallatia cæli

Esse suam patriam uentosa superbia dixit.
Asserit et latus totum quod continet orbis

Esse suum, non iura alius nec possidet alter
Partem aliquam regni, regina superbia dixit,

Ipsa feror^c cæli, uastæ telluris, et alii
Æquoris, ostendamq; magna potentia nostra est,

O natæ, at natæ tumido tolluntur honore
Materno, et cupiunt teneras^d ascribere terras

Imperio audaci, uanæ de more, puellæ.
Tum stimulant matrem centrales linguere sedes,

Peruersas cum fama boni peruenit ad aures
Natarum^e erroris, iuuat ergo exire puellas

Partibus infernis, humanum uiscere et orbem,
An uerum quod fama canit, nam prima sororum

Inuidia assumpsit uolucres damnabilis alas:
Et pallens ercibi liuor sua tela minaci

Sanguine sedauit, proprias tum dira sorores
Conscelerat liuore truci, quæq; inuidet auræ,

Corpora quæ uiridis nutrit uiuentia terra.
Discedunt mala turba præit, scœuiq; parentes

Dura præmunt propriis cætu uestigia longo,
Ne maneat uiduata tamen domus atra malorum

Alta^f mali genitrix: et rerum sæua cupido,
Luxuriat ac ex igne furcens in gurgite mixtis

Seminibus genuere ferum, cui cerberus, atro
Ore canem fame est, tris natus hic ore trifauci

L atratus

Latratus mundo rabidus coniecit oraco,
 Intremuit mortale nemus: cum fluctibus, undæ
 Consonuere omnes, uigilem liquere maligni
 Custodem inferni superasq; ueniunt ad auras.
 At primo satius ille charon^a uada liuida seruet,
 A matre hic habuit, nullam et transferret iniquus
 Absq; ulla mercede animam, materq; cupido^b
 Hæc fuit, hanc stygium compressit arundine flumen
 Vndosum^c, et uiridi cœnosi gurgitis ulua,
 Ut uenere, uident oculis noua munera mœstis,
 Hunc solem, clarumq; diem: uaga flumina mundi:
 Et terras, tractumq; maris: cœlumq; profundum,
 Tum pisces innare freto, miscere choreas
 Delphines, uidere pares in gurgite uasto
 Iungere se paribus, minimosq; sugare potenti
 Neptunni imperio pisces, uidere canorum
 Tritonem gradibus^d resonans quem buccina fœlmat,
 Et pennis uolucres liquidos transcendere campos:
 Atq; lacus equitare uagos, mirantur et omnes,
 Dulcia compositis mirantur gramina campis:
INSOLITVM miramur enim, formosa rubere
 Poma uident, durasq; nuces, et floribus auctos
 Quamplures, rubet ille placens, argenteus alter
 Æmulus argento est, flauum sic tertius aurum
 Aspectu ostendit proprio, miscentur et uni
 Extremi, et medij, sic uult natura, colores.
 Arripiunt mentes steropum tot pulchra nefandas,
 Mirantur molem et montes: et montibus herbas
 Nascentes, uarios herbis mirantur odores:
 In tenebris quia cuncta ferunt, putredine, uermes
 Verq; uident: tempusq; nouum sine frigere: et aestu,
 Aerys et mella iugis riuescere cernunt,

a Nascitur charon ex auaritia quæ illi precepit nullam animam transuetare absq; nauo. quam compressit stygium flumen:

b Materq; cupido .s. charontis.

c Vndosum quia motæ arundines videt. irundam facere.

d Gradibus. s. dignitatibus. Liquidos campos per aera. Equitare alias quas aues in mare lacus ut anates anseres cignos & halciones. Omnes. s. dec infernæ. Auctos. s. campos.

pos. Ille flos rubet. Argenteus candidus ad æmulationem argenti.

Atrum aurei coloris. Extremi colores. s. albi. & nigri quia sunt aliqui participant albedinem. & nigredinem. Medi ut crocei. uirides. & rubei. medi. n. sunt inter albedinē & nigredinem. Mentis nefandas dæmonum. Molem & montes endi. Ferunt producant.

Saccaron ex niveis sudat quod arunde medullis
 Mirantur, gustantq; parum, cibus aliter ab illo est,
 Tartara quem mœstis tribuunt, læta omnia mœrent
 Esse huius mundi sunt prima hæc pabula^a diri
 Criminis, ut mundi simili tristantur honore,
 Invidiam comitare dolor, quæ mœret amano,
 Extendunt aciem primo uolentius orbi,^b
 Viderunt præclara magis, q; thessala tẽmpe,
 Esse loca ad lunc frigentem proxima sedem,
 Elisyi cæduntq; lares, ut grecia mendax
 Disputat in centri ripis, atq; omnia mundi
 Clymata non talem producunt partibus hortum,
 Hic terre paradisus erat, longe omnia fulgent,
 Irradiant meliore, aly: q; in partibus, cibra;
 Postponunt quæ uisa prius: diræq; puelle
 Cum tumida regina^d crebi cruciantur amaro
 Orbis in intuitu, MAIORA minoribus ergo
 Imminuunt uires: minus ac a lampade lumen
 Quæ magis aucta fugit, cædunt sic sidera phæbo,
 Excelsum spexere iugum: sublimia uertex
 Æquabat conuexa poli, cui cinthia præses,
 Hos miseri^e f: cere gradus ad regna tonantis
 Lætantur repetamus ait regina dolorum,
 Empyreas sedes, nostrum est quodcunq; uidetur.
 Respondent, repetamus enim, repetamus olympum,
 Quippe parant aditus scæla, VIA lata uolenti est.
 Et se felices aiunt, prædixerat orbem
 Sidereum^f genitrix: ex cæca superbia diris
 Natabus iactat, cuncta hæc quæ continet orbis
 Esse sua, aut sursum splendent ubi sidera: uel sol,
 Aut ubi terreno gaudent florentia cultu,
 Seu mare, uel tenui uento penetrabilis aer
 Maiores

a ¶ Prima pabula inuidia sunt et tristetur pingui proximi. Honore uenustate.

b ¶ Primo orbi paradiso terrestri. i. honoratio ri. & orienti. Violentius uolenter sine moderamine. Proxima ad sedem lunæ. i. alta.

c ¶ Longe ualde melior ethra hoc est lumine: d ¶ Regina et ebia. i. cum dira superbia. Imminunt quia lumen maius of fuscet minus. Minus fugit lumen minus fugit a lampade quæ magis aucta est. i. quæ maiore est.

Sublimia conuexa quartus pluralis est. Cui cinthia præses cælum lunæ æquabat uertex paradisi terrestris. Præses præest e ¶ Hos miseri dæmones dixerit hos esse gradus olympi.

f ¶ Orbis sidereum superbia mater prædixerat esse suum & omnia quæ in mundo sunt iactanter dicebat esse sua.

Maiores, q̄ sint, uires efferre superbi est.
 Ergo illuc pergamus ait, quo munere^a nostras
 Possidet has partes alius: quo iuret quis ille est:
 Ingrediuntur iter, simili mirantur honore
 Bassarides, furys pulsa, & uiridantia læta^b
 Transiliunt, stridunt intorti criminibus angues:
 Confusæ accelerant: fugiunt animalia: abhorrent
 Hos uultus spectare truces, uestigia^c sentes
 Pressa malos linquunt steropū, & genus omne nocētū
 Herbarum, genitrix miratur maxima tellus,
 Sol radios cæcatq; suos, suspiria magnum
 Magna habet & cœlū: uel ab orbe feruntur ad orbem
 Extremi gemitus, pater hæc tristitia sensit
 Magnus adam primus, sed non cognouit hic expers
 Cuiuscunq; doli, quem nulla momerderat atri
 Cura mali, nullusq; dolor, sed sola uoluptas
 Casta dabat lætum, nec dum timor a dibus ingens
 Criminis exierat. PARIVNT cōmissa timorem:
 Et peccata timent iustas a crimine^d pœnas.
 Ad primos ucnere gradus, fœlicior orto est
 Hesperidum, quem, dextra iouis plantauerat, idem
 Herbarum dedit omne genus, cum fructibus omnem
 Arboream stirpemq; suis, rutilantia cernunt
 Sclarum in gradibus miro sua munera dono,
 Hunc^e aurum: preciumq; sequens tegit arte sequentem
 Alterni sumuntq; uices, ad cornua flammæ
 Gemmarum lucent, cristallus, uel smaragdus,
 Asterites: lumenq; mouet, lux ambulat intus
 Corpore cōmoto lapidis, micat astrion, ingens
 Orphanus ac adamas carbunculus, atq; cylindri
 Hincinde arborei fœtus, nec defuit ulla
 Quæ caneret tunc carmen auis, quæ pasceret herbas,

a ¶ Quo munere, quo beneficio.

b ¶ Læte uelocis, Viridantia camporum.

c ¶ V uestigia ubi furæ sunt uestigia sine oriuntur & uenose herbe hinc sentes primo ortū habuerunt. Genitrix tellus. Suspiria uentos. Ab orbe ab oriente ad occidentem. Pater adā sensit hæc tristitia quia sol obscurauerat radios & bestie fugiebant. Aedibus quia multa sunt peccata & multisq; causis oriuntur. timor scilicet timorem criminalen.

d ¶ A crimine post crimen quia superpositum furtum meretur suspendi. non autem ante commissum timent peccatores pœnā quia a malo arceantur.

e ¶ Hunc, scilicet gradum. Precium sequens hoc est argentum. Sequentem, scilicet gradum hoc est secundum. Alterni unus scilicet alter gradus erat ex auro. alter ex argento per uices sic ceteri gradus per scilicet bātur. Ad cornua in angulis graduum erant lucentes gemmæ.

a ¶ Ingeni cordis quas
lis lepus. dama non autē
lupus.

b ¶ Gradus tanti poli. s.
paradis.

c ¶ Coro minaci uiso su
ri arē auicule siluerunt. &
geminae obseurate sunt.
Data munera appō est.

d ¶ Quodcūq; omne illud
iuuatimibi uigebat nihil
quocumq; iuuat. i. nihil
ex iis que iuuant. Hæc
uentus hec pulchritas
do & illa. i. omnis pul
chritudo mundi

e ¶ Cōpagine cōiuncta
one riuorum fiunt fluuii.
Atræ matres peccati filix
superbie. Inuida proles
hoc est inuidia uiso re
uifa.

f ¶ In uolucres inuidia
cruciatuꝝ q̄ aues. gaudēt
tali aere temperato. &
quadrupedes læte pascū
tur iuxta mœnia paradisi
Tempe loca thessala
sunt. que pro paradiso
uoluptatis ponuntur ubi
ager est pulcherimus uas
tis restus arboribus au
cularum concentu mellis
fluus. iugis vndiq; se atto
lentibus.

g ¶ Negat vna. s. arbor
scientiæ boni & mali.

Mors atra erat intus co
medenti. Hec arbor tes
tens notitiam uirtutis &
uitii. i. boni & mali creues
rat. Lentus ociosus.
Præbebat adam sibi nul
lum opus præbebat ut su
meret ex arbore scientie
boni & mali. Hac ex hac
arbore. Vna satis. s. ar
bor uitæ. Neptes furias
siue filias. Ad callida ad
dolos. Duces atræ crimi
nis. A Equam æqualē cas
sum qualē lucifer tulit.

h ¶ Negat vna. s. arbor
scientiæ boni & mali.

Mors atra erat intus co
medenti. Hec arbor tes
tens notitiam uirtutis &
uitii. i. boni & mali creues
rat. Lentus ociosus.
Præbebat adam sibi nul
lum opus præbebat ut su
meret ex arbore scientie
boni & mali. Hac ex hac
arbore. Vna satis. s. ar
bor uitæ. Neptes furias
siue filias. Ad callida ad
dolos. Duces atræ crimi
nis. A Equam æqualē cas
sum qualē lucifer tulit.

Quadrupedum spēs circum sua mœnia cordis

Ingeni^a tantum diuis errabat in aruis.

Et delectarent primos ad uota parentes,

Cum primos tetigere gradus,^b horrentia tanti

Monstra poli, mox cuncta choro^c timuere minaci

Infernæ partis uiso, faciesq; nitentes

Oc uluere suas, cælo data munera, gemmæ,

Nil deerat, quodcūq;^d iuuat, plena omnia pulchro

Sunt ibi conspectu, decet hæc ex placet illa uenustas,

Rupibus et latices riuescunt undiq; ab altis,

Qualia cecropio desudant balsama fonte,

In fluuios crescuntq; suos, compagine,^e riuu.

Hæc cuncta inspicunt incultæ moribus, atræ

Erroris matres, uiso dolet inuida proles,

Et rodit liuore sibi præcordia edaci,

In uolucres^f dirumq; iacit, q̄ fœda, uenenum,

Inq; feras terræ, tali quæ sidere gaudent,

Ulcus scanduntq; simul radiantia tempe

E ualuis uidere truces, ubi gloria mundi

Tota erat: et nostros pariter uidere parentes.

Regnabant domini terre ætli usq; profundi,

(Omnia subiecit pedibus: qui cuncta creauit

Iuppiter ipse suis) quacunq; ex arbore fructus

Carpebant, negat una^g suos, sic iusserat auctor

Ne comedat deus, intus erat mors atra petenti

Virtutis, uityq; tenens, hec creuerat arbor

Noticiam, uarijs adam sed lentus in umbris,

Hac nullum præbebat opus sibi sumeret escas

Vna satis fuerat, nouit præcepta superbus

Lucifer, et proprias monet hic ad callida neptes

Ante fores horti, prime uicriminis atræ

Consedere duces, mortemq; parentibus æ quam

Inferre

Inferre hæc miseris, tumido liuore, minantur,
 Prima mali genitrix, dedit et lasciua cupido
 Inuidiæ imperium, sic quod uorat omnia mundi
 Crimen auaritiæ, rapidum gula præbuit ense.
 Lior^b edax primum contactus ab arbore patrem
 Falleret, et traheret iustis in tartara pænis.
 Irrepsit, primosq; acuit, tela horrida, sentes,
 Pungeret archigenem calide, præcinctus, incrimem
 Imperium fecere unum, tum callida ad artem
 Fallendi miseros, aciem molitur iniquam
 Inuidia, imperium sumens, circumrotat angues
 Crimibus horrentes sæuis, et sibila dantes,
 Atq; caput totum fremit et spumosa ueneno
 More furentis equi, sic sola ex omnibus una
 Ingreditur serpens^d terræ fœdissima portas,
 Libertas aditus inerat latissima portis,
 Et missos reuocare pedes, uidet impiger ardens
 Ad mortem mamona^c trucem sub frondibus æuam
 Curarum expertem solam frondentis oliuæ
 Alterius tegit umbra patrem, quos sola uoluptas
 Arboris, et uarij fructus retinebat inertes,
 Fœmina cognouit, prona est labatur amarus
 Impleuit mamona sinus, tentaret ut illam
 Arte, dolo, primam quia non disrumperet arcem^e
 Induit anguigenam uulpino pectore formam,
 Lubricus arboreo serpens sua corpora cultu
 Implicat, apparet frondoso uertice uultus,
 Virgincumq; caput, placidos ut compta, capillos
 Fœmina, sicq; uagos ridebat pendula crines,
 Os, erat humanum pectus, sed cætera serpens,
 Aggreditur^d ferale animal, quæ prioris astu
 Pœccato immergi, tali sermone puellam,

a C Prima genitrix, i. s. perbia lasciuia cupido inanis gloria.

b C Lior inuidia.

c C Irrepsit sub quandã arborem ante ianuam paradisi. Calide feruenter Imperium unum quia omnes filiz superbie dedit potestatem liuori ut deciperet adam. Calida inuidia. Caput totum circumrotat serpētibus.

d C Serpens participium est a serpo serpis. Sola una. i. una sola ex omnibus quæ uim omnium habebat, & uirus

e C Mamonã impiger ardens ad exitiũ primorum parentum uidetur uam curarum expertem sub frondibus oliuæ per quam quietitatem dicit.

Alterius. s. arboris

f C Cognouit lucifer pro nã esse feminã ad lapsũ g C Primã arcẽ quia nõ potuisset sic fallere adã Anguigenam, secundum uulgi opinionem non tamen idram. s. ut os habeset uirginis ille serpens Caput. i. apparet tantum

ut compta sicut apparet femina comptos habes capillos sic placebat habes eos pendulos, & tenui aura motos. Os aspectus suus erat humanus sed per ceteras partes corporis erat serpentis. implicauerat enim preter faciem totum corpus intra septum ramorum, vel post corpus arboris ne uideretur quia de forme suisset spectaculum. Ridebat placebat h C Aggredere. sillã q̄ e prior immergi peccato

a Ve iussa parua iussa.
Ferant. si iussa iouis qui-
huius arboris sacris sacris
bus interdixit.
Ore minaci.

b Obtundit obtrun-
cat pennas iussu & timore
ne uestra uirtus suis uiri-
bus surgat ad sidera.

c Lenti occiosi & pri-
uati. Miseret. s. me, tonantē
priuasse uos hoc fructus,
non iure, sed solo iussu.

Verbo præcepto. Nil
iuppiter deus & natura
nihil agunt frustra. Fac-
cit hoc arte. ut ardentius
rapiatis. Vexat priuati-
tio est causa appetitus.
Aperto libero: & soluto.

d Ignota est vsui com-
muni. s. amborum.
Vsu pro vsui. Lingua
vbi est gustus. Calidus
festinus: & seruens.
Modico risu. i. subridens
Quibus pudicis. i. simpli-
cibus.

e Instas repugnas.

Cognoui o uirgo, summi ue iussa^a tonantis
Quoue ferant uotum, sacris qui fœtibus ore
Arboris istius sœua cum morie, minaci
Interdixit: habent solys præcepta latentem
Ista dolum propriys, hæc credere nascitur error,
Obtundit^b ne uestra suis super æthera uirtus
Viribus adsurgat, iussu & formidine pennas.
Quæ præcepta iouis: quid non poma inclita lenti^c
Sumitis: hic latitat perfecta scientia rerum,
Fare, age, quid tardas? miseret priuasse tonantem,
Non iure, at solo miseros uos muncere uerbo,
Hos fructus cur arbor habet: NIL iuppiter author
Nil natura sagax frustra produxerit orbi.
Hæc homini. non danda feris, si cætera: cur hæc
Non dabit hic homini: facit hoc, ardentius, arte
Vestra manus rapiat. VEXAT^d priuatio mentem
Ut cupiat quodcumq; sibi præcepta negarint
Cui mulier, nostris cuncta hæc subduntur aperto
Viribus imperio, uoluit sic iuppiter, arbor
Hæc tantum ignota^d est cõmuni fertilis usu.
Hanc facinus uiolare manu: tum lædere morsu,
Et mors est tetigisse quidem, quid sumere lingua,
At coluber contra, calidus parat arma, uencnum
Instruit, ut pereant: modicoq; ad callida, risu
Incipit: d' miseri, quibus est non una pudicis
Simplicitas: erratis enim: quid tactus? & oris
Morsus obest: uiuax tango: nec morte solutus
Occumbo, hos fructus, & idem si morsus ab ipsa
Caryseris eueniet: tangas impigras: quid instas^e
Carpe manus: & morder: comedat, ferq; ipsa marito,
Hic latet omne bonum, cuius si sumitis esum,
Dys similes noscētis opus uirtutis, & atri
Criminis,

Criminis, hoc^a horum perfecta scientia fructu
 Clausa latet, nec mortis erunt praesentia diræ
 Vincula, dant lætam poma hæc cœlestia uitam.
 Inuidet ex uestro facies diuina profecta^b
 Sume igitur quodcumq; iuuat: uanumq; timorem
 Pelle tibi, MORA^c longa boni nocet ipsa moranti.
 Audiuit latitare bonum, pulcherrima uidit
 Poma oculis, suaues gustu fœtusq; putauit,
 Porrecta petiit ipsa manu: nam proxima oliuæ
 Arbor erat morum, propter palentis oliuæ
 Munera notitiæ, genitrix se uicere sensit,
 Nec turpes mors atra pedes impellere nouit,
 (Non manibus, tantum uctuit ne prenderet ore,)
 Credidit inuidiæ, nec se confundere morsu
 Fœlicem uitam, fructum uiolauit amaro
 Dente sacrum, placuere sibi præ dulcia ligni,
 Attulit ex socio lignum: mulcetq; maritum,
 Ut comedat sermone pio se dente fatetur
 Hoc fregisse prius, sed adhuc tamen æthere uesci,
 Indoluit genitor magnum hæc præcepta tonantem
 Imposuisse humeris, atq; hoc priuasse feraci
 Munere doctrinæ sic hanc soluisse iubentis
 Vincula, nodosi formidans uulnera uerbi,^d
 Hæc instat: stimulatq; uirum fructumq; serenis.
 Laudibus extollit, nudatq; latentia poma,
 Nec lætare uiros, melior sed uita resurgit
 Arbore demorsa, si quis demorsu illam,
 Nos dys ex similes erimus: poma accipe coniunx
 Dixit, ex extensa patriæ uenerabile donum
 Porrexit genitrix, MAGNA est temptatio^e sexus,
 Fœminci, genitor dubitat: timet ipse: cupitq;
 Mordere adlectans pomum, quod tangit, idcupitq;

a C Hoc in hoc.

b C Profectu ptoctui.
 c C MORA nocet luca
 no nouit differre para
 tis. Putauit quia que
 pulchra sunt bona esse ius
 dicantur. Arbor notitiæ
 morum propter. i. iuxta.
 Ordo est.

Nam quia arbor notitiæ
 morum proxima a finis
 oliuæ oleæ erat iuxta mu
 nera oliuæ. Non mani
 bus uerba poetæ sunt: nō
 .n. iussit deus ut lignum
 scientiæ boni: & mali nō
 tangerent manibus. sed
 tantū ne comederent hæc
 modice memorie addi
 dit mulier. AETHERE ue
 sci hoc est uiuere.

d C Verbi præcepti.

Nodosi ligati.
 Formidans vincula: pœ
 nas,
 Hec letor læto inficere.
 Arborex arbore
 e C Patri. Humani ges
 neris. nō xuz refertur. qd
 sequitur genitrix.

✠ LIBER II ✠

a. Labiis iunctis oscula
lantis more.

Parens obediens.
Iuuant delectant.
Illo. s. fluctu.

b. Prece propter preces
vxoꝝ. Voto vxoris. vel
appetitui & suo deside-
rio q̄a & ipse appetebat
comum. Humanae for-
mæ datius est. Genitor
schumani generis. non
formæ quia deus fuit.

c. Virgo serpentina q̄a
puellæ faciem indu-
erat ex vulgari opinione
d. Cecidisse. s. a statu
gratiæ ad statum doloris
quia amouisse a statu in-
nocentiæ ad statum com-
missi. Vel ut ipse regis
næ essent. Proprio fauo-
re quia inter se tantum
gloriantur. Error. i. de
Lætant hilarant. Peca-
to primæ gentis. Ag-
mina. s. peccata: & furie
tales.

Ordo est.

c. Agmina lurida luce
ri. i. furie: & peccata læ-
tant lætos faciunt stygi-
os lacus: & tartara tene-
brofa peccato. propter
peccatum primæ gentis. i.
primorum parentum. In
humanum. i. crudele. Se-
parat extendit. Super-
bia uentosa inflat furias
in hominem. & audet. &
extendit alas suas ut late
regnet. De nostro geni-
tore. Huic. s. superbiæ.

Ore parum lambens, labijs^a dedit oscula iunctis,
Hæret et ille tamen, comedat, seu ueta iubenti
Opprimat hic parcens, tamen hæc obiecta morantem
Instimulat, QVÆ pulchra placet, quid pulchrius illo
Hic amor, hic timor est, iterum pulcherrima coniux
Alicit ad morsum, mœrenti fronte maritum,
At prece^b succumbit uoto, tum credit amanti,
Extendens dextram recipit mortale uenenum
Humanae formæ genitor, quod uulnerat esu,
Mœstitia uxorem, rapuit ne redderet atram,
Mox sensit peccasse miser, serpentina uirgo^c
Delituit rapido lapsu: sociasq; reuisit
Hæ læta cecidisse^d hominem, diuina relinquunt
Consita, reginæ uelut ipsæ, ac omnia complent
Mundi regna truces, proprioq; fauore triumphant.
Errore humano, stygios, et tartara lætant
Peccato tenebrofa, lacus primæ agmina^e gentis
Lurida luciferi, uentosa superbia et inflat
Peccus inhumanum, tumidas et separat alas,
Ut regnet late postquam uictoria præpes
De nostro huic dederat uanum genitore triumphum,
INI uictum uictor gaudet: miserere cadenti
Iuppiter et toti cæli clementia mundo,
Ægritudo aminæ nata est, turpissima labe,
Ad prauum surrexit item inclinatio culpæ
Ad nihilum ducens miseram, corruptio uitæ
Tum uitium, languor, corrupti corporis, et lex
Membrorum pariter, summiq; in carne tyrannus
Imperij, carnis stimulus, putredine fomes,
Iustitiæ in misero tum magna carentia sanctæ,
Atq; hominis tandem miseri derisio, prau
Dæmonis et risus, nostræ et contentio formæ,
At

At pater, ethero lapsus^a precordia iussu,
 Se nudum nuda sensit cum coniuge, magnum
 Errorem cognouit item: mox turpia latis
 Cœlauit fici folys, et densus in umbras
 Aufugit latitans iusto commitatus opacas,
 Atq; pauore truci, subitam sanctissima pugnam
 Cognouit ratio, tela hic nequissima corpus
 Hæc in se capere ipsa uidet, quæ ingrata^b tonanti
 Vana petens, hominis uoto subiecta maligno
 Quippe repugnãt. GENVIT transgressio mortem
 Peccare est transire modum: transcendere^c metam,
 E folio miserum cognouit iuppiter alto
 Præceptum fregisse suum, quem uoce benigna
 Stas ubi: maiestas cœli rogat alma,^d propago
 Vilis humi: timet ipse magis pater omnibus unus,
 Et magis ipse latens reddit responsa tonanti.
 Te audiui: et uocem timui, mi iuppiter, æ quam,
 Sum nudus: nudumq; pudet: miserere precantis.
 At deus: en quis te nudum; et monstrauit in crinem
 Vestibus: et docuit folys te turpia latis
 Condere: ni uctitum, nulla formidine, lignum
 Quod male sumpsisti, demulsit sponsa maritum
 Primus ait genitor, lateri^e formata mariti
 Quam mihi iunxisti, pomum prior ipsa momordit.
 Iuppiter at matræ cur hoc uaga fœmina. serpens
 Me decæpit, ait, nostri miserere, precamur,
 FAS parere deo. nec iussa capessere, dixit,
 Turpe nefas: mortale nefas, miserere cadentum
 Hæc eadem pater ipse rogat, iustiria corde
 Multa trahens: iterat peccauit iuppiter, heu me
 Peccauit miserum. MAGNA. est clementia cœli
 Causa fuit serpens, sponsa^f si ascribitur error,

a C Lapsus precordia
 finet.

In umbras aufugit.
 Densus & commitatus pauore. i. plenus timore.
 Hec ipsa ratio cognouit corpus capere cœtra fetella nequissima. hic tunc

b C Quæ ratio ingrata
 vana petens repugnauit deo. Voto. i. sensum nam ideo hic poposcit uana quia sensualitati obsequuta fuit.

c C Transcendere sigdē peccatū ē trāire lineas. qd peccatum est transgressio mandatorum dei.

d C Alma maiestas cœli Rogatinterogat. Propago vilis humi.

Quod causatiue non reletiaze nisi q

e C Lateri ad latus. Demulsit non decepit nō seduxit. quia sicuter peccauit adam. Paulus ad timotheum. Adam non seductus est mulier autē seductus in preuaricatione fuit.

f C Dixit. s. zua. Iterat hæc eadem rogat adam. i. iterat peccauit.

g C Sponsa si zua peccauit fuit serpens causa.

✠ LIBER II ✠

a ¶ Caroro alta voce.

Serpentem uocat ipse truce[m] præcone canoro.
 Iuppiter et, misera damnauit lege draconem.
 Terra cibus, pes pectus crit, tibi fœmina et hostis
 Perpetuus, decepta caput premet ipsa superbum,
 Sis proles deuota mihi, uocat inde parentes.
 Iustitiæ primas trepidans capit æua sagittas
 Corripiciens alio, quam, lege disspiter arcet,
 Partus crit tibi praua dolor, cumulentur et atra
 Ærumna, dorsumq; tibi sine fine, labores
 Incuruent; succedat item post pondera pondus,
 Subq; uiri imperio fies: dominetur et ipse,
 Scrua eris, hic dominus, tibi sint suspiria, mœstæ
 Post flatus gutta assiduos: pluuiæ, q; feraces
 Tristitiæ, et pauido semper confecta timore.
 Virgineumq; hac lege lutum diuina minatur
 Maestas, maledicta graui tibi terra labori,
 Pane tuo uesceris enim sudore parando,
 Et tribulos: sentesq; graues tibi germinet ipsa,
 Te donec tua terra petat, tu uiuida terra es,
 In terram uerteris item, sed crimina pœnis.
 Digna suis fuerint: non conuenit usus amœni,
 Crimine qui campum uitio fœdauit amœnum.
 Pellibus hos uestit nudos, qui bruta sequuti
 Moribus, amissa ratione, animalia fiunt,
 Mox exire iubet miseros: et quærere sedes
 Vallibus: et timidos turpes habitare cauernas,
 Et lacrimis præbere cibum sua brachia uentri,
 Glandibus: et siliquis uesci, trepidare furores,
 Omnia nosse pati, SEQVitur quia pœna reatum.
 Hi flentes liquere larem: pallatia cœli
 Obscrat et cherubin: gladius circunuolat, igni
 Tum sua sunt rutilo uiuaces mœnia flammæ.

b ¶ Mihi a meo.

Deuota maledicta.

Inde deinde.

Alia
 lege: quæ et deus arcet
 taxat. i. corripiciens alia le
 ge qua colubriam dam
 nauerat. Præua uocatio
 uis est.

c ¶ Post flatus post sus
 spiria quia prius dixit ti,
 bi sint suspiria.

Gutta lacrimarum

Pluuiæ luctus.

Tristitiæ genitiuus est.

Confecta. s. sis.

Virgineum lutum. i. adâ.

d ¶ Turpes cauernas.

e ¶ Gladius. s. igneus cit
 cumuolat mœnia: & mœ
 nia paradisi delictiarum
 sunt flammæ uiuaces ruti
 lo igni.

Libri Secundi Finis.

ARGVMENTVM III.

Tertius ad lacrimas commisso errore parentis
 Impellit: queriturq; parens cum coniuge primus,
 Hæc eadem mœstas depromit corde querellas,
 Quos ferus aggreditur dæmon, se ex separat adam
 A sibi dilecta, paritur dolor, omnia narrat
 Primæ uic^o conquestus humo sic dissona concors
 Quæ prius amborum fuerat, de more, uoluntas,
 Hi simul ex cocunt: primo uiolantur ex ortu,

f ii

a C Primæ uic^o humo ora
 tius principem limum di
 xit ode. xi. primi car
 minum.

IOANNIS MARIE VELMANTY
 bagnacaballi ad Dominicum Ruerendissimum
 ostiensem episcopum, Cardinalem tranensem
 christeidos liber tertius incipit.

a ¶ Qui thalamo æther
 ignis.

OSTQVAM primi homines
 thalamo^a cessere superbo
 Iustitia cæli, cui stat pro mœnibus
 ether,

b ¶ Crimine accusatiões
 Pugnāt acculent.
 Sine fine a fiduc.
 Virtute vi: & violentia.

Insurgunt luctus, nec non suspiria ab alto
 Pectore funduntur, nec habet quem crimine^b pungant,
 Se tantum iusta taxant, sine fine, querella,
 Si fecere scelus, nulla uirtute coæli,
 Tentauit serpens, non ad commissā coegit.

c ¶ Haud temptatio est
 magna non uolenter
 quæpiam cogit, et iner
 mem & vilem quia om
 nes sumus liberi.

Nam grauis haud^c miserum uiolat temptatio quemq;
 Liber homo est factus, nec libertate creatum
 Iuppiter imminuit, quicquid regina^d uoluntas
 Appetit, hoc faciet, sic qui peccare ruentes
 Vocibus ingenuum replebant acra mœstis.

d ¶ Regina quia uolunt
 tas in regno animæ sce
 ptrum tenet. Peccare
 peccare. Ingenuum
 inuiolatum. Gemitus
 quartus est nam priuatio
 summi boni generat gemi
 tus. Mora parua com
 post lætitiæ.

LONGA boni gemitus generat priuatio summi,
 Ingemit hinc genitor, dolet et pulcherrima mater
 Fœlici depulsa gradu mora parua dolores
 Lætitiæ compos peperit, sic crimine^e lapsi

e ¶ Crimine nō a crimine
 sed causatiue propter
 crimen. Sperabant. si
 priusq; cerneret flamm
 as paradisi mœnia obs
 ducentes. Altisonis pro
 pter incendiū crepitum.
 vel propter aquas a para
 diuoluptatis decurgens.

Mœnia lata foris cernunt, iterumq; recepti
 Sperabant habitare larem, priuatio cuius
 Exeruciat, uidere leues ascendere flammās

f ¶ Gemmas coruscas so
 lari lumine reddere splen
 dorem. Hos. si. gradus.

Mœnibus altisonis, et circumducere muros
 Candentes, pauidi timuere incendia, et ambo
 Spe uacui, fleuere simul, lachrima omnia mœstæ.
 Ut pretio uidere gradus, et lumina gemmas
 Reddere solari radio. gemuere, coruscas,
 Hos gemmis liquere uagos, quos condidit omnis

T hescurus

Theſaurus, uiuaq; poliſaber optimus arte
 Finxerat, ad calcem ueniunt: ſunt omnia ſentes:
 Et tribuli: quercuſq; graueſ: ſine frondibus ulmi,
 Non glandeſ: non poma uiden: non ſentibus uuaſ,
 Nonq; nuceſ: tantum floreſ: et floribus herbaſ
 Inſpiciunt uirideſ: tangunt: olet illa: manuſq;
 Altera diſcruciat: refugit ſua dextera, duroſ
 Offendunt^a lapideſ, augentq; dolore dolore m.
 Hæc tantum uidere^b priuſ tormenta ſerebant,
 Non calætitiam tribuunt quæ fœtibus auetæ,
 Inſuetâſ ſenſere faceſ, dum cinthiuſ urit,
 Et rapidum ſolem creuere ocludere curſum,
 Et tenebraſ aperire ſinuſ, horrentia noctiſ
 Tempora terrificant miſeroſ, ſub nube, parenteſ,
 Cuncta ſilent. quod terra tenet, quod in acre curſuſ
 Dirigit in uotum tenui ſic garrula nuſq;
 Garrit auis, querculaſ tantum ſcæ diſſima uoceſ
 Bubo parit, ppriuſ et uolitant quæ a ueſpere^c nomen
 Sumperat, et ſpetie genus ignorabile dira,
 Terrer adâ: ſponſamq; magiſ, Timor omne timētī ē.
 Credere poſſe malum, et fieri iubet unde quietiſ
 Fons uiget, at timidoſ peccato hic omnia turbant,
 Umbra: quidem fruticiſ, uel ſi moueatur arundo.
 MVLTA facit pauidū, qui uult tutare timorem.
 Audiuere lupoſ, miſeri timuere, minaceſ,
 Apparetq; iterum ſerpenteſ: non uirginis ora
 Ampliuſ oſtentat, buſſo turpiſſima campis
 Saltitat, et multi ſerpunt animalia uiruſ,^d
 Omnia terrorem pariunt, abſentia lucis
 Territat ipſa magiſ, tandem conuitia amata
 Coniugiſ ipſe^d refert, uelituſ et ſubdola pomum
 Obtulit: ut lucis foret hic deiectuſ amœniſ,^e

a Offendunt reperunt
 b Videre priuſ. hec
 quæ nullam afferbāt læ
 titiam. ſ. arbores ſine fru
 ctibus. Tormenta do
 lores meritiſ. quia ſoliti
 erant uidere arbores cum
 fructibus variis in para
 diſo. Videre tenebraſ
 aperire ſuoſ ſinuſ. i. appa
 ſere.

c A ueſpere & illa auis
 quæ ſuū nomen ſump
 ſit a ueſpere. Genus
 ignobile hoc eſt genuſ
 hominiſ ignotum terret
 parenteſ. Omne timere
 timido omnia pariſ
 unt timorem quietiſ pa
 ciſ. i. timor iubet timi
 duſ credat poſſe dari ma
 lum etiam ubi eſt pax.

Fons quietiſ quieteſ pluri
 ma. Hic illi.

d Ipſe adamituehitur
 in zua.

e Lucis ameniſ paraſ
 diſo tereſtriſ.

✠ LIBER III ✠

¶ Frigus acclatius.

¶ Mulier vocatius est
tues error preuius.
Prestabat melius erat.
Quā comparatiue : nō
relatiue.

¶ Comitabit pessum eū
tes, vt se precipitent.
Simili verbo simili sermo
ne. Archiparens primus
parens sublatus vultum
caelo. Quo aliquo.
Commeret peccat.
Quis nec aliquis victus
vi trahitur ad peccatum.
¶ Pluto nec deest.
Virtutis violentiæ.
Nescia tentari. i. quæ pri
us non fuerat temptata &
quid esset temptatio igni
ra. Si qua est lampas
vel via aliqua. Tentan
da est via.

¶ Prima ratio quia pri
ma tentauit.
Secunda ratio patior pœ
nas.
Tertia ratio vtor meret

Sol ubi perpetuus: frigus, nec senferat ignes,
Omne absens nocuū, timor omni, at umbra ministrat
Quæ efficiunt, miser inquit adam, quæ gloria molli
Complacuisse uirum? PRONA est fœtura puellæ
Fœmina commissi mulier^b tu preuius error,
Errorum materq; simul, tu causa doleris:
Quis comes adiunctus lateri? SVB dulce uenentū est.
Præstabat formasset adam, sine coniuge, solum,
Quam deus huic lateri comitem iunxisset iniquam,
Plus aloes: q̄ mellis inest, mora paruula dulci
Longa; nōx tenebris pessum comitabit^c euntes.
Ipse gemens simili iactabat talia uerbo
Archiparens uultum sublatus: ex ora sereno.
At genitrix contrascitur te tua crimine, coniunx,
Fœdauit turpi: si quo conamine nullus
Commeret iniuste, trahitur nec ad impia uictus
Quis commissi miser, pluto:^d nec tartara cogunt,
Nec deus ad facinus, minus est hæc fœmina compos
Virtutis tantæ, tentari nescia, ex expers
Ipsa doli, tu dulcis amor: tu lumina uitæ,
Tu mihi dimidium cordis, tu preuia lampas
Absq; errore uia, si qua est, quocunq; feramur
His pedibus tentanda meis, non ridco, si fles,
Par dolor ambobus, par ex labor omnibus aruis
Ambobus ueniet, triplici ratione dolores
Augentur misera, sed te pœna unica tantum
Extorquet, tactu solum morderis ab uno,
Prima^e ego tentauit, patior pro crimine pœnas,
Tristitia mœretq; tua, cui detrahis, uxor:
Quid si gauderem: quid si mihi cinthius auctor
Luminis augeret lucem: tibi luna tenebras
Occultata daret misero: tenebræ omnia nobis

Æquali

Æquali terrentur miseris præcordia uelo,
 Non tibi nox: mihi clara dies, speremus amantes
 Illius imperium, qui dat: qui uulnera et aufert,
 Qui nos effinxit: terra te è uirgine patrem
 Ex te me natam, dein nos coniunxerit ambos
 Cōnubio primos. QVIS nō faber optimus arte
 Quod fecit defendit opus: si perdere uellet,
 Non finxisset adam, nec me tua uiscera, mundi
 Conditor æthereas costa duxisset ad auras.
 Interea oceanis sensim prodibat ab undis
 Luna nitens, toto cingebat circulus orbe
 Inter candentes argentea corpora phœbes,
 Perspicuus stellas, dum solabatur amicū
 Dulcis amans, et nata patrem: tum sponsa maritum,
 Nectar et ore gerit rogitans, mox lumina lumen
 Suspiciunt terrena sacrum, flexiq; potentem
 Ambo deum suplices fletu, et singulibus orant:
 Hanc pater extollit uocem. TV iuppiter auctor
 Sideris æterni, terræ omniparentis, et alti
 Gurgitis, et gemina cœli penetrabilis ala:
 Altera si nulla est commissi pœna, rubente
 Deijce me telos: pœa uui iuppiter. hæc me
 Quam mihi iunxisti comitem, blandita nefandum
 Compulit ad morsum uerbis, q̄ dulcibus, uxor,
 Sed decepta prius uafro demulsit, ab angue.
 Grande quidem facinus: pœa atiq; pœnitet, an te
 Pœnituit fecisse hominem: sic perdere tentet
 Humanum tua dextra genus, ui fulminis ambos
 Tu deus aut perdes, alios facturus: et orbem
 Augebis, nostri generis uel semina quercus
 Seruabunt, homines passim nascuntur et ulmis:
 Si totum perdas hominem, cui terra parabit

a ¶ Terrentur. s. tenebra.

b ¶ Connubio primos
 rationem ergo hoc facti
 est hominum caritate.
 Tua viscera appo.
 Duxisset alias traxisset.
 Inter candentes stellas.

c ¶ Lumina: terrena hoc
 est parentum oculi.
 Lumen. Lunæ.

a **C** Arboreos cultus arborum fructus. & si semina sunt, cui nascuntur segetes.

Hæc. s. bestia. Fructus frugalis terræ. Motura malum propter serpentem: potest etiam intelligi propter brutorum bellum.

b **C** Delebis. s. illos quos feceris orbi. s. adam & æum.

Intraret & hoc apparet quia tam breui non potuit spazio. Qui. s. mundus. Eoam orientalem. Contra. i. occidentalem plagam sed hoc factum est in illo hemispherio: propter altos montes non enim tam cito luna celatur quando in nocte apparuerit.

c **C** Atris mortibus aperui portam iue. s. prima hinc subitæ mortes.

d **C** Cibibus aduena apud non suis. alienus a cibo piscium. iuuat delectat diu viuam in se. l. x. Destinet. s. vt.

e **C** Fertur datur.

Fertilis arborcos, a si qua et sunt semina, cultus,
 Tam lætas segetes: latis et muncra campis
 Sol cui, quem solem dico, sua lumina prestat,
 Et soror: heu fors an restabit bestia terris,
 Terrarum sola hæc, fructus frugalis et hæres,
 Grande iterum motura malum, seruis utrumq;
 Aut æuam tantum: minima sit foemina culpa,
 Quid sine pulchra uiro muliere sine uirq; puella,
 Est oculus qui luce caret, sine gressibus et pes
 Iuppiter aut manuum uiuens sine munere corpus,
 PARCERE magnanimi est, qd si delebis ab orbe,
 (Stat manibus mea uita tuis) quos feceris orbi.
 Hic stetus: longasq; preces protraxit, ut altas
 Noctiuagans intraret aquas: et lumen in undis
 Clauderet: ac alium uellet sibi quaerere mundum
 Cinthia, qui contra partem miratur coam,
 Tum magis exclamat genitor, miserere dolentis,
 Lumina quid condidit: quæ nunc solamina prestat,
 Iuppiter, heu grandis miseris mortalibus error,
 Nunc uctitum gustasse cibum, sine uelutibus, atris
 Mortibus exposui faciles e cardine, ualuas.
 Contempsi præcepta miser, sine fine dolendum est,
 Quo ferar in tenebris: et quæ fera dira uorabit
 Me sitiens: gelidæ seu quis mea corpora terra,
 Condiderit: tremulo mea facta cadauera ponto
 Forsitan abdentur, magnis cibis aduena, phocis,
 An inuat errantis tenebrosa in funera tardos
 Acceleret mors dira pedes: me destinet orco,
 An potius commissa luam, nec gaudia nostris
 Hospita sint laribus, QVÆ iusta ex crimine fertur
 Pœna dolenda minus, nec me mea deseret uxor
 Quin pœnæ paliatur onus, quæ protinus omnem
 Impleuit

Implevit clamore locum, sua pectora plangens,^a
 Alidensq; manum manumite segnius, inquit,
 Pœna minor uexet, triplex mensura laborum
 Inuadat miseram, fas uexillaria culpæ
 Pœnarum uexilla feratsic iuppiter ardens
 In me omnes ueritat, uacuam uirtute, sagittas
 Coniuncto, sua tela, teno, mors atra cruentas;
 Acceleret cum falce manus, si forte luanur
 Commissa cum morte truci, quid pius in orbe est?
 Iuppiter aut longam, pœnarum carcere, uitam
 Extendat misere, M A g n a est uindicta, dolores
 Assidui longos ducant mortalibus annos
 Quos^b mors æ qua necat, grauior sit apolline cõiunx,
 Et mox nocte dies, tibi sol, tibi lucida phœbe,
 Me tua torquerent nimium tormenta, dolores
 Si patere graues, quanto grauiora minantur
 Ferre iugum, tanto collum nectitur aratro
 Pronius, adde faces in me: modo mansuis adæ
 Non memor extinguas patrati criminis, idem
 Qui sublimis habes lati regna omnia mundi
 Parce precor, saluesq; uirum, ne gaudia, tristis
 Efficitur, turbaret enim quæ pectora lætant
 Coniugis, ipse miser, perit hic: ne perdat amantem,
 Ipse minus peccauit adam: peccauimus ambo,
 Demulsi se ducta^c uirum: luat impia serpens
 Supplicia hausurus, lentos qui crimine ex astu
 Decepit miseros latitans in fronde parentes,
 INcautum laqueo facile est inferre latenti
 Hunc serua: me dele solo:^d tua fulmina ab alto
 Discrucient auido miseræ præcordia raptu,
 Siue ignem patiar, rapiar seu fulmine, pontus
 Aut nostrum bibulis corpus deuoluat arenis,

A Eux ploratus.
 a ¶ Plangens percutions.
 Inquit. C. zua.
 Segnius tardius.
 Ardens iratus.
 Sua tela appo est.
 Quid pius. l. mo: te.
 Alidni dolores.
 b ¶ Quos. id. dolores.
 Necat finit. Apolline so,
 le coniunx luna. i. dies sit
 mihi nocte peior. & nox
 die grauiore.
 Addefaces i medumodo
 tu mitis sis immemor pec
 cati & extinguas faces in
 a dā. Nō memor criminis
 Ade datus est. Letant
 lætitia afficiunt lenus
 est adam ne me t rō. ret
 tristis efficitur.
 Gaudia coniugi.
 c ¶ Seducta a serpente.
 Lentos oculos. Ser,
 pens hausurus qui quibus
 haberet os puellæ tamen
 ponit in masculino quia
 fuit demon in fronde res
 ste quidem in mundi ual
 nitate.
 d ¶ Solo a terra.

a **C** ricinus valde confuso
 compositum est. Mala
 bestia appo est
 Inscia simplex
 Perfusa corpus, sinec.
 Ora non sunt sibi virgini
 nis. Solo per solum.
 Vt precepta .s. fuerunt,

b **C** Cuncta .s. sunt.

c **C** Nisi auctor mundi
 velit delere hominem de
 terra. Vt unq; sexus neu
 tro generis. itemario
 suo. Vesta: ceteris iuno
 sexus muliebri, s'otores
 sed hic sexus est de comu
 ni vsu.

d **C** Misereris a miseror
 raris.

e **C** Hoc tantu. hoc pie
 tatis a me tantu petendu
 est.

f **C** Sensim quantum ad
 humanum intuitum.
 Visum. qui fulgens

Aut lincum noua preda ferar, uel ab æthere uultur
 Sentiatur incuruo^a mea fœda cadauera rostro,
 Me forsitan rursus tentans, mala bestia, serpens,
 Inscia cui bibulas porrexi protinus aures,
 P ascetur diro corpus perfusa ueneno.
 Hanc iterum uidi: sed non sibi uirginis ora,
 Consimiles secumq; solo sua pectora raptant,
 Vt præcepta iouis: toto sic corpore serpunt
 Meq; iterum miseram linguis inimica trifuleis
 Excruciat: diri iactat tum tela ueneni,
 Aspera cuncta^b mihi, miræ sint omnia poenæ,
 Non tamen ex omni iubeant sic numina, parte
 Dicar ego infælix: si sit sine nube maritus,
 Si sibi clara dies: mundi nisi^c iudicet auctor
 Sexus utrunq; cadat, nec uir: nec foemina uitam
 Ducat in humanis: repleantq; animalia mundum,
 Quæ æterna ratione carent: si nubila culpæ
 Vanescant: comis uenias, misereris^d utrosq;
 Mox ab utrisq; pie fundentur odoribus aræ,
 Parce precor: Viuatq; precor, uescatur ex aura.
 Nec tantum^e pietatis erit mihi sepe petendum.
 Aurora oceanis roseo surgebat ab undis
 Aspectu, flauos monstrabat ab æthere uultus,
 Solq; uagus sensim^f uenientem ex æquore uisum
 Præbebat: fugiunt ardentia sidera lumen,
 Auricomi fulgens oculi qui illuminat orbem,
 (CÆL Atur maiore minor quia lumine lampas)
 Vertit in hunc faciem primus pater, æua gementem
 Compressit uocem admirans rutilantia solis
 Corpora, de tenebris facie redusse serena,
 La tantur: spem pacis habenti: ex uota tonanti
 Orantes soluunt: sanctas ex odoribus aras,

Accumulant: fundunt suaues et dulciter hymnos,
 Oraq; dulcisona regnanti hac uoce resoluunt,
 Tu qui oculum mundi recludis iuppiter ingens^a
 Lumen, et e tenebris iussisti educeret ignem
 Cinthius: omnimodo iuste uenerabere cultu,
 Cuncta merces, qui cuncta regis, sapientia cuius
 Omnia conflauit, miro te hæc omnia fabro
 Conspicio: uerumq; diem sub apolline^b dicam,
 Et noctem diana regat, quam sidera comunt,
 Quam stellæ ardentes: ueniat lux apta labori,
 Noxq; quietis erit: uultus sudore parandum
 Fas reperire^c cibum: præstabunt flumina potum,
 Vellera oues raptim, dirceptaq; tergora costis
 Vestimenta parenti: balatumq; in uallibus umbræ,
 Nocte patens stratum præstetq; in gramine quercus,
 Ne moriar uirtute famis, mihi lata potestas
 In uolucres: cunctasq; feras: si retia non sint,
 Instruar ingenio quali arte natantia, nostro
 Imperio subdam, uenient ex arbore fructus,
 Ignotæ haud nobis herba: cognoscimus herbas,
 Herbarum et uires, noceat: quæ pro fit habenti
 Ni te poeniteat me magne dic spiter omnia
 Hæc nudum docuisse hominem, sint pomazuel uua,
 Sint glandes: curuo sudet submissus aratro
 Bos grauis: et campos proscindam bobus inertes,^d
 Cuncta fames doceat, nec me natura relinquat
 Auxilio, quæ pulchra docet, quæ turpia monstrat,
 Deserat haud ratio: duo sunt documenta: duo sunt
 Lumina, quæ referunt, quæ sint mortalibus apta,
 Natura, et ratio. duo, quæ discrimina norint
 Quæ bona: quæq; secus: quæ sunt uirtutis: et atri,
 DISCERNIT ratio quod crimen: et inclita uirtus,

a ¶ Ingens lumen appo-
 eib.

b ¶ Sub apolline nomi-
 na omnia rebus sunt ab
 eo imposita tamen si po-
 tæri sint uisi rebus no-
 men imposituisse.

In sudore uultus tui uelce-
 ris pane tuo genesis. 3.

c ¶ Reperire uerbi con-
 fusio pro inuenire & que-
 rere. Parent a pato
 paras.

Quali arte omni conatu.
 Noceat quæ noceat & q̄
 herba uiuet.

d ¶ Inertes non steriles
 sed non cultos. non exera-
 citatos.

Pulchra bona turpia
 mala.

e ¶ Duo documenta sen-
 sus est natura & ratio sunt
 duo documenta homini
 & duo lumina ad profe-
 quendum bonum & iusti
 ad fugiendum malum. &
 vitium.

Quæ bona cognoscunt
 discrimina eorum quæ
 bona sunt & quæ mala q̄
 sunt uirtutis & vitii.

a Quod criminet ratio
discernit virtutem a vitio
Natura autem bonum .s.
naturæ a malo .i. quod iu
uat: & quod offest.

b ¶ Umbra nucis fuit etæ
ctum.

c ¶ Ubi quia pomi est
peccauere. Honore pul
chritudine. virg. i. ene. &
lætos oculis affarat
honores. Idem in geor.
Frigidus & siluis aq. iulo
deculit honorem.

Violentia fera. Nec enim
Præfens propitium.
Natura non deficit in ne
cessariis.

d ¶ Nec immemores mu
neris .i. doni. nec atri. sui
tri. nec virtutis atri substā
tium sit. Ad tartara ad
terrorem pœnæ.

e ¶ Iuuant delectant po
ma. n. q. iuuant optant
optamus delectabilia.

Quod^a iuuat a nocuo doceat natura nepotes.
Collibus interca rady: crescebat et æstus
Solis ab ardenti tectō nascentis eoo,
Phœbus et insuctis urgebat corpora flammis
Amborum, mirantur enim: quæ runtur et umbræ,
Ad quas confugiunt pulsi feruentius umbras
Natura, placidum sensere in corpore frigus,
Esurians: diraq; fame præcordia pungit,
Umbra^b nucis tectum primorum obscura parentum,
Nux cibus: et dure miseris substantia quercus,
Castane: tribuliq; graucis: tristesq; lupini,
Sponte sua: haud culta pingui tellure recepti,
Pomorum et dubij^c miro stimulantur honore,
Poma dabat regio: nondum uiolentia cœlum,
Nec terram foedarat enim fera crimini istam
Tempus errat presens. Nec si, natura, necesse est
Deficit. in dubium tandem cecidere parentes,
Ne caderent in turpe nefas: uetita omnia credunt
Huius enim formæ quamuis cognouerat Adam,
Quæ fuit interdicta sibi admirabilis arbor,
Nec ligni immemores^d fuerant, nec muneris atri;
Nec uirtutis item, delapsi ad tartara pœnæ
Depulsi misero, tamen y uaga munera cernunt,
Et uoto quæ poma iuuant^e feruentius optant,
Mirantur: munusq; sciunt disferre quod audent
Accipere. a primo: dextram ad pendentia tendunt
Securi: mox poma manum delapsa sequuntur
Oscula dant, fructumq; manu ter uentilat adam,
Terq; soror: pariter suaui latantur odore,
Ora fames stimulat: timor arguit, omnibus horrent,
Tuta timent miseri: rursum dant oscula pomo,
At dira esurians: stimulis: calcaribus urget,

igne

Igne² coquit: miseris pavidum fugit atq; timorem,
 Ipsa moras rumpit segnes: uescuntur et ambo
 Ore auido ætherei, diuinaq; munera fructus
 Delectant: auidum quæ runtq; a flumine potum,
 Fonte fluunt latices: tenui perlucidus unda
 Dccurrens bibulas riuus uersabat arenas,
 Non uluæ: non iuncus erat: non canna palustris
 Deformi extremas uelabant margine ripas
 Herpillam uiridesq; rosas: et odora^b parentis
 Naturæ ingenuum producit munera littus;
 Lilia candescunt: longæ uæ umbracula palmæ
 Perspicuas solamen aquas cernentis inuibrant,
 Et circum cantillat auis, si cernere dignum est
 Dignius est roseis cuiq; sorbere labellis,
 Ergo bibunt: ræpetuntq; uagas, a potibus, umbras,
 Et quoniam miseri noctem, sine lumine: fletu
 In somnem duxere graui: sua membra reosluunt,
 Somnus et ingenuos alie perlabitur artus,
 In noctem et uertere diem, dumq; ipse parentum
 Irriguus sopor altus habet præcordia, uiuax
 Mens tamen humano fuerat de crimine patri,
 Flebat adhuc, mæstum cernens in gurgite centrum
 Lete ho exurens: amplexq; ex ore tris fauces
 Cerberæ: latrabat enim latratibus ardens
 Tergemino in patrem crudelis cerberus ore,
 At phœbi interea cælantur in æquore crines,
 Incubat et tremulo statim nox humida pōnto;
 Et bruta in tenebris placidam petiere quietem,
 Cuncta silentē gelidum uelat sua corpora frigus,
 Inuoluit plus membra sopor, NOX apta sopori est.
 Se rufum accingit serpens: sua tela resumit,
 Fallat ut incautos fraudis serpentina formam

a C Igne ardore. desiderio.

b C Odora munera parentis naturæ.

c C Est. n. natura omni parens cuncta sunt terte munera quæ & omni parte est. Longæ uæ ratione naturæ suæ quia diu uiuit. non autem ad temporis quod non habuit, rationem. Solamen cementis appo est A potibus post potibus parentum. f. ad 83. uæ.

d C Cernens in hæ centrum exurens in gurgite & cernens tris fauces cerberæ. Ardens feruens. Dormienti ade demon in humana specie apparet

a Adam stimulat a demone spe vana pacis cum deo nisi uxorem aut perimat: aut relinquat. Strata dormiente. Campis in campis. Mecum .i. incitat me ad iras. Ignobilis ignota.

b A Euo temporis, prolixitate in poema. Honore pulchritudine. Sed et a sedo fedas. .i. quæ odium remouerat.

c Per inania per aera aut peruascentes quando quiddam euasere est quoddam inane.

d Præcepta. s. dæmonis fingentis mendatia. Putredine deest. a. Suspicit quia primo cum aperiantur oculi, cæcum suspicimus.

Fraus rapit humanam: memoriq; ex ordine lapsam
 Innouat huic dæmon, quem spe deterret inerti,
 Cum ioue pacis adam, strata nisi coniuge, cursum
 Ipse fuga arripiat, campis uxore relicta,
 Seq; iouem finxit, tanti quia causa doloris
 Prima fuit: mortiq; auidas primaria fauces
 Reclusit: mecumq; truces male suscitât iras,
 Hæc indigna uiro: mærens ignobilis orbem
 Per uastum, priuata suo miserabilis erret,
 Digerat usq; dolum ueniam mercatur et auro^b
 Pænarum longor: uel si placet altera: perdas
 Hanc uita indignam: miro formetur honore
 Altera: quæ inuidiam sedet: pacemq; reducat,
 Ad uirides iterum fœlix cumulaberis hortos
 Fructibus: et fuerit nulla admirabilis arbor
 Interdicta tibi, ceu fert sententia, carpes
 Munera: et æterno uiues fœlicius anno.
 Surge ergo: pestem fugias: aut percutite saxo.
 Saxum erat hic presens, uita et priuabis iniquam.
 Hanc priuare licet, quæ se damnare triumpho
 Ausa fuit: uoluitq; suum fœdare maritum,
 Ergo putre amoueas a toto corpore membrum,
 Ne totum infœlix tabo tibi feruat atro
 Corpus, et hæc dicens marcentia pectora somno
 Excussit manibus: fallax et bestia, surge
 Intulit extremo, fugiens per inania, uerbo,
 Ter uiridi sopitus adam de gramine membra
 Excitat, exceptum somno ter gramina corpus
 Suscipiunt: tenet ipse tamen præcepta^a fidei
 Pectore, fingentis turpi mendatia iussu,
 Assurgit: digitisq; oculos putredine purgat
 Lumina cælant: nigras et suscipit umbras,

Ingemit

Ingemit: et geminas tendens ad sidera palmas
 Verba parit tremulo, nudus sua pectora, uerbo,
 Tuq; ait, o nostri genitor: qui noscis ab omni
 Parte tuum, quod fingis, opus: cui^a semita uaro
 Sit depressa pe desrecto uel regula gressu
 Sit seruanda uia, qui ex ordine cuncta recenscens,
 Ante actum faciunda capis: præcor, inspicere mentem
 Qualis adæ adsurgat: similis sibi præmia formæ
 Et reddas, si iusta peto, tenebrosa quid umbra
 Vela parant tristes, iterantq; fidelia morti
 Tempora^b pallent: nec adhuc pia lumina solis
 Læta ego percepi facie, da cernere, uultum,
 Aut phœbi: aut oculis argentea pectora phœbe,
 Luminis usuram prestat: quo iure pupilla est
 Insita mortali capiti, DATA lumina profunt,
 Terrorem grauis umbra parit. mox iussa capeßsam,
 Ecce uagas præ clara comas dat cinthia^c cælo,
 Et passim magnæ spargit sua munera terræ,
 Gaudet Adam nitido. comitte m^q; in uallibus idem
 Specturus tristatur enim: dein nocte sepultam
 Somno lenta gradu mulier, cum fletibus antro
 Linquntur infœlix suspensio: et pœnitet alta
 Verborum serie comitem fleuisse relictam,
 Ergo silet: sensim graditur: ne suscitet, hæret,
 Progreditur retroq; simul spectabat amator
 Coniugis, ardentes seruatq; in pectore flammæ,
 Vsq; fluunt lachrimæ: reprimiq; extempore uoces
 Plorantis gemitus: iterum ad sua pignora flexo
 Respicit aspectus: parit et suspiria menti,
 Fallacem tamen ipse dolum putat^d esse tonantem,
 Hinc timor egreditur: ne iussa ingentia temncens
 Suplicij maiore gradu uexetur iniquus,

a ¶ Qui semita qui noscis cognoscis a quo semita depressa sit erratico pede aut a quo seruanda est itineris reatitudo. Mentem adæ qualis sit.

b ¶ Tempora fidelia morti. i. noctem & teues bras. Vsuram usum. Quo iure propter quam causam. i. propter lumen dati sunt oculi. Cælo. s. cælo.

c ¶ Deinde deinde & ob id quia nox erat, morrebat adam uxorem dimittere antro in valle miseriz. Hæret dubitat. Ex tempore statim ex temporis conductione. Gemitus genitiuus est.

d ¶ Putat tonantem esse dolum. i. illum dolum parete qui fingit se tonantem. Timor hinc oritur Iniquus tanq; iniquus

a C Timor hinc .f. ferus
lis. Timor & Amor
Pugnans.
Hæc metus protulit.
Cui dextra pro cuius dex
xtre. Hoc patet. s. ho
mini expulso propter
atram culpam.

b C Fas & iura volunt
data munera absint preci
piti lapsu. non merenti
dona. Primus error. s.
luciferi doceat alium se
quentem errore si amans
declinat in vota sua fiat
ut liget culpe puniendus
Sensus est.

c Error primus siue lucife
ri siue ade doceat qm a
iori punitione peccator
puniendus est qui se ob
ligat culpe inobediens.
quia cum quis semel ceci
derit rursus cedens maio
rem poenam meretur. vel
si alterius exemplum ha
buerit. Minus est. n.
pondus criminis æue q̄
peccatum quod commisit
adam sic ipsa æua plectit
minori pena.

d C Facinus peccatum
patri commisso. pona
dus magnitudo. Ple
ctitur punitur. Maio
ris mileret. s. criminis vel
ada qui maior est.
Auxilium ap̄p̄o. mi pro
mibi.

Ne ruat a diuo, centri lapsurus, amore
In foueam ardentis. sine sine incendia flamma
Passurus caue infernae. sed coniugis ardor
Retrahit a iussu timor^a hinc, amor inde repente
Nascitur: et cruciant miserum de iussibus ambo,
Hæc metus in medium: quis non præcepta minias
Oseruet mandata iouis? cui fulmina. dextra
Assurgunt: uibratq; manu, dum accenditur ira,
Hoc patet, expulso: culpa cui iuppiter atra
Nunc data roga uetat: placuit dare, displicet hortos
Ingrato donasse uiro: non dona merenti,
Fas^b et iura uolunt absint data munera, lapsu
Præcipiti, primus doceat uim fulminis error,
Tormento maiore alium, si in uota sequentem
Plectendum, declinet amans se nectere culpa,
Oppositum stimulat amor: qui talia mæsto
Exardens fundit multa ratione timori,
Posse errare hominem conflauit iuppiter, errat
Cui pietas monstranda foret? si criminis expers
Esset adam? minus est, pæna sic ipsa minori
Plectitur æua minor, patri criminis æue,
Pondus enim, facinus q̄ quod commiserat adam
Maioris miseret, cur non pietate puellam
A diuuat? auxilium, quod mi coniunxerat auctor
Amborum clemens, genus et quo semine surget
Humanum, quod si cupiat delere: quid orbi
Præfecit miserum, solus quem rexerit orbem,
Altera si dabitur: uel sit terrena: uel undis,
Aut igni conflatâ truci, quid in acre possit
Gignere? quod uiuat, non tam perfecta resurget
Ut caro nostra fuit: uiuens præponitur istis,
Si mage lapsura est: nisi sit sibi serua uoluptas

Peccandi

Perandi, uel sponsa polo descendat ab alto
 Tunc ego seruus cōiouis ex uiolabile uerbum,
 Quo me rectorem magno præfecerit orbi,
 An me iterum^a formet diuina potentia lapsum
 In sponsam, somno quid crit nisi formet eandem
 Iuppiter ex carne hac, æuam diuinus eadem?
 Hac contentus ego tibi quæ sententia turpis
 Obicitur, confundis enim timor omnia demens,
 Fas facis esse nefas: uili te e fomite crimen
 In lacem æ duxit miserum, QVÆ gloria uiuo
 Fallere sopitam? fortassis imagine fallor
 Falaci, serpens rursus mendacia finget
 Credere consucto, quid si uaga somnia sint hæc?
 Somnus erat, somnoq; graui mens frigida compos^b
 Non fuit ipsa sui, spectie phantasmata turpi
 Deludunt, quos crassa premunt uelamina somni,
 His uerbis cogebat amor reuocare parentis
 Propositum, sed turpis item pauor arguit, addens
 Exemplum angelicæ (cui multa audacia) formæ
 Mors fuit in lapsu, sentit quæ incendia regni
 Horrisoni, æterno premiturq; miserrima telo,
 Tuq; in iussa nimis (dixit timor impius) audax
 Præmia quæ meriti memoras, quid iuppiter æ quos
 Contribuit tandem: sanctis e partibus exul
 Per totum infælix erras miserabilis orbem,
 Esto ager fallaces rursus complectere flammæ,
 Dulcis^c amor, cupido certa qui morte minatur
 Et flammam: exitium misero qui seruat amanti
 Insequere affectum mentis, QVÆ dulcia lætant,
 Victus amor demum tacitis se se abdidit umbris,
 Oculto ex fugit sponsam, miserabile, cursu
 Vir mæstus, gaudetq; timor præcepta iubentis

a Me iterum. i. semina
 ex me. In sponsam in
 mulierem. Lapsus som
 no dormientem eandem
 æuam ex eadem carne.
 Hac. s. sponsa: hac etia.
 Vili te e fomite timor ser
 uilis peccati filius & fra
 ter, criminalis.

b Compos mens non
 fuit sui iuris.
 Deludunt illos quos cras
 sa somni uelamina pre
 munt.
 In lapsu angeli casus fuit
 ei mors.
 Quæ forma angelica qui
 angeli in inferno cruciana
 tur. Nimis audax. i. amor
 in iussa contra iouis præ
 cepta.

c Dulcis amor quintus
 est ironice dictum.
 Insequere affectum mentis
 qui seruat misero amanti
 exitium & minatur mors
 tem. Lætant læto: &
 mote afficiunt. Cursu
 solitudine abeundi.

Nō seis *et* unde dolor referat sine fine querellas;
 Vna tibi tantum est, tantum tibi destinata una
 Hos gemitus, diras inter uiuacibus umbras
 Vulturibus deserta, lupis aut praeda futuris,
 Æua^a ego iuncta comes, cur non discessimus ambo,
 Lætitia, aut lacrimis hinc? huc si uenimus ambo,
 Venturos moror ipsa lupos, mea uiscera serpant,
 Aut fuluos in me uideo seuire leones,
 Non absunt tigres, urse: noua praeda superbis
 Sum data nunc brutis: pereor: succurre sorori.
 Quid mala commeruit post interdicta tonante
 Pema tibi? infelix nocui: nocumenta dolores
 Infandos pariuunt: sed cur non ignibus atras
 Addis inique faces, pœnam cum sanguine poscens,
 Te odisti si nostra fugis. duo corpora ab uno
 Nascimur: a proprio data sum caro corpore corpus;
 Cur ergo tua facta fugis, tua uiscera, natam^b
 Sæue parens, miseram refugis germane sororem,
 Sic sponsam sponsus, tria magna ligamina cogunt
 Commiscere parcm pectus fugientis amorem.
 Nec natura negat: nec me, qui iuppiter ex te
 Hoc uetat effinxit: quia sunt duo corpora ab uno,
 Sic unum scit uelle simul. SED solucere turpe est
 Quos deus^c adiunxit firmo sine crimine, nodo,
 Te sine quid faciam? sine me quid perfide coniunx.
 Solus eris: magno cum iam socientur in orbe
 Bruta simul. paribusq; parcs iungantur amore,
 Non tamen ex alio erectum^d NOS dicimus unum,
 Ut caro sit carnis: nec habet rationis honorem,
 Hæc natura regit: nec ab hac sine lege docentis
 Natura abscedunt. natura detrahis, adam
 Nec minus ipse ioui, quia me seclerate relinquis,

a C Æua ego sum.
 Comes huius uie tenebrō
 se. Mala nominatiuus
 est. A proprio corpore
 a tuo. Ego caro. situa.

b C Natam. i. fugis. tua
 viscera appo est. Cogunt
 pectus. i. cor ad e fugien
 tis me commiscere parcm
 amorem. Nec iuppiter
 qui me effinxit ex te hoc
 uetat.

c C Quos deus. math. 9.
 quos deus coniunxit ho
 mo non separet. Sine
 crimine quia dsus iunxit
 sponsam cum sponso non
 interueniente peccato.

d C Ex alio erectum fem
 sus est unum brutum nō
 ex alio bruto est sicut æua
 ex adam ut iu bruto caro
 sit carnis. Sæteius bruti
 nec bruta habent rationis
 vsum sed tantum natura
 uiuunt a qua minus disce
 dunt tamen se amant ad
 inuicem. Sine lege non
 obseruata lege nature.

a **¶** Arguis nihil peccatū
quod non est in brutis.
Vt vota optant merenti
tur iungere se paribus.
Nec sit discrimen nec
merentur inter ipsa sit lis
aliqua. Horto deest ab

b **¶** Nobis ad nostram
utilitatem.
Vsu vsui & utilitati.
Cuius erit pietas vt anima
surgat a peccato si statim
morte puniatur.
Pepercit quia nō necauit.
Damnosa cubila appō.
Pœna peccati filia.
Peccatum malum est : &
pena mala fiat.

c **¶** Mala mater .s. est
quod est peccatum : mala
filia quæ pœna.
Precium .i. aurum.
Sæua magna.
Iussa illius qui.

d **¶** Tibi iuncta in recō
ciliatione.
Iniquum crudele & eua q̄
rat euadere turpi fuga
e **¶** Tecum morietur
postq̄ compleuerit om
nes annos tecum.

Arguis huic labem miseræ sine crimine uiuunt
Bruta adam dicis, sic uota merentur ut optant
Iungere se paribus: nec sit discrimen in illis,
Ast ego commerui fateor, peccauimus ambo,
Non tamen expulsi uitatum uescimur aura
Ætheris, et placido depulsi uiuimus horto,
Cur me igitur quæris deleri ingratus ab orbe,
Qui nobis communis habet quæ proferat usu,
Cuius erit mundus, modicum si nonstra supersunt
Corpora: cuius erit mens ut delapsa resurgat
Sponse iouis pietas: nobis diuina pepercit
Maiestas: sic parcat item uenerabilis adam
Coniugis errori, nec sic miserabilis erret
Deserte in siluis latitans, ubi lustra ferarum
Obscruant rapidas, damnosa cubilia. tigres,
Grande quidem facinus uoto commisimus uno,
Grande bonum fiat: magni si erroris utrumq̄;
Pœniteat. pœna s̄q̄ simul patiamur amaras,
Commisso nec pœna minor, si possumus, angat
Nos miseros, ueniat diro prognata reatu
Pœna quidem, mala mater enim, mala filia crescat
In fontes: fortiq̄; manu tum tela ministret
Iustitiæ, ut rutilo pretium purgabitur igni.
Sic sæua emaculant mentem tormenta dolosam.
Viuamus, sic iussa petunt, qui sinxerit ambos
Sudores: et manibus tellus sua munera nostris
Culta ferat, partumq̄; mibi dira hora merenti
Augeat immenso, modo sim tibi iuncta, dolore
Omnia sæua feram, nec erit quod quærat iniquum
Innumeris compressa malis euadere turpi
Æua fuga, tecum uiuat, morietur et omnes
Hæc cadem tecum postq̄ compleuerit annos,

Hæc

Hæc inscribantur nostro pia carmina saxo,
 PRIMVS^a homo, cui nata soror, cui filia coniunx,
 Hic iacet, ambo iacent, quorum concordia uitæ
 Concordes gelido fecit post fata sepulchro,
 Legit adam, perlegit item, post lecta relegit
 Carminasquæ infandum^b misero fecere dolorem,
 Ingemuit, faciem lachrimæ fœdare decoram,
 Miscuit et mœstos, simul et suspiria, luctus,
 Intonuit spelunca caua teterrima caute,
 Diffugere feræ, sonitum^c timuere minaces
 Fornicis, hic echo strepitum referente, leones
 CUNCTA hominem metuunt,
 Sola canis domino plaudit, blanditur et ipsi
 Gannitus; scquiturq; pari sub nocte dolentem,
 Nunc præit, et lateri placide modo proxima torquet
 Ora suo regi, nares modo prona sagaces
 Telluri incuruat, mœsto comes apta dolori,
 Nec minus obscuræ, duræ et canis ipsa ministra est
 Fida uice in tenebris tandem comitatur euntem
 Audiuit gemitus coniunx VIGILANTius audit
 Ardenter quæ semper amat; uenit obuia:^d noctis
 Æua malis charo tenebris oppressa marito,
 Offendit^e lapides; passus semel ic̄ta recellit
 Vulneris hæc expers, iterum lachrimosa resumit
 Noctis iter; sensumq; premit uestigia calce,
 Incidit in sentes, diuinatq; brachia uepre
 Vexantur; cernitq; feras latitare sub umbra,
 Desituit pauitans uasto sua membra recessu
 Montis, amor prodire iubet, timor improbus urget
 Calare: et duro se se committere saxo,
 Ecce uolat; reuolat pariter turpissima proles^f
 Quæ tenera implumes membrana resoluit in alas

a C Epitaphium primorum
 rum parentum. Con-
 cordia uitæ quorum.

b C Infandum magnum.
 Fœdare fœdarent.

c Sonitum fornicis.
 Hic tunc virg. i. ienei.
 Hic regina grauem genu-
 mis auro q; popofcis. Ci.
 Hic ego multa simul cogi-
 tavi. Sub. per.
 Minista serua.

d Obuia charo marito
 Oppressa malis tenebris.

e Offendit reperit.
 passus quartus pluralis &
 ic̄ta percussa.
 Recellit retrahit.
 Pautas sua membra sinet.

f Proles .i. illius quam
 si. vspertilio.
 Implumes sine plumis.

Conscelerant mortale genus: caput ipse ^a doloris,
 Non mea sit coniunx, tamen ipsa miserrima languet,
 Ipse ego mortali uitæ sine prole superstes?
 Et sine dimidio cordis: quibus ipse dolores
 Narrabo: si morte luis commissa nefandos
 Infælicis adæ: quis me soletur in aruis
 Errantem: sine luce ^b caput: miserere cadenti
 Iuppiter, et celeres mortis frenato sagittas,
 Si uiuat: si morte iacet. mihi redde, rogatur,
 Rursus in uxorem clamat: lacrimatur, anbellat.
 Palpat item, frigentq; manus, sed corda calorem
 Obseruant, sperat, fiat sibi uita superstes,
 Interea prebebat equos aurora fugaces
 Solis: et ipse diem rutila uectare ^c quadriga;
 Tum facta est manifesta fides: q; somnus inumbrat
 Pectora castiginæ, sine morte, profundius æuæ,
 Miratur miranda parens sic uirginis ora,
 Vt pia sopitæ cogatur ad oscula natæ,
 Oscula dat pulcher pulchræ meliora sorori
 Nectare, quod multis ficulorum collibus hibla
 Temperat, æthereo genitrix dat lumina cælo,
 Discutiturq; graui, miratur et inscia, somno,
 Et non inuentum ^d mulier reperisse parentem,
 Nec minus ipse pater gaudet, pro coniuge mæstus
 Ammissa, inuenta pro coniuge suscipit idem.
 Gaudiatum summo referunt solemnia patri,
 In uallemq; pari genitor, uel mater opacam
 Descendere gradu, multis quæ consita lauris,
 Atq; ibi myrtetum serpit latera omnia collis,
 Qui facit huic septum, medium sapit unda salubris,
 Ccernentesq; iuuat: lento par gramina cursu
 Propter aquas sedere duces, sub frondibus, ambo

a E Ipse .i. ego ipse.

b E Luce .i. oculis.

c E Vectare uectabat
 ipse sol.
 uirginis aux, ut in tana
 tum, vel q.

d E Non inuentum re
 perisse. Solmenia grati
 as agunt patri, uel etiam.
 Huic. Lualli.

e E Iuuat delectat eur
 su. Duces feminis hus
 mani.

✻ LIBER III ✻

Sceminis humani structaq; in fluminis ara
 Littore gramineo, soluunt, cum fructibus, hymnos.
 Atq; cibant tenui sua corpora foetibus, esca
 Arboris, et multo coeunt^a in ualibus æuo
 Ducere crudelem uitam, sperare salutem
 Decernunt auidi duris in cautibus ambo^b
 Igne grauis pœnæ, donec pia dextra tonantis
 Ostendat ueniæ signum, sic fletibus omnem
 Impleuere locum: sonitant et uerbera palmis,
 Obliquant ac ora humili manantia terræ,
 Vsq; p̄ys lachrimis nec se cœlestibus audent
 Credere contuitu laribus, uaga flumina et intrant
 Noctē sub humenti lunæ mutabilis orbe,
 At repetunt sub luce solū, qua cinthius orbem
 Oblustrat, genibus duras, pro crimine, cautes
 Ambo præmunt, totumq; dicim singultibus implent,
 Et semel absument gemina^a sub luce, fauentem
 Ore cibum uite, mortem sine morte petebant,
 Se uita indignos censent: qui crimine uitam
 Conscelerare suam: pariter sine fine, reatum
 Claudere^c tentarunt pœnis: uicibusq; frequentant
 Vulnere sæuitiæ duro triplicata flagello
 At deus e magno diras pregrandis olympo
 Esse manus cernens hominum: crudelibus horum
 Vsis ingemuit: cœlo et demisit ab alto
 Mercurium, sedaret atras cum sanguine pœnas.
QVANDO quidē punire licet, nō tradere morti.
 Angelus excelsō delapsus ab æthere formam
 Sumpsit hic humanam generisq; ante ora parentum
 Astiit humani, quibus hæc sermone resoluit.
MAGNE pater, q̄ surgis^d humo, uel ab æthere p̄dis,
 Terrigenum quid dira geris tibi uulnera culpæ?

a ¶ Coeunt conueniunt.

Ordo est.

b ¶ Ambo auidi sperare salutem decernunt ducere uitam duram in duris ca, utibus igne grauis pœnæ. Igne, tormento.

c ¶ Vsq; assidue. Vaga vagantia Cœlestibus laribus. Contuitu, oculorū visio- ne. Sub humenti orbe lunæ.

d ¶ Gemina .i. in die: & nocte semel tantum come debant. Sine morte uoluisse & mori & uiuere respektu diuersorum.

e ¶ Claudere finire pœnis peccatum: & emacula re scelus. Ingemuit vsibus: mercurium .i. angelum. Parentum humani generis.

f ¶ Surgis humo quantum ad corpus ab æthere prodis quantum ad animam terrigenum terrigenatum dico flagello pro diri flagellipienas mimacis moris æquare culpæ.

Instruis

Instruis et sponsam pœnas æquare minaces
 Mortis: an hæc scæleri diro sint apta flagello
 Flagra tuum delere nefas: tibi grandia sumis,
 Non similis fit plaga doli: nec sufficit adam
 Et minus æua potest: scelus hoc delere nefandum,
 Hoc scelus æternum est: pœna at finita: dolorq;
 Hæc inter, credatis enim, proportio^a nulla est,
 Credite ueranti, miseri peccastis: at ille
 Cui fraus extructa est, pondus portabit amari
 Criminis: et uctiti purgabit uulnera^b ligni,
 Sancta salutifero fugens sua brachia ligno,
 Eligno mors atra uenit: uitaq; salutem
 Ligna dabunt: fructum uirgo cum oblata tonanti,
 Reddiderit furto ablatum iudæa nefando,
 Ne fuge tu sponsam, neq; enim mendatia credas^c
 Fallere qui tentat miseros, serpentis iniqui,
 Sub iouis aludens spetic: fuge querere mortem
 Pœnarum mucrone truci: satis esse dolentem,
 Pœniteat fecisse malum, structure et ordo
 Humani generis, tua per connubia, longus,
 Vxorem haud pellas: sancta hæc coniunctio, magni
 Hoc iouis est uinclum: nec homo diuortia tentet.
 Dixit: et aligeros, pinania, ad astra uolatus
 Sustulit: et pauidos facies diuina parentes
 Præcepto^d: celeri q; fuga, formidine liquit.
 Hæc præcepta iuuant^e ambos, tum iussa capeffunt,
 Hoc præter, natura homines stimulabat ad arma
 Concubitus: nec feruor erat prauis inguinis ardens,
 Nil erat in uenerem feruens: nil sanguinis audax
 Sed tantum generantis opus natura petebat,
 At spesies^f diuina trahax stimulabat amorem,
 Alter in alterius speculatur imagine, et ardet,

^a Proportio nulla quæ
 finita ad infinitum nulla
 est proportio primo con-
 li & mundi.

^b Vulnere ligni vetiti
 venit presens est.

^c Neq; tu credas esse
 mendatia serpentis inis
 qui qui alludens &c.
 Fuge noli. Mucrone
 cruciatu pœnarum. Sas
 tis. Est te esse do entem.
 V inclum precepta n.

^d Precepto sensus est
 angelus se inquit parens
 tes formidolosos pro
 pter peccatum tale & sus
 gam celerem.

^e Iuuant delectant.
 Hoc præter. i. præter prece
 ptum dei omnino natura
 impebat parentes ad uer
 nerem & hoc quantum
 fat erat ad generationem
 non autem ad luxuriz inu
 centium.

^f Spesies diuina ad uer
 nitas æuet: & adæ. Dis
 uina. Ea deo effigata.

a Pares conuenientes
quia in primo libro dis-
tum est q̄ eua erat for-
mosior.

Premitur premitur supe-
ratur appetitus naturalis
uermute obiecta. n. mo-
uent potentias.

b Regula congruentia
membrorum merebatur
laudes & cura: uel regula
corporis. Miro fabro
.i. deo. munera quæ natu-
ra uaga textit uincunt amo-
broliam.

FABVLA

Iuppiter factio giganteo
peltis uidit utrumq; coxi
vni extimuit dicens. si vni
ûs sexus gigantes tantas
uirtutis fuerunt contra
me quid erit homo has
bens utrumq; sic diuisit
alterum ab altero.

c In uota in desideria.
Herebant dubitabant ten-
tare facinus.

d Erranti qui errauerit
e Quam timor maior
erat libido coeundi: q̄ ti-
mor commiscendi.

Obiecta cogunt quia
obiecta mouent poten-
tias nam obiecta trahunt
humanos sensus ad pro-
prios vsus etiã sine prece-
ptis dei quoniam faciunt
vt obliuiscantur mandatis
& non cogitent ad inter-
ritum: præsertim si pul-
cra iunt.

Ambo pares^a forma: flamma ac uerdinis ambo
Aspectu pulchri, cum magna intentio crescit
In formam, ASPECTU premitur natura uenusto:
Candet uterq; parens, coniunx in coniuge manimas
Miratur: duo poma rubent albedine mixta,
Æuæ atq; angelicum massa est argentea pectus,
Regula^b uentre pari laudes lauc dsq; mercentur
Crura graui incēssu, fabro sunt cætera miro
Admiranda nimis: sed quæ uaga munera textit
Natura ambrosiam uincunt: et dulcia mella
Pube nitet skaua locus ille: iuuatq; maritum
Ingenuos intrare locos: coniungere carnem
Et carni, nanq; una fuit, sic fabula narrat,
Fœmina mixta uiro fuerat: titania bella
Iuppiter expertus timuit grauiora duabus
Bella fore ex formis, ipsi quando unica simplex
Intulit exitium: iunctas sic dextera partes
Diuidit, ex una fiunt duo corpora carne,
Sic ambo adlectant, membris fulgentibus, ambos;
Hinc præcepta iouis magis hos strinxere uolentes,
Hinc quæ pulchra placent: nec amor disfertur amore
In uenerem transfertur item: sancta oscula iungunt,
Iungit adam: repetitq; uices iterumq; frequentat
Oscula pulchra parens, calidæ de more columbæ,
Ardebant in^c uota alacres tentare, sed ambo
Herebant facinus quod iam natura petebat
Quodq; deus iussit: quoniam cecidisse, timorem
Incutit eranti, pallent formidines: flagrant
Igne tamen ueneris: maiorq; impulsus amori,
Quã timor^e exanimet, MENTē pulcherrima cogūt
Obiecta: et stimulant proprios uiolenter ad usus
Humanum sensum, quauis præcepta tonantis
Magna

Magna secus iubeant: ambest^a obliuio mentem
 Præcepti: si obiecta placent, nec tartara, pœnas,
 Supplicia: et flammæ uersant qui dira frequentant
 Crimina, quæ oblectant: quanto magis pulchra petunt^b
 Quæ^b præcepta iubent: si contra iussa regentis
 Optantur: natura cupit: delectat amantes
 Quod pulchrum adurgit: fiat quoque iuppiter instat,
 Ergo petunt iterum amplexus: atque oscula figunt,
 Oscula mellifluis labiorum orientia fonte,
 Inque uicem^c roseos tangunt ure dinis artus,
 Pruritus: dulciq; ferunt ardentia uerbo,
 Propter aquas fluuij, ueneris præludia^d magna,
 Atque parant dulcem læti uersare palæstram,
 Quæ demissa fuit surgit caro pendula terræ,
 Suspicit et cælum rubro contecta galero,
 Tunc magis complexu cocunt duo corpora stricto,
 Et magis tentat adam latices ructare salaces,
 Dum cernit tumidoq; mammæ in pectore fratrant,
 Ergo pctit stygij genitor uiuaria fontis,
 Atque subit: sonitq; cauo graue robur in antro,
 Aruaq; sanguineo replentur semine: gaudent
 Quod natura dedit: nec non pia iussa^e tonamis
 Impleri iussere uiro seruanda parenti,
 Officium peragunt: surgunt amplexibus ambo,
 Ambo ioui referunt meritos, qui iustus, honores,
 Et grates dixere deo, qui nec ture cellas
 Naturæ impleuit rursum pia prælia tentant:
 Suscipit et geminos mater pulcherrima fœtus.
 Semen idem diuersa facit: sit mascula proles:
 Fœmineum pariterq; genus: spes^f apta futuro
 Quod minus est clarum, timidam formasse puellam
 Creditur: et leuius uolucrem finxisse maritum,^g

a Ambest circum est obducit & ligat mentem præcepti obliuio. Versant considerant. Quanto magis quanto magis homo inclinatur ad pulchra obiecta & ad eorum amictus ad quos deus iubet sit ad actus cœcubitus.

b Quæ quartus pluralis est .i. quanto magis petuntur pulchra quæ præcepta dei iubent adimpleri si optantur ea quæ sunt contra iussa dei. Adurgit natura appetit, & delectat amantes illud quod pulchrum adurgit .i. quod uenustum exit tanto magis quod deus instat, ut fiat, si præcepto suo

c Inque uicem tmesis est

d Præludia appositio est magna ueneris. Propter iuxta. Fratrant tumescunt. Gaudent: se eo bono quod natura dedit.

e Pia iussa iussa præcepta seruanda esse a uiro seruanda esse a parente. Impleri obseruari a uiro. Nec tã natura est cœllas nature. Pia domestica non nocentia.

f spes appo est.

g Maritum .i. marem, qui tamen eius & maritus fuit.

a Duodena. s. dies. q̄a
duodecim dies fit mem-
brorū consolidatio. a
Grauis difficilis & puti-
dus. Nescia ignorata.

b c Miseret dolenti x̄uz
vel miseret pietate dolen-
tis: & afflicti imagine.
Iouis dolores. s. quos
ipse minatus est dicentis.
In dolore paries.
Lubrica nimis credula.
Falso actiue fallaci.
Materno exmineo.

e Hic, tunc, dolendum
s. esse.

Sexq; dies seruant in iacto semine lactis
Effigimr: cliquisq; nouem de sanguine tractat
Semen, opus duodena^a tenet, membra omnia uisco
Colligat: & reliquum tempus producit ad ortum
Hinc capitis uertigo ferit: grauis halitus exit,
Et stomachi lassatur amor: graue pondus in aluo
Persentit genitrix: calidoq; in pectore turgent
Quæ nimis adlectant mamma: tum nescia partus
Hora uenit primis genitrix miratur: & adam
Ante suum queritur, miseret^b pietate dolentis,
Hortaturq; iouis iusses ferat ipsa dolores
Tormento sic ipse graui præ dixerat atram
Esse horam partus: rapido quia lubrica morsu
Prima cibum rapuit uctitum: tum flexit amantem,
Hæc decepta uirum: falso & subiecta draconi
Tunc tremor in mēbris: & plurima fulmina crebris
Inuasere nimis prægnantem æua ictibus aluum,
Vagitus ac æua truces ter scnserat alui,
Infantum luctamq; grauem: terq; inuida serpens
Obuia fit memor: terq; est maledicta furore
Materno: cognouit enim graue fœmina^a diras
Hic^c pœnas genuisse scelus: sic iure dolendum,
Augentur pœnæ uentris: constrata gemellos
Æua parit: minuuntur enim sæuissima partu
E gemino tormenta sibi: fit sedula nutrix
Quæ sua mater erat. CELEREM uiolētia claudū
Esse facit, sponsusq; iuuat matremq; satosq;
Frondebis inuoluit pueros: & flumine purgat,
Non latices ex igne lauant torpentia membra,
Frigida sed tantum tetigit uaga fluminis unda,
Fascia nulla fuit: neq; enim limi affuit usus
Nec tela ulla manus matri lassauerat albas
Tradiderat

Tradiderat natura modum. dat protinus æther
 Signa mali: mæsta ex pluiuas dat iuno^a feraces,
 Fit sonitus: tonuere graui, tum flamina, ponto
 Incumbunt strepitu: feruens totum inonat æ quor,
 Inq; gemunt uolucrum species: terramq; colentum
 Tota cohors, natura mali dat signa futuri,
 In specie plorantis enim sic nascitur infans,
 Nuntia^b ploratus uox est motura querellas,
 Ut cadat: stricto latas seu fertur ad oras,
 Aut quia de calido^c tepidus processerat aluo
 In faciem patrie frigentis, siue q; arctæ
 Egreditur fossa: geminisq; eliditur oris
 Orchi fontis: seu luce exeritus expers
 Luminis: aut pœnas plorat sensurus iniquas
 In tenebris mundi, multi mox fœmina cultus
 In specie matrona potens, docet omnia matrem
 Humanæ gentis, quæ sit factura, monetq;
 Infantem, quæ infantis erant, nec defuit unq;
 Ambobus.^d natura fuit: uaga gloria mundi
 Omniparens. comitata modis uariegata multis
 Profluit unde cruor, nodo deuinxerat uno^e
 Os uentris, lini nondum confluxerat usus,
 Nam genito lætatur adam, prauis inscius æ ui
 Quem uocat ipse chain genitor: nutritur ex infans,
 Nec minus ipsa soror perfecte tollitur^f albo
 Lacte piæ matris: nec sunt fastidia fletus,
 Hoc natura iubet, natos seruare parentes,
EFFECTVM sua causa fouet, tum semen arator,
 Inq; uirum crescit: minus ex præcepta parentis
 Suscipit infelix: genitor quem duxit ad arua,
 Quæ ræct^g arte cibum: prima uæ ex semina matri
 Spargeret ipse manu, sic stant præcepta tonantis.

a C Luna æt. Tomere flamina. i. venti graui strepitu tum incumbunt pōto.

Species. i. contenta sub speciebus. Inq; gemunt tneis.

b C N ſitia ploratus uox ploratus nuntia est motura querellas propter causas sequentes.

Ut cadat: seu plorat q; fertur ad oras litas a loco stricto: ut. i. tanq; cadat.

c C De calido uel quia uenit e calido ad frigus.

Eliditur uel. q; strictis labris colliditur egrediens.

Expers seu terretur luce. Pœnas uel diuinat inſidi pœnas quas paſſurus eſt.

d C Ambobus. i. matri & filiis. Fœmina multi cultus matrona potens in ſimilitudine potentis matronæ docet matrem humani generis omnia quæ ſit factura & docet infantem quæ naturalia ſunt, hec. ſ. natura ſuit.

Appoſitiue uaga gloria mundi, uariegata uariis modis pictis, & comitata multis modis.

e C Vno. i. ſolo.

f C Tollitur nutritur albo puro.

g C Quæ ræct. ſ. ut pti mæue matri. i. terre.

a **E** secundo concubitu
abel gignitur. Altera
appositue secunda figura

b **E** Cuncta nominatiuus
est. Gaudia accusatiuus
est. Docent demonstrā.
Tollere educare.
Si p quia primi. s. partus
vsus enim minuit ærum-
nas corporis quoniam eā
assuetis non est tanta pas-
sio. Et longa experien-
tia primi partus docuit
enixa n tolerare partum
sequentem.

c **E** Arctoo septentriona
li. Vatraces varicosi.
Chain vna sillaba sit.
Ore sermone. Sub ima-
gine sub similitudine.

d **E** Honesto honesto
honoribus hora. primo
sermone in sary.

Forte, die quadam, patula sub fœmina quercu
Propter aquas fontis, tenui confusa sopere,
Pulchra iacet, quam uidit adam: somnoq; iacenti
Oscula confixit: spensam compressit et adam
Concubitu: generatur abel futura secundo
Altera, sic proles magnum procedit in orbem,
Mitis abel: clare soror et pia proditur orbi.
Gaudia cuncta docent: labor est non improbus aue
Tollere quos genuit, DVRAS si conterit usus
Corporis ærumnas, longa experientia primi
Enixam partum docuit tolerare sequentem.
Ignauæ haud liquere manus sua uiscera lustris
Degere: uel putri fossarum horrentia cœno,
Cælat ab arctoo, uentis spirantibus, orbe
Infantes deffendit item, ne feruor adurat,
Ne esuriant: sitiantue caucte ne mucor utrumq;
Inficiat, tussisq; obsit, uel cruribus ydem
Vatraces fiant (tanta est elementia matris)
Iis chain inuidit: toruoq; inspexerat hircquo
In fratrem, uultuq; minax: et perfidus ore.
Hunc stimulat per sæpe manu, et pede pellit iniquo,
Hunc subsanat item, nasi sub imagine torti
Chara patris soboles sit cura parentibus ardens
Ne ruat in fratrem prima: et turpissima proles,
Bile tumens uitrea, CVM re macrescat opima
Inuidus: et uultu fatuus marcescat honesto.
Quicquid agat pater: audet abel præponere fratri,
Crescit abel: cui crescit item cum corpore uirtus.
Creuerat ante chain: uitia et creuere maligno,
Conuocat hosq; parens: natas compellat et idem,
Voceq; nectaræa consueta silentia rumpit,
O Nati. natæq; meæ: mea uiscera mundi
Mecum

Mecum participes, mecum tentate labores
 Multiugos: mecum pariter post nubila, a solem,
 Perq; uicem fruges dent arua, ferantq; colenti
 Prouentus: tar dosq; ualens submittat aratro
 Dextra boues: pecudesq; homiui splendentia laetis
 Munera: nec tarco retrahat quoq; dona receptu,
 NIL frustra natura dedit, sudore paranda est
 Esca cibo: dominemur enim, namq; omnia nostro
 Imperio subiecta iacent: si limpha placebit,
 Limpha quidem, potus: sed nos si una iuuabunt
 Uua dabit latices pedibus compressa, potenti
 Aut ui pressa manu: b quæ uult, est nostra uoluptas,
 Vos quoq; fœminæ stripis uirtute minores
 Accipite hæc animis: leuibus nec inania uentis
 A mente abscedant, rapido ceu flamine floci
 Raptantur: sudore graui nunc uiuite parto,
 Pensa trahant uestraq; manus: et corpora lino
 Velctis, lana pariter, non frondibus apta,
 Ocia tollantur: non dat sua muncra tellus
 Ni bobus diuisa suis: lassata ligone
 Fit glacialis humus: frigentia flamina perflant,
 Frigida nox horret: mutantur tempora: cursus
 Cœlorum uarij: modo sol: modo luna: quietem
 Nulla sapit nobis, bene si comprehendimus, hora,
 Solus utrisq; labor: charisq; nepotibus instat
 Commissio amborum quod uos in uincula ne etit
 Ergo omnes pariter sudent, peccauimus omnes,
 Fas punire malos: serpens punitur, ab alto
 Delapsi ad partes, flammis urentibus, imas
 Angelici plectuntur item, pro crimine, uultus,
 Vos mater diris oppressa doloribus orbi
 Protulit: et misero ueniant sudoribus ade,

a E Post nubila post la,
 bores experimur lætitia.

Pecudesq; ferant.
 Receptu a receptaculo
 mella trahat manus a
 fauo. Nil frustra .3. de
 anima natura nihil agit
 frustra.

b E Pressa manu potenti
 vi septimus casus est .i.
 uirtute. Voluptas quæ
 uult est nostra.

Parto reperta sudore.
 Corpora non apta frō
 bus. Diuisa .i. sit.
 Cursus. s. sunt uarij
 Nulla hora.

c E Vtrisq; nobis mari
 bus & uobis semellis qa
 duo partes sunt .i. maris
 tem & seminarum.

Quæ sunt apta cibus et conuenientia uitæ
 Ergo chain qui primus ades, qui fortior annis
 Incole tu terram, curuo succumbat aratro
 Taurus: et ingentes uertant sua robora glebas.
 Quid pariunt peccata homini, fera uincla, dolores,
 Esuriam: tristemq; sitim, formidinis auctum
 Exilium, inuidiam, lacrimas, sine fine querellas,
 Pauperiam, doxæq; ^a inopes, seruire iubenti,
 Interitum lapsis, tot post tormenta, tenebræ
 Suscipiunt mortis, quos dira superbia uexit
 Per uentos uanæ, lasciua et flamina, doxæ,
 Ergo laborandum, postq; commissa labores
 Inculcant, ^b et quæ grauiora lat oribus arui,
 Ergo per hos uirides ad pingua pabula, saltus,
 Tu minor obserua pecudes: armenta q; pingui
 Pasce minor campo, caueat pia cura luporum
 Incursum: ubi pugna frequens, uictoria nulla
 Contingit pecudis: ardo portabis a fello
 Pondra, præstabunt uictum siluestria nobis
 Corpora: tum pecudes dapibus sua uellera iungent
 Mitis abel tu sume pedum: ^c tibi mantica tergo
 Hæreat ad uictum serua quod conuenit, atq;
 Supplicij ^d magnum prius hic laudato tonantem,
 Vos natæ: seruate patris præcepta iubentis,
 Mollia lina colum retegant: ^e et flamina fusum,
 TELA iugo incumbat, radius per aperta recurrat
 Fila, premente pede, et retro sæternat arundo,
 Arguto et telam componat pectine uirgo, ^f
 Subtili ac operetur acus: sua corpora uindex
 In frigus sua dextra tegat: depellat et æstum,
 Corporis hæc ^g serua est, quantum iubet alta uoluntas,
 Sitq; domi custos mulier: mas arua rescindat

Vomere:

a ☞ Doxæ gloria.

b ☞ Inculcant cumulant.

c ☞ Pedum baculum in
curtum.

d ☞ Supplicij sacrificij

e ☞ Retegant quia sepe
colus lino inuoluitur: &
filo fufus.

f ☞ Virgo puella.

g ☞ Hæc. f. dextra.

Vomere: uel rastro: pascentem bucula campum
 Intret item pecudes: mortali et seruiat hero
 Hoc genus: et præcepta ferat^a dominantis ubiq;
 Humani imperij: nec sit discordia uobis.
 Vade chain. discedat abel, tum iussa capeffat
 Vestra manus: manus apta aruis: manus apta labori,
 His dictis docuit tellus, quo munere: fiat
 Fertilis: et læto sua semina proderet campo,
 Quæ frumenta ferant, quæ crassa legumina: lentēs,
 Quæq; fabas dent arua rudes: uilem q; pbasellum,
 Quæq; ferat regio primi^b callidissima mundi,
 Quæq; cadentis equi: rutulum super æthera solem
 Qui uehit: et medium regio quæ continet orbem,
 Atq; ea quæ^c contra est stridentia frigora perflans
 Stellarum numeros docuit, tum robor, uires,
 Virtutes q; suas, segeti quæ turpiter obsunt,^d
 Quæ profunt, quod tempus item sementis: et unca
 Falce dies^e messis: crescentia gramina campis
 Atq; manu, extirpare suis, herbas q; flucntes
 Luxuria: serere atq; graui, pro fructibus, agro
 Arboreos, qui macra uelint: qui pinguia, truncos,
 Arua sudes: qui saxa pctant: qui lumina: et umbras,
 An montes optent plantæ an lata æ quora: ualles
 Siue magis possent, foetus: præ dixit et omne
 Quod decet agricolæ: cultrum: uomere m q; traham q;
 In curuum fieri docuit, graue pondus, aratrum
 Bobus: et instabiles plaustri uoluentis ad arua
 Cum tauris aptare rotas: et figere rastro
 Dentibus: et duro connectere sarcula ligno,
 Vertere tum terras: ferrum supponere frugi,
 Et premere inflexis humentes falcibus umbras,^f
 Quid faciat lætos adamus: quid temperet agros,

^a Ferat præcepta hu
 mani imperij dominantis
 ubiq;

^b Primi mundi. ori
 entis.
 Cadentis occidentis.
 Qui. lequus

^c Quæ contra septent
 trio.

^d Quæ. obsunt.

^e Dies accusatiuus. s.
 docuit.
 Lumina solem.
 Graue pondus bobus
 appo. est.

^f Umbras. i. incidere
 ramos inumbrantes terra

Quidq; urat læta arua nimis morientia sucto
 Prædixit: bibulas ferroq; cauare lacunas
 Ipse, chain iussit: multæ ne messibus undæ
 Proluuium noccat: duro dein frangere saxo
 Farras: uel intritas^a cribro seæ: cernere fruges,
 Mos erit hic uitæ. tum facta silentia textu.
 Suscipit ipse chain patria fortissimus arte
 Arma manu, intactæ quæ cuncta decentia terræ,
 Sic parens armenta sui, quæ mitia, patris
 Iustus abel seruat: pascitq; uirentibus herbis
 Mitis in erme pecus: pecudes, cum uxoribus hircos,
 Lætigeras nutritq; boues in uallibus imis,
 Dorcades, et damæ uoluceres comitantur inertem
 Cum pastore gregem: lepores et in arua fugaces,
 Ceruaq; cum capris curuis in montibus errat.
 Lanigero se gaudet equus miscere triumpho,
 Saltat a sellis iners, canis et blanditur eunti
 Ad succosa gregi prono uillaticus^b ore
 Pascua, et hic pecudes campo comitatur ouantes,
 Omnia læta suos ouibus dant pabula fructus,
 Pinguescant, reddantq; suo de fructibus hero,
 Fert tellus segetes: distendunt ubera mulctram
 Non otidæ inuite ueniunt ad mulctra capellæ,
 Copia sed largi lactis mulctralia replet,
 Gaudet adam, genitrix pariter uaga munera cernens
 Et: erræ et pecudum, phingos, et dulciter himnos
 Ambo canunt, laudesq; pias dant ambo tonanti,
 Lætus abel tanto iubilat pro muneribus lætus
 Ipse chain q; terra serat: munera tellus
 Porrigat: et se se iacet at stirps atra parenti,
 D. trahit et fratri iaciens conuicia: fructus
 Præponit telluris item, quos^a ubera mittunt,
 Incitat

a ¶ Veltiam intritas ual de tritas.

Vitæ viuendi.

Suscipit manu arma terre quæcunq; sunt decentia, conuenientia ipsi terre. Parens obsequens mitis abel.

b ¶ miser.

b ¶ Canis uillaticus blanditur gregi eunti prono ore .i. capite & de flexa ceruice.

Campos d eest ad. Ouantes gaudentes. Pinguescant. & vt

c ¶ Phingos suaues.

Laus terre.

d ¶ Quos .i. illis seu diis bus quos ubera mittunt.

Incitat et pugnam uerbis:rationibus addens
 Argumenta suis, et sit terra omnibus author^a
 Omni parens dicatur item caro facta parentum est,
 Qua sine nil uiuit: quæ dat sua plurima uite
 Munera: et omnigenam præbet uiuentibus escam,
 Fontibus emanant latices: ceu corpore sanguis,
 Hæc alit et pecudes: hæc magna armenta saginat,
 Diuitias: tua regna tibi: populumq; potentem,
 Atq; ignis tellure latet: tum munus: et aurum,
 Fertq; suas homini (splendentia munera) gemmas,
 Adlectantq; oculos etiam sine fructibus arua
 Herbofo dum flore uirent: et uiribus almas
 Herbarum quam terra meret ditissima laudes,
 Vnde domus, ni terra foret: quibus omnia fiant,
 Hac lapides formantur enim, figurare ualemus
 Hac etiam lateres, nobis ingentia tecta,
 Non desunt resona. tamen hic, pro nocte cauerne.
 Sed teneant nos arua die: sic iussa parentis,
 Ergo meret tellus: magnarum præmia laudum,
 At quid bruta^b miserè quorum præcordia terræ,
 Prona mæa tantum: nec habent nisi uiscera curæ,
 Hircus olet: sus putet: ouis turpissima proles,
 Taurus et ipse ferit, duro fera bellua, cornu,
 Quem mea dextra domat: curuo et subnectit aratro,
 Hos mea terra cibatur, nostro de pasta labore
 Est ouis: et taurus: uili et cum coniuge, capre,^c
 Ergo ego sum maior: nostra ergo meretur honorem
 Maiorem uirtus: posuitq; silentia doxe,^f
 Mitis abel contrahantur sua iura tuctur,
 Laudat oues: armenta simul, quæ mitia pascunt
 Se duce florentes, et pingua gramina, campos.
 Carne cibatur: sic lacte hominem. sed uellere uestit,

a Author communis generis: ouidio .4. fasto. optima tu proprii nominis author eris. Dicatur & dicatur Vite uiuenti. Corpore a corpore.

b Diuitias: tua regna. Populumq; potentem appo. Tellure in tellure Munus & aurum end. Munera appo.

c Quæ quantum meret

Sic pater adam iussit.

d Quid bruta. Smerena Cure ad curam. Fera bellua appo.

e Capre pluralis est.

f Doxe glorie flux.

✚ LIBER III ✚

Pelle pedes defendit item, mea munera profunt
 Dixit abclato pinguescunt stercore campi.
 Qui steriles, pecudum caro q̄ mage fertilis exit,
 Bruta quidem uiuunt: uegetos animalia sensus
 Participant: a dulce nocens^a animalia norint,
 Improbatur haud terram: terræ non detrahit almæ,
 Non ait in terra serpens: turpissima buffo:
 Et uermes: putresq; ferunt fœt: re cloacæ
 Turpia: fert spinas tellus, sitq; horrida duris
 Sentibus: interdum condunt sua pectora^b uerpres,
 Obseruatq; ferax confecta cadauera tellus
 Deformi tabo: ex sanies si pulchra reseruat,
 At tacitum iustus clipeo se texit honesto,
 In fratris fera tela sui, dein protinus ore
 Obtulit uocemq; piam sine murmure rupit,^c
 Sensit adam rixas: primi ex conuitia fratris.
 Æuatq; rumores ody, q̄ mæsta, seraces
 Audiuit: gemino retulit timor omne parenti,
 Aduocat hos genitor: placido sermone remulcet,
 Aut quærit mulcere chain, de fructibus alto
 Ardentem uultu, nimioq; tumore superbum,
 Amborumq; extollit opes: ne iurgia surgant,
 Inuidiæq; oriatur onus: graue pondus^d habenti,
 Hortaturq; ad sacra duos libamina fratres,
 Cognoscat factura suum: pietate parentem,
 Qui dedit hanc terram: terræ qui iussit inertis
 Proderet hos fructus: ex uiuo munera limo
 Funderet hæc grauida terrenis frugibus aluo,
 Offerat ergo deo, si qua est clementia, fructus
 Primæ uos terre natis pia dextera, dixit,
 Oppiæ eris^e sacram reple tu fructibus aram,
 Terreno cognosce, chain, tu munere cælum,

a ¶ Nocens amari m.
 Alme terre matri terre &
 altrici.
 Serpens. f. est.
 Turpes cloacæ. i. fetide

b ¶ Suapertosa.
 Confecta tabo.

c ¶ Rupit uocē. i. facuit.
 Rumores seraces odii.
 Gemino parenti. f. ade &
 xuz. Aduocat ad se
 uocit. Superbum de
 fructibus terræ.

d ¶ Graue pondus appō
 nam inuidia est pondus
 habenti.
 Cognoscat deest horta-
 tur et. Viuo limo hoc
 est homini. Hæc. i. terra
 Dixit. natis.

e ¶ Oppiæ eris pinguius
 & affluentibus.

Quo

Quo sine nil terræ est, uirtus nascens ab alto
 Sidere declinat, quid enim? nisi phœbus in aruis
 Proderet ingenuas soror ex sua cinthia, uires
 Hos tamen æterni fecundat gratia patris,
 Cuncta suæ fecere manus, sua pluribus offer
 Supplicijs dilectæ chaim, data munera crescunt.
 Tu teneram prebebis ouem: tu carne litat:
 Nate minor: mulcentq; iouem præcordia parui
 Corporis, ADLEctant purissima corda tonantem.
 Erexere aras, uiuo de castite, colli
 Arrident^a frondes uiridi, uelamina, mirto
 Declinæ uallis: carpunt uirgulta diones,
 Et phœbi ingenua uelant altaria lauru,
 Turaq; legit abel, spirant ex odoribus aræ,
 Vilia dona chaim, lini dat semina magno
 Pauca ioui ingrata, uanissima munera, mente,
 Fumus ab oblata totam circumrotat aram,
 Nec flamma illuxit: frater minor omnibus unam
 Selegit gregibus, uilis candentibus, agnam,
 Hanc pronus: terræq; humilis mucrone resoluit,
 Extaq; supplicibus, toto cum corpore, palmis
 Offerit mihi abel: mox ignis ab æthere luxit,
 Mox pia dona deus cælo prospexit ab alto,
 Qui prius hunc iustum uidit, sua dona uolentem
 Offerre, AT nil dona ualent: si ingrata^c uoluntas.
 Mox sumpsit pia flamma dapes, tum protinus atrox,
 Inuidia anguigeris repleuit crinibus atro,
 Felle chaim: liuore chaim: acin feruidus ira
 Fraude uocat fratrem, frater crudelis, ad arua;
 Tumq; chaim percussit abel uexatus crymni,
 Sic pie^d node so percussus fuste quicuit.

Libri Tertij Finis.

a C Quid enim. f. esset.
 b C Et cinthia sua soror.
 Gratia patris. i. honorem
 datum cælo & luminis
 bus cæli, omnino prius
 erit dei qui omnibus tur
 tem prestat. offer deo lua
 quæ. sapte fecit. & tibi de
 dit. Supplicijs factis
 eius.
 c C Tu abel.

d C Arrident colli fioris
 des.
 Uellamina appo.
 Diones uenerit hos est
 uirtutum.
 Munera appo.

e C Ingrata. uolens.

f C Pie quietis.

ARGVMENTVM IIII.

¶ Rogatinterogat.

Quartus habet lachrimas: et pectora pulsa parentis,
 Seque chaim cellat, quem iuppiter ore minaci
 Enceto de fratre rogat, tumulatur et antro
 Iustus abel: dirusque chaim cadit ipse sagitta,
 Prædicit uentura pater: docet omnia natos
 Doctus adam, speransque polum migravit ad orcum.

Ioannis

IOANNIS MARIE VELMA

ty bagnacaballi ad Dominicum Reucrendissimum
ostiensē episcopum, Cardinalem tranensē
christeidos liber quartus incipit.

TERRITVR in lachrimas

cælum: uaga lumina titan

Obcæcat. rady noctem subicre
- silentem,

Dat signa in tenebris splendentia
feruidus æther,

Dant sonitum nubesq; serætonis

truq; mouentur,

Terra fremit: mugitq; solum: trepidæq; uolucres

Aera percurrunt totum, stridentibus alis,

Atq; metu horrendas trepidant habitare cauernas,

Bestia quæq; fugit: solito nec territa lustrō

Tuta iacet: formidat humus^b pro pelittus, & a quor,

Sola domus tacitæ iubilat miserabilis umbræ,

Quæ claro fit mæsta dic: stupet inscius adam,

stupet & genitrix tenebras incumbere terris,

Nulla docet ratio cælum nigrescere tetro,

Corda pauor pulsat: tenebrosū deserit antrum,

Arua petit primusq; parens ubi uita^a reliquit

Ingenuum crudelis abel, & repperit aruo

Vulnere confossū, capiti quod fuste refixit

Ter sub luce chaim scelerati teste reatus,

Vulnere mox oculis in multo sanguine lapsū

Cernit abel: tepidū spumantemq; ore cruorem,

He heu, proclamat genitor. prosternitur atræ

Prenus humi, & rigidos calcans cernit elitur artus,

Nate, manus quæ dira tibi lato abdidit^c atro

a ¶ Fremit ppter ventis.

b ¶ Humus formidat.
Domus vnræ infernus.

c ¶ Mirce te.

d ¶ Vita crudelis.
Ingenuum abel.
Aruo in aruo.
Quod. s. vulnus.
Refixit bis & ter intulit
Sub luce teste scelerati
reatus. Vulnere pro
pter vulnus. Atre pro
pter cruorem promus hu
mi atræ.

e ¶ Abdidit quæ dira
manus abdidit lato atro
vitam indignam honore
& consecit vitam indig
nam formidē moe tis
non merentem horros
rem & formidinetū lztū.

✠ LIBER IIII ✠

Horrorē indignam, et mortis formidine uitam,
 Consecit: quid nate ioui tua debilis ætas
 Commeruit: peccauit adam: te pœna flagellat,
 Umbrarum loca cæca peis. tu primus ab alio^a
 Crimine depulsus nostros: tu dira parenti
 Tecta paras filii, perfers et nuncius orco
 Crimina mundanæ stirpis confecta cruore,
 Frater ubi est: cui cura tui commissa^b parente,
 Infixit tibi nate chaim miserabile uulnus,
 Qui tibi frater erat: dolor: ó dolor impie mentis
 Angustæ, breuiato^c meis, ne longius, annis
 Proccadat, uitam. longo compressa tumultu,
 Sat mihi sit uixisse tenus, tenus ipse cruore,
 Et nati uidisse necem, quæ pœna nefandi
 Criminis ex adam: sicut diuina minata est
 Maestas, ligni morsu, mors horrida tardas,
 In mea damna pia es: fateor peccasse: moraris?
 Ipse ego si mortem meror: conuicta reatu
 Præda malo celeres acue in mea corda sagittas,
 Mille quidem mortes uideo: nec terreo una,
 Vna satis tantum est, leniat una dolorem,
 Quæ nequeo^d sine morte pati. MORS uita dolētū est,
 Fælici mors pœna uiro, dein plurima necō
 Oscula conduplicat: fœdataq; puluere sicut
 Vulnera: et ad lacrimas elementa liquentia mœsto
 Inuitat: fletuq; feras et uoc querenti,
 Antra boant, reboant iterum clamore supine
 Conualles uasto, arrectas et protinus aures
 Coniugis impleuit clamor: quæ parcita campos
 Transilit: et uocem planctu lachrimoso sonantem
 Arrecto aspectu: bibula miratur et aure,
 Ad loca delicti uenit: loca plena doloris,

Cernit

^a Ab alto mundo.
 Crimine nostro.

^b Commissa cura a parente est.

^c Breuiato uitam annis meis ne ipsa compressa longo tumultu proccadat, diu uiuat.
 Tenus cruore.

^d Quem nequeo pati uiuus nisi moriar.
 Necō. label filio.

Cernit *et* ingenuum confossum tempora natum,
 Puluere *et* aspersum fili caput, hui mihi, mater
 Exclamat: lachrimæq; fluunt per uulnera nati,
 Et nullum solamen erat, medicamina pœnæ
 Nulla quidem miseris. lachrimæ sunt omnia mœstæ,
 Cordibus *et* sentes sunt omnia: *et* omnia ucpres,
 Omni: flammæ pœnæ distenta^a superba,
 Nulla quies, mors sola quies, si accederet, ergo
 Nulla quies: miseris auget dolor ipse dolorem,
 Compellant clamore chaim conuitia iactant,
 At miser in tenebris latitat contectus in umbra
 Speluncæ, *et* patriam fugit, ^b sibi conscius, iram,
 Corpus abel humeris reserunt mœrore parentes
 Aspersi: suauis^c fundunt *et* odoribus herbæ,
 Officium faciuntq; pium: dant tura sepulchro.
 Laudibus *et* tumulant defunctum corpus: *et* himnis
 Aere uitali: desunt nec carmina saxo.
 IVSTVS abel^d iacet hic fraterna morte peremptus,
 Humanæ pars sexta perit æquisima gentis,
 Intonuit geminis mala fama sororibus atræ
 Sortis: *et* implcuit mœstas rumoribus aures
 Inuidiæ in fratrem fratris uis: *et* cæde peremptum,
 Hæ flentes tacitos incusauere perentes,
 Qui diram tacuere necem: qui funera^e fratris
 Iustitio priuata suorum proxima consors
 Temporis in partu, pœna torquetur eodem,
 Quam dira alecto sceua *et* proserpina multo
 Instruxit liuore truci: furiosa sororem
 Perderet ingenti saxo: uel callida fuso
 Infontis^g tenui inocuos tererebraret ocellos,
 Cuius frater abel fratrem consecerat atro
 Fuste chaim, obtutu iactabat lumina toruo

a *et* Dissenta plena. s. sunt
 flammæ pœnæ superba
 bz. i. magnæ.

b *et* Fugit preteritum est.

c *et* Suauis herbæ.
 Fundunt corpus.

d *et* Epitaphium abel.
 Perit pro peccat & longa
 est.

e *et* Sortis casus.
 Rumoribus inuidie in fra-
 trem peremptum uolenti
 cæde fratris.

f *et* Qui frater tacere.
 Iustitio fletu.
 In eodem. quæ nata fuit
 in eodem partu cum abel
 multum cruciatur.

g Infontis sororis.
 Cuius. s. sororis.
 Obtutu obtutu.

a ¶ Iniquos inimicos.
Innocue sorori.
Can. bus i. s. raris raptā.

b ¶ Hanc sororem abel.
Filia quintus est.
Quæ pia. fcs.

c Liuore odio.
In simili in sororem.
Qua ope.

d Sororem sine fraude
i. infontem.

e Quid tibi miseræ est
fratre chaim.

Mea cura parenti est i.
mihiparenti.

Maiora morte & dextra
chaim. i. maiora mala me
remur q̄; mors abel. & q̄;
dextra chaim qua abelus
fecit faculo.

Cauendum est in futurum
ne ruamus contra iussa io
uis facientes maiori lapsu

f Ne vertamus terga
tonanti missuro illos qui
fedarint crimine superbo
iussa: & precepta regentis
mundum.

Nocentia nobis & vobis
Consuluit statuit ducere
vitam celibem.

g Natiua incendia na
turalia appo est. non ob
stat q̄; ponat veterem dione
natam. deinde dicat
spumigenam quia poete
has venter confundunt
sic de mercurio. & aliis
diis. Ordo est adam. cōs
suluit decreuit uitate ues
ne ē r spumigenam dione
natam. Displicuit ues
q̄; mors dira fuit causa q̄;
adam diu volebat stare
fiteca.

Mœsta soror nacti: atq; oculos uertebat iniquos^a
Innocuæ, canibus raptā, ex male sana sorori
QVID non ira facit rabido uexata furorē?
Ira furor breuis est, furor est insania turpis.
Hanc^b compellat adam, fraternæ filia cædis,
Quæ pia (quæ lachrimas: luctus: suspiria mæsto
Pectore fundebat, se uos ex tecta dolores
Corde gerens uultum macie: liuore: ueneno ex
In similem, poscebat opem, qua traderet orco
A prauo ingenio, inuisam, cum fraude. sororem)
Filia quis furor est? ex quæ te insania raptat
Filiat? quid fatuo, laceras turpata dolore
Cor patris? ex fletu mæstæ genitricis amaro,
Et mordes liuore tuam, sine fraude, sororem?
Quid misera^c cū fratre chaim? mea cura parenti est,
Tu mea cura sequens, deme ipsa dolore dolorem,
Nos deus excruciat: mala nos maiora meremur
Morte py fratris: tum dextra fratris iniqua,
In magni præcepta iouis de errore cauendum est,
Ne rursus maiore gradu, de iure, ruamus
Criminis: ex summo uertamus^f terga tonanti,
Missuro orcheis laribus: qui iussa superbo
Crimine fædarint, mundum, ex præcepta regentis,
Desine flere: sāt est fratrem fleuisse sepultum,
Sic iussit qui iussa prius dedit illa parenti,
Ne raperent uctitum nostra ora nocentia pomum
Et nobis: uobis q; simul: tum uerba cogit
Pectoris in curuis laribus latitare silentis,
Consuluit nescire torum: depellere charos
Coniugis amplexus: ex se uitare dione
Spumigenam uenere, natiua incendia,^g natam,
Displicuit mors dira p̄e nocitura parenti,
Perpetuam

Perpetuam serualet adam, sine coniuge, uitam,
 Amplexus fugeretq; suos, TOT flumina pontum
 Incurrunt: multo satur est nec flumine pontus
 Quas uomit absorbet tellus miserabilis undas,
 Fæmineos sic plura locos pungentia tela
 Inculcant: stigmata satura est nec gurgitis orca,
 E sumo interea pietas, comitante caterua
 Virtutum, cælo terras uisura, cruore,
 Immerito aspersas, mœstos delapsa parentes^a,
 Alloquitur: gemitus patrum miserata seueros
 O genus humanum: manuum factura tonantis,
 Diuina deprompta typo: quæ lurida pestis
 Vos agit in lachrimas: passis^b quæ uerbera palmis
 Pectora discruciant: magno resonantia cælo,
 Fingebat nescire malum (quando omnia nouit)
 At pater in gemitu trepidans pallentia rauce
 Ora manu lambens decreta silentia soluit.
 Heu diuina cohors, miserum me sacra propago,
 Quis mihi solamen tribuat: quæ terra lituras
 Suscipit in lachrimis: si detur copia patri
 Pro nato, fontalis aquæ: succurrat^c amaro
 Luminibus mœstis, cæcidit qui fraude dolosi
 Fuste chaim, diuina chaim factururus ad aras
 Supplicia^d æterno: languenti pectore parca
 Munera parua manu terræ de frugibus aræ
 Obtulit: oblati ex nunq; flamma reluxit,
 Mactat abel teneram, uilis candentibus, agnam,
 Pinguis erat: primo surrexerat ungula mense,
 Mansuis ac aræ fuerat, ceu prona tonanti,
 Ense cadit. delapsa foco diffundit odorem
 Victima: si dereo tandem consumitur igni,
 At furor indomitus, tristis genitura,^e malignæ

a Pictas parentibus.

Factura appōest.

b Passis appetis.

d Succurrat. s. ut patri
amaro copia lachrimarū
Qui abel dolosi. s. chaim.

d Supplicia sacrificia.

e Genitura appōest.
Furor inuidiæ filius.

a ¶ Potens: s. furor.
Perimit: s. chaim.

b ¶ Vna sola inuidia.
Perimentem participium
prebens pro preterito.
Elicabel.
Ille chaim.
perit perit.
Primi reatus, uel nos
primi.

c ¶ Piat expiat, bel mor
te sua parentum scelus
Peruius affuetus.
d Amplius adā uenerit
Pectine peccinatione,
Depresso genu.
lie. fat tuculis.

e ¶ Sin firior sin autem
homo non ille est. i. ho-
mo non est homo sine li-
bertate.
Nil agis superbo iubens
tis imperio in tua facta.

f ¶ Quot capita tot sen-
tentie tot vsus. huc est tot
operationes quæ senten-
tias sequuntur.
Voluptas humani gene-
ris.

Inuidia: stimulatq; chaim: ipsiq; ministrat
Arma potens: a perimit, perstricto fuste, pudicum
Sæuus ab eis: stygio fratrem demittit et orco,
Hæc angit me causa potens, quis tristior unq;
Adam erit? et miseris ody uolentia torquet,
Vna b duos perimit: mærens et liuida natos
Inuidia. pariter perimentem, et fuste parentum,
Hic uitam iustus multo cum sanguine fudit,
Ille animam turpi scelerauit crimine: uterq;
Ergo perit: merito surgunt suspiria, fletus
Accelerant lachrimas, gemitus uoluntur ab imo
Pectoris arcanos: si nos uexilla reatus
Extulimus primi: scelus et deforme parentum
Morte piat c genitus geminos quis talia cernens
Temperet a lachrimis oculos, ubi peruius error
Ducit ad infernas patrati criminis ædes,
Amplius d in uenerem noscendæ coniugis adam
Venerit, ut gignat, si primum semen abhorret
Vitales auras, et ligna ardentia flammis
Adyiunt genitis: nocuit, peccasse parentes,
Flebat hic, articulis inter se peccine iunctis,
Depresso ijs non ulla genu solamina carpens,
Cui pietas induta humili, sate uirgine terra,
Hæc reddit: tu liber homotibi libera proles,
Sin e homo non ille est: ni sit sibi laxa uoluntas,
Nil agis astrictus, sæuo in tua facta iubentis
Imperio: pariterq; nihil tua germina promunt
Inuite: haud ullo coguntur ad impia uinclo.
QVOT f capita instabiles, tot p discrimina mundi
Insurgunt mentes, et erit uariabilis usus
Viucndi: et certo non uno fine uoluptas
Corporis humani proprios direxerit actus,

Omne

Omne hominum uulgus studia^a in diuersa seretur.

Hic uallem, cum rete canes, currentia ceruos

Armenta, incenso, capiat, seruabit^b amore,

Ille arua inflexo pronus proscindet aratro,

Tertius ad termulum, curuatis nauibus, æ quor

Portabit merces latum, cum mercibus orbem

Visurus uanos aliquis tentabit amores,

DIVERSI diuersa petent. non una uoluptas

Ergo erit in uobis, paria et non præmia, bellum

Qui uolet, accipiat seui terrentia belli

Vulnera, qui pacem pacis solamina^c sanctæ

Iniuste qui necus abel redolentia cæli

Dona habeat, fœlix æterna pace fruatur.

Temporis a^d multo, digesto crimine pœna

Arborci fœtus nostræ pietatis amaro

In genus humanum, (sic stat sententia) iussu,

Sentiet infernos, frater qui perfidus, ignes

Fuste dedit fratrem diro, tua uiscera, læto,

Pœniteat: ni forte sui sine fraude, reatus,

PARCItur in miseros, quorū mens prona potenti est

Pro ueniat: pro pace iouis: sin tartaræ: et æstus,

Sentiat horrifonos: diræq; incendia flammæ,

Hoc mea iusta comes nudo in scelerata mucron:

Præcipit, hoc aliæ cupiunt seruare pudicæ

Virtutes: et ut una suo non detrahat unq;

Imperio alicuius: sed sit connexa potestas,

Cætera turba fremit: mœsto et discedit ab antro

Inuentura chain: miser hic latitabat in umbra

Dumosi nemoris, multæ, ut feralurida, siluæ,

Horrifono inuentum quem sola astra tenore

Compellans: ubi frater ait. qua in parte moratur?

Armentis qui læta chain^g noua pascua latis

a C Vasa hominum se-
dia.

b C Seruabit obseruabit
uallem. Amore studio.
Armenta ἀγρὸς εἶσθ.
Capiant. svt canes capio
ant.

c C Solamina. s. accipiat
Abel qui iniuste occisus
est.

d C Apoll multum fema
poris. i. post passionem
christi. Fetus genitrix
uus est. i. partus
Digesto deleto crimine
pœni fœtus arborei.
Amaro iussu nostre pieta-
tis erga humanum genus
quod tamen pius fuit
quo ad hominē. sed ama-
rum quo ad mortem chri-
sti. In erga vir. enei-
dos accipit in teucros
Cice. off. vide etiam est
ne non satis id quod apud
platonem est in philoso-
sophos dictum est.
Tartara & æstus endi.
Iusta comes. i. iustitia
In scelerata in flagitia.
e C Fremit cōsentit virg.
i. talibus illioneus cuncti
simul ore frenebant.
f C Vt tanq; fera chain
latitabat in siluis.
Quem inuentum.
g C Chain vocatus est
his latis agris læta pascua
guia.

His tecum præbebat agris, custode relicto,
 Dic age cur pecudes non ulla in ualle morantur?
 Pars nemora alta petunt: pars flumina curua retētant,
 Nulla quies pecudi, nec ibi stat limphagus^a ardens
 Pastor at ipse lupus: pecudes non iussa receptant
 Humanæ uocis, trepidant sub matribus agnæ,
 Dic ubi frater abel: cui protinus inuida preles.
 Forſan ego custos fueram: et tutella minoris
 Ipse ego ſim fratris: quo uult: qui liber oberrat,
 Duraq; qui gemino retinet pede uincula nuſq;
 Huic dea, proclamat iuſti uox ſanguinis ad me
 Vlciſcar quem fuſte, chaim,^b demiferis orco,
 He heu commiſſum maius grauiora minatur
 Vulnere reſpondet: nec aiſ perimiſſe: nec idem
 Peccaui inſelix: ſed deſperatio tantum
 Armaui liuore chaim: tum protinus addit
 Sim data præda feris: cælum mihi, maximus æther,
 Aura leuis: pontusq; ſimul fera prælia tentent,
 Viuentum genus omne petat mea pectora morſu,
 Degam ego per ſiluas, mea nec conſortia ſilua,
 Nec fera ſæua uelut: neget et ſua pocula flumen
 Terra cibum fugiat: moriar ſine morte: fugentq;
 Quæq; creata chaim: quis me inſelicioſ alter
 Vnq; erit in toto: magis et miſcrabilis, orbe
 In tenebras uertatur item præ lucidus æther,
 Sitq; die nox atra magis, phlegetonta parabis
 Summe deus miſero ſceleri non ulla medella eſt,
 Nulla ſalus ſeruata chaim, flamma impia tantum
 Oſſa urat ſclerata chaim. feruentius ignes
 Mens^a ferat ardentis, hec ſint ſolamina: andem
 Me perimat quicunq; uidet: clementia deſit,
 Dixit: et ad rapidos celeri ſc parcius amnes
 Contulit

a ¶ Limphagus canis lupum comedens.

b ¶ Chaim uocantis eſt Deſperationem chaim. Reſpondet. ſichaim

c ¶ Fugiat neget. Fugienta ſago gas.

d ¶ Mens anima magis crucietur æterno igne.

Contulit: in præceps ut se daret exul ab ipso
 Hunc furor inuasit tristis: proserpina torquet,
 Tisiphone, alecto cruciant: se uitq; megera
 Hunc reliquæ rapuere deæ phlegentis iniqui:
 Inde loco, ^a ac alie cassit prudentia turpi,
 Et dea, ^b quæ gemino liquidas contemperat undas
 Vre celo, herculeum domitat quæq; illa leonem,
 Nec minus ensit enens: pietas ibi nulla recessit
 Virtutum decus omne decens: dolor improbus arces
 Occupat humanas: et pestis lurida: liuor ^c
 Impietas inimica bonis: discordia mendax,
 Inuidia, et rabies: furtum: dementia, rancor,
 Et tremor in labijs: macies: mens effera: nusq;
 Tuta fides, odium, tum torui luminis atra,
 Ingenij et speties: error miserabilis: ingens
 Pauperies. QVI pulchra fugat, fit turpibus hostes.
 Et mala cuncta chaim miserum comitantur cunctem,
 Terruit at rapidus miseri pauitania gurges,
 Exanguis, fluuij uisus exorruit undis,
 Retraxitq; a morte pedes. TImor ^d omne timenti est,
 Consuluit siluas: ac antra horrentia: cautes
 Esse sibi, ^e dum uita, lares, perfunderet artus
 Vitali uirtute suos: et uiuere raptu.
 FVRTA decent segnes: uita quibus horrida uirtus,
 Terra quidem misero uictum perfusa ^f negabat
 Sanguine fraterno. COELI cui gratia desit,
 Quam mage telluris dcerit pia copia magna.
 At repetit diuina cohors, ubi maximus adam
 Primus in orbe parens questu antra: et saxa ^g cancro
 Replebat: nata pariter: mage flebilis uxor,
 Pectora: et ora simul multo suffusa rubore
 Se dabat in lachrimas, et post solamina: patri

^a Turpi loco prudentia recessit. ac alie virtutes aturpi loco.
^b Prudentia. Temperantia. Potitudo. Iustitia.
 Pietas cum alijs uirtutibus.
^c Liuor appo pestis lurida.
 Inuidia & rabies end.

^d Timor naturalis.

^e Esse sibi lares. Viuere raptu consuluit.

^f Perfusa fraterno sanguine tanq; excomunicata.

^g Antra & saxa endi.

Coniugium carnale iubent: ne semina iniqui
 Dira chain totum repleant crudeliter orbem,
 Aucteri sed surgat adam, stirps miuor orbi,
 Vnde homini cœlestis cat^a latura salutem,
 Læta parat genitrix uiuo de cœspite, iussu
 Tura focus: sanctæ spirant et odcribus aræ,
 Exilit: et circum diuino altaria cantu
 Æua nimis iubilans: stimulatq; ad sacra maritum,
 Sacra ioui referunt: et mox in uota uoluptas
 Surgit: et inuictæ recolunt præcepta parentes
 Naturæ: stirpemq; ferunt, ut prima, gemellam,
 Progeniuit, fœtura, duos, uoluentibus annis
 Natos cum proprijs genuere sororibus ipsi
 Quamplures: mas sponsus erat: sed fœmina coniunx,
 Sic populos auxere ioui, cum patre, nepotes,
 Nullus erat discors: concordia sola regebat
 Primorum sub lege patrum: maioribus æuo
 Parebat qui ætate minor: uita inclita tandem
 Patris adæ, a natis^b multo processerat anno:
 In dorso curuescit enim, subeunte bacillo
 Dextra regit corpus: genibus tremit: ora situq;
 Pallefcunt: rigidæq; manus: dolor ingrui: horret
 Frigore iam totum corpus, pituita fatigat
 Pectus adæ: ac optat uite natura calorem,
 Mors acuit celeres, horrentia tela, sagittas,
 Innouat et serpens iterum noua prælia, ad undas
 Ut scopulus durefcit adam: nec tela: nec iras
 Perme uit crudelis hidræ,^a R Apit ipse uolentem
 Demon: et incumbens nolenti inglorius armis
 Circunstans nati cariosum tempore patrem,
 Hic petit a summo summæ pietatis oliuum^c
 Cœlorum fabro: ueniamq; meretur obortis

Fœtoris

a ¶ Eat ueniat.

Vnde a quo adam ueniat
 Stirps cœlestis .i. Christus
 laturus homini salutem
 sed nõ de semine chain.
 Læta iussu .s. uirtutum in
 adam ut procreet filios.

Aræ de uiuo cœspite.

In uota contra uota
 Præcepta nature sunt ut
 cœatur.

Inuictæ inuictabilis: in
 uincibili.

Ut prima fœtura progre
 nit duos.

Voluentibus uolubili
 bus. Nepotes rectus
 est auxere populos.

Nullus erat discors cum
 patre.

b ¶ A natis post habitos
 natos.

c ¶ Ingruit augetur.

Optat calorem ergo des
 est calor. Horrentia tela
 appo est. Nec tela: nec
 ira endi.

d ¶ Hidræ demonis qui
 iam serpentis formam
 sumperat. Inglorius
 .s. est.

e ¶ Oliuum pietatis oles
 timi misericordiz.

Pectoris in gemitu lacrimis: dein uoce resolut
 Quae latitant sub mente graui: docet omnia natos,
 Ut fileant uerboq; ^a iubet pater optimus, alto
 Materiam sermonis habet, sic talia fatur.
 Iuppiter est factor caeli: aetheris: acris: unda;
 Telluris pariter, crassoq; ^b ex corpore uiuunt,
 Et sine qua sapiunt: cui credere uita, periculum est.
 De fabro hoc sentire secus, priuatio uitae,
 Vera salus trino iungi mortalibus unum,
 Credentes uniq; iubet concludere trinum,
 Et neq; personas fas sit confundere ternas,
 Nec mancat diuisa trium substantia diuum,
 Hoc ego, per mentem ^c nosco quae trina potestas,
 Quam sibi persimile conflauit iuppiter aequam.
 A nato persona patris distinguitur, atq;
 Spiritus a primis persona dissidet, horum
 Doxa erit aequalis: diuina aeterna potestas
 Qualis erit genitor, talem meditabere natum;
 Talis adest ardor ^d patrem sed nemo creatum
 Proferat: ex germen: similis sibi tertius adsit,
 Principium: mediumq; simul, simul unctio, grandis,
 Est pater aeternus, proles, dilectio, ex horum
 Non tantum aeterni tris sunt, aeternus at unus,
 Immensi nec tres, solum proponimus unum
 Immensum, immensus pater est, sic natus, ex ignis,
 Hic pater: hic natus: fons hic: deus unus: ex alter,
 Tertius ex deus est, dominus, dominus, dominusq;
 Hic, ille, ac ille est, dominos nec dicere fas tres,
 Nec dicas tris esse deos: pater omnipotens est,
 Filius omnipotens, eademq; potentia dono,
 Nec tantum hi tres sunt diuisi cuncti potentes,
 Personam nos quamq; deum compellimur unam,

a C Verbo precepto, alio ex alto.

b C Quae. i. eorum quae. Quae sine corpore sapient. i. uisibilem: & inuisibilem. Angelorum. Cui deo credere uita est. mors autem non credere.

c C Per mentem, per animam. Hoc ego considerans animam similem: deo faciens adam considerauit trinitatem personarum: & essentiae unitate. A primis a patre: & filio Doxa gloria.

d C Ardor spiritus sanctus. Germen filius. Tertius spiritus sanctus. Principium pater. Medium filius. Unctio spiritus sanctus. Proles filius. Dilectio spiritus sanctus. Ignis spiritus sanctus. Fons spiritus sanctus. Unus hic pater. Alter. filius. Tertius spiritus sanctus. Dominus pater. Dominus filius. Dominus spiritus sanctus.

a E Crimen. *Est.*

b E Satus. *i. filius.*

c E Ignis. *f. sanctus.*
 Flam. *nae spiritui sancto.*
 Fonti *spiritui sancto.*
 Satus *unus filius unius*
 Amor *q. spiritus.*

d E Super *ae* *regioni*
 superiori.

e E Cum *lucē* *ingenii*
 Trina *figura.*

f E Traxit *nos ad omnia*
 mala.
 Quae *mala omnia.*

g E Lupa *avaritia alii*
 dat.
 Ignifero *voracl.*
 Caro *luxuria.*

Et dominum, tris esse deos sed ponere crimen^a
 Est pater a nullo: non ulla creatio patri,
 Non idem factus: satus^b a genitore uenitq;
 Quem pater haud fecit, genuit, non ipse creauit,
 Ignis^c ab utroq; est, sed nulla creatio flamma,
 Atq; neq; factum, sola est p:cessio fonti,
 Nanq; igitur pater unus erit, satus unus, amorq;
 Ter deus una tamen ternis essentia sacris,
 Nil prius in trino hoc non ille nouissimus horum,
 Nil maius, nihil atq; minus. quae glori patri,
 Haec eadem genito, coeternaq; doxa ministro,
 (Ut iussum est) igitur uobis sit ter deus unus,
 Vnus terterq; unus erit dominusq;, deusq;
 Sentiat hoc: aeterna cupit qui gaudia mente,
 Quicquid inest primo deus est (nec falimur)^c esse
 Quicquid habet genitor nati uult esse benigni,
 Personae aequali pariter referuntur amore,
 Solus amor superae^d nunq; conceditur aere,
 Nanq; in personis summa est concordia sacris,
 Hoc unus: uult alter idem, tris, unica mens est,
 Tres uidet ipse, deo se se dum cernit in uno
 Iuppiter, hic hominem trina cum luce^e figura
 Ingenij conflat, toti quem praeficit orbi,
 Sed ruit ingratus summo delapsus olympo
 In praecipit: uesterq; parens secum omnia traxit^f
 Ad mala: uos ulla charos, sine lege, nepotes,
 Quae defecturum uastis bis cladibus orbem
 Ostendunt: flammis mundus rapitur: ex unda,
 Ut lupa^g quae ignifero mundi uorat omnia dente,
 Alliciat rapidas tormenti in uincula fauces,
 Ut caro, quae uenerem succendit ab inguine foedam
 Reprimat ignitas, extincta uedine, flammam,
 Quidq;

Quidq; superba famcs? ^a quid desperatio torjuens?
 Quidq; alia hic peccata dabunt, uelut inuida proles
 Torminis ^b errantis: uah mundo a crimine, cœlum
 Signa dabit: motusq; graues feret horrida tellus,
 Horrisono turbata sonent ingentia fluctu
 Æquora: gens genti ferro exitiosa minaci
 Bella ciuetiustasq; dabunt mortalia pœnas,
 Pectora: fraternis surget discordia uinculis,
 Nullus amor patriæ: pietas ^c et nulla parentum
 Vim dabit in natis: se uas tentare rapinas
 Tantum erit ingenium: promittere multa tonanti,
 At nullam seruare fidem: fraus omnia turpi
 Fœdabit promissa dolo: quæ casta puellæ:
 Quæ soror a simili ^c fuerit seruata marito?
 Quæq; torum castæ dilecti coniugis uxor
 Obseruet: ne ter putens ibi saltitet hircus?
 Dira necem pariet consorti: ^c et tela puellæ
 Non minus exacuet coniunx, qui uincula nuptæ
 Senserit alterius, cæco delusus amore,
 Bella foris non atra parum. FERVENTIUS urunt
 Ligna faces. quanto calidus mage proximat ignis,
 Peccati portabit onus iouis unica proles,
 Et mca sublimi purgabit crimina ligno
 Iuppiter ^d humanus: parcet pietate uolenti
 Nolentem uexabit enim formidine pœnæ,
 IMPVNE non atra hominum peccata uagantur,
 Nec uirtus mercede caret. uidet omnia grandis
 Iuppiter omnipotens: ^e sua quis celauerit: ille
 Nesciat: atq; manuset mœrore tonantis?
 Semper ubiq; deus bonus omnia iuppiter implet,
 Totus hic in toto: totum pars quæq; iouemq;
 Continct: est præsens iustis pius: arduus atris.

^a C Superba famcs. i. Ruperbia.
 Desperatio. i. iram.

^b C Torminis tormenti
 Erranti peccatori quid dabunt.
 Proles tormenti quia inuidia est sui primum mordax.

^c C A simili. a fratre suo.
 Marito ne prius. Ca fratribus uoletur.
 Hircus mentula a putoris & pilorum similitudine.
 Pariet. luxor. i. uxor moletur necem in maritum & uisæ quæ in uxorem.
 Bella foris mala sunt: sed sunt intra domus septi grauiora quia propinquiora.

^d C Iuppiter humanus deus humanus.
 Impune nullum bonum irremuneratum nullum malum impunitum.

^e C Omnisiciens.
 Ille nesciat. s. uel.
 Vbiq; semper est.

✚ LIBER IIII ✚

Non ullus tegit ante ipsum sua crimina: quicquid
 Prospicit a longe: meritis pia sidera: prauis
 Tariat: iudicio sed quæ non iudicat æquo
 Iuppiter: e uultu sacer ille minatur utroq;
 Ensis: et æqualem grandis defulgurat hastam,
 A ioue et æquus amor (bene uiuite) cernit ubiq;
 Si rursus mihi uita comes scælicibus annis
 Effet, et ad primos mihi uita resurget et annos,
 Indulgere mihi scirem si numen iniquo
 Iuppiteris æterni, tum uoto parceret: omnes
 Atq; homines nescire malum: terræq; poli;
 Errare in patrem (si fas sit credere) sed fas
 Dedit: dignarer adhuc: Dirum mors improba crimen
 Tela feras, claro uiuas modo nectus olympo,
 Pro ioue mors uita est: uinci uictoria: carcer
 Libertas: miser hic: plenis ibi campus aristis,
 Supremam uitæ nati^b uouete sororem
 In terris: ubi regna uigent æterna, puellæ
 Imperio, ut læti primæ fiat, eosdem
 Extento iubeat misa uos deducier æuo,
 Has ego tres uitæ, sic uos seruate puellas,
 Iuppiter^c hanc primam finxit: natura secundam,
 Extremam peccata ferunt: concordia tresq;
 In patre diuerso stabiles facit esse sorores,
 Et ce læri uitæ producunt stamina fuso.
 Quisq; igitur fugiat uestrum commissæ, nec insiar
 Præduri secum faciat commercia calli,
 Octo quippe gradus peccatum continet: hæc mens
 Non assuetæ malo est, onus importabile primo,
 Proximus ut graue sit: leue tertius: et minus ultra
 Quartus erit: menti crimen sine pondere fiat
 Mens si praua, gradu sit delectabile quinto,
 Optatur

a C dicitur crimen est mors
 b C Natio nati uouete,
 capite extremam sororem
 ut fiat læti imperio pri
 mæ, & media soror iubeat
 ut uos deduci longo æuo
 Hoc de tribus fatalibus
 uitæ sororibus. i. cupiatis
 mori ut semper uiuatis.
 c C Iuppiter hanc primam
 iuppiter dedit primam
 quia dedit uitam adæ.
 Natura secundam natura
 dedit secundam quia crea
 tus homo natura subleu
 tatus est. Peccata sed pec
 catum abbreviauit uitam
 hoc quantum ad primum
 hominem, quia in aliis na
 tura omnibus operatur.
 Primus homo fuit pater
 naturam quantum ad crea
 tionem.
 Has ego scilicet seruo.
 Octo gradus peccati sunt
 primus est ut peccatum
 importabile. secundus
 graue sit peccatum. terti
 us sit leu. quartus sit sine
 pondere. quintus fiat de
 lectabile: sextus desideretur.
 septimus defendatur
 octauus ut hominem in
 fatuet.

Optatur sexto: defendit septimus, atrum
 Octauo infatuat. miserumq; ad tartara ducit,
 Hanc animam, assiduo quæ sit torquenda flagello,
 Arrigite ingenuas, hoc uos quoq; terreat, aures.
VNA quies tantum dulcis: sed sæcula flammis
 Infinita malos feriunt scruissima manes,
 Hora breuis^a dulci: diro at protensa ueneno
 Nec uos decipiat cæci fallatia mundi,
 Illaqueat qui crura malo; qui uertitur orbe
 Dulcia promittens tristi conspersa lupino,
 Stare ait hic fugiens, recipit, cum murmure,^b pacem
 Rixarum: risum pariter parit ipse dolorcm,
 Clara nigris miscet, donec præcordia fallat
 Credentum tenebris, modica est quia gloria mundi,
 Proditor hic, fallax. quid enim fallacius unquam
 Esse potest mundo: plaudens magis ipse timendus
 Quam nobis si dirus eat: sua uincula ponit,
 Nec minus hic mamona laqueos, ut retia ponto,
 Rara dat ad pisces: ruit hic ingratus olympo,
 Inuidus insidias homini, cum fraude, tetendit,
 Ut ruat in in præceps: multas rapit ipse figuras
 Ad multos mamona dolos. modo uirgine tentat,
 Et modo nummorum uexabit imagine pronos^d
 Argentos: specieq; bonis: modo gurgitis alti
 Ad lapsum impellit miseros, sic decipit author
 Criminis incautos. **DOCEANT** clapsa futurum,
 Ex alto miser ipse parens delapsus in antrum
 Vos trahit in præceps, miseri, miser ipse, futuri,
 Nec minus est uobis, uestrum est quod cernitis omnes,
 Et uisus maiora dabit pater optimus orbis,
 Ni contemnatis uestro data dona, reatu,
 Scith^f pius at patri lacrimis orditur obortis,

a C Hora breuis quæ
 quæ momentaneum est
 quod delectat æternum
 uero quod cruciat. plus
 aloe q; mellis habet.
 Lupino amaritudine.

b C Cum murmure rixarum.
 Risum parit: & pariter
 dolorem.

c C Eat ueniat. i. magis
 mundus timendus est si
 blandiatur q; si dirus ue
 niat: & crudelis.
 Ponit. mundus.
 Hic demon.
 Varii modi tentandi de
 monis.

d C Pronos argento. i.
 auaros.

e C Miseri. i. estis futuri
 miseri.

f C Scith. patrem interro
 gat.

✚ LIBER IIII ✚

Ergo pater semotus abis? quæ causa parentem
 Cogit ad interitum? quid mors tam diræ? quis horrer?
 Quoue anima hæc effusa fuit? quæ mansio nobis?
 Post mortem? quis finis erit mortalis habendus?
 Quisquis an interitu partes migrabit eodem?
 Ad similes centri moriens: quo cesserit unus?
 Et quantum mansurus ibi, qui uiserit orbem?
 Anq; orbis longo semper durauerit æuo?
 Dic age? ni tedeat, nato quoq; parce molesto,
 Tunc pater ingemuit: geminasq; ad sidera palmas
 Sustulit: et tardo sermonem ponderat ore.
 Nate parentis amor: nati, mea uiscera, castis
 Auribus occidui doctrinam haurite parentis,
 Virginea formatus humo: quo surgitis et uos.
 Vester adam, qui terra prius ioue frigida fabro
 In terram uertatur item: sic præcipit ordo
 Naturæ: quod terra fuit reddatur eidem,
 Ignis et in flammis redeat, quodq; aeris aer
 Fiat in interitu, sic si liquor æquoris, undas
 Visitet: hæc data sunt elementa liquentia terræ
 Corporis humani: tanta est discordia in istis,
 Quattuor: ut sapiant nostræ diuertia uitæ,
 Ut repetant hæc cuncta suos elementa priores,
 Hinc disiuncta lares: quamuis mortalibus arbor
 Vita erat arbitrio, longum de morsa per ouum.
 Hæc ducebat adam, donec manus auræ cæli
 Ad cælum duxisset adam pietate tonantis,
 Æternum uixisset opus quod flauerat author
 Orbis: at in terris degens sine crimine, tandem
 Sensisset mortis celeres hæc uita sagittas
 Naturæ: et mortalis erat: sed nate reatu
 Mors citius, quæ iusta, pedes celerauit amarus,
 Altera

a ¶ Eodem interitu, an
 quisquis eadem morte ca
 dat. i. eodẽ genere mor
 tis, & omnes migrent ad
 eundem locum,
 Mansurus. s. sit.

b ¶ Mea viscera: appõ est
 Castis obedientibus: &
 non vacillanti auditus
 Quo a quo. s. adam.
 Qui terra. s. fuit.
 Eidem terræ.

c ¶ Quod aeris, quodq;
 finet ad aeræ:
 Fiat aer l hominis morte
 Liquor si cæ quoris. i.
 compositi.
 Elementa liquentia ignis.
 aer. aqua hec data sunt
 corpori humano quod e
 terra compositum est.

d ¶ De arbore uitæ

e ¶ Natura ablatius est
 f ¶ Qui iusta. s. est hora.
 l i b. car. od. 3. post igne
 ætherea domo. Subdus
 et u macies: & noua febrim
 um, terris incubuit coh
 ors. Semoti q; prius fars
 da necessitas. Læti coris
 puit gradum.

Altera causa fuit: calor hic minuitur agendo,
 Decoquitur: multo tandem sic interit ictu,
 Et mors atra rapit corpus miserabile, rursus^a
 Infecta est hæc nostra caro, peccauimus omnes,
 Quis uideat cum carne iouem? mens^b deserat ergo
 Hoc corpus: repetatq; polum, data uenerat unde
 Corporis huic moli, purgata labe sub umbras,
 Sed magni pietate iouis: mors illa duorum
 Quam bene iunctorum filii, diuisio fertur,
 Quæ^c dicta ratione datur, MORS uita bonorū est,
 Carceris obscuri finis, tum crimina mortem
 Fecerunt: tamen ipsa nihil: priuatio uitæ est,
 Tantum horror nobis fragili discedere ab orbe,
 Et stigos habitare lætes, pro criminis ortu^d
 Hæc anima infernas habitat, post funera, partes,
 Donec eat qui nostra suo peccata piabit
 Sanguine: si iusta est, magnum remeabit olympum.
 Si turpis deuota manu loca cæca fouebit
 Non lota pro labe, iouis: non altera nobis
 Mansio, de fine incertum est, quo fine cadendum
 Sit generi humano: nec ubi, nec tempus amicum est,
 Ut referat quæ scire cupis: modo febris adusti
 Conficiet corpus subito feruore calores,^e
 Et modo uexabunt torpentia frigora flammis
 Pectora legitimis^f humana carentia, sæpe
 Ense cadet mortalis homo: modo gurgite uasto
 Gaudebit mors dira homines rapuisse natantes,
 Aut igne in cineres hominis uertisse cruorem,
 Hic alacri raptatus equo, ille horrentia læti
 Tela ferat^g summo iacta de culmine testa,
 Toxicasq; insurgent: magniq; uenena pericli,
 Herbarum uiresq; truces, miscenda maritis

a C Rursus item.

b C Mens anima:
 Quis uideat, deus non vis
 debet me homo & uiuet.
 Augu. anima mea cur illa
 immarcescibilem gloriam
 cernere non potes, certe
 est infirmitas corporis.
 Pietate iouis non meritis
 suis.

c C Quæ. si diuisio datur
 propter superiores causas
 Vita bonorū est: & finis
 mors obscuri carceris
 d C Pro ortu criminis.

Vbi anima habitat.

Eat ueniat.
 Si iusta est. sanima.
 Deuota maledicta.
 manti iouis,
 Varius monendi modus.

e C Calores adusti

f C Legitimis naturalibus.

g C Ferat patiat.

a C Damnabit. s. mors

b C Crimine quia dixit
aucto quo itur pro pter
peccata. Inde ex gula.
Vbi moriatur homo.

c C Incertum est an cor
pora pendula sub tecto
aeris pereant ligno.
Sub sole in die.
Sub umbra in nocte.

d C Natura naturalis cur
fu.

e C In aruo l' aluo matris
Concussum sua vincula si
nec. aut moriatur in ala
no matris in semine aut
iam creato filio: aq' sta
sim natus.

Quo anima separata tra
dat. clausit pro clausit
Desperati damnatur pro
cul dubio.

f C Nulla spes nutrit prae
cordia merforum in tene
bris & igni endia.

Dantur. sillis quos hic in
mundo si peccati poena
non fuit sufficiens ad ma
culae deletionem.

Eunt morient.
Penitentes saluatur dige
ra poenitentia.

g C Amaro gemitu. ille
qui passus fuerit multos
dolores in vita in morte
sua ibit ad limbum inibi
maurus ad liberationem
a mesia

Pocula sulphigero demittunt protinus orco,
Quos statim immersos diro damnabit^a aucto
Crimine^b de formi, gula quot, q̄ uasta sepulchro
Addict miseris, et quot calor impius inde
Lato encruabit: nec ubi moriatur habendum est,
An prope cognatos: tepidae uel coniugis armos
Innexus decedat amans seu silua receptet
Interritum^c triplici percant seu corpora ligno
Aeris incertum^c est, subtili pendula tecto,
Sub caelo, quis tempus habet: sub sole: uel umbra
Hic cadat: an iuuenis: puer ille: uel ille senectam
Aspiciet curuatam humeris, cariosus obibit
Natura^d sine febre cadens, ut poma minori
Impulsu delapsa cadunt sine pondere sica
Cortice seu tumido semen marcescat in aruo^e
Concussum modico uentris sua uincula taetu,
Aut oritur, uix lacte semel nutritus adibit,
Non ergo interitu quisquis decedat eodem,
Ad partes moriens nec descensurus casdem,
Et morte: et tenebris quem desperatio clausit
Sentiat hic stygias, tormenta horrentia, partes
Sulphura cum tædis: ubi dant incendia diris
Manibus: et cruciant, ubi nulla redemptio uitæ,
Nulla reuertendi spes^f ad caelestia nutrit
Merforum in tenebris pariter praecordia: et igni,
At quos poenituit peccati: ingentia dantur
Tormenta hic si poena minus sufficit cuncti,
Diuersis diuersa locis, sint frigora: et ignes,
Donec ligna dabunt: et ligni poena salutem
Ammissam ligno, sed si decedat amaro
Poenarum gemitu^g: uel et hic perpeffa dolores
Senscrit innumeros longum uexata per auum

Hac

Hæc anima in tenebris limbo latitabit opaco,
 At ueniet uenturus, opem qui inferna piabit
 Sanguine: et horrentem proprio spoliabit auernum.
 SCIRE^a dei tantum magni est arcana futuri.
 Extento, ut quantum mundus dnr auerit a uo,
 Noscatur, uacuas quando repleuerit arces
 Lapsorum in barathri rapidas pro crimine fauces
 Elato:^b anq; iterum surget uiuatiore hidra
 Alter homo: cum iam totum combusserit orbem
 Iuppiter: aut idem ueniat cum patribus adam,
 Vel iudex tantum partes impleuerit ambas,
 Ætheream meritis: infernamq; auxerit aulam
 Supplicio ignotum est, sunt hæc præcordia regis,
 Qui regit imperium mundi, quem protulit idem,^c
 Non ueniet mortale genus, durissima proles
 Amplius excidio formæ: qua uiuit et audet,
 SOLA dei cura est: solum bene uiuite, magno
 Omni animo seruite ioui, qui mente superbos
 Eleuat^d interitum: atq; humiles ad summa reducit,
 Sidera, legitima trutinat deus omnia lance,
 Tum qui^e uerba prius mæsto, nec uana, parenti
 Fæcerat, hic repetit miti sermone salubrem
 Doctrinam: patremq; rogat, quæ iussa receperant
 Grandis in amplexus animas iouis: impia quæ sunt
 Ne ruat incautus spretio, per deuia, calle
 Virtutis lapsans, MINOR est fallacia cauto,
 Cui pater: o fili quæ sita prioribus hæc sunt
 Grata magis: quia sancta nimis, quæ sita q; prosunt,
 Mens^f ad summa mali rapiet se inferre superbo
 Fratibus imperio uires: et subdere gentem,
 Comprime uento sam: nihil est ut frena relaxet
 Ingenti seruire deo: quam lutea claudit,

a & Scire futura dei est.
 Vt noscatur.

b & Elato erimite.

c & Idem, Ceter
 Non ueniet hic aeternæ
 dicitur hominem amplius
 us reueriturum ad animæ
 interitum.
 Solum tantum.

d & Eleuat deprimunt inter
 ritum ad interitum.

e & Quæ sita

f & Mens mali ad summa
 ad alta. Superbo impe
 rio ablatius est.
 Rapiet se vires inferre fra
 tribus. Comprime vest
 tosam mentem relaxet. s.
 ut ipsa mens non repue
 gnet seruire deo.

Et terrena domus, TERRA est mortalis ubiqs;
 In terram uertetur item: quis seruus in orbe?
 Hic nisi qui turpi retinet præcordia cæno
 Conscelerata miser, parlo quis regna triumpho
 Tuta regit: regisq; sacrum sibi uendicat omen,
 Quis superat uitiosa, truces^b fortissimus hostes.
 Ille igitur sæuo gentes qui uertere ferro
 Quæret: et hostili cupiens hostilia uultu
 Pectera deleri. rapiet ui regna potenti
 Magna manus: sua uota prius præmat, omnia miro
 Viccrit auxilio sua scla potentia, scli
 Tantus honor: sibi fama: sibi uictoria pugna,
 Quid iuuet infrenas scrui^c in uincula, gentes
 Subdere scrui^cio: curuo et uincencia eundem
 Tradere colla iugo: MAGNA est uictoria culpe,
 Iuppiter^d hos omnes fecit: pater ipse minoris,
 Qui magni est genitor: nulla est distinctio patris,
 Sic estis uos pater pares: terra omnibus auxit
 Corpora: diuinæ nec erunt discrimina formæ,
 Quilibet ad mortem properat, MORS omnibus unus
 Finis erit, mortalis homo est. quæ causa superbum
 Erigit hunc: tumidam fas ergo in uincula mentem
 Necere, DANT humili superbas cœlestia sedes,
 Siq; auri miserum uexat scelerata cupido,
 Discat avaritiam^e spreto frenare metallo,
 AVRVM pernitens mentis: damnatio uitæ,
 Perpetua rodensq; animam formidine cossus,
 Non regit, at regitur, pretium qui sperat avarus,
 Non suus. alterius bibit illesititq; bibendo,
 Sat uictum legisse sibi, sunt cætera, nati^f
 Quæ superant, magno miseris sudasse labori,
 Hanc igitur frenato lupam,^g quæ plena resumit
 Vsq;

a Hic pro ille.

b Hostes truces appõ
 est.
 Vitiosa res vitiosas.
 De uictoria sui ipsius.

c Seruili ad differentiã
 seruitii liberalis: & non
 coacti quale mancipiorũ
 est. Vincentia vincere
 solita;
 d Iuppiter hos omnes
 fecit tangit causa efficiens
 genitor confusæ dictum
 pro factõ: Terra auxit
 Ecce causam materialis.
 Diuine formæ causa for-
 malis.
 Quilibet ad mortem cau-
 sa finalis insurgit.

e Taxat avaritiam.

f Nati uocantis est.
 Quæ sup erat miseris sudã
 se magno labori. i. est tan-
 tum sudasse quia nihil
 horum opus est.

g Lupam avaritiam.

Vsq; ^a cibos: nunq̄ satur est sibi uenter habendo,
 Gurgitis ingluuiis claudatur, origo furentis
 Luxuriæ: exardens ad culaq; edulia guttur,
PARVA quidē natura petit, sic feruida uirtus
 Lumborum depressa perit, caro putrida pestis ^b
QVOD iuuat hoc breue sit, sed q̄ uexabit iniquos,
 Nempe erit æternum, flamma est inimica sodali,
 Quæ citat ad uenrem, fiant connubia: nullus
 Frangat adulterio pactum sociale iubetur,
 Connubio iunctis stabili iura omnibus ergo
 Scruentur fraterna uiri: ^c quia cura parentum
 Vos estis fratres uno prognata parente,
 Ira suas ponatq; faces, **FVROR** impius omnem
 Extincta ratione ebetat, fera bestia, mentem,
 Vince iram fili, nec te strigosa molestet
 Inuidiæ macies: si te maioribus alter
 Diuitijs uincat, multo fœlicior auro,
 Inspicit inuidia, si qua ^d hic lucentia uultu
 Sint cuiq; toruo, cordisq; oculuditur antro,
 Gaudet ad oppositum, si quis uexetur iniqua
 Sorte miser, sua pena, dolor, contagio fœda hæc
 (Ut me deciperet) feralem instruxerat anguem,
 Impulit ista chaim fraterna cæ de parentes
 Cogeret ^e ad lacrimas, liuore infectus edaci,
 Sunt hæc iussa patris: sint hæc præcepta futuram
 Omnibus in patria condonatura salutem,
 Hæc uia ^f mortali est, uitæ migratio amara,
 Hoc quod ego, commune datur mortalibus, uni
 Prædico: non uni diuina parantur: ex ignes.
 Non tua pigrescant sacro præcordia cælo
 Ingenti seruire ioui, uigilantibus offert
 Præmia: lucifugis tetras parat ipse tenebras,

a **¶** Vsq; assidue.

b **¶** Putrida pestis. G. est. luuat delectat quæquæ momentaneum est quod delectat æternum uero quod cruciat. Inimica sodali hoc propter adulteria.

c **¶** Viri o mariti seruatur fraterna iura omnia iunctis. Cura prognata appo est uno parente. Ponat aphzrefis est Fili Seth.

d **¶** Si qua hic .i. aliqua in mundo sint cuiq; optima. Gaudet tristibus.

e **¶** Cogeret. G. chaim. **f** **¶** Hec uia, beati immaculati in uia. Hoc quod vni dico omnibus dictum sit. Non vni soli parantur cœli. Nec vni tantis flâme pigrescant ad monet ignas uicæ uigilantibus offert ecclesia. Surgite uigilemus. Venite adoremus. Quia promittit dominus Coronam uigilantibus.

✚ LIBER III ✚

a **¶** Quatuor virtutes
cardinales.

b **¶** Commereat pœcet. s.
mens. sint robora quæ est
fortitudo.

c **¶** Memor leti xele. in
omnibus vijs tuis memo
rare nouissima tua.

d **¶** Nuda sui quæ
ator dicitur.
Abel patri morienti ait
e **¶** Abel inuehitur in
corpus. & eam.

f **¶** Quæ. i. moſtem.
Et etiam.
Carcer ingens.

g **¶** Illa res quæ est mors
fortibus dura nimis. i. ius
uenibus est vita senibus.

Iuſtitia^a & ſi fida comes, prudentia nulli
Deſit, & urceolis liquidas quæ temperat undas,
Et ne commereat^b firmæ ſint robora menti,
Hoc ego legauit cunctis, hæc regna parauit,
Omnibus, hoc uobis: uſtrisq; neq; otibus ingens
Offero legatum, fiat ſuper omnia tandem
Quisq; memor^c læti, paruo hic conduximus orbem.
Ecce inter lacrimas: inter præcepta parentis,
Atq; pylegata patris, lux luce refulſit
Ætherea: & totum in tenebris reſplenduit antrum.
Oſtupere omnes, uox corporis auribus hæſit
Nuda^d ſui, quid, chare pater, tam ſeruo ab orbe
Diſcedis: quæ tanta mora eſt: quid corporis uſus
Hic^e animæ conſert: animæ niſi turpe grauamen,
Mentis & id tenebra eſt, ſenſus caligo: potentum
Formarum ſpecies, homines illudere crasſos,
Præmia quæ^f ſperas genitor, ſi tempora diſers
Mortis: & hic fugias quæ nulla potentia poſſit,
Et ualida uitare manu, teterrima clades,
Carcer item graue corpus erit mortalibus ingens,
Nulla quies mentis: VITA eſt mortalibus atrox
Pugna, ſeneſcentum uita eſt, quæ^g fortibus eſt mors
Dura nimis, genitor uenias: & uincula rumpe
Corporis: hic ſatis eſt manſiſſe, fugalia ſunt hæc,
PVNCTVS enim tantum uita eſt quæ ſine paratur:
O pater, occidui nimium labentia mundi
Sat compleſſe nouem mortalis ſæcula uitæ,
Rumpe moras genitor: te noſtri obliuio cæpit,
Nec dum læthe tetigiſti flumina ripæ,
Sum qui neſtus abel. qui prima morte peremptus
Fœdauit patrios, lacrimis manantibus, orbis,
Et mecum mea chare parens, gratiſſima coniunx

Tc

Te tua cum nato felici in morte moratur.
 Coniugis ad nomen genitor subrisit: et agrum
 Erexit, cum uoce, caputstum talibus inquit,
 Chara^a mihi coniunx: et tot comes una laborum,
 Venisti tandem multos optata per annos,
 Et tu cura mei, superum qui surgis ad orbem,
 Iustus abel, cum matre tuo noua gaudia patri
 Accumulas. reddant meritis pia sidera grates,
 Pro tanta pietate, manent immota fauore
 Præmia digna tibi. pius hic amor exeat orbi
 Per famam, et populos, mea te benedicat^b et alti
 Dextra iouis, benedixit abel pater omnibus adam,
 Tunc seth, cum reliquis, patri, quæ indigna repellit
 Causa patrem, ne nos moriens benedicat^c et una
 Vna omnes cum pace pater sua gratia relinquat
 Pignora, quando uno hoc gens hæc prognata parente,
 Nulla nec inuidia estriusto si hæc premia fratri
 Des genitor.^c maiora meret, ne, oratio nostra est,
 Degeneres facias, petimus, benedictio fiat
 Communis, communc bonum es, communis et omni
 Qui sumus hic, genitor, tunc per suspiria uocem
 Alta trahens adam: geminaq; ad sidera palma
 Erecta, hæc insit, magni qui conditor orbis
 Iuppiter:^d humenti qui me tellure potentis
 Formauit uirtute manus, spiramina masse
 Qui insuflauit item, felix premia uite
 Aurea det uobis, clarus sua lumina titan
 Pandat et auxilio uite. tum cinthia crines
 Nocte suos pariat: nox et felicior alma^e
 Luce die ueniatis sic nocte beator et sol
 Terra paret fruges: et sit sine labe iuuentus,
 Et senium felix: et mors sociata beatis

a ¶ Adam euz & abel.
 Vna sola.

b ¶ Adā benedicet abel
 pater. qui. s. est pater om-
 nibus. Seth quaritur.
 Vna simulo.

c ¶ Oratio non ab eo
 quod est oris ratio quia
 ratio habet primā breuē
 sed tanq; sit uerbale abs
 oratum oratu.

d ¶ Iuppiter qui conditor
 est orbis. qui me & c.
 Iuppiter nominatiuus est.
 Humenti tellure.
 Manus patris est.

Aurea præmia præmium
 essentiale q̄ est beatitudo.
 e ¶ Alma luce nox sua al-
 ma luce sic die felicio.
 Sol. dies sit melior nox
 creta ut bonum semper
 augeatur.
 Paret a paro paras.

a C Pia doxa quia glorie
patris est filius sapiens.

b C Multa migras
Pars natorum.
Suspirant pulmones.
Gemunt corde.

Acri lupo.

c C pontis mundus iste.

d C Clamant certum est
sp hoc fiat.

e C Pontis deponas
Dura inexorabilis obli
vata.

f C Oratio ab oratum
oratu non ab eo quod est.
oris ratio, ratione metri.

g C Adam filius & nepos
tibus moriens.

Spiritibus: benedicta dies qua uiuistis omnes
Vnanimos, sine fraude simul, consortia tanti
Cœtus: et uestri semper pia doxa^a parentis,
Sit benedicta manus, quæ uos benedicat: et omnes
Deflexi terræ lachrimis lætanter obortis,
Suscipiunt humiles pacem, proni oscula figunt,
Pars pedibus: pars multa^b genis: pars brachia pandunt
Natorum patris miserum uelantia corpus,
Suspirant: et corde gemunt: cur nostra relinquis,
Seth ait o genitor? quæ causa indigna dolenti
Te mihi diuellit genitor? cur deseris acri
Armenta hæc mordenda lupo? cui credita puppis
Exitio sorbenda truci temone relicto?
Prælia dum miscet feruens horrentia pontus,^c
Omnia mergantur facile est: noua præda marinis
Piscibus, hoc certum est, fiat. pater unice, clamant,^d
Cur tam lætus abis? an non tua cura nepotes
Non nati? ut cæcum tam læto uiscris orbem
Corde pater: si te tangit charissima coniunx,
Sic iustus abel: et non hæc cura momordit,
Pœna tamen nobis, sine te pater unice, uitam
Duceres: sed sæstet sententia firma tonantis
Ut ponas^e hoc carnis onus, quæ dura uoluntas
Oppugnet præcepta iouis: tibi iuppiter aulam
Præparet ætheream, durent dum sæcula, foelix
Sis pater: et nostri miserere: nec immemor: et nos
Ante deum genitor præcibus, si oratio^f prodest.
Assiduis desers: pronos ad uincula miti
Suscipit amplexu, tum facta silentia claudunt,
Hinc pater^g exiguam sensim de pectore uocem
Depromit, mæstosq; humili sic suscipit ore,
Vos omnes nati nostro de semine, cuncti

Cura

Cura mihi si corpus abit: mens uiuida nunq̃
 Deserat hos genitos, ex pignora^a chara, nepotes
 Sic placet altisono: sic stant sua uota, tonanti,
SERIVS. aut citius, nobis, ut finis eundum^b est,
 Corporis humani, naturæ ex iura receperant
 Hæc præcepta iouis: nulla ratione dolendum est
 Quod placet æterno: sola est compassio carnis,
 Quæ uana est, ut bulla tumens, me me ipse peremi,
NEMO fletat qui sponte perit. post talia tandem
 Sermonum in tenebris, digeste sine, quieuit,
 Cui uitam coniunx libamine^c traxit ad orcum.

a ¶ Pignora chara appo
 est.

b ¶ Eundum est nobis, ut
 finis quia finis nostri cor
 poris est: morti animæ
 autem sibi deo.

c ¶ Libamine osculo
 osculata est xua adam &
 sibi attraxit animam.

Ioannis maria uelmaty bagnacaballi Cris
 teidos Liber Quartus explicit.

IN MYSTERY

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ARGVMENTVM V.

a ☞ Saxo: & antro erit.

b ☞ Quis quibus.

c ☞ Mortalis humi. i. ho-
minis, medio orbi. huic
mundo qui est medius in-
ter caelum, & infernum.

Quintus habet lacrimas: saxo^a tumulatur: ex antro
Corpus adæ: genitorq; uetat, tum terra recepit,
Effigiat geminasq; tubal, ex arte, columnas,
Quis^b cantus gracili uarios, ex carmina ferro
Commisit perfecta tubal, pater ille canentum,
Et medio mortalis^c humi concreuerat orbi
Turpe seclus, generiq; furit tum iuppiter ardens
Humano: superosq; uocat fit concio, gentem
Perdendi humanam: totumq; effunditur æ quor,
Digesta lætantur aqua, dein dulcia cantant,

Ioannis

IO ANNIS MARIE VELMA
 ty bagnacaballi ad Dominicum Reuerendissimum
 ostiensem episcopum, Cardinalem trancensem
 Christeidos liber Quintus incipit.

VLTORVM genitor, a postq̄
 discessit ab orbe
 Aeris infernas ex adam concessit
 ad oras,
 Tota cohors planxit: parioq; r: con
 dere saxo
 Mæsta parat corpus: festa ex

uelare cupressso,

Sed monuit scith umbra patris: ne membra superbo
 In tumulo cælaret adæ, quem terra potenti
 Complcuit formata manu, terra^b inuida rursus
 Suscipiat, feralis: item nec membra cupresssus
 Velet adæ, qui iterum post tempora multa redibit;
 Multiplicis^c quercus rutilo uiuacior igne,
 Æterno æternam signat mortalibus æuo
 Hæc arbor^a mortem: non ista regerminat ullo
 Acta mori ferros uires nec scetha resumit,
 Surgat^e ut in similes, uiuentia germina, ramos,
 Ergo omnes^f nati rastris, ut iussa, nepotes
 Incumbunt, terræ pariter, terrentia cogunt,
 Quamprimum fodere solum: uiridantia ferro
 Abscindunt: caueam comunt: ex odoribus implent.
 Dulcisonos cantus recinunt: ex carmina cuncti
 Cantillant, fecitq; modos pater ille canentum,
 Et pia metra tubal,^g qui mox ut senserat orbem
 Lapsurum flammis, ex aqua, quæ pessima clades,
 Prima foret mundo: geminas ex arte columnas

k

a ¶ Multorum genitor
 quo ad eos quo ipse ge-
 nuit proprio semine ante
 obitum suum. & quantū
 ad genus, & gignendi per-
 mam originem.

b ¶ Terra formata in
 formam hominis reducta
 Manu uirtute.
 Feralis quia scetha nō pul-
 lulat.
 c ¶ Multiplicis quercus
 J. lignis additis.

d ¶ Hæc arbor, cupress-
 sus.

e Surgat deest ut germi-
 na appō est.
 f ¶ Omnes politice: non
 logice l. multi.
 Ve lussa cogunt,
 Terrentia.
 Viridantia, l. ramos uirē-
 tes scindunt.

g ¶ Tubal pater canentis.
 Senkrat p. scetha nouerat.

a **C** Nescius quæ clades
prima esset ignoꝛans. an
ignis an aquæ.

b **C** Fluuias fluentes.
Bitumine fabricauit colu
nam vt obstaret igni. alte
ram marmore, vt obstaret
aquæ.

His in his columnis
Carmina musicam & can
tillenas notauit.

Diux diuinæ vsum artē.
Nocens participium est.
Tubalchim ꝑ tubalchaim
Quis primus ferrum exco
luit.

c **C** Hæc dum formax das
bat tela sed fuit tantum
ad vsum rusticorū ferrū.
Finem eundem seruauit. s.
vt ferrum tantum seruiret
campis non militiz.

d **C** Aetas aurea.
Ardens labori.

De lege naturæ.
Regenti. maiori.
Pro quorū tutela.
Minores descendentes.

e **C** Diuersarum voluntas
tum diuerse operatiōes &
actus. i. de generatione 30
iiii. meteorum.

Magis mellus.
Tollere nutrire.

f **C** Furor carnis & volun
tas terret.

Lasso dissoluto.

g **C** Prodere excludere
manifestare.

Nescius, ^a cōfixit: solidum quarum altera marmor,
Altera terra fuit, nosiri dixere bitumen
Esse tenax; fluuias ^b posset contemnere flammæ,
Marmor ut obstaret subitis uenientibus undis,
His cantus gracili uarios; ꝑ carmina ferro
Inscripsit perfecta tubal, ne posterus artem
Nesciret, diuæ q; liquor, uel perderet usum
Flamma nocens artis, docuit quam malleus ic̄tu
Multiplici, incubuit rigidi cui dextra tubalchim,
Hic primus ferrum domuit. cœcaliaq; arma
Mortales docuit feruenti educere massa,
Nec dum ^c mauertis feruens horrentia fernax
Tela dabat miseris, tantum cultoribus agri
Vsus erat; sinemq; manu seruauit eundem
Hic faber: hæc ætas ^d erat aurea: nulla uoluptas
Regnandi: sed quisq; suo sine litibus ardens
Officio contentus erat, de lege, labori
Naturæ, parebat enim minor ipse regenti,
Bruta coercēbant tantum; pecudesq; bouesq;,
Pro quorum sinuosa Iabel tentoria fecit
Tutella: secumq; domos deferre minores
Mortales docuisse patet: nec perfidus auster
Funderet hos densis, uentis perflantibus, imbri,
ET quia diuersi ^e faciunt diuersa. uoluntas
Non eadem cunctis. aliqui sudore parandum
Esse magis dixere cibum q̄; tol. ere furto
Scilicet infantem: grauida torpedine multos
Segnitie; multosq; furor ^f sine lege domabat
Carnis: ꝑ ex lasso cupiebant uiuere uoto.
Sic tandem omnigenos, diuerso limite, campos
Metiri cœpere homines: ꝑ proderet ^g segnes.
Pec̄cauit fattura iouis, sine crimine magni

Diuina

Diuina conflata manu, quæ turpius æror
 Esse potest reliquis, scelerata et crimina massa
 Enormi commissa uiro, ratione relicta
 Humanum uiuebat opus, rapido æquore uortex
 Atque gulæ ingluuiens genti dominata nefandæ
 Luxuriam peperit, nec erat discrimen in illis
 Aut soror, aut neptis, uitio seu mascula proles
 Esset in interitu diuinæ in corpore uitæ,
 Sola gulæ mens uasta fuit, post prandia centrix
 Vasa petebatur, rapidus post inguina uenter,
 Iuppiter ingemuit, cordisq; dolore superbum
 Pœnituit fecisse hominem, tum protinus omnes^b
 Conuocat in uerbo, præsentia numina, cæli
 Cœlicolas, sceptroq; sedens orditur ab alto
 Insignis, cuncti, de more, silentia seruant.
 Dyq; deæq; omnes uestro dilecta parenti
 Pignora, uirtutes quarum mens nostra uoluptas,
 Arrigite bis animos, nec uos sententia pœnæ
 Terreat immensa, quæ formidanda fideli,^c
 Quisq; repugnantem uidit cecidisse tonanti
 Luciferum, et lapsu cæcas habitare cauernas,
 Obscurasq; domos ercibus hæc iussa neganti
 Omnipatris, qui uota iouis contemnit, et ipsum,
 Hæc alij exempla dabunt tormenta futuri
 Supplicij: infligam prauis si uulnera, dixit,
 Et formidabunt^d diuinæ in uincula legis
 Surgere qui tumido trutinant sua uerba palato,
 Sæua leena pauet catulo, fera bestia, cæso,
 Et leo mulectur, uiso post terga flagello,
 Nonne magis catulus trepidat si uerbera dextræ
 Diræ leena ferat? nam quæ tutela^e minorem
 Deffendet? si magna cadunt: si lucifer alto

a Turpius aduerbium est. i. Quanto magis potest peccare posterum. Et crimina possunt esse turpia a magis seculo commissa.
 Humanum opus, hominibus a homine descendens. quod erat opus hominis.
A Equote seruore, uortex reuolutio.
 Vite diuinæ animæ creaturæ ad imaginem dei.
 In interitu ad interitum.
 Rapidus uenter. i. gula.

b Omnes cœlicolas in uerbo in præcepto. Præsentia numina appō ab alto, a principio lapsus insignis sceptro.
 Dilecta pignora uestro parentis.
 Voluptas. fest.

c Fideli quæ etiam timenda est timore. s. filialis. Vt hæc neganti iussa omni patris.
 Vt illi qui contemnit. Hæc tormenta.

d Formidabunt superbi surgere in nodos & leogis ligamina.
 Fera bestia appō. Post terga. s. heri.
 Trepidat trepidare debet.

e Quæ tutela quomodo erit minor securus a fulmine si maior percussur magnitudine. s. uirtutis. non molis quia sic altiora magis feriuntur.

a **¶** Lapsa si a preterita
ta. Eiectus. f. est
Quæcunq; .i. omnia mæ-
nia. Horrida in compa-
tatione paradisi delicti usi
quæ est domus frugifera
quia inibi cuncta bona.

b **¶** Tormenta appo est.
Sæuus superbus.
Sæuo magno.

c **¶** Certe infallibilis ne s-
cius ignorans inibi esse
chaim aste sagittæ arte
sagitte certenon nescius
arte.

Facta scelerata: nigeo ab
effectu.

d **¶** Præua. f. est.
Lapsu a lapsu.

e **¶** Quæ virtus. f. est.
Vite genitrius est.
Pascitur de ponensest:
Ingens solum.
Teterrima peccatori non
ex natura sua.
Peccanti peccatori.
Nobis. f. est.

E' cælo cecidit, primo fuit ergo timendum
Humani generis patri QVIA lapsa^a futurum
Prudentes, quæ facta docent, peccavit ex adam
Cuncta sciens, eiectus adam sunt mænia flammæ
Fructifera quæ cunq; domus: genus horrida tellus
Humanum lassat magno suffulta labore,
Nec minus humana carni subicere doleres
Multiplici tormenta^b modo: sed uiuitur usu
Peciori: SÆVVS sauo mage sauit honore,
Assiduo casus durefcit ex ipse flagello.
Fuste chaim confecit abel: quem cæcus ademit
Nescius, arte lamech, certæ^c sine fraude, sagittæ,
Multaq; præterea nigro scelerata ueneno
Facta mouent animos: ex me iurasse fatentur
Cæsurum subitis orbem: nec pœnuet, undis
PRAVA^d nimis proles hominis. quæ pronior atro,
Quam nitido: peccare magis, q̄ surgere lapsu,
Delectat miserum: sic quæ uomit ille, resumit,
Decreui dclere hominem, tum protinus omnem
Impleuit clamore locum rutilantis olympi
Mæsta nimis pietas, passis quæ flexa capillis
Ante iouem miseris pic pro mortalibus orat,
Magne pater diuum: sator ex mortalis arenæ,
Nam mea quæ^e uirtus: ad quæ mea brachia tendunt
Robora: patrato, percunt, si cuncta, reatu,
Magne pater diuum frustra perflaueris orbem
PARVA mora est homini uita: si destruis unda
Vientum gnus omne, solum quod pascitur ingens
Iustitia ex tantum rigidas teterrima uires
Peccanti. exacuit tum formidanda sagittas,
Magne parens hominum: si nulla potentia nostra est
Cur habitem cælum? cur hæc distinctio nobis?

Si nostra uirtute pares^a comissa requirunt
 Tormenta: at magni bonitas punire tonantis
 Dissuadet: & co satis hæc sæ uisse profundo.^b
PARCERE magnanimi est: miseros punire superbi,
 His dictis: suffusa oculos diuina nitentes
 Assiduus lacrimis pietas surrexit: & imo
 Pectore cœlicolis coram uirtutibus ardens^c
 Inge munit: nimio nec non confecta dolore.
 Tum uero ensitens: prauis teterrima iustis
 Grata nimis: sæuo^d profert de pectore, uirtus,
 Humanæ uitæ interitum: nec pauca minatur
 Humano generis: sed erat contentio magni
 Ponderis ambabus: nisi facta silentia diuum
 Sancta forent: clausi q; suas prudentia uoces;
 Talia quæ cunctis: uos o clarissima proles
 Vsq; iouis, quæ magna iouis secreta fideli
 Pectora seruatis: quid enim contentio prodest
 Quid uelle: & quid uole iuuat: sententia prima est
 Deprimere hos, qui bella uolunt: seruare sequentes
 Uota iouis: punire malos: & tollere^e iustos
 Ambrosia, a primo peccauit lucifer ortu,
 Lucifer cinctus cœlo,^f punitur auerno,
 Cætera spirituum magno pars consona regi
 Latatur cum rege mercens stipendia belli,
 Tum commisit adam: miti punitur & adam
 Exilio: peiora meret qui in uota tonantis
 Sancta ruit. dirusq; chaim deliquit: & idem
 Interit admissa transfixo corde sagitta,
 In tenebras ceciditq; miser: pars illa superstes
 Auxilio est seruata meo: sic iura regentis
 Præcipiunt. legesq; dei, fœda omnia mundi
 Sunt nobis delenda freto: gens munda resurgat,

a ¶ Pares. s. summus.

b ¶ Profundo In luciferum.

c ¶ Ardens doloire qui latet in corde.

d ¶ Sæuo magno;
 Grata uirtus,
 Profert manifestat interitum
 humanæ uitæ.
 Ambabus pietati & iustitiz.
 Diuum diuarum.
 Vg; assidue semper.

e ¶ Tollere munus

f ¶ Cælo deest. ei
 Auerno deest in.
 Commisit peccatis.

✻ LIBER V ✻

a Ingrata valde grata. i.
vidi. cognoui (bonos &
malos.

b Chara nepotes est ma
tribus seruentur a subitis
undis.

Vidi ego quos uirtus irato ingrata^a tonanti
Commendat: quos turpe scelus prostrauit auerno,
Est noe uir iustus, simplex: seruetur ab unda
Hic tantum cum prole sua, fidissima coniunx,
Et nati: nata^aq; sua. chariq;^b nepotes
A subitis seruentur enim cum matribus undis,
Nam uelit hoc pietas: et sit demersa profundo
Cætera pars mundi, placeat, quæ punit iniquos
Iustitiæ: sic gens, digesta labe, tonanti
Grata renascenti surget uiuacior hidra,
Ergo sciat faciunda noe, tum protinus alto
Nuncius è cælo, cecinit quæ facta michael,
Quæ a summo decreta ioue: et secreta reclusit
Pectoris æterni: q; sint mergenda tonantis
Omnia sub cælo iussu sua sola superstes
Chara ioui soboles fuerit, tumq; ocyus arcam
Precipit adfingat cuius tutella reseruet
Humani generis semen: genus atq; uolantum
Quadrupedum pariter: nec sint præcepta iubentis
Vana seni iussit, relegit mox aera pcenna
Præco iouis uolucris, faber et non segnis ad arcam
Hic cœpit præcepta dei, dolet ipse ruina
Humani generis, sed cum sibi parcat et omni
Dextra iouis domui natorum, mitius omnem
Fert mundi pœnam, sola est intentio ab undis
Se, et saluare suos rapidis: facta arca recepit
In numeris distincta locis bruta omnia cæli,
Telluris pariter, sic quæ uiuentia possent
Pascere multarum calauit semina rerum
Ipse noe terræq; genus quod conderet aluo,
Ludebat feralis homosacrisq; relictis,
Quisq; puellares tacita sub nocte chorcas

Ductabat

Ductabat, fraus omnis erat, uenus omnia tactu
 Fac darat: turpisq; cara crudele tenebat
 Corporis imperium, primos^a ubi suscipit ortus,
 Ac ubi sol recubat: nec erat pars dextera mundi
 A labi immunis: nec quæ e regione tuetur,
 Solares a stus: quæ nunc regio africa fertur.
 Sparserat omne nocens, cœnum mortale uencnum,
 In sua pruritus totam, ceu germina, carnem,
 Et quæ mortales contagio morbida cunctos
 Inficit excidio uitæ. MORS atra recurua
 Falce metit mortale genus tum tota sepulchrum est
 Terra potens passim rurali effossa lignæ.
 Interea uocat ære duces^b delapsus aquarum
 Vertice stellifero iussu iouis ipse michael,
 Nilus^c enim celeri primus præcepta reflexu
 Suscipit, et la tum promens à gurgite uultum
 Intendit patulas horrendis uocibus, aures
 Præconis cœli, currentia flumina secum
 Magnus habet proprij commites per pinguia cursus.
 Indus item ganges campo formosus amœno
 Decurrit parens scythica delapsus ab alpe,
 Euphrates armenus aqua frugalis, et auro,
 Currit ad imperium: meander: phasis: et esper
 Fulcus, foenix, glospes qui tardus arcna.
 Impiger ac elerat segnes per inania cursus,
 Iordanis dinomenitem gemmosus idaspes,
 Eridanus: nar albus aquis: cidrinus: et hister
 Ac flumen rbenum, uultu quod cernit amico
 Gallia: sic tygris toto qui cognitus orbe,
 Timbraq; troiani non segnis gloria campi,
 Et simois: fontes pariter sensere tonantis
 Iussa dei: magniq; lacus: nigraq; paludes,

a C Primos vbi. In omni parte mundi genus corruptum erat.
 Pars dextera septentrio ab orientis respectu ad occidentem. Quæ e regione videtur solares æstus.
 Cœnum mortale. i. homo in sua germina in suos filios. sicut pruritus in tota carnem & morbida contagio quæ.
 Excidio ad excidium.
 Falce metit. i. dum contagio regnat.
 b C Duces aquarum.
 c C Nilus, totius orbis maximus fluuius.
 Ganges indie fluuius prægrandis.
 Euphrates babilonis fluuius.
 Meander qui ad uada meandri.
 Phasis colchori fluuius.
 Esper secundum aliquos vbi nesus obiit.
 Euleus in medis ortus.
 mesopotamiæ percurrit.
 Foenix thessalie fluuius e
 Glospes fluuius est bithynix propinquus.
 Iordanis dinomen a iordani & dat.
 Idaspes per patthiâ latus fluit in india.
 Eridanus italie fluuius de quo Virgi.
 Nar sabinorum fluuius.
 Cidrinus fluuius in aenoriâ & ceralinorum.
 Ister fluuius qui & danubius.
 Rhenus fluuius gallie ex leponitiis.
 Tygris armenie maioris fluuius.
 Timbra fluuius troianus
 Simois troie fluuius.

a **Lat** i æquoris bra-
chia cetera maria

b **T**repidant timent
propter estum oceanii.
Onus. vnde i. multas
aquis. Vnde genitius
est. Aquilo pluuiialis.

c **Nothi** genitius est.
Duro saxo pro duri saxi.

d **Vnguibus** i. pedibus
ab aere ab imbri.

e **Celsa** eleuatas ad sta-
dera.

f **Pars** pulsa freto tu-
mulatur.
Vis ponti
Turre in turre.
Flammi ventura.

Oceanus totusq; fremit: sua brachia lati
Æquoris ardescunt fines exire: per agros
Cursare, ingenti fremitu: striduntq; furorē,
Et trepidant^b feruore graui, saui amphitrites
Nubifero stridente notho, furit impius auster,
Atq; a quilo pluuiialis onus, sine legibus, undæ
Proicit ex alto: uoluuntur ab æthere nimbi,
Et trahit ingentes celsis è montibus ornos
Vnda ruens, summo, saxosi uertice montis
Saxa fremunt stridore nothi, tum sibilat aer,
Et micat horrendum crispanti lumine cælum,
Intonat ac æther: ex duro fulgura saxo
Mærorem incutiunt: non tuta animalia lustris
Procumbunt in nocte graui demersa sopore,
SEGNIBVS imittit celeres timor unguibus^d alas
Bruta fugam quærunt. locus est nec ab aere tutus,
Bos mugit: tauri fugiunt: ex buccula matrem
Nescit: amor nati pigrescit ad ubera lapsi,
PRO se quisq; timet: uolucres ex in aere mortem
Horrentem fugiunt: resonas habitare cauernas
Conantur, celsasq; petunt ad sidera turres,
Pars cadit horrisono, pluuijsq; cadentibus, austro,
Pars subitis tumulatur aquis, quam feruida ponti
Demersit uis, pulsa^f freto, pars turre teguntur,
Ludentes sensere homines undantia terræ
Flumina: ex horrisono flamen spirare profundo,
Et cælum magnos effundere nubibus imbres,
Pertimuerè nimis. nec sat rationis habebat
Quisq; timens uitæ, uult hic exire: sed unda
Ante domum rapitur, summi fastigia tecti
Ille subit: nutatq; domus, ui sternitur undæ,
Et trahit ingentem secum prolapsa ruinam,
Exclamant

Exclamant omnes: nec erat qui liberet^a illos,
 Et nequeunt exire domos. nec stare sub ipso
 Tectorum imperio, tota ex tremuit horrida tellus,
 Flumina conualles implent: a sede ruuntq;
 Cretosi montes: nulla est ibi mansio tuta,
 Nox fugit^b umbriferat: ex titan super æthera fusos
 Ostendens radios, diuina pericula monstrat,
 Vt nubes terram uelent: uidet impia mater
 Quæ male natorum docuit præcordia, natos
 Inuolui subito, dira hæc spectacula, ponto,
 Porrigit hæc dextram nato, succurat eunti.
 Hanc quoq; uis raptat fluiui, natat æquora tigris,
 Curuus ex in patula delphim depræbenditur ulmo,
 Non lintres: non conca potest seruari ruentes
 Fluminis^c in lapsum, saxo franguntur aperto.
 QVIS potuit uitare iouis teterrima sæui
 Tela nimis: uel quo fugiat peccator in orbe?
 Tota freto tellus tegitur: sola arca superstes:
 Et quos hæc retinet uita tutella futuræ,
 Quæ erigitur, dū crescit aqua: ex perlabitur æquor.
 Iustitia:^d ex pictas operata, abundantur iniquis
 Et pueri saluentur aquis, a labe parentum,
 Cuncta noc submersa uago cum pinguia ponto
 Cerneret arua senex, lacrimis suspexit obortis
 Ad cælum: summoq; ioui tum uocibus inquit.
 Humanum mirare genus, qui mittis ab alto
 Fulgura cum pluuijs: ex sæuo^e grandine, cælo,
 Demissas nimio terres, qui fulmine terras,
 Securi nusq; miseri, quid dira minaris
 Vulnerat? quid meruit terrenum peccus, ut unda
 Mergeret omne genus: quid enim mihi uita superstit?
 Demerso per magna salo mihi sæcula mundo?

a C Liberet q liber aces.

b C Nox fugit luceſcit.
 Diuina a deo miſſa.
 Vt quanuis.
 Mater uidet filios mergi.
 Hæc ſunt dira ſpectacula.
 Succurat de eſt vt.

c Fluminis, in lapſum
 currentis aquæ.
 Nimis ſæui ualde irati.
 Quo ad quem locum.
 Illi quos

d Iuſtitia & pietas. deus
 ſemper iuſtitiam ad
 miniſtrat cum pietate
 ſubmerſit quippe adul-
 tos & homines iuſtitia,
 propter peccata ſua.
 Infantes autem pietate, ne
 in ſœclera parentum cades-
 rent magis puniendi.
 Hoc orat.

e Sæuo diro, irato.
 Cælo aere.
 Demiſſas humiles.

a ¶ Protractu fluminis.

b ¶ Domus. scilicet.

Qui. scilicet tu qui.
Omnipotens vocatus est.
Alma spes. scilicet causatiue.

c ¶ Dominarier domi
nari.

d ¶ Hic dicitur. scilicet homo.

e ¶ Pueri lactentes ubi
ra fratrantia dulces deli
cie matrum ubi sunt.

Qui sibi labentes deduxit fluminis annos
Protractu: modica liquido perfunditur hora
Flumine, quid seruis? quid erit mihi iuppiter aruo
Prostrato d' diris, cuius dape uiuitur, undis?
Piscibus unda domus: terra est mortalibus aula,
Qui pietas, qui noster amor, fator orbis, et alma
Spes hominum, omnipotens homini succurre cadenti,
Da lucem in tenebris, et dat caligo, serenam
Qua lucem rapuit miseris mortalibus atrox,
Te patrem ostendas genitor, data praeda profundo
Nos sumus, o genitor, miseri, succurre, perimus,
Praeueniat, ni dextra iouis, qui format, et idem
Destruit, integra rursus componit, et arte,
Qua fuerint distracta prius, potes omnia grandis
Iuppiter, et reliquos adam, pater ipse nepotes
Fecisti dominum terra, lateq; regentem,
Tum maris, et caeli, posset dominarier omni
Quod foret in mundo, sed cur sententia, curq;
Vota iouis uoluere secus foret esca marinis
Piscibus, hic magni dominus q; maximus orbis,
He heu, quid cerno? miserum me: flete nepotes
Hanc orbis cladem: quid erit post funera nostra
Prolis? ut hic uacuum miseri uiuentibus orbem
Cernamus, iuuenes ubi sunt? teneraq; puella,
Hubera lactentes pueri fratrantia, dulces
Delicia matrum? tot sunt ubi, que so, labores?
Sunt ubi florentes colles: tot flumina passim
Per ualles herba teneris currentia ripis,
Tot constructa manu: tot bruta mouentia cursus
Per placidos homines nimium adlectantia, campos,
Veris ubi innocuum tempus: uenerabilis aetas,
Frugifer autumnus: plenis cum fructibus annus?

Tristis

Tristis hiems, deformis hiems confecit honorem,^a
 Atq; usum mundicæ cæli plorat: lituras
 Ducite perq; genas oculi, amisistis id horæ
 Quod uobis placuit,^b multum adlectantia uestram
 Arua quidem lucem, flete hic: succurrite nostro
 Assiduus lacrimis latitanti in corde dolori,
 Mors ubi: quid solus uasto cum coniuge mundo,
 Et natis restem, me dele hinc iuppiter: adde
 Obsessis pelago: mærorum ex finiat atra
 Morte noc, uel sole meos penetrabilis illo
 Impleat hos aer oculos, qui illuxerat orbi
 Ante fretum: ex pluuias: ex quæ tegit omnia nubes,^c
 Iuppiter accurras mæstis, lacrimæ omnia mæstæ
 Intus erant: tum bruta atras mærentia uoces
 Fundebant: miseret superos: tum protinus etbra
 Illuxit cælo: bicolorq; attollitur æquus,
 Insedit semi ipse rotæ qui maximus orbi est,
 Hicq; homini fœdus pepigit, sibi reddere terras,
 Et latices sic are truces: ex promere pacem,
 Decrescunt undæ: surgunt ex ab equore montes,
 Admisit raucum sinuosaper æquora coruum
 Ex arca genitor^d stirpis, mærore, future,
 Sentiret quæ dira foris foret ipsa ruina,
 An grauis unda magis toti decresceret orbi,
 Euolat. ex circum damnata cadauera ponto
 Inferuit uentri, fœdoq; cadauere turpis
 Pascitur oblitus^e tutelæ corporis arcæ,
 Expectant omnes: nescit feralis ex arcam,
NATVRAM quæcumq; suâ quæ facta sequunt,
 Pura columba gemens iussu secat aera pennis
 Grandæui patris, celeris præcepta capeffit,
 Max reuolat. ramumq; gerit signantis^f oliuæ,

a Et honorem ueritate
 uel utilitatem.

b Et quod placuit. i. pul
 chritudinem mundi.
 Arua. fami listis.
 Nostro dolori latitate in
 corde.
 Adde. sine.
 Noc finiat merore morte

c Et ante nubem quæ
 nubes.

d Et genitor futuræ stir
 pis. i. nox.
 Deest ut, foret esset.

e Oblitus arcæ tutelæ
 app.
 f Et signantis significantis
 pacem.

a ✠ Noua magna.
Munere propter minus.

b ✠ Dant signa ex signis
co gnoscitur quod futu-
rum est prescire nomen
est & accusatiui casus.

c ✠ Monti in monte.

d ✠ Iuuat delectat.

e ✠ Hac luce pro illa luce
i. propter illam lucem de
lapse.
Fecere famos esse se dilia.

f ✠ Pascere. s. iuuat.
Viuentia terræ cuncta
mortua fuerant. sic & coe-
li aues: & pisces pariter.

Ætheream pacem rostro, noua^a munere surgunt
Gaudia, pacifero cunctis, qui carcere clausi
Arctantur uitæ: sperant solamina longæ
Faciis: et horripilo marentia pectora luctu
Priuari. DANT signa^b boni præscire futuri.
Extulit immensam omnipotens ad sidera dextram,
Expulit et nubes diras: radiosq; reduxit
Solis: et afflantes iussit discedere uentos,
Æquoris atq; fragor cecidit: tota æquora tandem
Tuta silent: montiq; c^c sedet tutissima celso
Arca hominis salui, cuius patuere fenestra
Captantes rutili radiantia lumina solis,
NAM iuuat^d oppositum cum iam cōtraria cadunt
Exardent animi cæcas exire latebras,
Molle lutum uctuit: tantumq; hac luce^e uolucres
Elapsæ a tenebris: fecere scdilia ramos,
Incaluit tellus, tepide sudare lacuna
Cœperunt, fulicæ notas et scire paludes,
Sidereq; exarsit: limusq; recanduit æstu
Ætherei solis. calor et tunc putridus humor
Temperiem sumpserunt suam, iuuat ire per auras
Quæ uolitant pennis: putres^f et pascere campos,
A uitâ cessere sua uiuentia terræ,
Aere quæ uacuo tenui uescuntur et aura,
Immersa a subitis animalia protinus undis,
Nec minus et pisces periere cupidine magni
Ventris: et ingluuie per multa cadauera tracti,
Liberat ergo omnes natos: et chara nepotes
Pignora: sublimi a fluctu seruatus in arca
Ipse Noe omniuaga: prudens cum uiderit undas
In proprios migrare lares, tum gaudia surgunt,
Oscula tum figunt terræ: modo gramina quarunt,

Et

Et modo saxosum cupiunt inscendere montem,
 Quisquis adhuc trepidat: sacra succensio^a mentis,
 Ne iouis herculea surgat uiuacior hidra
 In genus humanum: minima et nubecula terret,
 EXCVSSA a rapidi semel ut præda ore leonis:
 Vsq; timet mortem: moneant elapsa futurum,
 Interea concors pietas: et cætera cæli
 Sancta cohors terras una uisere^b iacentes,
 Ut mæstos uidere noe plorare nepotes
 Amissam stirpem: uacuum et uiuentibus orbem,
 Prima modum pietas: prima et solamina sumpsit
 In genus humanum. MVLTum solamina profunt,
 Vita animi solamen erit mærore cadentis,
 Mortales dictisq; dea hæc solatur amicis.
 SÆVITIAM quandoq; parit clementia diram,
 Magna quibus mens est in freno uiuere uoto,
 Nec metuunt quicquid: nec quæ uentura malignis
 Prospiciunt: semperq; putant albescere cælum,
 Non tenebras sperant, oculis oblata sed ipsi
 Esse putant tantum: nulla et prudentia: nullum
 Consilium uitæ miseris: nec sana futura
 Mens ibi. uæ hæc cæcis: uæ hæc mortalibus, arcto
 Iuppitris oblitis iussu. per saxa trabuntur
 Fulmina spirituum lapsus: et dira parentis
 Exilia: et multæ strages miserabilis undæ
 Sint exempla malis: quid enim: peiora minatur
 Dextra iouis: manes habeant post fata, profundum,
 Qui, dum uita comes, magnum spreuere tonantem,
 Arbitrio et uolucere suo producere uitam
 In luxu tetrosq; dies occludere cæno,
 Sum pietas comes ipsa iouis: nec, grata tonanti,
 Desero iustitiam: iusta hæc comitatur eundem,

a Ne succensio .i. ira
 mentis sacri iouis pro sa
 cri iouis.

b Visere uisurunt.
 iacentes humiles.
 Vna simul.
 Modum solandi.

c Sperant .i. metuunt
 acyrologia est: putant tan
 tum esse quod uident: quæ
 modice prudente sunt.

d Lapsus nominatiu
 us pluralis est.
 Dira exilia parentis &
 strages miserabilis multæ
 undæ sint exempla malis
 Manes habeant. .i. q.

e Occludere cæno mo
 ri in peccato.
 Nec delero.

Hos tamen obseruat uirtus prudentia, cuncte
 Chara dei soboles sumus: et contentio nulla est
 Inter nos, punire malos: seruare fugantes
 Turpia: quæ q; gradus magno complectitur æ quos
 Cum iouet: multiplici uirtutem crimine quam non
 Offendit mortale genus: caro noxia uita
 Labe pudicitiam fœdat: mens stulta, futurum
 Quæ sapit: et ternas circumspicit integra partes,
 Iustitiam qui aliena rapit: mihi detrahit atq;
 Immitit: regemq; deum, sine lege superbus
 Vindictæ irritat: sed quæ tam dira cupido
 Ducit ad interitum, modico solamine, mentes?
 Præcepti immemores: quid uos, pars terrea, centro
 Præcipitat? quid dira fames seruire palato?
 Hinc ueneri tam fidus honor: fama obruta flammi
 Quid iuuat et lætas furto obseruare rapinas?
 An miseri æternos uiuendo ducitis annos?
 An non mortales? an tantum corpus in orbe est,
 Non anima, at solum uita est bene uiuere luxus?
 Vel tantum tellus, aut quod tegit omnia cælum?
 Sic nec ubi manes, rapidis et tartara flammis
 Non urant, sit nulla quies a funere iustis,
 Heu miseri. totiens quid me torquetis iniqui,
 He heu. quid surda præcepta excluditis aure.
 Nam dolor iste meus, tristi superatis aceto
 Ambrosiam, qua tollo deos, cæci omnibus estis,
 Nulla mali uos umbra tegit: scelus omne remissum est,
 Quod fuit in uobis ultrici è montibus, unda
 Delapsæ: et rutilo deiecto fulmine, cælo,
 Extincta est sitis omnis aqua, ui iudicis alti
 Audendi in fratres et debellare superba
 Carne pudicitiam: iaceat frenata libido,

Amplius

¶ Vite animæ.
 Labe propter labem.
 S uleus prudentie.
 Raptor iustitie.
 Crudelitas pietati.
 Quæ sapit. i. prudentia.
 Ternas partes. i. præsens
 præteritum & futurum
 ¶ Vindictæ ad vindic-
 tam.
 Solamine delectatione.
 Mentis animas quia mi-
 nima delectatione dani-
 rantur.
 Fames desiderium.
 Furto cum furto.

¶ A Funere: post finis
 Sensus est tantum creditis
 quod uidetis sed non esse
 infernum nec beatitudinē
 i. q. mali non erudientur
 post mortē nec boni bea-
 tificentur itaq; moriatur
 anima cum corpore.
 ¶ Tollo nutrio.
 Nulla umbra. i. mudi estis
 omnes.
 Mali. i. peccati.
 In uobis in genere huma-
 no.
 ¶ Cælo ab aere.
 Sitis desiderium audendi

Amplius ad surgat promissum ocludere olympum:
 Et cæcos aperire lares: et dira profundi
 Tormenta: et cæni rapidis incendia flammis,
 Sat mitem irritasse deum: dare ^a fulmina terræ,
 Et turpi ingratos homines afflantia nigro,
 Et quæ ^b urunt nimia mœrentia corpora flamma,
 Et quæ discutunt intacto obstantia malli
 Dura sibi tandem meliori uiuite forma,
 Nusq; abero: commissa mco ni protinus obstant
 Offitio, uobis noceant nec dira, maligno
 Corde nisi adlectat uitio peruersa uoluptas,
SOLA homini commissa nocent, sua lurida mors est.
 Nec minus huic uitæ libertas, ^c uiuite cuncti
 Ut iouis est uotum: non hospes ab hospite captus
 Fraude cadat, cæco non interceptus amore
 Consceleret quisq; chari connubia fratris, ^d
 Ira cadat nasorneq; sit mens inuidæ: sed pax,
 Tunc deus inter uos (si nulla superbia regnet)
 Quæ ruat in uotum ^e magni, læsura, tonantis,
 Fratribus et uobis quæ non placitura negantur
 Haud a'y quisq; cupiat dare, gratia nulla est
 E cælo, si nullus amor præstatur amico.
 Dixit: et acrias pietas elapsa per auras
 Et cætu comitata sacro petit ardua tempe
 Thessalæ: et hic placidam fixit pulcherrima sedem.
 Vna ^f alie fecere lares: ne mundus ad umbras
 Tenderet admissi, seruantes limina portæ
 Interitus uotisq; suis spiramina uitæ
 Sufflabant homini: mortalia corda regebant
 Afflatu: ^g in terris mens nulla coacta: salubri,
 Liber homo: si clara uel: si turpia, captet,
 Libertas ubicumq; uiget: nam sidera: centrum

a ¶ Dare ut daret.

b ¶ Et quæ tria fulmina
 iouis tanguntur. s. deni-
 grans comburens et transf-
 uerberans.

Obstantia. i. solida.

Obstantia sibi.

Molli ablatius est abso-
 lutus.

Protinus statim: quia pec-
 catum statim opponitur
 gratiæ. Nec dira nocet
 antidesit nusq; abero ne
 dira no.

c ¶ Verã libertas est nõ
 peccare non a se: quæ in
 seruitutem ducit.

d ¶ Fratris proximi.

e ¶ In uotum contra uos
 est.

Quæ negatur non placita
 turpi.

Quæ uos nõ uultis aliis
 nõ date: hoc enim natura
 Præceptum sit. quod tibi
 non uis alteri ne facias.

f ¶ Vna simul.

Dez regebant mortalia
 corda.

g ¶ Afflatu salubri nul-
 lus cogebatur ad bonum
 sed a uirtutibus incitabatur
 in teris: quia cæca libe-
 ra erant homini.
 Libertas ubiq;

a ☐ Atro ad malum non
ad lucem.

b ☐ A Etas argentea.
A Etatis. & auri erit. &
est ab usio constructionis
.i. quæ est minor.
Noc filiis.

c ☐ Forti manu.

d ☐ Nec munere David
honorum nostrorum nõ
indiges.

e ☐ Ocia fouent commif
sa. Fomentum appõ
p. xnz futuræ.
Ocia turpissima.

f ☐ Cogit constringit.
Coeant de est vt.

Quam magis mundus habet: quæ sui placitura tenenti,
Iuppiter: est liber: nec non quæ in pace triumphant
Cum ioue, uirtutes: non ut ruat ipse: nec ipsi
Angelici uultus: liber tum lucifer atro,
Non tamen hic lucis: sed homo amplexatur utrumq;
Nil hominem cogat. poterit seruare quod optat,
Altera sic ætas cepit quæ argentea^b fertur
A nobis: multum minor est quæ etatis: et auri,
Tum genitor grandæuus ait mortalibus: orbis
Qui secum hæredes magni, præcepta tonantis
Seruamus. qui dira malis: qui candida iustis
Præbet: et exarmat sua magna potentia fortes,
Viribus enervans ingentia corpora forti,^c
Commissa pro labe manus: sed uilia magno
Robore consolidat: multo nec munere,^d iustus
Flectitur hic iudex: satis experientia cunctos
Admoneat, si uera loquor, mortalibus autem
Ocia^e uana fouent pænæ commissa futura
Fomentum: sed enim nostro eradamus ab orbe
Ocia, quæ mentem scelerant turpissima lapsu,
Viua sudore manum, labor omnia uincat,
Terra ferax non sponte dabit, sine semine fructum,
Vt prius in prisco fruges effuderat aruo,
At quia nos pia dextra Iouis seruauit in arca,
Huic humiles de mente pia fundamus odores
Virtutum: sacroq; ioui faciamus ad aras
Et uitula: et teneris mortales ungnibus, agna,
Semb reuoca cum uoce feras: seruetur et ordo
Supplicy, dent cuncta suum uiuentia munus,
Quæ uiuunt pietate iouis. tum uoce canora
Sub magno imperio uiuentia corpora cogit^f
Semb patris antiqui, coeant ad sacra, tonanti
Quam

Quam primum faciunda deorū pennae nec ullum
 Quadrupedum genus ipsa^a fugit praecpta parentis
 Corporis humani: uolat hanc uolat illam: resedit
 Tertia ramifera recinens mitissima lauro,
 Cinnama portat arabs, casiam fert unica foenix
 Vimq; aloes q̄ fertur^b auis. pipere aucta potenti, et
 Ture replet: similesq; boni de uexiit odoris
 Ad sacra laetantes hominum praecordia fructus,
 Munera iuniperi turdus cumulauit, hirundo
 Nil habuit quod ferret amans pietatis: et arca,
 Ore refert tantum summæ pietatis amorem,
 Pura columba gemens ramum frondentis oliuae
 Fert aræ. festaq; tegens altaria fronde
 Obducit rapido circum loca sacra uolatu:
 Psittacus acrios dulci modulamine cantus
 Fructat: sic pica loquax: et acantilis odas,
 Et suauis philomela modospetit ardea cælum,
 Et reuolat de lapsa solo: sic passer: et omnes
 Cantillant. habitæ laudes pietatis, et aras
 Ut possunt sanctas gestu uenerantur, honorant,
 Nec minus humentis procrant animalia terræ
 Ad sacra pro modulo, uel pro uirtute potentis
 Naturæ, et læto promunt sua corpora cursu,
 Inuigilant aræq; iouis, quam mirtus, oliua,
 Laurus item, pinusq; uirens, hederaq; sequaces
 Velabant: grandisq; suo uestibat amictu
 Palma super, propter^c liquidi gratissima fontis
 Pocula, congesto tam grandis uictima ligno
 Bucula, quæ primum formosa impleuerat annum,
 Ac ouis offertur cultro iugulanda scæro,
 Tum pater in fontem gemino de gutture uitam
 Effundit spargens tepido congesta cruore.

a ¶ Ipsa praecpta parentis.

b ¶ Quæ fertur auis unī ex aucta. s. altaria. Similes fructus. Laetantes hilarantes aetliuum est propter suauitatem odoris.

c ¶ Obducit altaria. Cirripido uolatu circum sacra loca.

d ¶ Solo ad folium.

e ¶ Propter. iuxta ligno pro lignis grandis in uirtute.

Ligna Noe, dein metra canunt diuina uicissim
Sed tamen ipse prius: natiq; sequentia dicunt.

Noc.

MAGNE pater cui primus honor debetur in orbe
Accipias quas fundo præces, qui conditor orbis.

Filii.

Summe decus cœlitemæ omniparentis: et undæ
Fundator: spes nostra uirens: et norma salutis.

Noc.

GLORIA cœlicolum (nostræ fiducia uitæ)
Vota cape, et ueram facias sperare salutem.

Filii.

Grandis amor diuum: trepide et concordia mentis:
Hunc capias sacrum (si nostra merentur) honorem.

Noc.

TV pater omnipotens: iudex iustissimus ipse es,
Et pietas sincera hominis si pœnitet atri.

Filii.

Tu uita es. si iustus homo: si pessimus, at mors,
Mens nostra hæc, si recta, pius: si lurida, uindex.

Noc.

PARCE præcor: succurre præcor, succurre cadenti,
Et populo audacem linguam compesce futuro.

Filii.

Inspice qui magnum facisti iuppiter orbem,
Quam celeri lapsent uitio mortalia cursu.

Noc.

CHARA mihi pietas, mundi spes unica lapsi,
Orbis amor: releuet cœno tua dextra iacentes.

Filii.

Te sine terrifico mortalis uita profundo
Mergitur: et nigra mens hæc perfunditur umbra.

Noc.

INFUNDAS pietatis opus sine lege, ruenti,
Te sine tantillum cœli mens nulla meretur.

Filii.

Sit tibi cunctifero perfectæ gratia laudis
Sit tibi perpetuo uictoria magna triumpho.

Noc.

SINT tibi luciferi manibus spolia ampla superbi,
Nec tua dextra malo parcat sine fine ruenti.

Filii.

Sis pater ad radios: tenebris dira ultio: claudant
Si uitam turpi, moriturq; reuersio cœno.

Noc.

TRINVS es, ac unus, trina est tibi gloria: et una
Tu pater: hic genitus: persona est tertia nexus.

Atq;

Atq; omnes fecere diem modulamine festum.
 Donec frugalem tegetet nox humida terram,
 Et magis irriguos suaderent sidera somnos
 Viuenti in terris, fruitur quod a sole corusco:
 Non tenebras quæ dira petunt, et cæca frequentant
 Indigna ad radios rutili consurgere phæbi,
 Ergo omnes strauere graui sua corpora terra,
 Vilia sed postquam sanctæ conuiuia mensæ
 Compleuere simul, quorum seruata per undas
 Dona fuerunt: cibus, sed non bellaria regum,
 Pemmata uel dulci sicula sibi necesse ripæ,
 Alius incumbunt somno, uiuentia terræ,
 Dormit item genitor, sed non pia cura reliquit,
 Cor patris exardens speciem seruare nepotum
 Viribus humanam naturæ, et cresceret usu.
 Gens multa in longos, paucis mortalibus annos,
 Et quo non summo uitæ sua terga tonanti
 Verteret infrena hæc pœna langueret, et atri
 Vltrici sceleris. SEQVITUR quia noxia noxam.
 Ecce autem irriguo dum mergitur ipse sopore
 Visus adesse sibi, primusq; et maximus adam
 In longos fletus: atq; his sermonibus uti,
 Chære mali generis genitor: mibi lucida proles,
 Prouida mens patris, dicto hoc nec fallimur, adæ
 Grata mihi soboles: salue tutamen in arca
 Humanæ carnis: dignas quæ uiuida grates
 Lingua tibi soluat: qui non præceta parentis
 Fregisti, nec turpe nefas, iniuria cæli
 Commissum est: serua has arcano pectore uoces.
 Heu me mœrentem nimium: cui cura salutis
 Seminis humani fuerat commissa, tonantem
 Deliqui in magnum: traxitq; infecta ruina

a ¶ Quod, uiuentis.
 b ¶ Non quæ dira, id est
 nec sidera suaserunt som-
 num uiuentibus sub sole
 i. uerfantibus in die, non
 autem uiuentibus & no-
 cte oblectantibus quæ
 tantum uigilant ad captū

c ¶ Fuere cibus possit &
 legi cibo sic. Quorum
 dona fuerunt seruata cis
 bo ad cibū sic in primo
 exemplario doctus fecer-
 rat. Pemmata bellaria
 & tragemata sunt esculen-
 ta sunt ad irritandum gas-
 lam quæ melita esse cons-
 ueruerunt.

d ¶ Seruare speciem hu-
 manam uiribus, id est uirtute
 nepotum.

e ¶ Quo, id est uolpi.
 ne quid feci quo tibi mo-
 lestus essem.

Vitiis propter vitia.

Sceleris atri.

Noxia pena.

Noxam culpam.

Abusue tamen quia no-
 xia culpa est, noxia autē
 pena.

Adam Nox.

f ¶ Iniuria, id est pro est.

a ¶ Sata uirtus atro no-
stri sanguinis.

b ¶ Si pro quia.

c ¶ Domum mentem.
Negantur superbo.
Formidare merentes ius
silitie est: sperare merentes
opus est pietatis.
Genitus Noe.
Genitus Adam.
Vel &.
Oppressio hoste humane
naturæ.
Vota & sensus eius.
Nostrum est peccare lo-
quitur ac si esset ipse ho-
si pro est.

d ¶ Omitem mortalem
humum. i. omitem homi-
nem. Mortalis arenæ
hoc est hominis.

e ¶ Cuncta rectus est &
sestantiue ponitur.
Officia seruilia quartus
est. Sua brachia sua ser-
uitia. Mentis animæ
Causa propter causam.
Possint deest ut.
Hæc. s. terra uiua. i. ut cor-
pus. possit seruare hanc
animam diuinam.
f ¶ Vitale est hoc. i. utile
Hoc est periculi periculo-
sum quod homo natura-
liter fugit.

Postera gens nostri uirus sata^a sanguinis atro,
Pœnitet haud quæmâ patrati criminis atri,
PENA malum sequitur, pœiori et uiuitur usu,
Discruciant peccata patrem: si^b exempla parentis
Suscipiunt duri proprio in seruire nepotes
Peccandi: et flammæ quercus cumulantur edaci.
Instrue mortales magno seruire tonanti,
Atq; humilem seruare domum: quia regna negantur
Cœlicolum, fatuo sed stant reclusa superbo
Inferat: terribiles et formidare furores
Iustitiæ: pietatis opus seruare merentes,
Cautior ad lapsum genitus genitore triumphet
Naturæ oppresso humana, uel uinculet hoste
Et uota et sensus: nostrum est peccare, uoluntas
Liberam mortali data sit: tua uota mereri
Sola uelint: non hora breuis: non una ministret
Lætitiæ æternas, si sit prudentia, flammæ.
Cerne bonum diuini operis, quo iuppiter omnem^d
Mortalem damnauit humum: quam prætulit orbi,
Omnia subiecit pedibus mortalis arenæ,
Rex homo cunctarum, præter sublimia, rerum,
Regna poli: cœliq; uolens, nec fallimur, alti
Compos crit: nam cuncta^e animæ seruilia præstant
Offitiæ: et fragili præbent sua brachia limo,
Causa huius mentis: retinet quam corpus alendum,
Cui tellus: cui pontus item: cui seruit et aer,
Nec minus ignis edax: quibus his pia sidera conflan-
t Virtutes, possint uiuæ dare robera terræ,
Hæc animam seruare decam ratione potentem,
Corpus habet quæcunq; iuuant: obstantia nouit
Mens hominis: uelit hoc: neget hoc: uitale, periculum est
Quod fugit: heu miseri lætas sine semine fruges

Arua

Arua dabant: uitio pietas conuersa dolori est,
 Impune errantis populis sudore parandum
 Semper habeto cibum: iuxta conuenientia uita,
 Vita hominis, tantum sequitur qui corporis usum,
 Mox sudore para, pontus fœdauit: et auras
 Fœdarunt tremulo submersa cadauera ponto,
 Cautior ad uitam ueniat pro temporis usus
 Conditione macra: tibi sic uiuatur in annos, ^b
 Hoc inconueniens multa hic incommoda traxit,
 Non aer purus, non sunt sine fraude liquores,
 Terra sibi in noxam uirus mortale recepit,
 Deteriora feret, minuentq; in corpore uires
 Quæ præstant elementa homini, terra, æ quor, et aer,
 Ingeny uiuatur item, uirtute regentis,
 Ne ruat in præceps, uitæ concessa futura
 Tempora uiuendi breuians mortalis abusu,
 Et quia crescentis calor est concordia uitæ
 Humida corpus alunt: paribus sociantur et omni
TEMpore, quæ simili sunt conuenientia forma.
 Ne sanguis putrescat: habes quod uiribus hausti
 Corporis incumbat: surgas: cape munera cœli,
 Has uites: colliq; seras surgentis ad ortum
 Luminis coit: crescant in munera thyrsos,
 Hæc diuina tibi gladio purgentur acuto:
 Ne in longum crescant ramos compefecerunt fluentes,
 Aut palo, aut latis commendas protinus ulmis,
 Falce meras ^d uites, hæc dulci pocula musto
 Præbebunt uitæ nimio sudore cadenti:
 Haud ipse indiguus nobis meliora dabantur
 Ad uictum, passim toto, nec fallor, in horto
 Errabant uites: quid enim mihi defuit ante?
 Ante scelus generis, lac erit pia potio, uinum

a C Vitio propter uitium
 errantis populi.
 Semper parandum non
 semper habeto & quæ
 sunt conuenientia huma-
 næ uite para sudore.
 Qui homo usum utilita-
 tem. Pontus fœdauit.

q C In annos pro tempo-
 ris conditione.
 Hoc inconueniens. dato
 uno intouenienti plura
 sequantur.
 Quæ præstant illa eleme-
 ta quæ, terra, æ, æqua

c C Ne ruat. s. mortalis
 uitæ. Concessa futura
 crescenti. s. breuians tempo-
 ra concessa.
 Abusu uiuendi.
 Calor quia calore uiu-
 mus humido nutrimur.
 Paribus sociantur pares
 tum paribus bene iungu-
 tur: & in habentibus sim-
 bolum facilius est transi-
 tus. Hausti exhausti
 quod incumbat uiribus
 debilitati corporis.
 Munera appositio est
 Ad ortum luminis eoi.
 orientem uerum.
 In thyrsos munera hæc
 crescant.

p C Meras purgatas.
 sudore labore.
 Nimio multo.
 Cadenti uiribus carenti.
 Nec fallor pro actiuo po-
 nitur.

e C Generis. s. humani
 pia potio. appo est.

Quippe tibi: et senibus: neq; enim sine sanguine uites
 Et suis: et torui uelit hæc tua terra leonis,
 Simia detq; suum uiti iugulata cruorem,
 Hos usus tua uina dabunt si pota bibenti
 Offitiant, sed enim lætabunt sumpta decenter
 Parce mero, NIMI dira est iniuria uini.
 Ecce deus diuina dedit tibi dona triumphii,
 Exhilara quæ mœsta mero præcordia abundis
 Flapsas: et talem iubila cecidisse tumultum,
 Dixit: et in tenues lachrimans cuanuit umbras
 Par uolucris somno, leniq; similimus auræ,
 Surgit homo, cui somnus erat, pater ipse secundus
 Humani generis, torpentia lumina somno
 Expiat infami digito, teterrima lustrans,
 An uideat quenq; densis loca quæq; tenebris,
 Hic tantum horrendas flatu feruere siluas
 Aspicit: et duras cautes: et concaua grandem
 Antra, domum, senior: magno et lucentia cælo
 Sideratum natos: et pignora chara, nepotes
 Excitat, adsurgant, narrat sua somnia, cuncti
 Mirantur: uitemq; uident telluris honorem,
 Tunc magis incumbit fidei: uera esse parentis
 Oclusus somni tenebra quæ uiderat atra,
 Hanc capit: hæc lachrimis fundat noua gaudia, obortis
 Præcipiunt: uitiq; sacræ pater oscula figit,
 Ostendit natisq; manu mirabile munus.
 Armata et in meritas prius ora tacentia laudes.
 O pater omnipotens: cæli regnator: et orbis
 Qui pariter terrena sapit mens unica mundi,
 Tartara qui terres: et qui sublimia denas,
 Spes hominum: nec uana salus mortalibus: omni
 Tempore qui cupiunt ueram captare salutem

a C Bibenti pro qui bibe
 rit .i. si inebriatus quis
 fuerit.
 Lætabunt hilarabit.

b C Expiat purgat.
 Infami digito .i. medio.
 Lustrans quæq; loca te
 terrima densis tenebris.

c C Domum appo est
 Senior senex.

d C Hominem appo.
 Parentis. scilicet adz uera esse
 somnia oculus noz.
 Noua magna præcipiunt
 unt.
 Fundat. lvt.

e C Et pariter regnat or
 orbis qui terrena sapit .i.
 cæli & terre.
 f C Spes hominum. scilicet
 causatiue.

Quæ

Quæ dona hæc, tam mira homini delapsa triumpho
Cælicolum: nobis uitæ tam fida futura.

Vt pater^a exposuit, mundi pia cura minoris,
Ne quid agam turpis: ne quid patiamur egentes,
Atq; inopes rerum: pater est: et cura nepotum,
Incolat ut^b tenebras, tantum fera dindima seruant
Duritiam mentis: memor hic mihi nuntius orbi
Attulit has uites, diuinum munus, ut arua

Hæc habeant. collesq; serat mea dextra lucentes
Fœos solis radios: et perferat ictus
Solares propago, parens ut iussit: et arte

Hic peragam præcepta patris: cape sarcula fili
Mi^c parens semihisic mea iussa sequatur iaphet:
Sit mora nulla tibi, fido parere parenti:

Cham patris imperium seruas: latus occupet huius
Dextra iugi. et raistro figant tua robora terram,
Sol ubi dat radios: et prima orientia ab undis
Lumina procedunt, QVAM mira est gratia solis,
Est anima in terris: cunctarum gloria rerum
Quæ crescunt terræ: præstantia munera sunt hæc.

Corporis ista salus: et uis mœrore cadentis^d
Sanguinis humani: læto ergo incumbite uultu
Cœpto operi. nec uos lateat, labor iste iuuabit,
Sanguine per seriem triplici posuere sequaces
Infectas uites: et in us mirabilis ordo

Arte datus campo est: ne quid proferperet errans
Incompte: et passim se circumfunderet aruo.

Digesto, cessere operi, pater ipse, labore
Cum natis: iustusq; deo pro munere grates
Persoluunt iterum, replent et laudibus auras,
Vinea ferta uiret. pingui tum fertilis aruo,
Gemmat^e et in primo uere: et fronde scit adulto,

a Pater minoris mundi
appositue pia cura.

b Vt equam is.

c Mi pro mihi.
Parens obediens.

d Cadentis deficientis
senescentis q.

e Vitæ plantantur.

f Digesto labore.

g Gemmat uinea in pri
mo uere. i. in principio gē
mat: in uere adulto frons
descit. i. in medio in fine
vero emittit fructus.

Et præceps teneros emittit, munera, foetus,
 Acria, dein dulci replentur nectaris uua
 Humentis succosiuuat et seruare racemos
 Luminibus placidis: et dextram implere botillo,
 Miratur genitor: nati mirantur: et ipsa
 Vxorēs nouitate cibi: potusq; futuri,
 Interea dum mira uident: dum dona tonantis
 Obseruant fratres: teter de uallibus hircus
 Exit ad interitum uitis: quæ fœta racemis,
 Aggrediturq; fero caper hic uiridantia dente,
 Semb^a rapit arma manu: celeres et tela, sagittas
 Mortis: et horentem tendit raptoribus arcum,
 Turba sequens prædæ siluestri exiuerat antro,
 Transigit et certa uastantis arundine capri
 Pectus: et hic rosei teneros aspergine fructus
 Sanguinis innumeris rorauit imagine, guttis
 Subruffis: et nigrum traxit mox uua colorem,
 Quæ prius alba fuit: magis^c et minus ater adubrans.
 Exierat sanguis tumidas ut spargeret uuas:
 Sic magis hæc minus illa trahit fœdata colorem:
 Mutauit speciemq; sapor, quæ faucibus hirci
 Tacta fuit rigidum sumpsit uiolata sapor em
 Fœtore hircoso, doluit natura capellas
 Ingenuos temerasse cibos: quæ irata coegit
 Hoc genus horridulas ederet, sine pondere, frondes,
 Et succi pascente magis pinguedine uentrem.
 OPPOSITAS^b peccata luunt mortalia pœnas,
 Regula ieiunet, petijt qui dulcia amaro,
 Vexetur, longo damnetur carcere liber,
 Qui cupit ad uitium lassare incautus habenas,
 Hæc cademq; serant peccantia membra dolores
 Iustitiæ sic ordo petit, quæ regula mundi,

Nec

a C Semh perimit hircu.
 b C Tella appo est.
 c Sequens non inest.
 Certa infallibili.
 Hic. C hircus rosei sanguinis aspergine.

d C Imagite similitudine subruffi languinis.

QVARE

Alba uua nigrescit.
 e Magis: & minus tanto intensiorem nigredine & remissiorem traxit uua quanto magis: & minus aspersa est sanguine
 Quæ .i. uua quæ.
 f Natura irascitur.

g Et sine pinguedine fucci melius pascente uentrem.

h Oppositas peccata peccata patiantur nam gulosus ieiunet: qui uoluit dulcia patiatur amaram qui uult esse liber damnetur perpetuo carcere .i. liber qui.

Nec tantum placere capros sed et acris uvas
 Mellis cepere feras: placet omnibus arbor
 Nectaris, hinc igitur uini siccida fructus
 Carpebat: carpebat apes simul agmine turdi
 Viscera pascebant: passer: picusque loquaces,
 Tunc canis ipse comes fidus mortalis arena
 Exoptat QVÆ grata labor tutare uolenti
 Et plures quæ optata iuuant. uigilatur ad uuas
 Vocc, armis, terrore, atræ nouitate figuræ,
 Frondibus et palea congestæ ad tempus adultum
 Carpendi ambrosios, grauida propagine fructus,
 Venerat autumnus thasie quo tempore dulces
 Sumpserunt ambrosiam: felix et temperat hybla
 Arboribus quæ poma suos in floribus ortus
 Fundarant: genitor gaudens, pia dona racemos
 Decerpit: gustauit item matum gaudia surgunt
 Grandia, tum lacrimis, iubilo diuina canoro
 Pectore coelicolum sublato ad sidera uultu
 Fructans regi nulla ipse silentia fecit,
 Naturæ genitor, cæli faber optime, uiuax
 Cælorum uirtus: cunctarum et regula rerum,
 Omniparens: summumque bonum: quæ forma salutis,
 Gratia magna homini facta est, cui summa pepercit
 Erranti pietas: et adhuc cumulauit honore,
 Et fructus bonitate cibo: nec deserit unquam
 Hæc, nisi desidiâ diuina hæc munera, sunt hæc
 Mellifluo demersa lacu, delapsa triumpho
 Cælorum, angelico tandem dignissima cætu,
 Grande ministerium uideo de collibus istis
 Exire, et nostræ frumento incumbere uitæ,
 Protinus in natos profert præcepta, racemos
 Falce putent: calatos repleant: et dulcia cuncti

a C Feras æris aues irrite fuerunt ab uuarum dulcitate.

b C Hinc hæc causa quia dulces erant uux. Agmine turmatim. Turdi pro sturnis ponuntur.

c C Quæ optata labor non difficile est seruare quæ grata sunt & pulchra: & quæ omnes appetunt.

Terrore terriculamento nouitate figure quam solent rustici aubus in arboribus pallo erigere ad iugandum.

d C Thasie a thaso insula postea denominata a thaso filio penicis quæ insula est in mari ægei. Temperat poma quæ arboribus datus est: fundarant ortus suos pia dona appo.

iubilo iubilacione. Canoro pectore. Regi coelicolum. Eructans diuina.

e Omniparens regula quæ forma salutis. est. Erranti qui errauerat cibum ad cibum.

f Mellifluo lacu. Triumpho cælorum. Cætu angelico. Frumento auxilio: & matris per similitudinem.

Alterno pede uina premant: et uase recondant,
 Mox subeunt præcepta patrisæ alaisq; sinistras
 Vimineis cinxere suas: et dextera ferum
 Suscipit, ac tumidos condunt in uase botillos.
 Latentes nouitate cibis: sed sæpius auctum
 Vuarum imminuunt cumulum, dum lecta uoraci
 Gutturæ deglutiunt. **Q** Vibus oblectamur auemus,
 Dulcia musta lacu calcatis, calcibus, uuis
 Vsq; fluunt. conditq; cado pater optimus alto,
 Ac prius hic pecudem iusto maectauit inermem
 Ipse ioui dignasq; dato pro munere grates
 Soluit: et immersit dulci præcordia musto.
ALITIVNT q̄ grata sibi^b ter sumpserat haustu
 Immodico pater ipse merum: la tiffimus exit,
 Mentis et exanguis facta est obliuio sanctæ:
 Tum cecidit multo mersus sua membra sopore.

Ioannis mariæ uelmatij bagnacatalli Christi
 scidos Liber Quintus Explicuit.

a **G** Gutturæ, deglutiunt
 qbus, nam glutio habet
 primâ longâ. iuue. qualis
 tuic epulas ipsum glutis
 se putamus.
 Alto magno.

b **S** sibi ad se, sibi non
 no led generaliter ad se
 grata.

ARGVMENTVM VI.

Vina patrem sexto tumultant: cham spernit iaccho
 Obsessum: genitorq; satum^a maledicit: abiq;
 Derisor patris: sequitur fidissima coniunx,
 Umbra chaim apparet, timet illa: monctq; superbum,
 Conficiat fratres ferros: repetitq; tenebras,
 Fitq; occisorum princeps: narratur et omne,
 Omne scelus mundi: tenditq; cuphratis ad undas.
 Mors ibi caeca noe perimit, fit luctus: et inde
 Cham caedit: moriturq; miser: sed ad impia nembroth
 Surgit, et ingentem babilon dat moenibus urbem.

a C Satum cham pro nes
 pote charaam.

IOANNIS MARIE VELMA
 tybagnacaballi ad Dominicum Reuerendissimum
 ostiensem episcopum Cardinalem trancensem
 chrestidos liber sextus incipit.

REBAT radys totum fulgentis
 bus orbem

Phœbusq; in medio spargebat luz
 mina, cursu

Fœlici:q; lassum stabat pecus om
 ne sub umbra,

Cum pater irriguo fusus præ cors

dia somno,

Monstrabat quod turpe dedit natura parenti,

Pulucris illapsus cineri:genibusq; supinis,

Ronchisono stertebat item spumantia naso,

Impuro eruētans uina ipse miscrimus ore,

Fortè amens genitus propter^a genitoris incrimè

Cham tenuit cursum resonantia in antra, cadauer.

Vt uidit generantis opus,^b subrisit:q; alta

Subsanat ceruice patrem:mordaciter urgens

Turpe patris facinus naso contractus adunco.

Semb uenit:q; pariter sequitur præ dulcis iaphet,

Vt fusum uidere patrem:suspiria ab imo

Pectore traxerunt:q; membrum seminis ambo

Atergo hærentes, nudum (ne turpe^c uiderent)

Texerunt, qua ueste leui sua corpora lino

Induerant:fratriq; ambo conuitia iactant,

Qui subsanarat mer sum, sine lege, parentem

Imperio uini: fuerant sua robora nondum

Nota sibi, oblitio quæ iam mandauerat adam.

POTA^d nocent multum, prosunt q̄ sumpta decenter

Æthercas

a ¶ Propter iusta.

b ¶ Opus generantis uia
 rile membrum effectum
 pro causa ponit.

c ¶ Ne turpe ne turpiter
 uideret membrum nudū.
 Leui lino texerunt, s. nus
 ditatempatris ueste qua
 induerant se leui lino.
 Sine lege sine ratione.
 Mer sum imperio uini

d ¶ Pota multum, inor
 dinate,

Æthereas, inter conuitia, somnus ad auras
 Se tulit, horrifonos fugiens, genitore relicto,
 Clamorum strepitus: et uita redditus almae
 Lumina contorsit: natis tum talia fatur,
 Quæ uerba inter uos? quæ tanta insania uocum,
 Quæ uos? arripuit? rabidæ concordia rixæ
 Cur uacat: unde error? patri quæ, dicite desunt?
 TVRPE decus fratrem mouisse incendia fratri.
 Turpe malum, carnem cruciat quod sæuius unguis,
 Dixit: et in lacrimas uerba hæc sunt uersa fluentes,
 At prior in uoces semh uerba nocentia fratri
 Projicit, et fratris nudat commissa parenti.
 Tunc pater in genitum, tendens ad sidera palmas,
 Hæc ait, et patrios fugit patientia mores,
 Cham genitus quæ grata mihi deuota propago est.
 Seruorum cham seruus eris: maledicta parentum
 Seminis hora, tuos quæ tunc generauerat artus,
 Semh tibi rex: mitis quæ datur, cui parat, iaphet
 Quorum seruus erit, cham multi. criminis audax
 Oblitus præcepta noe. **COMMISSA** sequuntur
 Haudquaquam immerita, peccantis præmia, pœna,
 Tunc pater cieciit sanctæ uirtutis inermem,
 Fædaret reliquos sua ne contagio fratres,
 SEPE pecus pecudem maculat, quæ morbida, puram.
 Mox miser arrepto, cliuosi tramitis arcu,
 Carpit iter: secum quæ pari fidissima coniunx
 Progreditur passus: primum fugit impius orbem,
 Orbis et in medias properat turpissimus oras.
 ¶ Iam solis magnæ cædebant lumina terræ,
 Phæbus et occanæ rapidis fugiebat ad undas
 Non deses raptatus equis: et montibus umbra
 Deciderat: uolucres quæ suos, animalia, nidos

a Se tulit somnus ad auras quia euasit: & noc expectus est contra trum uocibus: qui somnus clamore propellitur.

b Quæ uos arripuit. & insania, Dicite patri quæ desunt, Carnem unguis .i. inter unguem & carnem ut seritur prouerbio.

c Mores patrios quorum est filios benedicere. cham genitus. s. chanaan.

d Maledictio filii est patris & e contra. Hora seminis parentum. Mitis iaphet cui cham parat. Quorum erit seruus. Audax multi criminis. Commissa accusatiuus est Pœnæ nominatiuus. Præmia, appo. Inermem. s. cham.

e Primum orbem orientem turpissimus uitiosissimus.

f Animalia quæ uerant nidos suos hoc est lustra & uolucres quæ uerant nidos suos.

a ¶ Chaim genitius est.

b ¶ Exit pro exiit.

c ¶ Tota timens, subie-
cta suo marito incubit
lateri.

d ¶ Alit corda.
Fauore audaci.

e ¶ Chara uocatiuus est.

f ¶ Cōiunx uocatiuus ē.
g ¶ Abortus noctis q̄
tam turpe sit ut noctis si-
lius uideatur & abortum
turpe illud spectaculum
uocat.

h ¶ Aliquid .s. est. quod
cumq; illud .s. sit. fugis nō
uis. Quam horrefecit:
.i. q̄ tentare possis ne
horrefecit: tu prius facta
mihī adicies q̄ ut time-
re est enim modus iactandi
se inter iactatunculos.

Quæ siccant terræ, cum tetra è nubibus atrī
Vmbra chaim^a uenit formis comitata malignis,
Quam flamma distenta truci ruetauerat etna,
Intremuit coniunx nec uox è faucibus exiit.^b
AVFERT uerba timorē nox et parit ipsa timorē,
Tota^c timens post terga suo subiecta marito
Incumbit lateri sic ala inixa sinistre
Tota tremis: MVLIER uani est fœtura timoris,
Cœu uiso, fugit, agna lupo: sed protinus audax
Cham pauide accendens. animum trepidantia nuptæ
Corda alit^d audaci, timeat ne sponsa, fauore,
Cur, ait, horrefcis? tecum comes ipse potenti
Defendam te, chara,^e manu, cerne arma: sagittas,
Atq; arcum, durumq; mihi, quem protinus, ense
Dextra geret, ferietq; hostem: sola umbra uidetur,
Corpus ubi est, tu uana times: SENTINA timoris
Fœmina, quid dubitas fido cum coniuge, coniunx
Chamq; ait exclamans nobis quæ turpis imago
Offertur: diræ facies, et inutilis umbra,
Quid querunt secum? quæ diræ: et noctis abortus^f
Fare age: mortalis non es? fera dindima seruant
Quæ tumido periere salo: uiuentia liqui.
Corpora communi (quæ sunt rationis) in antro.
Dij; habitant cœlos: tamen hæc ostentat imago
Humanam spectiem, quanuis circumdata nigro,
Certe aliquid,^g quodcumq; illud: quid proderet, quod sis,
Voc fugis: tu facta prius: q̄ horrefcere tentes,
Me quicq; adicies: sic nuda sedilia saxo
Hic faciam: sed idq; prius, dein protinus uxor,
Voc chaim tenui, tacita sub nocte, uocauit
Cham patris imperium fugientem: et talibus inquit,
Sanguinis ingenū consors: comes ipse laborum,

Quem

Quem satis obseruo, ne quid sine lege, parenti
 Officiat, serua magni quæ filius adæ,
 Dixerit, et pigeat nunquã uersare tenaci
 Mente, noc genitum quæ sint præcepta cadenti.
 Cham, genus hoc cœptum longos augere nepotes
 Prospicitur: et sericem uiuentis originis, et uo
 Consulit immensam longo: natosq; docebit
 Quæ fuerint elapsa parens, documenta uidebunt
 In patribus faciunda sati, dein facta sequentur,
 Ergo crit exemplum genitor, quodcumq; decenter
 Fecerit aut prauca. VICTORIBUS omne pudicũ est,
 Omne nefas uicto, sed quæ tibi doxa fauebit,
 Si fratrum tu seruus eris: si seruiat uxor
 Vxorum ancillis fratrum: tua chara, tuorum,
 Hoc turpe est audire nepos, b compendia mundi,
 Vincat honor mundi, primo quid uilis ab orbe
 Hunc fugis o demens: en hæc tua gloria: fratres
 Te referant uicisse tui: sume ocyus arcum,
 Multi iugo et grauidam telo, de more, pharetram,
 Prælia cum rapidis tentas durissima damis,
 Qui uerbo nocuere tibi, tua dextera telo
 Finiat ætherea sic fructu corporis aura
 Non mage uescantur, q̃ quem mea robora fuste
 Consecere rãdi, diro et dimissimus orco,
 Hæc tua sit laurus: sin tu uile scis: inertis
 Pectoris: uel rapido mergas te flumine, ab alta
 Cauter: uel octe anas properes mergendus ad undas,
 Vel miser in tacito fias comes improbus antro
 Buboni, lucem fugiens, aut conscia silua
 De decoris sit sola tui: tua nesciat uxor
 Extremam c partem ueneris, ne frigida proles
 Exeat a pauido, totum quæ repleat crbem

a P Parenti affini iam
 pridius amicos & paren
 tes si malos alexander re
 perit aur puniuit.

Sine lege abre: & sine cã
 uel multum ut est mos lo
 quendi usualis.

Nunq; pigeat genitum
 noc tenaci mente uersare
 Noe a noe.

Cadenti cham ruenti.

Cœptum inceptum.

Faciunda. scab ipsis filiis.
 Sequentur. scab filii.

b N Nepos uocatiuus est
 uocat chaim cham nepos
 tẽ ut magis ad ea quæ ius
 bet alieat

Compendia diuitias.

Demens uocantis est.

Vilis nominatiuus.

Durissima perseuerantia.

Cum quando. Damis da
 tiuus

Finiat illos qui.

Præu fructione uel usu.

q̃ ille quem.

c Extremam partem. i.
 coitum.

a **C** Exit cūmpit timor
 qui est feruus iis quos ti-
 met.

b **C** Sodali merita, & to-
 ri id est vxori.

Vxor. i. mulier.

c **C** Dixit chaim hęc prę-
 cepta.

Con'ultor. s. chaim qui
 consuluit.

Petit petit.

Terras partes app'd est.
 Effet. s. vectus. i. vnde ves-
 nisset.

Mouisset. s. illum cecisse
 recessisse ab inferis.

d **C** V i sitet visitaturus sit
 Ille chaim respondet.

Merentibus ad. merentis
 tes descendit. Trinxit in
 terogationi respondetur

.i. iu in medium orbem
 ubi erat cham.

Contagio ad id. s. quid fer-
 tur referenda est.

Copia minima, qualis tu
 merus.

Lacus. s. infernales.

Diuersa voluntas diuersa
 rum voluntatum. diuersa

operationes: & actus.

Vnica vna mentis coir-
 nexio est homini qualis

cunq; ille sit quia sumus
 ad propositum.

Sine sentibus sine diabolis
 li inuitamento.

Proni gen. viii. proni
 sunt sensus hominis ad

malum a principio: vsq;
 ad finem.

Terra homo terram pec-
 catum iuxta illud statur

runt oculos declinare in
 terram & hoc impulsu

materie.

Hac lege hęcratione.

Magis hęc impulsu si hō
 cadit p se quanto magis

impulsus. vel a mundo:
 vel a demone.

Ducem principē furentū
 urioforum in hostes.

Semine marcenti. **SERVVS** timor exit ^a ubiq;

Et mensa, & strati fide nimis atra sodali ^b

Difficuit uox iussa chaim, ne coniugis arctos

Perferat amplexus, **SENTINA** libidinis uxor,

Cetera neglexit coniunx, an perderet an non

Confratres ferro, uel cham nequissimus arcu.

Hęc pręcepta chaim q̄ magna minantia mortem

Dixit: & aereas lapsus consultor in auras

Delituit: tetrasq; petit, fera dindima partes,

Orchei petiere dei, quibus esset ab oris,

Qua uectus regione chaim? qua causa tenebris

Mouisset cecisse feris? quid fertur in orbe

Viuentum? medio forsā si uenit ab orbe?

Qualis & hic numerus miseris mortalibus esset?

Amplius an nigras mortalis uisitet? ^a umbras?

Ille: ego per medium mundi mœrentibus axem

Descendi: ac inter miseros bella horrida moui,

Narrauit totumq; chaim: contagio multa est

Criminis? ac ensæ sunt incendia flammæ,

Copia uiuentum minima est: sed dissona mente

Vsq; parant augere lacus: & uisere manes.

MOLLE genus terrena caræ, diuersa uoluntas

Effectus gignit uarios, non unica mentis

Inseritur cuicunq; homini connexio: proni

Sunt hominis tandem sensus ab origine terræ

Quisq; cadit per se nostri sine sentibus orci.

TERRA petit terram, magis hęc impulsu ruinam

Sentiat infœlix, hac lege referre triumphum

Nostra manus poterit, si non torpescimus hosti,

Ergo chaim fecere duces: qui tela furentum

In mortem alterius gestant, & tartara ditant

Ocisorum animis, habeat uexilla triumphans

Iure chaim, dixere dei, regat ipse nocentes,
 Pellat *et* in uitium quo mars furiosior ^a audeat,
 Interca cruciabat honor praecordia fratris
 Deuoti, ambiguum uersabat in omnia mentem
 Perderet an parens chari pia germina patris
 Praecepto inferni, meritas uel pectore poenas ^b
 Conderet arcano, nec ligna infunderet igni,
 Haec sibi (qui quauis dirus) tamen alius alto
 Corde gemens, lacrimis miserum se, flebat abortis
 Non textu si ignaua manus genitoris honorem
 Exilium merui, soloq; infamia risu
 Aucta mihi misero est, quid erit si intenditur arcus
 In fratres? delebit enim mca semina grandis
 Iuppiter, *et* toto iustus me pellat ab orbe,
 Sat semel errasse est, semel offendisse parentem,
 Solus ego in geminos ^c bello concurrere fratres
 An possim? LEX iusta iuuat ratione potentem,
 Deprimit iniustum lata est magni arca mundi,
 Conuenit omne solum, nulla est diuisio in orbe,
 Commune est quodcunq; datum uiuentibus, aer
 Terra, fretum commune mihi, ceu piscibus *et* quor
 Quaeq; feris tellus, auibus qui iuppiter ^d istis.
 Ergo igitur capiamus iter fidissima coniunx,
 Est locus aerio tangens sublimia colle
 Aetheris, hic placidam propter uaga flumina siluam
 Prospitio, quae grata oculis, locus ille duorum
 Sit domus, atq; optata quies, genus atq; nepotum.
 Diuertamus iter forsitan fortuna secundet
 Quos stimulat mutare locum domus altera, mœstis.
 Ingrediamur, ait, siluas, spelea ferarum,
 Sint ubi uiuaces fontali gurgitis undae,
 Et propria uiuamus ope, illic omnia uite

a *et* Furiosior abusiue
 quo. Luitio.

b *et* Parens praecpto
 pia germina. i. fratres suos
 Patris. Noe.
 Inferni uel obediret patri
 infernali.
 Meritas passiuè dido uer
 gilianæ .4. eneidos meri
 tumq; malis auertite nus
 men. Si pro quia.

c *et* In geminos in duos
 Potentem ratione passim
 ferat iustitia adiuuat ha
 bentes rationem.

d *et* Iuppiter qui hoc est
 Aer.
 Sublimia ætheris.
 Hic pro illic propter ius
 xta.
 Genus principium & lo
 cus. Nepotum descens
 dentium.
 Secundet mœstis.

e *et* Vbi sint fontali obles
 ta. Ope propria.

Natura uirtute, puto data commoda nostra.
 Inde loco cessere ambo, nam currus eoi
 Fuderat auri coma terras tunc luce iacentes,
 Ut magni ripam uiderunt fluminis altam
 Ornatam arboribus: dixere cubilia sint hæc
 Cham miseri: sed emq; suam fluuiialis arena
 Suscepit: fecere larem^b sub frondibus orni,
 Siluestres fecere casas: quibus horrida^c quercus
 Struxerat atlantes leui sexangula ferro,
 Gramina demissum sinuoso in margine culmen
 Fluminis extendunt: modicum natura pctebat,
 Silua sibi præstabat opem: uaga flumina potum,
 Creuit ibi proles, ex cham lasciua propago,
 Chus^d prior a patre est, cuius præcordia nembroti,
 Atq; aly creuere sati, de cessite uiuo
 Errexere sibi uillas, data commoda rebus
 Suntq; suis: populoloq; plaga est ca plena ferocii
 Forte per euphratem, longo pascentia tractu
 Venerunt armenta patris uastantia ripas,
 Et siluas: magnosq; bouum, læta arua, labores,
 Chamq; sub imperio uirides ad pabula campos.
 Semh pecudes: crassasq; boues ex agebat iaphet,
 Natorum sed turba sequens ad uota parentum
 Parebat sine fraude suis maioribus, omnes
 In noe pendebant: baculo quem dextra regibat,
 Cui gemino titubante genu (defecerat annis)
 Planta pedis nimia uix recte hærebat arena,
 Fluminis immerse latis pro tempore ripis,
 Hunc neptum pia cura senem tollebat: ex omni
 Officio præbebat opem: uelut anxia mater
 Infantisa dmota quem lactat prouida mamma,
 Ecce canes latrant, totus mox intonat eiber,

a ☞ Vitz nostræ.
 b ☞ Eoi equi solis.

b ☞ Ornifecerant laræ.
 c ☞ Horrida umbrosa.
 Leui polito quercus sex
 xarigula.

d ☞ Chus chaim filius.
 Villas domos.
 Sunt fuerunt ea talis.
 Labores appo est.
 Virides ad pabula, præ
 ta uirientia.

e ☞ Pendebant intenti an
 nis propter annos. f. noe
 Cui planta pedi suis defe
 cerat annis parenthesis.

f ☞ Tollebat alebat.

Antraq;

Antraq; latratus capiunt:q; ad æthera mittunt
 Clamores, trepidantia currentia flumina uastos,
 Hinc^a timida cessere ferræ:uaga transilit arua
 Cerua rapax, lepores fugiunt:q; incermis ad ornos
 Dorcas:q; in densa latitant animalia silua,
 Hinc^b atq; inde canes animos ad tala remissos
 Pertentant:q; bella ciunt, hylæus^c hylæctor
 Pamphagus:atq; dromas, labros, cum la lape leucon
 Pœmenis q; uigilans pecudum tutament:acello
 Tū canache:similesq; furunt:chamq; arma ministrat
 Arma, arcum:pharetram:calamos cupbratis acutos,
 Cætera turba furit, falacibus impia saxis,
 Thesalicas mox ira deas, q; pugna furentum
 Turbauit:mitisq; sibi concordia missa est,
 Hocq; fuit pietatis opus:quæ cuncta refarcit
 Vulnera:quæq; pio lustrat mœstissima uultu,
 Ante omnes genitor lacrimis grandæ uis obortis
 Progreditur:tremulaq; manu, cum uoce, dirimit
 Fraternas acies, factoq; silentia signo
 Iussit:q; acrei dedit ipse sedilia saxi,
 Lassatis longe^d membris per flumina ripa,
 Hæc q; suis:audite omnes:audite parentem,
 A' quo tota orbis proles:q; uestra propago.
 (Vtraq; pars numerum demirabatur utrunq;)
 Vos omnes uno manantia flumina fonte
 Estis:q; ex uno nascentia corpore membra,
 Ipse ego principium uestri:deducitis omnes
 Hoc a patre genus, caro sit^e de carne propinqua
 Educta in spetiem chari genitoris eandem,
 QVÆ membra alterius non sint miserata^f dolentis,
 Cum pœna incuruat marcentes corporis artus,
 Tum genitor cham uoce monet, declarat eundem

a ¶ Hinc ob hoc.
 Rapax uelox.

b ¶ Hinc ex parte filiorū
 noe. Hinc ex parte filio
 rum cham.

c ¶ Nylæus siluestris uul
 silua.

Hylæctor latrator uulætor
 latro.

Pamphagus. i. totum cor
 medens dromas currens
 dromæ curius labros ima
 petuosus dicitur leuæo ca
 nis albus uulætor album
 dicit.

Pœmenis pastoralis uol
 uulætor pastorem dicit.

Aello impetuosus aella p
 cellam significat.

Canache a strepitu nome
 fumpsit uulætor strepitu di
 cit.

d ¶ Longe ualde.

Per flumina ripe. i. per ris
 pam fluminis.

Demirabatur ualde mira
 batur.

Utrunq; .i. solum & cham

e ¶ Sit pro est.

f ¶ Miserata additione
 vocalis pro misera uel
 uerbi pro verbo. paulus.
 Si aliquod membrorum
 patitur cætera membra
 compaciuntur.

Tum præterea.

a C Propter se iuxta se.

Esse sibi natum placido cui talibus infit
 Sermonem, et dextra propter se in saxa rediit,
 Hic sedet, ambo sedent, omnes et iussa morantur
 Iussa patris, genitorum; hæc pauca proteruo,
 Cham quid tota cohors diro furit effera dente
 Quid struis in patrem, quæ illa insana parenti?
 Quæ nunc arma paras? furor hic quæ incendia uoluit?
 Hoc erit hospicium? sic hospes ab hospite mentis
 Suscipit ingenuum? frater sic fratris amorem?
 Sic pater a genito? fili, non arma ministrat
 Impius in toruum: non ipsa leena, leonem

b C Atra arma.
 Armata dat audaciam.
 Hic in animalibus.
 Dele genaturæ.
 Ipsa natura iuuat pares
 quia similitudo est cause
 amoris.

Atra^b leo, lupus ipse lupum defendit: et armata
 Corporis auxilio: nec bos boue sternitur, OMNE
 Quod datur a simili trahit hic, de lege, fauorem
 Natura, iuuat ipsa pares: fouet atque sequentes.
 Te quæ iura mouent, filii? quæ causa nocendi est?
 Fratribus: et proprium telis uexare parentem?
 Nate patrem nescis? quæ tanta obliuio patrem

c C Præcordia appō est.

A^a genito amouit? quæ tanta amicitia natum
 Perdidit? ut patri genitus, præcordia, patris
 Tenderet insidias? o cœliso terra polorum
 O deus extruitor: uana o fiducia nostri
 Sudoris, falsi si talia^a præmia mundi,

d C Talia præmia, s. sunt

Te te persequeris fili, cum dira minaris
 In patrem fratresque tuos, aduerte quid instet,
 Filius in patrem moueat si bella, pericli,
 Dixit et articulis humentia lumina terfit.

e C Instet, quid imminet
 at, quid periculi sit.

Tunc genitus cham uoce patrem compellat iniqua,
 Incomptes et rabido citat hic sermone parentem.
 Quid tibi commerui genitorum? sim seruus ubique?
 Erraui innumeros, dimensis montibus, annos
 Pauper: et uos fratres, terræ cumulantur honore;

Ipsè

Ipse ego mendicis, duro cham solus in antro
 Eiectus latitat, nec sol, nec luna cadenti,
 Huic possunt prodesse homini, mihi nubila semper
 Tempora succedant misero, sed mitis^b iaphet
 Cuncta habeat, semh iustus item redolentia pratis,
 Quaeque iuuent natos, et pignora grata nepotes,
 Quae mea cura bouum iure hoc concessa paterno?
 Dic ubi sunt pecudes? facta est obliuio nostri
 Sola sed inuigilat tua mens, noe, fratribus, ergo
 Ipse ego mendicis multo peregrinus in orbe
 Degeneri iniustus, uariae mala bestia lingua,
 Da mihi quod nostrum est, nostri ne tela nepotes
 Hoc iure incurrant, sic te, sine^c fraude, parentem
 Agnoscam, et ueterem charo cum sanguine rixam
 Delebo e medio, liceat mihi uiuere nato,
 Me modo progenuit tua si substantia natum,
 Quas igitur pro parte boues, quae armenta minori
 Mi pater hereditauit, uix uerba reliquit.
TANTVM auri rerumque potest uesana cupido,
 Surrexit cum fratre lauam, nec defuit assur,
 Semh genitus, patruo cupido conuitia iactant,
 At contra, chus uerba uomit terrentia famam
 (Hircoso inflarat pallens discordia cornu)
 Ardentes trepidis aciesque instruxerat armis,
 Ni subito comitata patrem prudentia partes
 Sumpsisset, magnamque sequens concordia matrem
 Haec super imperium, baculum, sine uoce, senilem
 Erexit pia dextra noe, uox heserat aequis
 Faucibus, et nimio fuerat compressa dolore,
 Rursus ad arprocratem^e baculo, pater ipse scruo,
 Depresso sermone rediit, tum lumine toruo
 Plena uiris hasta minitans circumspicit arua,

a C Cadenti ruenti in pelus.

b Mitis irrisio est.
 Iustus & que irrisio.
 Cuncta. s. mitia.
 Pratis in pratis.
 luuent delectent
 iure hoc iure iure patet
 rio.
 Mea cura. s. est. i. ubi sunt
 boues. & armenta quae de
 disti mihi iure heredita
 rio.

c Sine fraude sed bo
 num & iustum.
 Charo fite dictum.
 E medio e communi sa
 cultate.
 Minori uiliori: & mino
 ris portiois.
 Mi mihi.

d Lauam & gomer fi
 lii fuerunt iaphet.
 Assur autem semh.
 patruo. s. cham.
 Cum fratre cum gomer.
 Chus primo genitus cha
 vomit uerba incöpte lo
 quen.
 Hircoso putido
 Trepidus festinus.
 Ni. nisi concordia sum
 pisset imperium super
 hac: & silentium imposu
 islet cum matre prudentia

e Ad arprocratem ad sil
 lentium.

Cuncta silent genitor gemituq; exordia sumit
 Talia, ducbat ueterem prudentia linguam,
 Nescitis filij: patris si filius hares,
 Vos omnes nostro prognati sanguine fratres
 Estisq; ex una trahitis radice fluentem
 Naturæ imperio, uitamq; pater optimus omnes
 Esse pares opibus faciet, qui sanguine nullum
 Discrimen patiuntur: habes tua munera iapheth
 Et tua semh, nostro uobis, sine fraude, labore
 Partailicet ueterem, sic stant mea uota, laborem
 Haud ego diffugiam uobis dare partibus æquis,
 Parte pari accipiat quæcumq; armenta sequuntur,
 Postq; frugalis facta est diuisio terræ,
 Ergo habere hæc arua procul, quæ limite longo
 Solis ad exortum tendunt sua brachia, consors
 Sit tua progenies terreni munerisq; semh
 Hæc armenta tibi uitam comitentur euntem,
 Cham medium seruabis iter, quæ cinthibus ardens
 Collibusq; fluuiis: multa q; feruescit arena,
 Hos ouium descende greges: totidemq; capellas,
 Hosq; boues curuo iungas, tibi munus, aratro,
 Occiduas cum patre suo iaphethica proles
 Obseruet partes: ubi sol uaga lumina condit,
 Sicq; pares fiant uno qui sanguine, rebus,
 Dissideant nec amore satispascuntur iapheth
 Hæc armenta pio: ne me pia deserat unq;
 Dextra iouis nam parua mora est, ut colligat artus
 Terra senis fragiles, q; iam peregrinus in oras
 Patris adæ accersor: uocat q; fidissima coniunx,
 Defecit natura parens: calor ipse reliquit
 Ossamocet phthisis: gemit halitus, omnia sordent,
 Lipsunt oculi, fauces sicantur, q; atra

a C Si filius ergo heres.

b C Sanguine sanguinis.
Vobis ad uestram utilita-
tem nostro labore.

c C Semh uocantis est,
Euntem fluentem.
Semh orientem.
Cham meridie habuit
iapheth occidentem.
Munus appo est.

d C pares fiant rebus q
pares sunt uno. eodem
sanguine.

e C Pio iapheth deest a.
f C Senis. semei.
Peregrinus. s. in mundo.
quæ est via ad patriam:
vel peregrinus. i. nouus
hospes quando ero in te
nebris.

g C Phthisis pulmōnis
exulceratio ex puita a
capite distillante.

Ora rigent macie, nares pituita^a fluentes
 Fœdat^{et} infano cibus est noua pœna palato,
 Vix manus ^{et} baculum gemit hæc, vix crura retentant
 Instabili deserta^b gradu ui corporis, herbam,
 Cuncta dolent, pe^{di}b^{us} non ire: quiescere corpus
 Nec ualet, insurgunt pauido mœsta omnia somno,
 Nox grauis: atq; dies grauior: mors una resolut
 Vinculat^{et} elapsos terreni carceris annos,
 Hæc^c sola a rapidis soluct præ cordia curis,
 Quid mihi cum mundo: quæ nobis gaudia tantum
 Mordaces^d curæ, gemitus, suspiria luctus,
 Lis mala, nulla quies, nec amor, discordia, fraudes
 Liuor edax, mœrorq; doli temptatio uani,
 Inuidia, horrifona per tot discrimina causa,
 Ac fraterna lucis: contagio^e magna nepotum,
 Bella dehinc tumido surgunt horrentia marte,
 Quid mihi cum mundo? calor hic, modo frigus inertes
 Reddit^{et} exanimos humani corporis artus,
 Peruigil^{et} cuiq; surgit labor improbus arti,
 Dira fames, pluita: nunc grandio increuerit, orbem
 Et modo puluercum præ grandi turbine perflant
 Flamina, fluctisonum terra^{q;} irascitur, æ quor,
 Fluctuat irato sæua ^{et} discordia ponto
 Sæpe arcam petimus timidi, ne flumina terram
 Rursus aquis superent: altis ^{et} montibus undæ
 Incumbant, fractis terreni fontibus arui,
 Iuppiter æthereum quamuis promiserit arcum,
 Fœderis: ^{et} uiridem raram frondentis oliuæ
 Gesserit optata mitis cum pace columba,
 Quid mihi cum mundo? spes nullat incendio mœsti
 Corporis: horrendæ mortis spectacula, tandem
 Nulla quies, mors sola quies, tum fidera cernens

a Pituita morbus ex ea
 taro proueniens grece
 phlegma.

b Deserta a ui corporis
 Corpus pedib^{us} nō potest
 ire nec potest quiescere.
 Vna sola

c Hæc. mors.

d Mordaces curæ cura
 rum proprietates.

Liuro inuidia.
 Inuidia odium: catenatio
 minatiuus est.

e Contagio appō.
 Hic in mundo.

f Peruigil labor & im
 probus cuiq; arti.

g Mœsti infirmi.

a **C** Orat Noé.

b **C** Quæ uiuentia. s. sunt
 .i. iis finem imponis quæ
 sunt uiuentia.
 Quid, ad quid, mortali-
 bus inter mortales.

c **C** Siccatur humore &
 arēt sine succo sanguinis.
 Atq; membra noe arent
 eum sint.

d **C** Euanuit ut umbra.
 Mortuus est Noe.
 Proximus celo .i. iustus.
 Atous innocens dicitur.
 Catarus filius iaphet al-
 ter pastor patruelis. atol
 & purum dicit.
 Campis per campos.
 Liber solutus: sine cura.
 Ludebat componebat cā-
 tus.
 Solutus sine corpore.
 Qui. s. carcer.

e **C** Ferat producat pus-
 dicum est mortalibus.

Ingemuit, ^a uocemq; graui de pectore traxit
 Grandæuus genitor: summoq; hæc pauca tonanti,
 Iuppiter, alii sono qui cuncta animantia iussu
 Perficis in species, et quæ uiuentia ^b finem
 Imponis, quid me miseris mortalibus ægrum
 Protrahis ut uiuam: carie conspersus ad umbras.
 Sponte sequor priscos, quantauis morte, parentes,
 Hanc animam fragili soluas à carcere, grandis
 Iuppiter: et nostros ocludas sine labores,
 Iam satis est uixisse tenus, cumulasse nepotum
 Ingenti populo terras: sic antur ^c aniles
 Humore: ac arent succo sine sanguinis artus
 Annorum longo, nec sint mendacia, tractu,
 Atq; operum nimio cum sint defecta labore
 Membra noe, multosq; miser tulit ipse dolores,
 Sola salus mors una mihi: quæ meta dolentum est,
 Dixit: et ut tenuis, ridens euanuit, ^d umbra,
 Tunc quidam seruabat oues in montibus altis
 Proximus hic celo, puero cui nomen atous,
 Semh genitus: pastor catarus patruelis et alter,
 Carpebat flores: et candida lilia campis,
 Interdum tenui liber ludebat auena,
 Interdum dulces ructabat amabilis hymnos,
 Ambo a tate pares: similes uirtutibus ambo,
 Ambo simul uidere senem: quibus, ille solutus
 Carcere terreno: mentem qui uinculati inquit,
 Viuite felices pueri: seruite tonantis
 Imperio, lis nulla ferat ^e tormenta, PVDICVM
 Subdere flammigeros animi mortalibus ignes,
 Ira nocet mentis: pietas durantia mollit,
 Noxia peccatum sequitur, dat uiuida doxam
 Virtus è medio, ueniat concordia uictus,

Hæc

Hac uirtute uigent pauca: et cumulantur amore,
 Plura sed oppositum^a minui: ratione paratis,
 Quenq; licet uesci: non pro ratione uoluntas
 Crescat in arbitrio, FACILIS damnatio uitæ^b est.
 Lucifer: et magni cœtus iam cultor olympi,
 Delicijs cecidere suis: qui crimine summo^c
 Inflati æterno posuere obstacula cœlo,
 Et cecidit communis adam pater, optimus adam
 Humani generis genitor: tum filius audax
 In fratrem: tum totus aquis: et fluctibus orbis
 Obrutus interijt primorum errore parentum.
 Vos ergo prohibete minas: et dira tonantis
 Telæ: nec insanum uomitenti præcordia uentum,
 A uobis^d nam uestra salus: et uulnera pendent,
 Venturum est commissæ suis cumulentur amicis,
 Ut pietas: ut uera fides: et gratia: uel pax
 Abscedant: fatuum fugiat prudentia mundum,
 Amplius et fatuo uirtus inseruiat orbi.
 Vah tamen erranti commissi iniuria, fletus
 Addet: et infœlix multarum angustia rerum
 Coget ad interitum miseros, sine lege, tonantis
 Viuentes, iusto fuerat quæ imposta nepoti^e
 Ut populo ferat ipse suo: cham natio iustos
 Opprimet: et subitis tandem quæ concidet undis
 Oppressa: hæc toti uoluit dominariæ orbi
 In linguas confusa sibi: dum mœnia summæ
 Ignotas ficerent subter cœlamine turris
 Lunari, ni uirgo iouem sanctissima mundo
 Parturiat: culpa cœno sine fine cadendum est,
 Sed mors unde orta est, uentura est uita: parauit
 Fœmina lætiferos delapsa in crimina fletus,
 Fœmina uitalem referet, uirtute triumphum,

a C Oppositum quæ est discordia.

Licet quemq; uescia

b C Vitæ animæ quæ uiuimus.

c C Summo crimine.

Cœlo æterno. i. deo communitis pater.

Aquis & fluctibus aquis fluctuantibus.

d C A uobis uestra salus & mors dauid animæ mea in manibus meis semper. Ancijs. i. peccatoribus. Vltim tantum q.

Vel etiam.

e C Nepoti suo. i. moysi cham nationis. ægyptii opprimet iustos. i. credulos iudeos qui tandem obruetur in mari rubro. Oppressa. i. ab undis.

Hæc natio uoluit dominari toti orbi. i. natio chaldeorum in edificatione habylonice turris.

Constata sibi in linguas prophetis cuncta sunt præsentia culpa propter peccatum cœno infernos

a Quando hæc serunt.
 b Vita viuator hidra
 Et qui. illius qui.

Iuxta se.
 Pater adam ad leuam ad
 sinistram iuxta leuam cum
 multa laude. Et quod & ipse
 esset pater humani
 generis.

d Hic pro ille in sedibus
 primorum parentum.
 Pili iouis postquam. post
 peccatum primi parentis
 seruauit iussa dei. quia
 isti fuerunt in limbo ubi tantum
 pena damnerat ad
 tempus.
 Contra e contrario restari
 di quos unde miserunt in
 tenebras dixerunt quod erat
 noc. proditor humani generis.
 Et humani sanguinis
 spreto.
 Dixerat iis demon. parentum
 thesis est. hac de causa quia
 non reduxerat omnes in
 arsa.

e Narrare suis patribus.
 Lares deest ad.
 Animalia et positio.
 Grandis fletus.

E' ligno mors atra sicut uiuacior hidra
 E' ligno adsurget (quando hæc, a præ dixerit alter,
 Hactenus ad idici) fuluo rutilantior auro,
 Vita b resurgentum uitali sanguine fabri
 Orbis: et auricomus qui dat uaga lumina cælo,
 Fatus hic aligero pectus tenebrosa uolatu.
 Mox adam elapso terris fuit ipse nepoti
 Obuius: et præssa ducens in tartara dextra,
 Contulit hospitium: iuxtaque in sede locauit
 Se pater ad leuam, simili magnumque parentem
 Humani generis multa cum laude uocauit,
 Cui genus humanum dederat quæ grandis alendum
 Iuppiter: a subitis: arca, et iustissimus undis
 Seruandum: toti fuit iste uicarius orbi
 Progenitor, destructor adam, seruator at hic est,
 Multa laudis erat nouus a hic in sedibus hostes,
 Primorum qui sancta iouis præcepta parentum
 Seruauere pijs, postque pater optimus adam
 Commeruit, mundi que patrem dixere penales
 Carceris obscuri, contra quos protinus unda
 (Dixerat is dæmon uitam clausisse parentum hunc)
 Misere in tenebras, quæ erat, dixere nefandi,
 Proditor humani generis, tum sanguinis osor,
 Interea redire domum, præ dulcis atous,
 Et Catarus: mirantur enim quæ dixerat umbra,
 Quo magis accedunt, fletus magis ingruit horror.
 Corda magis trepidant, rigidusque in corpore sanguis
 Diriguit, subita membra et formidine pallent.
 Non audent uocum causam tentare, sed ardet
 Cuique animus narrare suis, quod patribus, actum est,
 Ut patrios tetigere lares, mœstissima cernunt
 Cuncta domi, uolucresque uident, animalia cæli,
 Quadrupes

Quadrupedes mœrere simul, quos lesio grandis
 Nulla frētī oppressit, rapida seruavit ab unda
 Arca sed acry natitans animantia^a tecti,
 Replebat bos arua suo grauis, et mugitu
 Assiduo quærebat opem, pecus omne latentes
 Pectore promebat gemitus, nec pabula campis
 Carpebant mœroris oues formidine multi,
 Defuncto quærulæq; canes spiramine uitæ
 Hærebant mœrore seni,^b lachrimasq; ciebant.
 Lugendi in canibus spetiem^c cernentibus atram,
 E' socijs en una soror quæ ephseuia, ocellos
 Prodyt in fratres lachrimis suffusa nitentes,
 Hos totiens amplexa, patrem, clamabat, eundem
 Sæpe resumebat, mœstoq; cadebat ab ore
 Nec pater, et mœstæ non ulla silentia uoci
 Præbebat, sed sæpe pater, pater ipsa uocabat,
 Et tandem mœrore graui, uixisse parentem,
 Dixit, et horrissono fratres comitata sacello,
 Ecce, ait, hic^d genitor, fratres, clamauit, ab orbe
 A uita fratres iterum uocat, alma recessit
 Lux nostra, et mœstos fratres, pater optimus, omnes
 Deseruit, plorate poli, terra omnis, et aer
 Defleat, et meritos tellus diffundat honores,
 Quid mage desflendum est, quæ spes uictura cadenti
 Amplius est mundo: uiuendi et regula nostro
 Imperio detur, grandis, succurre, perimus,
 Iuppiter, et nostri accelerans miserere præ cantum
 Hoc opus est magni, magna hæc est cura, tonantis,
 Chære pater, rursum submisso protulit ore,
 Hæc q; oculos defleta pius, iam rauca resedit,
 Flent oculi, planguntq; manus, mœrentia plorant
 Ora, tonant simul atra hominum plangoribus antra,

a C Animantia, s. cuncta
 præter pisces.
 Acrit tecti, i. aeris, laues.
 & terre. Quadrupedes q
 cuncta aere fruuntur.
 Campis per campos

b C Seni defuncto spiramine uitæ.

c C Spetiem lugendi modum.

Ephseuia hoc nomen sonat piam.

Oculos nitentes suffusa lachrimis.

Modum lugendi semel illum.

Pater hoc nomen pater non cadebat ab ore sed sæpe resumebat.

d C Hic aduerbiu n est Fratres uocatiuus.

Fratres, pariter uocatiuus Tellus terrena animalia.

a Mugitibus quamuis
fugiant leones.

b Cauam cauam.

c Domum mortis.

Cuncti fletus nominatis
uus est.

Cura appō.

In saxum & montem end.

d Eulogus orat

Plorandum. s. est.

Profluuius & lacrimis end.

Lex. s. est.

Funere morte.

Motus rectus prima cau-
sa mortis.

In terram tellus secunda
causa.

Calor minuitur tercia cā.

e Ingenuus calor. i. natu-
ralis coquit humentia re-
rerum uiuentium.

Quæ sunt uiuentia quarta
causa.

Non uidebit me homo &
uiuet.

f Obtenebrat Aug. ani-
ma mea cur illam imnar-
cessibilem gloriā cernere
non potes certe est infir-
mitas corporis.

Alligat formam. i. animā.

Ad uoces rapidi currunt de monte leones
Bruta patris pariter miseret, mugitibus^a implent
Sidera: mox curuis foderunt montibus altam
In tellure cauam,^b iuxta gemantis oliuæ,
Et lauri placidam, ramis uernantibus, umbram.
Erexcere aras geniti: pars fundit odores,
Pars oneri incumbunt humeris, et inane cadauer
Ferre parat: damnantq; trucem, pia germina, mortē,
Ut tandem uenire domum,^c qua sauior ulla
Esse nequit, mortis. summo, de more, soluto.
Iustitio, fletus fecere silentia cuncti.
Eulogus ipse nepos, defuncti cura parentis,
In saxum, et montem lachrimans inscendit: et idem
Fecerat, admota cunctos mutescere dextra,
Tum gemitur: tum multa suo suspiria mœstus
Corde trahens: tergensq; genas sic plurima fatur,^d
Plorandum est pro morte patris: sed parcite multo
Profluuiio et lachrimis MED sum sapit aurea uirtus
Extrema hæc uitiosa fero (prudencia nulla est.)
Natura lex ista deæ: sit labilis a tas:
Motus hic est rectus uita: qui funere finem
Claudit: et in terram tellus æffeta calore
Rursus it: et primam cognoscunt corpora matrem
Nonne calor minuitur agens: minuitur agendo
Corporis ingenuus,^e uiuentium humentia rerum
Dum coquit: et melius, quæ sunt uiuentia terris,
Lumina quæ a thereas possint conscendere sedes.
Est igitur mors a qua solo commune periculum
Omnibus: et certa est cunctorum meta laborum,
Obtenebrat^f mentem fragilis caro, turbida nostris
Apparent diuina oculis, fert uincula corpus
Carceris obscuri, curuato ac alligat unco

Quæ

Quæ regit hoc, ^a formam, procul à tellure potitur
 Quo caret in tenebris, oculi caligine mentis
 Digesta, ueramq; ferunt pia funera pacem,
 Horum cura mali si non fœdaucrit annos,
 Et requiem longo præstant mortalibus æuo,
 Sic placuit qui cum Æta dedit, sententia talis,
PRINCIPIO quæ cumq; uigent, cum fine iugant,
 Omne quod est sub sole uirens mortale, propinquat
 Ut cadat interitu, sola uirtute perennes
 Dicimur, hæc sola est terreno nobilis orbi
 Quæ nescit diuina mori, sua mira sequentes
 Æternat, ciues ex diuo palmat honore.
CÆTERA sunt fraudes uanæ ex deceptio mentis,
 Ergo iouis certo sint nostra ^b hærentia uoto,
 Optemus quæ cumq; iubet, fugiamus ex ipsi
 Quæ negat omnipotens, uelle hoc, uelle illud, idemq;
 Inter nos sit nolle simul, pater omnibus ille est,
 Cessit ab assiduo gelidæ pater ipse, labore
 Imperio mortis, ceu uerba minantia mortem
 Iupitris in primum, si contra uota, parentem
 Morderet uctitum lignum, pomumq; negatum.
 Hic ualeat, longamq; habeat post funera pacem.
 Dixit, ex ingenuam rupit ^c dulcedine uocem,
 Ardet item fletus, clamor ferit æthera, currunt
 Ad tumulum sparsis neptes, de more capillis,
 Allidunt manibusq; manus, ex pectora pulsant,
 Diripiunt nitidos digitis, mœrore, capillos,
 Vngue genas fœdant, tumulto dant oscula, turpant
 Pulueris ora situ, nunc se amplexantur amaræ.
 Alternò amplexu, hunc ex curuantur in urnam,
 Fit graue iustitium, tandem cessere sepulchro,
 Et solum terræ iacuit putrere ^e cadauer,

a ¶ Hoc corpus, tellure a corpore potitur, libo, no quo.

Pia funera bene morientibus.

Et funera præstât mortali bus regem longo euo si cura mali non fœdaucrit annos horum.

Talis sententia placuit illi qui.

Quæcumq; omnia quæ uigent in principium, clauduntur sine.

Iugantur copulantur cum sine.

Terreno orbi, i. mundo. Hæc sola, i. sola uirtus.

b ¶ Nostra, i. uota. Velle hoc, i. meum. Velle illud, i. suum.

c ¶ Rupit uocem dulcedi nem, i. dulcem finem fecit Rumpere uocem est silere quamuis posuit p loqui.

d ¶ Amaræ amaritudine plenz nominatiuus est.

e ¶ Putrere ut putret a putreo.

a **F**unere morte genitoris. Humani generis non autem ad nepes refertur quia patruus siue auus dicere tur.
Quid boni.

b **O** fratres nos homines prognati ex una radice sumus: una propago prognata est ex uno parente.

c **C**apiamus iter quisque suum capiat.

d **A**d impia. s. verba surrexit furoris distenta plena.

e **T**ot reges lupos. Nec. s. æquum est.
s. Egit compulsi me ut seruirem iaphet.
Imperio ad imperium. s. iaphet.
Vel seruirem imperio iaphet.
Mi pro mihi iubere semih precepta.
Non nulla frena momordi quia nunquam fui seruus. non frena tuli quanto minus parebo fratrique patris cõtempis imperis.
Nulla. s. frena.
Mihi ad uotum meum.

Ad ripam rursus fratres uenere dolentes
 Funcere: sic nepes chari genitoris: et undas
 Euphratis: uiridiq; sedent in gramine cuncti,
 At senior semh uerba facit, stant auribus omnes
 Arrectis, audire boni quid frater in cruce
 Proferat in uulgu: seruantq; silentia uocis,
 Ille autem hos una omnes radice, propago
 Una sumus, fratres uno prognata parente,
 Creuimus in turbam, populi creuere, nec uno
 Amplius imperio serimur, diuisio mundi est
 A patre facta prius. Neq; enim subiecta uoluntas,
 Libera sed cunctis humanos possidet artus.
 Quisq; suum, capiamus iter uel si placet una
 Omnibus hic unam cingamus mœnibus urbem,
 Atq; amor in populo fratrum seruabitur uno.
LAUDANDA ē fraterna q̄es, cõcordia paruas
 Auget opes: minuitq; datos, discordia campos.
 Vis ea fatus erat surrexit ad impia frater.
 Infelix etiam uerba, minans distenta furore,
 Me nullus falsa arte regat: quis maximus urbis
 Rex erit extructa: regnum tot sceptraz nec æquum ē
 Tot reges nutrire lupos, tot pascere uentres.
 Nec regat æquales æqualis sanguine truncus.
 Ergo unus princeps: sed non ego frater iniqui
 Seruus ero fratris: non me pater egit iaphet
 Seruirem imperio: nec semh precepta iuberet
 Mi, patris imperium fugi: non frena momordi
 Nulla quidem strinxere meas in uincula fauces,
 Semper ego liber, semp mihi laxa uoluntas,
 Liber ego huc ueni, liberq; hæc arua relinquam,
 Liber ero ætherea donec mihi perfruar, aura,
 Ipse prius moriar: prius et me tartara claudant,
 Imperio

Imperio alterius miser hic ꝑ seruiat amens,
 Chamꝑ; iugo sua colla ferat:^a graue ducat aratrum,
 Qui poterit magnis nare hic sine cortice in undis.
 Quisqꝫ suum capiamus iter: monumenta, parentis
 Hæc data sunt nobis: et cætera turba secuta est
 Verba patris genitū. NAM. quæqꝫ similima trunco
 Germina sunt proprio: nec abest a patre malignus
 Filius in uoto: nec cætera turba nepotum,
 Dum traheret sermone moram, de montibus umbra
 Venit, et immensum tenebris sol occulit orbem,
 Discubucere omnes mensis: uaga præta fuerunt
 Multorum herboso, ꝑ grata sedilia, campo,
 Pars uiles fecere casâs de cespite uiuo
 Frondibus in tectum^b sparsis: pars fluminis alti
 More ouium iacere suis ad pabula ripis,
 Cæna fuit uilis, uento sale legumina, fructus
 Delapsi arboribus uento, uel poma bacillo
 Excussas: et manibus mensæ collecta secunda,
 Nulla caro, non illa domus, non abdita lustris,
 Non plumæ, non piscis ibi fuit aptus edendi,
 Pauperiem præbebat honor pro funere patris,
 Mæstitia indignos laute dedit inuida cæna
 Conuiuas, macræ primas, ea lurida partes
 Suscepit mensæ, quæ dispensauerat omnem
 Pauperiem: mensisqꝫ toros petiere relictis.
 Corpora^d fessa graui fuerant torpentia luctu
 Auræqꝫ irriguos suadebant sidera somnos.
 Somnus ubi a cæna mæstos inuaserat, illic
 Ægra quiescebant cunctorum membra: uel altis
 Collibus: aut siluis, bibula uel grandis arena
 Fluminis, ut pecudes, passim dum strata per herbas
 Membra cubant prætis: et corpora^e pasta quiescunt.

a Et Feret deto.
 Sine cortice sine admini-
 culo alterius hor. primo
 fer. saty.
 Cætera turba sequuta est
 Genitum genit orum.
 Nec cætera turba abest
 Occulit, absentia sua.

b Et in tectum substantia
 uum est. in tegmentum
 Pars iacere in ripis alti
 fluminis, more ouium ad
 pascua.

c Illa domus genitius
 est. non fuit inibi galli,
 narum caro.
 Non abdita lustris non
 ferarum leporis: & similia
 um.

d Et Corpora torpentia
 non autum
 mæstitia inuida dedit fe-
 cie eos indignos laute ce-
 ne pro lauta ea. mæstia
 fia.

Quæ mæstitia.
 e Corpora torpentia
 graui luctu fuerant pro
 erant fessa.

Vbi postqꝫ.
 Ægra mæstia.
 Arena grandis fluminis
 .Geuphratis.

e Corpora. sbrutorum

a ¶ Vitibus i vitibus
Prototropā prima vīna.
Tortīua vīna p̄tulo ex
p̄tilla.

b ¶ Gaudia & suspiria. i.
suspiriosa.

c ¶ Occulit comas de
p̄tilla tenebris.

d ¶ Vaga placētia.
Quisq; sibi trepidat: fugiunt uaga
flumina: montes
Exoptant, pueri plorant, armenta relinquunt
Per campos errare suos, quibus aruas bouesq;
Et pecudes curā fuerant: sit mentio tantum

e ¶ Intentio memoriā di
luuii.

f ¶ Natura quia diluuiū
luerat deo iubente.

g ¶ Sperare pro spera
bat: timebant.

Hic pro tunc.
A pluuia post pluuiam.
Et lux & luna: lux lunaris
Fragor strepitus
Arenae fluuiialis, vel fragor
pulueris fanior tamen
lectio sit arenae fluuiialis
quia iusta flumem erant.

Tempus erat, bromius teneras quo carpserat uuas
Vitibus, et nitidis fluxere prototropā uasis,
Vinaq; depresso tortīua ingentia p̄tulo,
Membra quiescebant dulci confecta sopore
Viuentum: nulla et mordebat cura nepotes,
Fusa soperifero sed corda papauere cunctis
Gaudia fundebant, pleno et suspiria naso.
MIRA quidem somnus inest et obliuio mentis.
Mox polus intonuit, mox fulsit et aetherae siluae
Ventoso timuere metu, mox luna tenebris
Occulit depressa comas: et in aere frondes
Coeperunt uolitare cauos: furit auster: et ingens
Fert nothus occēanas, deieclis imbribus, undas
E' caelo: surguntq; uiri: surguntq; puella,
Quisq; sibi trepidat: fugiunt uaga flumina: montes
Exoptant, pueri plorant, armenta relinquunt
Per campos errare suos, quibus aruas bouesq;
Et pecudes curā fuerant: sit mentio tantum
Mortis, et horrifoni p̄tē lapsa intentio fluctus,
Arcam omnes clamant: arca ipsa remotior altis
Montibus: aer cam firmauerat ardua sedem,
Nil erat auxilij: uana atq; pericla timebant,
Has pluuias: de decretis tonos natura, potentis
Non mundo iouis ira nocens: POST lucida solis
Lumina succedunt tenebrae, post nubila clarum
Tempora tempus erit, uanum sperare dolorem
Ergo ibi: nec tantū hic homines (sed bruta timebant)
A pluuia: et tenebris: et lux, et luna refulsit.
Inter ploratus: inter suspiria rumor
Ventorum cecidit, fragor et fluuiialis arenae,
Cesserunt pluuiae siluae nec p̄talia rami
Commiscent: tantum magni decursus inundat

Euphratis

Euphratis tumidas intendens a quoris undas,
 Lætantur: iubilant: gaudent ex omnibus omnes
 Immemores arcæ: metuunt^a et habere salutem
 Perpetuam, cupiuntq; die simul ætheris ortum,
 Præsserat hos somnus: gemitus fecere soporem
 Et trepidæ stimulata fuge pulsauerat omnia
 Ante ærumna metu nimium præcordia uili,
 Ergo iterum sternuntur humi, sopor irrigat artus,
 Cunctorum, et placida carpuntur membra quiete,
 Vidit adam primum patrem sincerus^b iaphet
 Mixtaq; diuersis simplex miracula monstris,
 Bestia corpus habens unum, caput extulit unum
 Multorum hæc eadem capitum, multo urbibus ore,
 Plura loquens uisa est longo teterrima collo,
 Illaq; distribuit toti sua brachia mundo;
 Miranti cui pauca pater prædixit in umbra.^c
 PROducet species q̄ multas auribus una,
 Iuit et ad cæcum, perfecto ænigmate, centrum.
 Iuit et ad stigias uitæ sopor^d inuidus oras,
 Tunc genitus super ista Noe miranda notabat,
 Quid foret hoc monstrum: species quæq; auribus una
 Accideret, multas species latura superbas.
 Dum uana ambiguo, uoluit discrimine mente,
 Lucifer occanis rutilans exiuit ab undis,
 Monstrarat roscum fugiens^e aurora cubile
 Lunares præmissa comas solaribus astris,
 Sole nouo: dum clara dies surrexit cois
 Partibus, et tumidæ siluerunt fluminis undæ
 Cum natis: horumq; satis genitisq; nepotum
 Dissonus à reliquis cham summa superbia longum
 Cæpit iter, qui dirus agens armenta: relinquit
 Germanos: fratrum nec erat sibi cura suorum.

a C Metuunt sperant acy
 rologia.
 Die pro diei.
 Gemitus fecere soporem
 præ lassitudineplorandi.
 AÆrumna. i.
 Lassitudo trepidæ fuge
 stimulata uili metu pulsa
 uerat omnia præcordia.

b C Visum iaphet.
 Bestia habens unum cor
 pus extulit unum caput
 hæc eadem uisa est multo
 rum capitum: & multo
 ore loquens plura tetera
 rimavno tantum collo.

c C In umbra i enigmatæ
 Enigma.
 Vna species producet
 multaspecies auribus q̄
 vna lingua diuisa est in
 multas.

d C Sopor inuidus quia
 somnus est imago mortis
 recessit ergo a iaphet som
 nus.

e C Fugiens roscum cubi
 le. Monstrarat præmi
 serat.
 Præmissa solaribus astris
 quia solæ ascendit aurora.

f C Cum genitis nepotū.
 Summa sup̄ctbia appō.

a C Ad ripas iusta ripas
Sudore cum sudore.

b C Quæ retinent quæ
habent principium occlu-
dunt & labores naturæ fi-
riæ. finem habent natura
liter.

Minimo vento.
Rigida pelle rigido corti-
ce quæ cadunt spontali-
casu sic nimio senio con-
fecti homines sine febre
obunt meliori morte
mereret.

Inde ex hoc.
q mortuus est cham.
Perit pro perit.
Maior. ferat ut seurent
mundo quia ere cuncti
in hoc conueniebant.

Audax imperium.
Nembroth.
c C Infirmæ imæ & huius
millis

Præcingere præcingebat
Marta tela.

d C Idæ siluosi montis.
Turbam potentem.
In numeris et populis end.
Altius superbus.
Auræ & os gentis. i. auræ
popularis.
Potenti manu.

e C Ad littora fluentis
aquæ. quibus. scilicet
i. uocauit lentiores.

Fluminis ad lapsum tendit, tentoria ponit
Fluminis ad ripas: postq̄ gregis agmen: et omnes
In longum produxit iter, sudore, nopotes,
Iam miser in multos uiuens proccesserat annos.
ET quia principium retinent quæ, sine labores
Naturæ occludunt, minimo uelut arbore uento
Poma cadunt rigida brumali tempore pelle,
Non aliter, sine febre, senem cecidisse parentem
Multorum errorum, meliori morte, putatur,
Non tamen inde perit fumosa superbia mundi,
Nec furor immensa liquit præcordia fame,
Chus erat: et reliqui quorum sententia maior
Sæuirent mundo: mundi q̄; nepotibus audax
Imperium, auerent, regerent, et protinus orbem
Creuerat hæc rabies: et in his prior omnibus ardens
Rex erat altisonans præ grandi corpore nembroth,
Omnia terrebat dominans, hic maximus orbis
Vir fuit infirmæ. tenuit tria iugera terræ,
Pectore uastus erat, nigra tonus ubere barba,
Sparsus et ipse comas uiridi præcingere myrto,
Interdum et nigra tumidus sua tempora lauru,
Martia et hic uergens oculos in tela rubentes,
Cursibus ac ueloxi aculoq̄; fugare fugaces
Arte feras didicit siluosa conscius idæ
Ut uidit creuisse homines: creuisse potentem
In numerum et populum: turbam, ditione tenaci
Altius accreuit sceptrum: magis auræ superbum
Osq̄; de dit gentis: posuitq̄; in corde, potenti
Subdere cuncta manu, sublimi et uertice cœlum
Tangere: et acrys occludere mœnibus urbem,
Altisona uocat ergo suos ad littora ciuis
Vocæ, fluentis aquæ, fuerat quibus altior ætas

Annorum

Annorum tractu, multa est reuerentia nembroth,
 Confedere uiri ripis fluuiialibus omnes,
 Teſta orni dederant, tribuitq; ſedilia gramen,
 Ille autem populo reſidens ſublimior^b omni
 (Corpore qui maior, ſaxo conſcederat alto)
 Hæc ait: o proceres ſanguis meus, utilis olim
 Res criti: in lateres terram formare iacentem,
 Materie et multos lapides formare tenaci,
 Grandia circuitu circumducantur et amplo
 Mœniantum ſenſim creſcant pallatia, turris
 Aſtra petat: noſtrum ſurgat memorabile nomen,
 Hic locus^c eſt ſediterra hæc eſt apta locanda
 Multorum imperio: quæ ſœlix habere glebæ,
 Flumine tum tellus præſtans nec plurima deſit
 Gloria ſiluarum: uideor ſentire ſalubrem
 Aera: et herboſos brutis cognoſcere campos,
 Cuncta decent hominis uitam: ſolatia præſtant
 Rura oculis: ſatis eſt uarios tentaffe labores
 Per ſiluas: per ſaxa uiri^a per deuia collum,
 Hic tantum ſit noſtra quies, labor utilis omni,
 Omnibus hic placeat quod ſit cõmune, **D**olendum eſt
 Quod commune malum: quid tantum errare per arua
 Proderit: et ſiluas nulli laudabilis error,
 Venturum eſt, errare uelint a ſemine quidam
 Hoc miſeri, a longo ſertæ propaginis æuo,
 Creuimus in numerum pueri, teneræq; puella^e
 Prægnantes: nequæ untq; ſenes graue^f fere laborum
 Dura per arua iugum: camporum munera: fruges,
 Atq; uagi neſcimus opes, quæ gloria noſtra eſt,
 Multiplices erraſſe uias, uidiſſe tot orbis
 Arua ſatis fuerit, licet his requieſcere campis,
 Et proprios habitare lares, non luſtra ferarum,

a Nembroth datiuus e

b Sublimior omni po
 pulo.
 Conſilium nembroth.
 Olim in futurum.

c Locus hic aptus eſt
 locande ſedi.
 Multorum imperio. ſ. u
 multis dominantur.
 Præſtans. ſ. eſt.

d Viri uocantis eſt
 Collum pro collium.
 Omni. ſ. eſt.
 Tantum errore nomen eſt.
 Serte propaginis ſimilis
 tudo eſt a longo æuo
 poſt multos anno.

e puella. i. uirgines.
 Prægnantes nuptæ.
 f Graue iugum. i. pondus
 grande.
 Vagi errantes.
 Opes camporum.
 His in His.

Sanguinis humani genus hoc habitabit opacas
 Cerua fugax siluas, lepores dumeta leuesq;
 Obseruent: longosq; ursi fera^a bruta: recessus,
 Stabit in urbe uirum populus decet aula puellas,
 Arua feras, urbs alta uiros, umbrosa leones
 Silua quidem lybicos, dona et sanctissima templis
 Conueniunt, rapidis tendantur retia ceruis,
 Dixit: et clato surrexit corpore nembroth,
 Sermo uiris placuit, quorum mens altior annis,
 Incubere luto, lateres fecere tenaci
 Materic: et magnam circundant mœnibus urbem,
 Prægrandem babilona uocant, dein mœnia surgunt
 In turrim, cupiuntq; suis educere cælo
 Viribus: et uasti maior fit machina mundi,
 Se deus opposuit: cecidit mens uana superbo,
 Sermo prior perijt, nocet ipsa superbia cunctis,
 Grandis et unigenæ^b facta est confusio lingue.

a ¶ Fera bruta appō.
 Populus multitudō.
 Virum uirorum.

b ¶ Vnigenæ lingue quæ
 erat unius idiomatis tan-
 tum.

Ioannis marie uelmatij bagnacaballi Chris-
 teidos Liber Sextus Explicit.

ARGUMENTVM VII.

Septimus in mundi uarios disseminat orbes :
 Cultores: magna quibus hæc confusio turris
 Facta erat in linguas, facinusq; ac reuit in orbe
 Turpe nimis: temnuntq; uiros, mala germina, missos
 A' ioue, sicq; ioui iustas fudere querellas
 Virtutes: statuuntq; iouem coniungere terra
 Consilio, quam uita regit, tum uisitat orcum
 Angelus, huic fundit fidentia dido querellas.
 Seq; a quam iactat matrem præbere tonantis,
 Virgo iouis tandem genitrix iessca probatur.

Statuunt consilio.

a C Terre quâ uita regit.

b C probat approbat.

IOANNIS MARIE VELMANTII
 bagnacaballi ad Dominicum Reuerendissimum
 officensem episcopum Cardinalem tranensem
 cristeidos Liber Septimus Incipit.

A Lingua sextus est.
 Prima ab origine.
 genus uarietatem tot ho-
 ras requirere gens illa di-
 spouit & tot regna genti
 sue. i. populo suo quot lin-
 gue fecere genus: & ser-
 monis uarietatem quod
 factum est.

B Nouum uel magnum
 uel non amplius reatum
 Mens hominis homo p-
 cliuatur peccato ratione
 materis & corporis inci-
 tamento quia corpus q-
 corrumpitur aggrauat ani-
 mam.

Viuenti terre. i. homini.

ORDO

Illares quæ est proxima
 terræ uiuenti magis est ro-
 bore. i. plus potest aliis
 elementis. quamuis sit mi-
 nus nobilis. s. terra plus
 potest in homine q- cæte-
 ra elementa.

Vt quantus.

C Facienda sensus est
 ne q- quæ faciendæ erant.
 & q- lapsura erant in ma-
 los usus fuerunt ignota
 deo.

Orbis. s. homo.

Duces decreuit deus dare
 duces quibus homo dæ-
 ret honorẽ. & omni na-
 tio intendere illorum præ-
 cepta.

Duces ad iussa appositue
 duces humane proles ad
 iussa parentis etherei.

Motibus orbis mundi ui-
 tibus graui seuera & sua gra-
 uitate.

Sedenti mudo in tene-
 bris & morte. i. in ubra
 mortis.

AM Grandem babilona manu
 gens dira potenti
 Formarat: rutilis turrimq; educes
 rat astris,
 Diffusa in uarias cum lingua^a ab
 origine uoces
 Disposuit prima, tot regna requi-

rere genti

Quot linguæ fecere genus sermonis, et oras,
 Non cecidit peruersa tamen, sine fine, uoluptas
 Vsq; nouum^b tentare nefas, crude scere mundo.

PRONA malo mens est hominis, scilicet amoris,

Robore uiuenti magis est quæ proxima terræ

Res ut clara minus: pars hæc terrena molestat,

Quotidie longos peius transitur in annos, **RA**

Semper et humani fumosa superbia mundi

Auget opus: uasta nimium fiducia mentis

Vertitur in prædam: nec enim faciunda^c tonanti, **2**

Inq; usus lapsura malos ignota fuerunt.

Consuluit præbere duces, quibus orbis honores

Et daret: et quorum præcepta intenderet omnis

Natio: nec fines præcepti abrumperet ullus: **A**

Misit abraham: natumq; duces ad iussa parentis

Ætherici humane proles: magnamq; nec potem; **2**

Qui uastum mundum regerent: et moribus orbis

Obstarent uirtute graui, qui lumina uitæ

Præberent mundo, in tenebris, et morte sedenti **2**

Audiuere

Audiuere patrem pauci, credamus, abraham
 Et minus^a a magno fertæ propaginis æuo
 Suscepere bonos, inter miracula, fructus,
 Addidit ex mosen, qui magna uolumina legis
 Attulit in mundum, qui tot miracula mundo
 In uirga ostendit, qui signa horrentia regi
 Prodidit: ex ducibus saxo ex sibi corde refugit
 Credere: nec serpens mouit mutata bacillo:
 Nec baculus serpens: non musca exterruit, orbem
 Ægypti crucians: non rana: nec ipsa locustas
 Ægyptus timuit: non peste excanduit atra,
 Cor dederat durata fulex: sed turgida^b tandem
 Æquora merferunt equites, dira ultio, magni
 Iudicis: ex totum sedarunt fluctibus æstum
 Regnandi in miseros (qui tam uexarat apellas)
 Ultrices undæ, tum libera facta potestas
 Habreis: non seruus erat: nisi criminis, a ser.
 Pectandi haud cessit furor ille: inuaserat omnem
 Dira lues mundum, uoto nec stabat in uno,
 Saturnus diuinus erat, tirinthius alter
 Rex erat in castris, diuina oracla petenti
 Certus^c apollo dabat, iuno saturnia regnum
 Fecerat in populis, ex troiæ irata fatigat
 Troianos, quippe alma ceres mortalibus offert
 Camporum prægrandis^d opes: uenerisq; uenustas
 Sola fuit: multosq; deos gens improba multis
 Urbibus aiebat, uituli creuere dolores,
 Cum scalpta^e in saxo diuina uolumina moses
 Frangeret: ex cineri uitulum mandaret, ex undis
 Funderet, erranti populo præberet ex haustum,
 Ne rueret, sine lege furens electus ad umbras
 Inferni populus, geminas in monte tabellas

a Et minus suscipere bonos fructus propaginis fertæ a magno euo. s. isaie & iaco & descendenti ab abraam. Regi pharaoni. saxo & corde, corde saxo. sibi. l. moysi. Orbem ægypti regionem. Excanduit palluit. Æquora merferunt exo. 14. Dira ultimo appositio. ORDO. b Turgida æquora appositio dira ultimo magni iouis merferunt equites. Et ultrices unde sedarunt æstum. l. cupiditate regnandi in miseros iudeos qui æstus tantum apellas uexarat. Afer iudeus in communidest iudei non erat amplexius seruis ægypti nisi peccati quæ prior seruitus. c Certus infallibilis. & ueridicus. d Prægrandis ualde potens. e Cum scalpta exo. 31. cap. dedit dominus moysi duas tabulas lapideas dei digito scriptas quas confregit quia adorauerat vitulum exo. 32. iratus cõbussitq; aureum vitulum: & vsq; ad puluerem conuertit. quem in aqua sparsit. & ex eo filius israel potum ministravit, & dedit.

¶ Præcepti decem exodi
39. tria prima tonantē
impiciunt quæ sunt ad hos
nozem dei.

Sequētia uero septē sunt
ad proximū obseruandū
b ¶ Ab re: sine causa quia
licet iurare per deum in
causa.

Vili a vili a mæchanico.
Sine fraude propter patri
monium suum sed amore
pio filiali non seruii.

Umbra in obsuero.
c ¶ Superbo repugnantē
d duro.

d ¶ Clancore tubarum
iosue. in uoce dei iosue
circuluit ciuitatem hieri
co buccinis consistētia
bus septimo circuitu &
statim urbis moenia cor
ruerunt. & solo æquata.

Triste scelus iosue iussit
iosue lapidari achas ve
purgaret israel de anathem
matei & placaret deum quæ
achas intulerat pallium
cocineum. & ducentos
scelos argenti tezulamq;
auream quinquaginta sic
clorum quæ omnia deo
dicata erant in euerisione
hierico.

Miserabilis acham genis
tius est. triste scelus a
cham.

Quo. si scelere iuppiter ar
dens erat ut daret tormen
ta in populum.

Qui iatus .i. qui achas
scelus a charmo rapuit am
pla spolia distracta, rapta
tenaci manu e sacro loco
Glamq; Hostibus urbi .i.
hai gentius est.

Hostibus. si isae iris qui
succenderunt urbē iosue
8. iosue per in fidas coc
pit hai posuit enim longe

Ipse sine impleuit digito, sermone salubri,
Atq; dedit præcepta decem^a signata tabellis
Omnipatris, quæ iussa homini diuina superbo
Non stomacho spernenda leui, tria prima tonantem
Inspiciunt: uiuum septem ipsa sequentiâ mundum.
Tantum unum uenerare deū, nō quattuor, aut tres,
Nec deus inter sit deiuri faucibus ab re,
Luce sacra uili cesset tua dextra labore,
Afficias et honore tuos, sine fraude, parentes,
Non perimas quenq; tetra et fugienda lauernā est,
(Quam populi fecere deam rapientibus umbra)
Non mæchus, nō testis crīs pro munere fallax,
Alterius non nupta tibi, non hospitii et res
Optetur, magni sint hæc præcepta tonantis,
Sancta tulit moyses populo præcepta superbo,
Moræ recusantum duras ceruice catenas,
Spernenti et rigido sine pondere pondera collo,
Nec quicquid pia iussa dedit minus uilis ætas
Surgebat ceruicis erat gens illa proterua,
Additus et mos seruus, post funera tanti
Auctoris legum, iosue, clancore^a tubarum
Qui cœpit magnam, delapsis mœnibus, urbem,
Purgauit qui triste scelus, quo iuppiter ardens
In populum tormenta daret, miserabilis arbaz,
Qui iatus a charmo rapuit spolia ampla tenaci
E sacro distracta manu, clamq; hostibus urbis
Dantibus insidias, flamini crudelibus hai
Succendit simulando fugam certaminis auctor
Qui fuit in pugna nec se considerare bello,
Quinq; duces uicē regali sede potentes,
Vir fortis iosue, cuius præcepta fugaces
Solis equi et tacita luna surgentis in umbra

Audiuit

Audiuit facies: nec sol tentauit ad undæ
 Oceanæ transire lacus, nec surgere ab undis
 Oceanis phœbe, stellis comitata coruscis,
 Longa dies fuit illa ducis: nimis atra cadenti,
 (Nimirum totus fama hac exterritus orbis)
 E' cœlo in pluuia: ex saxo ex grandine turpes,
 Militiæ regum, quorum demissa potentum
 Colla præmi iussit pedibus, quis prima potestas
 Bellandi commissa fuit, de in stipite figi,
 Hic macedam: regemq; ferit mirabilis arte
 Et pugnae ingenio iosue, cui sidera magno
 Et mage dextra iouis fautrix in tela fauchat,
 Extremum clausere diem post talia summi
 Fata ducis, grandis populo surrexit iudas,
 Vir fortis iustus: patiens in prælia ex audax,
 Et gedeon ad bella ferox, cui pauca uirorum
 Adsitens, amalech, madian superauit ex hostes
 Ad flumen selecta manus: iouis omnibus alma
 Iudæis pietas, præsentia numina uultu
 Conspicuo monstrabat amans: ut in omnibus ardens
 Sanguinis hebræi: tamen hos durissima ceruix
 Flexit in aduersum: reuera, ne turpis apella
 Prodiret: plebs cæca baal colit, impia turpe
 Delictum accumulata: nec lege accenditur ulla
 Ad mores: cultumq; iouis: pro lege uoluntas
 Norma erat in uotis: creuere incendia carnis
 Renibus: ut raptu uellent connubia, uirgo
 Nulla esset, tuta quæ tunc floreret in aula,
 Vi strages uidere truces, bella horrida, pugnas
 Innumeras: urbesq; solo: tum incendia: flammæ,
 Æquatas: multosq; dolos: ex ad arma latentes
 Insidias: susumq; nimis pro nocte cruorem

ab vrbe militum insidias
 ipse autem ascendit cum
 multis ex aduerso, popu-
 lus haec exiens persecutus
 est iosue simulantem su-
 gamita ut nullus in ciui-
 tate remaneret: cumq; pro-
 cul popularis exercitus
 eet ab vrbe ista die ciuitate
 ingressæ illam succedunt
 Author certaminis.
 iosue.
 Simulando fugam nec se
 considerare bello.
 Quinq; duces iosue
 quinq; reges interfecit
 iosue: eosq; suspendit sus-
 pinq; stipites fecit.
 Adonisedech regem hie-
 rusalem.
 Chan regem hebron.
 Pharam regem hieri-
 noth.
 Iaphiz regem lachis
 Dabir regem eglon.
 Hi quatuor posteriores
 iuerat in presidium ado-
 nisedech timentem nimis
 iosue q; destruxerat hieri-
 co & hai: & gabonis.
 te cum israel credere con-
 iuncti erant: frause ne oc-
 ciderent ab eis iosue. 9.
 capi.
 Solis equi iosue præci-
 piente sol & luna steterunt
 donec uleiseret se de ini-
 micis suis cõtra p̄dictos
 reges quinq; sol enim nõ
 tentauit occumbere. Et lu-
 na nõ tetauit resurgere & nõ
 nocti obseq; illa dies fuit
 longa duci iosue: sed teter-
 rima cadenti ex exercitui il-
 lorum regum.
 E cœlo in pluuia iosue
 dum pugnaret iosue cõ-
 tra illos reges deus pluit
 lapidibus & plures peres-
 mit lapidea grandine, &

hostium gladio.
Militie cadenti saxo 80
grandine .i. grandine sa-
xæ in pluias.

Colla premi iussit iouie
iussit principibus sui exer-
citus imponerent pedes
supra colla regum dein
figerent illos in stipitibus
Macedam iouie eodem
die cepit macedam urbem
& premit eius regem.

Arte: & ingenio endiadis
est huic enim caeli 82 diui-
na manus fuitbat.

Fata sumi duces post tertia
clausere extremum diem
uel fata clausere extremum
diem duces.

Iudas machabeus iudi. piri-
mo.

Gedeon cui pauca manus
virozum iudi .6. & iudi

.7.

In tre ceteris virtus q labue-
runt aquas liberabo vos
& tradam in manu tua
madian. omnis autem res
liqua multitudo reuertat-
tur in locum suum fuerunt
tantum trecenti uiri quis-
bus gedeon uirtute dei
superavit madian: & eius
exercitum.

Recta suia. Apella sine
pelle circuncisus.

Baal iudicum .8.

Cultum ad cultum.

Vlla lege nec moisis. nec
naturæ.

In uotis in desideris. quia
seruebatur uoluntate non
lege ergo pro lege erat
norma in uotis.

In tata gula.

Vt quantus.

Pro no te concubitus. i.
pro concubitu noctis tra-
sponsita ditione.

Hospes necia foret iudici

xix. leuite cum uxore sua

Concubitus a cum necia foret miseri hostiis hospes;

Luxuria stimulo: captam quoq; fax deris arcam

Viderunt: his nulla tamen compassio regni,

Atq; timor nullus fuerat crudelibus ausis

Omnibus intenti sæuarum more serarum,

Viuebant uitam, doluit faber optimus alta

Grandis in arce politeriæ: et iustissimus ultor,

Non mores cessasse malos: non crimina magnis

Vrbibus imminuit: uelut hic a fonte b minores

Ad riuos, uenisse, locis absentibus urbi,

Vallibus et modicis illuc, ubi fortis aratro

Parua manus stabat: pecudes et albat inertes,

Omne nefas ardens totum repleuerat orbem,

E' cœlo uenit dauid, domus apta decore

Virtutis: diuina manus quem miserat orbi

Oxi duo, hic esset mundo futura cadenti,

Lux foret in tenebris, et seculi forma futuri,

Virtute hic magnus dauid, quem iuppiter ad se

Elegit comitem secreti numinis: atq;

Narraret miranda iouis, per deuis, et agros

Cogeret errantes pecudes, alcretq; reductas,

In puero monstrauit iter, sibi grata futura

Ætatis diuina manus: cui pugna golian

Et fundas: et saxo uictum mucrone fatetur,

Magnus honor pueris: magni cui gratia cœli

Aspirat: sanctaq; uirum pater optimus urbe

Donauit: regemq; unxit, qui ad pascua pastor

Ex causa duetabat oves: et paucrat herbis,

Quæ gregibus mirum miræ uirtutis odorem

Reddebant, floresq; uagos: et muncera, fructus,

Huic tamen errauit semen. SINE crimine tantuz

Iuppiter: et quos hic supra ma sede locauit

Ammonc

Ammone est compressa soror: qua filia uatis,^a
 Filius ille fuit fraterna cæde præemptus,
 Absolon, imperium: nulla formidine patrem
 Persequitur cupiens: dedit et cum sanguine pœnas,
 Nec fœlix diuina manus quem fecerat olim
 Fœlicem, uixit, b nigranti turbine mundus
 Extat: et horrifonos præstant horrentia fluctus
 Æquora. SOLA quies superis, mortalis ubiq;
 Et cadit, et surgens iterum, nisi numina, c casus
 Suscipit, ac celerent uiuas, et gratia uires
 Rex^d quoq; deliquit, quem diua superbia lato
 Inflauit stomacho: quem renum incendia flamma
 Vserunt succensa graui, mucrone corusco
 Incubuit dirusq; neci, lupus ille flagellat
 Iuppiter at pecudes rapido sub crimine, morbo
 Regis, et illuices populos inuaserat omnes,
 Hac in strage minor gelidas mora traxit ad urnas
 Innumeros nullæq; dabant solamina uires
 Sanandis medicina suis autoribus obstat,
 HVMANI e non æqua pedes iouis arma minacis
 Vlla ausint uitare fuga, cum possit ubiq;
 Nam senium dauid rapuit sua lumina terra
 Condidit: et salomon patri successor ab omni^f
 Dicitur imperio primus: regnator et urbis,
 Huic populi parent: mundi sapientia fertur
 Terreni salomon, cui nulla æ nigmata nodis
 Dura fuere suis, qui sancta uolumina morum
 Edocuit, mirisq; modis prouerbia dixit,
 Hic magni secreta poli, magni ætheris orbis
 Sciuit, et aduersis g cælorum cursibus astra,
 Quæ tellus, que pontus habet uiuentia: uel quæ
 Vitali creuere anima, si credere dignum est,

hospitati sunt asene de
 monte ephrain in gabaa
 sed illusa uxor tota nocte
 a uiris ciuitatis mortua
 est, quam uir suus in .xii.
 partes diuisit & in omni^e
 terminum israel misit.
 quod cum uidissent ex
 clamauerunt omnes
 propter turpe facinus
 egressi autem filii israel
 contra tribum beniamin
 eos omnes gladio confes
 cerunt iudi .xx.
 miseri hospitis infœlicis
 senis & meretis propter
 turpe facinus. & uiolenti
 facta domui sue & peregri
 ne.

A fonte sicut a fonte de
 currit aqua ad minores ri
 uos sic ab urbis ad ru
 ra longe femora uicia ue
 nerunt.
 Illuc .suenisse. f. ad loca
 urbi absentia: & ad modi
 cas ualles.

Ardens uigens
 Per deuia & agros endis.
 per deuia agrorum aut de
 uios agros.
 Cogeret congregaret.
 Diuina manus i. potetia
 sed pro potetia pietas po
 nitur monstrauit iter su
 ture ætatis sibi gratia. f. q
 eēt sibi gratia uita & ætas
 dauid.

Sancta urbe hieruslem.
 Virum. f. dauid.
 Vatis prophete dauid.
 Ille. sammon fraterna ce
 de que frater absolon cō
 fecit gladio. ii. reg. c. i. 3.
 Nec uixit felix dauid.
 Nisi numina & gratia. f.
 dei accelerent uiuas uires
 Rex dauid,
 diua superbia uel luciferi
 uel quia superbia se deam
 facit.

Rapido morbo.

Qua q. alios latuere uiros, patuere potentia
 Ingenio, humenti cuius sapientia ab austro
 Reginam^a traxit, mirantem ænigmata, mores,
 Doctrinam uitæq; modum, problemata, sensus
 Nectarei sermonis, item proverbia, templi
 Structuram, diuina etenim pallatia, regis
 Diuitias, urbemq; ^b dei, tot muncera, seruos,
 Ancillas, charasq; tori, sine dote, puellas,
 Connubio regi q; datas, uiridantia tante
 Arua domus, cuncti generis tot fructibus hortos
 Ingenio insertos, arte, et mirantia et inter
 Fœmina corda paucis humana silentia rupit.
 Nimirum tibi rex maior sapientia facta est,
 Quam rumor nostræ, multus qui se auxerit auri,
 Errauit^c salomon fatuus crexerat aras,
 Dysq; nouis piatuta dedit, prudentibus amens,
 Apparuit salomon, dum dira incendia uiuax
 Cæcus^d alit uenis; et tela cupido ministrat,
 DECIPVla adlectas; et fœmina dulce uerentia est,
 Fœcaq; mortales hic qua necuntur ad orcum,
 Rex quoq; accessit salomon roboamq; ministrat
 Imperium; gemina; q; tribus tantum ipse coerect
 Seruitio, reliquas dira diuione refrenat
 Hieroboam, creuitq; malum; discordia feruet,
 Seditio, inuidia stimulus, mala cuncta; superbis
 Bella tument; iræ; uituli creuere dolores
 Ingenti distenta dolo, quem fuderat ardens
 Inuidia, et turpi fornax sanctissima propter
 Munera prima uo^f tunc concurrentia templo,
 Deterior sed uita sequens, quæ cessit ab omni
 Cælorum cultu, saxi, et prona figuris,
 PECCATIS aduersa^g uigent, delicta sequuntur
 Carnifices

a Regina mathei xii.

b Vrbē dei hierusalē.
 Sine dote concubinas.
 Connubio q; datas. vxor
 res.

Inter corda mirantia
 dum miraretur.

c Error solomonis.

d Cæcus amore irritus
 alit incendia in uenis
 vel dum cupidō cæcus vi
 uax igne quo amantes
 vent alit dira incendia.

e Seruitio obedientie,
 ad seruitutem.
 Hieroboam idolatra.

f Primo templo
 salomonis.

g Saxi & figuris end.

g Aduersa propter pec
 cata ueniunt aduersa.

Carnifices: pœna: ferrum: fera uincula, et ignes.
 Verbera, clamores, tum iurgia: morsq; pudorq;
 Iuppiter iratus culto pro errore, ^a superbum
 Cum tota babilone ducem ^b sanctæ intulit urbi,
 Arma parant equites: et bella horentia gliscunt,
 Obsedere urbem, ^c cœperunt mœnia, templum
 Diripiunt, stragemq; ferunt, cum sanguine: seruos
 Fune ligant: seruasq; duces fecere puellas,
 Sancta sacerdotes linquunt, sola arma reportant
 In patriam belli laudes, et laeta triumphat
 Tota cohors, babilonq; capit rumore trophæa,
 Sanguinis hebræi refrens spolia ampla secundo,
 Hinc lacrima: hinc luctus, illic noua gaudia, quando
 Hoste ^d hostem pugnat, quos sola superbia rexit,
 Ac ueluti in uolucrem uolucris, cum mittitur altum
 Acra stringentem gemina à mortalibus ala,
 Nec fuit immunis babilon, ne crimine magnum
 Fœdasset populum tantum confusio diuom
 Creuerat in uarios, porrum hic: et pectore cœpas,
 Ibida et alter amat puro, uel in æquore piscem,
 Atq; canem coluit babilon, quæ euphratica tellus,
 Rex in mente tumens operoso crexerat auro
 Ingentem ^e statuam: toti et præceperat urbi,
 Ad lituis: sonitumq; tubæ qui in corde superbus
 Pronus humi non uota ferat: non pronus adoret
 Effigiem, fundatq; præces, fornacis in haustum
 Ructantem flammâs pedibus uoluatur ^f et ignes
 In cælum crectis: aura mittatur et orco
 Ex ista: qua uiuit homo: sententia fallax
 Hæc fuit in uerbo ^g. DV RVM est cõtendere cœlo,
 Et stimulum tentare pedis uibramine tauro,
 Et fatuo impulsu, mollis q; torreat unda,

a ¶ Pro errore pro idola tria.

b ¶ Ducem. i. regem babilonicum.

c ¶ Urbem. s. Hierusalem. Duces fecere.

In patriam in siriâ in babilona.

d Hoste babilonico. Hostem iudeum pugnat oppugnat quos. s. hostes babilonicos & iudaicos a mortalibus mittitur.

Ne fœdasset q non fœdasset populum.

In uarios. s. ciues.

puro pectore toto corde quantum deciperetur.

e Ingentem statuam das niel. 3. pceptu nabuchodonosoris.

f Voluatur in haustum fornacis ructantem flammâs & uoluatur in ignes erectis pedibus in cælum & mitatur orco ad orcum ex ista aura qua uiuit hō,

g In uerbo in præcepto Durum est in stimulum calcitrare ad uen. 8.

a **W** Quis a quibus.
 Ille pavit se uento qui nisi
 ni ferens tenuit pallata pe
 ctore superbia.
 Auctu quia urbem auxer
 rat.
 Quo crimine appō quod
 felus.

b **W** Peccasse hominem
 quia cum quis cogno scit
 errorem suum & dolet et
 ficitur homo qui prius
 erat bestia.
 Muneribus danielis .4.
 cap. peccata tua elemosis
 tuis redime. i. te peccatorē

c **C**onfusam promiscuā
 spretio sacello.
 Frenauit uendi.
 Spiritus uoluntas cupide

d **E**xstructis mensis da
 pibus lautis.
 Comunt ornant argento
 & auro miro artifice. mi
 ro artificio.
 Magna templo i iouis
 e Domus ampla regis,
 ubi maior est in aulis iuis
 impletur que iam susce
 perat ciues ad concilium.

Hume et etq; q ignis edax, contraria sunt ha c
 Natura, deus ipse potest, incendia flamma
 Fornacis periere uiris tribus a stus, et ignis,
 Ac odor in pœna, quis a spernebatur imago,
 Scq; tumens uento pavit, pallatia grandis
 Qui tenuit ditione nini, q robore magnam
 A liger in uentum maiori et pectore: et auctu
 Formarat babilona suo, quo crimine bobus
 Amissa ratione suis se miscuit amens
 Herbosos pascebat agros: et pabula donec
 Pœnituit peccasse b hominem, commissa refrenans
 Muneribus, quæ danda inopi ueniamq; petiuit,
 Extremum: clausitq; diem se pace locauit,
 Quem mala pœnituit tot commississe superbo
 Ciuibus exemplum commissi pectore: et urbi
 Balbasar imperio succedit hic impius omni
 Crimine fœdauit gentem, delubra prophanat,
 Confusam e exercet uenere, iusta, impia demens
 Impia, iusta miser faciebat, ab ordine legis
 Cesserat: ut spretio laxaret frena sacello
 Viuendi: infandis et tantum intenderet aris,
 Spiritus hunc neq; uentri parere nefando
 Inuasit: regni proceres ad pinguia primos
 Exstructis a dapibus, lautis conuiuia mensis
 Inuitat: par nanq; pares trahit ipse triumpho,
 Aulcis miro diuina palatia pictis
 Artifice argento comunt ornantur et auro
 Murorum facies: et regia tota coruscat
 Lumine splendentis gemmæ, funduntur odores
 Vndiq; secum magno fierent solemnia templo,
 Conuenere duces regni, tota atria complent,
 Et regis domus e ampla suis, ubi maior, in aulis
 Impletur

Impletur, quæ iam ciues susceperat omnes
 Consilio, populis cum iam regina triumphans
 Sanguinis antiqui sub regia tecta uocauit
 Concilio: tonsisq; ferunt mantilia uilis,
 Dispensant ponenda toris, et singula ponunt,
 Distribuunt cererem præfertur aquaticus, esca
 Ante uiros panis tenui confecta farina,
 Spongia cui cameras effinxit pontica paruas
 Atq; onerant uario mensas, sine lege, lyco,
 Dant manibus limphascantant: et numen adorant
 Carmine multiplici, bromium: bact humq; salutant.
 Bacthe ueni, liberq; ueni, succurre bimater,
 Mens iouis, huic nostro indulge mitissime uentri,
 Lænei celebrate diem festumq; lyci
 Architriclinus lautæ ad iouiua mensæ
 Dixit: et hoc bene sit pleno tunc protulit ore
 Confedere uiri: loca quæq; decencia captant,
 Cuncta placent hilarant simili præcordia cultu.
 Adlectant quæ pulchra nimis præsto omnia mensis
 Ad sunt hic famuli: portantur edulia: carnes
 Altilium: et filuas ad opus solaminis alui.
 Consuluerunt omnes: nec erat, quod deesset, in aruis
 Conuiuæ: in mensa dederat quoq; pingua pontus,
 Et flumen dapibus rapida non defuit aluo,
 Quisquis et in dubia fulcit præcordia cæna
 Dulcia defuerant nullæ bellaria mensæ
 Nulla quidem meretrix: uenus hic promiscua templū
 Fecerat: enormi puer hic meritorius aulam
 Arte frequentabat suauis conspersus amomo,
 Cuncta relucebant, sed rerum ut magna niteret
 Mensa magis: iussit sacri pia uasa sacelli
 Afferris: et turpes uina absorbere puellas,

a **Triumphans** popu-
 lis. i. glorians.
 Regina. s. femiramis con-
 ci io ad concilium.

b **Esca** appō.
 Farina tenui esca confec-
 ta.
 Sine lege affluenter

c **Celebrate** uerba ara
 chitriclini.
 Dixit architriclinus hoc
 bene sit antiquorū mos
 perfrus saty.

d **Hilarant.** s. compos-
 tores.
 Præsto omnia sunt.

e **Omnes** filuas consil-
 uere querentes animalia
 ad solamen gulæ.
 In aruis nihil est in aruis
 quod deesset conuiuæ. i.
 omnia quæ arua habet
 erant tibi: & hoc p genere
 singularium intelligitur
 non autem pro singulari
 bus generum.

f **Turpes** uitiosas atq;
 maior animi turpitudō.

a C Compendia firmæ.
Cæne conuiuiorum.
Imago quæ erat imago
scribentis.

Scriptura formata tribus
digitis apparet balthasari
b C Mane tethel phares
difficile est inuenire harū
distinctionum quantitatem.
Dissoluit daniel. danielis
Omnipotens rex .i. deus.
Sequens dictio. tethel.
Signat significat.

Magno trispho medoꝝ
Vocem iouis .i. danielis
diuinantis per dei spiritū
Commisssa nam peccata
incitant deum ad furorem
deinde ad tormenta ma-
lis iniicienda.

c C Consuluit decreuit.
Peti, capi, armis poscenti-
bus assyrios.

Flumen euphratem exsic-
cat enim prius gangem
qui equum & formosum
puerum absorplerat uo-
lens in illum ulcisci, cuius
sibi imagine euphratem
pariter in multos alueos
diuisum exsiccauit & ba-
bilonem cepit.

Iustus & orosius:
ORDO.

Pro imagine grandis facti
gangis fluminis distracti
in innumeros alueos, di-
uellunt flumen euphratē.
d C Primo quia uicerat
assyrius hoc conuiuium
balthasar fecit habita se-
melvictoria contra egypti
oppugnantem babilona
ideo illum contemnens
se uino dederat sed assyrii
cum audissent danielē
diuinitatem ruinam regis
illum peremerunt ex nos
te.

Proh dolor exhorrent aures audire nefandum,
Inter conuiuas inter compendia^a cœna
(Nam multos traxere dies ad pingua mensæ)
Apparet diuina manus: scribentis imago,
Et digitis scriptura tribus formata maligno
Balthasari, opposito fuit hæc sententia muro,
Mane,^b tethel, phares, uerborum uincula nodos.
Dissoluit daniel, et dura ænigmata regi,
Omnipotens tibi rex regnum numerauit: et illud
Compleuit sic mane notat, trutinatus et ipse esset
Et minus hic inuentus habens sine pondere signat
Dictio facta sequens: refecit tibi tertia phares
Diuisum imperium est, magno tua regna triumpho
Medorum medis dentur: uocemq; seueram
Facta secuta iouis. PARIUNT commissa furorē.
Præuenit ipse furor. bilem tormenta sequuntur.
Cirus enim horrissono tumidus præcordia fastu
Regnandi: nulliq; potens seruire tyranno,
Consuluit^c babilona peti poscentibus armis.
Assyrios: magnaq; manu comitatus, ad undas
Venerat euphratis, pro grandis imagine facti,
Gangis in innumeros distracti fluminis alueos,
Diuellunt flumen, rumpunt et mœnia: et intrant,
Militibus complentq; uias: aditusq; uiarum
Fortibus obseruant: peditum ruit atra cupido
In portas, uigilesq; necant formidine tristes
Instantis pugnae, ferit et pia sidera clamor,
Et mentes, hebetesq; animos: quos dulcia lentos
Vina toris dederant: grauis et tumularat inanes
Crapula curarum: primo^a quia uicerat atros
Assyrius bello medos, deinde gaudia mensæ
Struxit iræ: pugnae, sed cum cernatur ubiq;

Quos

QVOS mundi exaltat foelix fortuna fauemus,
 Quosq; praemit p̄mimus, fugimus: sua uicta negamus.
 Videre assiry mecos in bella furentes,
 Senserunt diuinus item quæ protu'it, armis
 Exposci babilon me do lapsura superbo,
 Effet^a in interitu regis, dant terga tiranno,
 Nocte furunt ciues magna babilonis, ex erco
 Sacrilegum misere ducem: uino ergo sepultus
 Rex cadit: ex multo lapsans in sanguine fudit
 Vitam indignantem, ca cas ex fugit ad umbras,
 Grandis enim ut^b babilon natura fortis, ex arte
 Nil flumen misero regis: nil moenia prosunt.
 Moenia amica manus, turres sincera uoluntas,
 O' reges: quid tela iuuant: nisi dextra potentis

a Effet deest q.

b E t quoniam

LIBER VII

a Fortes duces.

b Tetræ: i. urbi.

c Dira ultio, vt dei mis-
sa ira appositio est.
Magni. siouis.

d Tomiris regina iusti.

e Multotiens comme-
ruit. i. peccauit.
Ruinz ad ruinam inferen-
dam peccata possunt
Maiores mala magnis ma-
lis.

f Ferrentes dicentes lau-
dantes sua vota ex volun-
tate sua manus solietas.
Gens populus gentilis.

g Cretes cretus plura
lis gnosia proles appo.

Proiciat iaculanda uiri: quid mœnia: fortes^a
 Descendant ni cuncta duces, et tela repellant
 Ecce cadit babilon ducibus spoliata superbis,
 Arte ducum magnæ qui bella horrentia terræ^b
 Intulerant, urbi rapidus nec profuit amnis,
 Deleuit circa manus. dira ultio,^c magni,
 Hostilem terram: babilon peccauerat ingens
 Sed commissæ sibi miseram traxere ruinam.
 Non tamen hic fœlix tandem: sed uictor ad auctis
 Infidias cirus pœnas cum sanguine soluit,
 Hunc tomiris^d regina manu truncauit: et utrem
 Sanguine repleuit, regis caput atq; cruore
 Mersit, et hæc referens uoces irata resoluit,
 Nunc bibe quem bellis optatis circæ cruorem,
 Dirus dire obyt: non magna resumpsit casdem
 Amplius urbs uires, babilon surrexit, itemq;
 Hæc eadem cecidit multo fœdata cruore,
 Nam quia multotiens^e cœlesti indigna triumpho
 Commeruit, commissæ ualent: possuntq; ruinæ,
 Tum magnis maiora malis mala turbine surgunt
 Pestifero, gliscitq; animus noua prælia mundo
 Incutere: et magnas extendere in urbibus alas,
 Nulla fides: nullusq; timor, confusa superbis
 Religio: credunt diuos seq; esse potentes,
 Tura uolunt: hymnosq; sibi sua uota ferentes,^f
 Peccatis, hebræa manus deliquit: eiisdem
 Gens ruit ipsa tumens: modicum discrimen in illis
 Peccandi babilon superis cur aspera diuis?
 Quid troes fecere boni: quid roma potenti
 Imperio: recti cretes^g quid? gnosia proles,
 Græcorum et reliqui: sitiens quidua africa? et orbis
 Totus? hic in plures turpi fœtoræ cloacas,

Mergitur

Mergitur, et toto raptat sibi crimina cæno,
 Infœlix igitur ruit alto à culmine cœli,
 Hoc genus humanum, fraudes^a sua roboratantum
 Ingeminant: uirtusq; fugit: spes nulla salutis.
 Et tempe uidere deæ discrimina^b terræ,
 Et nisi celasset miserum patientia mundum,^c
 Astrea ignitas acuisset iniqua sagitas.
 Vna omnes tum uoce fidem iouis, atq; deorum
 Accelerant, unoq; simul diuo ore loquuntur,
 Auxiliumq; cident: alto et suspiria cœlo
 Exhalant, ac ense minax dea iusta furorem
 Aduocat:^d et magno rapidum missura tonanti
 Alloquitur: tristiq; ferum dea concitat ore
 Vadeuocat: famamq; mihi duc peruigil ala
 Multiplici, quæ iussa gemit, quæ plurima mundo
 Facta refert, hæc uera canat mandata potenti
 Cœlicolum regi (sibi quæ committo fideli)
 Tuq; comes celerem pedibus comitabere diuam,
 Diuina, et magno prægrandis epistola cœlo
 Missa fuit quam fama tulit, quæ nuntia ueri,
 Iuppiter, et nostri genitor, mens unica mundi,
 Qui facta, et facienda uides, cui nulla teguntur
 Crimina, et in tenebris carnis paucissima cæcis
 Iuspice multiplici fœdaturum criminis orbem
 Torpore: ut nostri turpis sit mansio mundi,^e
 Omne nefas uirtus, nulla est reuerentia templis
 Nullus honor, sed fracta fides, spes sola ruinæ,
 Solus amor rerum, sola est intentio ferro,
 Perdere figmentum, quod iam tuâ dextera finxit,
 QVOTI die longos peius transitur in annos,
 Semper et humani famosa superbia sceptri
 Auget opus, uaste nimium fiducia mentis

a et Fraudem nominati,
 uis est

b et Discrimina pericula
 & discordiam.

c et Mundum hominem
 iniqua inimica horam.
 carm.

Fidem auxilium.
 quæ iuratus.

d et Aduocat ad se uocat
 Rapidum iurorē ab est
 factu rapidum. ferum. s.
 furorē uocat iustitiam eiq;
 præcepit uocet famam
 quæ ferat epistolam deo,
 Diuam. famam.
 Cœlo magno. i. deo.

Veri. fallius, quod pos
 tarat.

Paucissima etiam minima
 quæ uix apparent in luce

e et Vitia mundi torpor
 re putredine, uirtus. s. est.
 Spes expectatio.
 Ferro uolentia datius
 est.

Superbia.

Vaste nimium libere.

LIBER VII

a $\text{\textcircled{C}}$ Auiditia est.
b $\text{\textcircled{C}}$ Incendia renum luxu
ria est.

c $\text{\textcircled{C}}$ Iracunda est.
d $\text{\textcircled{C}}$ Macrescit alter imui
dia.
e $\text{\textcircled{C}}$ Putrefcit orbis acci
dia.
f $\text{\textcircled{C}}$ Ventri seruitur ecce
gula.

g $\text{\textcircled{C}}$ Subdere se bruti .i.
peiori natura quia brus
ta natura coeunt.

h $\text{\textcircled{C}}$ Matres mulieres fit
gunt membra materialia
ut uenerem expleant.
Quod turpe .i. turpe est
dicere hoc quanto magis
facere.
Que fores explete rebus
at quanto magis come
dunt calida tanto magis
mouentur.

i $\text{\textcircled{C}}$ Saxis idolis seruire.

i $\text{\textcircled{C}}$ Nictylei .i. bacchi
Optata .i. uenus est deus
malignis.
Mors chain cũ fuisse sa
gitatus.
Feruida æquora gen. 7.

Vertitur in prædam: nec renum incendia ^b cadunt,
Sed magis discruciant subiecta libidine membra,
Inde iræ ^c accendunt flammæ: et tela ministrant,
Alicui et aliterius regno macrescit ^d opimo.
Virtus nulla uiget, totus putrescit et orbis ^e
Mœstitia in claros: et lumina candida, mores,
Seruitur uentri, ^f uiget hæc intentio mundi
Addere quod scelus est sceleris peruertere mores
Natura: et penitus uitio importabile cunctis
Subdere se ^g brutis: sponsa dormire relicta
Cum sponso: prauasque uices sub nocte silenti
Reddere concubitus: nulla est moderatio carnis,
A fratre est compressa soror: uiolentia multa est
Scit pater et natam, pauca est distinctio renum
(Prodere quod turpe est) fingunt urdine matres, ^h
Ut satient uenerem, dextra oblectantur iniqui
In facinus carnis, sola est intentio mammæ,
Fœmineos tentare locos, expleri quod optant
Quæ rebus nigris cimba aduclantur ab indis,
Ostra quæruntur passim: quæ incendia lumbis
Accendunt: similesque cibos: quibus inguina crescunt
Inquirunt miseri: senio uitulantur inermi,
Elixi calidis, nec sit distinctio rebus,
Miles an: aut miseri sit cultor: aquaticus horti,
An sacra turicremæ ferat hic multi inguinis aræ,
Tum scelus est i saxis spreto seruire tonanti,
Vasa manu, è templis rapiunt: altaria fumant
Nictylei: ⁱ et ueneris: nulla est intentio magni
Numinis ætherei, deus est optata malignis,
Vulnera nulla mouent: ueteris non pulsio patris,
Non mors atra chain: toto nec ab æquore gurgis,
Feruida cum magnum fuderunt æquora mundum,

Non

Non cham^a dira lues, tetigit damnatio nulla
 Urbis: et unigena: neq; enim confusio linguæ
 Terruit, et sic a non terræ iniuria mentes,
 Cum uictum arceret^b non cæli fulmina terrent,
 Non pluuie populos: subita et non pestis: et horror.
 Non tonitrus: non motus huminum signa tonantis,
 Ii minus auscultant quæ uerba minantia terris
 Incutiunt gelidum populis prædicta timorem,
 Durescunt, ut quercus aquis, tellure sub ipsa,
 Quæ^c multis tumulata annis lapis horrida nigro
 Fata uelut durus ferro nec scinditur illo,
 Ni labor aduertat, miserum peiora q; sunt
 Corda hominum: frater fratrem confecit: et hospes
 Hospite comprimitur: nulla est reuerentia patrum,
 Quod sapit aggreditur, uitio mortalis iniquo,
 Nulla mora in factis: modo sit locus aptus habendi,
 Quæ sua corda ferunt,^d modica experientia ueri est,
 Furta placent: terrere bonos, si iustus in orbe est,
 Sit minor ista manus: miseris miscere dolores,
 Urbibus: et rapidis homines iuuat oppida flammis
 Addere: magna solo babilon prostrata iacenti^e est,
 Ter ducibus spoliata suis: peccauerat ingens,
 Hæc quoq; mortales irato numine pœnas
 Sustinet ætherco. PARIunt commissa ruinam,
 Troia iacet: carthago iacet: iacet obruta flamma,
 Excidio deleta manu gens maurea potenti^f est,
 Græcia tota gemit: romana potentia bello
 Ciuili deserta ruit, discordia uincit,
 Sanguine riuescunt colles: iam facta loquantur
 Et populos docuere rudes in bella: nec emq;
 Non iouis arbitrio est hominis concordia, fortes
 Disponunt sua uota: uolunt, pro lege quod optant,

a Cham. scie. ti. genis
 tius. gen. 9.
 Urbis. f. babilonis
 gen. xi.
 b Arceret uictum. 3.
 ps. 17.
 c Genes. 4. l. cap.
 Non pestis. i. i. 24. cap.

c Quæ. si quercus.
 Velut durus lapis.
 Ni labor aduertat. f. in.
 dustrius.
 Frater fratrem chaim abel.
 vel polinices & etheodes
 absolon ammonem.
 Hospes hospite Ouid.
 Met. primo.
 Sapit delectat.

d Ferunt optant.

e iacent humilia.

f Potenti. i. romana

a **Discrimine differētia**

b **Sequentem se prole**
i. suam similem in specie.
c **Hospes interrogatiue**
pronunciandum est. q. d.
ne pater est securus a
filio.
Sagitta verbum est.
Impia comissa.

d **Difesa deficit aluo.**
Mori fame.

e **Velut serpens viuit q**
in primo vere callida pri
mum pellem deponit &
peiores accipit.
f **Veniat. fvt.**
Morbo pœnæ hoc est
cruciata.

g **Nascitur de prole io**
uis irrisio est tangere gen
tilium stulta opinio.
Sacra diuinitatem ferens.
Docta cum pallade irrisio
est.
Faciebant palladem virg
ginem sed hic mire fuit au
dhoritatis qui Pallados
meruit coniugium.

Fas nullum nullumq; nefas discrimine cernunt
Sunt homines ad cuncta ferax tum moribus, illis
Peiores non una prole mit se prole sequentem
Bile tument homines, homines iaculanturq; unum
Telo alius pugnat non hospes ab hospite tutus
Non pater a nato deus: o deus argue mentes,
Supplicio diras neca, et incute, pelle, sagitta.
IMPIA, si parcas: veniam commissa sequuntur.
Nosceris a nullo multis nisi uulnera morbis.
Incuciant homines, telo uexentur et atro
Vi iouis irati, diram patientur incertes
Esuriem, QVAM turpe mori, dum deficit aluo,
Esca: fame: clamans rogat hic deus, o deus, ille
Vota uomit suplex, aræ quoq; munus: et alter
Cerca dona dicat, tabulaq; argentea sanctæ
Membra tholo: et pietas suspendit dextra tabellas,
Nubila uanesunt si tempora, uiuitur usu
Peiori, funesta uclut sub marmore serpens,
Tempore sub primo, primam quæ callida uestem
Innouat: cicta iuueni magis atrâ ueneno
Pelle cutis ueniat, turpi deus incute morbo
Ergo homines pœnæ, fuerit tunc sanctior illo
Tempore mens hominum, paribus uel quilibet escis
Mortalis degat: mensura penderet aurum
Siuc parirebus superet non unius et unum,
Sede uigens celsa pingui sub sidere censens
Se non mortalem: mens est altissima cuius.
Nascitur ingenua iouis hic de prole beatus,
Sacra ferens secum, docta cum pallade iunctus
Coniugium duxit ueneris: iunonis et alter
Filius est: fingitq; nouos mens alta parentes.
Iuppiter in tauro est: gremio sit iuppiter aurum,
Et

Et uitiat clarā præciosa fraude puellam,
 Falluntur creduntq; homines, quod iurpiter aures
 Audire exhorrent in cigno ex iuppiter albo.
 Compressit lædam: deus ipse deoïda^a serpens
 Consecerat: fugiant aures audire nefandum.
 A' belo traxere genus qui antiquius, illi
 Maiores, aliqui gaudent q; origo feratur
 A' danao cœpisse suum, primumq; parentem
 Humani generis contemnunt iuppiter audi.
 Ille quidem magni præclarus apollinis: iste
 Hercules est proles: terræ dexere gigantes
 Esse satos: fingunt fluuios genuisse parentes,
 Et stirpem ingenuam: cuius pater ipse negaris
 Esse sator cœli terre omniparentis ex auctor,
 Et qui cuncta regis: uiui^b plasmatore ex orbis,
 Ergo nihil mundo esse doccas^c q; criminis ultor
 Iuppiter es generis: fingunt miracula genti,
 Proh pudor ex nullus noscit sua robora, mense
 Quantula sint minimo diuisus, iuppiter ipse es.
 Ergo deos plures: ex numina plura uidemus,
 Ergo fides: nulla est nulla ex reuerentia cœli,
 Ergo files: uctita quem solus^d ab arbore morsus
 Exilio stimulauit adæ, qui gurgite uasto
 Æquoris innumeras mersisti, ex flumine terras
 Omne genus uitæ, uindictæ ex dicris arcus,
 Incute uim flammis: deus ô deus^e adde furorem
 Iuppiter: ut pereant putri qui carne triumphant,
MAIOREM maiora petunt commissa dolorem.^f
 Scripsit: ex ipse furor sprete uirtutis olympo
 Detulit hæc, magno misit quæ astra tonanti,
 Cum fama: ex celeri uera est hæc nuntia cursu.
SVMMA tenent uerum: nulla est fallatia cœlo,

a Deoïda. i. proserpina
 qui gerce^a dicis, hanc
 iuppiter ut serpens con-
 præssit Oui. Met.

Maiores illi maiores, q
 antiquius traxere genus
 suum a bello, gaudent,
 Feratur dicatur suum .f.
 genus.

Primum patentem. i. iouē
 Ille præclarus est proles
 apollinis.

Fluuios parentes.
 Magni herculis filius iste
 ratio est iniuriæ. quæ su-
 pra. quâdo hoc peccatū
 directæ sit in deum.

b Viui orbis. i. homi-
 nis.

c Doccas ostendas.
 Minimo mense. i. tpe.
 Videmus sentimus.

d quem solus morsus
 stimulauit exilio ad cœli
 um: morsus adæ.

e O deus iuppiter.

f Dolorem poenam per-
 tunt requirunt. & mereri
 tur.

g Est. i. hit.

a Turbata mœsta
fama.
Demissa faciem diuino
pedi.
Suffusa .i. ipsa lumina ac
cufatus est.

b Succensus furore n̄
mio .i. multo misisset ab
sore iacendi modus est.

c Aere & auro end.

d Morantes expectan
tes.

e Indicens. Galis silen
tia, rupit silentia.
Dii angeli, Deæ virtutes.

Porrexitq; ioui missas turbata^a tabellas
In geminum curuata genusfaciemq; pudicam
Diuino demissa pedis iussuria ex auxit,
Lumina tum lacrimis suffusa nitentia obortis,
Accipit quæ missa pater, quæ tristis ab orbe
Fama tulit medio: sensimq; notata resignat,
Legit: et ingemuit, curuum rapuisset et arcum
Vindictæ: dirasq; faceret fulmina terris
Misset: nimio succensus^b ab aure, furore
Perderet ut totum: sed nulla obliuio facti
Fœderis humano generi delcuerat æquam
Omnipatris mentem, REGVM promissa tenentur,
Tum pietas pro gente rogat, quæ ignita reliquit
Iustitiam, commitesq; suas: seu uimq; tonantem
Esse dea hæc uctuit: apidas mitissima flammis
Ignea quæ tamen est, extinxit: ut imbribus ignes
In stipula cædunt: pluuia minuuntur et æstus.
Interea uocat ære^c duces: atq; agminas et auro
Cœlicolas superum cecinit qui bella michael.
In steropes, magni pauitantia corda tonantis
Congregat et iussu, uolat aliger, intonat omnis
Cœlorum paries, misero sic omnia lapsu
Spirituum, terrentur enim, nec tuta quiescunt
Pectora iustorum, terrent exempla pudicas
Lapsorum mentes, VNVM sanctissima punit
Lex, monet et centum. cum sint præcepta regentis
Quam stabili seruanda fide parere necesse est,
Conuenere duces cœli, quæ iussa morantes^d
Sint iouis æterni, solio rex sedit in alto,
Et dextra indicens^e consucta silentia rupit.
Vos dy, uosq; deæ, quorum mens conscia nestri
Exitit, ut nunq; diuina arcana laterent
Pectoribus

Pectoribus uestris, siue hic, ^a seu mundus egeret
 Arte manus nostra, quæ sunt dicenda tenaci
 Suscipite hæc animo, nec uos mea cura relinquat,
 Extruxi hæc præ clara poli pallatia, uosq;
 Regni huius ciues feci, mea uiscera, quorum
 Pars una in facinus molles deflexit habenas,
 Ignitas pœnasq; luit, fera tartara seruat
 In medio mundumq; tuli florentibus herbis,
 Æquore, et aereo comens uiridantia tecto,
 Imposuiq; hominem, cecidit, cecidere nepotes,
 Perfusi oceano peccantia pectora fluctu,
 Quos ^b reliquos fecere manus pictatis amore
 A magno immunes, dictu miserabile, ponto,
 Ne rueret mortale genus, totumq; periret
 Humanae gentis semen, uanesceret aura,
 In noxam traxere dies, et secula morbo
 Fœdarunt, nullumq; sui, q̄ grande noceret,
 Pœnituit sceleris, quamuis tormenta reatus
 Punissent nullumq; iouis qui nuntius esset
 Audiuere uirum, facta est intentio tantum
 Ad scelus extremum, mox compleuere, malignæ
 Quod iam mentis erat, nec uox, nec uerbera possunt,
 Nec multum remouere scelus tormenta, nefandos
 Nec terrere homines, adduntur culmina flammis,
 Ignibus et paleæ, ligna et fornacibus, æstu
 Fomitis, ^c imperium flammæ mage creuerit, aucti,
 An rursus mea dextra furatæ noua prælia tentem
 Ignibus? aut celsos excædant æquora montes?
 Humanum delebo genus, quod turpiter audet?
 Atq; homini curtabo dies? et fœdere rupto
 Irarum causas repetam? patris? atq; nepotum?
 Fas nihil est, quod iura uelint, lex sola ^d nocendi

^a Hic ut angelorum ex pulio.

^b Illi quos reliquos nostre manus. i. qui seruati fuerunt in arca traxere dies in peccatum & fœdas runt secula.

^c Estu fomitis aucti imperium. i. augmentum flammæ magis accreuit.

^d Sola. i. solum.

Fst habitus: que sola placent humana sequuntur
 Pectora luxuriam raptus: fera bella, recentes
 Suscepisse deos: et marmora secta per artus
 Humanos: spreuere polum, dixere nitentem
 Hunc oculum mundi solem praescire futura,
 Hoc iouis^a arbitrio est: iouis hæc arcana, quid ergo
 Diuinant lapides: nec uos uentura potestis
 Scire dei, diana feras dea docta fatigat
 Perdere, quas aluit damas: et silua recondit,
 Prælia mars tractat: nec non in prælia pallas
 Descendit, largitur item subtilis, et ipsa^b est,
 Ingeny atlantis genitus, saturnus ab annis,
 A saturo nomenq; habuit, uenus alma serena
 Diua uenustatis, quippe est, deus unus, et anni
 Ianus, et innumeros fatui fecere penates,
 Suntq; lares multi, fures et nocte lauernam
 Sepe orant, neptunus aquas, pluto ipse latebram
 Inferni, et caneros habitat, proserpina iuno
 Inferna est, bacchumq; uocant, et numen adorant
 Herculis, et geminos terreno in uentre paliscos,
 Iuppiter europaen rapuit, pluit imbribus auri
 Stupratæ in gremium, uencrem mars pressit, in antro
 Mulciber indoluit, uarias sumpsere figuras
 Dy, quibus in terris honor et reuerentia multa est,
 Quæ capit è phœbo donat responsa sibilla
 In folio digesta leui, quæ insania mundi
 O cæli ciues: ubi nostra potentia ciues?
 Dormit: an extincta est: multa indignatio mentis
 Vexat, ut extinguam genus hoc mortale, potenti et
 Corda superba manu. ponto mergantur, et ardens^d
 Fulmine deiciam terras, et uasta trisulco
 Æquora, tum tenues rapidus diuerberet aurâs

Huc,

a Hoc iouis arbitrium
 est tantum iouis ut com-
 municet diuinandi mu-
 nus aliis.

b Dei nominatiuus pluralis
 est.
 Docta perita perdere.

c Et etiam ipsa pallas.
 Genitus. s. mercurius.
 Saturnus unde.

d Ianus est unus deus. s.
 inter alio s.

d Ardens. Ciras

Huc, illuc, sine fine notus, pallatia tantum hæc
 Sint immota locis, ubi nulla superbia, falsi
 Nullus amor mundi, nulla indignatio, et ira,
 Corruat at mundus, centro terrenus et orbis
 Confusæ horrissono terras immisceat omnes.
 Interea diuina cohors florentia tempe
 Quæ coluere, polum reptant, et inania linguunt
 Illa loca, et placida uirtute carentia regna,^a
 Cunctæ ergo irrumpunt cælos, et adire tonantem
 Festinant, uidere iouem, timuere seuerum
 Et uultum in terris, et fulgura dira minantem.
 Hæ tandem intrarunt, diu^b mirantur, in orbe,
 Atq; timent ne crimen onus ferat in iouis aures
 Irarum, et stipulas cumulent, noua crimina, flammis,
 At diuæ inmixtæ genibus, suspiria ab alto
 Pectore longa trahunt, et tristia dicta reportant.
 Iuppiter ætherci ruit alto à culmine cæli
 Humanum, diuine, genus, clamatur ab imo
 Carceris obscuri, ueteres sensere parentes
 Turpia terrena^c commissa, et crimina formæ,
 Digna luant pœnas, et facta horrentia terra.
 Ecce ætas^d creuit, postq; cessere maligno
 Ferrea ab orbe patres, uirtus temerata recessit.
 Nuda, exul, deformis, inops, et nescia mundo,
 Qui tantum terrena sapit, mortalibus æ gra,
 Diuisum imperium mundi, tot secula turpi
 Crimine fœdarunt, non est qui consulet albis
 Moribus, et prudens lites hic sedat amaras.
 Omne nefas trunco, fructu et descendit ab omni,
 Crimine crimen agit mundi in turpissima crimen.
 In precio commissa uigent, grauis halitus orbem
 Thessalicum, et tempe putrenti inuaserat ore,

a ¶ Regna carentia hunc
 .mundum.

b ¶ Diu angel.
 in orbe in circuitu.
 Onus irarum.

c ¶ Diuine iuppiter ruit
 a cælo dum peccat.
 d ¶ Terrenæ forme
 Facta horrentia sensere.

e ¶ Aetas ferrea.
 Cessere recessere.
 Nescia ignorata.
 Mundo homini.

f ¶ Fœdar fit. homines.
 Hic pro illic.
 Trunco a patre.
 Fructu a hllis
 Crimen agit crimen cri
 mine in turpissima mudi
 idest accumulato.

Fugimus: et mundi medias cito liquimus oras,
 Atq; senescentem uitas: et ad infima mundum
 Tartara delapsi sumus: mundo succurre cadenti,
 Nec quenq; mittasurget praesentia regis,
 Ni^a ruit in pecius, ceca clamatur ab umbra
 Iuppiter ipse ueni, pariat^b sacra terra parentem,
 Monstretur pietas miseris, clementia portas.
 Recludat pietate poli, fera dindima nobis
 Iuppiter expoliet, pax atria sola^c frequentet
 Regia coelicolum: populo succurre cadenti,
 Et patribus miserere pijs, tu solus et auctor
 Sis uitae in tenebris: tua sola potentia laudes
 Has mereat: dixere de a: tunc iuppiter inquit,
 Audistis, cæca fiat quis clamor in umbra,
 Et quæ mortales faciant contraria iustis,
 Quodq; ruit mortale genus: quis finis habendus?
 Quæ ratio est? seruetur enim: uel deleat orbem
 Nostra manus, diuom quæ sit sententia posco,
 Dixit: et ingenuam rupit^d clementia uocem.
 En sitenens in tela furit: mortemq; minatur
 Praesentem occiduo^e sedantem crimina mundo,
 Ni retrahat de labe pedes: commissaq; poenis
 Expiet: et lacrimas fundat pro crimine longas,
 Gratia^f nulla tamen fiat, sibi iuppiter aula
 Coelestis nostræ: diuom quoq; doxa repugnet
 Iis, quibus obrigit feruor pietatis: amorq;
 Hocq; uelit pietas, miseris q; sepe fugata,
 Usq; ferant^g fontes ullo sine lumine damnum,
 Haud quæq; meruere polum, præcordia quorum
 Se uento pauere leui: magnumq; tonantem
 Spruere, et manibus uoluere in scendere coelum
 Dum struerent longam sublimi uertice turrim,

a Ni miã.
 b Pariat, aperiat, terra
 ra & germi. sal.
 Portas poli.

c Sola atria regia, non
 sola pax, quia & alie, in
 colunt uirtutes.
 Populo in mundo.
 Patribus, in limbo.

d Rupit uocem sicut:
 clementia deus clemens,
 Mortem sedantem.
 e Occiduo non a cedo
 sed hic a cado, nec populi
 sitientis libæ nalomu
 nes spoliens uel matium
 uiri ad prædam uolucres
 f Gratia nulla, illi fiat
 sed sua purgent lacrima
 poenis.
 g Usq; ferant iustitia
 iratamutat sententiam:
 prius dixerat nisi eos p
 riteat & purget mundus
 commissa poenis. hunc
 autem uult omnino dama
 nari perpetua damnatio
 ne, & hanc nimia ira sua
 certa in malos, præsertim
 in superbos.
 Manibus scilicet fabricari id
 turrim babel.
 Sublimi uertice ablati
 uis pro genituo.

Da mihi, da vires, da posse nocere maligno
 Telluris generis nisi colla tumentia calcem:^a
 Et pedibus uentosa præmam præcordia iustis,
 Fas punire malos, FAS est abrumperæ fœdus
 Rumpenti pro labe fide: sedare^b furores
 Inguinis: et rapida miscere incendia flamma,
 POENA scelus sequitur, sic stet sententia legis
 Diuinæ, quæ falsa præmit: quæ iusta sereno
 Aspicit et uultu tollitq; ad summa merentes,
 Obticit quæ tela manu gerit ipsa minaci.
 Subsequitur pietas, oculos suffusa^c nitentes,
 Atq; genas lacrimosa suas humore lituris,
 Hæc ait: haud meruit fieri qui factus in orbe est:
 Qui non ante^d fuit, iouis at clementia traxit
 In lucem ætheream: posuitq; sub æthere primum
 In terris pietas iterum dominantis ubiq;
 Subleuct à lapsu iouis et pia gratia seruet,
 PRONVS hō ad casum terra est q̄ errata resumit^e
 Angelici cecidere animi sine pondere terræ,
 Et sine compulsu tenues, sine corpore formæ,
 Quid fragilis tellus faciat: quæ mortis imago est,
 Auxilium ni forte sibi succurrat cuncti
 In scelus: et uitium, nostro quod surgat ab orbe
 TERRA iacens impulsæ cadit: miserere cadentum,
 Cuncta monēt^f sceleris: fragilis caro: mūdus, et audax
 Lucifer: et comites sceleris: bona cura, nefandi
 Et stimulant obiecta magis, miserere, dolendum est,
 Ergo homini succurre homini: succurre cadenti
 Iuppiter: et mundum releua mœrore iacentem,
 Non meruit: deus ipse meres succurrere lapsis.
 Digesto obticit pietas sermone tonantis
 Surrexit placido grandis sapientia uultu,

a C Calcem. i. premam a
calco as.

b C Sedare. i. las est.

c C Suffusa oculos.
Lituris humore lachrya
marum.

d C Qui nō ante fuit. ber
pardus ne hoc ante p̄
meruit qui antea non fuit.

e C Resumit errata

f C Tenues formæ sicut p̄
dere terre. i. spir tuales.

g C Mōnent excitant sceleris
ad scelus.
Comites sceleris ceteri de
mones bona cura. i. ma
gna obiecta q̄ mouēt po
tentias.
Mundum. i. hominem.

a Demissa prona. hora
deorum in pedes suos
Cruor exstuat perdere.

b Quis quibus.

c Pia uiscera appō.
Et angelicas formas cha-
ra præcordia.
Mundus q. ruat hoc sensu
suetiam si totus mundus
rueret propter iustitiam
ruat: non peccat iustitia.
Noctentis ferientis.

d De lucifero disseritur
Pariter etiam.

Nulla grauitate corporis
quæ si grauitas vinculat
AVG.

Anima mea cur illam in
marcescibilem gloriam
cernere non potes certe
est infirmitas corporis
Aufus. Gest.

Quam cuncti coluere dei prona ora gerentes,
Inq; pedes demissa^a suos: dehinc talia fatur.
Currit ad arma furens: rapido cruor aestuat igne
Ensitentens: diuina. potens astræa superbos
Perdere. fumigero sua qui præcordia uento,
Atq; aly. aluere dolis: quis iura. uoluntas,
Est lex: et ratio. tantum fuit ipsa cupido,
Meq; animis spreuere suis: comitesq; tonantis,
Iustitiam: mitemq; deam. pia uiscera summi
Imperij angelicas. chara et præcordia formas,
Ius fiat: mundusq; ruat. uox prima nocentis
Iustitia: hæc eadem fuerit uox ultima diuæ,
At pietas pro gente rogat: uult omnia uita
Saluari humana: subiectis parcere. duos.
Vnguento mollire animos: et flectere uerbo,
A tenebris redimam patres: quos tartara seruant,
Ac eadem diros cupit ipsa reducere manes,
Empiream ad sedem (quanta est clementia) quanta
Dulcedo: et pietatis amor. discordia uosq;
Vexat: et ambarum fiat discordia concursus,
Audite hæc: et nulla meis dea dissona uerbis
Fiat: in ancipiti dabitur concordia lite,
Angelus errauit. pariter deliquæ rat adam
Commeruere ambo: sed quis tollendus ab æstu
Inferno: sermonis enim fit quaestio tanti,
Lucifer oppressus nulla grauitate^c reliquit
Corporis. ætheream. quæ mentem uinculat. aulam,
A nullo temptatus item: se æquare tonanti
Ausus. et a magno miser ipse recelleret lapsu
Noluit audaces. ut uult clementia. gressus,
Mors fuit hic error: status et fuit ille ruentis
Luciferis: magnam traxitq; ex æthere partem
Spirituum

Spirituum: scelerisq; fuit pars maxima tanti
 Immunis: quæ parua manus, a delapsa triumpho est,
 Quam plures cecidere simul commissa uolentes,
 Solus adam bello millesui præssus iniqui
 Ponderis: et stimulo uafre serpentis abiuit
 A' iussu: uerboq; iouis scire omnia tentans,
 Hoc enim natura petit: scelerisq; nefandi
 Pœnituit: fleuitq; miser: casusq; parentis
 Humani generis tantum fuit error in adam,
 Haudquaquam mors ille fuit: traxitq; nepotes
 A' facti absentes ad crimina fœda parentum,
 Virgine sed dempta, cunctos, quæ mater habenda est
 In mortis regione ouium qui pastor: et alma
 Lux erit in tenebris: ergo est seruandus ab aura
 Pestifera mortalis homo: qui in carne triumphat,
 Ergo iouis filii tantum hæc prouintia fiat,
 Gloria quæ æterni, par est quæ patris imago,
 Mortalem releuet, qui patris imagine factus,
 Hicq; satus sine matre, ferat sine patre uocari
 Filius in terris: materna e ductus ab aluo,
 Quiq; patris uerbum: fiet mortalibus idem
 Sermo dei: et patri deccat se flectere natum
 Orantem pro gente iouem, quæ a patre recessit,
 Non patrem genito deccat pro crimine multas
 Fundere in orbe præcess magni sapientia cœli
 Sanguine consuluit fragili succurrere mundo
 Humani mœrore iouis, delere cadentum
 Delicta in terris: nudare et tartara et orcum,
 Cimereos patribusq; lares, et promere portas,
 Cœlorumq; animis diuina palatia iustis,
 Ante patrem genitus uitæ mortalis: et omnes,
 Hoc onus assumpsit diuos: sui sanguinis atra

a **¶** Manus quæ delapsa est a triumpho parua est in comparatione quæ res manserat.

Quam plures. Angeli si mul consenserunt malo: solus adam fuit in pugna nec mirum.

Si victus quando plures cecidere.

Hoc natura petit appetit philo. primo metaphisicæ omnes homines natura scire desiderant.

Nepotes cunctos absentes traxit.

Quæ est habenda mater illius: qui pastor erit ouis in regione mortis.

Lux: qui erit.

b **¶** Fili pro filii hæc prouintia hoc pondus hoc onus erit filii iouis quæ est gloria. & imago æterni patris.

Ferat patiatur.

c **¶** Nota quare magis filius quæ pater etiam quæ spiritus sanctus humanam carnem assumpsit.

d **¶** Orantem oraturum. e Fragili mundo hoc est homini.

f **¶** Humani iouis. s. Christi.

Nudare tartara. i. amplius tot anime in inferno non mergentur vel non sint in potestate demonis anime. vel purgatorium ubi anime cruciabantur spoliare vel potius limbis quia anime purgate ducebantur ad limbis vi uirtute sparsis sequimur amore telluris. i. hominis.

Ferre iugis onus assumpsit

Ferre iugum mortis sparsi, telluris amore:
 Tunc gabriel fortis medio fit nuntius orbi,
 Pro nato inueniat matrem: quæ moribus albis
 Cula foret, maculaq; parua, et criminis experta,
 Ad iouis æterni uotum festina salutis
 Norma foret, mortale decus, pia gratia rerum,
 Audierat gabriel insectum et moribus orbem,
 Et uitijs, hesit nullam reperire puellam
 Quæ genitrix foret apta iouis: sed mente reuoluens
 Antiquas meruisse pium uirtutis honorem,
 Tartara mox adyticæ cas et uisitat umbras
 Quæ elyptos, ut scripta ferunt, prope flumina, campos
 Cum maribus condigne habitant solamina ripis
 Captantes fluuij, per præta uirentia, cursu
 Labentis placido, placida dein uoce reuellat,
 Quæ causa est petuisse iouis fera dindima magnum
 Præconem: iustæ recipi, si casta puellæ,
 Vlla crit esse iouis ueram, sine crimine matrem,
 Hanc huic inuentam miro solamen honori,
 Concipiens, pariter pariens hominemq; deumq;
 Lux erit in mundo, superum regina decorum,
 Protinus ante pedes magni sidonia dido
 Fertur: et ingenui numen gabrielis adorat
 In lachrimas et fusa graues, suspiria ab imo
 Corde trahens demissa oculos, huic talia fatur
 Ipsa ego sum dido: nostro qua castior orbe
 Nulla fuit gabriel: nec crit quæ excedat amore
 Virtutis: celebrem fama et quæ possit elisam
 Vlla sequi, ripas nam me constrinxit ad istas
 Fama pudicitiae. COELO est seruire triumphus.
 Effugi sæuasq; manus, dirumq; tyrannum
 Ipsa mibi nimium flamma crudelis hiarbam.

Et

a Expers parue macule
etiam minime.

b Mortale decus, decus
mortalium.
Moribus & uitijs mori-
bus uitiosis endi.
Hesit dubitauit.

c Condigne nominati-
uus pluralis.
Ripis in ripis fluuij labz
tibus curso placido per præ-
ta uirentia.
Est fuit.
Præconem. i. nuntium.
Recipit promittit puellæ
iustæ
Sine crimine sine volu-
ptate.
Hanc te ueram matrem
iouis.

d Adorat ueneratur quæ
solus deus adoratur.

e Nec erit ulla quæ ex-
cedat amore uirtutis elis-
sam: nec ulla erit quæ pos-
sit sequi fama elisam celeb-
rem.

f Mihi crudelis.

Et uolui seruare² fidem, post fata, ficeo,
 Mantua diuersum docuit: nasonis et audax
 Musa nimis demersa: eo percussa furore
 Dicor in anciam, fato uoluisse petentem
 O Enotrias partes uris: et discedere caelo,
 Hos uisura lacus, ubi nulla redemptio captis
 Ad superos remeare lares: nisi dextra tonantis
 Soluat² ab exitio meritos: nuga, omnia nuga,
 Troianos nunq̄ uidi, uix nomina teucræ
 Ad nostras uenere aures incognita gentis,
 Multotiens cum falce senex per saecula tristes
 Disposuit cursus, natos quos protulit ipse
 Ore cibo sumpsit totiens, nec nominis ulla
 Fama fuit nostra troianis regibus urbis,

a C Seruare obseruare si
 de ficeo marito
 Mantua maro mantua
 nus.
 Audax musa nasonis.
 Dicor ego percussa dolore
 uoluisse discedere a celo
 ab ære.
 Vri comburi
 b C Soluat liberet.
 Meritos: merentes.
 Nuge. i. sunt me occisam.
 samore ænex.
 Teucræ gentis nomina in
 cognita.
 Senex. s. saturnus. i. tem
 pus.
 cibo in cibum.

LIBER VII

a C Ante fuit troia: & lu
mo æquata q̄. s. f. ellet car
thago & dido.

b C Dicit o diuine.

c C Post fata. s. mea. s. vt
irem ad sicchem pura.

d C Sum. sui.
Ex epapho.
Priores dixere, a ioue epa
phus a quo belus p̄ficus
a belo, agenor. ab eo phoe
nix. a phœnice belus. ii. g
& methres a quo pigmas
lion & dido & ama.
Infelicioꝝ infelix.

e C Nec forma mihi.
mea dedecet meos mores
Æqua conteniens.
Tollendo educando.
Viam deest si-

Ilios ante fuit, ^a flammis ex troia reluxit,
Humentis atq; æquata solo, quam regia dido
Ipsa foret: uel q̄ materno exiret ab alio,
Si quæras castam, quæ me castissima tentet
Dicit ^b pudicitia: fidam si quæris Amantem,
Quæ magis fida uiro: flamma consumpta rapaci
Mundo abijt: ne fœda forem post fata sic hæo
Connubio alterius, clari si sanguinis unam
Pro ioue uis matrem: multo præstantior omni
Sum ^a mulier: regina fui, ditissima coniunx,
A' ioue me dixere genus traxisse, priores,
Ex epapho: beloq; graui: uel ægenore, phœnix,
Vnde genus tenuit: cui belus ex alter, eidem
Nomen erat methres, a quo sidonia dido
Orta fuit felix genere, infelicioꝝ omni
Fortuna generis, VANA est fiducia: uirtus
Nobilibus ni gestet epem, quæ sola superstes.
Sumq; parata mori, si possim sanguine gentem
Humanam purgare meo, si corporis usum.
Rursus ego impetrem: cæli sim serua tiranno,
Qui me habeat matrem: nec tantum mater olimpi.
Nec mihi forma^c meos præstanti corpore mores
Dedecet, ergo. iouis, si sim sibi moribus o qua,
Mater ero: ex fiam tollendo consona nato.
Cui gabriel: tua cuncta placens: sed magna tonantis
Esse nequis corrupta semel sub coniuge, mater
Et superum regina deum, dein conscia mortis
Ipsa tua: ingenuam fœdasti sanguine uitam.
PERDERE se cuiusq; nosas: nam separat atrox
A' molli pietate manus. tibi flamma cruore
Supplicijs accensa pijs fœdata repugnat:
Et ne reginam gemina hac ratione pudicam

Turbarct

Turbaret, doctos coram uocat ipse poetas,
 Naso uenit primus, primas capit ipse sagittas
 Criminis: et misero gabriel tormenta minatur.
 Hic quia de tyria, fingens mendacia elysa
 Scripserat: nec fuerit subiecta potenti,
 Et flammis combusta suis secessit ab aura
 Ætheris: at naso doctum legisse maronem
 Respondet, quarto q^d uirum uidisse triumpho.
 Æneam cæco captum didonis amore,
 Seq; uiro didicisse sua quod scripserat arte,
 Affuit ecce maro doctis comitatus amicis,
 Hic meus est naso, docuit qui esicta magister
 (Quam timuit ualidam numerosus ovidius iram
 Numinis) huic gabriel quæ sunt mendacia: nuga?
 Qui simul errores teuceri: quæ flamma pudica?
 Distantes iungunt distantia tempora quos nam?
 An simul æneas, casta et sidonia dido?
 Vos ego mendaces: pro pœna criminis, omnes,
 Arbitr^h hoc statuit, tum cœli nuntius alti,
 Proferrerent tantum sacri mendacia uates,
 Miro q; de rebus canerent: modo credere dignum
 Eset in humanis: samiam solatus elisam
 Is dixit: miserum coniunx solare sichecum,
 Pennigero hæc oculis abiit sublata uolatu,
 Indignata sibi: q; sit sua causa doloris,
 His hausis, hyppo matrum castissima abhorrens.
 Sermone[m] oppressit: quæ digna resoluera ora
 Ter: pudor et tenuit ter uocis inutilis ortum,
 Perdidit hæc eadem tremulo se prouida ponto,
 Hac lege infecta quæ sanctas sic pœna puellas
 Inuadit, q; quæ q; dolo deuirginat æcri
 Virtutem eximiam: fugit q; oblecta pudore,

a C Criminis accusatio
 nis.
 Fingens componens.

b C quarto l. 4. æneis
 dos æneam captum amo
 re didonis quod tamen
 fingit contrarium quia
 dido fuit capta.
 Viro a viro a marone.
 c C Naso. dixit hic est
 magister meus qui docuit
 me esicta.
 Quam quantum timuit
 parenthesis est.
 Teuceri. æneas.
 Pudicz. selife.

d C Arbitr. s. angelus
 e C Quare poete menda
 ces.
 Is gabriel.

f C Sua causa. i. causa sui
 doloris.
 Abhorrens timens, matris
 feminatum, hausis auditis
 Pudor inutilis.
 Hac lege hac ratione.

x l

p ii

a C Abil angelus a loco
ubi erant mulieres gentis
Ium.

Magni parentis .i. abra-
ha cui dictus est in semine
suo.

b C Offitium generis .i.
vt conciperent decum.

Bona docta.

Que cribro.

Que sola zona.

c C Regna mundi a ma-
lis uexata.

Luciferos .i. oriens

Deponit occidens in me-
dio aforum .i. meridies.

Frigus iners septentrio.

Hic in his partibus .vel
hic in mundo.

Scelus terens addebat no-
ua crimina veteri peccato

Sequens scelus deforme
superabat opus prioris

delicti maligna uirtute.

AUTHOR

d C David hoc nomen
inueni dum prima longa

apud prudentium & iuue-
cum & cum prima breui

apud mancellum prudē-
tius vt genit dāuid alias

& cum vltima longa vlti-
mo primo codice ego pōstie-
ram cum prima breui &

vltima longa sic scriptis
præclara dāuid hebrei

sanguinis alma: & feci dā-
uid nomen indeclinabile

per diuum hieronimum
dicentem cui nomen erat

Ioseph de domo dāuid
iuuen. Edidit hic Ma-
riam dāuidis origine ioy-
seph ma:riæ uellus quem

magis laudo ait Gram-
maticus docuit dāuid eē

immobile semper: ego ta-
men mutauī sententiam

secutus prudentium &
quintianum: tamen ordo

Ergo aby^a gabriel, magni cui sarrā parentis

Obuia fit coniunx, multis comitata pudicis,

Castā iudib, precibusq; p̄ys rebecca petebat

Maternum officium, cuius prudentia mundo

Lux fuit, et seclī sanctum iubat omne futuri,

Confusa tandem talami uenere pudici

Vna omnes, unaq; petunt, que gloria multa est,

Officium^d generis, diuini numinis aluum,

Non deerat bona sabba choro materna petenti

Munca, romanæ pariter lucretia fama.

Multa petens aderat cribro que se mina raro

Hauserat ad templū castæ castissima ueste,

Et que ex aduerso protraxit flumine nauim

Ofstantem fragili, sola, et sine remige, zona,

Nulla iouis digna est materno inuenta triumpho,

Quæq; erat in noxa, mox regna silentia liquit

Nuntius, et rapido repetit uexata uolatu.

Regna^d malis mundi, tum circumuoluitur orbis,

Sol ubi luciferos oriens manifestat oculos,

Atq; ubi deponit radijs, ubi cinthius ardet

In medio aforum, rigidas septentrio partes,

Atq; ubi frigus iners glacie dura & quora sistit,

Repperit hic uacuas solis uirtutibus oras

Nulla fides orbi, nulla elementia, nullus

Stabat amor, scelus omne recens, noua crimina prisco

Addebat, superabat opus nouitate prioris

Delicti, et uirtute sequens deforme maligna,

Fama, et odor sancte diuum uenere puella

Præconi, quæ lauta domus uirtutis, et ingens

Clarorum hospitium, mensa et sanctissima morum,

Stirps^d dāuid præclara nimis, ium sanguinis alma

Gloria iudei, magni dilectio mundi

Ex iesse bacc radice uigens: ex uirgula miri
 Turis: ex ingenua perfundens arcula mirrhæ,
 Latiuagum populis passim fundentis odorem,
 Hanc mariam dixere suis: cui grandis iochim
 Ex anna extiterat genitor: summusq; sacerdos.
 Iudæam ingreditur gabriel: humilemq; pudicæ
 Visitat ipse casam: totamq; haerere tonanti
 Reperit ingenuam: diuosq; expromere cantus,
 Rite palestina gabriel sit nuntius. alma,
 Angelicis cognata choris quæ grata beatis.
 Virginitas deceuit, gabriel qua nuntius esset.
 Atq; per ædis ferret connubia nimpba,
 Lucifer ad primum fertur serpente parentem,
 At dcus ad matrem medio perducitur almam,
 Angelico, angelicis ex gratia profuit huius
 Hæc eadem diuina choris, feliciter actus,
 Extimuit fulgore uir: mirantis ex instar.
 Vix potuit sua uerba loquitum nuntius ore
 Mellifluo diuum diuina silentia rupit.
 Vas figuli sine sode nitens: mirabile fictum,
 Ægrois aurora micans: domus apta locandos
 Liberat ægypti ne detq; tributa tyranno
 Quæ genus humanum: nitidi lux splendida uitri.
 Angelicos non lenta sinus q; præpes abrahæ
 Pascere fida comes: uirgo cui parcat ingens
 Rhinoceron: regemq; domans uirtutibus hester,
 Fœmina quæ dragmam quærir: lux fulgida mundi
 Luna suo perfecta globos: sol lucidus expers
 Octafusus: orbis amor: pia regula morum,
 Stella maris: templumq; dei: portusq; salutis,
 Absolen insequitur ioathan: quem contegis alto
 Extendens uelum puteos: fidissima pullos

nulla sit ratio aut breuitatis
 aut productionis magis
 mihi placeret breuiori
 dauid in prima syllaba. &
 in vltima, si tamen ibi
 produxi fuit propter ce-
 suram q; dauid faciat da-
 uidis media aut longa:
 aut breui non placet neq;
 dauidus dauidi sonnia
 quippe videtur mihi.
 Beatis. s. spiritibus. qua,
 propter quam.
 Perzalis æbreæ: perza
 enim est iudæa vltioris.
 ue iudæe pars trans iorda-
 nem quartus uirgo esset
 cterioris partis.
 Viri angeli formam uiri
 habentis.

Extimuit admirata est.

Laudes virginis.

e Regem domans he-
 ster. i. s.
 Habens dragmam. Lu. i. s.
 Occalus patris est.

i Ioathan detracta. r.
 ratione metri.

Si mantis significat
 tis tria summa. i. tabulas.
 Virgam manna quæ cuncta
 rectoribus conueniunt.
 Femina cui.
 Lacti. s. sunt.

Non tergo tua mens
 timeat quæ prouida est
 voto altifono alti numi
 nis. i. dei.

Mulier diuina Virgo
 Maria dicit.

Ad lapsum mundanae car
 nis nuntius. s. dixit.

Fies nescia hominis alma
 nimpha uocantis est cas
 stissima reclusa est.

Gena. quartus est.
 V. iussu tonantis.

A' pauone tegens Mater, ramumq; columba
 Alma gerens clausis pacem signantis æliæ,
 Fœderis arca tenens tria summa potissima regi,
 Hortus conclusus, speculum sine labe, cadentum
 Vita quidem in tenebris, cædi cui fœmina serpens.
 Salue magna deum proles, magniq; tonantis
 Sponsa, iouis tu mater eris, neq; decipit error,
 Terra quidem læta est, iubilat mare, sidera gaudent,
 Angelico præclara choro noua gaudia surgunt,
 Horrèdum pauet omne chaos, stupet orcus, et horret,
 In limbo lætiq; patres, q; uirgo futura es.
 Absq; uiro magni mater iouis unica, serui
 Qui formam accipiet rutilis delapsus ab astris,
 Summa tamen retinens idem, qui sæcula purget,
 Humanum atq; genus, non ergo exhorreat altifono
 Numinis alti sono tua mens quæ prouida uoto,
 Tunc, mulier diuina, uirum nescimus, et unq;
 Mens erit ad lapsum mundana lubrica carnis,
 Quo pacto fiam genitrix: cui nuntius, alma
 Diuino tu nimpha deum castissima nutu
 Concipies, hominis tandem tu nescia fies,
 At uirgo summissa genu, sermone pudico,
 Ecce ait d' gabriel q; iussu ancilla tonantis,
 Ad uota hæc parere potens, et prona iubenti
 Sit nobis ut sermo iubet, parere necesse est,
 Angellus et superas cœli reme dicit ad auras
 Lætus, et angelico gaudet, sine fine, triumpho.

Ioannis maria uel matij bagnacaballi Christi
 steidos liber Septimus explicit,

Argumentum

ARGVMENTVM VIII.

Nascitur is, qui semper erat, saluator ex orbis
 Panditur angelica uoce, ex sua uita libello
 Scribitur octauo, uero sanctissima uersu.

p iiii

¶ Et Vero uersu. nullo sig-
 namento addito.

IOANNIS MARIE VELMA
 ty bagnacaballi ad Dominicum Reuerendissimum
 ostiensem episcopum Cardinalem trancensem
 christeidos Liber Octauus Incipit,

ANCTA Palestinam mulse-
 runt gaudia nimbam,
 Inuasit dulcedo dea, dum pncuma
 tis alma
 Gratia perfudit dulci prae cordia
 tactu,
 Quae mca^a deducat longos efficta

per annos,

Hoc opus est operis liquido conclusio uersu,
 A corde est dilapsa pio mox sanguinis una
 Gutta sacrisq; magnum sensu genuisse tonantem,
 Nec moras membra decent totumq; formatur in unū
 Quod fuit id massa corpus generantis:q; ordo
 Membrorū apparet. CITO fit quod iuppiter audet,
 Stella gerit solem: uitem sine pondere palmes,
 Riuis aquae fontem: fuit hic^b q; prole sequenti
 P osterior: qui matre prior, mirabilis aures
 Lectio pertundit, contento angustior aluus,
 Complcuit pia uirgo nouem purissima menses,
 Et nouies totidem phœbe reparauerat orbem,
 Cum gereret magnum, uentris sine pondere pondus,
 Et partus foret hora, deum quo funderet orbi,
 Bethleem^c iussa petit, domus hæc sua uirginis olim,
 Iure fuit dauid, cuius sanctissima regis
 Sanguine creta fuit, foret hæc descripta libello
 Cæsaris ex iussu, totum qui iusserat orbem
 Describi: sed tunc modice confluxerat urbi

Plebs

a ¶ Quæ mea inuocatio
 est quæ gratia mea effi-
 ctas meam compositionē
 extendat per longos an-
 nos.

Hoc opus, hoc est opus
 operis. i. conclusio. liqui-
 do, clario, non ficto uel.

Hoc opus est conclusio
 operis.

Totum. id totum quod
 fuit masse generantis for-
 matur in unum corpus.

Audet uult.

b ¶ Hic. i. Christus fuit po-
 sterior in humanis uirgi-
 ne prole sua quæ ab ipso
 descenderat ideo dicit q
 & prior matre. i. uirgine.
 Angustior. est. recl. quæ
 celi capere non poterat
 tuo gremio contulisti.

c ¶ Bethleem. l. z. cap.

Foret. fut

Cæsaris. i. Octauii.

Urbi bethleem.

Plebs^a multa: et totam peregrina repleuerat urbem.
 Virgo fuit, sic sponsus inops, suffusa pudore
 Non reperit pro nocte larem, non hospitis ullum
 Obsequium: diuo tantum contacta sereno,
 Infantem peperit: mox lucidus a tra refulsit,
 Splendida tunc rutilos late tarunt sidera uultus,
 Sed timuit de forme chaos: dem pura^b tonantem
 Detulit infirma uestitum carne triumpho
 Ad praesepe bouum: forte hic bos unus: et unus
 Arcas a sellis erat: magni fidissima partus
 Cura^c palestina, comites hi uirginis alma,
 Bos frugale animal: frugalis uita: feraxq;
 Frugalis doctrina dei, qui carne triumphat,
 Passio frugalis christi: portantur a sellis
 Ponderas: sic christus gessit cum pondere pondus
 Humanae uita: nostros et ferre labores
 Sustulit: horrifono genus hoc protraxit ab orco,
 Nulla^d manus seruilis erat: non sedula nutrix
 Infantem: sed sola suum pia mater amictu.
 Fouit: et intacta sponsus solamina nymphae
 Praestitit heu saeno praegrandis iuppiter alti
 Aetheris: et magni pro me faber optimus orbis
 Nocte cubat^e, rex magnus item uilescit in herba,
 Ut releuet lapsum terra: me fidere diuet,
 Corda superba pati discant: patiantur auari
 Furiem: cuncta et ponant commissa potentes,
 Apparuit pacem cantans pastoribus agmen
 Spirituum: doxamq; deo: mortalibus a que
 Mentis: et ingenuam pacem cupientibus orbi,
 Hac in nocte sacra fluxerunt balsamareadem
 Humana, haec bos uerba tuli (mirabile dictu)
 Proficient segetes homines: a nigmate duro,^f

a Plebs peregrina
Fuit inops.

b Pura, uirgo.

c Cura appo, comites
suerunt.
Quare bos fuit in parte
Virginis.
Quare a sinus
Sustulit passus est.

d Nulla manus, hiero.
aduersus heliudum, nul
la mulcularum sedulis
tas intercessit & mater ob
stetrix fuit, parnis inuo
luit infantem in presepio

e Cebat in seno.
Vilescit apparet uillis
Ponant deponant.
Mirabilia noctis.

f Duro difficili.

a C Coniuncti simul. q
s. Lumen.

b C Eset decet vt.
Virginis ad partum cor
ruet edes equata humenti
solo.

Potentes. Romani ergo
erit tēplum pacis: et ter
num nulla compagine dis
suta & durabit in longos
annos.

Ethera nominatius est.
c C Pro usu p'vtilitate. &
tēporis condictione.

d C Dona mirrhæ.

Qui fuit rex. obtulerunt
aurum tus & mirrhæ: in
auro vt ostenditur. re
gia potentia.

In hare fiet dotis ventra
tio, in mirrhæ v'ro domi
nica sepultura.

ORDO

Est, referunt dona præcio
sa tagi auriferi ferunt re
dolētia dona turis. & do
na mirrhæ nato. Christo
tria munera, qui fuit rex
& esset rex, maximus: &
idem esset in tēplo sui pa
tris sacerdos: & quem in
frigētī saxo mirrhæ decet
& in frigētī sepulchro
ut sit endiadis in frigētī
saxo sepulchrali.

Aurum sapientia.

Thesaurus desiderabilis
in ore sapientis.

Virtute & præcio endia
dis est.

Redolens oratio per tus
enim orationis suavitas
Intelligitur psal: dingaf
domine oratio mea: sicut
incensum in cōspecturo
mirrhæ necat, per mirrhæ
mortificatio carnis signi
ficatur eccl. pro certan
tibus ait: manus tur di
lauerunt mirrhæ: magis
amen placet prior horum
munerū significatio. s. ut

Deficient, simulachra ruunt: iris ordine soles
Sunt visi, et solem perfecti luminis unum
Coniuncti fecere simul, quod crucerat orbem,
Corruit et templum pacis, quæ machina facta est,
Esset in æternum, postquam præ dixit apollo
Virginis ad partum, prius et non corruct a des,
Humenti hæc equata solo, dixere potentes
Ergo crit æternum hoc, nulla compagine templum
Disincta, longosq; sacrum durabit in annos,
Virgo parit, templumq; ruit: calce atq; tenaci
Quæ compacta prius: solvere ligamina muris,
Fluxit noua stella polo: dedit æthera lumen
Regibus in terris: regum quæ præ uia regem
Panderet esse hominem diuina ab origine natum,
Latantur reges: ueniunt ubi maximus orbis
Rex latet: et signum stellæ fulgentis opacat
Lumina: et ostendit lumen pro temporis usu,
Auriferi præciosa tagis redolentia turis
Dona ferunt: magno et mirrhæ tria munera, nato,
Qui fuit, atq; foret mundi rex maximus, idem
Inq; sui patris templo cum ture sacerdos,
Quemq; decet saxo frigenti, et mirrhæ sepulchro,
Alter significent, aurum sapientia fertur,
Thesaurus sapientis erit mortalibus aurum,
Virtute et præcio redolens oratio tus sit,
Mirrhæ necat carnem, mirum quæ fundit odorem,
Credendum est hunc esse deum, qui natus in orbe est
Atq; sacerdotem, uitæ mortalis eundem,
Sic tria deferimus, præcium, tus, munera, mirrhæ,
Quæ simul hi reges fecerunt dona iacenti
In gremio matris, nec abest sapientia danti,
Exorat diuasq; præces, carnemq; flagellat,

Nulla

Nulla fraude iouem quæruni, qui hæc munera portat,
 Inueniunt quod corde petunt, sine fraudibus, ergo
 Hunc puerum herodes quærens non reperit: atra
 Mente deum petijt: cecum qui sub pelle latentes
 Submissæ pœcudis, pascunt in corde rapaces
 Multa et fraude lupos, quæruni reperire tonantem
 Vi præcis, haud possunt sancti mortalibus extra.
 Aurora ostendit cœlo dimouer at umbras,
 Sol nouus oceanis totidem surrexit ab undis,
 Infantem templo, ferunt: puraq; parentes
 Mente sacerdoti tribuunt: et numen adorant,
 Qui latet et de patris: tum circumciditur infans,
 Creuit in orbe puersecum sapientia creuit.
 In denos binosq; deus processit in annos,
 In puero prudens, cuius sapientia, mirum
 Magna, erat in populis, fama iam creuerat orbi,
 Differit in sancto, multis mirantibus: idem
 Nodosat: et cæcos docet, ac ænigmata soluit,
 Ipse rogat: proponit item: multosq; flagellat
 Ignaros legis, pueri sapientia præcox,
 Vexabat pro errore pudor, quia nulla putatur
 Doctrina hæc humana ioui, tantum illa resulget
 Ut puer, in templo, ne lex transisset ab illo
 Obseruata minus, nec legem frangeret ullam,
 Circumcisus erat: tamen hic iordanis in unda
 Perfundi uoluit: sacras ut redderet undas,
 Sacrarat terram pedibus: sacrauerat altum
 Aera descendens cœlos: dum spiritus albam
 Suscepit, laudansq; satum pia uerba, columbam,
 Protulit, hic sanctis triginta impluerit annos
 Moribus: et duræ pandens miracula genti,
 Iunxerat ipse sibi comites: uigilesq; magistros

in auro ostendatur regis
 potentia, in ture magnus
 sacerdos cognoscatur: in
 mircha uero sumunt regis
 sacerdotis & hominis ses
 pultura expeditur.
 Eundem, scilicet mortuæ.

Exorat sapientia q̄ est in
 auro exorat præces. i. i. m.
 petrat q̄ significat ora
 tionē quæ est in ture car
 nem flagellat intelligitur
 per mirtham corde uero
 non ficto.

a Cœu sicut hipocri
 te qui sancti hominibus
 extra, latentes sub omnia
 pelle nutriunt in corde lu
 pos quæruni q; flectere
 iouem præcibus: sed nes
 queunt dicente dauid in
 quit: tē in aspēxi in corā
 de meo, non exaudiēt do
 minus.

Sancti, isti enim uolunt
 uideri vulgo boni.

Numerus patris.
 AEdē in æde.

Sapientia creuit que in il
 lo semper fuit uisa est cres
 scere quia sensim manifesta
 stabatur.

Miri, quoddā in rabile
 Differit & doget.

In sancto in templo.
 Nodosā difficulta.

Rogat interrogat flagel
 lat quia uerecundabantur

b Pro errore propter
 ignorantiam.

Ioui coram ioue, tantum
 solum.

Vt quamuis.

Nullam legem, partem le
 gis etiam minimam.

Sacrauerat sanctificauerat.

c Protulit, & protulit
 pia uerba laudans filium

Math. 7. cap. hic est filius
 meus dilectus in quo
 mihi bene complacui.

a Arcerent hircos ab
his ouibus. malos abo-
ris.

Hou. n. f. bonoru. n. & in
loran.

Ho. f. apostolos.
Nimis ualde quæ facta
prius quia prius cepit fa-
cere q̄ docere.

Hōsillos.

Accedens uenies uoluit
Cristus tētari & vincere
docens hominem præpa-
ratum esse tentationi ita
tamen peruigil ut non
succubatur.

Inermes vires obstanti q̄
debilis est hostis contra
nolentem.

b Sequentes. seum.

Multi præcepta.

c AEQUALI IGITE math.
v. sicut & pater uestere. &
lestis qui facit ortu sole
sum super bonos & ma-
los.

Hoc. f. malo viro.

Hosti parere qui dedit
vulnera.

d OFFERRI MORTI pro
deo est bene uiuere: & lu-
crum est diuitias spernere
e Purgare oculos mit-
7. lu. c. 6. eilce prius tra-
de oculo tuo. & tunc per-
spicis ut educaas felleum
de oculo fratris tui.

Imperij regniq; animæ, qui in pasqua iustas
Ductarent pecudes: et ab ysis in collibus hircos
Herbarum arcerent, a horum commertia nusq̄
Conueniunt. PHOEBO cum dissonet umbra niueti,
Hos docuit, quæ facta prius, monumenta salutis
Et fuerant tentata nimis sudoris, ab ipso
Sanguinis et prætio: docuit tentatio, ab orco
Accedens: hos nulla præmat, tentatus ab atro
Dæmone perdomuit vires tentantis inermes
Obstanti, NAM multa potest pluto ipse uolenti.
Ii magna uirtute uiri: noua lumina legis,
Diuitias liquere suas, charosq; parentes,
Perficerent ut iussa iouis: qui iusserat illos
Post sua terga sequi: docuit quoq; multa sequentes
Pro æternæ mercede pati, præcepta salutis,
Non quenq̄ mactare uirum: non proedere fratres,
Periueros non falsa loqui: dilectio et hostis
Discipulis præ ostensa fuit, quia iuppiter ortum
Luminis a quali phœbe & lampados igne
Distribuit mundo, pluit et super omnia, nullum
Discrimen seruansq; sit bonus illi: sed alter
Prauus: et in toto hoc nemo truculentior orbe,
O pietas: o dulcis amor: dare uulnera, et hosti
Parcere, pro tenebris, radios præ stare nitentes,
Tum placidam populi uitare fugatiis auram
Instruxi, sed amore iouis prædixit agendum
Si quid uirtutis fieret, uana omnia mundi
Esse quidem docuit. SOLA at cælestia durans,
Regnare est seruire deo, bene uiuere morti
Offerri, a lucrumq; suas, uirtutis amore,
Pelleret diuitias: magna et seruire tonanti
Libertas. monuitq; oculos purgare: tenaci

Festuca:

Festuca: ut labem possit contemnere paruum
 Luminis^a alterius, neq; enim cœnosa reatum
 Vnda lauat, maculamq; piat: que turpis: ex atra est
 Dextra luto: nihil ergo alyis: qui loripes exit
 Crure miser gemino, uity gradientis, amico
 Inferat: at tacito silcat sibi inutilis ore,
 Quæ uultis faciant homines, pia dextera ex illis
 Hæc eadem faciat: naturæ instantis ad omnes
 Præceptum hoc frugale fuit: quæ prima, secunda
 Hoc etiam tribuit sed quæ, uelut atra, negantur
 Nemo uelit comitis: quæ uos tradetis, ab aruo
 Illa feretis item. FRUCTVS sua semina norit,
 Quam multa est doctrina dei: uirtutis abundans,
 Quam multa ex pietas: pruritu horrentia purgat
 Membra hominis: pforamq; suo clementia uerbo
 Emaculat, sic magna fides fuit ipsa petentis
 Sanauit seruuumq; ducis: pietatis amore
 Et fidei poscentis opem: steropesq; fugauit
 In porcos: magnumq; freti sensere profundum
 Bruta sues immunda uiris: qui fœnoris expers
 Non erat in tribubus. MAGNA est fiducia rerum
 Que cruciat miseros: ex multa flagellat auaros,
 Crescentes comitatur opes amor anxius auri.
 Sanauit qui membra tremens: sua corpora tantum
 Fouerat in lecto: mentem ex lustrauit auaram
 Lumine candoris uita: mirantis in auro
 Munera multa uiri, mundo qui uenerat, atos
 Purgare, ad causam errantes deducere ab altis
 Collibus, ÆGRÔTIS opus est medicina: negatur
 Corpore qui uegeto refouet sua membra quiete.
 Sanguinis ex fluxum sedat: christusq; puellam
 Auocat a mortis, uere quæ uixerat, umbra,

a C Luminis oculi: uel
 corporis luhino si.
 Piat ex piat purgat dextra
 & neque dextra que tur
 pis luto purgat maculam.
 Nihil uiti gradientis.
 Quæ uultis faciant. s. vo,
 bis math. 7. oia quæ
 cunq; uultis faciant ho
 mines uobis, & vos facite
 illis.
 Instantis sollicitantis quæ
 i. Christus qui u' deus est
 prima natura secunde na
 ture hoc præceptum tri
 buit.
 Fructus math. 7. lu. 8. ca.
 A fructibus coru cogno
 scitis eos.
 Virtutis operis
 Pruritu horrentia men
 bra math. 8. lu. v. cap.
 Clementia. i. Christus.
 Pforam scabiem.
 Vade ostende te sacerdo
 ti mat. 8.
 Petentis. s. centurionis
 mat. 8.
 In porcos math. 8.
 Bruta immunda appo est.
 Multa multum.
 Tremens membra sineed.
 Auaram mentem. i. math. e
 uo uocauit ad se illumina
 uit auaram mentem lumi
 ne splendoris uite uiri
 mirantis multa munera
 in auro.
 Ægrotis opus math. 9.
 Fluxum sedat math. 9.
 Quæ uixerat quæ uera
 erat mortua.
 Math. 9. Mat. v.

a **¶** Audit surdus marci.
 cap. 7.
 Mu us luca. xi. math. xli.
 Cæcus erat ioan. 9.
 Liberat a ponto. mar. 6.
 math. 14.
 Fratres q. suos math. 14.

b **¶** Depasta plen.
 Ether aer.
 c **¶** Noxius iambus in
 tertia sede tam & si multi
 negent.
 d **¶** Expertem pericli.

Audit^a item surdus: mutusq; decencia fatur
 Soluitur **¶** uirtute iouis: qui obsessus ab orco,
 Cæcus erat, lumenq;, dei pietate, recepit,
 Liberat a ponto: sæua æ quora nauim
 Vexarunt tunc solus erat tellure relictus
 Saluator: fratresq; suos susceperat æ quor
 In trabe, quæ refluxo fuerat uexata tumultu
 Æquoris: **¶** gelidum cuncti pauere timorem
 Vecta rotis nox atra ruit, de^a asta^b tenebris,
 Incumbunt uenti, resonat clamoribus æther,
 Intremuit malus: uclum diuerberat, austri,
 Visq; noti, aduerso fundens sua robora cursu
 Obruit unda ratem: remi franguntur: **¶** atro
 Turbine cimba nutat: submergitur anchora fluctu,
 Ima petit deiecta mari, clamoribus æ quor
 Impletur, gelidæ tantum fit mentio mortis,
 Vota ferunt: clamant pariter succurre, perimus
 Iuppiter: **¶** nostri tandem miserere, perimus
 Christus at horrifonis labens apparet in undis,
 Et pede transitur furiosa per æ quora sicco,
 Demulcetq;, uiros placido, quibus æ quoris, ore
 Noxius^c æ stus erat: **¶** sæua pericula mortis,
 Voce loquens ego sum regi confidite uestro,
 Et mæstos reuocate animos: uanumq;, timorem
 Pellite: nec modica trepidans mergatur ab unda
 Vestra ratis: si dei iactetur at anchora fluctu,
 Carpat humum, rostro fundetur **¶** ipsa tridenti,
 Tunc mage clamarunt: tetram uiolentius umbram
 Nocte timent rapidi uolitare per inuia ponti,
 Clauiger at tremulo fretus se se obijcit alto
 Proclamans o christe ueni, succurre magister.
 Ad te me iubeas expertem^d innare pericli,
 Proclamatq;

Proclamatq; iterum: rapimur succurre, perimus
 Fluctibus horrifonis: dextram porrexit: et curis
 Fluctifonas iussit statim deponere vires,
 Atq; iras sedare truces, parere iubenti,
 Numina, si qua sunt, subitis placantur in undis,
 Neptunus, quem uana decum tulit esse uctustas,
 Cimotoc et triton: deus et portunus honorant
 Iussa patris sumi, tenebrae pelluntur: in atro
 Luna uaga apparet, radiat quoq; cimbria terras,
 Apparent liquidae famosi gurgitis undae
 Alta ubicunq; uidet, sunt a quora cuncta pericli,
 Maioris, si obscura tegit caligo, timoris,
 Imminuit quem clara dies seu lucida noctis
 Lumina, ne caeco fundantur corpora fluctu,
 Ergo per immensas placati gurgitis undas
 Ergo, iouis magni comites quos gratia fudit
 Cognouere omnes: ueramq; uocare salutem,
 Et portum repetens placidum perlabitur a quora
 Diuorum puppis: proraq; obuertitur a quo
 Curua salo, caepere suos tunc gaudia: portus
 Mæstitiæ q̄ magna lares frigentis, in alueo,
 Descendunt montana procul: mirantur et urbes
 Conuales trepidant: noscunt miracula cuncti,
 Leprosi: mutiq; ruunt: claudiq; feruntur,
 Ducuntur cæci manibus: sint electicus ipse
 Fandi habet admissas, linguæ q̄ mollis habenas,
 Qui cadit e uitio cerebri dementis, et omnes
 Curantur: soluuntur item qui dente tenaci
 Spiritibus rapti falsis tormenta luebant
 Omne genus morbi rapido possessa uolatu
 Membra relinquebat, longo et consecuta dolore
 Corpora iussa dei fugiens seruabat ab ipso

a C Si qua sint loquit
 catholice nō gœtiche hio

b C Quos gratia magni
 iouis fudit.

c C Gaudia cepere sensus
 & ordo q̄ magna gaudia
 in alueo portus cepere si
 os. scomites vel discipus
 los. appositue lares. habi
 tacula, frigentis mæstitie.
 d C Omne genus relin
 quebat membra possessa
 rapido uolatu: & conse
 cuta longo dolore seruauit
 hat. s. omne genus morbi
 præcepta dei fugiens ab
 ipso deo præcipiente ser
 uauit.

a Præcordia & secreta
 hominis, quod dei est, co-
 gnoscebat christus luc. x.
 Facienda futura sciebat.
 Prospectu ad proficiens
 dum ipsi christo non erāt
 futura occulta.
 Natura nequit natura nō
 poterat facere quæ Chris-
 tus faciebat.
 Vite in mortuis surgenti
 bus.
 Putrenti corpore putren-
 tis corporis Ioan. xi.

b Facto & voluntate.
 Diuerſa a prauis.

Præcipiente fuga. NIHIL est iouis ergo potenti
 Difficili imperio, consensu hic omnia solo
 Perficit, humanam quamuis cælestia carnem
 Induerint, formamq; deus pie sumpsit istam
 Iuppiter in terris, diuina potentia natum
 Deſeruit nunq̄ semper, quæ, & regnat ubiq;
 Quod iouis est, hominis christus præcordia^a claro
 Intuitu callebat ñe memuda omnia tandem
 Fiebant, quæ corde latent: facienda nec ipsi
 Nubila prospectu fuerant: pater ipse futuri
 Christus erat: natura nequit quæ implere: potenti
 Fecerat iste manu, claudus surrexit, in umbra
 Prospicit & cæcus, fiunt miracula uitæ,
 Quandoquidem mors atra fugit: deduxit ab orco
 In tenebris clausam, putrenti corpore, uitam,
 Hoc natura nequit: & dit natura potenti,
 MAIORI cæditq; minor: deus imperat austro
 In carne existens, horrentia & a quora uentis
 Mulcentur: quod maius, item peccata relaxat,
 Hoc iouis æterni est, fuit hic homo, iuppiter idem,
 Mortalis poscebat opem patris astra regentis,
 Diuinus præbebat opem mortalibus & gris.
 Fama uiri tanti creuit diffusa per orbem,
 Tum gentes miranda canunt, sermone potentem
 Esse illum: factiq; magis cuncta ora loquuntur.
 In tenebris lux clara nitet, concurrunt ergo
 Ad fontem, si quis sitiatur: christumq; sequuntur
 Oppida: & in christo sanctum pars numen adorant
 Demonium pars dicit habet: sic prælia surgunt
 Sermomis: referuntq; auido diuersa favore,
 A' prauis iusti, laudant pia facta, pudicos
 Corporis & gestus, sanctissima uerba, modestam

Viucendi

Viuendi normam, pietas^a ubi plena, pudorq;
 Gratia sermonum, doctrina, amplissima uirtus,
 Omnis ubi grauitas: multa ex patientia mundo,
 Rara tamen: nunq; q; fuit: sapientia uiuax.
 ET quia uera nocent contra commissa fatenti,
 Et pariunt quæ uera odium liuore tenaci,
 Cœperunt proceres^b sanctæ regionis, ex ædem
 Seruantes: odisse bonum, noua prælia iusto
 Inyccere: ex uerbo christum mordere canino,
 Cœperunt tentare deum, qui in carne latebat,
 Sermone ut caperent: laqueos iactare: rudentes.
 Tendere: foderunt caueas: ex retia ponunt,
 In foueas cecidere suas in uincla coæli
 Criminibus, QVAM turpe nefas latrare pudico est
 Fœminæ^d adulterium uulgant: celeresq; sagittas
 Exacunt: seruantq; truces in corde dolones,
 Tela retorquentur: ueluti uibramine uenti
 Aetacillos feriunt, duros qui fortiter arcus
 Curuarant: sensum fugiunt, qui crimina taxant.
 Crimine deprensi. TVRpe est cum culpa remor det
 Tergentem commissa acri minoida^e aceto,
 Hic spuit in cœlum, fœdus qui in crimina fertur
 Inflatos mundi uento saluator apellas
 Repperit: ex magni scribas se dicere templi
 Maiores: populo iussa^f ex grauiora iubentes
 Credentis: qui magna darent doctoribus ædis,
 Quam salomon struxit: multos ex condidit annos,
 Accubitus primos: lautæq; sedilia cœnæ
 Prima uiri quærunt sanctæ uirtutis, honorem
 Ut compti extenso pedibus lucrentur amictu,
 Ausonia indutiq; toga, de more, quirites.
 Submissa seruosq; uocant in uoce, clientes,

a Plena pietas. Cadium
 et effectui.

b Proceres uirtutis
 rifico est.

c Laetare. Cœperunt.

d Fœmine adulterium
 10.8.
 Exacunt. Sin adulteram
 iudeli.

e Minoida hoc est ius
 dicem cum culpa remor
 det minoida qui sedus.

f Iussa grauiora math.
 23.
 Credenti doctoribus,
 Cœnæ. mensæ.
 Viri sanctæ uirtutis lu
 crentur honorem.
 Extenso protenso.
 Pedibus ad pedes.
 Quirites rifico. est. i. ius
 dei maiores.
 In uoce in præcepto sub
 missæ uocis præ uete
 cundia.

a C Referantur .i. semel:
& bis.

b C Dauid stirpe: & cur
non stirpe dauid nati.

c C Similes. Sacerdot es
templi.

d C Vulpecula appo.

e C Minantur. Sacerdot
tes.
Dent vt dent.

f C Fata. voluntas pul
cherima optima.

g C Crisante culpa.

Increscant rauco tardos: et murmure tanto
 Seruitio famulos: atq; impia flagra minantur,
 Pinguis, ni disco referantur^a cædulia primis,
 Atq; saluari cupiunt, nomenq; magistri,
 Exoptant: proceres dici: patria q; parentes,
 Observatores sanctæ, et præcordia legis,
 Dauid^b stirpe satir: proles latoris, aaron,
 Diuinæ legis, sancti q; uera propago,
 Soluere se q; negant nodos, et uincula mosi
 Legati ueteris, qui sancta uolumina uiui
 Scripta dei digito didicit, docuitq; nepotes,
 Hos quoq; primores argenti dira cupidol
 Inuasit: crudelis amor uexauit habendi,
 Dira fames auri, sanctis animalia templis
 Vendebant, sancta romana palatia in urbe
 Vt fierent depicta modo pulcherrima miro,
 Illa q; marmoreis essent compacta figuris,
 Munera quæ eas las flectunt promissa puellas
 Nimirum exoptant similes, miracula genti
 Adfingunt: populus miratur pendulus ore,
 Ante domum templi, summissa uoces: soloq;
 Ora humili depressa gerunt, diuina loquuntur,
 Quam falsa ad fraudes ueteri hæc uulpecula^d ritu
 Officium fingens humili celebrare libella
 Nescia et officij: bibulas tunc rara puellas
 Retia conuoluunt: pestes, cum bella minantur
 Esuriem, diramq; sitim: uota aspera iungunt
 Credenti: populoq; rudidant dona sacello
 Imponunt, sic fata^e iouis pulcherrima templo
 Dona iabent ferri, longo sermone minantur,
 Implentur: sitiuntq; magis et iam plura reponunt,
 Omne genus rerum cupiunt: nos crimine^g multo

Taxauit

Taxauit christus: tunc dira incendia uerum
 Irarum peperit: mortisq; pericula regi
 Hebræe gentis: medico, qui uulnera charo
 Vnguine sanauit: fœtencia ex ulcera mentis,
 Veracem hunc uoluere graui depellere saxo,
 Et dare præcipitem, saxoso è uerice, uitam
 Surgentem in tenebris: clarumq; extinguere sidus
 Luminis æterni, totum quod uisitat orbem
 Splendoris radior: cuiq; nec deficit ardens,
 Non abre^b in terris dixit pastoribus a dis,
 Lux ego sum mundi, mea qui uestigia firmo
 Subsequitur gressu nulla caligine: nullo
 Voluitur imperio: cœcæ ac errore tenebra,
 Liber^c erit seruus, commissi ex criminis auctor,
 Si quis me sequitur longos hic uiuet in annos,
 Quis mea^d purgabit: si non sunt crimina? templi
 Dicite pontifices, quorum præcordia sudant
 Virtutum calido, diuulsis sentibus, æstu
 Delictis: qui me secreti dæmonis esse
 Dicitis: ex facitis^e comitem, mea gloria tantum
 Est parere patri: fraudes ex pellere cœci
 Imperij: sum compos enim: sum cura paternæ
 Mentis: ex alii soni terræ^f lux missa tonantis
 Marcenti in tenebris: ex turpi in gurgite: cœno
 Et commissorum puteos: quia calleo patrem,
 Quæ mea lux: qui misit item me luminis huius
 Lampada, nec nostro fuerint mendatia uerbo,
 Vos me nescitis, patrem neq; scitis: ex unde
 Ipse ego progressus: tantum caro: corpus in umbra
 Iudicij uestri est, iterum latrare pudico
 Cœperunt: dira lapides ex prendere dextra,
 Ut rabidis sine lege, canes: ætliq; furore

a C. Caro, præciofo vno
 guento.
 Mentis anime.
 Date præcipitem Io. v.

b C. Abre sine causa.
 Lux ego io. 8.

c C. Liber erit suple qui
 seruus est & magnus pecca
 cator.
 d C. Quis mea purgabit
 io. 8.
 quis ex vobis arguet me
 de peccato.
 Secreti particularis.

e C. Facitis asseritis.
 f C. Terræ homini marce
 centi in tenebris & in tue
 pi cœno, in gurgite com
 miforum, & puteo.

a ¶ Percuterent. l. vi.

b ¶ Quod tempus quem
dicem.
Miraculum cæci nati.
io. 9.

c ¶ Et Christi miranda
tantum miracula audierat
& ipse petens miranda qd
est videre miranda audie
rat.
Forte respectu cæci non
aut Christi qui cuncta stu
dio non fortuna opera
batur et statim.
Pauper uocatus est.

d ¶ Hic. s. Christus.
Peteret uidas quo natans
testendunt.
More sacro cæci lumi
nis sinus, concauitate ser
geret cæci luminis ai
oculi.

e ¶ Grandia substantius
est. i. grandes res.
Christo potenti sermone
& opere.

Percuterent saxo diuinum corpus: et alma
Auctorem uitæ, cælans se à plebe recessit,
More furentis apri, rabido quæ infecta ueneno,
Tum maior rabies creuit, cœu flamma relucet,
Cum magis aëta notoruolat et per inane fauilla,
Saturni sol almus erat, quod tempus apellat
Obseruant, talesq; dies ij sabbata dicunt,
Cæcus erat pauper materni uentris ab ortu,
Ante fores templi qui mendicabat, ab omni
Viucendi poscebat opem, miracula tantum
Et Christi miranda petens, apprehenderat aure,
Viderat hic nunq; forte hac transiuit amator
Humanæ formæ, pro qua descenderat orbi,
Ut miserum uidit gemino sine lumine cœcum
Fare age? quid cupias? fiat tibi pauper: at ille
Fac domine ut uideam, quid enim, nisi cæcus ocellos
Exoptat: et tunc Christus opem de luce ministrat
Liuu et hic oculos cœno, iussitq; natantes
Quo tendunt peteret sacras, et tergeret undas
Rore sinus cæci sacro luminis, aliter
Luminis æterni, clarum qui præstat in umbra
Lumen, et è rigido uitam uocat ipse sepulchro,
Liuu, et hic redijt cernens, mirabile quoddam
Omnibus, et laudes coram redderat, opusq;
Diuinum extollit, magni monumenta tonantis
Grandia, et à christo nudabat facta potentis,
Sermonè et uirtute simul, uox ista uenenum,
Atq; odyntes pperit, qui sancta ministrant
Donæ dei, patribus, magni et solamina templi,
Sabbata polluerat Christus, dixere ministri
Sacrorum, liuore iouem mordebat edaci
Turba sacerdotum. NIGRVM: qd detrahit albo.

Sancta

Sancta prophanabant^a humanis mercibus aula
 Supplicia æterna proceres, templumq; replebant
 Nummorum mensis, ouibus, timidisq; columbis,
 Et bobus, phanumq; iouis fecere plateas,
 Tunc furor incessit christum, pro patris honore,
 Et mercatores templo sume expulit omnes,
 Excrucians quo cinctus erat, uerbosq; coeret,
 Hac ex a^d de patris diuina oratio^b tantum
 Nascur, hic sunt patriq; piacula, sed uos
 Latronum umbrosam facitis, cum fraude cauernam,
 Verus amor nummi stimulat uos, uera cupido
 Lucrandi, ac opibus similes superare sodales,
 (NEMO potest seruire deo, qui turpe frequentat
 Numen auaritia; seruo^c contraria sunt hæc)
 Illi autem, qua hæc, lege facis, quis præbuit author
 Virtutem hanc, ciues è sancto pelleret templo?
 Iis saluator ait scribæ mibi dicite, cæli
 An terra^d uirtute magis baptisma dicauit
 Ioannes? si fas nunc respondere petenti,
 Hebræi ambigua uincti tacuere catena,
 Non ausi è cælo sanctum baptisma fateri
 Spreuerunt quoniam sancti uestigia, multis
 Hærentes uitis, pariter nec turpiter ausi^e
 Ex homine hoc uenisse sacrum, ne protinus illos
 Fœdasset populos duro, cum sanguine saxo,
 Hunc sanctum tenere homine sine numine sanctus
 Iusserat in mundo nihil hic, iusta omnia fecit,
 Et quia non ausint his respondere, nec ipse
 Pandere quæ situm uoluit, sed protinus omni
 Texuit^f historiam, quæ dicta parabola, plebi,
 Quidam erat, hic diues uites plantauerat idem,
 Vineaq; agricolis iam productura locata est

a C. Prophanabant mat. xi.

Supplicia sacrificia.
Aula æternæ, templi.
Proceres summi sacerdotes

b Oratio de huius quæ
tate supra satis.
Piacula sacrificia.

c Seruo contraria sunt
hæc quia nemo potest serui-
re deo & mamone seruo
seruienti duobus contras-
riis.

Luca. xii. uirtute potes-
tate.

d Terra ex homine.

e Nec ausi sunt.
Sacrum hoc. Hoc sacra-
mentum baptismale.
Tenuere. s. populi.

f Lu. xx. texuit. lehl.
Matth. xi. hic iste. pronomen est non aduerbium.

a C. Pressa uua q̄a sic pi-
giur sordidus.

b C. Foderet reliquos.

c C. Ac veluti
Ceperunt seuire vt ele-
phas tuore viso.
Proiciunt mathzi.

d C. Probabant lauda-
bant iura iouis uerū sed.

e C. Ferentur aphretis
est obibit adibit in nihilii
quem hic lapis rediget.

f C. Ille dixit
Pater Math. zc. inceptum
parabolæ author pregran-
dis imperit.
Guarent. v. t.
Prandiu n.

Gena hic.

Idem.

Nectar: et ambrosiam dulces frugalis et uuas,
Mox abyssolongamq; uiam tentauit iterq;
Autumnus pressa^a processit sordidus uua,
Tunc pro pampinco, sperans uaga muncra, fructu
Hic misit seruos dominus, quos rustica proles
Consecit ferro, laicem ne redderet uua,
Misit item reliquos pariter fodere^b maligni
Vulneribus tandem natum sibi pignus amoris
Destinat: ac^c elephas uiso, cæpere, cruore
Squire in genitum, genitoq; horrentia misso
Bella parant: natumq; necant: extraq; cadauer
Proiciunt, dominum tumulat nec uinea nectum,
Quid pater ius faciet cum uenerit omnia perdet
Dixerunt: perdetq; malos male: de stinct orco
Iustitiam peragat, uerum qui iusta probabant
Hæc dixere iouis terreni, et iussa timebant,
Sapienter cictus lapis hic, compago coegit
Mœnia delubri, uobis hæc regna ferentur,
Danda aly, fructusq; feret data uinea plures,
Vah quem petra premet lapis hic, coniritus obibit,
Pulsus ut a rapido cæli per inania uento,
In nihilum: uanosq; dies lugendus et horas
Perdiderit, cunctos tunc indignatio, templi
Dira sacerdotes, scribas, et legis adorta est
Doctores, quibus ille, pater præ grandis, et author
Imperij, genito fecit conuiuia mensæ
Connuby, multosq; suæ præ ceperat urbis
Conduci proceres mensis, regalia lati
Prandia gustarent, alacres et pinguibus essent,
At qui inuitati fuerant, prodiris negarunt
Ad regis cœnam, seruis sed uulnera iungunt,
Adyiciuntq; neci miseros, camposq; reliisunt,

Fama malis: mortisq; mala perterrita aures
 Regis: et admittis ducibus confecit amarus
 Sanguinis auctores, omnes et destinat orco,
 Rex alios iussit duci, conuiuia regis
 Summeret, accitus cœnae, indulgeret et alio,
 Atria complentur, regalia prandia sunt,
 Vna omnes læti comedunt, et uiscera complent,
 Conuiuas cernat regis presentia mensis,
 Ingreditur mira diuina palatia cœnae,
 Hic erat infœlix, similem sine ueste decenti
 Leticiam, nulla replens præcordia, cura,
 Rex ira accensus misero terrentia fontes
 Verba tulit, cur ausus enim sine uestibus ipse es
 Festiuus intrare lares, ubi regia mensa est?
 Fia, agite, in tenebras miserum demergite, et orco
 Mitte: ubi fletus, stridor, mors, pœna, dolores
 Æternam illis uox inuitantis aperta est
 Ad cœnam: sequitur paucorum electio, tandem
 Vexati à uero fontes in carne tonantem
 Consulere dolo caperent, sermonis et astu,
 Atq; adeunt: Christum petunt, cum fraude maligni
 An romanorum liceat seruire tyranno?
 Censibus: ausonio ferre et sibi munera regi
 Annua: sed cui nulla latent secreta: monetam
 Afferre iussit, quam magni regis imago
 Ornabat, totum grandis qui rexerat orbem,
 Iis saluator alter cuius præscriptio: forma:
 Cuius item uultus: facies: et imago tyranni
 Cæsaris y referunt, quibus et saluator amici
 Reddite quæ iulii iulo, quæ cæsaris illi,
 Quæ iouis atq; ioui, sua quisq; reponat, et arca
 Condant: et exilio fugiens aliena recuset,

a Et Summeret decet ut
 Accitus uocatus.

b Et Cemate ut cemat
 Decenti similem leuitiam.

c Et Nulla cura.

d Et Paucorum electio.
 Multi sunt uocati: pauci
 uero electi Math. 20.

e Et Consulere. consilium
 cepere. decreuerunt ut ca
 perent.

Petunt postulant: intero
 gant an liceat dare cen
 sum cæsari math. 22.

f Et Nulla nullæ res secreta
 adiectiuum est ai. nulle
 res sunt secreta.

Tyranni, domini,
 g Et Iulii apocope pro iu
 lio illi. cæsari tam & si

Christus non fuit tempo
 re iulii cæsaris sed tyberii

fortasse fuit moneta iulii
 cæsaris vel unius pro altero
 ponitur.

Iulius trisyllabum est virg.
 iulius a magno demissum
 nomen iulo. sed hic bis
 syllabum sit ratione metri

In laqueos cecidere suos: fregere sagittas
 In scopulum saxumq; latens: nil profuit astus,
 Nil quoq; calliditas dubij sermonis: et ira
 Ingentesq; minæ, nondum quia uenerat, atræ
 Hora necis, quam sponte ferens clementia, nusq;
 Fugerat exoptant hominem saluare cruoris
 Proluuior ad terras, et cælo descenderat imas
 Omnipotens: sacrumq; polum dimiserat hæc re,
 Scruilem accipiens formam, qua pertulit orbis
 Pondus: et infirmo tulit hic medicamina mundo,
 Post: pauci uenere dies, ubi maximus hospes
 Lazarus a grotatecui nulla redemptio uitæ
 Nec spes ulla fuit uitali uiueret aura,
 Sic erat in fatis, uescens ut clara tonantis
 Gloria felici fieret manifesta triumpho,
 Pro fratre ad medicum geminæ misere sorores,
 Christus erat solo præstans medicamina uerbo,
 Distulit aduentum: fragili ut qui languidus esset
 Cæderet a mundo: NEq; enim præsentis fatigat
 Corpora mors uitæ formæ mortalis: et aufert,
 Lazarus occubuit: iam quarta accesserat orbi
 Auroræ: et totidem claros lustrauerat ardens
 Cinthius ipse dies, totidem soror ipsa diebus
 Cinthia successit tenebris uaga lampada tectis,
 Scilicet ut prauum corpus præberet odorem.
 Post obitum uenit medicus monstrare potentem
 Thesaurum cæli: defuncto et uenerat urbis
 Magna manus sanctæ pullosa ueste quiritum,
 Magnus eques defunctus erat, dum uita maneret,
 Suscitauit hunc christus sublimi uoce latentem
 In tenebris: gelidæ pallenti et mortis in umbra
 Hoc signum innumeros fidei protraxit inertes,
 Famaq;

a C Hæc hæc causa.
 Tulit hic. s. Christus hic
 manna forma medicamina
 homini quamuis ut deus
 fieret mirabilia.
 Post deinde. i. post morte
 te ostensionem ubi quan
 do.
 Uescens aura vitali. uiue
 ret.

b C Præsentis uitali. Chri
 sti.
 Formæ mortalis. i. homi
 nis non quantum ad ani
 mam quæ est immortalis
 sed quantum ad illam cor
 poris membraturam su
 organicam.

c C Fidei ad fidem.

Famaq; multiplices populis quod fecerat alas
 Expandens docuit christus, cuncta oppida: sancta et
 Vrbs ruit, et multi diuinum numen adorant
 In Christo laudant Christum: pariterq; sequuntur,
 Falsidici trepidant: et confunduntur apellæ,
 Diuersi diuersa ferunt: sed maior ubiq;
 Pars celebrant: magniq; probant miracula christi,
 Protinus invidia multis comitata colubris,
 Excitat alectos: dirosq; hæc addidit ore,
 Quid pigrescis amans hebræa gentis, inersq;
 Non capis arma manu tristia frigentia morbo,
 Non acuis sentes: non lurida tela ministras?
 En tua gens perist, magno despecta tonanti,
 Omne genus sequitur christum, plebs omnis adorat,
 Hebræo generi rabido succurre furore,
 Vipereis populum pascaris carnibus: atq;
 Lis ferruginea tangas rubigine dentes,
 Et uircant sua corda truci perfusa ueneno,
 Cura sit et christi fumosum extinguere nomen,
 Inuigilet, funesq; parets: fera uincula, ferrum,
 Ultio succedat, magna est ibi gloria: uirtus
 MAXIMA, ubi in magnū quisq; se uindicat hoste,
 Hæc dicens rauco cecinit miserabilis ore,
 Dixerat: et curuo fugit turpissima cornu.

a ¶ Fama expandens
 alas multiplex populis
 docuit quod fecerat Chri
 stus.
 b ¶ Laudant.

c ¶ Probant approbant
 laudant.

d ¶ Tristi morbo. i. acci
 dia.

e ¶ Pascaris deportens est

f ¶ Hæc dicens interdixit
 dum xre. i. cornu.

Ioannis maria uelmaty bagnacaballi Chri
 stidos liber Octauus explicit,

ARGVMENTVM IX

Nonus habet rabiem iudci sanguinis, iras
 Consilium dirosq; lupos horrentia dantes
 Verbera derisum; sacrisera uulnera ligni,
 Et mortem Christi patres saluantis ab orco!

IOANNIS MARIE VELMANTY
 ty bagnaraballi ad Dominicum Reuerendissimum
 ostiensem episcopum Cardinalem transensem
 christicidos Liber Nonus Incipit,

AM quarta ebdoadis lustrabat la-
 pada terras
 Abœbusq; ad primum radios cre-
 xerat orbem,
 Dissipuleraq; die tenebras, et fla-
 ua fugarat
 Sidera, latifero cum suscitât are

COÆUOS

Pontifices bdiastrepido ex petit omnia gressu
 Limina magnorum uolueris, feruentius cœnes
 Festinant properare domum seclerata caiphæ,
 Consilia acturi, regemq; tremantibus augent
 Audacem senibus uoto: subselia ex implent,
 Atria consilium capiunt: mens effera uires
 Damnandi audaces iustum sine lege, furentis
 Armataq; arma parant se uæ conuitia mortis.
 Sede sedens celsus tandem sacer ipse sacerdos,
 Indicit manibus consueta silentia cunctis,
 Latiferamq; uiris deprompsit pect ore uocem.
 Vos, quorum augere est sanetam cum legibus urbem,
 Et uiolare nefas: quæ tanta audacia leges,
 Ad nos diuino quæ iussa fidelia nutu
 De uenere pio spiranti numina mosi,
 Quæ nulli manifesta deo, quæ gratia nobis?
 Accipite hæc animis uerboq; imponite curas.
 Res nostra hæc agitur, simus nec fabula uulgi
 Curarum expertes, modicæ ad contraria mentis,

a Ad primum orbem
 ad orientem.
 Suscitât impellit: congre-
 gat.
 Bdiast præconis nomen
 & illius qui citat ad cœsili-
 um.
 Trepido festino.
 Augent omnes iudei citas
 ti ad consilium regem au-
 dacem senibus.
 Damnandi iustum.
 Vires furentis.
 Parant conuitia arma se-
 uæ mortis.
 b Nefas. est violare
 leges. quæ tanta audacia,
 si quis audeat uolentiam
 inferre legibus hoc dixit
 ut Christum taxet ut legis
 fractorem.
 Quæ iussa quia leges iussa
 sunt diuina, uenere ad nos
 nutu pio. id diuina uolun-
 tate pia quæ ad salutem
 nostram data est lex diui-
 na. nutu. si spiranti numi-
 na. & diuinitatem moysi
 legis latori.
 Quæ gratia qualis gratia
 admirantis est.
 Nec simus. simus maior
 res fabula ut a uulgo de-
 rideamur.
 Modice meritis, minimi
 sensus.

a Principio. modicus error in principio est maximus in fine.

b Cum videat vicinus lucere domum proximam. & culmen prodere flammae. huic. s. domu. submisitrat auxilium ne flamma leuis illinc domo sua transferat estus & magna incendia in paternis tectum.

c Et equam. i. equum est vt populus rapiat furore in Christum.

d Vnus moriatur viciniam. e Enotria bella.

f Ira. non iustitia.

PRINCIPIO^a qui paruus erit, nisi concidat error,
 Creuit in numeras, longo post tempore, aures,
 Principijs obstare licet: si dira timentur,
 Dantur in antiquo, frustra medicina morbo,
 Cum ueteres fecere moras, ut gramina campis
 Vlcera, quae terre serpunt radicibus omni,
 Cum uideat^b lucere domum, quae proxima, culmen
 Prodere tum flammis, liquidis huic protinus undis
 Sufficiat vicinus opem, ne transferat a stus
 Illinc in patrium, et magna incendia tectum
 Flamma leuis, uolucris par, atq; similitima uento,
 Per tenuem quae lata uolat, uelut aera uentus.
 Nulla hosti datur cumulandi copia uires,
 Aggredere huc, dum parua potest, nam sepe uidemus,
 Pœniteat lentas hosti imprudenter habenas
 Immississe suo, sola imprudentia captos
 Praecipitat, quos dura praemit uacordia segnes,
 Hinc uos consilio monui, haec exordia quorsum?
 Audite o proceres, nec uana illusio fiat.
 Vos mihi iam dudum, quae stis, fudistis amaras
 De Christo, qui nomen amat sibi tale, quere llas
 Infuctam populo rabiem qui induxit, et equam,
 Irarum et causas plebem qui uerit, et omne
 Vile genus uulgi: mihi nec minus ira molestant
 Fœcundat flammam, ciues parete iubenti,
 Victima pro multis unus moriatur^d et omnes
 Soluat ab exilio: nostros tenotria^e muros
 Bella petent, laxas homini si, ut coepit, habenas
 Inceptos augere modos, dimittimus, orbem
 Congregat, et similes sequitur uir, foemina, gressus
 Omnia creduntur, soli sapientia perstat,
 Amentes omnesq; uocat, uos expulit ira^f

Percitus

Percitus à templo, sanctam uiolentius à dem
 Et iubet æquari firmis à sedibus atro
 In magna uirtute solo, feruentius ad tris.
 Hanc iterare dies sua mira potentia pollet,
 Manibus, et misere fingit miracula genti
 Propitijs: nostramq; docet mendacia prolem,
 Hic ioue se natum uerbo mortalibus offert,
 Ac se posse mori, uitamq; resumere, mortis
 Destructor, parcitq; dolis, uult condere leges
 Ipse nouas, delet ueterem, non iuppiter ipse est,
 Non iouis et genitus, genitum cœlestia uitant,
 Hoc audire nefas, et quæ uexilla feruntur
 Ante uiros pugnae, mentes, crudescite mentes
 Errorrem hunc fugitote nouum: prob iuppiter, aures
 Hoc sentire timent, iouis est satus^a iste: iouisq;
 Fulgur habet triplex: ciues, aduertite ciues,
 Nos damur in prædam, sanctissima sedibus imis
 Mœnia nostra ruunt, huius uestigia nutu^e
 Gens petet hesperidum, simili quæ nescia legis
 Antiquæ, credetq; deo uerissima fieto,
 Omnia quæ narrat uobis, et uiribus urbi
 Consultite, hic præstabo uiros: ego primus, et arma
 In fontem, diræ posuitq; silentia linguæ,
 His dictis, ingressa chaum furibunda ministrans
 Consilio, et secum geminas uocat atra sorores
 Alecto, sequiturq; pares par perfida gressus
 Inuidia, exacuit furias armata colubris
 Sanguinolenta comas, bibulis et sibilat ardens
 Auribus, ac torto mala personat omnia cornu.
 Nec minus inuidia crescit, cui flamma^b perurit
 Omnia liuoris pinguis præcordia regni,
 Communem quæ ingressa larem, quæ regia pernix

a C Iubet æquari a firmis
 sedibus. i. a firmamento
 lo. ii.
 Manibus. i. demonijs.

b C Vitam resumere
 lo. xi. qui credit in me et
 si mortuus fuerit uiuet.

c C Nefas. i. est & nefas
 est audire q̄ spectacula
 offerantur romanis. siue
 vnus pauper congreget
 tot homines iugis iulis
 Nouum uiaignum
 d C Satus filius.

e C Nutu simili. i. demoni
 niaco ut alij qui eum se
 quuti sunt.

f C Viros & arma posset
 esse endiadis

g C Flammaliuoris rea
 gni pinguis.

a ¶ Reboat iambus in
tertia sede.

b ¶ Multa fides. serat
quia senex.

c ¶ Huius armis, sacri ordi
nis impetum.
salutis hebreæ caput.
Æqua si petimus iusta,
da modum perdere illi n
qui verbo & arte erit.
Hic ille.
Latratu fido.

d ¶ Anni iuuenes. si iuue
tutis mex.
Do mea, si facultates meas

e ¶ Vellent hicere.

f ¶ Turbe vocatiuus. et f
si cetera valere longa
mora.

Cœperunt morbi: tanq̃
in Christo glorioso plura
essent vitia seditiones plu
res in corpore in Christo.
Honos salutis nec tacuit
non dum hic tacuerat
quando alter incepit.
Forma ordinis nō serua
uit ordinem nec loquendi
nec personarū, quia tunc
non sua intererat loqui
hincliuor attenditur he
braorum in Christum.
Omnes proceres.

Tectasuum virus sufflatum liuida sunt
Pectora pontificum, submisso ex murmure tota
Tota domus reboat ora ex trepidantia pallor
Occupat ex iras furia cœde uenenum
Non frustra sparsere suum tunc maximus cybron
Exurgens, cui multa fides, de iure senectæ
Excreat ex longam mulcet sua dextera barbam,
Hic grauis ex residens coruino orditur ab ore,
Tu princeps: qui gentis honos, qui numina traclat
Templi huius, qui q̃ huius habes sacri ordinis anni
Impcrium: caput omne decens, nos membra salutis
Hebræc: da diue modum si poscimus a qua,
Perdere: qui populum uerbo seducit ex arte,
Hic lupus: hæc pecudes: nullus canis anxius urget
Latratu a caulat: fœdumq̃, lycæona fido
Dente ferit, uox sola mihi, sum uiribus impos,
Hæc iuuenes anni, mens uiuida, corpus inersq̃,
Do mea, do natos, ex si quid cana senectus
Consily praestare potest, an cœca, uel isti
Surda uenit sceleris sancta urbs: en fascinat omnes,
Atq̃, tacent omnes: uellent, uox faucibus hæret
Hiscere: sunt ueluti prius hic si uiderit audax
Nocte lupus: lupus est: rayido qui uortice inermes
Sorbet oues: miseris morsuq̃, ingurgitat uno,
Principys obstate uiratum cætera, turba
Si longa ualere mora: si in corpore castra
Cœperunt morbi: non ulla medella resumet
Corporeas uires: augebit ex ulcera cancer,
Ni ferus ignis honos ueniat: seu cura, salutis,
Nec tamen hic tacuit, sine lege, nec ordinis alter
Forma erat: incepit pallenti feruidus ira,
Deberent clamare omnes: ex prodere mentem

Que

Quæ sua sit, proceres: hac de re^a firma cupido,
 Horrisono^b cogamur enim dare linthea uento,
 Nauis et insano iactetur ab æquore, remis,
 In scopulos pellenda truces spoliata, rudentum
 Territa stridentum sonitu: trabs fracta: recurret
 In timidam pupim, nobis miserabile pondus,
 Et pontum: et nostras perflanti turbine terras,
 Ac omnes uideamur aquas in gurgite uasto
 Sulcare: et pauidi tumido dare uerbera ponto,
 An mage nos uegetis obsistere uiribus omnes
 Audemus sanctum nostris et pellere testis,
 Qui ioue delapsus populo miracula pingit,
 O mibi si uires, o si mea uota sequantur,
 Auderem barbam dextra fœdare bicornem
 Vellere: et ad multum, comperta morte, cruorem,
 Nunc, omnes, nunc nostra salus, nunc arma feroces
 Sumite, deiectum nostra graue pondus ab urbe,
 Fas legem seruare uiri, fas perdere legi
 Obstantes sanctæ, tela ergo ingentia ciues
 Sunt forti capiunda manu, uix talia fatus,
 Incœpere simul scribæ duo, uoce querellas
 Diuersa in iustum, quibus alta silentia labris
 Indicat arpochrates^a admoto protinus ori
 Indice, iussa timent cuncti, tunc temporis aures
 Nec quicq; sermonis habent, ceciditq; tumultus,
 Sacrorum, tunc primus honos in uerba resoluit,
 Os nulla uirtute sacrum, paruôq; susurro.
 Corripit alti sonus, ubi nulla modestia, uoces,
 Consilium non auget, ait, sed uiribus impar
 Vox æquata polo est, humili sermone quod optet
 Singula uox referat, sintq; hæc secreta sibilæ,
 In sensum uenere parem de morte iouis, quem

a C Hæc de re firma cupido
 do hucisq; dixit ille.
 Horrisono ephron sequitur
 spoliata remis.
 b C Sanctum ironice.

c C Vellere auderem
 Omnes feroces: uel diuisi
 sim.
 Deiectum ad deiiciendū
 graue pondus.
 Fatus. fæst.
 Incœpere querellas.

d C Arpochrates, i. cays
 phas qui habebat ius si-
 lentii.
 Quicq; sermonis, i. tunc
 si cō signo silentii a sibi no
 facerote s. nihil aures
 audierunt sed cecidit que
 rellat si tumultus & uocū
 Nulla uirtute nullus, ua-
 loris ip bonum.
 Vox æquata polo, i. cla-
 morosa non augeat consi-
 lium, sed est impar uiribus

Sancta palestina portarunt uiscera nimpha,
 In templo, dixere aliqui, delecta iuuentus
 Hunc rapiat: torto dehinc brachia fune reuinctus
 Ausonio commissa^a duci denudet amaro,
 Tormine: morifera sic pendeat arbore Christus,
 Turpe scelus generi, quibus at mens altior intus
 Eminent: et tandem seris fuit usus ab annis.
 Festa^b dies captum nimio, dixere, tumultu
 Nesciat in turba: praestabunt tempora tempus,
 Ad nostras cum praeda manus noua uenerit: atrox
 Mors fuerit tentanda lupo, uis^c prima dolosum
 Cimercio praebere lari: sunt caetera frondes,
 Nec dum finis erat prauis sermonis: et atris
 Consily, cum dira lues: de formis iudas,
 Sordidus: infamis: mordax: ercus: impius: anceps,
 Hidra: furor: rabies: incensans: belluos: praeccept,
 Sus: fera: lerna: canis: scelerum sentina: uenenum,
 Noctua: sphinx: bubo: dipsas: ingratus: et error,^d
 Protheus, errorum: rabie ferus: anxius: audax,
 Corde gerens pestem furto delapsus ab alta
 Perfidus ambrosia, mediam non iussus in aulam
 Concily intrauit, g: nua et sua pronus adorat^e,
 Tu princeps, nostraeque, caput sublime salutis,
 Et nostrae qui gentis honos, ueneranda potestas
 Sanguinis hebraei, saluē, saluete priores,
 Sum iudas, iudaus item (fas dicere uerum)
 Discipulus sic unus ego comes integer huius,
 Quem faciunt christum uulgo, qui numina sacro
 Fida sinu retine: reuocatque, a sede peremptos,
 Lumina dat caecis, tamen haec sunt omnia fraudes,
 Sic ego credebam iuuenis, cui^f uana uoluptas
 Sumpserat imperium, nec quid uirtutis habebat,
 Carne

a Commissa scelera.
 Turpe scelus appo.
 Illi quibus

b Festa dies, non in
 die festo, ne forte tumultus
 fieret in populo.

c Vis prima, fest.
 Cimereo lati tenebroso
 carceri, caetera, s. ut torque
 atur & perimatur facilia
 sunt est enim maius capere
 re & perimere.
 Inuētiā in iudam.

d Error errorum.

e Adorat loquitur.

f Cui mihi iuueni.

Carne egos sic calidos generoso ex sanguine cretus,
 Erraui ut iuuenis prima quo tempore carnes
 Officium capiunt ad castra cupidinis igne
 Currendi ueneris nec tunc scis ulla parabat
 Pars mihi uirtutem sed cum proluxa capillos
 Haec coma parturit canos de more senectæ
 Et mihi barba tulit primos, mens effera cessit
 Pœnituit fecisse malum, tum fama resedit
 Auribus in uulgo passim celeberrima nostros
 Magnum hominem uenisse lares, cui numina cuncta
 Aspirant uoluisq; suis cœlestia præstant
 Auxillum superatq; alios uirtute prophetas
 Antiquæ legis iam fœda cadauera surgunt,
 Ad præcepta poli parent, ex in æquore fluētus
 Flamina non spirant uenti, non inuida tellus
 Denegat ex fructus tandem me salsa recepit
 Fama boni tanti, secumq; per ardua uitæ
 Compleui multos, recolens miracula, menses
 Huius ex admirans quæ tunc miracula uulgo
 Pandebat: tunc creuit honos: tunc blanda cupido
 Laudis: ex in simili regina superbia muro
 Castra uiro posui stabili, putat esse tonantis
 Filius: ex patrem proprium uocat iste tonantem
 Hic aliam legem condens, caput abluit unda
 Infantum: ac animas credentium flumine purgat,
 Et quæ sancta fuit, ueniet nascentibus error,
 Dedecus, ex pueris, ex circumcisio nulla,
 Implicat humanas mentes, simul ipse periculi
 Credebam incautus, sed postq; legibus obstat
 Hebræis, dixi, ficta hæc: mendatia dixi
 Sancta quidem lex est: ite neor defendere sacra,
 Sacra patrum: ex patrios mores, sine fraude tueri

a ¶ Pars ulla semis.

b ¶ Tum tunc resedit
 scilicet iuuenis a. holpi
 ciū accepit in me.

c ¶ Creuit honos scilicet in
 christo & blanda cupido
 qui uidebat q̄ tota cum
 turba sequebatur.

En ego do uestris, dehinc uos punite dolosum
 Si placeat, manibus, tantum qui demone praestat
 Gentibus, et bibula fingit miracula genti,
 Sed mea quae merces? quae uos dederitis ad illud
 Munera opus ciues? perdam, ne pauper utrumq;
 Molle quidem tempus, loca quaeq; decencia nosco
 Fallendi officio, cui talia fatur obortis
 Laetitia princeps lacrimis, te sanctus abraham,
 Te satus, atq; nepos, et lex sanctissima mosis
 Purgat ab offensa, pecudem tu suscipe templum,
 Legitimum quae errauit iter, quae deuia colles
 Transiuit, dumosq; truces per pascua, et endor
 Te iuda letanter enim mea concio fratrem
 Suscipit, et q̄ grata refert latissima grates,
 Praemia sunt numi triginta et nobile iusti
 Ponderis argentum, lucro sed gratia maior
 Nostra sit in iuda, propriis et sedibus unus
 E nostris sedeas, tibi sit fiducia nostri,
 Et pete quodcumq; est, tua sunt haec omnia, dixit,
 Tu modo promissum serues, caramq; monctam
 Protulit infido, mortalia munera, pambron,
 Thesauri cui cura fuit, mox proditor atræ
 Signa dedit noctis, faciemq; ac oscula tanto
 Praemonuit iungenda deo turbamq; sequacem
 Exertam uult esse malo, non lancea desit,
 Non galea, et non ensis item, nec dormiat ullus,
 Discedam, tentabo uiam, discessit, et audax
 Proditor à turba, sequitur quem dira proteruum
 Tysiphones, spiratq; suum facta horrida uirus,
 Et tunc torua magis, maior prouincia surgit
 Ad socios redyt, sotis mirabile fingens
 Commentum, misera reperit conuiuia mensæ

Cras

a Molle accommodum
 Satus isaac: nepos iacob.
 Colles per colles.

b Perendror per campum
 infractuosum.

c Nummi & argentum
 end,

d Pambron multa cō
 uentione nomen sumptis.

e Misera pauperum.

Cras pasca est, purum quæ sui pascatis agnum
 Pro cana, inueni, fallaci consona uerbo
 Pectora crediderant comitum, nox quinta tenebras
 Attulerat cælo, requiem genus omne animantium
 Captabat, iudassie^a solus in acre uiuax
 Castra facit, parat ipse dolos, supirat, anbellat,
 In somnem¹ deduxit inops ad crimina noctem,
 Quinta dies uenit, pasca est, celebratur ab omni,
 Et uota in magno fiunt solemnia templo,
 Magna dies aderat populo, quæ tota pudicis.
 Declinat^b sacris, turbam^c et partitur in omnem,
 Candentem, et purum calchas uigillantibus agnum,
 Ad partem pueris, mensæ non retulit escam
 Promissam^c sè harioth: repetunt: mirantur et omnes
 Consocj de fraude suis conuiuia iussu
 Lauti parant christi, NON deest cui dextra tonantis
 Seruit: et imperium præbens huic omne ministrat,
 Pascalis fit cana igitur: mensæq; remota
 Discipulos lauit: præ dixit scandalæ panem
 In corpus sacravit item, fit sanguis et anon
 Discipulos pauitq; suo tum corpore: et idem
 Sanguine potauit: uiridem et secessit in hortum
 Trans cedron, cedron rapidus cum turbine torrens
 Saxorum: et multæ fluctus lapsantis arena
 Tris secum assumpsit comites præ cordia sanctæ,
 Mentis, diuini data sunt cui pondera templi,
 Ioannem fratremq; suum: tria lumina legis
 Villa tenet reliquos: quæ sub radicibus alti
 Montis oliucti fuerat lapidisq; tonanti
 Ad iactum abscessit magno^d fusurus amaro
 Pectore uota suplex: sed iam secesserat ingens
 Proditor: et falsi repetit pallatia regni,

r ii

Hictune.

b Declinat. i. v. q. ad finem.

c Promissam locis suis iudas non tulit agnum promissum apostolis: figmento suo.

Confocj sui patrius est cui. schristo.

Scandala quod tradendus esset: negandus & relinquendus a suis discipulis.

A Eron. i. uinum.

Rapax torrens. s. est. cum turbine saxorum.

Cui. illum cui, date sunt clauæ.

d & Magoro. i. ueni.

Percutit: et facili patuerunt cardine ualuae
 (PAR amat æqualem) quem circumplectitur omnis
 Turba sacerdotum: solitamq; ex more, salutem
 Quisq; offert iada: propriasq; ex ordine sedes
 Impleuere graues, naratq; uolentibus omnem
 Hoc audire nefas, seriem, quo tempore, et hora
 Arte agnus cum fraude simul, noua præda furentum,
 Sit manibus capiunda suis, et cuncta coaptat,
 Et referens hæc ore truci, facta omnia certent,
 Non opus est uerbis, tempus breue, surgite ciues,
 Hac illum nunc nocte dabo, sua crimina flammis:
 Digna quidem dixi, rursus ligna addidit igni,
 In corpus panemq; suum sacrauit, et idem
 Sanguis erit uinum dixit, porrexit et alma
 Pascatis in mensa, dedii ipse sequentibus, atq;
 Instituit sua sacra, aliudq; a dogmate templum
 Antiquo, ritum mutauit, et ordine quodam
 Implicat humanas mentes, crude scintæ cœli,
 Rideat aut tellus, quis nunc nouus auctor, et ordo
 Naturæ, hic leges pro prærat delere meracas,
 Ergo manus petat arma uirum, petat arma iuuentus
 Clamq; ciete uiros, nec fas accendere eantur
 Prælia sed nostri tantum nox conscia facti,
 Oscula iam dixi, iungam memorabile signum,
 Hoc erit in tenebris, ne sit deceptio formæ,
 Alter enim similis uult, hæc regula fallax,
 Ille idem facies paribus tum conscius ammis,
 (DIFFICILE est obscura rato dignoscere signo)
 Hora comes furti uocat hanc ad prælia turbam,
 Et iam turba suas ad signa parauerat artes,
 Tlata: cisse: parmasq; leues: et pectore curuos
 Umbones: multa q; graues rubigine patrum,
 Ingentes

a ¶ Quisq; offert cupidus fuerunt audire iudam ob id prius salutarum.

Gratus. f. viri. i. primores
 Consilii quales scribæ: si
 cerdotes: non cerdones:
 non pictores.

Hoc nefas. f. iudim. f. uo
 lentibus audire hunc ne
 farium noui præda ap
 pō est.

b ¶ Quis pro quibus au
 thor est.

c ¶ Manus uirum pro
 uirorum.

d ¶ Alter. f. similis.

Ingentes galeasq; quæ sunt apta gradivo,
 At sudibus plebs uilis erat, uel seruula saxi,
 Fustibus atq; armata suis, cum gente latina,
 Quæ mauortis honore decus, et uaga gloria belli,
 Hebream ducens aciem trepidum ipsa timorem
 Sedabat pauidisq; corda tepentia turbæ
 Excitat, atq; animos reuocat formidine lapsos,
 Arripiunt leui latitantia lumina cornu
 Pontificum famuli, paribus uestigia plantis
 Æquabant iudæ timidisq; sua pectora curui,^b
 Euboico concussa uiro saturnia proles
 Hærebat telisq; qui sua tela, ferebat
 Ipse timens, se se multo metuebat apella
 Horrore armatum, peditem sed dira latinum
 Inuidia arcebat, uocem non senserat acer,
 Venere ad fauces taciti sub noctis opace
 Præsidio psyches hortitum mœnia complent,
 Ne fugiat minimas circumstant agmina, fossas,
 Inq; ruunt pardi castum uiolentius agnum,
 Oscula post falsi nimium fallatia iudæ
 Inseuire libet, sua post mox terga reuinctus
 Brachia non modico seruore impellitur urbi,^c
 Vastus ouem lupus ore præmit deffensio nulla est.
 Ipsa pauet demorsa, uelut constricta rapaci
 Pura columba gemens, brumali tempore miluo,
 Discipuli fugere suis post uulnera turpis
 Auriculæ ingenti dederat quæ clauiger ictu,
 Ducitur ad lanium christus, pia nictima, foedume
 Hanc rabidi, mala turba, canes, ut sanguine uentrem
 Distendant, prædam ueluti quæ capta, sequuntur
 Obducunt Christum, proclamat ad æthera uerpus
 Prædicas uentura miserda lumina cæcis

Romanorum laus.
 a Et ipsa gens latina.

b Curuisua pectora
 sine d.
 Hærebat uero euboico .i.
 latino concussa telis.
 Proles saturnia .i. iudei q
 saturnini sunt.
 Ipse apella timebat se ipse
 armatum.
 Inuidia odium in christi
 faciebat iudeum esse ro
 manum hoc est sortem.
 Cõplent iudei & satelites
 mœnia horti psiches &
 ne christus fugiat agmina
 stant circum minimas fos
 sas quia circumdederunt
 hortum.
 Pardi iudei maculosis.

c Vrbi ad urbem.
 Lupus hebreus.
 Ipsa ouis demorsa.
 d Quæ .i. uulnera
 Mala turba appõ est.
 Hanc, si uictimam.

Cece magis: mutisq; loquitur nunc erige claudos,
 Extinctis uitamq; para, da fontibus idem
 Vina, cibum manibus tandem si iuppiter auge,
 Disrumpas hæc uincla potens, qui trinus, et unus,
 Aufugias uiresq; nouas, da uerba popello,
 Matribus^a et bibulis fingas miracula, uanas
 Notus es inter oues, ouium prolixa uorago,
 Sylla rapax, uasto cum uortice, dira caribdis.
 Illudunt, crudo latus et cum pollice pungunt,
 Et palma impellunt humeros, et calcibus illum
 Infestant, linguaq; homini, canis appula diuo.
 Detrahit: auriculas asini quoq; mobilis albas.
 Vtraq; dira manus fingit, fœda ora potenti
 Detorquent christo, tum balba nare loquuntur
 In pecudem, ueteri post tot mala ducitur annæ,
 Nam socer hic annas, sancti qui sacra caipha,
 Grandia tractabat manibus, qui dixerat unus,
 Hic precat, ne tota ruat gens nostra ruina
 Ocasura truci, nox horrida, et horrida iusto
 Pœna hac nocte mala cepit primordia fronte,^b
 Obscurate poli, et multos miserat labores,
 Obtenebret phœbus radios, et lumina titan,
 Sanguineas det luna comas: et lugeat æther.
 Sidera deficiant longo rutilantia fletu,
 Det lacrimas^c et iuno suas, sitq; horrida tellus,
 Hæc tantum tribulis uestita: et sentibus uuas
 Nesciat, et segetes, et munera grata recuset,
 In freta non currant fluuij, neptunna proles
 Bella ciuet, multus multus furat æstus arenis,
 Ferueat et tumidus uentorum turbine pontus,
 Æquoris horrisonos pœueant animalia fluctus
 Quadrupedes tum bella cient, cœu tigris amore

a et Matribus bibulis cia
 to credentibus.
 Vanas stultas
 Sancti ironice.

b et Fronte .i. principio
 pœna cepit.

c et Lacrimas .i. pluuia

Pertentata truci libiæ dum sola per agros
 Dirâ furit, la ditq; feras, atq; ore lacescit
 Ad pugnam siluas simili compulsâ furore
 Sus ruit, ursa ruit uæb quis erratur in aruis,
 Cum uenus hæc stimulat stimulis animalia cæcis
 Fructent sic cuncta suis iussuria mæstis
 Pectoribus, doleant tristi uiuentia^a corde,
 Et quis uita comes nullo est aptissima nexu,
 Et quæ nulla tenent gratæ spiracula uitæ,
 Rex patitur cœli, neget hoc audire nefandum
 Omne genus facti, iuuet hoc audire tonantem,
 Factore^b factura suum quem iudicat atro
 Iudicio, ex trucibus cedit sua membra flagellis,
 Ergo annas capiens turpes, tot iurgia, uoces
 Quid uelit hic clamor quærît, sed fune reuinctam^c
 Colla uidens prædam solio surrexit ab alto:
 Hic miser es dicens: sed quæ tua crimina captum
 Iudicio traxere graui? sic ora resoluit,
 Qui comites? quæ turba tibi est? quæ contio uana?
 Discipulos quos esse facis? te rege, ruentis
 Seducitor populi, te plebe miserrime multa
 Cur augere petis? iuuat ex dicare magister?
 Quam legem tu doctör item, quos ordine mores
 Monstrasti? auerso nostri tam perfide templis?
 Nonne satis lex est magni sanctissima mosi?
 Omnia peruertis, posuitq; silentia lingua.
 Cui Christus, non aula mææ, non carcer opacus
 Seruare hanc tantum doctrinæ conscius audet,
 Tempa ego, quæ dixi norunt, sunt sidera testes.
 Vix ea fatus erat, surrexit ad impia seruus,
 In faciem percussu item, quæ uerba mitis^d
 Compatiens, testem dixit, si fœda loquutus

a ¶ Viuentia tristi cordo
 quis quibus.
 Nullo nexu nullo corpore
 ris ligamine.
 Nulla spiracula. materis
 alia tantum.

b ¶ Quem factorem suū
 factura iudicat.

c ¶ Reuinctam colla
 multo nexu non autem
 retro.

d ¶ Mitis. s. Christus com
 patientia ferens.

Adducas: si uera tulit: quid exdis amice?
 Quid fecit: quæ causa tua est: quid tela minaris?
 Non poterant augere ullis conuicta causis,
 Et serui ratione carent, et perfidus annas,
 Destinat hunc genero. trahit^a hunc fera turba caypha
 Qui caput erroris uulgi memorabile, prauum
 Consilium: prædixit enim cum sanguine mortem^b
 Ut sacer antistes, Christi: strepituq; minori
 Cognouit miseri miseram de sede ruinam,
 Et præuenit item seruiles cardinis ictus,
 Dum dextra ad portam ferrum dat uerbera ferro,
 Recludens faciles nocturno tempore ualuas,
 Hic te expectat ait sacrorum concio, qui scis
 Naturam formare nouam: parere iubenti
 Vel tibi qui cogis: diuum te hoc iure salutet
 Salue ergo qui cuncta potes: spes unica mundi,
 Salue ergo: qui nostra salus: medicina dolentis,
 Ipse ueni, rudibusq; para miracula nostris,
 Mōstra te esse deum, residens sic sede regentum
 Hic rogat in terris uenisti iuppiter ingens:
 An satus huius eris: tu qui miranda popello
 Ad fingis bibulo: tibi seruiat horrida mundi
 Pars petis, ut reuoces animas ad tartara missas,
 Et credas mulcerē tethin: cum flamina sufflant,
 Ut rapidis domineris aquis, insania uexat
 Te miserum, partemq; uiri dementia traxit
 Multa tibi multam: par es, cui dira cupido est
 Thesauros reperire nouos: uel prodere uerum
 Ex uiuo argentum: nec habet quod ueret ab uno,
 Omnia sunt fleci, mendicat^c ab arte feraci
 Talis, et ipse miser seductus in aere tandem
 Vulgari applausu, deus et tibi crederis ipsi,
 Ceperunt

a Trahit non repugnā
 tem: sed auditis iudeorū
 ostenditur.

b Mortem Christi.
 Strepitu minori quia iam
 qd hoc erat sciebat cum
 fuisset consilij caput & au
 thor.
 Minori paruo.

c Hic. Pontifex.
 Rogat interrogat.
 Pars horrida. Inferna.

d Tethin mare flamme
 venti.

e Par es. q; querit the
 sauros,
 Par es alchimistæ.

f Mendicat. s. alchimis
 ta. Ab arte feraci in
 riso est. Ab arte tam fera
 ei tam vtili, tu seductus.

Ceperunt clamare omnes extollere uoces
 In pecudem et sauire lupi, uox feruida uoci
 Non dabat ipsa uices prodendi iniusta quarellas,
 Sunt quæq; et confusa, uelut si turba sororum
 Fæmineo est admixta choro, quota portio gentis
 Humanæ forma, quando implicat altera uerbum
 Cum uerbo alterius, triplici^a et sua fæmina nexu
 Indistincta cadunt recutitus et ordo loquendi
 Sic permixtus erat, tanta est ignita cupido
 Incusare deum: callentes uertere^b testes,
 In uitium tentare bonum: sed da mone tandem
 Progeniti uenere duo, qui talia falsis
 Nexibus inuoluunt, dixit mirabile templum hoc
 Destruet, et triduo meæ magna potentia templum
 Reddet idem: paries poteritq; resurgere primus
 (Ut deus hoc faceret faber optimus orbis: et author.)
 Et plura bis dixeret: quibus responsio nulla
 A Christo est nudata pio, furit æstus in cinam,
 Cui princeps: cur ipse taces? effare: moraris?
 Tota reum te turba facit: tibi maxima uirtus,
 Mox templum est æquare solo, mox condere templum
 An deus enodes? diffama, an filius ingens,
 Desq; deo laudem: genitor si iuppiter ille est?
 Ut seruarietur summi reuerentia patris,
 Dixisti, saluator ait, tunc maximus heros
 Iræ odior: sua corda tumens incepit amictus
 In proprios sauire^c miser, uelut ebrius atq;
 Sanguinolentus apernæ lex pia testibus, infit
 Indiget, at mortis damnctur faucibus atra,
 Qui reus est mortis, proprio damnandus ab ore,
 Nulla mora est, furit atra cohors, dant uerbera, sancta
 Et faciem cedunt, uellunt, sine lege, bicornem

^a Triplici uerbo. ter
 tiata uerba.
 Recutitus. si uideus: & or
 do loquendi diuisim.

^b Vertere. tanta est cu
 pido tentare testes sciens
 tes uertere bonum in a
 lum.

^c Sauire i amictus qa
 scindit uelimenta sua.

a Vellere pro uelantur.
Sciret. f. ut
Sua uerbera pro suo capi
ei accommodatio adiecti
uicis.

b C Contemptu pro con
temptui Virg. 4. geor.
nanq; alle uictu impuigi
lant.

c Quæ tellus non ha
bens cultum suum suscipi
at a celo pluias
ignis. f. uelle.

d Sorte a casu oriun
tur.
Sacer maledictus

e Cui regna. I. Petrus
tantum sequatus est & ioa
annes.
Hic illic

Et barbam impura uultum foedare salua
Atq; oculos uelare suos, et arundine longa
Perussere caput sciret sic clausus in umbra
Quis porrexisset capiti sua uerbera sancto,
Diuinaret item tenebris, uelut augur apoilo,
Quæ facerent fera signa manu diuumq; uocabant
Contemptu, et resonas tollebat ad aera uoces
Sæuentum cætus: bæchantum more, furcibat,
Audiat hæc pontus, sic audiat horrida tellus,
Quæ faciem non culta suam, nunc aeris atros
Suscipiat lachrimas, lachrimæ sint omnia mæsta,
Cælum ingens quod cuncta præmittuaga sidera, et ignes
Zodiaci tum signa suis, sol cinthias, et æther
Aerunda simul, terræ, et pars infima mundi,
Arborci foetus, et quæ tellure uagantes
Sorte tenent ortus, lachrimæ sint omnia mæsta,
Et sacer infernus, proprias proserpina uires
Amisura suas, petet hic phlegetonta lacumq;
Exili priuabit, item post funera regno
Plutonem: ac animas patrum fera tartara reddent,
Dent lachrimas cuncta ergo grauas, spes unica mundi
Et deus hic patitur, chariq; tonantis amici
Composuere fugam: superum cui regna sequutus
Credita sunt tantum: sic quem dilectio charum
Discipulum proprio fecit uirtute magistro,
Qui notus faciles adytus, et aperta sequenti
Atria, clauigero mihi mox impetrat ore,
Frigus eras uacuis accendunt fellibus ignes,
Stant circumpecturusq; simul frigentia flammis
Membra fouet, macie nimium delecta senili,
Clauiger, et nutrit calido sua corda sauro,
Hunc ancilla præmit uerbo scelerata proteruo,
Nunc

Nunc sequeris feruenter, ait, quem uincula nostro
 Carcere connectant, et eras e pluribus unus.
 Discipulis maior: modicoq; rubore senilis
 Vestita est facies: trepido cui fatus ex ore,
 O mulier, non noui hominem, commertia fecum
 Nulla mihi fuerant: nec uerba reliquerat idem,
 Altera subsequitur: nonne hic comes unus in illis
 Huius erat capti: proprio te iudicat ore.
 Sermo tuus, nisi uera neges, tunc uera negauit
 Obtestans nescire hominem: nescire magistrum,
 Principis at seruus: nocte hac te, dixit, in horto
 Vidimus ex lateri gladio munitus iniquo.
 Hærebas in castra minax, tunc clauiger orci
 Inter se, caneros uidit, tum sidera testans
 Affirmat nescire illum: quibus, ordine, dictis,
 Nocturnas ales cantu condiuidit horas,
 Hunc Christus respexit: item: mox atria mæstus
 Exiuit, lachrimæq; graui, ceu flumina lapsu
 Per faciem cecidere senis, suspiria ab imo
 Pectore nascuntur: nec non his uocibus, inquit
 O mea fors, quæ dira fuit, quis crimen amarum.
 Expiat: ò tellus, nunc me tua uiscera tetro
 Ore petat, merui pœnas, pandora refundat
 Omne genus morbi misero mihi, perfidus error
 His maiora petit, si sint grauiora pericla.
 Ætherea de lapsa domo, mea corpora uexent,
 Hebeu turpe nefas: fassus nescire magistrum,
 Hunc miser amisi, nec erat mihi causa negandi,
 Hunc uidi, comes ipse fui, de puluere traxit
 Me indignum ad superos, sed nunc in tartara lapsus
 Ex celo sum fraude miser, quæ ingrata magistro
 Discipuli merces: tunc se nescire magistrum

a Iniquo inimico.
 Vidit se inter orci cæcos

b Respexit spirituali,
 non corporali respectu.

c Pandora ex gentili
 opinione non autem hec
 braica locutus est.

a Dicere quaesitus, nec
ces discipuli in magnum
est quaesitus dicere se non
nosse magnum suum: nec
illum adiuuare egentem.

Dicere^a quaesitus, nec uult releuare cadentem,
O' me infelicem, quis me infelicior alter?
Flete oculis nostrumq; scelus purgate dolentes,
Omnia sunt luctus, et tu mihi parce, nefandum
Poenituit fecisse malum, mea culpa doloris
Causa tui est: erimenq; meum tu uictima deles
Peccaui, qui fortis eram promittere uitam
Verba timens tantum, sed quid si tela fuissent,
In miserumq; celeres uidisset pugna sagittas:
Ante ego ter galli tantum te diue negaui
(Hoc signum petro uita praedixerat auctor
Ante sonum galli ter me tu, petre, negabis)
Peccaui, miserere mei: succurre cadenti
Te sine, et aethereo nec me depelle theatro,
Hoc^b mihi praecceptum est: subiecto parcere fratrem
Amplecti decies, decies si errauerit, idem
Venerit ad culpam, mores mutauerit atros,
Et totiens medicina iuuet fera uulnera: fossus,
Fomentum quotiens repetat: ne transeat orco,
Hic nec plura loquens praemit altum corde dolorem,
Lassata in pecudem magnorum turba luporum,
Interea haud faciat malis pallatia ponti
Praesidis accelerat romanae conscia gentis
In mortem christi: sauo^c et duxere pilato
Hebrei pedites uinctum post terga tonantem
Blanda manus teneras: et stricto uerbera collo,
Tollebant uoces: resonat clamoribus aether
Inq; diem tenebras multorum lampade uertunt,
Armorum strepitusq; citam^d torpenti somno
Membra putri: ac timidas figebat cornua curas
Vox animis: inquantq; toros: timidaeq; puellae
Assurgunt celeres: speculis et lumina ponunt,

b Hoc praecceptum est
militate.
Mores vitia.
Fossus percussus.
Orco ad orcum.
Transeat. si hinc. iene mo
riatur & hoc intelligitur
de morte animae quatuor
in mortalis.

c Sauo magno.
Vinctum manus post
blanda terga.

d Citant excitant.

Dicere

Ducere ouem cernuntq; lupos, pars dicere iustum est
 Pars mœrere graui tristis pia corda dolore,
 Notus erat multis, nullis ignotus, eidem
 Diuersi diuersa dabant: sub tecta quirini
 Ducitur, ausonio dant hunc dira agmina regi,
 Accusant hunc esse reum, quia legibus obstat,
 Contemnit uerumq; iouem, seductor apella,
 Subrisit præses, fœta hæc cognouit, iniquam
 Inuidiam, noui q; odium: magnoq; pudicam
 Herodi mox misit ouem, galileus ab uno
 Audiuit saluator erat, qui latus est idem
 Exultans suscepit ouem, cum præside et iras
 Extinxit, prius hostis erat recutita propago
 Præfidis, ambo fera faciunt noua gaudia pacis,
 In folio residensq; suo fert italia capto.
 Nate deo, si uera meis dant auribus ora,
 Audiui: miranda facis: pede flumina sicco
 Pertransis pleno ripas rapientia cursu,
 Inq; merum liquidam uertis de fontibus undam,
 Et plura is uirtute potens miracula misces,
 Hæc si uera canant, usum natura, modumq;
 Hic uertat (monstrauit aquam) sit limpha calenum,
 Massica sint latices: credam si facta loquentum
 Respondent uerbis, et tu mihi liber abibis,
 Obticuit qui uinctus erat, miracula regi
 Hærenti nec fecit honos, et gloria mundi,
 Prudentem fatuum censet, cui nulla salutis
 Cura fuit propria, candenti et ueste remisit
 Indutum ausonio, romano iure, tiranno,
 Qui regeret uerpos, nullus male senserat ex his
 Qui herodi duxere uirum de stirpe tonantis,
 Ex italis pars una fuit, comes inclita magni

a ¶ Dicere dicebat iustum
 est et puniatur.
 Pars mœrere mœrere gra-
 uis dolore habens pia cor-
 da tristia.
 Quirini romani. pilati
 Regi. spilato.

b ¶ Misces ijs.
 Sit limpha aqua uertatur
 in uinum.
 Mallica sint. i. uinum uer-
 tatur in aquam.

c ¶ Hærenti. dubitanti.

d ¶ Ausonio tiranno. i.
 italo. i. pilato. romano
 iure romana potestate.

a Nullo clamore isti ro-
mani reduxerunt Christi
pilato sine strepitu quia
dolebant de illius pena.
Ingrato nolenti.
Stimulo stimulantii.
Saman fidei iudei nome.

b ¶ Vitio ige

c ¶ Sæua magna.

d ¶ Cælorum: angelorū.
Gens tua quo ad id quod
dicit alloquitur.
Iniqua iniustusque inuis-
ta sunt iniqua sunt.
Iustissima. i. sunt.

e ¶ Si habes insignia
quo ad id ubi dicitur.
Examinat.

f ¶ Ponti vocantis est

Romulida: ex nullo^a reuocant clamore dolentes,
Pontius infestat frontem, dolor intimus angit
In uerpos liuore minax, qui limine primo
Ingrato duxere sibi, qui natus olympto,
Nolebat uexare hominem sed samana proles
Dira, præcax, stimulo inculcat temeraria uerbo
Puniat hic Christum, quem multo crimine saman
Damnauit, mercator erat de sanguine saman
Perfidus, humano promptus gaudere cruore
Funeris, ex uitio^b bipedum notissimus ira,
Virtuti infestus, cupidusq; ad plura, bilinguis.
Hunc uerbo altitonans: ex duro uerbere traxit
A templo: ex fatuas fudit sua dextera merces:
Hinc ira: hinc odium: necis hinc ex sæua^c cupido
Huius erat: Christum semota pontius aule
Euocat à populo: blando ex sermone parentem
Cælorum^d alloquitur, taliq; examinat ore.
Gens tua te duxit: mea non romana iuuentus
Detulit ad lætum: nec lege cæctus iniqua
Supplicio plectere mihi: iustij, ima iura
Cæsaris: ex nostra est æ qua pende lance,
Quæ deceat librare manus: sed pelle timorem
Vera loquens: si regis habes insignia gentis
Hebrææ te tota mihi, de nomine regis
Gens tua damnauit, dixisti, iuppiter inquit,
Pontius adduxit turbæ: magnaq; fatetur
Vocem notam nescire mali, sed perdere iustum
Lex romana uctat: tunc y clamore proteruo
Nireus, exclamant, esset, tibi contio, ponti,
Sancta sacerdotum seruis non redderet istis
Hunc uinctum post terga manus, nec fune superbo
Colla neci præmeretur, habes, qui uera loquentur,
Sunt

Sunt homines rectæ fidei, uos dicite testes,
 (Adducunt testes) quibus hic deprenditur insons
 Criminibus, namq; arte bead furit impius atra
 Fallendis sequitur, nocens sub pectore melchon
 Obseruans uirus, quos dira mente cabasan
 Cogemat ad plura huc falsa mendacia lingue
 Adducti, dixere sacris se legibus offert
 Insensum, parciq; dolis, ut iuppiter, atq;
 Se natum, propriumq; deum uult esse parentem,
 Hoc audire nephas, neq; enim romane senatus
 Hoc patiare scelus clamat sæuissimus axa
 Primorum qui magnus erat, tum perfidus escon
 Et quæstu insurgit: castissima sidera natos
 Non præbent, non uxor incest, non gaudia nupta,
 Procedunt testes, iubet ipse silentia præses,
 Vult templumq; æquare solo ter phœbus abibit,
 Ter ueniet: mox surget idem: miracula fingit.
 His præses: non ista mihi quæ dicitis, audet
 Purus homo: sine fraude iacet: non ulla dolosum
 Causa facit, tantum regi uos parcite uestro,
 Intonat at paries: resonant prætoria, multis
 Vocibus assurgunt, hæc solus regna superbus
 Cæsar habet, censumq; damus, de iure triumpho
 Romano imperio: pro lege necatus obibit
 Hebraea, lex nostra iubet, quibus ipse, diebus
 His festis soluenda puto, si parciatur uni
 Qui culpa damnandus erat: dant uincula Christum,
 Dant, cui fæda manus: cū sanguine plena, barabban
 Humano fuerat: qualem pia gratia uitæ
 Restituat: si uestra mori lex iusserat ambos:
 Namq; pares cuncti turpem petiere barabban,
 Infontem nimio fremitu fera turba tonantem

a ¶ Quibus. sc. testibus.
 Deprenditur accusatur.
 Bead.

Testes.
 Melchon.
 Bead testis iniquus.
 Melchior rex inærois.
 vel princeps iniquitatis.
 Cabasan eos congregans

b ¶ Proprium suum patrem.

c ¶ Axa furibundus dicit
 Eschon cogitatio mæros
 ris insurgit: & etiam ques
 tu.
 Procedunt pergant in ac
 cusatione.
 Idem templum.

d ¶ Superbus magus.
 Pro lege secundum legem
 Quibus. iudeis.
 Ipse pilatus.
 Soluenda. lex. i. puto
 soluenda sit.
 Vite datus est.
 e ¶ Sed quare dicit barab
 ban tantum & non alios
 latrones qui cum Christo
 fuerunt crucifixi cum es
 cent tres. si baraban & illi
 duo hoc factum est a py
 lato ut facilius liberaret
 Christus posita. cū vno
 tantum q; si fuisset com
 paratus cum tribus quipa
 pe omnes illi erant in ca
 cere addicti morti.

De cruce cruci sermo sed praesidis omnes
 Hos urget stimulis parcant, dixitq; flagello
 Confectum reddam, misero deim parcite caeso,
 Huncq; ligant seruis feruisebeth^a, unusq; alter
 Dacar cum multo durae, mala secula columna
 Verberet, tum corpus triplici torsere flagello,
 Inq; vicem dant flagra deo, qui carne triumphat.
 Funditur inde cruor, sacratum sanguine corpus
 Riuiscitq; solo, iustas nec uoce quarcellas
 Fundit cuius, tacitam gerit haec in pectore uocem,
 Plorate hic, plorate poli,^b suspiria uestris
 Pectoribus sint uasta p̄ys de funere uestri.
 Regis, et in medium quisquis lachrimauerit orbem,
 Plorate hic, plorate uiri, iuuenesq; senesq;
 Virgo, infans maiorq; fleat sua pectora plangens,
 Plorate hic, plorate freto uiuentia uasto,
 Rex patitur, caeliq; faber, terraeq; marisq;
 Mulceat ut uerpos praesens de corpore caeso
 Ostendit sauis canibus miserabile corpus,
 Tunc magis crudescunt, dignus moriatur amara
 Morte magis clamant, magni nec caesaris ipse es
 Seruus, huic parcens, magnumq; superbia regem
 Hunc fecit dixere canes, roma illa superbum
 Sola dedit nobis regem, quae digna triumpho
 Imperij, si rex uiridem ferat ipse coronam.
 Diuinum sic uepre caput, pungentibus atq;
 Obducunt^a fertis, lacerant et sentibus illud,
 Inq; uicem illudunt, se dant, dant uerbera, frendunt,
 Qualis aper canibus, dirisq; fugata sagittis
 Praeda, ferox siluis spumoso bestia dente,
 Atq; iterant, sine fine, cruce misera uamq; minantur
 Caesaris inuidiam, timido mox territus ore

Caesaris

a. Cheth. i. percussio.
 Interpretantur,
 Dacar pungens.
 Mala secula appo.

b. Poli. i. angeli.

c. Superbia fecit Christus
 regem tantum nomine.

d. Obducunt circidant
 diuinum caput uepre
 pungentibus fertis.
 Inq; uicem imelis.
 Minantur. f. praesidis.
 Inuidiam Odiuin. fram.
 ore facie.

Cæsaris ad nomen præses, sic pontius orco
 Pallenti^a miserum tunc se formidine strinxit,
 Impuras lauitq; manus: ac uoce serena
 Sanguis, ait, Christi nullum de cæde minetur
 Vltorem nobis tanti sim criminis expers.^b
 Cui sæui dixere canes: uox sanguinis huius
 Nos petat: et charos præses, per grata nepotes
 Pignora perstringat, solio tunc pontius alto
 Crimine q̄ trepidus diro sic protulit ore.
 Pontius hic præses romanae gentis: et ultor
 Hostis in ænotrios: et qui uagus extitit urbi,
 Cui grande imperium recititi sanguinis almi
 Commisere patres purganda ad crimina uinctum
 Damno cruci Christum, cruce sic moriatur et atra,
 Hebream qui lege noua peruertere gentem
 Conatus: ueterem uoluit confundere legem,
 Alter at exhibit: duro hunc configite trunco,
 Spiritus à teneris abiens et in ære membris
 Discedat, cœcumq; dolens descendat ad orcum,
 Lætitia clamare omnes, sententia iusta est,
 Artifices aptate cruce: cum furibus aptam
 Perferat iste necem: minor est non ipse duobus
 Crimine: qui tetro clauduntur carcere morti,
 Latrones habuere duos: manesq; futuros
 Supplicio: et multi crucibus spectacula uulgi,
 Audiuit quæ facta pio, qui proderat, expes
 Ante sacerdotes nummos proiecit iudas
 Pectus dixitq; miser de sanguine iusto,
 Oscula cara^d mihi, præcium mihi carius, ergo
 Accipite hæc proiecta manu mala munera nobis,
 Sanguinis et prætiū diram cepere monetam
 Pontifices templi, quam non araria condunt,

a Pallenti orco se dicit.

b Expers immunis. Presses uocatiuus est per gratia pignora appō. Sententia pilati in christū Almi patres. i. sacerdotes dedere imperium purgandi peccatū christi uel patres, romani senatores hoc enim imperium a romanis habuit, ut puniret reos pœna sanguinis qua potestate carebant hebrei.

Qui conatus peruertere hebream gentē uoluit cōfunderē ueterem legē noua lege.

Alter. i. Barabbas, qui a deo duo facta sunt petitio clamare. i. experunt, uel clamant iusta est hæc sententia.

Minor est non iste christus non est minor crimine illis duobus qui atro carcere clauduntur ad mortem.

c Iudas audiuit quæ facta fuerunt christo.

d Cara, i. fuerunt.

f

At præcio hoc mercantur agrum pro funere cū quis
 Accedat sanctam, et pereat, peregrinus, in urbem,
 Hunc tumulet tellus præcio, et decreta cruore,
 Proditor ingemuit timidoq; impalluit ore
 Se miserum: miserumq; refert: quid fedius unq;
 Esse potest uili præcium q; uile magistrum
 Offendisse suum: moritur, nec proditor, inquit
 Viuet hic^a in terris, quæ me lauet unda: quis error?
 Quod facinus? diri macula et quæ criminis: ulla
 Vlla arbor misero pandat sua brachia, ramos
 Vltiores, patula iustoq; ex arbore trunco
 Extremum miser ipse diem, sine sanguine clausit,
 Exarsit, cœcu tacta leui miserabilis arbor
 Fulmine, uel stipule cum iam crepitauerit ignis,
 Propter et exundans ignita afflauerit aura,
 Omnibus inde fuit turpe, et uitabile lignum,
 Nempe sibi cecidere comæ, tum corpus iniqua
 Nigredo obduxit, stygiumq; profudit odorem,
 Hic miser orchæas lacrimans peruenit ad umbras
 Plutoni inuisus, quæ spoliauit auernum
 Causa^a necis christi fuerat: mox turba magistros
 Artis adit, mora nulla datur, furit effera, mentis
 Non sana: clati promunt sibi præmia: fabri
 Tres fecere cruces, sublimior una duabus,
 Nam fuit hæc Christi furit hic furit ille parantq;
 Vexilla: ac acies, tenuit et resonantia cœlo
 Cornua, terribili frena et spumantia morsu
 Concurunt omnes, pueri spectacula uisunt.
 Interea genitrix summi diuina tonantis
 Ioannis rumore malorum ore sinistro,
 Matronis comitata puer, q; mœsta recessit,
 Ex martha lacrimosa^a domo, sanctamq; petiuit
 Ipsa

hic pronomen est.

hic sua brachia appo.

et exarsit aruit uitabile lignum appo. comz frot des.

et iudas inuisus fuit plutoni iura fuit causa mortis christi quæ spoliavit limbum animis. Adit magistros artis, ad fibros lignarios.

et tenui cœlo. i. aeri. Cornua. i. parant. Frena equos. Visant eunt ad uidentu

et genitrix lachrimola.

Ipsa urbem dat fama nouum lachrimabile matri
 Lurida de nato, quem iam sententia dira
 Præsidis addixit morti, dolor anxius urget,
 Et sua tunc misere, gladius præcordia fixit,
 Antè alias iteratq; gradusq; tectæ tyranni
 Concita peruenit; populo sed territa multo
 (Expectabat ouem uili de plebe tumultus)
 Diua petit, quid turba petat; quid plura sonantum
 Cornua? quid pedites? equites? uexilla? quid arma?
 Diffamant faciunda sibi per dura cucurrit
 Ossa tremor; sanguisq; suas, de more reliquit
 Virgineas sedes circum præcordia lapsans,
 Recludunt celeres, uigilanti cardine, ualuas,
 Atq; implent acies urbe mîducuntq; tonantem
 Verberibus uix notus erat, uix urbere mater
 Confectum nouit uitæ sub pondere ligni,
 Quo uiso ferit astra; ferit clamore pudicos
 Cælicolas; uiresq; uocat telluris; et alti
 Ætheris; et celsum uocat in certamina olympum,
 Suppetias natoq; ferant; uiresq; ministrent,
 O filii filiq; iterat; quis uincula filii
 Dat manibus tam cruda tuis; nâhi parcite matri,
 At populo est reicet a graui; montemq; cadentum
 Iustitia uenere equites; turbæq; sequaces
 Accelerant spectare gradus, pars uenerat ante,
 Iustitiæ et collem numerofo milite complent,
 Pars oleis erecta aciem direxit iniquam;
 Appensa ueteri pars pendet in aere muro,
 Prospicit hic a colle humili; sunt omnia plena;
 Impia turba furit, rabido fremit ore, cruentas
 Denudant uestes; fluit unda cruoris, ad omnes
 Vndiq; riuescit partes renouantq; dolorem

a C Addixit condemnata
 uit mortis dire iniuste ur,
 get cruciat uirginem sua
 præcordia misere quale il
 lud & suam ipsius animâ
 pertransiuit gladius.
 Vel misere. seu aduerbiū
 melius tamen est sit geni
 tiuus & ingeniosus: ne
 mireris quæso quia & is
 qui componit potest de
 ducere carmen suum in di
 uersam sententiam quam
 uis unius tantum fuerit
 hoc dixi ne quispiam in
 surgat dicēs qd. opus est
 tot ponere sentias qñ poe
 ta scit quid uoluit dicere.
 Diffamant sibi; diuulgant

b C Sub pondere ligni
 uitæ.

c C Suppetias subsidiū.

d C Graui populo a sum
 mis sacerdotibus montē
 calyante cadentū iustitia.

e C Oleis oliuarum, arbor
 ribus.

Aciem oculorum acumē
 iniquā inimicam.

Appensa muro ueteri, s.
 pendet in aere.

a Vestimenta alias po
suerat indumenta.

Chauilla nocens est fratre
qui nomine burran.

b Compingis coniuga
gis apelle uocantis est:
Est ne hac gratia & merc
cedis letitia q. multa bo
na opera operatus est in
populo.

c Quo quanto magis.

d Gens scelerata versant

Haerentes carni l accra rapit impia proles,
Vestimenta^a iouis prolixo corpore macron
Cum fratre et chiauilla nocens, qui nomine burran,
Virginis heu sudor, tres sunt, et sorte repossunt,
Nuda ouis apparet christus: ferit ora furentum
Clamore: insanas uirgo contundit et aures
Fusa genas lacrimis, tibi quid se uisissima clamat
Gens inimica deo, tua qui fera uulnera purgat,
Intulit oppositi? quae tanta insania? uestrum est
Hoc scelus o ciues: meriti quae perfida merces?
Hic claudis direxit iter: noua lumina caecis,
Verba quidem mutis: genus o mortale, quid hoc est?
Extinctis uitam reuocat: cui perfida sa uam
Pro mercede cruce m rabido confusa furore
Gens sua compingis^b uenit en haec gratia apella
Mercedis? perimunt uitalia munera dantem
O caelis: o tellus: aere: o flumina, silua,
Suppetias huic ferre neci, succurrite cuncti,
Si quenq; miseret, mea nulla potentia, tantum
Vox nobis: nobisq; dolor: mea uulnera saltem,
Me lacrimis comitetur item peregrinus in urbe,
Hospes ego non diues opum: mihi nulla parentum
Copia: tum mulier: quae me infeliciores unq;
Esse potest: succurre mihi cuiusq; potestas,
At mage crudescit numerus recitius ad iras,
Quo mage uirgo rogata: dira magis aestuat ira
Effera gens, uasto ingeminat moriatur et ore,
Aspersa os palore suum, trepidantia labra
More canum frendens rabioso et murmure uersant
Diuinum scelerata duces, quem protinus alto
Extendunt ligno, figunt et membra tabella,
Quae q; locis compacta suis, quae cuncta creauit

Dextra

Dextra prior sensit triplices seruiliter^a ictus,
 Impia carnificis clauo dum perforat uno,
 Altera sic patitur totidem fera uulnera presso
 Pectore cadentis genibus, pars altera^b collum
 Dirigit ad tabulam crines connexa sinistra
 Mansuis agniculi, furit et ruit inuida proles
 More canum, lacerant^c dum foeda cadauera campo
 Multa cadentis equi, tacitis aut mergitur undis,
 Dum canis exhaustus uita, uiuaria pisces
 Undiq; labuntur pisces, canis undiq; mordent
 Corpora sic odio mordet recutitus amaro,
 Mox ubi transverso fuerint sibi brachia trunco
 Equata, et confossa truci sine cuspide ferro,
 Se uis utrunq; pedem polypar tenet, arrigit, aptat,
 Reste ligat rigidatq; trahit diuina rudente
 Crura deo, curuatq; cedro, fera pessima^d plantas,
 Nulla mora est praebetur enim cum pondere grandis
 Malleus: et resonos triplicat seruiliter ictus,
 Atq; ydem fixere pedes super additus uni
 Vnus crati ferro laceros firmabimus uno,
 Altera^e per graecos duplicis fit mentio clauis
 Sensit amara sonos genitrix: meus hic dolor, inquit,
 Mors mea, cur bona crux tibi non miserabilis ambos
 Suscipis: an nescis cuius tu sanguine flores,
 Huic te qui iussit nasci tormenta ministras,
 Talia ne quicq; fundit: frustra q; laborat
 In rabidos iactare praeces, impellere gressus
 Ad loca tormentis tetras mœstissima gentes
 Sollicitans utraq; manu diducere, pulsu
 Fœmineo, conata uiam recludere matri,
 Ter reiecta retroster humi collapsa resedit,
 Ter socia suspensa manu, lacrima q; decoras

a Seruiliter crudeliter.

b Pars altera connexa crines lenistre.

c Dum lacerant, scanes. Multa pro multum, uehementer.

d Polypar fera pessima.

e Altera per graecos greci dicuntur duobus clauis confixi fuerunt pedes christi nos aut latini unum tantum ponimus.

Incastant facies comitum; singultibus uer,
 Ploratu et colles reboant, lacrimæ omnia mæsta.
 Gens infrena magis rabie bacchatur, et atra
 Bile tumet, properat populo spectacula toto
 Pandere, et in tenues arbor protenditur auras,
 (Hæc cæli clavis, magne uictoria palma)
 Tum subito feriunt uaria sublimia uoces
 Sidera, circumstant loca, quæ clamoribus implent,
 Diuersi diuersa ferunt, pro crimine damnant
 Non nulli, mœruitq; crucem, mens inuida quorum
 Macruerat liuore truci, cæcata malignis
 Spiritibus, furibunda, procax sauiissima, mœdax,
 Omne genus scelcris, mater, sentina malorum,
 A' patiente necem uero demorsa minaci,
 At pia quæ samy dextrum castissima callem
 Liminis adurgit mœstissima pectora palmis
 Obtundit, uellinq; comas, et uulnere uestes
 Dilacerat, funditq; præces, sauosq; tirannos
 Deuouit, obsecrat radios sol, cinthia nigras
 Ostendit moribunda comas, partesq; sacelli
 Scinditur in geminas uelum, scinduntur et atrii
 Murorum lapides, gemuere animalia siluis
 Multorum monumenta patent, ex tempore motus
 Telluris sensere graues, dionisius ingens
 Cælorum compos fugientia lumina cernens,
 Eclipsim lunamq; pati titanis iniqui,
 Quæ minus hic deceat, totus disrumpitur orbis
 Naturæ, dixit, patitur uel iuppiter auctor,
 (Apparet fructus ex arbore ab arbore demptus,
 Fas contra, quem primus homo, sine lege, momordit)
 Cuncta gemunt, tantum sauiit iudea prophano
 Ore decum temnit geminis latronibus auctum

Ingentem

a. C. Toto in toto dactylus
 tamen est secundum andr
 quam inflexionem posi
 tus pro ablatiuo.
 Victoria palma uictorie

b. C. Implent loca clamoribus,
 & circumstant.

c. C. Liminis famiis. pia
 turba quæ destruit calli
 litteræ pitagore insurgit

d. C. Velum sacelli.
 In geminas partes.

e. C. Ingens. C. philolophus
 Iniqui irati,
 Quæ. C. eclypsis.

f. C. Fructus iambus in ter
 basede.

Ingentem comitem, quo, toto ascenderat orbe
 Omne genus lingua, totum uulgata per orbem
 Supplicia hæc fecere forent, nam pontius alma
 Scripserat in titulum crucis hæc tribus omnia linguis,
 Hebraea graia pariter: fuit italus idem
 A scriptor tabulae, gentis saluator, apelle,
 Rex nazarenus, Nec sat fixisse tabelle,
 Membra iouis parentis enim, qui fixit, appelle
 Potarunt cum felle truci sitientis aceto.
 Ora, nec hic latices, nostram sed amore salutem,
 Cæca saluiferas transegit lancea costas
 Intremuit malus: facinusque; exhorruit arbos,
 Hunc aluit tigris qui non torquetur amaro
 Mærore, immeritis christi sub arundine, pœnas
 Inspiciens, plorate omnes, fera uerberat ius.
 Vincula, porrecto crudelia funera ligno,
 Sabbata lux christum uentura uentura cupresso
 (Magna dies) hæere diu: posuere capaci
 Lintheolostacitisque; petunt singultibus ingens
 Exceptum ferro saxum: latitauerat antro,
 Vlla necatorum tetigere cadaucra nunquam,
 Quem tumulum præstare deos: conduntque, sepulchro,
 Curritur ad regem: cui contio, talibus infit,
 Tu princeps, qui nostra salus, sanctissima præstas
 Gaudia, et auxisti iudæam munere gentem,
 Aduertas. populi seductor dixit, ab atris
 Partibus: ad nostras statim consurgere partes
 Velle, à morte dies depressis uiribus ad tres
 Inferni: et mentem se uelle resumere primam,
 Quam demens. miserum quæ tanta amentia cœpit?
 Ægrotantis erat uana hæc delusio somni,
 Multa uidens, hic nulla uidet: dementia qualis

f iiii

a Quæ ad quem locum.
 Toto orbe deest
 Forent. i. ut.
 Hæc omnia.

b Iesus. i. nazarenus rex
 iudeorum.
 Nec enim sat.
 Parentis apelle qui fixit.

c Læcia nota longinus
 romanus non liuore per-
 cussit latus christi sed ut
 uidere si erat. uiuus quia
 quienti fragilent cura.

d Magna dies appo.

e A morte post mortem
 Mentem animam.

Ut manes reuocare suos a sedibus imis
 Crederet extinctus uana delusio mentis
 Vana fuit misero, iubeas seruare sepulchrum
 Praemia non desint, pedes seruantibus urnam,
 Ne comites rapiant uita, et uelut auctor aucterno
 Dum reserant redyisse sacro, turpissimus error
 Deterior primo, stragesq; nouissima regni
 Fiat in urbe homini uah nobis, praeses, apella
 Pontius in uotis fautor: sua uota secundat,
 Seligit et uigiles cogit, caligine caeca
 Insignes armis, pedes, quos munere donat,
 Doffendant tumulum, ferro molitur: et basta
 Funeris hanc curam: et lapidem signare sepulti.

a Pedites feruare.

b Error. f. sit.

c Strages. f. sit

d Praeses uocantis est.

e Potius fautor appelle in uotis secundat sua uota.

f Pedites insignes armis rectus est.

g Doffendant. f. ut.

h Hanc curam funeris pro curam huius funeris.

Ioannis marie uelmatij bagnacaballi chris
 steidos Liber Nonus explicit.

ARGVMENTVM X.

*Surrexit decimo: probat et saluator ab imis
 Venisse ad superas laribus uiuatiore auras
 Hydra: et uiuaci de multo fomite flamma,
 Candida dein nubes rapuit super ætheris orbem.*

IOANNIS MARIE VELMAY
 ty bagnacaballi ad Dominicum Reuerendissimum
 ostien em episcopum Cardinalem transensem
 christicos Liber Decimus Incipit,

a ☉ Sol fugiens frigida
 commertia.
 Piis palmis.
 Fida pro fide.
 Totum antrum.

Esper in occiduo flauos inflexerat
 orbe,
 Et celerans urgebat equos calcari-
 bus: atq;
 Sol uagus occanas fugiens^a prope-
 rabat ad undas,
 Frigida cum stellis nitida commer-

tia luna,

Cum genitrix: et uirgo parens, comitata dolore
 Clamabat, lachrimisq; suis quencunq; ciebat,
 Ad mea terrificans uenias suspiria pontus,
 Ad lachrimas, ac tenuis distemperet imbres
 Exclamat, manibus figens complexa sepulchrum,
 Oscula dat tumulo, saxo quæ uerbera palmis
 Lenta dabat q̄ mœsta pijs, o saxa dolores
 Ingeminat clamando graues, o saxa nefandum
 Vos casum deflete mihi, singultibus arcæ
 Oscula tum renouat: frigens durissima moles
 Cur, dixit, natum retine: et ingrata dolenti
 Redde mihi, quem fida tenes, mea pignora sunt hæc,
 Si nescis: natusq; meus, fluit unda serenis
 Ploranti lachrimosa genis, reboabilis echo
 Assonat, et totum reddit quæ fleuerat antrum
 Omnia sunt lachrimæ, comitum pia turba solutis
 Crinibus exaugent luctum: saxa omnia plorant,
 Antra sonant: tumuliq; domus^b gemit: insonat æther
 Nam uocat hæc genitum, genitum resonabilis echo
 Reddit

h ☉ Domus tumuli loza
 Venit ergo simon petrus
 sequens eum & introiuit
 in monumentum: hæc est
 illa domus tumuli.

Reddit: *et* hæc eadem recipit per inane magistrum
 Ore uomit rursum quod iam susceperat antro.
 Martha soror marthæ releuant delapsa sepulchro
 Membra palestinae tumulo *et* præcordia: nimphæ,
 Solanturq; iouis matrem: lassamq; reducunt
 Ad propriam mœrore lacrem: luctumq; frequentant,
 Inq; uicem multis stringunt se amplexibus omnes.
 Atq; sedent lassæ, longo, ^a *et* formidine, luctu
 Scribarum trepida: duro qui pectora ligno
 Atq; manus: sanctosq; pedes fixere tonantis
 Humana sub carne uirginam mente furentes
 Christise: quas dira cruciant indagine: lato
 Discipulos turpi afficiant: *et* mortem: minantes
 Multiplices pœnas: laqueos, fera uincula, ferrum,
 Carceris obscuri tenebras, *et* plurima mortis
 Supplicia: audacem reddunt *et* uiribus^b urbem
 Sæuitiæ, qua sacra crucis posuere triumpho
 Membra deitac hominis: sed tantum carne ferentis
 Vulnera, sic placida latitant mœrore quiete
 Christicole matres, *et* qui præcepta secuti
 Sancta salutiferi, mores, uestigia christi,
 Interea dum mente gemunt, funduntq; querellas,
 Alma parat pietas infernis soluere claustris
 Subiectas tenere animas, quas tartara uincolo,
 Et patres tenebris superas educere ad auras,
 Primæ uaq; crucis sacrata: redemerat arbos,
 Exceptus genitor quod primus ab arbore pomum
 Absciderat uetitum: prima hæc contagio mentes
 Vulnerat humanas, *et* longo uinculat æuo,
 Descendit: descendit item, cui pectora dextræ
 Sunt uexata cruci: duris *et* crura flagellis
 Subicite: christo qui infrena *et* corda cadenti

a Longo luctu & formidine scribarum.
 Tonantis viri sub humana carne.
 Vt afficiat discipulos turpi morte.

b Viribus seuitie.
 Quia cruci affixerit christum, qua seuitia.
 Sacra membra.
 Soluere animas: tuas.

c Sacrata arbor rede-
 meant pomum.
 Exceptus deceptus a prima arbore adam absce-
 derat.
 Nota deceptus non fuit
 adam sed scienter peccauit.
 Descendit. s. Christus uel
 pietas cui. Lille cui latro
 Et qui.
 Cadenti Christo moueti.

Liorem alterius taxans; sermoneq; mordens
 Veridico, iusta moriens in pace quieuit.
 Est locus in medio uiuis regna inuia, terra,
 Quod centrum dixere omnes telluris opaca,
 Mille tenet portas, totidemq; addantur; ex antro
 Quot poteris numerare aditus, runt undiq; triflis
 Conscia turba malis; non obstat rupis; ex ingens
 Non tardat^a celcrare gradus mons, cœca ruentem
 Regna obdcns di is, miseris sunt omnia portæ
 Quos diri morsura manent serpentis ex ora
 Igniuomi, ingentes æterno uorticis fauces,
 In cœcos uia lata lares; descensus ad ignem
 Lubricus, ad superas collis rho dopeius auras,
 Os latum infernæ, sed faux arctissima, portæ
 Difficila est reuocare gradum mortalibus ægris,
 Quos uorat infernus, quia nulla redemptio captis,
 Itur^b ad umbriferas sedes, descendit in antrum
 Christus; ex horrifonas diuina potentia rupes,
 Non timet horrendas eumarum audentior arces,
 Non ucteris miranda petit secreta sibilla,
 Vt petat ex barathrum tumulo non funera condit,
 (Cogit^c at assurgant) non icla securibus illex
 Scinditur; haud altis uoluunt a montibus ornos,
 Non ueneris cognoscit aues; nec ab arbore fœtus
 Corripit auricomos, infernæ muncra diu.
 Non offam sigulauit item, quæ plena sopore
 Esset ad interitum buca^d latrantis in antro.
 Omnia sunt tenebræ, cautes; rorantia flammis
 Et loca pœnarum; plena ex reptantibus antra,
 Hic glacies; sibi flamma uorax; sibi flumen inundans
 Cœnosi laticis fluxu;^d terræq; mepbitis,
 Horror; ex ira minax; mors est sine morte, ruina.
 Cliuosa

a Non tardat non impedit.

ORDO

Mons ingens non tardat non impedit turbam ruc t^e celcrare gradus.

Ora serpentis diris; & igniuomi appositue fauces æterni uorticis ita q^o serpentis sit diru & igniuomum.

Manent expectant.

b Itur a Christo & la rone.

Et ut petat.

c Cogit. i. christus uitã dicit nō necat quicquidã ut descendat ad inferos ut zenas miserum. Munera appõ.

d Fluxu alias fluctu. i. copia ce^o se aque & copia mephitis terre.

Cliuosa rupis, fletus: suspiria: fraudes,
 Diuorum contemptus item, mendacia: morsus
 Inuidiæ: adnectans^a mentes, harpaginis uncus,
 Paupertas: uita tum desperatio sanæ,
 Supplicium sine fine nocens, priuatio magni
 Luminis ad cælum: uita mens conscia multi,
 Et comitum scelerata manus: mala cuncta barath^b
 At manes diuersa ferunt^b tormenta: locorum
 Mansio diuersa est, superest quæ prima parentum,
 Ante crucem Christi fuerat: non pœna dolentis
 Hic inerat sensus, tantum priuatio lucis,
 Hæc tamen ad tempus uiguit, sed morte soluta est,
 Nam locus hic superas inferni possidet arces,
 Infantum sequitur cæcorum mansio, qui non
 Baptismi signum nec tibi meruere sub ortu
 Ambiguo: aut patris non circumcisio facta est
 His abrahe antiqui, quorum^c punitio sensus
 Nulla ferit: tantum cœli priuatio torquet
 Hos cæcos: mollis pueros et flamma flagellat,
 Tertia pars rapidis cruciat præcordia flammis,
 Inferior, geminis^d manes et uinculat atros
 Tormento: sensusq; ferunt incendia ligni,
 Hoc tamen æternum non est, flamma expiat atra
 Fœdatis animas uitæ caligine multi,
 Tum super ascendunt superas magni ætheris auras
 Sunt ubi deliciae longo cœlestibus æuo.
 Vltima prauorum sedes, ibi flamma perennis,
 Nulla quies miseris, et nulla redemptio, ab antro
 Exire, et celsis manes requiescere olympo,
 Hæc loca claudantur, cernunt fera mœnia: seruat
 Lucifer has portas dira diuione triumphans,
 Regressus, strictasq; tenet proserpina fauces,

a⊕ Adnectās mentes quæ
 semel mens malo illecta
 cum difficultate abfoluit.

b⊕ Ferunt patiantur,
 Quæ super est prima mā-
 sio erat parentum quæ su-
 perest erat. sante passio-
 nem Christi: post expolia-
 ta remanet uacua

c⊕ Quorum sensus.
 Cæcos tenebratos.
 Flamma pœna.

d⊕ Geminis duabus.
 Incendia ligni. i. ignem.

e⊕ Claudantur. Lut.
 Has portas. s. omnes om-
 nium partium infernalis.

a De ur concedatur.
Princeps atri i inferni.

b Re ab se illud qd erat
in lucifer tristis & meris
cognouit ab effe d u.
Vix exliccat.

c Corpora animas uira
gl. lib. 6.
Præcipit. s. pluto.
Defunt. scani.
Male uementer .
Valuas anguigeras.

d Patens priuari impe
rio aule eceæ & dira cali
gine.

(Si datur reuocare polo uestigia magno)
Nam pluto infernis patribus præuiderat atri
Lætitiâ princeps: postq̃ præcursor adiuit
Tartara: de prima referens noua gaudia, legc.
Et dira christi uisa est patientia mortis,
Et fuerant ostensa prius miracula genti
Re quod erat, tristis cognouit lucifer ab se,
Ergo urit timor ossa: furcens: q̃ frigidus extat,
Tartara magna fremunt: pluto quatit ora: furitq̃;
Per loca tormenti: trepidat proserpina coniunx
Ditis: q̃ erectis plorat serpentibus ingens
Pœnia urit, subitis tandem præcordia flammis;
Nec ferruginea transuectet corpora cimba
Præcipit ille charon, terret quem uerberare uilem,
Et fera terribiles erubi fidissima portas
Claudit: q̃ ad curam latrator cerberus audax
Ponitur, hunc sæuo derafis ensibus ictu
Defendit, glady feriunt ad cuncta minaces,
Millus: q̃ horrisonos arma hæc pungentia crines
Audacem fecere canem: nec robora desunt,
Ore uomit flammâ: q̃ flaua minantia terras
Lumina terrificant: triplex aspectibus horrent
Pectora tota caput, faciliq̃; accenditur ira,
Ante omnes latrat: spumas uomit ore cruentas,
Omne genus roboat, miscras male territat umbras
Anguigeras: steropes ualuas cum uectibus obdunt
Impingunt molem q̃ montem, durissima posti
Saxa ferunt, rapidis uallant q̃ mœnia flammis,
Sulphure cum tedis: q̃ quas animauerat arte
Pluto pauens aule dira q̃ caligine, cœcæ
Priuari imperio, tanta est iniuria regni,
Ergo arcus, pharetram, ferrum, celeresq̃; sagittas,
Corripunt

Corripiunt: septemq; parant in praelia cauti
 Æratas acies: regemq; obseruat acerbum
 Quæq; suum: distincta tenent uexilla feroces,
 Legitimis^a bello surguntq; horrentia signis,
 Hæc domus inferna est septeno consua muro
 Atq; duces seruant septem fera mœnia centri.
 ¶ Prima acies fuluum signo gerit alta leonem
 Aspectu indomitum toruo, dominata superbis
 Lucifer huic princeps, qui prima ab origine traxit
 Huius opes uitysfert signa ingentia sæua
 Anthiocus doxæ tumido uolitantia uento:
 Alcæto ex baculis stridentia timpana pulsat
 Ac sua diuerso tolluntur^b mœnia saxo,
 Descendunt multatum propugnacula turre,
 ¶ Alter erat prætiuum: præcio quæ mœnia mamoni
 Obseruat multo, tum signa ingentia crassus
 Adsitens aurum reliquis, comitatus auaris
 Ostentat: parco formica nigerrima uictu.
 ¶ Iis erat in uelis: turpi mox tertia^c cœno,
 Tisiphone ex resonant horrentia cornua bello
 Mœnia consurgunt: calido de gurgite uiuax
 Flamma urit septum, pueri dilector iniqui,
 Afotos^d retinet, tum casta semiramis ardens
 Insequitur nato mulis comitata puellis,
 Scruat ex ætiaca fugiens eleopatra carina
 Hanc aciem: signa ipsa gerit surgentia porco,
 Hæc q; alyx maior furiarum tertia cornu
 In pugnam accendit steropes, ex sanguine gaudet.
 ¶ Quarta acies: irata furit dominata malignis,
 Hæc ferrugineo defendit mœnia claustro,
 Dira huius celebrat serpens uexilla triumpho,
 Sylloregit rabidas effusi sanguinis alas,

a ¶ Legitimis conuenientibus uexilla illa horrentia picturas habent ductibus suis conuenientes.
 Acies superhorum.
 Alta superba.

b ¶ Tollunt eriguntur. Descendunt propugnacula. Simœnia quæ sunt multis turribus.
 Alter. ¶ paries.
 Acies auarorum.
 Mamoni diuitiarum & auarorum deus dicitur.

c ¶ Tertia mœnia consurgunt.
 Tisiphone sexius est bello ad bellum.
 Acies luxuriosorum.
 d ¶ Afotos luxuriosus.
 Casta ironice.
 Ardens nato.
 Gaudet sanguine propter adulteria.

e ¶ Acies iracundorum.
 Hæc acies.

Romanus catilina fero tum grandia bello
 Linthea demonstrat, rabido tum cerberus ore
 Excitat in pugnam, quibus est furiosa uoluntas
 In tela: et miserum, dira sub morte cruorem.
 Quinta subit, belli species, quæ uasta uorantum est
 Sardanapallus agit quintum feruentius agmen,
 Vincta gerit pugnae tardi præcordia porci
 Pro signo connexa uerulamargus abundans
 Vnguine, qui uasto^a condibat prandia regi,
 Mœnia porcorum partes, coliphia, pinguis
 Caseus, et iccoris nidor, tuceta, sed arma
 Olla, uerula, sartago, boni certaminis orbes.
 Sexta acies^b rabido, labrisq; irementibus, ore
 Subsequitur, pars hæc multa macredine septa,
 Hæc sacris, et erat scribarum plena dolentum,
 Inuidus ipsa chaim sexto mœrore triumpho
 Tollitur, in fratrem seuit furiosus opimum,
 Et qui bella gerens cunctas liuore, per urbes
 Incitat ad pugnam fratres, et regna cruore
 Spargit hic inuidia (quam turpis bestia liuor)
 Ossa tegunt muros, solisq; ex ossibus illa hæc
 Mœnia sunt, putens gerit et canis^c improba uelum
 Fertq; notam mœstis ibi fœda ciconia uelo,
 Ultima tardorum est acies, inimica merenti
 Præmia uirtutum, nec habet quæ acquirat inerti
 Consociata pede, hæc nullo hic insignis honore
 Decubat in cæno putrenti obducta colore.
 (Putet inters semper) nec erat manus apta labori hæc,
 Mœnia sunt uermes, uitij sentina, cloaca
 Puris, et anno si iam circumflexio muri,
 Copia per portas miti frustra ore petentum
 Stabat ibi ad pugnam baculo, uel arundine tuta

Armarunt

Acies gulo forum.

Læmargus gulosus est.
 a Vasto regi gulofo sardanapallo quia fuit suus coquus.

b Acies inuidorum.

Hec erat acies scribarum: phariseorum: & sacerdotum.

Mœrore cum mœrore.

Furiosus. sc. chaim.

Et ille tollitur qui gessit reus bella.

c Canis quia animal inuidum est.

Fert datin uexillo illo erat ciconia picta animal fedum.

Acies ociosorum.

Inimica opposita quia nihil operatur: cum mercens præmium operatus sit.

Manus acies hæc.

Sentina uitij appõ.

Cloacæ puris. i. putredinis.

Armarunt centrum steropes: fera dindima cornu
 Multiplici reboant, armorum inuaserat horror.
 Fœlices animas christi cruce regna petentes
 Inq; salutifero pendentis sanguine ligno,
 Sed frustra timor urgebat uirtutis alumnos,
 Sperabant frustra q; ioui pugnare potenti
 Deuota mentes orci, fera turba, malorum,
 Itur ad umbriferas sedes ad tartarazad orcum,
 Ad tenebras, sed cuncta nitent fœliciter ætra
 Ætherea, soter qua parte ad concava transit,
 Et terra anfractus cautes mirantur, ex antra,
 Serpentes diræ fugiunt, splendentia Christi
 Lumina, stix retinet cursus obscura feraces
 Horroris multi, cœnosa ex portitor undæ
 Se miser humenti fluuij cœlauit in ulua,
 Cerberus obticuit trepidans demissus in aluum
 (Quam dederat natura sibi pulcherrima) caudam,
 Extimere acies cuncta sua regna petentem,
 Infernasq; decum, multo cum lumine, portas,
 Sola^h superborum confusa superbia uires
 Excitat ut magno regi furiosa resistat,
 Progreditur facie rutilans saluator ad undas
 Fluminis inferni sine quas uectore, quictas
 Pertransit uirtute sua, miratur auarus
 Portitor ipse charoniterum fluxere fugaces
 Vltior cum ripa iouem noua^a gramina fundens
 Sustinuit, multosq; tulit pro tempore flores,
 Quo stetit hic christus, tam mœnia septa rapaci
 Flammaram fluuiio accelerat, uirtute iubentis,
 Flamma fugit: putri glacies dissoluitur æstu,
 Serpentes fugiunt: ex mœnia cuncta patefcunt,
 Saxa ruunt: nil obstat enim, quod protegat antrum,

a C Animas petentes regna
 caelorum cruce pro
 pter crucem christi. & salu
 guine pendentis in ligno
 salutifero.
 Pugnare repugnare:
 Sperabat deuote mētēs. i.
 maledicte.
 Fera turba appō est.
 Pulcherrima optima.

b C Sola, q̄a superbia op
 ponit le deo:
 Furiosa lipia potentia su
 perborum, hoc est, ipsa su
 perbia.
 Sine uectore.

c C Noua insolita:
 Tulit protulit.
 Hic illic.
 Accelerat. christus: & stā
 ma fugiunt.
 Patefcunt aperiuntur.
 Nil obstat christo.

aC Lucifer superbie rex
Imperium uentientis.
Rogat interrogat & petit
Iuppiter humanus. & deus
& homo.
Soluiam. fut.

bC Furens orbi contem-
pserat cælum.
Taxat hic superbiam au-
sitiã. & luxuriam.

cC O uos ciues cœli passi-
tot seculis.

Sponte patent portæ: steropes fugere, cauernas
Et miseri petiere feras: sed lucifer^a ardens
Occupat infernos adytus: rabida ora tonanti
Soluit: et impium rogat hic uentientis ad orcum,
Cur dira patuere fores: cur uiuus ad umbras
Venerat: alterius, magniq; in regna tyranni,
Tunc, misero, saluator ait, ioue natus, et idem
Iuppiter humanus seclis, saluator et orbis,
Huc ueni, quæ in uincla rapis præcordia soluiam,
Quæ tua sunt linguos: nulla est iniuria regni,
Vade: tene: dominare malis: quos impia tantum
Mens fouit uirtutis inops: et crimen abundans.
Se uitiare cælumq; furens^b contempserat orbi,
Et quæ fallacis laqueata cupidine mundi,
Te fuerat comitata magis: regna piorum.
Dixit: et in limbi clausas clementia portas
Irrupit: cecidere fores: et cardine ualua
Ostendunt facili sanctos in uincla parentes,
Indoluit pietas: et miti iuppiter ore
Solatur: totamq; patrum circumrotat ædem
Lumine cum radys ait et diuina propago,
O' cœli ciues: multis qui secla tenebris
Tot passi hanc multa spe uos post funera lucem
Optastis: ne uos pacto spes deserat ullo.
Surgite de tenebris: superas fœliciter oras
Sufficit: et medium læti transite per orbem
Ad uitam, sine fine, piam super ætheris axem.
Aurora infusas terris dimouerat umbras,
Solq; uagos stimulat ab equos: uet usq; quadriga
Ostentans radios radys impleuerat orbem,
Perdideratq; comas: nitidos et cinthia crines,
Cum christus flentem sanctis comitatus auernum
Patribus

Patribus exiuit corpusq; ex angue reuifit
 Utq; leo horrenti fortis surrexit ab antro
 Mortis: et ad tumultum uigiles exterruit hostes.
 Prima iouem mater uidit, quæ prima dolores
 Senferat: et sancti seuissima uulnera ligni
 Prima quidem genitum fuerat miserata feruentem,
 POST tenebras lux est: et post lucentia solis
 Lumina: sunt tenebræ: forma hæc iterata uicissim
 Succedit: magnæ creuerunt gaudia matri,
 Funera post geniti frigenti cieceta sepulchro,
 Nam cuncti uidere iouem cum sanguine mixtum
 Surgentem a tenebris: primum patriarcha tepenti
 Eduxit testem mundo: bene dixit iacob
 In uita extremus genitus: et grandis iudæ,
 Verba pater dixit sensu distenta profundo,
 Ad prædam surgens catulus spolia ampla leonis
 Mi fili accubitu mollem capisse quietem
 Te cerno: uelutiq; leo quis suscitabit illum
 Mugitu: uidit dauid, somnum ipse profundum
 Accipiens: surgensq; graui post funera somno,
 Micheas, ut Christus ait: cum sedero ab umbra
 Consurgam, ne læta abeas inimica cadenti,
 Exiuit qui a uentre maris, qui a uiscere magni
 Piscis: hic ciecetum crudeli a funere ionas
 Ad uitam uidit, sanxon et qui abstulit urbi
 Vi geminas gazæ, diuina potentia, portas
 Inferni confregit enim dura ostia centri,
 Angelus a tumulo Christum et consurgere saxo
 Viderat: et magno tulit hæc noua gaudia mundo
 Quem matres uidere prius: timidaq; puellæ
 Gaudet enim cælum mortem superare nefandam,
 Pro mundo qui fata tulit sub crimina lapso,

Eiecta. I. fureta quia super
 uixit.

a Excludit testem gea
 ne. 49.

Iacob benedicens filiis
 ait ad iudam catulus leo
 nis iuda. ad prædam acce
 disti fili mi iuda, præuis
 dit iacob christum leonem
 & ob id est. inuincibilẽ
 uirtutem, requiescens ac
 cubuisti ut leo: & quasi
 leona, quis suscitabit cum
 fuit. n. christus de tribu iu
 da, apoco. i. uicit leo de
 tribu iuda. ii. ad prædam
 ascendisti, quia Christus
 ascendit in crucem, mor
 tuus spoliavit infernum;
 & patres secum duxit. iii.
 requiescens accubuisti ut
 leo. qui suscitabit eum.
 Nam leo filios generat
 ut mortuos quos die ter
 tia suo magno suscitabit ru
 gitu.

Spolia ampla appõ.
 Vidit dauid ego dormiui
 & somnum cepi: & exsur
 rex, quia dñs suscepit me
 Graui a graui, ut tãq; mi
 chee. 7. ne letetur inimica
 mea super me quia te. idi
 consurgam cum sedero in
 tenebris. dñs lux mea est.
 Ionas ione. ii. &. iii. a ven
 tre. maris & piscis end,
 uidit Christum ciecetum
 & surgentem a tenebris.
 Saxon iudic. i. 6. a tumus
 lo & saxo end. marc. i. 6.
 noua magna. insolita quæ
 angelum.

Eum qui tulit fata.
 Pro mundo pro homine
 Fata morrem.
 Tulit passus est.

Orco ad orcum
Angelica iambus in. 3.

h Virtute potenssi ma
gna cum potentia venit
angelus ad sepulchrum
Christi quia terra tremuit
Et ecce terremoto factus
est magnus.
Gloriosa venit virtute
gloriosa quia aspectus
eius sicut fulgur.
Audaci nam pretimore
eius exterriti sunt custo
des & facti sunt uelut
mortui Humili quia
dixit mulieribus, nolite
timere.

h Romani. I. pilati misi
stri custodientes sepul
chrum videntur Christu
suscitatum.
Vesci aura. i. viueret vjuer
tibus conformi.

In medio domus Lu. 14.

d Cleo. vni. tantum syl
laba sit Lu. 24.
In numeros actus. sap po
stolorum.

In medio. I. stans ipse in
medio locum significat
non aut in medio cane
quia in primo cognitus
est.

Populo. I. turbe credentis
& apostolorum monstra
uit Thomas Ioan. 10. x.
Discipulis Ioan. 21.
Petrum tentantē Ioan. 21.

Quandoquidem reparata uiget, quae lapsaerat orco.
Natura angelica, sedesq; receperat almas,
Conueniens fuit ergo nouae mortalibus esset
Letitia praeco supremi ciuis olympi,
Angelus ad tumulum uenit uirtute potenti,
Omniparens tellus tremuit, tum terra quicuit,
Gloria non cecidit radians praesentia fulgur
Huius erat praecoris item sic uiribus audax
Custodes rigidi quoniam timuere sepulchri,
Huic humilis descensus enim, quia matribus inquit
Ore pio pauidum matres sedate timorem,
Surrexisset q; suo spes unica saxo,
He pariter uidere suum post funera ab orco
Surrexisse patrem, luxisse ex mortis in umbra
Romani, quae turba piama seruauerat arcam,
Dixerunt uidisse crucis qui gesserat alma
Vulnera, conformi uesci mortalibus aura,
Clauiger ex petrus uidit, comitesq; beate
In terris uita clausis formidine ualuis,
In medio uidere domus diuina ferentem
Exempla, ex pacem solidos qui corporis artus
Ostendit cunctis cleophas, atq; inclitus auctor
Scribendi innumeros mense cognouerat actus
In medio christum, digito monstrauit ex omni
Indice tum populo dominum, sua gesta sequenti
Dindimus, ex pleno dominus meus, ex deus idem
Ore deus dicens lacrima exclamauit oborta,
Dise pulis christoq; fuit mensa uandebauit
Corpus, ex immensos diuina scientia sensus
Edocuit petrumq; maris uaga munera uasti
Tentantem maculis monuit sua retia cimbe
Poneret in dextram, magnas ex prenderet escas

Aequoris

Equoris: in uerbo hoc pisces fluxere solutis
 Retibus, ut ferme caderent retinacula lini,
 Mirantes traxere uiri, tum a gurgite prædam
 Et prunis posuere dapies præ grandis opimas,
 Ac magni uaga dona freti, dein uiscera complent.
 Non licuit titubare diu se mente, sequentes,
 Sed deus errori occurrit: releuatq; labantes,
 Conuenit differre diem, quo surgeret antro
 Mortis, et a uita cefisse ostenderet alma,
 Nec nimium rigido corpus latitare sepulchro,
 Ne rueret fundata fides: animata cruore
 Corporis affixi, duro pro crimine ligno
 Mortalis uitæ, spes et surrexit eandem
 Pertransire uiam, qua uita resurgit ab orco
 Iustitiæ et ratio est, digno celebrare triumpho
 Militiæ qui ductor erat, superauit et hostes,
 Fas fuit et uitam dederit morientibus atro
 Crimine depulsis cælo, lapsosq; reduxit
 Criminis in uicpres ad summa palatia regni.
 Ad uitam redyt uitam qui præbuit, ergo
 Sic licuit reuocare gradus: gaudere triumpho,
 Pro uita qui bella tulit: mortemq; fugauit,
 Et quoniam imperium sanctæ rationis opacat
 Corporis hæc moles: nec uerum cernit in umbra
 Hæc carnis grauitate fera: titubare sodales
 Ceperunt: uere an christus surrexerit? an non?
 Tunc lumen saluator enim cæci orbis et altæ
 Mentis: et arcani clauis quæ ænigmata soluit,
 Aggreditur dubias mentes: et corda refrenat,
 Hos uitæ comitum mordens hærentia ueræ
 Imprimat et signo patribus præcepta tenaci,
 Ne ambiguam præmeret lethea obliuio mentem

a C In uerbo in præce
 pto.
 Tum pro tunc.
 Titubare mente sequentes
 se. Antro ab antro.
 Nec licuit latere dico in
 sepulchro.

b C Spes surrexit resure
 ctio Christi spem dedit
 resurgendi a mortuis.
 Ratio iustitiæ est exaltare
 eum qui audenter & pu
 gnauit: & superauit hostes
 Fas fuit celebrare illum q
 dedit uitam mortuis.
 Lapsos in reptes crimino
 nis.

c C Tunc saluator appo
 sit. lumen & clauis quæ lo
 luit.
 d C Hærentia dubitantia
 ueræ uitæ hoc est resure
 ctionis.
 Comitum discipulorum
 Mordens hos illos.
 Patribus apostolis.
 Ne obliuio doctri
 næ.

✦ LIBER X ✦

*Doctrina in socijs, hic fit conuiuia fidelis
Inter discipulos mensa, tum surgit in auras,
Candida quem nubes tollit super ætheris axem
Angelico sublata choro, diuina canenti.*

IOANNIS MARIAE

*Velmatij bagnacaballi chirsticis
dos Liber Decimus & ulti-
mus explicit.*

VELMATIUS AD SANCTOS

*Qui dextrum tenuistis iter, sancta agmina, cælo
Theoricos cultura lares: solemitia patri
Fundite uota deo pro me, priuatus ut ar dens
Æthereas uideam diuino lumine sedes.*

FINIS.

VELMA. IN CONCIO. 4 148
IN CONCINATOREM

Scottiz autem tantum: et thomas
lizantem.

V qui multa doces miro uaga pul
pita sensus
Et populo miranda paras, quis fru
ctus inermi
Tunc ingens anima prastatur,
inania sunt hæc.

Quanta seris, sit forma sibi, proportio qualis.
Hæc sit an armonica: aut numerus: sit sanguis, an aer
Illa quidem spiret, ueniat uel sphericæ: cur hæc?
Vna sit an tantum cunctis: quæ uita patrocli
Hectoris hæc eadem fuerit: quæ patris: iulii?
An minor in pueris: longo uel maior in æuo,
Sint siue æ quales anime, cur liquerit artus
Ante senum finem: cur noxia: et altera supplex?
An magis æterna est: mundo uel creta coæuo.
Siue pater serat usq; nouas post corporis artus
Si melior post fata sit hæc, si fluminis unda
Lethei absorpta repetat: noua corpora uiuax,
Communis sensus quis sit phantasmata quæris.
Pars memorans quæ quæris item, quis uerticis alii
Intellectus agens, somnus, quæ somnia, noctis
Visio, si superos species distinguat ab ista
Mortalis formæ, specie uenerentur et illi
Diuersa inter se, quare deus author eosdem
Condidit è nihilo: mora quæ fuit atra cadentum,
Hora fuit: pars equa magis: uel tertia partis?
Temporis an modicū: quid erit post claustra perceptæ
Communis uitæ, surget uiuatiore hidra

a C Seris feminas naris
sibi .s. anime.

b C Aut numerus ex x. s.
noerate anima est nume
rus seipsum mouens quia
cum deus sit solus unus
alia erunt numerus quæ
patris. G. s. hæc eadem sit
iulii.

c C Ante finem. i. cur ani
ma ante statutum diem
a natura relinquat corpus.

d C V s. q. assidue secūdis
veritatem.

e C Repetat si anima rur
sus sumat corpus habita
mundi obliuione quis sit
.s. quæris communis sensus
Pars memorans quæris q
sit memoria.

Verticis alti. anime
imperii.
Si species mortalis forme
distinguat ange os ab
ista specie. i. si anima ab
angelo distinguatur spe.
Illi si angeli inter se distin
guantur: specie.

f C Pars æqua. i. media ho
ra quæ æquatur alteri me
die tertia pars partis. s.
accipiendo medie hora
tertiam partem.

VELMA. IN CONCIO.

Alter homo? cum iam totum combusserit orbem
 Iuppiter? aut idem, redeat cum patribus adam?
 Vel iudex tantum partes implerit ambas,
 Ethernam meritis: infernamq; auxerit aulam
 Supplicio quæ iusta fouet? quæ turpia punit
 Nec ueniet mortale genus, durissima proles,
 Amplius excidio formæ, qua, uiuit: et audet,
 Quid fuit ante diem primum? quid fecerat auctor
 Is cum uectus aquis: omnes si dicitur idem,
 Vna hora fecisse dies, quos septimus obdit
 Quo pacto tentauit adam qui tartara torquet?
 An dominus? uel seruis erat? quæ uerba parentem
 Deuinxere mecum? uel si peccauerat uxor
 Absq; uiro, tunc nostra salus cecidisset in antrum?
 Quæ macula et primos fœdauit iniqua parentes?
 An quæ infœlices uexat præ grandis auaros?
 An gula uasta fuit: uel se uia superbia uita?
 Inferis et bibulas obscuris sensibus aures.
 Quos sator anteuidet cœno, quos tartara manes
 Sint sumptura truces, dira q; uoraginis ore,
 Cur deus his posuit campis: quos ipse perenni
 Nouerat augendos barathro, quot dindima seruent.
 Quotq; gradus cœlis: seu quæ dimensio mundi
 Solis ad octasum rutilo surgentis abortus?
 Quot stella? quæ stella minor: si sole triumphat
 Luna suos: uarias seruent quas sidera uires?
 Quæ uerus? aut genitor ueneris: q; iuppiter? aut mars
 Mercurius q; multa sciat, q; gratus apollo;
 Materias texitq; graues, cum iuppiter aures
 Incutit: et pater est: et quis sit filius, omnem
 Arte doces populum: seu quæ sit gratia, quæ alis
 His tribus, et cuiq; est firmissima, et quæ potestas,
 An

¶ Quæ fouet iusta. i.
 aula cœli quæ punit. s. in
 ferma.
 Quæ. s. forma. i. iustitia.

¶ Quæ uexat. i. auaritia

¶ Quos præuidet deus
 dampnandos cur permittit
 vt generentur.

An monas in triade est, uel sit substantia simplex,
Quomodo trina tribus sunt nomina, dicito, nomen
Iis tribus ac unū est, tribus est honor unus: *ex* unum
Sit decus? *ex* uirtus par gloria, trina potestas,
Si pietas si firma fides: si *ex* sidera uiuax
Spes^a colat, etherci uel quæ rutilantia tecti,
Ense minax terret diras iustissima mentes,
Sermo tuus uigilat: cælum si turpis egestas
Non habitet: si cuncta uident quæ credere fas est?
In tenebris mundi, cæli qui tecta frequentant.
Siq; bonum præsens, quod ibi speratur: iniquus
Si nullus se uit superas, in crimine, partes?
Cum sensu retinenda suo quæ uerba reponunt
Auriculæ: natis possint quæ promere fidis?
Ioannes si partis crunt: *ex* clauiger a quæ
Qui claudit, qui clausa aperit, si dindima possit
Solucere, uel tantum medio sapit aure a mundo
Claus, erit turbe in sancto quis fructus inermis?
Cuncta potest petrus: tamen hæc durissima captu
Fugerunt, rapido ueluti ludibria uento, *ex*
In folys descripta uagis secreta sibilla,
Hoc sat erit: laudaris enim, reparabilis echo
Intonat: *ex* bulla ferues extensior uida,
Secæ dat paulus, tum qui fudere cruorem
Pro iouectum ferio cæ dat crux digna triumpho.
Atq; utrum currat per lata palatia templi,
Doctus es, hoc scimus, sunt hæc tatum apta cathedris,
Sunt ubi qui celeres iaculantur, tela sagittas,
Chryssipp: *ex* feruens umbone repellitur ictus,
Hic bonus ille bonus, cælestis lumina mensa,
Quam bene socratico uestiris digna cothurno,
Non tamen his locus est: ubi dira pericula forma

a **V**idax spes epites
 thon spei.
 uel quæ iustissima. i. iustis
 tia.

ORDO EST.

Vel iustissima. i. iustitia co
 lat rutilantia. i. sidera tes
 tæ etherci quæ minax ens
 se terret diras mentes.
Sensus est in cælo si non
 est egestas quomodo in
 est misericordia si uident
 deum facit ad faciem qu
 modo in cælo est fides si
 bonum præsens est ibi
 quare est spes: si nullus
 malus ad quid ibi iustitia
 quæ reos punit.
In sancto in templo.
Cuncta pater petrus: quæ
 si dicat quid plura papa
 omnia potest & habet potest
 tem soluendi in purgato
 rio tamen audientes abhor
 rent has difficultates.
Ferio sylogismus in serio
 tronice dicitur est: quæ plus
 ualeant subtilia argumens
 ta quæ uerba Christi.
Vtrum currat quantum
 ad dubia.
Vbi sunt qui.
Tela chryssippi appo est.
Vmbone responione hic
 scilicet diuus thomas.
Ille. scottus.
Lumina appo.
Vestiris digna. i. philos
 sophica.
Vina castigationes olei
 pietatem monitiones uas
 tes uocantibus.

✠ VELMA. IN CONCIO. ✠

Corporis emergunt: sed christi pabula templis
Versentur: lapsos releuent: et uina ministrant;
Atq; oleum plagis: tua sit responsio forsan,
Spartani, uates, certe tibi crura lycurgi.

VELMATII IN CON
CIONATOREM

FINIS.

VELMATIVS RE

uerendissimo Caro

dinali.

RMA canant alij: fauig; horz

renia martis

Præliacui rapida prenditur ba

sta manu.

Et dicant multi, quæ tela cupidis

nis, arcus,

Et ueneris teneras semper in igne faces.

Aut mors taxent referant seu prandia regum,

Vel moucant placidos distica uana iocos.

Ipse ego tartareas infido carmine fauces

Persequor: et fatuos destino ad antra deos.

Non elio, eliusq; bona scribenda sorores

Sed mea calorum carmina: dictet amor.

Calisto hic non ursa fugit: non dirigit arcas

In murem calamos, tela nefanda, truces,

Nulla ceresiuno ex: nulla ac proserpina, nullus

Neptunus tumido, cura superba freto,

Hæc mea percurrit non baccus adulter in uua,

Hic mauors cyriam non præmit atq; deam.

Ergo minus faueant nobis, quæ credita romæ

Numina, mercurius, phœbus apollo minus,

Ipse ego discipulos christi, uera omnia sunt hæc,

Prædico: frugiferam dat mea dextra crucem.

Iure sitibundo mihi sidera sancta ministrent

Ad mea frugales, quæ sapientis, aquas.

Hic tantum pietas sanctæ ad diuina cohortis.

Luor ex hebræe gentis ad arma furit.

VELMA. CARDI. REVEREN!

Ergo ferat christus vires, spes certa labori
Hic hermes studio, da lius iste meo.
Lingua mihi paulus, soter, doctrina paratur.
Ad graue sed lucas sit comes & quus iter
Et tu, quem ueneror, candelæ luminis adde
Quæ profunt studio robora uirga meo.
At si me fugias (quod erit crudele) fatebor
Hæc erit haud & qui sideris atra manus,
Sufficiet nostro uires deus ipse labori,
Qui nunquam ualidam deserit orbis opem.

DE QUIBUSDAM FERRO

tribus ad eundem reuerendissimam
mam Cardinalem
Velmatus

Perfectum nihil est, nisi qui conflauit, et illud,
E' nihilo ualida iuppiter omne manu.
Errat enim qui ad uota potens in dissona fertur.
Quo magis a macula qui nequit esse sopitus.
Nemo satis cautus, nisi qui fugit arma, nec ille est
Sæpe canis sequitur qui fugit ante canem,
Nam commissa ferunt, romæ ut purgentur, iniqui.
Qui cadit ingreditur si lupus, exit ovis.
Sic errata tuli magna exsoluenda suburra:
Decepit calidum me satis ingenium
Atq; moræ impatientis manus et nimis ardua pennis
Tergantur sapido putrida membra sale.
Non qui cadmea fugiunt connubia nata
Crimina castigant; sed mea qui sapiunt.
Adde tamen uirga duros quod pauit appellas,
Non tenus oppposito uapulet ergo teno.

Velmatus

ACTVS APO

STOLORVM PER IOAN:

nem Mariam uelmatium
Liber Primus.

HUMANVM postq̄ cœlestia
regna tonantem
Surgentem è tenebris sublimi pas
tris olympi
Suscepere throno; turpi formidine
pallens

a. Hic aduerbium est.

ORDO

Ceu parua armenta horre
tia passim pestiferos lyn
cum morsus & dura lu
pi uulnera, quæ eunt per
agros post obitum pasto
ris sui.

b. Vbi discipuli illius q

c. Quos petrus monuit
iudæ.

d. Quoniam deficit, ad
monitio est.

e. Fas erit ornate ser
dem expulsi & fas erit sus
gere qui regerent larem ca
dentis.

iosep̄, qui & barnabas.

Incutit ossa timor uestigia sancta sequentum
Hic iouis humani, ceu parua armenta per agros
Post obitum pastoris eunt, quæ horrentia passim
Pestiferos lyncum; rabiosi & uulnera: morsus
Dura lupi, clausere foræ, & cæcine ualuas
Christi se qua: uenere tamen de plebe petentes
Teستا ubi, qui æthereum petijt uirtute parentem,
Discipuli fecere larem: tum protinus intrant.
Quos monet antistes iudæ propterantis ad orcum
Spe uacua in terris, quoniam defecit iniquus
Aluce ad tenebras argenti intentus honori,
Fas erit expulsi sedem renouare: cadentis
Surgere: quiq; larem regerent uirtute uacantem,
Discipulos statuere duos, quorum alter ioseph
Nomine erat: conatèq; omnes dixere mathiam,
Frugiferas funduntq; præces, tu iuppiter almi
Sideris, & factor magnæ telluris: & alti
Gurgilis: & quæ sunt toto uirtutis in orbe

Omnimoda:

Omnimoda: tu corda hominum qui noscīs, et omnem
 Hic hominum sensum, qualem petis ipse duorum
 Delege, quos statuit tibi contio tota tonanti,
 Impleat ut lapsi^a sedem, moerentis iudæ,
 Tartara quem retinent: curuo et suspenditur arcu.
 Fatidicas super hos mittunt indagine sortes
 Pncumatis: an uelit hunc, comitem uel scilicet illum
 Spiritus ad sedem tetrum properantis ad orcum,
 Elegit iunxitq; choro fors sancta mathiam,
 Quem regit iste cephas: et numina magna frequentat
 Clara semel totum phœbe reparauerat orbem.
 Bisq; decem uenere dies: rutilantia solis
 Lumina: tum tenebras totidem suffuderat orbi
 Nox crebro prognata truci, cum cætus in unum
 Conuenit: et tantum sancto labuntur ab ore
 Verba præcis iustæ, christumq; et numen^b adorant.
SVSCIPIVNT nã sancta iouē, q̄a turpia fraudes
 (Conueniunt quæ pulchra lari, non fœda uenusto)
 Intonat ecce polus, radys atq; æthra coruscet,
 Apparent rutilo linguæ cernentibus igni
 Discipulis: patrisq; uiro supereminet omni
 Spiritus: et geniti in linguis pia gratia magni,
 Linguarum species^c fuit hæc, et grandis imago,
 Lingua quidem docuit uiuum mirabilis orbem,
 Et monuit fauenda homini, tum uerba salutis
 Et fugienda aperit, centrumq; relinquere carnem,
 Ignis erat, succensa forent ut uerba tonantis
 Ad populum: corda atq; hominum magni æstus amoris
 In iouis igniret laudes: nesciret inermes
 Pallentis uires, pallentis uita timoris.
 Hic deus ex humili mira uirtute potentem
 Efficat, ex magno sic huius inertia^d seruum

a C Lapsi hic substantiuū est moerentis iudæ declaratio est.

b C Christi & numē end.

c C Linguarum species expositio est.

d C Inertia inedia inopia tarditas.

ACTVS APO. LIB. I.

Redditi hic impleuit comites uirtute, timorem
 Expulit, audacem fecit qui in regna luculentam
 Mitis ouis fuerat, serua accusante leonem,
 Fecit ouem paulum: docuit pia regna fideles
 Discipulos, qui cuncta docet, tum protinus orbi
 Omne genus linguæ pandit, mirabile cunctis
 Hebrei dixerunt mero caluisse frequenti
 Hos homines, quos lingua poli mutire iuberet,
 Vnigeni sermonis enim qui separat usum
 Hic docet ignaros, prius ora tacentia fari,
 Et uarios in uerba modos effundere ciues.
 Namque geta in linguis paribus: uel dalmata: seres
 Grætiæ: et assyrite cæta et regione sabinus
 Discipulis christi nec quid sermonis ab illo
 Cœtu aberat: nigris lingua hæc peruenerat in dis
 Pœnis, arabs, uno meum uersabatur in ore,
 Quisq; erat hebreus, seres, tum natus athenis,
 Mirantur uerpi, quibus hæc pater ordinis alti
 Petrus ait faciens condigna silentia cunctis,
 Hebrei, seruate meam, uerba omnia, uocem
 Sermonis nostri, neq; sit qui spernat cunctem
 Ad uita pia uerba pia, uerissima sunt hæc,
 Vina chorum non ulla inopes, sed dare potenti
 Imperio: et uirtute sua uis nulla momordit
 Hunc mihi presentem, subtili tertia, ciues
 Linea currentis calami signatur ab umbra.
 Hoc tantum uirtute dei, quod dixit iohel,
 Spiritus huic ingens, effundam, afflarat ab alto,
 Hunc flatum in terris, geniti, timide q; puella
 Prædicent, miranda eam: tum somnia cernent
 Quos alitis tenebrosæ senes: seruiq; loquentur,
 Et uestre ancillæ: quorum monumenta notabunt.

Maiors:

a C In tuentem regit a illis
qui

b C Vel etiam.
c C Sabinus latinuste & a
ignorata a loquentibus.

Mense etæ græci mu.

d C Inopes uocantis est.
e C Ab umbra curētis ca
lami.

Iohel. z.

Huic iohel.

f C Somnia tenebrosa.

Iohel. z.

Et erit in nouissimis die
bus, dicit dñs effundam de
spiritu meo super omnem
carne. & prophetabunt
filii uestri, & filiae uestre
& iuuenes uestri uisiones
uidebunt: & seniores uestri
somnia somniant: & quidem
super seruos meos & ancillas
meas in diebus illis effundam
de spiritu meo & propheta
bunt: & dabo prodigia in
celo sursum & signa in
terra deorum &c.

Maiores: et signa dabo uenientia cælo,
 Fulgura, cum tenebris fœdetur terra cruore,
 Sol tenebras roseumq; dabit luna ipsa cruorem,
 Ante dies hominis ueniet q̄ magnus: et omnis
 Saluus erit quicumq; iouem prono ore^a uocabit,
 Verba, uiri, audite hæc, christus miracula cunctis
 Qui fecit: qui mira dedit telluris: et alti
 Ætheris inspectu: uobis in iussa^b paratis
 Traditus est mortis: non hunc fera dindimia claustris
 Subdere tartareis potuere in uincula: rupit
 Vincula: et infernos sua sæua^c potentia cancross
 Suscitât hunc genitor: uates hæc uidit in umbra
 Marcentis terræ, quando hæc præ dixit, ut ille
 Cerneret^d ante deum, se qui uirtute potentis
 Protegeret dextræ eaderet ne lapsus in umbras,
 Idcirco mens læta fuit, lingua omnis abundans
 Lætitiæ: multa q; caro spe quippe quieuit,
 Desinis haud quæp̄ barathri fera uincula turpi
 Hanc animam seruare luto: utrescere sanctum.
 Et minus ipse dabis. uitæ tu iuppiter author
 Monstrasti uitæ q; uias: tua gaudia seruum hunc
 Replebunt, uultu q; tuo tua lumina lætant,
 Uates fuit hic dauid: uera ipse loquutus,
 Cuius enim cippus prope nos, sanctum q; sepulchrum
 Vidimus, et toti dauid quæque attulit orbi
 Vera, nec ambigua linguæ mendacis in umbra,
 His ergo fida comprehensis omnibus aure
 Quid facimus? dixere uiri, saluemur: et orcum
 Vitemus, parcat q; deus, peccata relaxet.
 Pœnitent secleris petrus respondet, et unda
 Suscipiat uos sancta, lauat quæ crimina mentis.
 In uirtute iouis, geniti, uel pneumatici almi,

a C Prono oratio humilis uoce.

b C Iniussa contra iussa.

c C Sæua nõ violenta sed magna.

d C Cerneret dauid. Proutidebam dñm in conspectu meo semp quoniã adextris est mei ne comoa near & sequentia.

Nam uobis uestrisq; satis promissio fiat
 Multa polis: et quoscunq; deus pater ipse uocarit
 A' prauo hoc arcete luto uos prolinus omnes,
 Bapuzatus enim petri quicunq; recepit
 Verba senis, ter mille uiros lauere p'acle
 Multiplici, populisq; dabant miranda potentes
 Mirandi uirtute iouis, quibus omnia in unum
 Collecta e' medio ut uictum cum pace tenerent
 V' estitum pariter caprent, quos iuppiter auxit
 Doctrinam augentes christi, concordia, et igne
 Accensi in christum: et fructu cumulauit amoris,
 Ioannes, petrusq; simul delubra tonantis
 Sancta petunt: claudus recubat pia munera poscet
 Iis quibus orandum est: atq; hac transire sacello
 Sorte erat, huncq; cephas p'æcepto intendere uultus
 Amborum dicit, miser hic sperabat: ut aurum
 Acciperet, nil æris erat, cui petrus: amice
 Argentum est, aurumq; minus, neq; munera nobis
 Quæ exoptat mundus, si quid uirtutis, habeto
 Namq; iouis pietate, tuis, quocunq; licebit
 Tu pedibus fælix confer, tunc ocius omni
 Exurgit mirante choro, sine uulnere, purus
 Mente prius, uegetusq; sui mox corporis usus
 Exiliens: templumq; petit curuatus ad aras,
 Inq; genu grates agit hic claudesq; tonanti
 Namq; deus miranda facit: miracula, et orbi
 Iuppiter ostendit tetris atq; euocat umbris
 Alit tonans animas, e' cæcis et lumina reddit
 At iouis hic homines sunt admiranda ministri
 Vt magnum proficitur opus, quod gratia confert
 Dispensant hi dona dei, pietatis amore,
 Non tamen hic omnes thesauri oracula mundo

Recludunt

12

13

14

a C Ioannes aliq; uiri diu
 fertissimi factum iohannes
 quadrisyllabum: & i. bre
 uiant cetera producunt:
 ego autem nō possum ad
 ductus sit quadrisyllabū
 quamuis seperiatur semper
 per positi trisyllabum &
 ponam: cum prima longa,
 nec obstat uocalis ante
 aliam: non tamen contens
 derem quia & tetrosylla
 bum esse posset: sed non
 sonat.

Sorte respectu claudi, nō
 templa petentium.

b C Proficitur ostendit

Recludunt, gentiq; ferunt pia munera cœli,
 Sed tantum christi roscum uirtute cruorem
 Qui meruere sequi: mundum liquere: parentes,
 Diuitias, genitos pariter, charosq; nepotes,
 Qualis et ipse cephas: qualis comes ille sequutus
 Humani pia uerba iouis: solamina uitæ,
 Mirantur cuncti: iouis et stupet inscia turba
 Ceruicis duræ, matres, iuuenesq; senesq;
 Iisq; cephas: miraris enim quod iuppiter audet?
 Est deus huius opis compos, miracula grandis
 Iuppiter hic tantum nobis operatur, et illum
 Ira odio cœci ligno affixisti apellæ,
 Virq; abijt neq; saxo scd christus ab antro
 Surrexit, cœlum petijt uirtute parentis,
 Nosq; sumus testes horum, quæ fecerat ipse.
 Christus, et in christo genitor compleuerit author
 Luminis æterni, cuius q; noscitis omnes,
 Et fidei uis magna manus sanauit auerno
 Ignari legis christum misistis, at ipsos
 Pœnitcat sceleris, commissæ et nesciat author.
 Seminis humani, medio cum uenerit forbi
 Christus ad exitium commissi, et criminis ultor,
 Et iusti ad uitam, cantor quem pneumatici almi
 Præ dixit moyses, uates uenit ipse potenti
 Semine uestrorum, sic stat sententia, fratrum
 Diuini æterni, quem fas audire: uelut me,
 Quæcunq; adducet populo: quæ spreuerit illum
 Cunctiq; animæ: exitio ponetur plebis aborsus,
 Hos, omnes, dixere dies, samuelq; paresq;
 Post obitum samuelis, item de semine claro
 Vos uatum, magnus uates ut præ dicat, estis,
 Et testamento geniti, quod iuppiter ipse

a Vir neq; i. barab bar.
 Saxo pro faxo

b Quæ illorum quæ.

c Quæcunq; timesis.

ORDO

d Samuel & omnes pa
 res post samuelem. oms
 nes prophete dixerunt hos
 dies. i. annunciauerunt ut
 testis ait.

MOYSES

Prophetam suscitabit
 dominus deus uester de

ACTVS APOLIB.

fratribus uestris tanq̄ me
ipsum audietis iuxta om-
nia quæcunq; locutus
fuerit uobis erit autem
omnis anima que nō au-
dierit prophetam illū ex-
terminabitur de plebe &
deinceps qui &c.
Eud. in tuo semine.

a: Terra homo q̄ endia,
i. homo terrenus.

b: Si sunt ne moriantur
impediunt.

c: Maiora. i. plura.

d: Repetunt quo sapius
intrant.
Diræ dirarum.

e: Quod turpiter, distin-
ctio est.

Ad uestros statuit patrescum dixit abraha.
In te omnes terra prognatæ semine gentes
Suscipiunt benedicta iouis, tum sine cogit
Sermonem antistes posuitq; silentia uoci,
Ecce ubi tartaræ torquent in uincula fauces
Defunctorum animas: pallens discor dia: pallens
Tisiphonestum liuor edax tristisq; megæra
Consilium fecere suum: nec defuit urgens
Alecto in pugnas homines, miserabilis orcus
Cum priuarctur solito, post bella: trophæo,
Fama erat in populis uncti, uexilla serenos
Pandebant miranda sinus, crescebat in orbe.
Vera fides uncti, cum terra^a ingentia, homoq; ^b
Et facerent miranda rudes miracula cœli,
Quæ natura nequit, cæcis dant lumina: surdo,
Auditum, claudisq; pedes et funera sistunt,
A' barathro reuocantq; animas, hæc umbra ministrat
Sancti hominis, mira hæc certe, maioraq; fiunt,
Quam deus in terris multos operatus in annos,
Hic tamen est author cunctæ uirtutis in orbe,
Ergo orcum furie relinquunt, sæua agmina, ditis.
Ad superum uenitur iter, sanctamq; propbanant
Viroso intuitu, multi quoq; criminis urbem
Aggressu, repetuntq; omnes pallatia summi
Pontificis, nam tota cohors confluxerat ardens
In pecudes, quas pastor agens de patre, reliquit:
Cum peteret cœlum residues taxarct, et aflu
Feruore et fidei tardos animaret, et omnes
Fœdarunt liuore truci, turpe agmen, apellas,
Intorti crines stridebant anguibus, atq;
Inyiciunt uirus diræ, taboq; cruentant
Natura ad facinus pronos, quod turpiter exit,
Ecce

Ecce manus: peruersa manus: manus impia: mordax
 Diras: nocens saeuit, furor et prauis ominis ardet
 Ira: odior: terrere bonos: et perdere ciues
 Ad superos uita: canis hic: lupus ille flagellat
 Absentes: tigrisq; uorat pecudesq; tonantis
 Arcere a causa statuunt: tum concita raptat
 Se turbare: et ciues properat scelerosa potenti
 De turbare manus: crudeli et tradere morti,
 Hi sileant: christumq; negent se scire, dolentes
 Ecce adsunt larua, tetricoq; silentia uultu
 Abrumpunt, christumq; rogant cur dogmate multo
 Extollant populis: ueluti si iuppiter hic sit,
 Et caeco oculo sere laris: dum fulserit hora
 Crastina, qua lucem faciat renouata sequentem,
 Vesper ab occiduo iam iam ueniebat olympo,
 Creuerat atq; fides, postq; surrexerat alto
 Sol nouus e caelo, tetrasq; remouerat umbras,
 Hic populi uenere senes, caput ordinis annas.
 Ioannes, multiq; sacri, dira hidra caiphas
 Sauius alexander: christi et traxere sequaces
 Discipulos: caeco quos dira in uincula clausro
 Ii rabidi tenuere canes: et qua arte rogantur
 Haec faciant: tam mira omni, qui grandia callet,
 Quam magis haec rudibus ueniunt miranda puellis
 Ruricolis et saua uiris, nam dicite quid sit
 Tunc deus aspirat petro: qui talibus, infit
 Primores populi, uos qui de sede minori,
 Audite haec omnes, et nulla obliuio nostri
 Sermonis fiat, uili de plebe nepotes
 Sanguinis hebrei, ac homines, caro noxia^b culpe,
 Fexq; sumus populi, nec iuppiter ipse, nec ille est,
 Non dy, sed tantum deus hic operatur, et unus^c

b C. sua immania

b Cato noxia obnoxia
 peccato. peccatores
 c C. Vnus, solus.

Ægrotos sanat, quem uos fixistis appellæ
 Humanum in terris sublimi ad funera trunco,
 Hunc deus a tenebris reuocat, lapis ille tot annos
 A uobis eiectus erat, quem ut iungeret ambos
 Angulus excepit muros, lapis ille salutem
 Non alibi sit nostra salus, progignit et auget.
 (DIFicile est quæ clara fide, ui, et fraude^b negari)
 Haud poterant obstare homini, cui uera fatenti
 Aspirat uirtus, nec nugæ oracula fiunt,
 Cognouere homines uestigia sancta sequutos,
 Atq; inopes nouere uiros, sine dogmatis usu
 Dura tamen ceruix instat uerantibus, audent
 Consilio renouare nefas, et turpe uenenum,
 Quid facimus? quis uera neget? miracula fiunt
 A cæno plebis, miseri, quid plura perimus
 Saltem uerba minas pariant, ne detur, ut ultra
 Progrediatur opus tanta uirtutis, a et omnes
 Exoptent quæcunq; iubent implere probari,
 Defuit haud terror prauis sermonis, et omnis
 Fraus operata minas, et dira mortis imago,
 At senior si uestra magis, q̄ uerba tonantis
 Fas audire uiri, proferte hæc auribus omnes
 Callentes nasum, liceat quæ audiuimus, atq;
 Vidimus ipsa loqui: potuerit impellere uerum
 Haudquaq; liquere homines tum uera fatentes,
 Namq; minæ intrepididis tantum mansere superstes
 Tanti operis iudex cæli cessere quirites,
 Et comites adiere suos, quibus omnia texunt
 Quæ dicta a reprobis, patulus mox clamor ad auras
 Frigitur, diuumq; fidem, uiresq; reposcunt,
 Davidis ista ferunt, cur hic furor inscius, ardor
 Vindictæ, querulæq; hominum pia sidera uoces
 Incutiant

a ¶ Ambos quia angulus
 duos parietes coniungit,
 ambus ergo muros.
 b ¶ Vi & fraude end.

e ¶ V su experimento;

d ¶ Virtutis potestatis.

e ¶ Davidis.
 Dauid media breui protu
 lit sedulius cur ego daui
 dieis assuetas cantibus
 odis.
 Iuuenis uero produxit.
 Edidit hic mariam dauid
 dis origine ioseph.
 Rō nulla extat sana ego
 cum illis primam produ
 co & cum uelatio.
 xandem breuiatem me,
 diatamen semper curta
 quæ q̄ dauid dicunt habe
 re ultimam longam

Incutiunt? fraudesq; uolunt? ex falsa reponunt?
 Conuenere simul, multa qui fraude, potentes,
 Aduersus quem dextra iouis diuina perunxit,
 Certe una uenere uiri, uenere potentes
 Imperio reges, romana pontius aura,
 Regia ex herodæc fultus ui, cede, corona
 In puerum christum furerent, a cum fratribus israel,
 Implercnt ex uota tui mi iuppiter alti
 Consily fieriq; manus statuere potentes,
 Cerne minas gentis da nos mutire foroq;
 Pandere quæ docuit christus præcepta, timorem
 Pelle procul, peragamus b item pia iussa iubentis
 Dicere quod fidei, nec sit pudor ullus habenti
 Quod decet ad cælum: crescit doctrina sepulti,
 A tenebris qui exiuit item: nam sidera testes
 Ascensus sunt: uera est medicina dolentis,
 A precibus c trem it ille locus: tremuere columnæ,
 Ossa hominum tremuere simul, mirabile dictu,
 Spiritus hos implet magni factoris: ex ille
 Qui uenit a genito, clementia d sancta, duorum,
 A patribus refugitq; timor: mox uerba salutis
 Prædicunt: sunt uni communia mensæ
 Cor unum: mens una simul proferre quod agris
 Iure tenent gentis: uel uendere cominus agros
 Offerre ex præcium patribus quia gloria uana est,
 Fortuna, mundi q; salus, ex in aere floci,
 Ecce manus domini q; magna potentia cæli,
 Quidã erat in tribubus: fuit ex sibi sapphira coniunx, e
 Huic ananiæ nomen, distraxerat agrum
 Occultans præcij partem, diem cætera sanctis
 Patribus adduxit, dicens commune quod hoc est
 Offero, cui pastor, qualis temptatio? qualis
 u iiii

a C Furerent deest ut.

b C Peragamus quia sus
 prædictum est pandere &
 prædicare præcepta.

c C A præcibus post præ
 ces.
 Trem it præfens est.

d C Clementia sancta
 appõ est.

e C Coniunx multi con
 iux non coniunx scribit
 non habebit me munus
 cipem dicant qd uelint.
 Ananiam non inueni in
 quantitate.
 Hoc quod offero comu
 ne est.

a Et fallenti illi qui videt anteq̄ res fiant.

Fraus uiget in misero, mentitus es ipse tonanti,
 Non uobis: hoc omne tuum, sine fraude, decebat
 Iure patris miserum, quid enim deceptio prodest?
 Fallenti^a supercos, et qui non facta tuetar,
 His ausis cæco rapit hunc infrena sepulchro
 Mors, eadem rapit atra suam de fraude mariti
 Vxorem, et fraudis uitio mittuntur ad orcum,
 Nam timor inuasit turbas, miranda per omnes
 Discipulos fiunt, toti et miracula genti.
 Ecce iterum alecto cruciat præcordia uirus
 Sanguinis hebrei, fœdans liuore priores
 Delubri, et tabo maculans sua uiscera turpi
 Oculum cæco christi sancta agmina claustro,
 Visitat hos patres cælorum nuntius, atra
 Liberat atq; domo, foribusq; in cardine clausis
 Valuarum firmo, sanctissima uerba iubentur
 Proferre in medium christi, delubra petuntur,
 Magnificantq; iouem, genitumq; tenantis in uide,
 Doxa sacerdotum, scribarum gloria, princeps
 Præcipit adducant è tetro carcere ciues
 Christi sequas, statuantiq; foro, damnentur et atre
 Vna omnes morti, taceant nisi, sepe minantur
 Dira in morte minas, laribus^b aut abdantur iniquis,
 Vsq; obitum uitæ natura ocludet inertem
 Quo, suæ defecta suo, mergantur in undis,
 It stator, atq; fores, nec erant uirtute potentes,
 Oclusas reperit, mirum hoc, mirantur et omnes
 Tum referunt nescire, uiri, quo nocte profunda
 Progressi fuerant taciti, tantum ostia cæci
 Creuerunt oclusa laris, signata sigillo,
 Inquirunt ubi sancta cohors, uiuacior hidra
 Degat, an in templo sanctam ueliquerit urbem.

b Laribus: bus aut abilitur.
 c Vsq; quo tnelis.

d Neq; erant intra septu carcere discipuli potentes uirtute i. operibus.

e Signata sigillo. i. probe munita.

FAS fugere est: crudele mori: natura quod optat
 Oppositum morti est: non hoc^a natura negabis,
Hos populum doctare sciunt: in dagine diram
 Quærentum ad mortem comites ducentis ad astra,
 Adueniunt templum, quærunt quid in æthera tollant^b
 Christifærum nomen: nec iussa capeffere tentant.
Iis mage parendum ^{noia. h. v.} me iudice, dixit,
 Atq; etiam sub morte iouis: ꝑ gentibus orbis,
 Ipse ego sum testis: quem uos fixistis apella
 Atq; hi sunt similes quem uos damnastis, inique
 Inuidia: et liuore neci: sunt sidera testes
 Surgentis uitæ. sed uera negatis, et ignem
 Verbera, uel ferrum, uerumq; fatentibus hastam,
 Offertisq; minas, uera hæc quæ pandimus orbi,
 Excruciant diro scelcratam arpagine mentem
 Verba senis petri, corda et sicutantur iniqui,
 Perdere tentabant, quorum fastigia crescunt
 Credantur uirtute operis, sermone potentum,^a
 Gammaliel legis doctör, surrexit in orbem
 Hebrei cætus, circumspicit ipse, iubetq;
 Audiri quæ uerba refert, et condero menti,
 Hinc prius hic sanctos comites seccedere iussit,
 Ante dies paucos theodas seductor, apella,^c
 Ut sectarentur, multos de plebe cogit,
 Se patrem in terris multe uirtutis, et atri
 Criminis osorem dicens, monumenta salutis,
 Credite sunt uerba hæc, sed cum seduceret, umbra et
 Ffset hic, exemplo sic seducentis iniqui,
PRINCIPium feruet, mediū tepet, ultima frigent,
 Mox redit in nihilam quod erat nihil, omnia nuga,
 Fumus et hic pomi fumo morientis iniquo
 Quod seruat deuota palus, pro crimine canis

a Hoc. Quod fas sit mori
tem fugere: Sc mori crude
le est.

Indagine quærentum.

b Tollant a phæresis est

c Iniqui siccatur corda
sinec.

d Quorum potentum
sermone fastigia crescunt:
ut credantur uirtute ope
ris.

e Apella uocatus est
pote esse genitius ut
seductor apella.

Nature obstanti, perijt seductor, et orco
 Demisit diuina manus: quæ falsa fatigat
 Supplicis, nam uera suo uult esse triumpho,
 Fecit idem iudas, iudas galilæus, iudæ,
 Contigit id thoada, uapor hic uane scit in auras,
 Hæc eadem, si fieta^a quidem, cessare uidebis
 Sancta cohors, FRONDE scit opus si uera sequant
 Nemo potest obstare deo, concurrere cælo,
 Nomine discipulis interdixere flagello
 Confectis Christi, ne quid crebresceret orbi
 In cruce qui functus uita, dein cesserat orco
 Ad superos itura lares pia gloria^b uita
 Abscedunt læti passi conuitia, uoces,
 Hebræasq; manus diras pro nominis uncti
 In sæuos odio, miro tutamine, apellas,
 In sancto pia uerba tamen resonantia templo
 Non obcunt: VOX nanq; iouis uiuacior igne est
 Adduntur cum ligna foco, quæ folliibus arcent
 Discipulum numerus creuit: creuere labores
 Seruiti seruire uiris, ubi plurimus esset
 Pandere doctrinam fidei labor utilis orbi,
 Hæbreos taxant græcic: culpabile murmur
 Exit ad innocuos, urduas q; gentis apella
 Despiccerent: fidei dum contio tota frequentat
 Dulce ministerium: quibus in noua lumina mundi,
 Christi se, quæ: uanum est mensis seruire: relicto,
 Sermone, et Christo: calido et seruire palato,
 Sancta cohors: scernerne uiros qui hæc munera cunctis
 Dispensent: præcibus nostrum est instare pudicis,
 Et legere uiros septem: statuere timonem
 Et stephanum: reliquosq; parcitante ora sequentum
 Prima iouem in terris: Christi et uirtute potentes
 Imposuere

a Si fieta. sint.

b Pia gloria appō est.

c Pro miro tutamine
Christi in apellas.

d Sermone et christo
endia.

Calido audio.
e militare firmiter stare.

Imposuere manus, uerbum crescebat in urbe,
 Credentum et numerus, fidei parebat ouanti
 Multa sacerdotum turba, et præcepta ferebat,
 At stephanus uirtute iouis, cui gratia, mirum
 In populo præstabat opus, miracula pandens,
 Prodigia, ^a excelsò signa et monstrabat olympo,
 Liuor edax quosdam tetigit committere ^b uerpos
 Cum stephano taxare suos, et prendere mores,
 Nemo unquam potuit doctrinæ obstare potentis
 Spiritui pariter, qui discipulabat, at illi
 Verba minantis habent, testes ad funera mittunt,
 Qui dicunt stephanum magni spræuisse tonantis
 Numen, et hunc mosen pariter, fit contio, damnant
 Plebs seducta uirum, magnum tempisse tonantem
 Dixerunt testes, quorum contentio fallax,
 Et christum dixisse locum destruxero, leges
 Mutabo hebreæ gentis, quas maximus author
 Doctrinæ adduxit, tum sancta uolumina, moses,
 In stephano angelicam faciem uiderestuentes
 Hunc iustum, cui magnus ait, cerne omnia, princeps ^c
 Si uera hæc quæ obiecta tibi, quæ concio taxat
 Tunc iustus: mea uerba omnes audite priores
 Consilij, fratresque pares, et sede minores,
 Iuppiter apparet ueteri, quam magnus, abraham
 Assyri admonuit sanctum secedere terra
 Informi, ^d et ueteres carras habitare, quod actum est,
 A morte ^e hunc genitoris item transiit ad oras
 Quas colitis, non ille hæres, fuit acola tantum
 Carrarum, promisit enim sibi semen, ut hæres
 Post obitum patris regeret, ceu uota iuberent,
 Dixit item, quia seruus erit sub pondere semen
 Quod geris in lumbo, triginta haud amplius annos

a Prodigia monstrabat
 b Committere cum stephano:

c Cui magnus princeps
 d. sumus sacerdos.

d Informi sterili.
 e A morte post mortem patris.

ACTVS APO. LIB. I.

Et quadringentos, ueniam, qui uincula iungant
 Ipse ego seminibus iudex canentis abraha
 Qui pater est gentis, ueteri dein seruiet arae
 Progenies delecta mea, quae exiuerit inde
 Grandæ uo ex generis tum circuncisio facta est.
 Et natum^a genuit, peperit quoq; sarra secundum
 In terris patrem post primi patris honorem
 Obseruandi abraha, genuit genitoris iacob
 Filius ex genitum nostrum qui impleuit abundans
 Stirpe patris magni, geniti tum undena propago.
 Inuidia, liuore truces mercantibus imum
 Confratrem præcio damnant, pressura striceno,^b
 Hæc extrema patris, puero cui nomen ioseph,
 Ægyptum duxere uiri, quem dextra potentis
 Naturæ seruabat enim, nec defuit unq;
 Quin tegeret diuina manus uirtute camillum,^c
 Dilligit hunc, qui multa potest illo orbe pharaon,
 Rex erat ægypti: rex hunc præponit ioseph
 Ægypto: laribus cunctis, ut liber habenas
 Et præmat: ex laxet: pro rex uideatur ab omni
 Assirio: nullusq; suo sit maior in orbe.
 Ægyptum deuota fames: chanaamq; flagellat
 Mittunturq; iterum: dominus qui seruus ioseph
 Iam fuit, assiriæ genti præfectus, iniquis
 Teste quidem uero fratrem se fratribus offert,
 Atq; suum genus ipse suo, fratresq; reucllat
 Chara patris sobole: regit: patremq; fatetur
 Ætate^d qui uixit aduc melli æthere uesci,
 Accersi: genitusq; suum pietate parentem,
 Affines: charosq; sibi, pius ipse, nepotes,
 Venit enim genitor serui, uenere parentes,
 Atq; ibi defecit: pariter pericre sequaces

Sanguinis

a Natum. s. isaac.
 Secundum respectu sarre
 parentis.
 Secundū patrem. i. isaac.
 Abrahe obseruandi.
 genitoris abrahe
 Filius isaac.

b Triceno præcio tri
 gentis argenteis.

c Camillum. s. seruum.
 Pharaon. arat.
 Si mperit hoste caret, nec
 iam sua iura pharaon.
 PRVDENT.
 Adfuisse phocis posito
 pharaonis iniquo.

QVINTIA
 Seiuictis forti uirga pha
 raoni profundo.
 Chanaam cha longam:
 namq; flaherous sit.
 Qui seruus. s. fuerat.
 i uo regio.

d Ætate aduerbiū esse.

Sanguinis a patre hoc, gelido et posuere sepulchro
 In sichen quod magnus ibi sibi fecit abraham
 Argento, natisq; suis; sed tempora currunt,
 Fit prope quod ueteri summus promisit abraha
 Iuppiter auctori prolixi sanguinis alto,^a
 Creuit enim numerus: pharaon migravit ad urbem
 Infernam: rex alter habet fastigia regis
 Sanguinis a gipti: regiq; ignobilis hic^b est
 Qui fuerat primo multa uirtutis ioseph,
 Hic genus absterneret nostrum: delere frequentat
 Noxius hebreis: nec nostrae gentis abhalat
 Mas puer ad mamas quisq;: dein legifer orbi
 Nascitur assirio moyses, noua lampada mundo
 Lapsanti ad tenebras: et mortis uincula dirae,
 Ter diana suum radians complucrat orbem
 Ter quoq; defecit, c laribus foetura paternis
 Chara iouis soboles diro occultata tiranno est.
 Hunc alii expositum regis pia filia creuit,^a
 Atq; opere, hic sermone potens, cum maximus ordo
 Lustra ageret uates, fratres uisurus in oram
 Secessit quae aleret miseros, ui sortis apellas,
 Vindicat hebreum (cui facta iniuria) moyses
 Tristis ab a gipto, censens praecordia fratrum
 Scire: deus charam daret his, pia cura, salutem
 Sanguinis hebrei, moyses quem dextra foueret,
 Sol nouus exoritur gemini conuulsa iactant
 Inter se: multumq; citant^c clamore furorcm,
 Iis moyses: q; turpe scelus, si iniuria, fratres
 Exeat a fratre ad fratrem: cui perfidus et sons,
 Et nocuus fratris: quis te pro crimine iustum
 Ultorem inter nos posuit: uis perdere fors an
 Me: uelut assirium: quem tu la taliter orco

a Alto pariter antiquo

b Hic, Ioseph.
 Ignobilis ignotus.
 Hic, pharaon.

c Deficit, Luna.

d Creuit potens se mo-
 ne & opere.
 Quae ora quae regio.
 Tristis iniuria.
 Aegypto pro aegypto ut
 ino pro ino uirgi.
 Censens existimans suos
 apellas cognoscere q
 deus daret illis salutem p
 manus suas.

e Citant apheresis.
 Fratres uocantis est.

Demisisti amens inflicto uulnere fossum,
 Verba fugam mosi pariunt exoticus idem
 In terra madian latuit uelut exulibiq;
 Procreat ipse duos, diuerso tempore, natos,
 Sol quadraginta currens compleuerat annos:
 Angelus^a ad mosen parit: locus ille ferentis
 Petreae desertus erat, de montibus umbras,
 Ignis erat: deus ignis erat: flamma ardet ab igne
 Seruaturq; rubus, ne consumetur ab igni,
 Miratur moses: miranti iuppiter inquit,
 Ipse ego terreni generis magnumq; parentum
 Sum deus, hic abrahā, geniti chariq; nepotis.
 Solue pedes solcis: tellus hæc sancta runnam
 Hebraeæ genis uidi durosq; gementum
 Percepi gemitus: ueni tutentur apella,
 Misit ex ad regem regi tum mira furenti
 Ostendit moses: donec diuisio fortes
 Æquoris undaret pedes contracta,^b maligno
 Atq; equites cum rege feros uiolenter in anum
 Funderet hic pontum, summi uirtute tonantis
 Huic data quæ uati, qui iam prædixit in israel,
 Iuppiter ex uobis uatem produxerit, ac me
 Audiat hunc populus, sublimi e uertice montis
 Petreae, quam diuus arabs nunc incolit oram
 Verba tulit uitæ moses, obstare parentes
 Antiqui cepere homini diuina ferenti,
 A quo deficiunt: uitulum fecere præcesq;
 Fuderunt uitulo (MAGNA est iniuria^c cæli)
 Quo spreto seruire ferisq; tradere morti
 Sc in tenebris umbra atq; necis: quæ æternat in igne,
 Vnde nihil reditus: nulla atq; redemptio captis,
 Conuertitq; deus peruersa mentis alumnos

Seruirent

^a Angelus, i. deus:

Ad ante.

Paret uide' uirig.

Cui pecudum fibræ: cui
 cæli sidera parent. i. uide'
 tur.

^b Contracta, i. in se.

in unum dum coniunge
 rentur diuise partes in
 unum pontum.

^c Iniuria cæli magna est

Seruirent cœlo: falsi cui uictima cordis
 Dissiplet, huic, cœlum, sedes: non tecta columnis
 Sustentata quibus species exangula: magnum
 Suscipiunt ex arte iouem: mens pura, decumq;
 Excipit argenti non diua palatia multi
 Iure æ des dauid summi et plena ara tonantis,
 Iure quidem templum, pura et delubra sequaces,
 Quos uestri patres genitis patrumq; nepotes
 Addixere neci: sed uos didicistis iniqui
 Dogmata prisorum, quis^a multa obliuio sanctæ
 Virtutis, delere^b hominem, qui uerba salutis
 In medium profert: nulla est amnestia menti
 Qui fuit in terris humanus iuppiter: at uos
 Hanc humilem taxastis ouem, cum sanguine, pœnas
 Addentes pecudine trum misistis ad orcum,
 Ter redyt referens phœbeam lucifer a ton
 Lampada, cum redyt fœlix ouis illa resurgens
 A morte: et tenebris, NVLLA oppugnatio cœli ē
 Feruere hebreos uideas liuore minaces
 Iræ æstu ardenti, stephans sed lumina cœlo
 Intendens, doxamq; iouis, magnumq; triumphum
 Vidit, et hæc populo: cœlorum arcana decumq;
 Intueor, qui nostra tulit commissa cruore
 In ligno pendens nimio, quem dextra tonantis
 Se iusta stantem summæ uirtutis amœnat
 Lumine, apanthropi^d tunc multæ uocis apellæ
 Horrore incipiunt nocuas extollere uoces
 Anxiferiq;^e aures manibus, turba impia, fœdis
 Ocellant: instarq; canum diuellerent tentant
 Diuinum à cœtu stephanum: rapiuntq; trahuntq;
 Extra urbem miseri, lapides, sua tela^f pudicum
 Excruciant: rabidiq; furunt, seruabat et atrox

a Quis quibus
 b Delere hominem pri-
 scorum fuit dogma.
 Amnestia præteritorum
 obliuio.

c Oppugnatio cœli:
 in cœlum nullæst. i. parū
 & nihil potest.

d Apanthropi apelle. i.
 inhumani.

e Anxiferi anxietate se
 rentes.

f sua tela appō est.

ACTVS APO.LIBI.

a Paulus fautor.

b Stephans

c Meliora i. bona.

Vestimenta necis paulus, ^a lupus ille sequentum
 Signa crucis, fautor, nulla hic pietatis imago,
 Tempora discruciant saxis, tum pronus, humiq;
 Adserpens genibus magno lachrimantia celo
 Lumina fert: humilesq; praecses gerit ore tonanti
 Iuppiter omnipotens, ^b qui cuncta ex ordine cernis,
 Qui exaltas meliora ^c polo, qui deprimis orco
 Crimina: ne haec statuas illis commissa: sed auctor
 Humanae uita parcas: ignosce praecamur,
 Haec cum dixisset foelici in pace quicuit.

Actuum apostolorum Liber Primus
 Explicit.

NVASIT timor arma paratre
 cuius ita propago
 In pecudes, stragesq; die prægran-
 dis eadem
 Facta fuit, fuga magna nimis, dis-
 sperfio gentis
 Parentis petro, saulus uexabat

ubiq;

Quos poterat tractare manu, dein carcere cæco
 Cuiuscunq; gradus uitæ cogebat inerti,
 Concio ut in christo sanctæ obmutesceret urbi,
 Quam deus elegit, sed quo magis æstuat amens
 Turba sacerdotum, taceant, uelut ignis edaces
 Discipuli erumpunt, occulto in fomite flammæ,
 Elegit sychen uerba ut præponeret urbi,
 Crimina et urgeret flammato corde philippus
 Mira docet: miranda facit, cui maximus heros
 Seducens alios homines, ut credulus hæret
 Corde simon, comes unus erat christi acta sequentum,
 Admirans quæ dextra facit dominantis ubiq;,
 Heroes christi sychen pia pabula cuncti
 Suscepisse sciunt, petrum misere, pudicum
 Ioannem in terris, quibus uirtute potentes
 Imposuere manus, dulcem genitoris amorem,
 Et geniti acceperunt uiri, quos protulit omnes
 Et gens et sychen, cernens miracula sanctæ
 Conuersus fidei, petro, uelut anxius heres
 Corde simon proiecit enim quod fecerat aurum
 Et talamo patris patrij et rebus opimis,
 Atq; ait hoc minus detur mihi, munera sunt hæc
 Pneumatis ut foueant corda hæc sperantia quod fas,
 Concedam concessa aly, q̄ uana libido est

a ¶ Tractare frequenter
 trahere.
 Vitæ inerti maxime & oci-
 ose.

b ¶ Taceant deest ut.
 Velut ignis in occulto
 fomite erumpit in flammæ
 edaces.
 Sychen, iuuenis uenit a
 maritima sychen.

c ¶ Concedam alijs coti-
 cella. similibus

a Onus auaritia cuplent
tis posse fieri.

b Simon. S. dixit his ad
hec.
Auidus & ardens in mira
pneum.
Fecisset deest quod.

c Fuderunt femina cam
pis viuētibus quos agros
quos cāpos dulcis amor
magis genitoris & alti
geniti incola habitat.

d Et conuertat cursum
orbem medium petat.

e Geniti amos filii amos
qui fuit esias.
Amos in quantitate non
reperi.
Patientis onus ferri.

f Nec etua de grandis
iniuria.
Nec dira. iniuria citabit
Christum ad gemitus.
Mēs diuina. spiritus san
ctus dixit.

Velle polum meretur humus, proportio nulla
Huic pastor te perdat onus^a cupientis in auro
Posse quidem sancti fieri mutatio. cæli,
Munera te perdant: numenq; præcare potentis
Naturæ, si orare licet, delere quod inflat
Semper ad interitum, nec mens tibi uana uacillet,
His, auidus cum fraude simon,^b et pncumtis ardens,
In mira, ut laudetur opus, fecisset ad auras,
Si mereor mulcere iouem, dira ultio auaræ
Ne fiat mentis, uestra o mercantur honorem
Verba uiri pacis, sin sim minus aptus habendi,
Disponant uestra q; præces: gemitusq; profundi,
Spiritus insideat nobis, et munera cæli,
Semina fuderunt^c campis uiuentibus: agros
Incola quos habitat magni genitoris: et alti
Dulcis amor geniti diuino et semine complent,
Mox urbem repetunt: facies diuina philippo
Precipit in gazam, cursum conuertat: et orbem suble
Solubi dat magnos, medium petat ipse calores,
Iussa capit: tum sanctus iter lætissimus intrat,
Candacis eunuchus sancta ueniebat ab urbe
Prouectus curru, populus conuenerat urbi
Subdere se cælo præcibus, quo uenerat idem
Reginæ eunuchus: genitiq; uolumina legis
Iste amos legit, uates ubi comparat unctum
(Dametas dum tondet ouem) nullo ore bidentis
Effuso in gemitus: tanta est patientia ferri,
Hic patientis onus, nulla atq; iniuria uexat,
Nec^f præ grandis ouem, christum nec dira mouebit
Ad gemitus: magno tunc mens diuina philippo
Aq̄cleras sarraco here, continge quadrigam,
Se iunxit plaustro, deinde ora silentia rupit,

a Damasco in damasco
mortalis epistola que
more in inferret opus ap
positio est quo opere.

Omnibus:humani multo feruore tonantis,
Saulus adhuc ouibus magni pastoris anbellans,
Verba: minas: ferrumq; parat, delere cupitq;
Christisequas: nomenq; iouis, qui uiserat orbem,
Primores ardens adyt quæ prima, damasco
Vrbs syria pctiit, mortalis epistola signo
Pontificis præmeretur, opus, quo perderet auctos
Discipulos uncti: iam multum creuerant orbi,
Credentum numerus, CITO fit quod iuppiter audet.
Cumq; iter hic faceret tonuit polus, ætra refulsit,
Intremuit tellus: timuit penetrabilis aer,
Cum iouis ex alto facies descendit: et ingens
Iuppiter insonuit, fluuios et uerba incantes
Protulit in tetrico ripis retinentia iussu,
Saulus: quid hic acuis tua tela minantia mortem
In me: dura tibi fiant hæc prælia saule.
CALCulat in stimulum, qui uult se opponere celo
Saulus ad hæc, domine, quis tu mihi: iuppiter inquit,
Ipse ego sum Christus, quem tu delere perurges
A mundo, sed uana putas: tua robora desint,
Saulus item: quid paulus agat, da iuppiter, orbi,
Huic deus, hæc urbem ingredi, et quodcūq; necesse est
Ut fiat diectur enim, nanq; auribus illis
Tantum uerba sonant, oculos non pauit imago
Corporis uilius, terra surrexit, et ullum
Haud uidet isax, QVIA magna minoribus obsit
Lumina luminibus, comites comitantur, et urbi
Adducunt saulum, mirantur digna relatu,
Ter nitidum fecere diem noua lumina solis
Terq; suo præclara comas diana recessu
Fecerat, aeris ceciditq; e montibus umbra
Non edit, non uidit item rutilantia grandis.

b suo recessu, solis.

Ornamenta

Ornamenta polita sed tantum territus aula
 Secreta semotus erat, precibusq; pudicis
 Fundebat lacrimas, et magno uota tonanti,
 Quidam erat, hic cœli compos, cui iuppiter inquit
 Vade anania, uicum, qui rectus habetur
 Ingredere, et saulum quaeras, magni hospes iudæ
 Hic orat, funditq; præces commissa relaxem,
 (Discipulum saulus uidit dare lumina saulo)
 Viso mentalis fuit hæc, tunc pauca tonanti
 Hæc ananias, multa hic mi iuppiter audeat
 In tua peruertat uitalia iussa, tuosq;
 Discipulos perdat, lege mq; tuentibus atram
 Offerat iste necem, nulli quam morte cruoris
 In cruce sanxisti, cœli cui maximus heros,
 Heroum primusq; pater, uade, inquit, et hic est
 Quem mihi sciunxi, populo, gentiq; magistrum
 Doctorem, legisq; ducem, quæ electic magna est
 Me ferat ad gentes, nec quæ passurus, in umbra
 Ipse obdam, nudabo minas, fera uincula, ferrum
 Que pro me tuba magna feret resonabilis orbi,
 Et præco alittonans noster, mox sanctus abiuit
 Vise at et saulum, saluc mi saule, tonantis
 Vox nobis delapsa polo est, indagine paulum
 Quære, fuit christus, qui te percussit in umbra^b
 Et cæco, lumen uideas, tum pneumatici almi
 Hospes eas, genitq; feras solamina uitæ
 Imposuit sanctasq; manus, tenebrasq; ferentes
 Reppulit insidias noctis, dein sancta reatus
 Diluit unda feros, paræq; obsonia mensæ
 Suscipit, et uires defecti corporis auget
 In syria mansitq; dies, pia uictima, quosdam
 Parentis christi, templumq; ingressus, ubiq;

a De anania difficile est
 regulam assignare quanti
 tatis quia apud bonos au
 thore hoc nomen nõ se
 peritur.

b In umbra & cœo
 end.

Et christum nomenq; suum tutabat apellas
 Et confundebat miseros tuba vera tonantis,
 Affirmans q; christus erat norma ipsa salutis,
 Et præcium mundi, lux et quæ illuxerat orbi.
 In stupor in cunctis aderat: lupus ille minori
 Momento mulceret ouis de ca de furorem,
 Conuenere omnes tantum qui fraude repugnant.
 Præceptis christi, caperent ui fraudis iniquæ,
 Et clandestino curtarent uincula ferro
 Corporis huic saulo, NIGRVM si opponitur albo,
 Infidias nouit, magna et per mœnia fratres
 Demittunt paulum, sanctæ ipse reuertitur urbi,
 Iungere discipulis comitem se tentat, et illi
 Hunc omnes timere uirum, quia perfidus hostis
 Hic erat incæptæ legis, tunc magnus ioseph
 Ad fratres duxit saulum: narrauit et omne
 Quod factum est saulo, siria dum tenderet urbi,
 Implicuit saluator iter, q; lumina texit
 Lumine maiori, QVIA magna minora tenebrant,
 Laudauitq; fidem christi: superauerat hostes
 Tum iouis humani, nostra est quia præda fidelis,
 Et canis in uerpos, fida et custodia caula,
 Ne lupus in pecudes fidei se perfidus armet,
 Acceptus, græcos, prauæ et sementis alumnos
 Vincbat sanctæ fidei certamine cunctos,
 Molitur sed turba necē, VERVM arma ministrat,
 Cæsaream fratres ducunt, tharsumq; remittunt,
 Pax erat in multis, comitum solamen, amorq;
 Et timor in populis, multa et reuerentia turba,
 Venit enim petrus lydden: pia contio lydda
 Multa erat, ancan reperit pigre dinc quendam
 Octo annos iacuisse hominem, et marcore tumentis

Articuli, cui petrus, ait, te sanct iesus
 Ænea mundi saluator ebristus, at ille
 Surrexit, uidere omnes, quos spiritus unxit
 Vnguine cœlesti, fierent uirtute tonantis
 Et fidei comites, ebristi qui sacra frequentant
 Participesq; poliquos lydda refouerat omnes,
 Progrediturq; cephas, antiquam uenit ioppem,
 Lydda fuit sed tunc antiquæ affinis ioppe,
 Thabta^a erat, hæc sectans inopes, uestigia christi
 Pauerat, et multo fuerat suffusa timore,
 Defecit uita, quoniam distantia parua est
 Quam facilis tractusq; uie paucissimus, illi,
 Ad petrum misere uiri, qui uenit, et omnes
 Descentes thabtam reperit, uestesq; resignant
 Vestimenta inopum, quæ thabta extruxerat illis,
 Circumstant omnes, iubet hinc exire, morantes
 Virtutem in petro, magni et miranda tonantis,
 Hic orat, funditq; præces, gemitusq; seueros,
 Et lacrimas pro sorte hominis lapsantis ubiq;
 Inq; pedes surgit proprios, mox ora resoluit,
 Hæc q; putrescenti^b uita spiramine terræ
 Oppresso, magna reuocans spiramina uoce
 Thabta toro assurgas, oculos reclusit, ab orco
 Actutum surrexit item, mox reddita sanctis,
 Et uiduis hæc uirgo fuit, dein mansit ioppe
 Ad quendam petrus credenti mente simonem,
 Tergora qui a costis tunc concinnabat abacta
 Quidam erat armigerum ductor cornelius in urbe
 Cæsareæ metuensq; deum plebiq; decorus,
 Vidit enim dum nona die circumspicit hora
 In uisu angelicum radiantem lumine uultum,
 Quem timor inuasit multa et formido tucntem,

Et etiam.

Antiquam ioppem.

a Thabta pro thabita
 ratione uerius.

b Putrescenti terre dixit
 .f. thabitæ.
 Oppresso uita, spiramina

c Cornelus pro cornes
 lus.
 Die pro die.

Angelus huic dixit, corneliū intendē: sed heros
 Quis domine es? qui uerba facis? tunc nuntius alti
 Numinis, oblata est tua sancta oratio, quæ q³
 Intrepide tribuere manus, quibus omnia desunt,
 Altifono delata ioui, tum dixit ioppen
 Mitte uiros: petrumq; uocato, simonis in aula est
 Ad marceuius opus pelles: et tergora costis
 Delibrata suis calce expollire tonaci,
 Nam referet petrus, quid sis facturuse: et auras
 Subsecuit tenues, summum et penetravit olympum.
 Spiritus, atq; oculis actutum euauit ille:
 Magnus eques geminos misit, tum tertius illis
 It comes ex iussu domini præcepta timentis,
 Destinatus hos urbi: quibus hæc narrauerat author
 Militiæ et princeps, parent, et iussa cape sunt.
 Ingressi iter, sed cum lux altera clarum
 Monstraret phæbea diem: conscendit ut oret.
 Ad superas uitæ pastor, pia regula, partes
 Hora quidem sexta est, orat, post plura, coegit
 Hunc natura sagax cederet, dum mensa paratur,
 Excidit excessu mentis, cælumq; tonantis
 Reclusum uidit, species et uasis ab alto
 (Ceu uelum in terram latum) ueniebat olimpo,
 Quadrupes, cælumq; secant quæcunq; uolucres
 Serpentesq; incrant: cum uox delapsa per auras
 Auribus insedit: mentem penetravit et altam,
 Surge: petre, occidas, comede, en obsonia mensa,
 Respondetq; cephas absit: commune nec ipse.
 Immundum sumpsi nunq̄ mi iuppiter, at uox,
 Quod sanctum est, commune tibi ne dixeris unq̄,
 Terq; frequentatum est, et mox remeauit olimpum
 Vas animis plenum, traberet dum uisio ad omnem
 Clauigerum.

a q̄ pro &, & quæ.
 Intrepide non auare qui,
 bus. s. illis quibus.

f. Commune nunq̄ sum
 p̄: nec immundum.

O. R. D. O
 f. Commune nunq̄ sum
 p̄: nec immundum.

Clauigerum sensum, pellionis^a ianua, missis
 His tribus est pulsata uiris, petrumq; uocabant:
 Nomine quiq; cephas, cœli cui spiritus inquit,
 Ecce uiri tres, teq; uocant, descende, timorem
 Pelle procul, comitare homine snihil officit, ipse
 Misi ego, descendit dicens, quem queruis adsum
 Petrus ego, uel quippe simon, quæ causa, sodales,
 Auentus uestri: tunc y, cornelius heros,
 Virq; deum metuens, uerba hæc suscepit ab alio
 Numine, mitte, uoca petrum: qui degit ioype,
 Cuius uerba feras secreta mentis in arca,
 Suscipit hospitio petrus: quos miserat heros,
 Cumq; nouus sol clara daret sua lumina templi
 Antistes primus, cœlestis ianitor aulae
 Progreditur, comitatus abit, dein luce sequenti
 Cæsaream ingreditur: nanq; expe et abat cuntes,
 Magnus eques, proprio ex confines sanguine: amicos
 Conuocat: ex primo uenit obuius, humida tellus.
 Suscipit hunc humilem, genua in trepidantia prouum,
 Cui petrus, surgas: homo sum: non iuppiter ipse,
 Iuppiter hunc similem, non ipse, b meretur honorem,
 Intrauere domum: multa huc conuenerat illi
 Turba uiro affinis, deuotio tanta morantum est,
 Iis petrus, hebreo culpa est se iungere cuiq;
 Alterius legis, nec uos nescitis, at ipse
 Edocuit, qui cuncta docet: q; nemo feratur
 Inmundus, communis item, quem sanxerit auctor
 Sideris æterni, petrus quo iure peregi
 Hoc iter ad uestras (sic iussa dies spiritus) ædes
 Cur me accersissis: ratio: quæ causa: quid ergo est?
 Tunc eques, antistes oranti nuntius alba
 Veste ai; oblata est corneli oratio, ex omne

a Pellionis lionis: dillo
gus est ratione metris

b Non ipse, f. ego.
Exaggeratio est.

c Antistes uocatus est

a Hic aduerbium est.
 Apud deum non est acce-
 ptio personarum.

Quod dederat tua dextra inopi, mittatur ioppem
 Ad petrum, qui degit ibi, quemq; aula simonis
 Ad mare qui pelles calce hic^a concinnat edaci
 Hospita frugifero refouet, sine fraude, timore,
 Id causæ est, recte uenisti petre, feremus
 Præcepta hæc quæcumq; seres, sunt iussa tonantis
 Omnia quæ iubeas, tunc petrus in ora solutus
 Hæc in sit, reperi, nulla est acceptio, nullus
 Persona adnexus christo, præcordia tantum
 Iusta ioui adnectunt uiuacem patris amorem,
 Hic deus est cunctis, sola est acceptio iusti,
 Iuppiter hæbrais patrem monstrauit, eisdem
 Per Christum monstrauit iter uirtutis et hic est
 Prægrandis cum patre deus, quem prædicat orbi
 Ioannes, unxitq; deus de pncumatis almi
 Vnguine, progressus cunctos sanauit ab atro
 Dæmone compressos, quoniam pater omnia nato
 Dona dedit patris, nostra hæc sunt lumina, testes
 Hæbraeos inter, sancta et compleuit in urbe
 A patre quod iussum est, et quæ dixere propheta
 In ligno affixere truci, qui a morte redemptus
 A patre, ui propria et superas, ubi, iuppiter, auras
 Inscendit, fieriq; dedit non omnibus illum
 Testibus, at tantum notum, quos maximus esse
 Elegit testes fidei, qui illuminat orbem
 Iuppiter, interritus, uita et sum testis, et ipsi
 Qui comites mecum mensa post funera, postq;
 Surgentem a tenebris, populo qui hæc facta per orbem
 Nudari iussit, cum uita, et mortis hic ipse
 Sibi iudex a patre datus, cui numina uatum
 Aspirant, dumq; ipse iouis uitalia satur,
 Grata patris, genitiq; cadit pia gratia magni,

b Truciratione iulicci

Atq; operit^a qui uerba petri cernentibus illum
 Auribus occultant, retinent et mente salutis,
 Et uitæ præcepta sua, mirantur et omnes
 Ingentes cecidisse p̄ pia dona tonantis,
 Et patris, ac uncti, quos circumcisio fecit
 In Christo, fideiq; suæ uirtute fideles,
 Magnus eques, comitesq; sui, mira omnia coram
 Prædicunt, magnumq; iouem bona contio laudat,
 Tunc petrus, latices quis nunc prohibebit, ut isti
 Non baptizentur? quos nunc pia gratia cæli
 Fudit, amor, munus, charitum p̄ncumatis ardor?
 Spiritus et patris, geniti spiramen et idem est,
 Sanctificat mox petrus aquas, et flumine purgat
 Credentes, genitor, patre et prognatus, et ardor
 Offitium complent, Christi et uexilla triumphant,
 Iiq; cephas aliquot rogitant, et concio petri
 Protrahat ipse dies inibi, et soletur amicos,
 Iudei, gens ista malo comperisa ueneno
 Omni ætate fuit, quauis miracula et omne
 Viderat à Christo facinus, quod quisq; probarit,
 Defecere idui, nulla, hac, defectio maior,
 Duricies nulla et, cautes, genuere proterui
 Seminis auctores, audent crudescere petro,
 Condemnant, aliena petit quia limina ^{ne uos}
 Et circumcisus gentes, et gentis honorat^b
 Quæ oppugnant legem mosi, consortia mensæ
 Iis petrus, fratresq; uiri christiq; fideles,
 (Quam mitis pia uerba parit qui regula morum)
 Vidi ego uas plenum, quæ sunt conformia terræ,
 Aeris et bipedum, nec non quæ corpore serpunt,
 Vidi ego uas plenum, cuncta hæc animalia uasis
 Implerunt orbem, speticum uelaminis, alio

^a Et operit illos qui occultat uerba petri in auribus occultantibus pro audientibus illum. sensus p̄ sensu qm̄ uidere sit quod communius.
 In gentes in gentiles.

^b Honorat consortia mensæ gentilium.

^c Plenum. Animalibus quæ sunt conformia terre

ACTVS APO. LIB. II.

Prolapsam uocem hanc proprijs his auribus hausi
 Surge petre occidas: comede hæc obsonia: petre
 Esuriens: mox ipse tuli responsa tonanti,
 Commune haud comedam: minus hæc obsæna, sed illa
 Vox mihi: ne dicas quæ sancta: immunda: minusq;
 Si sapis, hic unq; facito communia pastor,
 Ter repetita fuit uox hæc asomatos, alium
 Tum petyt cælum uas hoc animantibus auctum,
 Confestim uenere uiri: quos miserat heros,
 Ac equitum princeps: tris q; dixere, uocat te
 Cornelus, mens grata iouis mihi, dixit, eundem est,
 Sex mecum uenere duces uirtutis, abiui,
 Cæsaream petyt: tunc magna palatia magni
 Principis ingressus: cælo quæ audiuit ab alto
 Audiui: narrauit enim, sunt sidera testes,
 Iussus, hic ad petrum misit: nam iuppiter ingens
 Iusserat, ut pueros ueterem festinus ioppem
 Mitteret: a ueteri tum me accersiret ioppe,
 Cæsaream peterem præcepto pneumatis, urbem,
 Interdicendum, cecidit magni illa tonantis
 Gratia: quæ ferrum, quæ saxa nocentia mulet,
 Reddit ex innocuos, uentis spirantibus, ignes,
 Quæ docet ignaros: spoliat fera tartara, ditat
 Sidera, gentile: persudit spiritus, ut nos
 Incepto fidei, domini memor ipse fatentis,
 Ioannes persudit aqua, qui mente fideles
 Gratia uos magni post hunc perfundet amoris
 Quos hæc magna uocat cælo: cur ipse recusem?
 His dictis laudare deum, gentesq; nefandi
 Pœnituisse ferunt sceleris, qui a morte resurgant,
 Qui uero a stephani saxis fugere: ciprumq;
 Phœnicemq; natus: salutis

Mens iouis grata mihi.

Audiuit cornelius,
 Sidera angeli,

Laus spiritus sancti.

Qui pro ut.

Exponunt

Exponunt tantum proles iudea recepit
 Verba dei uiui quosdamq; effuderat istis
 Fluctisonans cypus, et cyrenca propago
 Doctrinae; et morum comites: probitate potentes,
 Cum syrios hæc sancta cohors: et contio campos
 Ingressa est, querulis fit discipulatio grecis,
 Declarantq; iouem, numerus concrescit in argis
 Credentum, uel fama boni, uel rumor ad urbem
 Peruenit sanctam: sunt læta omnia sunt
 Gaudia militibus christi, uexilla triumphant,
 Discipulum misere piama: qui iustus^a habetur
 Metropolitim syriae comites: et petrus in urbem,
 Ut uidit fidei sancta incrementa salutis,
 Gaius laudauit opus uirtutis: et idem
 Inde abiens tharsum uenit saulumq; petiuit,
 Hic annum mansere simul, docuere fideles
 Doctrinam christi: christiq; ibi gracia primos
 Discipulos dixit: mira hæc intentio uerbi,
 Et sancta ueniunt uates huc, protinus urbe
 Quorum agabus prædixit enim q̄ maximus atram
 Esuricem, diramq; famem pendere cadenti
 Tunc homini, et totum terrebit in ædia mundum,
 Verauit sapiens, magnum cum claudius orbem
 Subiecit, tunc dira fames se miscuit orbi
 Discipuli, prout quisq; sua seruauit in aula
 Consulere alys, quia fit commune, quod uni est,
 Herodes rex misit enim crudelissimus iniquus.
 Hidra, manus, quosdam ferro extorquet amaro
 Prospektans retinere petrum, laxaret habenas
 Hebræ gentis: foret et uictoria compos,
 Quando caput pereat: petrus comprehenditur, atro
 Carcere constringunt: uigiles adduntur, et ipsi

I. anthiochiam.

Vel etiam,

a Qui iustus. i. barnabas.

Et ferrum: *et* duras capto uinxere cathenas,
 Hunc dare certabant populo, post pascha, furenti,
 Non deerant sanctæq; præces, lacrimæq; feraces
 Mæstitiæ, petrumq; ioui gens sancta ferebat,
 Hunc dare cum uellet populo: dum cuncta silerent,
 Noctis in arbitrio, summo delapsus olimpo
 Angelus humana in specie præ postibus astat,
 Ingreditur cœcumq; larem: mox extra refulsit
 Carceris in medio: petrum percussit: *et* illum
 Excitat a somno: geminis quæ præda cathenis
 Stricta erat, *et* surgas dixit, surge inquit: at ille
 Delapsa in terram gemina surrexit habena
 A manibus petri: nec non præcinge, sequutus
 Verba petro iniunxit: geminos atq; induc raptim,
 Confestim uestiq; pedes, quod fecit: *et* ille
 Circunda te ueste tua, deim perge, præibo,
 Nam pedites liquere duos: *et* prima: secunda *et*
 Post posita est uigilans tetri custodia septi,
 Iis reclusa patet, quæ ferrea porta uocatur
 Sponte quidem factum: faciem gradientis ad urbem
 Cernere credebat petrus: uicam angelus unum
 Cum petro processit enim: tum euanuit idem
 A petri intuitu: qui in se conuersus abundans
 Et gemitu: *et* lacrimis secreta silentia rupit.
 (At clandestino uerba hæc sermone reliquit)
 Nunc scio quæ misit sublimi cœ uertice cœli.
 Christus opem: rapuit petrum, quæ uictima christi est,
 Herodi *et* populo: marie, iohannis^a ad a des
 Progreditur, quæ mater erat, pia concio fundens
 Ore præces domino, sancta hac latitabat in aula,
 Percutit hic ualuas, submisso it malleus ictu
 Actutum, quæ ancilla, rhode pia uirgo cucurrit,

a Iohannis hic trisyllaba
 bum est cum prima ionga

Ut uideat, quæ dextra ferat tunc uerbera porta,
 Ut uideat, quæ dextra fores percussarit, atra
 Et nocte oclusa tenebris caligine fulta,
 Ergo ancilla uenit, uiso quæ fœmina a petro,
 Non aperit, gaudens comites accessit, eisdem
 Se petrum uidisse tulit, mirantur, et illi
 Esse negant petrum, dicunt petri angelus ipse est,
 Accurunt, cernuntq; caput sacri ordinis, hic est
 Clauiger: hicq; cephas: geminos fluxere per orbis,
 Perq; genus lacrimarum: sorsis quæ gaudia surgunt:
 Indixitq; cephas manibus mutescere cunctos.
 Narrauit, quæ facta suis: q; grandia magnus
 Dona deus facit, fratri ioanni: et omni
 Dicite magna choro facta hac miracula nocte,
 Quippe manus domini fuit hæc: egressus et illinc
 Mox alium pia prædalem quæ fuit, et intrat,
 Sol uenit: et pedites miseri turbantur: et ipsi
 Iure timent, erepta lupo quia præda furenti,
 Rex mage concutitur, ciues uexantur apellæ
 Feruore inuidiæ: VVNq; mitescit apella,
 Cæsaream uenit ductis custodibus ardens
 Sidonys, tiriys pariter, qui protinus una
 Venerunt suasi blastos: pacemq; reportant.
 Festa dies adyt, solio rex sedit in alto,
 Texerat excelsum luxu quem regia uestis
 Aurea: sic flauo splendet lux alma metallo
 Solaris, populo tunc rex orabat auenti
 Verba ducis magni, populus dixere fatemur
 Non hominem uox ista sonat: sonat ipsa tonantem,
 Est iouis, haud hominis nulloq; timore superbus
 Herodes tumuit (q; uana superbia mundi)
 Cre didit hinc populo, arte cleas, tuceta ferenti

a. Quæ lumina uiso pe-
 tro.
 Tulit retulit.

ACTVS APOLIB. II.

Blandicias, nimium adlectans, qui ut uulpis, oliuum
 Fundebat. STULTI uana est elatio vulgi,
 Vani uana petunt, populi pro tempore laurus,
 Te premit ad tempus si te fortuna repellat,
 Laudat et ad tempus si te fortuna secundet,
 Mox deus hunc tumidum diris uexauit, et aflu
 Vermibus, et nimium prae cordia saeva dolore,
 Iussit et ut uitam tetrum conflaret ad orcum.

■ ■ Laurus, J. Jaus.

Actuum apostolorum Liber Secundus

Explicit.

DIVINI assiria in templo,
qua maxima sedes
Principis: et populus prima
circunuenit urbi,
Doctores incrant: niger hic est
saulus: ioseph.
Lucius: herodis secreta mente

manahen

Tetrarchæ: dum pura ioui ieiunia magno
Offerrent: et corda crucis qui uulnera passus,
Spiritus ijs saulus, pariter qui et iustus ioseph
Hinc se diuellant: simul hic commertia non sint,
Quippe opus est horum tunc orauere: suasq;
Imposuere manus: et dimisere, tonanti
Seruirent in uota uiris suscepit orontes
Hosq; aluit primum: post hac, noua lumina legis
Venerunt ciprum: sed cum salamina potentes
Sermones: et cæli multa uirtute, uenirent,
Verba iouis populum uates docuere potentem,
Verporum in templis, confundebantur apella,
Usq; paphum uenere uiri, pseudq; prophetam
Inueniunt: pro consul enim uir sergius isti
Quam prudens præstabat opem: qui falsus apella
Follebat magica, modicis uirtutibus, arte,
Proconsultamen ipse iouis sermone feraci
Posebat pasci, frugemq; haurire salubrem,
Discipulis Christi sapiens se opponit climas
Improbis, exoptans mentem preuertere magni
Consulis, et rabie sanctis latrabat edaci,
Plene dolo, cui paulus ait, fera bestia: fallax,
Iustitiæ oppugnator: amans peruertere iustas,
Atq; uias domini rectas: sic obtalmia^a recti

El. CUBL.

a Secreta mente pro se
crete mentis tetra tche he
rodis.

b Orontes sibi uis pro
ciuitate ponitur quæ est
selucia iuxta orontē flu
uium sita.

c Sapiens magus

d Obtalmia.

y

☞ Obeecat oculos tenebris & atra umbra telluris. I. 110. c. 1. Hic tunc.

☞ Paulus indicens turbae silētia laxat liberat cōsuetā silentia sic quille acufatius duobus feruit.

☞ Seruitio usu nectaris.

☞ Ioanne auctore. I. 10. anne predicante. Homines caperent baptisma.

Luminis inuadet, doctrinae, et principis osor,
 Naturae genitor misero quā protinus atra
 Obeecat^a tenebris oculos: telluris et umbra
 Credidit hic praesens: sunt haec miranda regenti
 Metropolim saria: pergam dein nauigat ipse
 Saulus multiplici sancto et comitatus achate,
 Ioannes sanctam repetit foelicus urbem,
 Paulus et a perga rediit: magnamque petiuit
 Persidis anthiochiam: summi et delubra tonantis
 Intrarunt, uatum percurrit lectio uoces
 Iis lectis: templi princeps: magnusque sacerdos
 Annuit, ut referant, si quid proferre necesse est.
 Discipulis Christi: summique uolumina mosis
 Denudent populo, paulus^b surrexit: et omni
 Indicens turbae consuetā silentia laxat.
 Audite haec fratres: si quis, timor ullus amorque
 In praeccepta iouis: patres elegit: et ipse
 Extulit hanc plebem, tellus aegiptia patres
 Suscipit extorres: aegipti liberat atque
 A^c cruce: et arumnis, deserta in ualle parentes
 Quadraginta aluit lapsantis nectaris annos
 Seruitio: ac opibus, caeloque cadentis ab alto,
 Destruxit septem gentes: patribusque seueris
 Impartiuit opes reges concessit ad omne
 Ius populi: samuelque fuit qui rexerat orbem
 Haec gentis: re gem petiere: de dicitque
 Cis genitum: magnusque saul regnauit, at illi
 Subsequitur dauid, pia cura: et norma salutis
 Sanguinis hebrei: cor magni numinis: allti
 Et caeli arcanum, sancto de semine cuius
 Messias uenit iohanne^d auctore, iubentis
 Consily, baptisma homines, quos criminis aucti

Poeniteat,

Pœnitat, caperent: christum præuenerat ipse,
 Ioannes addebat item, quem me esse fatentur
 Ora hominum: non sum, certe est saluator, ut ipse,
 Ipse ego ioannes, tanto seruire magistro
 Haud dignus fiam, fratres, de semine magni
 Longæui ac abrahe, uobis pia uerba salutis
 Huius facta quidem, sanctam hanc nescire salutem
 Pontifices templi, grandem petiere pilatum
 Traderet hunc morti, nec erat solamen in urbe
 Nulla quidem causa est, ex nulla iniuria dixit
 Pontius hunc morti addicam, qui purus: ex insons,
 Liuor edax tan. um sancte sua membra tabellæ
 Fixit, ex ad tetras penetrauit tetricus umbras,
 Tertia lux aderat, superas surrexit ad oras
 Iuppiter humanus uacuo manus illa sepulchro
 Eduxit christi tetro ex surgentis ab antro,
 Multiyugi testes plebi dixerunt, propheta hæc
 Prædixit, fragili christum marcessere terra
 Non dabis, ad patres sed rex tumultus abiuit,
 Non unquam rediit, facta est corruptio carnis,
 Non tamen hoc christo, terram non nouit in umbra
 Corpus enim christi, quæ magna redemptio morum
 Crimina quæ nequeunt delere uolumina moysi,
 Hunc christum qui credit enim purgatur ab omni
 Crimine, ex amplexans magni præcepta magistri,
 A magnis quæ lata uiris sunt uerba, caucte
 Ne cueniant uobis horum quæ dicta, maligni
 Spretores estis, gens hinc dispersa pererret,
 Hæc illis paulus, facto ex sermone quicuit,
 Exiuerunt uiri, repetat quæ e' apsa rogatur,
 Cum lux festa homines ad sancta piacula cogat,
 Hos hebreæ manus, pariter peregrina sequuta est

a. Vt ipse, fest ego non sum.
 b. Fratres uocantis est.
 c. Nescire nesciebant.
 Ordo est.

d. Rex, s. dauid.

e. Cogat congreget.

a ¶ Verbo seruando auri
bus astantum.

b ¶ Dedit in lucem gen-
t. um ut sis salus vsq; ad
extremum terre.

c ¶ Leta pingua.
Sparguntur cunctis.

Festa dies redijt, templum: tota atria complent,
Et loca seruando quæ sunt aptissima uerbo^a
Auribus astantum; soliti liuoris edacis
Consumi rabie: rabie rapiuntur amara,
Atq; in discipulos rapidas sermone sagittas
Conyiciunt: odio tum consumuntur iniquo.
Vestrum erat is paulus: quoniam contemnitis ergo
Verba iouis: gentes capient solamina nostri
Srmonis, sic uerba sonant quæ protulit ingens
Amos prognatus multa uirtute propheta,
Hec ait, ipse dedit, b sis lumen gentis, et idem
Vera salus uenias extrema ad limina terræ,
Gaudia suscipiunt gentes, lætantur, et omnes
Verba dei laudant, credunt post funera, uite
Qui ascripti æterna: dein semina læta^c tonantis
Sparguntur cunctis, uitalia dogmata, campis,
Hæbræi matres urbis: castasq; puellas
In saulum: magnosq; uiros liuore minaci
Intentant odio: comitemq; ardore sequuntur,
Vindictæ: nunq; q; bonis latrare quiescunt
Extussa abscedunt pedibus tellure: et uuntq;
Capadocem oculi diuini luminis urbem,
Atq; ibi de regno cæli: de dogmate christi
Disserit in templo paulus pia uerba tonantis
Humani, partim fidei flexere salubri
Verporum: tum mente tenent: factosq; frequentant,
At non credentes uerpi: liuore tenaci
Insurgunt saulo: renuunt hæc rere ciuntq;
Et plebem, et populum, soli quia detrahit umbra
Hicq; diu mansere uiri: quos pneumatici almi
Gratia perfudit, sunt miracula, uires
Augentur fidei: fiunt discrimina gentis,

Pars una hebreis parca: pars altera christi
 Discipulis turbæq; furunt, concursus ad arma est,
 Et lapides rapiunt, peperit quæ^a liuor: et omnis
 Inuidia: ac odium: sancti cessere furenti,
 Atq; lycæoniæ listram uenerè pectuntq;
 Oppidulum derben, spargunt sua semina campis,
 Mira docent populos: sunt miracula ab aluo
 Claudus erat listris, paulum pia uerba docentem
 Audiuit, credebat enim, cui saulus, amice
 Surge, ueni, proprij q; pedes te ad limina portent,
 Surrexit leuitate pedum, tum protinus omnes
 Exclamant, homini similis, b diuina, potestas,
 Descendit diuina manus, miracula fiunt,
 Non hominis uirtus, populus miratur, ioseph
 Esse iouem dixit, magna et sapientia paulus
 Ipse^c erat in populo, populi, sub uoce, tonantis,
 Mercurij faciebat opus, cilenius ergo
 Dictus erat paulus, populo feruentis, ut ipse
 Dux esset uerbi, tauros duxere, coronis,
 Et uario in campis inductos cornua flore,
 Hosq; ioui statuere omni maestare potenti, a
 Discipuli at tunicis, populo dixere, sumus nos
 Mortales scissis: et clamauere gementes,
 Clamauit paulus magni mæroris alumnus
 Non deus hic, mortalis homo est: cilenius ipse
 Non ego sum: mortalis item: mortalis ego sum,
 Nimirum sunt ista deo q; uana tonanti,
 In rectum uertatur iter, cui deuius ordo
 Viuendi, nos uerba iouis pia semina uite
 Qui fuit humanus, populo nudamus hic orbis
 Vera salus tantum, totum qui fecerit orbem
 Seq; dedit mortali homini mortalis, ut ipse

a Quæ. Comila,

b Similis potestas ho
 mini diuina est.

c Ipse paulus erat in po
 pulo magna sapientia, to
 nantis.
 V t q.

d Omnipotenti tneffs
 est ioui. barnabæ quem
 dixerunt esse iouem, soli
 ergo barnabæ uolebant
 imolare non paulo quia
 ioui tm̄ debetur sacrificiū
 cū autē paulus esset mul
 tæ eloquētæ crediderit
 illi esse mercurium & dei
 sapientiam.

a Obistere pro obstabat.
Vel quæ.

Vorago .i. iudei,

b Fidem fidelem.

Ac uelut aurum exoptat
purgari igne ardeter, ita
anime exoptat flagellari,
& pati & purgari tormē
tis, vt.

Quis quibus.

c Qui. s. deus reclusit.

Saluaret cunctos, mentis cui uictima sancta,
Non caro taurorum placeat, uana omnia sunt hæc
Vix obstare uiri, fieret ne uictima sanctis,
Venere hebrei, quos illa teopolis atros
Produxit, roma uel quæ seruauerat alta
Cappadocas seruos, populo suasere, minister
Sermonis saxo tetras mittatur ad umbras,
Dilapidant saulum, nam saxa furentia sanctum
Oppressere uirum, credunt obuisse, forasq;
Proiciunt, surrexit item tutela suorum
Discipulum obtexit, ne cerneret atra uorago
Sanguinis humani, uegetusq; reuertitur urbi,
Luce noua dcrben repetunt post uerba tonantis
Rursus eunt listram, socijs formidine captis
Atq; animis uirtute iouis solamina praestant,
Ut teneant ueramq; fidem, uerumq; triumphum
A morte expectent. BONA sunt sudore paranda
Regna iouis lachrimas gemitus, et uincula ferrum
Exoptant, diramq; necem, fidemq; cruorem
Ac aurum rutilo purgari ardentius igne
Perpetuo ut possint animæ exultare triumpho.
Presbiteros illis statuunt, ut sacra ministrent,
Commendant domino, domino quis uiuere sanctum est
Pamphiliam ueniunt, pergam docuere, petuntq;
Metropolim syriæ, multis mirantibus, urbem,
Discipulos cogunt, nudant miranda tonantis,
Reclusi fidei magnas qui è cardine ualuas,
Nec modicum traxere mora, quia frugibus instant
Ut spargant, ut sparsa legant, ut lecta reseruent,
Scisma erat in populo, duræ ceruicis ab orbe
Iudeæ gentis quidam uenere negantes
Saluari quenquam, ni circuncisio fiat,

Hinc

Hinc comes, et saulus sanctam mittuntur ad urbem,
 Quid statuunt fratres, ad quos uenere, salutant,
 Denudant quæ facta uiris, de errore cauendum
 Quem quidam seuerè truces, dixere necesse est
 Nunc circuncidi, quanuis ablutio limphæ
 Facta sit, id causæ est quæ nos properauimus urbi,
 Tunc petrus, uos scitis enim, quæ iuppiter ipse
 In nobis uerbum gentes audire tonantis
 Elegit sermone meo, tum credere uerbis,
 Et, qui, corda deus nouit mortalia, testem
 Præbuit, et magni uirtutem pneumaticis, atque
 Nil his discreuit, nulla et distinctio fratres
 Inter nos, illosque, data est, nam iuppiter illis
 Corde, fide, pia, sancta facit, tum pura perenni,
 Nil ergo addatur, quod nos portare, nec ipsi
 Ferre iugum ueteres nostri potuere parentes,
 In cruce confossi, sed christi gratia saluat,
 Atque resurgentiæ terrenæ mortis ab umbra,
 Ut deus in meritis christi saluauerit illos,
 Et pariter tacere simul, cum paulus, et alter
 Discipulus miranda iouis credentibus alti
 Nudarent alijs, tunc facta silentia rupit
 Antistes sancta princeps, qui et primus in urbe,
 Hæc ait, et cuncti præstant narrantibus aures,
 Narrauitque cephas, quæ sunt prædicta fidei
 Vate, ego restituum, quæ lapsa, ut facta resurgant
 Dauidis, ut gentes quæ erant pallatia magni
 Magna dei, nomenque, serant se scire tonantis,
 Idcirco ad christum non sit turbatio, in illis
 Qui sunt conuersi multis è gentibus, et nos
 Sectantur uirtute iouis, sed epistola fiat
 Ut statuas fugiant, caueant a fornice, fusi

Quem et torem seuerè
 femina uere.

Et deus qui nouit.

a Oppressa. i. e. tunc a
 suffocatis, has enim carnes
 abhorrebant, quia sanguis
 nem deo offerrebant, ubi
 est sedes animæ.

b Legatur mittitur.
 lambus in .iiii. sede quare
 astituide uerificatores.
 Fiant uictima.

c Et socio. s. barraba.

d Comes. s. iudas.

Sanguinis errorem uitent, oppressa^aq; damnent,
 Hic placuit sermo cunctis, mittuntur ad illos
 Cum saulo: et socio syla, et comes alter iudas,
 Seruabat talem nam talis epistola sensum,
 A ioue qui missi, populis præcepta referre,
 Maioresq; ætate uiri, cum pace salutem
 Qui siriam, cilicasq; colunt è gentibus, urbes,
 Vos perturbari, fratres, sentimus, ab istis,
 Iudei quidam quos non mandauimus oris
 Vexarunt uestras animas: nos misimus una
 Concordes sylan: pariter legatur^b iudas,
 Cum paulo: et comite: qui se tribuere fideles
 Victimam pro christo fiant: qui inflammat amore
 Et patris, et geniti, uisum est, non addere pondus,
 Propter quod deccat uitam saluare perennem,
 Non statua, et sanguis, non fornicatio uobis,
 Nec cruor oppressus: uel suffocatio fiat,
 Hoc facite: et uobis fuerit benes: saulus: iudas
 Cum syla: et socio: ueniunt: et epistola sanctis
 Traditur: ex gente emenso tum gaudia sensu
 Emergunt: et mente omnes solamina captant,
 Post, aliquot, pia cura, dies: cum gentibus horum
 Permansit syla, sanctam comes^a inclitus urbem
 Accessit: comites inibi mansere priores,
 Et iouis humani pandunt miracula, mortem
 Et uitam à tenebris superas qua enauit ad oras
 Temporis à modico, paulus compellat ioseph
 Solcmur fratres, cum nostra reuersio fiat
 Qui parent uerbo nostri sermonis ioseph
 Ioannes qui marcus item sibi summere tentans
 Addixit comitem: cui doctor gentis: ioseph
 Non decet ut fiat comes hic, qui nostra reliquit

Fratres

Frater *et* alterius tenuit commertia uatis,
 Discrimen factum est: marcus comitatur ioseph,
 Accedunt cyprium, cum syla paulus in agros
 Pertransit cilicos: christi præcepta: fidemq;
 Prædicat audiri, sunt hæc solamina uitæ,
 In derben uenit paulus: lissramq; petiuit,
 Ecce timotheus, hic uidue pia planta fidelis,
 Et patre gentili genitus: quem paulus ab illis
 Accipiens iuuenem secum perduxit, ab illo
 Legitimo^b iussit mitti præputia cultro,
 Tunc similes hebreæ manus, uirosa propago
 Partim obseruabat, noti *et* nouere parentes
 Seminis in puero, seruari *et* iussa iubebant,
 Cum pertransirent urbes decreta senili
 Consilio, *et* fidei numerus crescebat, *et* omnes
 Ecclésiæ, penetrant phrigiam: reuocantur *et* illi
 Ne doceant asiam diuina à mente duorum^c
 Helespontiacas ueniunt sæliciter oras,
 Et populis tentant christum nudare: bithimis,
 Arcet item mens: sancta iouis: troademq; requirunt,
 Viso fit paulo: macedo uir dixit eidem
 Apparens, nos saule iuua, cum ueneris ad nos,
 Confestimq; petunt macedonica mœnia, certi
 Hos ad seruitium diuina à mente uocari,
 Hic christi, magniq; patris spiramine recto,
 Propitio *et* cursu samothracam protinus oram
 Intraruntq; nouam^d sancti lætitanter ad urbem,
 Inde q; q̄ memores prærupto in colle philippos,
 Huius prima quidem pars hæc regionis: *et* olim
 Cremda, ^e datos huic nomen erant: sol sæpe dierum
 Luce frequentauit clarum spatia amyta, uicesq;
 Luna reuertentes: nec dum pia lumina sancta,

Teris
 a Timotheus ~~om~~ filla
 bum est.

b Legitimo scedidi legē
 Virofa propago appō.

c Duorum, s. p. & fili.

d Notam urbem, in ea
 polim.

e Cremda: & datos erāt
 nomen huic urbi potest
 & dicere hie.

Eterna et fidei sparserunt pabula christi,
 Fgre diuntur, euntq; foras: ad flumen, ad undas,
 Hic locus aptus erat secretae mentis amaro
 Ardori praecibusq; pijs, sedere: docentq;
 Aucta erat hic matrum plebis, quis paulus, ut auctor
 Sermonis: doct'orq; hominum pia uerba loquutus,
 Lidda erat: haec mulier mitis: pia sedula templi,
 Hausit uerba iouis, populo quae prona petiuit
 Purgari: limpha purgatur foemina, nec non
 Tota domus liddae, tunc haec: si quippe fidelem
 Me facitis dno nostros intrate penates.
 Haec hos demulsit domui, dum tempus ad a dem
 His fieret: pia uerba praecum, de more, tonanti
 Offerenti magno, quandam, uexata, puellam
 Daemone quae fuerat rerum diuina sagaci
 Viderunt, (DAEMON miseris q; bestia fallax)
 Multum aris dominis de decrant praesagia lingua
 Huius, opes multasq; suis diuina puella,
 Post hos clamauit, uera haec est cura salutis
 Hi magni seruiq; iouis, uerissima dicunt,
 Non tenebras, non falsa ferunt, sunt lumina uita,
 Haec iterum: rursusq; refert: cui paulus abire
 Iussit: et ad caecas citius descenderet umbras,
 Daemon erat fallens homines: uerissima falsis
 Immiscens: et falsa addens, quae plurima ueris,
 Exiit aetutum (NON est mora longa iubenti
 Si iubeat christus) nec enim diuina puella est
 Amplius, et mundo miscens mendat'ia uerat,
 Non dominis lucratur, opes non falsa fatetur,
 Non uera aduolucens falsis, ut falleret urbem,
 At diuinantis, domini formidine quae stus
 Amisi, caepere uirum diuina, canentem,
 Daemona

A Endia.

a Plebis rectus est pris
feorum more.
Quis quibus.

b Praegia diuina lin
gue huius puelle dederat
luis dominis multu aris
multas opes.

c Iterum, i. bis rursus, i.
ter.

d Nec amplius uerat.

e Tuinantis, i. puella.

Dæmona qui repulit saulum; sylamq; potentem
 Sermonē; et uirtute iouis, tum protinus ambos
 Principibus duxere suis, et crimina diuis
 Imponunt, totam peruertunt, dicimus, urbem
 Si dixeret truces, et qui compendia uero ex
 Dæmone^a concipiunt, doctrinæ, et legibus obstant.
 Hesperia gentis, proles romana sumus nos,
 Plebs cita mox feruet, damnent præcepta iubentis
 Impleri sauli, tunicis et crimina scissis
 Iniungunt, cœduntur item sua corpora uirgis
 Atq; lari arctantur cæco, tum uincula iungunt,
 Seruentur, traduntq; uiro, miseroq; minantur,
 Nitute obseruet, seruanti et munera præbent,
 Præmia seruiti, quos ligno astrinxit iniquo,
 (Dicimus hanc pedicam) nox intempesta silentia
 Cuncta facit, tunc saulus, item comes alter, honorem
 Cœperunt præbere deo, laudare tonantem,
 Mox tonitrus, motusq; soli, tam maximus atris
 Insurgit laribus, q; fundamenta moueret
 Carceris obtusi, ualua patuere, soluta
 Vincula sunt cunctis, somno delapsus ab alto
 Qui domui præerat cæca, dirisq; latebris,
 Terretur ualuas cernens miser ille patentes,
 Protinus astrieto uoluit se frangere ferro,
 (Nam cunctos abuisse putat) tunc saulus adhuc sunt
 Quos tu seruabas obscuri carceris umbra,
 Hic sumus, hic omnes clamabat paulus, iniquo
 Parce miser ferro, custos, luce ergo petita,
 Carceris ingreditur septum, nil deesse uidetq;
 Exierat nullus: nullus terrentia cunctos
 Limina fœdarat pedibus, fuga nulla pararat
 Atq; suis uolucres mortem trepidantibus alas,

a Vero dæmone, hoc ē
 dicēte ueritatem ut ei cre
 derent. non semper tñ.
 Præmia appō.

a **E**uinculat laribus
atris non a uinculis quos
iani dei: toluerat manus.

b **C**õmissa hominis,

c **M**inistrum tõe crea
turarum quas instruit.
Didicit. s. ianitor carceris
Repetamus, ubi nunq; sui
mus. s. didicit.

d **S**celerata: ubi. s. per di
ti viri coarctantur.

e **F**ugam ppter iudeos

f **E**t nomen gentis itali
ce uel romane formidine
legis. s. romane.

Protinus aduoluit paulo se pronus, idemq;
Laudis habet sibi syla comess: miratur: anbellat,
Et stupet in sanctis laribusq; euinculat^a atris
Discipulos christi: tenebrosæ et clauiger umbra
Iis ai: en quid agam: saluus sim dicite sancti?
Dicite iter uitæ: norma? et qua regula morum?
Cui paulus: tu crede deum: genitumq; serentem
Qui fuit in terris, crudelia uulnera ligni
Humana sub carne: hominis commissa^b lucentem,
Hic nectus surrexit item: cælumq; pctiuit,
Amborum credasq; simul, sine fraude, ministrum,^c
Saluus cris, nec uana fides: hæc norma salutis,
Sic didicit, quæ uera fides exposcit, ut ore cum
Vitemus: saluemur enim: repetamus olimpum,
Hosq; domum duxit: lauit sua uulnera, carnis
Liuiorem demulsit item uino, unguine puro,
Hunc sancti: totamq; domum mox flumine purgant
Latantur: uescuntur item: laudesq; tonanti
Augentur: tenebras pellit, cum lumina titan
Cælo aperit terris radis et splendicat orbi,
Nempe magistratus iussit tollantur ab atro
Carcere discipuli scelerata^d in uincla coacti,
Latatur qui nocte lares seruabat in umbra,
Verba refert saulo, cupit hos exire: fugamq;^e
Extruit: huic saulus, cæsos sine crimine iudex
Romanos coram: clam nunc dimittit aucte
Non erit ut uellent, ueniant qui publica damnant,
Hoc et fascæ leuent coram, tunc licetor ad urbis
Praefectos retulit uerba hæc: timuere sabinum
Nomen: et hesperie gentis, formidine legis,
Primores, qui iura docent: sanctumq; ministrant
Imperium mundi sanctosq; exire præcantur,
Abscedunt,

Absecdunt, lydiamq; petunt, solantur et omnes,
 Thessalica uenere urbi, de more, sacellum
 Hebraea gentis saulus petit, intrat, et omni
 Declarat^a populo christi miranda, pudicos
 Doctrinam, et mores, nostro pro crimine, mortem,
 Et uitam a tenebris surgentem ad gaudia, uosq;^b
 Idem est quem docco, quem uobis praedico, multi
 Discipulis haesere uiri, multiq; puellae,
 Pars bona nobilium fidei ex gentilibus haesit,
 Inuidia arrepti uirus liuoris apellae,
 Infandos egere uiros in funera pauli,
 Et pariter syle, credentis iasonis a des
 Obducunt uerpi, credunt latitare parentes
 Iustitia, et morum uiui qui dogmate christi
 Declarant populo, cruciat tristisq; megera,
 Tisiphoneq; canes^c alecto at carnibus in flat
 Sanguineas curuis rabiosa ad uerbera buccas.
 Ex ouibus sed nulla fuit, quas atra uolebant
 Agmina serpentum, distraxit iasona turba haec,
 Et fratrum quidam multo clamore trabuntur
 Ad primos urbis, regimen, qui sceptra, reguntq;
 Imperium, clamantq; canes, suscepit iason
 Caesaris imperium qui contra, et legibus obstant,
 Quaefitos coelauit item, tunc mitis iason
 Se multa ratione, suam causamq; tuetur
 DVLGIA delectant rapidas obsonia tigris,
 Atraq; depellunt puras a turre columbas,
 Demisere uiros, heroen petiere, sacellum
 Intranat intrepidi, populi sederes, docentur^e
 Verba iouis christi, quanto mage nobilis istis
 Gens berce, certe tanto fit mitior, omnes
 Sermones christi exoptant audire, nec instant

a Declarat doctrinam
 & pudicos mores.
 b et id est qui uos
 docco.

c Iustitia & mors end.

d Canes, iudeos.

e Docentur, s. populi.
 Quis quibus.

Discipulis: scitantur itcm, doctrina tonantis
 Quæritur, et multi præ clari sanguinis hærent,
 Et pariter matres credunt, creduntq; puella,
 Quis non turpe genus, nulla atq; iniuria sanguis,
 Thessalonicenses rabidi rapiuntur appellæ
 Comperto, q; uerba iouis, q; mira, docerent,
 Discipuli beroen ueniunt, rapiuntur amaro
 Liuore, ac odio, rabidumq; in plebe furorem
 Admittunt, turbantq; mares, uexantq; puellas,
 Demittunt fratres paulum: petit æ quor, athenas
 Iuit: et impugnat multorum dogma, tonantis,
 Virtutem, christi q; docet, miracula, mores,
 Et casum, et uitam, quæ atris surrexerat umbris,
 Stoicus in saulum, nec non epicurus amator
 Corporis in luxu: dixerunt, dæmon ab isto
 Quippe nouus fertur, q; diro effertur ab orco
 Spiritus hic rursum corrupti corporis idem,
 Nugarumq; sator, paulus pia norma salutis
 Dicitur, in turbam uerba et qui seminat omnem,
 Ad pagum martis ducunt sermone potentem,
 Atq; opere in uirtute iouis, qui obscura sercnat,
 Et docet ignaros, minimis tum grandia donat,
 Scire uolunt quæ sit talis doctrina, nouam tu
 Auribus ipse seris, doceas, dixere, libido est
 Scire nouam legem, quæ sit noua lectio paulæ,
 Hoc erat in uoto tantum, quis paulus in omni
 Vos ego doctores uideo, sed parcite, uanos,
 Deliros: recta nec certe incedere, et omnes
 Vobiscum contrahitis, saxa ut lapsantia ab altis
 Rupibus, inueni uestra hæc simulacbra, deosq;
 In uobis uarios: uarias et in aedibus aras,
 Vna erat, et uerba hæc cadem signata reseruat,
 Ignoto

Quis quibus.

Ignoto est hæc ara deo, quæ ignota sequitur
 Vos colitis miseri, colimus quem scimus apellæ,
 Namq; iouem uerum uobis annuntio, pellam
 Nunc tenebras de mente, trahunt q̄ ad tartara cæcos.
 Iuppiter est author cæli, terræq;, marisq;,
 Ætheris et sursum, uel quo spiramus, et omnis
 Compositi, ex oculis ubi fit distantia nostris,
 Spirituumq; pater, nullo et conflauit ab ente
 Cuncta deus; quæ clara patent, quæ occulta recedunt,
 Omne hominum genus et tantum produxit ab uno,^a
 Non eget his opibus, cum sit causa unica rerum,
 Non habitat lapides, iouis est mens pura^b sacellum,
 Illius est cælum sedes, non distat ab orbe
 Ipse tamen nostro cum sit deus unus ubiq;
 In ioue uita uiget, sumus, atq; mouemur in illo,
 Illius atq; genus, simile est non uelle tonantis
 Velle hominum, dicatis item, non ponderat aurum
 Ut uelit in præcio, lapide, et uelit ipse nitenti
 Laudari argento, multa ignorantia uestra est.
 Pœnitat quenq; scelerum, quia iuppiter orbem
 Iudicio adducet, uacuis quando ipse canoro
 E' tumulis iterum, et uenient putredine ad auras
 Corpora uitales, redeuntem à carcere et cæco,
 Viuentemq; animam sument, uel ab æthere lapsam,
 Ceperunt ridere uiri caligine fusi,
 Mirarq; cœpere uiri qui mentis aperta,
 Corpora, cum è tumulis, animasq; resurgere paulus
 Diceret in populo saulo dionisus hæsit,
 Qui à martis pago nomen sortitus in orbe est,
 Et mulier quæ fûla comes, quæ chara marito,
 Cum multis saulus doctas egreßus Athenas
 Ipse corinthiacam doctor penetrauit in urbem;

a Ab uno. Iadam.

b Mens pura est tēplū
 dei.
 Vnus solus.

c Ab æthere a cælo hoc
 propter beatas animas q̄
 a cælo ad sumenda corp
 ora descendunt ut & eū
 corporibus fruatur æter
 na uita.

a ¶ Genere pōticus quia
locus est principium ge-
neris.

b ¶ appelle uocatus est

c ¶ Saman factum nomē
iudei. romanus nunquā
erit hebreus.
d ¶ Iniqua manus appō.

e ¶ Saman factum nomē
iudei. romanus nunquā
erit hebreus.
d ¶ Iniqua manus appō.

Indeum reperit, genere^a hic qui ponticus, oras
Fugerat italicas, roma cum claudius omnes
Hebreos exire daret p^raecepta potenti
Imperio, et miseris prima absterret ab urbe,
Huic priscilla comes ceniunx, aquila ipse tonantis
Semina fundebat, christum laudabat: apellas
Saulus item uirtute iouis uexabat, iesum
Testificans cunctis: sed paulo obstantibus, ille
Excussit uestes dicens, hic sanguis, apella,^b
Sit caput: in uestrum uester, quo mundus abibo
Ad gentes, exiuit enim: petit ipse titumq;
Credentem fidei: crispus saluatur, ad undam
Baptismi accedens, domus et sua tota salubrem,
Nocte aperit saulo quid sit facturus: in urbe
Iuppiter: huncq; monet populo p^raecepta referrē,
Nec timeat quenq; quia magna potentia cœli
Cum paulo, pauloq; fauet, paulumq; tuctur,
Quis tibi, grandis ait, noccat: mihi multus in urbe est
Hac populus, pallens a te timor exeat, inquit,
Dimidium iungens anno permansit: apelle
Insurgunt saulumq; trabunt, et crimine damnant
Ante locum iuris lyneum, fera turba, tribunal,
Incepit paulus, rupiq; silentia: moxq;
Gallio consul ait, uos o recutita propago
Audirem, si quid commissi, et criminis esset
Inter uos, recte quoniam contentio surgit
De uerbo, et uestre legis de nomine tantum,
Cernite uos lites, non harum gallio iudex,
Ipse ego romanus, sit nunq; scipio saman^c
Turba canum laxa iudei iuris habena
Ardet iniqua manus^d perferre pericula crispo,
Cæditur hinc phani princeps: iude scit apella,
Crediderat

Crediderat paulo, magna est iniuria, primus
 Credat in oppositum, quod iam spernebat, et omnes
 Deserat: et primam, nulla formidine, sectam
 Improbet, ergo manu pellunt, crispumque fatigant
 Ictibus, hoc uidere omnes, nec gallio curat
 Hic erat et praesens (quanta est contemptio gentis
 Istius hebraea) merito pellantur ab orbe.
 Oderat hebreos gens haec romana, recessit
 In siriam paulus simul et priscilla, maritus,
 Hic ephesum petijt, docuitque plurimae cedens
 Caesaream ascendit, phrigiam penetrauit, et omnes
 Discipulos fidei solidat uirtute, docetque,
 Hic erat hebraeus doctor, cui nomen apollo
 A loqui uirtute potens, bonus ipse, uiamque
 Doctus erat domini, sanctum baptisma iudaei
 Ioannis calcebat enim tantum ipse, fidelis.
 Hunc christi priscilla uirum cum attenderet, et uir,
 Sumpserunt secum, christi et docuere salubre
 Dogma, uolens danaam transire hic grandis apollo
 Commendant fratres iudeum fratribus auctum
 Feruore et fidei studio, uenit ipse, praemitque
 Et duros, rabidosque canes conuincit et ellas,
 Ostendens Christum, quos pauper achaia nutrit
 Hunc esse in populis quem denudabat apollo,
 Cum Christum in medio laudaret apollo corinthei,
 Transactis ephesum superarum partibus urbem
 Orarum ingreditur paulus, feruore potentis
 Naturae hic fidei paulus quae sedulus alma
 Discipulos quosdam reperit, quibus ille, recepta est
 A uobis diuina manus? tum pncumatis ardor?
 Respondent, nescimus enim, qui spiritus hic sit
 Esse, nec apprensus nostra est feliciter aure,

a Fidelis priscilla.

b Ostendit. iis quos

Tunc saulus, purgauit enim uos fluminis unda?
 Nomine sed cuius? quod præsens numen? et illud
 Quod baptisma fuit? dicunt iohannis, at ille,
 Pœniteat quenq; scelerum præ dixi in orbe
 Hæc sise laribus tetri, qui nuncius, orci
 Hic fuit ad christum: uenturo ut crederet orbis,
 Viuenti, doctrina fuit. saluator at ipse est,
 His ergo apprehensur: rursum purgantur Iesu
 Nomine saluantis, cumq; imposuisset in illos
 Credentes, sine fraude, manus: supereminet illis
 Spiritus: et replet miræ uirtutis honore,
 Mira quidem fantur: numerus bis cense et ille est,
 Tris docuit menses: et circumfudit apellas,
 Obstabant quidam, tum deuouere potentes
 Orc uiam domini coram: secessit ab illis,
 Discipulos pariter remouet, dein teclat iranni
 Ingre ditur, geminosq; trahit sibi tempus in annos
 Non pauci hæserunt fidei, mira ille peregit.
 Nanq; asiam docuit, quæ sint præcepta tonantis,
 Atq; fidem christi: sanctum baptisma, molestos
 A febris, a nocuo sanauit demone, claudos
 Erexit uirtute iouis, sudaria, uestes
 Sanabant pauli (tanta est uictoria Christi)
 Tentauerunt: quem quidam, cum demona uellent
 Pellere, dicentes, quem paulus prædicat, exi
 Nomine frugalis christi, quis spiritus ater.
 Et paulum noui, christum scio, qui tamen estis
 Dicite uos miseri: ue xatus demone moxq;
 Insilit in miseros, miseri fugere domumq;
 Ut nudî, et multo ue xati uerberè linquent.
 Principis hi scenæ fuerant mala gramina phani
 Hoc sibi nomen erat (uerum scena ipse malorum)

a Prædixit. sio. bap.

b Hic tunc orbis homo.
 Ipse. christus.

c Sine fraude uere fides
 Ies.

d Deuouere uiam dñi. i.
 maledixere.
 Quis quibus.

e

f

g Scena nomen princi
 pis sacerdotum.

Omnibus

Omnibus hoc notum est, omnes timere, tonantis
 Magnificant nomen, multi commissura euellant,
 Et magni præcij multi excussere libellos,
 Spiritus ad sanctam doctorem contulit urbem,
 Dixerat inira se, romam uisurus abibo,
 At modica exorta est ephesi contentio, quidam
 Nomine demetrius, cui cura argentea uasa,
 Et statuas figulare nouas, ac ducier auro,
 Is trepidans paulum, similes ex arte magistros
 Conuocat, et pauli sermonis commonet omnes,
 Ex arte hac, uos scitis enim quæ lucra supersunt,
 Quisq; honor est auro, statuas præcioq; sequenti
 Effigiare nouas, diuomq; reponere templis,
 Ex opere et cessare, fretio quæ naufragæ puppis
 Sit nobis, ualida nostra hæc industria merces,
 Hic asiam paulus totam conturbat, et omnem
 Auerit turbam, serit et discrimina, dicens,
 Nō dy sunt simulachra, manu quæ facta magistra hæc
 Proderit iste parum nobis, delubra diana
 Destruct, a sirio tantum quæ extollitur orbe,
 Hoc dicto, liuore furunt: et ad æthera clamant,
 Magna ephesi diana dea est, confusio creuit
 In uulgo, pauli comites rapuere fideles,
 Discipuliq; uctant paulum conferre furenti
 Sermonem in populo, multi uolucere theatrum
 Intraret, uetere ali, confusio multa est,
 Non fuit id cause clarum, gens illa præphana
 Iussit alexandrum communi excedere turba,
 Quo exoptante loqui, facta est uox una: dianam
 Vrbe ephesi, sine fraude, colisbisq; hora cucurrit,
 Et cursu perfecit opus, quo clamor ad auras
 In populo exarsit: sedauit scriba tumultum,

a ff Reuelant confitetur.
 Et quis honor est.
 Gaium. l. & aristarchum.

b Id cause clarū. i. igno
 ra erat causa quare conue
 nissent in discipulos chri
 sti.

De in loquitur, quis ne scit enim nostro orbe dianam
 Corde coli, cultrix nostra est urbs ipsa diana,
 Nemo obstare potest, quid enim concurritur ira?
 Quis furor in uobis uinctos duxistis, ex abre,
 Non blasphemarunt, non detraxere triformi,
 At si cum socijs causam demetrius ulla
 In uinctos seruat, sunt hic ex iura, forumq;
 Iustiticia q; modus, causam producat, eruq;
 Arbitr, hic iudex, decrit nec consul in urbe,
 Seditio exorta est, nec clara est causa tumultus,
 Condicto, dimisit enim, turbaq; recessit,
 Postq; se data est urbi discordia, paulus
 Discessit, dixitq; uale, quos ipse creauit
 Discipulos christi, ex cas penetravit ex urbes,
 Optanti in syriam sulcare per aquora, sunt
 Insidia maceda mox ipse relabitur urbi,
 Multorum comitatus erat, troademq; perexit,
 Disputat hic paulus, sermo est protractus ad horam,
 Quae noctem in geminas a quali limite partes
 Diuidit, hic multa lumen fecere lucerna,
 Euticus hic, cui prima sua lanugo iuuentae
 Vestibat faciem, somno correptus, ab alto
 Decidit, ex uitam tetrum exhalauit ad orcum,
 Altus erat casus, lachrymae fluxere parentum,
 Aethera tum uoces ferunt, miroq; tumultu
 Accurrunt omnes, paulus descendit, ex illum
 Complexus diro iuuenem reuocauit ab antro
 Mortis, ex inferna miranti suscitauit umbra,
 Et populo, ex cætu, dein saulus edidia sumit,
 Et confortatur, repetitq; elapsa uolenti
 Pabula sermonis gustare decentia sancti,
 Turba omni ex paulum diuina, aurora loquentem

Vidit

Vidit, et audiuit, de in sana silentia fecit,
 Descendit facturus iter per plurima terra
 Et spatia: et campos, comites lata æ quoris arua
 Metiti modicam, uentis spirantibus, affon
 Intrarunt: hic paulus erat ueniunt mytilenem.
 Atq; samum cunctis miletaq; mœnia paulus
 Consulit hinc enare ephesum: nec degere quicq;
 Temporis hic asia sanctam uenturus in urbem,
 Tempore quo in comites summo delapsus olimpo
 Spiritus ignitas monstrauit in aere linguas,
 A mileto ephesum doctor natu euocat omnes
 Maiores: qui templa colunt: et dogmata Christi
 Sancta salutiferi seruanti: et uerba salutis,
 Quis hæc uerba uiris: scitis quo tempore fratres
 Ad uos intrauit: quæ nam mens nostra, quid ipse
 Passus ab hebreis: docui præcepta: fide mqs,
 Et saluatoris frugalia dogmata christi,
 Nunc peto diuinam præclari dauidis urbem,
 Hic crosced nobis quæ sint uentura, deus scit,
 Quippe latent paulo, nisi q; prædixerit ardor,
 Te mala multa manent, patris: et productio nati,
 At nihil hic dubito, modo quod susceperat ipse
 Paulus opus peragat, scio cum discebero ab urbe
 Amplius hanc faciem comites cernetis: et ipse
 Confiteor, q; sum cunctorum a sanguine mundus,
 Non renui pia uerba iouis, quin cuncta docerem,
 Que potui, prodesse licet: uobisq; gregiq;
 Cui^b uos doctores dominus dedit ima relinquens
 Ad iouis imperium: communitio sancta bonorum est,
 Quam statuit fuso pietas diuina cruore,
 Nec lateat: insurgent, me paulo absente, rapaces
 In pecudes, cum fraude, lupi: populabitur omnis

a & Spacia: & cspos end.

A fia in asia.

b Cui gregi.

¶ Per uel a peruerle.

Arua gregis prædo, nec erit compassio cuiq;
 Ex uobis, uenientq; uiri peruersa loquentes,
 Post se discipulos adducant, ergo timete,
 Et uobis uigilate omnes, obliuio numq;
 Obtenebret uestram multa caligine, mentem,
 Quando ego uos monui lachimans, tris impiget annos
 Vos patri, et genito, uel ab his, quæ gratia fluxit,
 Et fluit æternum, fratres commendo potenti,
 Condere, et heredes sanctos seruare, monetam
 Nec uestem optaui, recte uos scitis, ad omnia
 Quorum opus ad nostrum, fratres, se contulit usum,
 Hæ nostræ fecere manus, manuumq; labores,
 Vos cunctos monui infirmis seruire, tonantis
 Verba quidem sunt hæc. PRÆstare beatius esse
 Quam capere: hoc dicto, flexis, orauit, et omnes
 Orauerunt simul genibus, lacrimæ omnia mæsta,
 Luctus erat, grandisq; dolor, q; dixerat ipse
 Amplius hanc faciem fratres cernetis, amaro
 Planctu omnes collum cetu abscedentis ab illo
 Amplexabantur, tum deduxere parentem
 Frugalis uerbi ad naues in littore curuas,
 A' terra abstractos recto magna a quora cursu
 Deduxere eum comites, at luce sequenti
 Aduecti uenere rhodon (rhodos insula, sitq;
 Vrbs tibi magna rhodos) patarāq; et apollinis urbē,
 Phœnicemq; petunt: cyprum liquere sinistra,
 Et syriam, uenere tirum, graue pondere onusta
 Nauis onus positura fuit, septemq; diebus
 Manserunt, dixere uiri, quos fecerat ipse
 Discipulos, sanctam paulus dimitteret urbem,
 Et patres, geniti, charis cum matribus omnes
 In geminum strauere genu sua corpora, et alio
 Orauerunt

Orauere patri, mox discesere, recepti
 Insiliunt nauim, tiriam cum matribus urbem
 Rursus eunt reliqui, tandem petiere potentem
 Cæsaream, magniq; lares uidere philippi.
 (Hic erat, e septem, natae cui quattuor) omnes
 Hæ diuinabant, uenit iudeus apella,
 Hic agabus uates, zonam pauli attulit, atq;
 Crura sibi, uinxitq; manus, dein ora resoluit,
 Cuius enim zona hæc, sic illum uincula in urbe
 Adnectent sancta, nam mens diuina professa est,
 Discipuli fudere præces, ne accederet urbi,
 Nec tentaret onus, sæua ex discrimina duri
 Carceris, his paulus, non tantum uincula possim
 Dira pati, cæcosq; lares, sed pro ioue possum.
 Quippe mori, precibus finem posuere, uoluntas
 Hæc dixere dei est, pergat, quocunq; feratur
 Mente iouis summi cuius pia cura magister,
 Tunc petit paulusq; syon, comitesq; beati,
 Quidam e discipulis ueniunt, quorum hospes iason
 Venit item secum ciprius, simul ergo beatam
 Cum paulo intrarunt urbem, lætoq; recepti
 Corde uiri, multiq; senes iacobe coacti.
 Hospite te pauli laribus, quo accesserat ipse
 Incola, quos habitas, quos hic saluere parentes
 Præcepit doctor, post hæc ad miratantis
 Transit hic, ad fidas facta ex miracula, gentes,
 Ii laudare deum, sawlo ex dixere, uidendum est
 Quot uerpi tenuere fidem, tamen ore repugnant
 Atq; obsunt legi, quippe audiere docentem
 Te, paulè, haud opus est q; circumcisio fiat
 Gentibus, ac alys comites, sanctamq; necesse est
 Conuenias turbam, scæ quod concludimus ipsi.

a Et Coacti. sunt.
 De hospite pauli.
 b Et Quos. filares.

Hic duo sunt, rursusq; duo, uenere tonanti,
 His te purifices sumptis, propriosq; capillos
 Iniunge eradant, cunctis notescat: et illi
 Quippe sciant de te, quæ cunq; audita, recedunt
 A' uero, custodis enim, formidine, legem,
 Gentibus et scriptum est fidei quæ hesere potenti
 Ne statuas curent: caueant à sanguine, et atro
 Fornice: et oppressis parcant, hæc iussa fuerunt,
 Intrauit paulus templum: tum quattuor intrant,
 Dum septem traxere dies, liuoris apella
 Felle rigent, taboq; truces maculantur edaci,
 Qui ex asia uenere urbi: populoq; tumultum
 Inyiciunt paulum capiunt hominumq; uagantes
 Voce fidem implorant, et causam uocibus addunt,
 Hic homo peruerit legem: templumq; profanat,
 Gentiles duxit secum uiolaret et eadem
 Atq; aliam à nostro, gentiles dogmate, legem
 Is docet (ex epheeso in sancta uidere trophinum
 Cum paulo timuere canes duxisset in eadem)
 Idcirco commota fuit plebs tota, furentes
 Extra hunc proyiciunt paulum delubra: foresq;
 Clauduntur: uoluere urum contundere saxis,
 Non latuit paulo confusio facta, tribunum,
 Et furor in populo: aptim uenere potentes
 Cum duce romani pedites, timor omnis appellas
 Inuasit, uiso tum cessauere tribuno
 Cedere doctiloquum gentis, iussitq; cathena
 Perstringi paulum gemina, quisq; esset, et unde
 Hunc rogat, et faciat quid ibi: confusio uocum
 Obstruit auditum: ne quid dicatur aperte
 Audiatur hic præses, ducant in castra tribunus
 Præcipit, adq; gradus cum peruenere tumultu
A' populi

a Non latuit tribunum
 confusio facta paulo.

b Pedites romani.

A' populi impulsu paulum rapere ferentes
 Romani pedites: et cum sub castra fuissent
 Prætori hæc paulus, liceat ne hic ipse tribunal
 Alloquar: huic preses, noſtin tu græca tribuno
 Verba loqui: et medys glosam, qua fertur, athenis?
 Multorum ductor gaudentum sanguine ferro,
 Ægypti quem terra tulit, te rege, tumultus
 Exiit, atq; hominum desertum milia uidit
 Quattuor, ægypti magnum nam dixit alumnum
 Esse quidem paulum præses, quia semina, plantas,
 Parturit ægyptus quæ sunt contraria legi,
 Hic deceptores, nugæ, cuncta impia fraudes,
 Mox saulus regis paulus tharsensis ego sum,
 Ipse cilix, me ignota quidem non fecerit hæc urbs
 Municipem, per mitte loqui, me, queso popello^b
 Annuit huic præses, dextraq; silentia fecit
 Paulus et hebreo loquitur sermone, silenti.

a Fertur dicitur.

b Et hebreo sermone silē,
 ti populo.

Actuum apostolorum Liber Tertius
 Explicit.

a Ab excelsio uerbo sum
m patris.

A V L V S ab excelsio^a spirans
uerantia uerbo

Verba patris summi, cunctis mirantibus, inquit.

Audite hæc omnes, facile audire
re loquentem

Quæ sermonis erant proprii: ius

deus ego sum

Ex tharso, atq. cilix sancta nutritus in urbe,

Legis et edoctus iuxta præcepta paternæ

Christi insectator. christumq; in uincula sequentes

Astringens: moricmq; minas: discretio sexus

Nulla erat in paulo: cunctos in uincula christo

Hærentes, magnosq; mares, timidasq; puellas

Ipsæ ego pellebam, testes, quibus altior ætas,

Atq; sacerdotum princeps: quorum ipse recepi

Imperium in syriam si quos christi acta fatentes

Sentirem, sancta traherem feruentius urbi

Plectendos pœna, nulla et compassio paulo

Tunc erat, at me dium faceret cum cinthius orbem

Et prope quæ syrie est, urbem, uox lapsa per auras,

Quid me persequeris saule? et contrarius ipse es?

RES dura, in stimulum calces iactare minaces,

Saule tibi, cui paulus, ego formidine mira

Captus, es o domine quis tuus sum christus, at ille

Quem tu persequeris, comites tunc luminis ætrham

Viderunt, uocemq; meam, non uerba tonantis,

Nec christi tenuere sonum, tunc ipse quid ergo

Vis faciam? uox illa mihi, tu cominus urbem

Præsentem in: rabis, quid sis facturus in urbe

Dicetur, minus præ magni luminis orbis

Fuscærat splendor, MAIORa minoribus obsunt

Lumina

b Lap. scilicet.

c O domine quis te quæ
tambus est qui pedem in
tertia sede ponit illi me
gâr qualis quintianus uir
literatissimus: cui adhero.
tanq; meo apolini,
Nec tenuere sonum. i. per
fectam uocem audire te
sonum uocis Christi.

Lumina luminibus, comites me noctis in umbra
 Ventosam obductum fidi duxere damascum,
 Quidam ananias magnus uirtute, fidelis,
 Me petit, ut uideam iussit uidi ocius auras
 Ut prius, ad comites, sequitur uir sanctus, ab alto
 Præstitit omnipotens proprii sermonis, et oris
 Audires uocem, iouis et præcepta teneres,
 Testis in orbe suus, surgas, teq; abluet ab omni
 Crimine, frugalis sancta baptismatis unda,
 Cumq; reuerissem, delubra ingressus, ut ipsi
 Offerrem pia uerba præcum, me mentis ador: a est
 Caligo, excessus, stupor et, tum protinus exi
 Hunc ego dicentem audiui, festinus ab urbe,
 Verba quidem reuertent de me quæ dixeris, ista^a
 Pontifices, cunctisq; senes, et concio sacrum,
 Huic ego: nam credent, quæ sim dicturus: et ipse
 Testis ero haud mendax, noscunt me in uincla fideles
 Tradere nec cuiq; parebam iuppiter: atq;
 Cum stephanus duro caderet, pia uictima, saxo,
 Tunc aderam testis stimulanus nequissimus horum
 Nequitiam saxi cædentum: et uerbera duris
 Præbentum stephano: plebe atq; furenti, prophanas
 Seruabam uestes^b qui, saxa minantia mortem
 Iactabant, tunc ipse mihi, uade ergo fidelis
 Te procul ad multas mittam te protinus oras,
 In gentes nomenq; meum portabis, at usq; huc
 Audiueres canes, tenues tum clamor ad auras
 Erigitur, tolle atq; omnes, dixere, tribune
 De terra hunc: tradasq; neci, mortem ipse meretur,
 Est scelus hic uiuat magnumq; per aera turpem
 Iactarunt cinerem: signum hoc tristantis, amara
 Mæstitia et nota est uestes posuere^c prophani,

a Abiit a urbe cil.

b Vestes illorum qui,
 nam testes lapidarunt ste-
 phanum.
 Hucusq;

c Posuere aph. relictis

Cederet ut paulum manus hæc, manus effera, mordax
 Dira lues uirtutis, item fera pessima, latrax
 Et canis, humano semper confecta cruore,
 In castra adductum cædi iussere flagello
 Iussa ducis summi, sciret quæ causa proteruos
 Duceret ad uoces, cumq; astrinxere fidelem,
 Paulus ait, si iura sinunt, romanus, et abre,
 Cæ datur, peditum confestim cura, tribuno
 Declarat: paulum romanæ gentis alumnum,
 Cui mox præses ait: dic si romanus: at ille
 Quippe ego romanus quantum, paulc, æris at ille
 Proieci romæ, ciuis romanus ut essem,
 Ast ego sum notus^a paulus respondit id hora
 Cæ furi cedere simul formidine: præses
 Romanum timuit strinxisse in uincula ciuem
 Cum nouus auctor equos lucis stimularet ecos:
 Atq; diem radijs terreno adduceret orbi,
 Præcipit adduci paulum, nec fune reuinctum,
 Vincula nulla inerant, uoce et præconis apellat
 Conuocat, ut referant, qualis sibi causa, furentes
 Qua incusant saulum: saulum produxit: et inter
 Has pecudem statuit, nulla formidine, tigres,
 Magna erat in populo summi præsentia regis,
 Magnus homo in terris fuit hic, noua regula morum,
 Hic circumuolucens oculos, hæc pauca resoluist
 Audite o fratres, si quæ frugalia uestro
 Verba sedent animo, nec erit deceptio sermo,
 Ante deum uersatus ego sine fraude, modesta
 Mente: nec ex animo diuina in iusta proteruo,
 Mox ananias princeps, et magna malorum
 Cura sacerdotum, paulo, præcepit iniqua
 Imprimerent orante, manu, quo uera scribat,

^a Sum notus, non in ur
 be sed in ea ciuitate. se
 cus tamen præses intellexit
 Id horum ore apuleiano
 qui ait illud horum.

Os sanctum, sic bella parant q̄ uilia pugno,
 Huic paulus paries magni te albate, tonantis
 Dextra quidem cedit, qui me uelut ipse seuerus
 Sede sedens iudex, iussisti obtundier abre,
 Astantes, male dicis enim, dixere, tonantis
 Pontificem summum, nulla est formido: tuaq;
 Nec rubor in facie: modica est reuerentia templi,
 Me latuit, fraus nulla fuit, iouis esse ministrum
 Paulus ait, nam scripta ferunt, male dicta regenti
 Oppida ne uoueas, templi contemptio maior,
 Hic pharisea cohors, et saducea propago,
 Vna alij discors, nam saduceus ab umbris
 Spreuerat hinc exire animas, et surgere ad oras
 Æthereas, iterumq; suis hæc molibus atri
 Corporis arētentur suprema in luce, futuri
 Iudicij, inferno uitam phariscus ab antrō
 Surgere credebat, tumulis et corpora ab atris
 Exire extremo ad medium cum christus olympo
 Disceptaturus terræ descenderet orbem.
 Ut tutaretur paulus clamauit, ab orco
 Prædico uenturas animas ad corpora tetro.
 Sum phariseus ego, pharisci filius, ipse
 Iudicor ad pœnas, quoniam prædico futurum
 Iudicij examen, uegeto et sperantia uitam
 Corda ego perpetuam, tumulis cum corpora ab atris
 Exierint clausura animas sub corporis aula,
 Perpetuo ut uiuant, si sint sine crimine scelo
 Fœlices animæ cœlo, sin tartara mœstas
 Ocludent animas: nec spes ad sidera fiat
 Vlla resurgendi, qui non hæc talia credunt
 Damno saduceos et erat contentio multa,
 Hos inter, diuisa fuit concordia præui

Regenti oppida.

a Pharisea cohors iue-
 cus si in phariseo legauit
 illa pharisei seducei q; do
 losi.

Sedulius curtauit.
 Post dominus pharisea
 petens conuiuia coene.
 Hoc magis sedet animo.
 Iuuentus itē breuiant sa-
 duceum dicētis.
 Inde saducei tali cinxere
 latratu.

RIDICVLVM

Vir quidam magnus reli-
 quit in opere suo sadu-
 ceos negare immortalita-
 tem animæ qui tamen ius-
 ite uuebant, sed qd spe-
 rabant, sed nota tenebant
 animas esse immortales.
 sed haudqua q; surrectus
 ras amplius ad corpora
 suscipienda.

a Dicere animam rōna
le n̄ mori articulus est si
dei merens ignem chri
stus uenit ut hanc animā
saluaret ergo est immorta
lis.

Non enim minori puni
tione dignus est qui dicit
animam rationalem esse
mortalē q̄ qui dicat chri
stum fuisse mendacē, q̄ n̄
quidem iuit summa uerit
tas.

b Vtrosq̄. s. angelū & e
spiritum.

8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

c Obibis adibis.

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

d Esse comedere.
Fraude fraudulenter.
Quis quibus.
Parrat ierum.

Concily in paulum, nulla est surrectio, nullus
Angelus, et nullus in toto spiritus orbe
Saduceus habet: mundo phariseus at omni
Predicat oppositum, miro clamore ferebant
Inter se uoces, quidam dixerunt, quid iste
Criminis aducxit: forsan, quid creditis: isti
Angelus aspirat, cælo delapsus ab alto.
Spiritus aut dicitur quæ sit dicturus, utrosq̄;
Saducea negat, uere suspecta propago est.
Ii phariseorum paulo fauere priores,
Rumor et in populo, modica et concordia turbæ
Saulus et in medio, trahit hic, trahit ille, dolores
Hic trahit, iniungat, trahit ille ut liberet agnum
At ne turba furens paulum discerneret, ingens
Præcipit adduci doctorem in castra tribunus,
Atq; ibi seruetur, media cui nocte triumpho
Iuppiter apparet multo, de in talia fatur,
Sis constans, ut miratione roma loquentem
Audiant, audiuit, testis mihi paulus obibis
Sunt ubi maiores mundi, quia roma triumphans
Digesto fecere die, liuore minaci
Consilium quidam se deuouere fatentes
Non esse: et potare minus, nisi fraude, potenti
Conficiant telo paulum, monuere senesq;
Et caput in templo quis coniuratio facta est,
Quadraginta parant, oct uita in prælia ferrum,
Iiq; monent repetant saulum, quibus ipse necesse est,
A magno, haud modica est populi cui cura, tribuno,
Anteq; q̄ accedat è stricto protinus antro
Irruet una manus, dein magna palatia saulo
Effundent aliam et mortem properabit iniquam.
Audiuit, quæ efficta nepos doctoris in atrum

Exitum pauli, currens in castra, reuolat.
 Magnum equitem accersit paulus, rogat inde, nepotem
 Ducat ad ingentem, cui^a sunt arcana triburum
 Denuanda duci, duxit, iuuenemq; tribuno
 Obtulit, ut regem magna hæc secreta moneret,
 Hic puer inquit, eques tibi uult arcana referre
 Quæ latent in corde graui: ni te decat, audi
 Complexans dextram pueri successit in ædem,
 Rexq; domus aditum, rogat hunc quæ arcana tribuno
 Perferat: et blando mulcet sermone, feratur^b
 Quod latet in cordis secreta ualle ferendum,
 Tunc puer, audiui quæ coniuratio facta est
 In paulum, te mane rogat recuila propago
 Ut mittas paulum, quia multa negocia secum
 Concilio, cupiuntq; uiro hoc^c adiscere quædam
 Ignorata sibi: uotum uouere, corusco
 Ni perimant mucrone hominem, non essence ullum
 Exorbent potum: sic tristis in a dia truncet
 A' uita hos miseros, hæc coniuratio, præses
 Sunt arcana tibi quæ denuanda tribuno,
 Nil aliud de corde fluit, quod uoce resoluam
 Præcipit huic præses, ne quid producat in auras
 Quod fuit arcanum, geminos uocat ipse tribunus
 Occulto sermone duces, quibus ille, parentur
 Ducenti pedites, equites, quibus effera mens est,
 Septeni decies, et quos longa hasta tuetur
 Qua feriunt hostem ducenti, et tertia noctis
 Cum fuerit delapsa polo remeabilis hora,
 Ducite cæsaream paulum, sed tutus ab hoste
 Fiat hic hebræo, foelix ubi præses, et ille
 Obseruet uinctum, causamq; examinet horum
 Qui accusant paulum, signatur epistola, sensus

^a Cui nepoti.

^b Feratur dicatur deest
ut.

^c Hoc ab hoc.

Huius erat, magno fœlici, claudius urbis
 Exoptat c̄haram lysias sine fine salutem
 Cœsaræ regi, paulum manus impia gentis
 Hebrææ iunctum multorum uerberc morti
 Ni mca tutasset peditum delccta iuuentus,
 Iam destinarat gelida, quem protinus armis
 Fripui, romanus hic est, nec causa momordit
 Hunc ego punire m, ni q̄ contentio legis
 Sanguinis hebrei, paulus dissentit ab illis,
 Insidias posuere homini, uota impia mortis
 In paulum fecere simul, tibi destino paulam,
 Accedant, quos causa præmit, si qua exiat, apellæ
 Accusent coram, uideas quæ crimina sunt hæc,
 Duxerunt equites, lecta est ubi littera, paulum
 Ipse rogat fœlix, quæ sit prouincia paulo,
 In genus et patrem, facta est responsio, præses
 Ipse cilix ego sum, fœlix præstabit et aures,
 Præses ait, cum te uenient qui crimine damnant
 Audiat hic fœlix, ambas audire necesse est
 Ni ruat in præceps tenuis sententia partes
 Herodis seruare iubet prætoria missum.
 Quinta dies aderat fani, et caput ordinis, urbem
 Cœsaræam uenit, secum quibus altior a tas
 Venerunt, tertullus item, uox apta loquendi,
 Paulus enim præsens, quando hic in crimina fertur
 Doctoris, paulumq; citat, tum talibus insit,
 Pax erat in regno, fœlici pacc quierant
 Urbani, et dominum fœlix te nostra regentem
 Accipimus, sed pacc præcor, breuis ipse quod angat
 Tertullus rctegat nostræ præcordia gentis,
 Pax erat inter nos, uenit discor dia rixæ
 Sacrorum ec̄ntemptus item, quæ seminat iste

Paulus,

Paulus, et hebreos lacerat, legemq; profanat
 Extollens sectam, nulla formidine, quandam
 Nazarenorum, Christumq; extolli Iesum
 Quem Cruce uexarunt nostri, pro labe, priores
 Cepimus hunc ergo, multi qui morte reatus
 Crimine plectendus fuerat, rapuere tribuni
 Hunc pedes nobis, hystias tibi misit: et idem
 Præcepit, si causa præmat, non tedeat huius
 Ad tua iura uia poteris cognoscere, si qua est
 Noxia quæ noxam paulo mercatur amaram,
 Consensere senes, et qui comitatus apella,
 Paulus ad hæc sermone graui grauiora tribuno
 Voce refert, coramq; choro sancta ora resoluit.
 Ipse ego cum scirem, q; multo tempore fælix
 Huic præeras genti, fælicia tempora, dixi:
 Quando ego me purgem, uero, crimenq; repellam,
 Ter, quater, aduexit terra sua lumina titan,
 Ter, quater, ad tenebras uexit sua lumina phæbus,
 Et totidem nitidos produxit cinibia crines,
 Et totidem uaga luna comas amisit, eodem
 Tempore ego in sancta, fælix, non amplius, urbe
 Ipse fui, templum peti, pia uerba præcumq;
 Effudi altisono, quis me prospexit euntem
 In turbas: litesq; truces moui, sectumultum
 In populo fecisse graui: nugæ, omnia nugæ,
 Confiteor seruire deo, sine fraude, potenti,
 Hancq; sequi sectam christi, quæ, præses apellæ
 Hæresis^b est isti, qui me accusauit, et istis
 Qui hunc primum fecere duces, qui tela pararet,
 Credo ego quæ uates procul hinc dixere futurum
 Iudicium credo, uitamq; resurgere ab umbris,
 Corporibusq; unire suis se credo, potenti

A

aC Piz uerba piz est pro
 uerba piarum præcum.

bC Hæresis est prima ama
 bigua & media.

PRVDEN.
 Hæresim hanc præfuga pa
 tris præuiderat olim.

PRVDEN.
 Cognomēto hæresis deus
 est mihi discolor inquit.

Vna omnes deus ipse manu, cum iudicet unam.
 Ad tenebras aliamq; uelit pia sidera partem
 Tunc super extolli, quanta hic formido cadenti
 Nulli obsistantum studeo seruire deorum,
 Atq; hominum regi, cœlo qui fulmina ab alto
 Torquet: et horrifonas placat placabilis undas,
 Aere lapsantes: mouet hic, atq; æquora mulcet.
 Temporis abfueram multum non legis abusu
 In templo facturum opus, quæ oblatio fertur.
 Nunc urbem petis: nostræ et pia munera genti,
 Et uota explerem, in magno me hæc contio sancto
 Præses item purum reperit (sine fraude) tumultus
 Nullus erat: me more canum rapuere furentes,
 Pulsantes et uoce polos: qui sidera seruant,
 Tolle hostem, tunc clamor erat, tolle, impius hostis
 Legis hic hebræo, præsertim dira propago
 Ex asia: sanctam petiit quæ protinus urbem,
 Ut me accusaret, sed abest qui primus in hostem
 Arma tulit (SED abesse reum qui accusas iniquum est)
 Ii tamen adducant si quid rationis in ere
 Versatur: iuo me taxet, me pellat ab orbe
 Tolle hostem clamant: felix, et iudice damner
 Si inueniant commissa mihi, que funera possint
 Peccanti præbere homini phariseus ego sum.
 Surgere et a tenebris animas ad corpora, dixi,
 Iudicio extremo sola hæc iniuria: sola hæc
 Crimina, quæ incusant: neq; sunt commissa, flagellum,
 Que mercant ignes, tenebrosa et uincula quæ rant,
 Dura et saxa uelint: tum me dixere tumultum
 In populo fecisse grauem: sunt omnia fraudes.
 Distulit hos ferax, cum sancta ex urbe tribunus
 Venerit, auscultem, si qua est iniuria, dixit.

Magno

a Hic tunc, uel ibi.

b Quæ oblatio offerre
felicet.

c Peccanti. i. peccatori.

Magno equi iussu, paulum seruaret ab æstu
 Irmodio, liuore truci, quo sammana proles
 Vritur: ex toto proserpit corpore uirus,
 Nec uctiuit: seruire suos quocumq; liceret,
 Temporis a modico: felix, drusilla uenitq;
 Chara ducis coniux prognata è sanguine gentis.
 Hæbreæ: paulumq; petunt, paulumq; salutant;
 Hosq; fidem docuit Christi, quæ territat ense,
 Deq; pudicitia paulus discipulat, ex atro
 Iudicio, timuere ambo, formidinis ambo
 Aspectu: præsesq; inquit mihi liber abibis,
 Cumq; uiderit tempus uenies: spes macra tyranno est,
 (A paulo sperabat enim solamen: ex aurum
 Sapius hinc paulum petijt uis fraudis auaræ)
 Exegit geminos obscuri carceris annos
 Imperio, exegit felix ex munus honoris,
 Cæsarea successor enim fit portius urbis
 Festus: ex imperij primam successit in urbem,
 Ut morem generet felix, quibus atra cupido est
 In paulum, liquit sinuoso in carcere paulum,
 Cumq; cilix habuisset enim prouincia sextum,
 A triduo in sanctam conscendit portius urbem,
 Ecce iterum rabiosa cohors in crimina præceps
 Cæsarea poscens paulum producat ab urbe
 Præses: ex hic iusto coram trutinentur ab ipso
 Crimina quæ accusant æui senioris apellæ,
 Molitur recutita necem stirps atra dolosam,
 Ingreditur dum paulus iter progressus ab urbe
 Cæsaris, at præses, satis hic seruatur in alma
 Cæsarea, in pauli causa prudenter agendum est,
 Accedant, quos causa præmit, uestriq; priores
 Accusent, si crimen erit, sibi pœna parctur,

Quocumq; limodo.

b Paulus discipulat de ea
 quæ ense territat. i. de ius
 stitia.

Endiadis.

c Hic, s. paulus.

a ¶ Cæsarē q̄ turris stræ
tomi dicis inquit hiero
nimus.

Octo dies, non una decem compleuerat hora.
 Hic stetit urbe sion, turrim^a dehinc portius urbem
 Descendit, statimq; canes sibi crimina ab urbe
 Obiectant, uenere sion, qui fraude potentes.
 Nulla tamen solidare ualent conuitia salto.
 Saulus erat constans, ut saxa ingentia ponto,
 Obstabat iaculis, trita hæc prouerbia seruans,
RECTE age tum medicos renuas pcepta ferentes.
 Non legem temerasse probat, non templa, nec ullum
 Cæsaris imperium, solari præses apellas
 Exoptans, uis ipse sion te ferre? sionq;
 Audet hæc festus quæ accusant crimina? teq;
 Cui paulus, sto feste potens hic ante tribunal
 Cæsaris, hic opus est audire, et discere causas
 Criminis aduecti, recte ut cognoscis, apella
 Non nocui, si paulus enim, moriatur, apellis
 Obfuit, et rigidum, uel saxa nocentia, ferrum
 Sentiat infœlix, et crimina pœna sequatur,
 Cômerti siq; ipse nihil, me nullus apellis
 Largiri poterit, romam, quo iure, suumq;
 Appelo imperium, Roma mea crimina cæsar
 Audiat et taxet, tunc paulo portius, urbem
 Appellat ut uerba sonant comitatus obibus^b
 Cæsaris aspectum, romæ tua crimina cæsar
 Audiat augustus, nec festo iudice, damnent
 Hebrei, mæ sto sic tandem hoc fasce leuabor.
 Post aliquot^d uenere dies agrippa, comesq;
 Connuby, comitante choro, festumiq; salutant
 Temporis à spatio, festus quæ facta potenti
 Indicat agrippæ, paulum q; uincula seruent
 Carceris obscuri, foelix quæ adiecerat illi,
 Hierusalem uenere scnes, templiq; priores,
 Meq;

b Obibus adibus.
Crimina accusationes.

c Augustus sacer.

d ¶ Post aliquot dies.

Meq; rogant, paulum perdam, nec causa reatus
 Apparet delendi hominem, quibus ipse, ^apotenti
 Romano imperio multa est iniuria quæq;
 Damdari, sine teste sui præsentis reatus,
 Defendat se quippe reus, sua ipse repellit
 Tota obiecta sibi, tandem uenere sequenti
 Ipse die coram paulum ferientia telis
 Ora odij tunc sede sedens ego portius atra
 Audiui, iussitq; bominem, produceret atri
 Carceris huc custos, nulla ex dilatio facta est
 Criminis in paulum, nec erat quæ, causa, probaret,
 Nec ratio commissa uiri, suspectus ut idem
 Atq; reus foret ipse mihi, qui in crimina surgit
 Alterius, tantum fuerat sibi quæstio talis,
 Vitæ author christus, uiuentis crimina terræ
 Sanguine purgauit proprio, remeauit ab orco
 Vita sibi, superasq; adyt saluator ad auras,
 Lumen hic in tenebris, ubi plurima mortis imago,
 Quæstio me dubium fecit, paulo ipse, placet ne
 Hierusalem duci? paulo poscente, potentem
 Casaris arbitrio seruatur carceris urbem
 Septum intra obscuri, romanas uiderit arces,
 Iudicet hunc casar, nec sit mihi quæstio pondus,
 Huic agrippa potens, paulum si audire liceret
 Agrippam portus? nobis hæc sola libido est,
 Cras tu, festus ait, poteris sentire loquentem,
 Altera lux aderat, radio conspersa nitenti,
 Solis ex aspectu, multa subeunte caterua
 Agrippa, ex coniunx q; sua palatia magni^b
 Præsidis intrarunt, saulusq; adducitur ante
 Præsidis aspectum, regi tunc portius, isq;
 Qui simul astabant, ex compleuere triumphum,

a Ipse, ego ipse dixi.
 Ipse dixi paulo.

b Palatia magni præsidis intrarunt q; seu qua magna.

Rex agrippa, uiriq; omnes, mihi contio tota
 Audite hæc, nec nostra cadant à mente, præcamur
 Cernitis hunc hominem, nobis quem gentis apella
 Tota cohors periere mori, nec causa superstes
 Iis erat ad mortem, paulo poscente, suburrant
 Adduci, decerno equidem magni audiat ingens
 Cæsaris imperium, certi scd nescio quid sit
 Scribendum imperio, quo iure, agrippa reuclat
 Si qua mihi lateant, agrippa interroget ipse,
 Quid scribam docear, uana est hæc missio uincti
 Extincta ratione rei caligine multa,
 Causa nec in liquido est, FACILIS damnatio lingue,
 Quodq; probet labor est cliuosi montis, et a stus.
 Rex ait ad paulum, tibi fas sermonis, ut ipse
 Paule præcul pellas, celeres umbone sagittas,
 Quas iaciunt hostes, et nunc iaculantur apella,
 Extenta se quippe manu ratione tuctur
 Ante uiros qui regna tenent, et mobile gentis
 Hebrææ imperium, sic ora in uerba resoluunt,
 Felicem me agrippa puto, meq; esse beatum
 Te coram, purgabo quidem, quæ crimina paulo
 Imponunt uerpi, non ergo silentia damnes
 Me uerum prodente tibi, qui noscis in omni
 Hebræos, morcsq; suos, nec falleris unq;
 Nouerunt omnes quæ pauli uita per urbem,
 Quiq; modus fuerit uiuendi in uirga fiat
 Nulla quidem uero, neq; enim mihi testis iniquus
 Sentiat oppositum, primis mi præses ab annis,
 Mi rex hac sancta uiuix phariseus in urbe,
 Et nunc accusor sub spe, quæ facta, q; author
 Seminis humani tetro reuocabit ab orco
 Humana humanas animas ad corpora cunctas

a ¶ Rei a re, non a reo.

b ¶ Pellas aphere.

c ¶ Paulus semper silentis
 petebat porrecta dextra
 in populum qd est signum
 multe grauitatis.

Fict et examen, prauorum dira parantur
 Tartara, sint uarys inferna palatia poennis:
 Iustorum sedes cœlum, spes illa futura est,
 Ipse quoq; in christum direxi tela, sequaces
 Oppugnans, claudensq; atro quos carcere christo
 Credere, cernēbam, duro et torquere flagello,
 Ferrum erat us terror, requies et corporis urna,
 Ipse ipse accepi, templi a maioribus, urbe
 In sancta, ut possim laqueare in uincla fatentes
 In terris christum, uexare et uerbere captos,
 Crudelemq; inferre necem, mi^a sola libido
 Hæc erat, AT cœlo durum se æquare potenti est,
 Clara dies me dy præstanti lumine cursus
 Solis erat, clarumq; supra me lumen obumbrat,
 Extimui, uocemq; meis his auribus hausi,
 Lingua erat hebreæ gentis, cur paulē repugnas?
 Inq; meis me paulē præmis, LABOR arduus altos
 Oppugnare polos, pungenti occurrere ferro,
 Tunc ego quis domine es, tunc uox respondit Iesus
 Sum nazarenus: surgas mihi testis ubiq;
 Ut doceas, quæ uisa tibi, uerbiq; minister
 In populis fias, mundo nudabis, et omnes
 Pœniteat scelerum, uiuant, reuocentur ab antro
 Mortis, et inferna minime abscondantur in umbra,
 Rex ego quæ uidi non sperui credere: primum
 In syria^b sanctosq; uiros ego paulus, et urbe
 Edocui, gentesq; feras hæc cre tonanti,
 Credere et in Christum: fugere et commissa suorū
 Pœniteat (si quos uexent sua crimina) et undæ^c
 Expurgent maculas patrati criminis atras,
 Hoc iure accusor passus fera uincla, mortem
 Intentant, uirtute iouis, quem præ dico, sospes

a C Mi mihi.

b C In syria. i. damasci &
 urbe, endiadis est.

c C Vndæ nominatiuus

Exiui incolumis, multa ex post uerbera saluus,
 Presentemq; diem uideo, quæ cadere prophete.
 Edocce cunctos, ex multa uolumina moſis,
 Venturum dixere iouem, uenisse potenti
 Virtute hunc docceo, mortem petuisse, beatam
 Atq; animam reuocasse suam de faucibus orci,
 Fripuisse patres limbo, quos duxit olimpo,
 Protinus in saulum festus clamore suberbo
 Arpochratem rumpit; fregitq; silentia, dicens
 Insanis paule hic, nunc te doctrina coegit
 Insanire potens, nulla est infania præ ses
 Paulus ait, sed uera loquor, sed sobria, genti
 Præ dico, non ista latent uerissima regem
 Facta palam, credis num rex agrippa prophetis?
 Assentis certe, cui rex o paule minori,
 Christisequæ regem fieri conamine censes.
 Paulus ad hæc, agrippa omnes mea uerba ferentes
 In modico magnoq; uelim, nec fraude fatemur,
 Qualis ego hos fieri, sed ab ijs fera uincula desint,
 Surrexit rex, præ ses item, regi q; fideles,
 Atq; comes thalami agrippa fidissima coniunx,
 Et clandestino proceres sermone feruntur
 In uerba, hic nil morte potens patrauit, ex ulla
 Vincula merens fecit, tum rex, nisi ea saris aulam.
 Clamasset; paulus poterat dissoluier omni
 Iudicio creptus, petijt sed adire suburram,
 Sentiat hic romæ, COMMVNIS patria roma est,
 Mittitur hic urbi, pedites comitantur, ex horum
 Iulius est princeps, ueniunt sidona, deinde
 Accedunt eiprum, nec uenti afflare secundi
 Qua licia listramq; petunt, ibi iulius oras
 Italicæ nauim reperit per uasta petentem

Æquora,

a Arpochratem. silentium.

b Præ dico media lōga.

Æquora, et ingressi tota comitante caterua
 Accelerant cretam iuxta salamina, fretumq;
 Nauibus exitium, monstrat, contraria surgunt.
 Flamina uentorum, tum diui frigoris horror
 Ingruit, ac hiemem cernunt uenisse, screntes
 Has merces romam, paulus solatur, eosq;
 Orat ibi expectent, donec felicia ponto
 Tempora succurrant, et ueris gratia surgat
 Nauta sed oppositum cernit, cui iulius haret
 In uoto, pontumq; legunt, phœnicia et optant
 Littora, sed ualida tunc tempestate, salutis
 Nulla erat ijs propria spes, at mors sola parabat
 Ante oculos finem uitæ properantis ad orcum,
 Lumina cælarant tenebræ, nox lurida ponto
 Sparserat infernæ, cœcæ et uelamina terræ,
 Arma ratis, mercesq; freto iccere furenti,
 Exonerant nauim rebus, **QVIA** nempe minoris
 Iactura est, q̄ uita hominis, sua gloria rerum,^a
 Iis paulus, q̄ tota uiri cipri insula sedes
 Consilio pauli nobis erat illa, salutis
 Cunctorum tutamen item, dira æquora nullum
 Absorbent, nauis tantum, pinusq; procellam
 Sentiet, obscura saulo caligine noctis
 Angelus apparet, uobis nudata reuellet,
 Quodq; urbem pergam, uanum pelle ergo timorem
 Felice procul iuli, **NON** deest promissio cœli
 Credenti, A' decima uenit nox quarta, leguntur
 Equora, et in media, cum facta silentia nocte,
 Nauta aliquam apparere putant in montibus urbem,
 Cuncta tegunt tenebræ, pontum petiere recessu^b
 Funis, et extrema pondus de parte profundum
 Attigit, ut noscant quele hic discrimen ab unda

a ¶ Sua gloria rerum, gloria suarum rerum

b ¶ Recessu delapsu in aquas

ACTVS APO. LIB. III.

a. Ab unda aeris quae in
superficie ponti est & cor
lu nuidet usq; ad terram

Aeris ad terram, quid distet, ut a quora lapsi
Effugerent cimba, pedites et nocte fugaci
Deciperent cursu, uiginti passibus a quor
Inueniunt, ultraq; legunt et fure retentant
Quale sibi fundum, primo a tentamine desunt
Quinq; sibi passus, scopulos timere, parantq;
Ad lucem firmare ratem, quater anchora fundat,
E' prora misere duas, totidemq; sequentes
Puppis habet curuas, retinent et in a quore nauim,
Clam nautae struxere fugam: seui a quoris iras
Horrentes, cimba comperta fraude corusco
Ense equites feriunt funes, retinacula puppis,
Et cimbam uoluere freto sine remige ferri,
Lux aderat iam grata mari, tunc saulus in omnes
Verba tulit, solatur item, resecantur et urget
Prae dulci sermone uiros, quos a quoris astus
Vexarat, quae sunt, sumuntur edulia, deinde
Aleuiant fruges, tritico freta dira seruntur,
Et frumenta natant, mirantur in a quore pisces,
A longe uidere sinum, cui litus arena et,
Anchorae et emergunt, iuncturae, et funibus atrae
Soluuntur, se dantq; mari, uentosq; sequuntur,
Applicuere solo; bibulas tum nauis arenas
Passa nimis: tum prora prius miserabilis alto
Naufragium sensit, pelago, dissuta timentes
Terruit horrissonum, multa formidine, pontum,
Nam pedites statuere mori mucrone corusco
Et paulum, et comites, atq; illos perdere ferro,
Hic erat ut romam peterent, praemerentur et unda
Causa potens, et prima quidem, sed iulius omnes
Admonet ut tabulis pergant ad littora nantes
Adiuti ligno, si cui sua brachia desunt,

Et ne queant innare fretum sine cortice, quiq;
 Dira ualent ulmis transire per a quora, ierra,
 Ii primi liquidas iactent sua corpora in undas,
 Quod factum est, uenere omnes ad litora salui,
 Et tantum horrifonum sensit trabs fessa profundum,
 Nouere hanc lesbon, mithylenæ hæc insula lesbos
 Frigus erat, sarmenta ferunt, ut corpora flammis
 Viribus instaurent, paulus sarmenta laborat
 Ut ferat ad prunas, elapsa è fascibus atris
 Inuasit dextram pauli teterrima serpens,
 Ut primum uidere homines, quos patria cunctos
 Barbara progeniuit, dextra pendere uenenum,
 Hunc necq; dixere uirum, multiq; cruoris,
 Vltio quem sequitur, nec uult sibi uita superstes,
 Excussa delapsa manu est, sine uulnere serpens,
 Nec nocuit paulo, factum hoc mirabile cunctis,
 Hunc dixere decum, potuit qui extinguere uirus,
 Publius is præerat campis, præ diues, et auro
 Fouit hic, et comites, paulum, dulcedine grandis
 Hospiti, pauitq; dies tres ipse cohortem,
 Cuius enim paulus febris feruore parentem
 Sanauit, uirtute iouis, fluxuq; cruoris
 Exhaustum, multosq; loci ui pncumatis a gros,
 Luna ter occubuit, ter et hæc surrexit ab undis,
 Protinus inscendit nauim quam dira timentem,
 Hic oclusti hiems multo cum remige, lesbij
 Dona quidem dederant, melhina protinus omnes
 Abscedunt, sulcatur iter per uasta secundo
 Equora et aspirat nautis feliciter auster,
 Atq; siracusias uento mittuntur ad oras,
 Hinc regium, cumasq; petunt, dehinc mœnia roma,
 Cæsari et offertur paulus, tunc iulius alto

Secundo uento.

ACTVS APO. LIB. III.

Alto imperio, i. impera-
tori.

a. Hic. paulus.

b. Obdicunt contradicunt.

c. Credere predebat.
ESAI. 6.

Vade ad populum istum
& dic ad eos, aures audite
tis & non intelligetis. &
videntes videbitis: & nō
perspicietis.

Hunc ad hunc. s. populū.

Imperio exponit, tanti quæ causa laboris,
Qualis homo sit paulus item, concessit et uno
Milite christi sequas doctor comitatus in urbe
Viseret: et secum pariter pranderet: et una
Staret hic^a ex voto: postquæ lux tertia cessit,
Advocat hebreos, ueniunt: quibus ille reucllat,
Cur romana manus duris sua membra cathenis
Strinxerat in fontis: qui nec præcepta moysi:
Nec legis pia iussa sua: nec uincula rupit,
Quod uoluit præscis paulum dimittere: uerpi
Opposuerit duci morti me traderet: ergo
Cæsaris imperium mox appellare coactus
Huc ego producor uinctus: neq; conscius atri
Criminis, ut moriar: sola est iniuria liuor.
Hebrei dixerit, quidem, nec epistola nobis
Vlla fuit de te: nec quis narravit ab urbe
Hierusalem ueniens: tamen hic audire rogamus
Quæ sentis: sentimus enim q; petimus omnes
Huic scetæ obdicunt^b et scetæ refellitur ista,
Ergo unam statuere diem, uenire, rogantq;
Exponat quæcunq; sapit, quibus ille moysen
Adducit: sua iura probet: christumq; reucllat
Iam uenisse, fugat quæcunq; obstantia christo
Tela ioui humano, multi renuere negantes,
Credere pars paulo: sic discessere theatro,
Paulus ait, mens sancta iouis, q; rite, loquuta est
Per uatem ad populum: uade hunc et dicitis quisquis
Audiet, atq; horum nihil hic intelliget, atq;
Cernetis, caligo tamen quæ uisa tenebret,
Cor populi obtusum est, claudunt sua lumina, et aures
Ne uideant, cæciantq; sibi quæ iussa, fugentq;
Interitum mentis, cunctis hæc nota salutem

Haud

*Haud capient gentes, et pura mente referunt.
Hoc dicto cessere omnes, tum quæstio multa est
Hos inter, paulus geminos hic protulit annos,
Et docuit christum, nulla atq; iniuria saulo
Facta fuit, uoci scd libera quippe potestas.*

**Actuum apostolorum Liber Quartus
Explicuit.**

[Faint, mostly illegible Latin text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible Latin text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ÆC tuba per latias christi mirabi
 lis urbes. in hoc mundo
 Insonuit paulus, totusq; exterritus
 in iohannis. in illis mundis
 Vocce deum, mortalis enim est
 qui uoce potentes
 Terruit, et celi mira virtute tis

a ¶ V oce deum totus or
 bis exterritus. f. est.
 Mortalis est. f. paulus.

b ¶ Inermē incautam.

c Sine dogmate igno
 rantes fuerunt ap. soli.
 præter paulum.
 d ¶ V nctō Christo.

Liquere parentes utioā
 nes & iacobus.
 Sēipfos hora.
 Si me amas.
 End.

e ¶ Mercede. labore virg.
 z. geor.
 Lapidēs simlacha
 Vnum solum.

f ¶ Ignis erat iuppiter in
 specie ignis æginam a so
 pi filiam compreñit oui.
 6. me.

Afopida luseñt ignis.
 In vita liber uitiauit eris
 gonē in auro nō fuit iup
 piter ut uiolaret danaem
 Nec in olore conscclera
 ut le dā, ne. in tauro eu
 ropen.

Apollo non fuit pastor
 admet nec uitiauit isen
 filiam machire. 6. me.
 Item in leonem. met. 6.

Non tres, nec quatuor ve
 neres sunt prima celi, &
 dicit filia, altera ex iu na
 maris orta & tertia ex
 ioue & dione.

Traxit ad exitium uitę ferientis inermem^b
 Hanc animam, quę mole latens sub corporis atra
 Illusa orchis totiens uexatur ab umbris,
 Nanq; pedes nudi, grandi sine dogmate: uili
 Sanguine prognati, dulci flexere potentes
 Floquio in terris, signisq; sequentibus, hosq;
 A^c curuo ad rectum, uerbo amouere feraci
 Credentes uncto: a^d charos liquere parentes,
 Et genitos, gcnitasq; simul, sua regna, scipos
 Arctantes dure, fugiunt commercia, uita,
 Et mundum, haud quāq; sanctis sua corda quierant
 Ut iouis imperio, multa mercede, subirent,
 Præmia uisuri supero admittenda triumpho,
 Liquerunt statuas: lapides fregerent artem
 Ut tantum colerent multa formidinis unum,
 Non deus ignis erat: nullus neptunus: in uua
 Amplius haud bromius: præatio nec grandis in auro
 Iuppiter: aut nitiidum lædæ uestibat olorc m,
 Nec fuit in tauro: nullam uitiabat, apollo
 Nen fuit ex pastor, leo nec furiosus, amoris
 Nulla quidem mater: non tris: non quattuor: una ex
 Non fuit alma uenus, pallas tum nulla: scenexq;
 Falcitencens, tumido non mars hastilia bello
 Vibrabat, clauam neq; enim tirimbius atram
 Gestabat

a Cantare cantabant.

b Animas malignos spiritus sed nunquam eadem anima redibat ad suum corpus Moli corpori suo.

c Monstrator dulcium quæ dulcia fallunt. Potentem populum. i. romanam urbem hebreæ gentis. Hierusalem. cōtagio appō est. Fallenti. s. simonis. Vel etiam.

Quidam erat, iste simon, magicas quæ calidus, artes
 Exercens, fallebat enim uirtutis amara
 Pernicies mundum, statum risere, canoro
 Cantare octentum: tum quæ insensata moueri
 Cernebant homines, et uerba humana ferebant
 Bruta uel obscuris animas reuocabat ab umbris
 Corporis at nunquam fuerat quæ forma, redibat
 Hæc eadem proprio fallax at uisio fallax
 Regressus molis uana atque illusio centri,
 Hoc iouis est tantum sua sola potentia ab orco
 Suscitatur occiso: et quis sua lumina cæcis
 Deficiunt, præbet uerba et sermone carenti.
 Demon erat miranda ferens: miracula fingens
 Versator scelerum: miscens mendacia ueris
 Et uera immiscens falsis: pater impius atri
 Erroris: monstrator item quæ dulcia fallunt,
 Et sub melle tenent quæ cunctis hic toxica latent,
 Diræ simonis erat fraus: et doctrina potentem
 Decipiens populum, qui iam deciperat urbem
 Hebrææ gentis, miseri contagio mundi,
 Creuerat in populo nomen fallentis, habebat
 Corda hominum ceu pressa manu: dæcus ipse putatur,
 Qui mira obloquitur: uel quod natura negabit
 Ipse simon fingit: cædunt sibi flamina, uenti
 Tum spirant, ut uota petunt fraudantis, ad altos
 Flumina tum refluant fontes: tremunt æ quor, et iram
 Æquoris hic mulcet, montes, et flumina tranat
 Obscuro alterius: friget sibi flamma: fouetque
 Huic glacies ingrata manus, dat luna cruorem,
 Sol niucas præbetque comas, miracula genti
 Et populo hic romæ uisa hæc tam sua ua potenti,
 Diuinatque simon, partes et apollinis audet

Sumere:

Sumere denudans quæ sunt uentura neroni.
 Quodq; alibi cernatur^a opus; quæ intensa libido
 Magnorum qui multa regunt dominantur & orbi.
 Atrahit ergo homines similis delusio, credant
 Quæ apparent oculis; uirga ut proserpat, ut anguis,
 Aduolet & saxum cornix; uel nifus in auras.
 Nil tamen hic ueris; sed cum se opponeret alto
 Hic magus omnipatri, magica qui diceret arte
 Se mira uirtute iouem succensus honore,
 Et iouis imperio, fidei opposuere columnæ
 Huic obicem, nam falsa probant^b quæ fecerat arte
 Esse quidem magica, falsis & uera repugnant,
 Mira^c quidem petri, nulla est illusio, saxa
 Nulla uolant, uolucres, & non idola loquuntur,
 Non statuæ rident, non currunt ossa, nec ullam
 Effigiant ceram formæ mortalis honore,
 Lumina sed cæcis præbent lucemq; ministrant
 Aeris, inferno qui mox clauduntur in antro,
 Atq; animas reuocant humana ad corpora, uiuunt
 Funera, & ætherea uere uescuntur in aura,
 Atq; diu remanent mundo, miracula sunt hæc,
 Suscitât umbra truci mortis sopita sopore,
 Corpora portantis clauis, qui soluit, & a quo
 Vinculat imperio, sic libera facta potestas,
 Talia uult neq; romæ & deceptor, ad auras
 Prodere, & æthereas fallax inscendere partes
 Fallere si possit populum, prædixerat ipse
 Omnibus, & totam percurrat maximus urbem
 Rumor, id expectant cuncti, concursus & urbis
 Magnus erat, uenit hora, simon, qua inscendat olympū
 Orat hic, erigitur sensim, mirabile quoddam
 Hoc erat in populo, uolucris locus acris, illac.

a Cernatur deliberet
 & ordinetur

b Probant esse falsa.

c Mira. i. quæ mira sunt
 Ministrant. fillis qui.
 Umbra. s. petri.
 Neq;. s. simon.
 Venit præuens est.
 Locus. s. est.

a Vel spirituum qui.

b Deus hic ironicos.

c Exitio illius qui.
Veletiam.

d Sibi. sua: & naturali

Transcat ut miluus, uel^a qui sine corpore, degunt
 Spirituum, graue corpus habet commertia terra,
 Cunctorum fabro fundit diuina tonanti
 Verba præcum paulus, ruat hic, ne maximus error
 Nascatur populo, quoniam iouis audet honorem,
 Præcipit at peirus, steropes reclinacula soluant
 Corruat in præceps deus^b hic, de lapsus, ab alto est,
 Frigenti gelidæ mortis demersus in umbra,
 Atq; animam claufere atro fera tartara claustro,
 FALSA parum durant, falsis primordia feruent,
 Labuntur subito sed, quæ mendacia casu,
 Vera sed æternos fiant deducta per annos.
 Decidit iste simon, sentina, uorago, tricorpor
 Gerion, scelerumq; patens putredine gurgis,
 Hinc ody fomes, poterant nec scire futura,
 Cernere nec ciues mira illudentia sensus
 Spirituum, dux ipse simon, mendacia quæ sunt,
 Qui quoq; deceptus, QVIA magna minoribus obstat
 Tartara succumbunt cælo: mors atra necronem
 Incitat exitio, qui regna obstantia centro
 Claudit, et hic aperit, uel pauli ad fata furore,
 Viderat in sanetis quæ sunt miranda, negabat
 Hanc iouis esse manum, sola incantamina sunt hæc
 Dixit hic imprudens, uirtus orchestra tonantis
 Hæc erat, et cæli, CAPIUNT contraria mentes
 Virtuti opposita, bona sunt sibi praua, tenebre
 Et uitium lux est, magna est iniuria casus
 Induperatori, tum dira simonis edaci
 Ardore, ac cædio rapitur, crudescit, et auget
 Se sibi^d scruitia, pedites parat, arma cape sunt
 Exitio Christi, nomenq; extinguere christi
 Se accingit paribus, qualis nero, noxius, armis

Virtuti

Virtuti, ^a et cælo, capiunt, rapiuntq; trahuntq;
 Discipulos fidei, læta est hebræa propago,
 Dæmonis ipsa sequax proles, quæ uenerat ^b urbe
 F. sancta q̄ dira cohors, q̄ credula ad urbem
 Imperij romam, coramq; adducier ambos
 Præcipit ipse nero, toruoq; silentia uultu
 Rupit hic inspectans, quæ sunt tibi carmina petre?
 Quod tibi paule scelus? quæ uis? quæ tartara uobis
 Robora præstiterint? mira adfingatis, et omne
 Vos genus atrahitis, tellus saua æquea parent,
 Æthera, et infernus, tibi quæ diuina potestas?
 Fare, age qui primus, saxo mucrone corusco
 Pœniteat scelerum, deus an tu iuppiter? an tu
 Mercurius? qui uerba geris? cui lingua potenter
 Lubrica succurrit, romana potentia nulla est?
 Et nihil y dy sunt? statuas fregistis, et aurum,
 Et scētam docuistis iter, quod ducit ad umbras,
 Tuq; doces christum populos, magnumq; tonantem
 Esse facis christum? neq; enim romana potestas
 Approbat id fieri, multa est iniuria, multus
 Error, ut in ligno figatur iuppiter atro,
 Error et ut romam seducas paule, prophanus
 Hostis es aufonio, nulla formidine templo,
 Delesti hebreos, et uis delere potentes
 Cælorum à cultu uana est elatio pauli,
 Præsumis tu paule nimis, quia lingua canoro
 Ore sonat paulo, faciam commissa cruore
 Ipse luas fuso, reliquis exempla parentur
 Qui diuum romæ delere piacula ^d tentent,
 Et scētam præbere nouam, dein signa furentis
 Indice demorso, populo præsentie reucllat, ^e
 Tunc paulus seruator fidei sancta ora resoluūt,

^a Virtuti & cælo end.

^b Quæ uenerat romæ
 ad urbem imperij.
 Quæ robora.
 End.

^c Potestas, autoritas
 romanorum non appro-
 bat christum esse deū, hæc
 fuit romanorum iniuria
 q̄ christus diceretur dei
 filius sine romana autho-
 ritate, tana fuit illorum
 superbia.

^d Piacula sacrificia.

^e Reucllat signa furentis.

Magne, quid in surgis? quæ rex uesana libido
 Perdere quod fidei, statuas seruare? potenti
 Atq; obstare deo, cui summa potentia magno,
 Et sapere, et pietas, quæ cuncta, ex ordine, solis
 Lumina si sinerent, et te inuictissime caesar
 Præberes facilem præ senti numine magni
 Pncumatis auderem magno immiscere triumpho
 Magnarum rerum, sed tellus cædat olimpo,
 Annuit hic paulo caesar, propostâ referret,
 Et cæli narraret opus, quæcunq; probarit
 Esse aliquid ueri, nulla hic mendacia surgant
 Narranti et saulo, sileat sua lingua recepit,
 Arrestasq; ad magna uiri promiserat aures.
 Extensa atrionans dextra tunc paulus ab alto
 Orditur cælo, q̄ magna potentia magni
 Sit iouis: et summi sapientia mira tonantis
 Nec tacuit pietatis opus, quæ tristia latat.
 Iuppiter est author cæli, terræ, ætheris, almi
 Acris, hic liquidas conflauit et æquoris undas,
 Et posuit centrum, caesar, nihil orbis in orbe
 Tunc erat ante diem, nullo qua afflauit ab ente
 Omnia quæ apparent, et quæ uaga lumina cernunt,
 Et quæcunq; latent oculos spiramina tantum,
 Spirituum et species, solo hæc cernuntur ubi sunt
 Authore ingentis, dictu mirabile, mundi,
 Mira quidem uirtus, et dextra diæspiris ingens,
 Quæ nihil in uerbo fiant tam magna^b potenti,
 Ergo dedit cælum, simplex cui corpus, ab omni
 Defectu ac absens, purum, solidissima molcs,
 Maxima perspicua, et lucens, ac spherica, tandem
 Et suprema sedes, ubi pax diuina, nec error,
 Angelicæ facies tantum supra ma frequentant,

Inq;

Paulus uult cum Nerone
 disceptare de dei potens
 tia, sapientia, & misericor
 dia, & romanorū falsitas
 tē de diis refellere ut fidei
 formam possit introduc
 ere.

Hic tunc.

Hic in sermo.

PAVLVS

De potentia dei prædicat

a. Tantum, sunt, quæ
 tantum sunt spiramina.

b. Quæ tam magna ni
 hil tamen fiant iubente
 deo.

Inq; colunt * cœlum, patria est sua, nobile regnum,
 Assistuntq; deor: quæ cunq; ex iussa capeſunt.
 Diuerſæ ſpecies ſine corpore fecit caſdem,
 Præcipit altitonans: ex quæ præcepta minatur
 Spernentis: ex tetro ſteropum dira agmina lapſu
 Oſtendunt: diri tormenta horrentia cœni
 Quæ delapſa ferunt, longo cruciantur ex æuo
 Ecce manus domini: quid enim lachrimabilis adam,
 Si deiectus adam ſpernens præcepta iubentis
 Imperij: ſubita totus ſi merſus ab unda
 Orbis item liquidis ex fata extrema pharaon
 Senſit aquis? pharaonis eques, pedes^b æ quore tinxit
 Se miſer in rubro cœcas obiturus ad umbras,
 Dogmaq; mutauit lingua: dum ſidera turris
 Alta petiit ſtum parua manus magna agmina fudit
 Atq; homo brutefcit: ſupcratq; puella potentem,
 Quid pluuiæ? motuſq; ſolis quid fulgura? nubes
 Et denſæ? horiſonans in diræ grandinis agmen,
 Quid tonitrus? quid ſæua freti inclementia grandis?
 Cuncta manus^c domini, pontum, ne tranſeat oram
 Littoris extremi, manus hæc diuina cohæret,
 Verba dat hæc adimit, miſero dat lumina cœco
 Excœcatq; oculos: miranti hic iuppiter argo
 Quem facitis uos eſſe deum, uim ſubtrahit^d igni,
 Ne det hic effectum naturæ inglorius alma
 Sulphure demerſit uitij putrentis, ex urbes
 Fator: ex lapides demerſit ab æthere diros,
 Præcipit adnecat curſum ſibi cinthius: arctat
 Phœbus equos, ut ficta loquar præſtantia romæ
 Non equus in cœlo eſt quam magna potentia cœli
 Ecce manus domini: mira ex ſapientia grandis
 Eſt præoſtenſa dei: qui rite elementa: modosq;

a ¶ Inq; colunt tmeſis.
 Diuerſe ſpecies.
 Exo: 4. cap.

b ¶ Pedes. ſ. peditis nomi
 natius eſt.
 Gene. xi. cap.
 Parua manus iudi. 6. et. 7.
 Homo brutefcit daniel
 4. cap.
 Puella iudith. 3. cap.

c ¶ Manus dñi. ſunt.

d ¶ Vim ſubtrahit igni
 dani, 3. cap.
 Ne det effectum naturæ.
 Sulphure demerſit geſi.
 18. cap.
 Lapides miſit ioſue. x. ca.
 Cinthius adnecat cura
 ſum ioſue. x. cap.
 PAULVS
 De dei ſapientia prædicat

100 Dixtis dixisti.

Disposuit rerum, cœlosq; ex ordine traxit
 Viribus à proprijs, quæ uos errantia dixtis^a
 Sidera: quæq; manent, orbem distinxit ab orbe,
 Atq; lœco locus est planetæ excisus ab omni,
 Officijs distincta suis cœlestia suntq;
 Corpora, sol lucet, stellas uocuemus opacas
 Lumina suscipiunt solis, quæ sphaerica dicunt
 Corpora, composito sunt transparentia toto,
 Cœlestes sphaeræ sunt hæc, elementa sequuntur
 Quatuor, ex istis tria magna liquentia, tellus
 Est solidum corpus, statio gratissima uitæ
 Humanæ, reliquisq; sibi uiuentibus apta,
 Pluma gerit uolucres spatiosa per acris arua
 Nat liquidis at piscis aquis, nec deficit ullo
 Remigio alarum, propriæ conformia quæ sunt
 Naturæ imposuit docuit quæ eunq; potenti
 Subiecta imperio, mira hæc sapientia, cœli
 Quis modas in rebus? mirare ingentia cæsar
 Cuncta poli, rapidum, factu mirabile, cursum
 Solis, et argenteos retinet quos cimbria crines.
 Implet hic occiduum cursu sibi delius annum
 Implet at, hæc refluxum uoluitans sibi delia mensem,
 (Quam recte hæc miseram delectant nomina romæ)
 Dicitur dic cæsar: cur hæc conficta potenti
 Cuncta manu non grandis eget quæ facta supremo
 Contectu, nostroq; minus in iuppiter orbe
 Cur aries? cur libra? leos? quid uirginis ora?
 Lubricus et piscis? gemini? quidq; amphora? taurus?
 Arcitenensq; caper? cur hæc? et scorpius atrox?
 Et rubeus cancer? quid sol? quid luna? senexq;
 Mercurius? uel nuda uenus? cur iuppiter? et mars?
 Aut aries phrixid? uenus an lupa cipria turpis?

De uoret

Deuoret ipse cronos fatus, sua uiscera, charos?
 Mundi homines credant, uel nata licæonis ursa est
 Maxima signato cælo quæ dicitur arctos,
 Seu minor ipsa iouis fuerit tibi sedula nutrix,
 Stellaq; quæ serpens horti mala aurea tēpe.
 Hesperidum seruaret onus seruantis, ab uno
 Hercule confossi, quid erit q; maximus arcas
 A ioue prognatus cælo colluceat alto,
 Arcuit omnipotens fors an, ne cuspide matrem
 Fuderet in silua lepus hic discurrit, orion
 Dextra erit armatus claua, clipeusq; sinistram
 Protegit ad pugnam, coruusq; moratur, ut aluum
 Impleat ex ficu, phæbo nec deueat undas
 Sacrificet, quibus ipse iouis, furie hidra retardans,

l. calisto quæ uisita m. or.
 dicitur.

C. Seu minor, uisa minor est, hanc igitur ponit aglaotem scripsisse
 unam fuisse de iouis nutricibus cynosuram.
 Quæ serpens hic uasto corpore est inter duas arctos quem & mala aurea
 hesperidum, custo disse fertur ab hercule perentum.
 Onus appositio est. Arcuit omnipotens uenit oui, meta. z.
 Lepus discurrit, cum orionem uentorem fingant, consentaneum est & lea-
 porem fugientem ponant ut uult igitur. Orion armatus dextra ha-
 bet quippe in manu dextra clauam, in sinistra clipeum, ense cinctus, cum
 fauro decertans, mire fuit uelocitatis. Coruus morat coruus ab apo-
 line iustus cum cratere ut asportaret aquam ad sacrificium, cui uero mora
 retur ad usq; coquerentur ficus alia est usus aqua, hac illum igitur igno-
 minia affectit ut. Quod diu ficus coquerentur coruus non posset bibere inter
 sidera igitur constituit crateram hidra supposita quæ coruum sitientem
 moraretur oui. z. salto. zit.

Forte ioui phœbus factum sole mēte parabat.
 Non faciet longas fabula nostra moras.
 I mea: dixit, auis, ne quid pia sacra moretur
 Et tenuem uicis fontibus affer aquam.
 Coruus inauratum pedibus cratera recurrit
 Tollit, & aere uin peruolat altus iter.
 Stabat, adhuc duris ficus densissima pomis
 Tentat eam rostro, non erat apta legi.
 Immemor imperii se disse sub arbo fertur
 Dum fierent tarda dulceta poma mora

Iamq; satur nigris lōgā capie unguibus hidra
 Ad dominum se redit, hęc q; uerba referre.
 Hic mihi causa moræ uuax oblesor aqua, n
 Hic tenuit fontes, officiumq; meum.
 Ad dis, ait culpe mendacia phœbus. & aude
 Fatidicum nei bis fallere uelle deum.
 At tibi, dum licens heredit in arbore ficus
 De nullo geli de fonte bibitura que
 Dixit, & antiqui monumēta perenni facti
 Anguis, auis, crater sidera iuncta micant.

➤ ACTVS APO. LIB. V. ➤

Et canis insequitur leporem, centaurus ab illis
 Hic quoq; nutritor, uolitans ex mobilis argo
 Per mare fluctisonum, nonne hic uenerabilis ara?
 Omnia sunt nuga, cignus non cantat, equusq;
 Non currit, lyra nulla sonat, non uulturis ulla
 Forma uolat cælo, curuata falce bootes
 Haud cælo borrescit, flores nec sidera fertos
 Prospitunt, cæsar, ciues, sunt omnia nuge.

CET canis siue orionis, siue icari, aut europæ custos a ioue datus.
 Centaurus qui & chiron faturni ex philira filius, iustus fuit esculapii &
 achillis nutritor ob suam pietatem fingunt inter astra fuisse a ioue col-
 locatum, quia lucret post. funera uirtus, dicunt enim q̄ cum hercules
 apud illum hospitis, sagittas miraretur uriam earum delapsam in chiro-
 nis pedem illum perimisse, sic dei miseratione inter sidera constitutos
 fuit. Volitans argo a celeritate dicitur argo, aliiq; eam argus
 inuenit, hanc primam in mari q̄ plures fuisse affirmant, in magnesia ops
 pido hanc nauim fuisse fabricatam uult pindarus, cui demetria est no-
 men, hæc nauis inter astra collocatur, non tota tamen, sed a puppi tan-
 tum usq; ad malum.

Ara in qua dii sacrificarunt coniurantes in titanas, quam cyclopes fabri-
 carunt. Cignus qui cum leda concubuit, uel cum neme si dormierit
 te in cuius gremium uolauit fugiens aquilam quæ uenüs erat, quia
 uolauit digesto stupro inter sidera dicitur constitutus.

A Equus, spegalus nep tuni & meduse filius, lyra. forphel.

Aquila quæ rapuit ganimedem, seu uultur qui pro aquila ponitur.

Bootes arctophilax arcas. scalistoni si lius.

Flores. i. coronam ariadnes quæ a libero patre inter sidera collocatur
 quæ corona donata fuit a uenere ariadne cum nuberet baccho, dama-
 scenus ait in. z. nullus animatos cælos dicat, uel luminaria existimet
 inanimati enim sunt & insensibiles Aug. i. j. de ci. dei non est credendū
 q̄ plato dixit globos luminum, siue orbiculo luce corporea lu-
 per terram, seu die, seu nocte fulgentes suis quid em animabus propriis
 uiuere, idem lib. i. 8. Amaxagoras factus est reus apud athenienses,
 quia dixit solem esse lampadem ardentem negans uti q̄ ipsum esse deum
 uel quid animatum hæc ille; habent enim cæli animam motricem tant si
 que sunt intelligentie; non autem informatiuam ut sensitiua, siue ras-
 tionalis, non ergo inibi aquila, nec equus & nullum ibi animatum cor-
 pus ut forsati ignaru. uulgius apud priscos credebatur.

Credit

Credit enim uulgus, cœlum si spiritus absens
 Corpore discurret, terra hæc mortalibus egris
 Est locus, ethereas, habitet cur bestia partes?
 Vel sic disposite simulant animalia stelle,
 Vel mage conueniunt natura, et moribus ambo,^a
 Omnia conueniunt hominis animantia uitæ
 Quam mage cœlorum uirtus, et munera mundi,
 Iis bene dispositi fluit hoc, fluit illud, et omnes
 Conueniunt cœli, foucant elementa tirannum
 Terrena ac elementa iuuent conformia quæq;
 Ut profint homini, de primis partibus ad nos
 Virtutes ueniunt homini prodesse, lutoq;
 Corporis, hoc animæ magno seruire tonanti
 Conferat, hic ergo cœlorum maximus ordo
 Viuenti ut profint, quanta est sapientia cœli
 Quæ sapit, ipsa iuuet, non sic sapientia centri,
 Quæ sapit, ut fallat, non sic sapientia mundi
 Quæ sapit in uitis, sed uere illuminat orbem
 Viuentem in tenebris, cognoscat uana, reatum
 Se fecem terræ, quæ sit sibi uita periculum
 Hos inter mundi laqueos, quæ macra cadentum
 Spes hominum fiat tum qualis abusio mundi
 Temporis in misero, qualis sit pœna ruentum
 In tenebras orci, uel qualia præmia cœli.

at Ambo hæc duo, anima
 mantia cūcū animata cō
 ueniunt uite humane in
 terris. quanto magis cœlo
 rum uirtus, sic quæ illa si
 gna cœlestia sunt ad usum
 hominis ut hæc inferiora

at is scilicet muneribus.   Tirannum scilicet hominem.
 Ut profint homini omnia creata conueniunt ut iuuent hominem. nam
 a prima uirtute primi cœli usq; ad elementa, & ab elementis ad usq; hu
 manum corpus uirtutes confluunt, & ut corpus a nime inseruiat ad con
 templationem dei, & ueritatis inquisitionem, cuncta ergo dei sapien
 tia sunt ita inter se disposita ut homini profint.
 Orbem uiuentem. i. hominem.
 Vita periculum quia homo inter tot mundi laqueos semper est in peti
 culo siue corporis siue animæ.

Par scelus infandum sequitur punitio caesar
 Nemo potest obflare ioui, nec fallere caelum
 Fas parere deo fas est sibi credere, q; sit
 Ac idem omnipotens sapiens: pius: arduus atris,
 Ter deus: ac unus: tribus una essentia tantum.
 Unicus est pater est, genitusq; sit unicus ipse
 Unicus ardor item: deus unus: hic unicus haud est.
 Non dyterrenae carnis cillenius, est mars,
 Non saturnus item, non pluto infernus, amoris
 Non dea diona^a est, quid enim tritonia pallas?
 Quidq; ceres: cibelesq; multas quid uesta per urbes?
 Delia? quid phoebus: steriles, b cur cinthia: ueri,
 Tris facies uni, sic iuno inferna, nigellas
 Ipsa uelut pecudes: regna est plutonia tauros,
 Atq; hircum bacchus, uana haec illustio, uani
 Quiq; uolunt hos esse deos, deus unus, ab illo
 Omnia principium retinent finemq; coercet,
 Qui deus, hic maior, cum summa potentia, cernens
 Phoebus hic est mundum, tum quae latentia caeco,
 Cernere corpore uidet is praecordia molis
 Mercurius pariter deus est, sapientia prima
 Cuncta sciens, dulcisq; parens, sermonis abundans,
 Hic quoq; saturnus rerum mensura, paterq;
 Temporis, est primus mundi uertigine motor
 Iuppiter est pallas, uirtus, est robur in orbe
 Atq; idem magnae su filia magna dionis
 Certe est caecus amor, dic quis ioue fortior? aut quis
 Doctior? hunc cupiat sensu superare supremo?
 Quis mage formosus? dum dira piacula delcet,
 Ad fingens nescire reos, ut caecus habetur,
 Pan deus est idem, uiridi qui pascuat seruat,
 Atq; greges pascit, letat qui est stercore campos,

a Diona
 b Steriles ueri uocatus est.

Quiq; aperit qui claudit ite m: quia vinculat alros
 Liberat et iustos diræ d' formidine mortis,
 Qui reliqui dy cæsar crunt; nam flumina: montes
 Et nemorum siluæ: proprios si conspicias actus
 Cunctarum rerum, si sint fœlicia, uel non
 Quæ mente inuoluit: uel sint telluris: an undæ,
 Cuncta suos habuere deos, pia numina, a roma,
 Vnus at in cunctis deus est, qui regnat ubiq;
 Hic tamen haud tristis dea sit discordia: uel par, b
 Perfecti tantum speticm gerit ipse: tenetq;
 Vda pales idem est qui prata uircentia pingui.
 Pabula et ipse iubet fieri q̄ grandis in aruo,
 O' ueri steriles: una est: et prima potestas
 Iuppiter, hic idem mundo sapientia primæ est,
 Ac amor in cunctis: non qui fera bella c' parenti
 Intulit: et latium genitor penetrauit: adunca
 Falce metit natos: feruenti et deuorat ore,
 Non qui aurum danacm uitiat: qui taurus incrimem
 Europam ingeny: a neq; qui se finxit olorc m,
 Atq; a: quilam pueri uirtute cupidinis acri,
 Hic ledam compressit amans: hic plumceus ardens
 Sustulit asterien satyri nec imagine pulchra
 Qui se cœlatum impatiens uredinis atræ
 Præbuit antiopæ, qui æsoxi iuppiter igne
 Lusit æginam: et serpens decoida pressit,
 Amphyrionq; fuit: sed qui sine patre parens est
 Cunctarum rerum, nec scit quæ crimina damnant,
 Virtutum splendor: non sunt quæ saxa roganitur
 Ad responsa dei: uana est responsio, uanum
 Quod petis à saxo: centum mendatia uero
 Immiscant uniper dant qui talia credunt
 Non sibi: nec uobis profunt simulachra, rapaces
 Humanæ

a E pia numina irritio est

b E Vel par uel similis
 quia non est tristitia, qñ
 res cuncte haberent suum
 deum.
 Conclusio primarij pro-
 positionum.

c E Qui fera bella. i. filius
 saturni iuppiter.

d E Inermem ingenij. i. pa-
 uescētis uirtute acri, pue-
 ri cupidinis ergo in olorc
 ledam, in aquila asteriem
 compressit latonæ soror-
 rem, cœl titanis filiz quā
 tam ardentem amauit iup-
 piter ut eā in eoturnicem
 conuersam rapiat p a: qui
 lam oul. meta. 6.

Satyri iuppiter cōuersus
 in satyrum antiopam nys-
 etei filiam uiciavit.

Eloi fluuio: æginam mau-
 trein æaci.

Sine patre ad id, et dicit
 iouem filium saturni.

Nec scit crimina quæ dā-
 nant

Saxa quæ roganitur non
 sunt dei.

Vero uer. tati.

Perdant. Luto.

Humana uitæ steropes, sapientia quorum
 Decipere est bibuli sunt hæc uaga pabula uulgi,
 Vulgares credunt, & sit neptunus, apollo,
 Mercurius, mars, luna, senex, tritonia pallas,
 Alma ceres, & pulchra uenus, diana trifer mis,
 Atq; hecate, & diri coniunx proserpina ditis,
 Pan deus arcadiæ, bromius, tria fata breuisq;
 Corporis humani, credisne hæc cesar? olimpo
 Hic sedet, & regnat totum qui iuppiter ambit,
 Implet item totum proprijs uirtutibus orbem,
 Saxa nihil profunt, non dant^a responsa columba,
 Nulla sibilla docet cæco admirabilis antro,
 Nec folio descripta leui responsa petenti,
 Ipsa dat ambiguas animas damnantia uerbis,
 Scit tantum uentura deus, nisi mente serenas
 Edoccat mentes propria, docuerit sibilla
 Venturum christum, deus est qui inspirat inermes,
 Non dæmon, qui saxa docet resonare futurum,
 Diræ iubent diri, secum uirtute carentes
 Præcipitare animas uellent in tartara, cæsar,
 Iuppiter est unus tantum, deus unus, & una est
 Vera fides christi, ueræ & baptismi salutis,
 Vnum erit in mundo, quibus is non credere, mors est
 Sperne igitur quæcunq; uides simulachra parentum,
 Quorum a te uenerantur opes, & stemmata lauræ
 Exornant fragiles: b atq; is pia numina romæ
 Creduntur, crudele genus quod tartara torquent,
 Mundus enim simili (non pauca superbia) cæno
 Sordidus extollit uacuas formidine uires,
 In uacuum quod tollit aues, sed dindima seruant
 Supplicium diuis, sic uana superbia fluxit
 In præceps, statuere dei tum fallere mundum

a ¶ Nordane responsa
 columbæ virg. lib. 4.
 Virg. lib. 6.

b ¶ Fragiles. s. mundani.
 iis. s. fragilibus.
 Non pauca superbia. s. est
 Sordidus simili ceno. i.
 peccato.
 c ¶ Diuis ironice dictum
 est dei inferne partis.
 Mundum. i. hominem.

a Qui subiere pericla. i.
magni romani & te iqui
proceres.

b Julius cæsar
Et cæsar est deus tibi : &
urbi romæ.
Cæue tertiz coniugatio
nis. i. te ipsum.

c Rex. i. e.

Infernæ partissic qui subiere pericla,
Et facinus præ grande homini: qui talia nescit,
Hos fecere deos, quæ multa iniuria cælo,
Æneam dixere deum, qui mœnia primus
Fixit, et ille deus, tibi romæ et iulius urbi
Est deus et cæsar, caue sis deus ipse, repugnant,
Se quippe opponunt humenti hæc nomina terræ,
Te cernas, si recta sapisc cognosce neronem,
Figmentum cognosce tuum, terra ipse cadendum est,
Terra quidem fragilis, cæsar, quia terra sumus nos,
In terram uertemur item, rex ipse, potentem
Imperio populumq; præmis, quæ maxima rerum
Gloria, et imperio romani inflare, triumphi,
Tu caput orbis item, fluat hoc in membra, regatq;
Hæc, ut recta gerant: neq; enim pituita fatiget
Membra sui capitis, non os tibi puteat, aures
Quæ deceant audire, iuuet, tua lingua decorum
Præcipiat, non dura nimis, ferat ipsa salutem,
Et nares cæsar sano oblectentur odore;
Cerne urbis, quæ curua gerunt examina cæsar,
Sis comis, sis iustus item, dilectio mundi,
Imperium qui grande tenes, fraus nulla parentum
Nullus amor noceat, quin recte iudicet auctor
Romani imperij, nulla atq; iniuria cogat
Cæsar ad interitum, ratio discernat amarum
Inter dulce nero, populi concordia magni.
Te circa aspicias, qualem mirabilis orbem
Ipse regis cæsar: qui te comitantur adorant,
Teq; timent. suus ipse deus, iuuenesq; senesq;
Te solum metuunt, auscultant uerba, tacentq;
Cum loqueris cæsar, cernas quæ mœnia romæ,
Diuitias, templa, et q; sua palatia, campos;

In patriam si fleat amor sunt uiscera ciues.
 Corporis urbani scis quot discordia in urbe
 Perdidit hic roma: hæc hæc pugnantibus abre.
 In iuste qui bella gerunt: fera tartara ditant,
 Emathij effuso riuiscunt sanguine campi,
 Quis furor hic ciues? et qua dementia tela
 Suscepit fugienda manu: qui primus in urbe es,
 Orbis et imperium flectis ceu uota feruntur
 Consule supplicij. caput es, sunt membra sequentes.
 Inspice quid latitat^a intra te cesar amaro
 Crimine, ne spernas animam quæ corporis usum
 Confertatq; animat membra hæc morientia sensu
 Multiplicis nam clausa suos fert ipsa labores.
 Ut cælum mereatur agens: ut uota tonantis
 Præcipiunt: labor hic alibi sed præmia cesar,
 Hic quoq; fraus alibi tormenta, incendia, pœne.
 Non, quæ blanda foris uita hæc sed uocat inertem
 Incau am: animam cecis in dira, periculis
 Tartara lapsuram: facilis deceptio sensus
 Errorum q̄ flexa domus,^b dura arca malorum
 Vita hominis fallax: hominem quæ obnectit et obstat
 Ut cadat interitu, magniq; palestra pericli,
 Circensum ludus, regio quæ sentibus horret
 Desertum deforme, labor satis improbus, et mons
 Præruptus, mendacis item seæna obsita tetro,
 Spes uana, et spelunca, nimis schola tetra ferarum
 Ac limosa^c palus, uallisq; hirsuta, metusq;
 Degener, et sterilis campus, cui saxa supersunt,
 Tum gemitum follis, lachrimarum flumen, inanis
 Fletus, amara quies: trælum confusus et ordo,
 Herbosum, pratunq; uirens: deceptio sensus
 Qui tantum accipiunt quæcunq; obiecta feruntur

a & Latitat intra iambus.
 Quæ blanda, s. est.

b & Flexa domus. s. labi-
 rinthus ex quo difficilis
 egressus
 Obnectit circumnectit.
 Palestra magni periculi qua
 luctam habemus: cum de
 mone.
 Ludus gladiatorum.
 Desertum ubi est gratia
 priuatio.
 Mons præcipitium altit-
 tudinis.
 c & Limosa palus in qua
 mira sortitica.
 Degener uilis propter
 grate priuationem.

aC Infaustum infelix inu-
tile.

bC Infelix tellus q̄a ho-
mo ē mire infelicitatis
& magis in dulcibus q̄
in amaris.
Procul a te.

cC Vera fides. s. est pro-
cul a te cæsare.

dC Dolor anxius est pro-
cul.
Quæ sunt prope te.
Quæ contra te sunt.

eC Nec, numina.

Scu uera, aut fallant extra (sic nascitur error)
Infaustum^a pondus, sic fabula ficta, uenenum
Dulce nimis, uerusq; dolor, conatus ubiq;
Irritus, infelix^b, grata ex dementia, tellus,
Mors animæ, tum cura iugis, laqueusq; uenantis
Decipula inferni, speculum fallacis ex umbra,
Cernere tum pulchrum, turpe^a at captare quod istos
Allicit infirmos sensus, quia fumus ubiq; est
Stat, fugit, arridet uita hæc, tum nubila torquet
Humanos qui hæc ima petunt, q̄ tristis, ocellos,
Illudit misero, uoluitq; anfractibus alti
Gurgitis, ac homini cæno sine fine, luendum est.
Prospicias quæ cuncta procul sunt cæsar, ab isto
Cæsare, uera fides, ueri cognitio, templi
Mens deuota, ducis pietas, amor utilis urbi,
In tenebris uita meditatrix cura futura,
Mens humilis: uitiq; fugax, dolor^d anxius orco
Hæsisse, innumeros, nulla formidine mortis
In cæno cumulasse dies, quæ sunt prope cæsar
Non cernis, furor, ira, manus, tria fulmina magni
Principis humani generis prope dura morantur
Corda hominū, qui iniusta uolunt, ex iusta prophanāt,
Quæ contra minus ipse uides, sub sole cærusco
Obtenebrat caligo oculos, nam pendulus ensis
Pendet in exitum romani principis, alto
Lapsurus testō, tenui quæ lamina filo
Vix appensa truceem poterit depellere casum,
Lanatos sed cæsar habent, ut fabula fingit,
Numina sancta pedes, quia dira morantur iniquis
Vulnera. tum miti summa est clementia cælo,
Nec longo grauiora die tibi bellū minantur,
Quo magis expectant maiora pericula formant;
Nanq;

Nanq; ioui pietas, simul infinita tonanti
 Iustitia est: charam linquit non ulla sororem
 Spes ergo, et pietas non te à uirtute repellant.
 Te retro cernas q̄z dira pericula: fraudes,
 Insidia: caueas cæsar discrimina rerum,
 Cautus cris si iuiusta fugis: si crimina damnes,
 Et faucas recto iaculis: nec arundine, mauris
 Cæsar eges, Ratio ^a sola est defensio regis,
 Ipse magis timeas quanto sublimius audes,
 Teq; ante aspicias, hinc qui cæsere priores
 Quod regnum, quæ magna manus: uictoria qualis,
 Quale ijs imperium, q̄z uana superbia mundi,
 Tartara ditant, ubi sit sua gloria quæro,
 Fumus enim cæsar: nihil est. hæc doxa^b triumphi
 Terreni, tantum umbra leuis, deceptio mentis.
 Inspice quæ sub terecæca et tellure feruntur,
 Infernum uideas: et casti carceris antrum,
 Vincula: tum fluuios: obscura incendia: flammæ.
 Paupericm: frigusq; tenax, bellumq; cruentum,
 Et diras facies, miseræq; umbracula uitæ,
 Nulla quies, pax nulla animis, dolor impius auget
 Vsq; suas uires, tum nulla redemptio captis.
 Suspice quæ sursum: dulcedo: gloria: uirtus
 Certa quies, fugiunt lacrimæ, pia gaudia: cantus
 Æternæ laudes: diuum consortia cælo,
 Nullus inest error: perfecta scientia: pacis
 Contentus, tandem super omnia, ter deus unus
 Nullus et hic finis: supra: in præmia uitæ.
 Hic dat perpetuam iusto sine fine salutem
 Dixit: et imponens optata silentia lingue,
 Obliuiscit paulus magni tuba clara tonantis.
 Tunc cæsar, q̄z paulo sapit: q̄z callidus ipse es.

a Ratio iustitia.

b Hæc doxa pro huius triumpho.

c Nullus finis ad id nulla est redemptio captis. Optata a reprobis.

✠ ACTVS APO. LIB. V. ✠

Tu semel exceptus: cunctos uis fallere: fraudes
 Paule geris: spernisq; deos, quos mundus, et orbis
 Inuocat auxilio: miro et ueneratur honore.
 Destruis et ueterem, moysi q; uolumina, legem
 Cui credit iudea cohors, tibi detrahis ipsi,
 Deficis à ueteri, Christi ad mendatia mose,
 Vis pariter latias, paule hic peruertere leges?
 Non sumus insanum uulgus: romana potestas
 Approbat haud christum, nihil est quod dixeris ergo,
 Quod pbat hoc uerū est, nihil est, quod roma refellit,
 Ergo sile, nam lingua nocet, cui pectus abundans
 Ut dicat, quæ mente gerit, mihi credite, a faxo
 Pæniteat, populo nugas scuisse potenti,
 Mortuus hic uester deus est, mirabile sensu,
 Surgere, q; potuit tenebris, et mortis ab umbra,
 Nec potuit uitare necem, nam dicite, cur hoc?
 Dicitis hic uoluit uitam exhalare sub umbras,
 Naturæ obiecit se se: discrimina mortis
 Quæ fugit, et nolet uitam præcludere sine,
 VITA magis prodest, q̄ mors ingrata cadenti,
 Defunctos uita, si cæca à morte redemit
 Viuus hic in terris, ut uestra intentio, cur non
 Et sine morte animas, à morte repellere tristes
 Hic potuit christus: QVAM quos sua uita reliquit,
 Viua magis profunt, tibi littera multa nocebit
 Paule, et romanis mandasse hæc semina campis,
 Tunc paulus, quid multa aræ, inuictissime cesar,
 Victima significat? quid ouis, iuguletur ad aras,
 Commeruit? peccauit adam, genitiq; sequuntur
 Ad commissa leues, non bos, non buccula, et hircus.
 Non aries, non agnus item, tamen impia cultro
 Dextra bouem mactat, cur hæc? quæ crimina damnât

a. Credite hoc ad petrus
& paulum fertur.

Hæc

Hæc perimunt animam, mortem peccator amaram
 Ergo meret cæsar, culpa ut purgetur iniqua,
 Atq; necem uitet, moritur pecus inspicit ardens
 Peccator ueniam, mortem meruisse reatu,
 Quam pecus hic^a patitur dolcat, suspiret, amaro
 Se excruciet fletu, tum sese a crimine purget
 Igne suæ mentis, cauatq; ad dira relapset,
 Sed peccauit adam, traxitq; ad uincla sequentes
 Sufficit haud adam maculam delere, nec agnus,
 Ergo genus totum percat quod seminat adam?
 Hoc absit cæsar, quis erit qui crimina purget
 Humani generis? quæ non delenda cruore
 Cuiusq; pecudis, nec homo se soluere ab antro
 Quippe potest cæsar, uenit qui uincla rupit
 Carceris horrendi, deus hic peccata relaxat,
 Et potuit delere patris pia gratia crimen
 Sanguinis humani, terræ pro semine uiuæ
 Humanusq; pati mortem, mendacia cæsar
 Non sunt, nec fraudes, potuitq; resumere uitam
 Qui uoluit pro gente mori, si maius ab orco est
 Surgere, qm̄ dixit uitare pericula mortis,
 Quod minus effugit, quæ sunt maiora potenter
 Aggrediens, quid cæsar ais? mendacia non sunt,
 Non dire fraudes, sola est deceptio,^b cæsar
 Quæ trahit ad cæcas confussi numinis umbras
 Gloria romanos animæ, quæ excecatur inertes,
 Hærebant multi paulo, contraria multi,
 Tentabant delere hominem diuina canentem,
 Delapsi^c interea petijt fera dindima, manes
 Spiritus^d aggreditur dictis et tartara turbat,
 Quod noua progenies mundo spolia ampla reportat,
 A gente, et populo spolians miserabile centrum,
 C ii

a Hic apud me.

b Gloria quæ trahit est
deceptio anime.

c Delapsi. scilicet mortis.
d Spiritus. scilicet simonis
magi.

Veridica populatq; animas tuba concaua sensu,
 Paulas hinc in mores acuit sua icla, deosq;
 Qui sumus, insurgit, statuas fregere, negantq;
 Esse deos plures, tum pauca piacula fiunt
 Quae deceant orbem, non est uenus alma, cibelle
 Nulla quidem, non staua cecrez, non iuno, senexq;
 Nullus erit, neptunus item, cillenius haud est
 Cuncta arant, nisi cae dat amans uirtutis ab orbe,
 Incute uim rapido, pluto, nec parce, furori,
 Ut necro dis cruciet paulum, disseminet aruis
 Membra petri, hoc caecam qui uerbo pauperat antru,
 Delusis animis, nostre caligine, fraudis,
 Consensere omnes, rapit in socordia dira
 Eumenides peterent scelerati insana neronis
 Augerent rabie in paulum, comitemq; potentem
 Sermone, et uirtute magis quam lumina templi,
 Ergo iter arripiunt dirae, tenebrosa relinquunt
 Eumenides, mirum est, insueta pace frauntur
 Tartara; mirantur manus, et numina centri,
 Tunc erat ardescens caesar non parere ferro
 In thalamo, solusq; necem meditatur amaram
 In pecudes christi, timet at de cae de furorem
 Ardere in populo, dum sic cruciatur, ab antro
 Elapsa eumenides ueniunt, et penitus intrant,
 Inciunt uirusq; suum, et icla cruentant
 Sanguine pestiferi, quae sunt horrentia, centri
 Caesaris inuiso, quantum peiora, prophanis
 Et stimulis ferunt praecordia dira nefandi,
 Infremit, et miserum memoratur ab aere casum
 Falsiferi, christoq; urbis coherere potenti
 Quam plures, patroclus item, qui fidus achates
 Caesaris, a caeco qui tunc surrexerat antro

Voce

a ¶ Hic iste.

b ¶ Consensere ut peterent.
 Eumenides dire praecordia.

c ¶ Tela. neronis sanguine uidentia, & ueneno.
 Horrentia horrenda.

d ¶ Patroclus. helit.

Voce præcum pauli, furis impulsus iniquis
 Discipulos christi damnat, moriantur, & orbem
 Ad tenebras. linquant, faciantq; silentia lingue
 Duxerunt christi comites, noua lumina cæcis,
 Defunctis uitam, miseris solamen, opesq;
 Pauperibus, baculos claudis, ubi crimina damnant
 Diuersis diuersa locis tormenta ministrant,
 Suscipit hic petrum morti mirabilis arbos,
 In cruce supplicium passus migravit ad urbem
 Sideris æterni, sic facta fine^a quicuit
 Corporis & uitæ, paulum mucrone corusco
 Romanum ciuem truncant diuina ferentem.

a C Fine. Cuite corporis
 Endi.

Actus apostolorum expliciunt per Ioan^{am}
 nem mariam uel matium
 bagnacaballum.

REGISTRVM.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u
 x y z A B C.

C D uernus, Cæteri Quaterni.

CASTIGATI ERRORES AB AVTHORE.

- car. 5. in mordacem
 car. 5. rapidi lupi
 car. 5. blatteronem
 car. 6. mercurium disertis nō disertū
 Epist. prima satago pro sartago
 car. 10. mortalia voce pro voces
 car. 12. a tergo strolis p scrollis
 car. 13. a tergo nubiferi
 car. 14. a tergo tellus omnes p omni
 car. 17. a fronte quantis p quamuis
 car. 17. a fronte suspensas alas
 car. 18. a fronte dum rudere
 car. 18. a fronte va stro pro vasto
 car. 18. a tergo esse dedit pariter
 car. 20. a fronte nec minor alterius
 car. 20. a tergo innocuum quod dēq
 car. 21. a tergo virorem p humorem
 car. 22. a fronte prebit p prebet
 car. 22. a fronte omnes genus p omne
 car. 23. a tergo tedebant
 car. 23. a tergo deceptura vudes
 car. 24. a tergo ambrosie q come
 car. 25. a fronte precepta soluto
 car. 26. a tergo causet p causet
 car. 26. a ter. o hec a teidos
 car. 28. a fronte nox humida
 car. 29. a fronte in bella minaces
 car. 29. a fronte diuinas sedes
 car. 30. a tergo vincitur erecto
 car. 31. a fronte de sede ruentes
 car. 31. a tergo quod dicit
 car. 33. a fronte que magis p quo
 car. 35. a fronte caput tebe
 car. 35. a fronte domus aurea circum
 car. 36. a fronte si nota nequit
 car. 36. a tergo ostendam q
 car. 37. a tergo aliis q
 car. 40. a fronte diuina pfectu
 car. 40. a fronte placuere sibi
 car. 41. a fronte quippe repugnanti
 car. 41. a tergo pluuie q seraces
 car. 43. a fronte umbra quidem
 car. 47. a fronte herpillum
 car. 47. a fronte cui q p cui q
 car. 48. a fronte huc p hinc
 car. 48. a tergo passurus cauee
 car. 48. a tergo in fine sic
 car. 49. a tergo sic respondet Adam
 car. 49. a tergo excussit somnum
 car. 50. a fronte fida vie
 car. 51. a tergo in somnum irriguum
 car. 56. a fronte vestre manus
 car. 57. a tergo volucres
 car. 60. a tergo crimina mundane
 car. 60. a tergo et leniat vna
 car. 60. a tergo percita non parcita
 car. 61. a tergo soror nece
 car. 63. a fronte tremulum equor
 car. 65. a fronte non tamen ebent
 car. 65. a fronte nec tamen hi tres sunt
 car. 65. a tergo que gloria
 car. 66. a tergo iuppitris
 car. 69. a tergo superas non superbas
 car. 70. a tergo ethera totum
 car. 70. a tergo hec dum thete
 car. 74. a tergo suffulta
 car. 74. a tergo viuendum genus
 car. 76. a fronte ligone
 car. 80. a fronte hus q abero
 car. 88. a tergo mouisset cessisse
 car. 90. a fronte ad bella non tala
 car. 90. a tergo blla p bella
 car. 94. a tergo minuitur agens
 car. 95. a fronte cum sine lugantur
 car. 95. a fronte amplexu nunc
 car. 101. a tergo erimine tantum
 car. 106. a tergo rapiunt, nō rapitunt
 car. 109. a fronte quid iam, p quod
 car. 112. a tergo hoc & estim.
 Virtus ex libem non aliter potest ita
 re vel castam.
 Car. 114. a fronte infecta est, non que
 car. 114. a tergo ostentem pobstatem
 car. 115. a fronte sorte nitens
 car. 119. a fronte purgare ad causam
 car. 122. a fronte cui q nec
 car. 122. a tergo exoptat
 car. 124. a fronte Christum q
 car. 127. a ter. surie de cede
 car. 130. a tergo similis vultu.
 car. 132. a fronte factorem factera
 car. 132. a fronte tempia ego que dixi
 car. 133. a fronte sua famina
 car. 135. a fronte inelita magni
 car. 136. a fronte sequitur q nocens.
 car. 137. a tergo plutoniui sus quia

car. 1 59. a tergo deuouet, nō deuouit
car. 1 44. a fronte in ultimo syllā
car. 1 45. a fronte saluator ad vndas
car. 1 45. a tergo suscipit imperium
car. 1 50. a tergo nequit esse sophos
car. 1 52. a tergo separet v̄sūm
car. 1 54. a tergo ad superum. 3
car. 1 55. a fronte areere a causa
car. 1 55. a fronte ni sileant
car. 1 56. a fronte dien p̄ deiri
car. 1 57. a fronte exemplo
car. 1 57. a tergo hac p̄ hec
car. 1 62. a fronte labra humilitia
car. 1 62. a tergo creaserat
car. 1 66. a tergo exuriens mox
car. 1 67. a tergo vicem p̄ vicem
car. 1 69. a tergo luginis
car. 1 71. a tergo fidum. 3. cruorem.
car. 1 74. a fronte fodere pro fundere
car. 1 75. a fronte cor. nibus in flat
car. 1 75. a tergo vobiscum trahitis
car. 1 76. a fronte mirari

car. 1 76. a tergo sit caput in vestrum
ca. 1 77. a tergo Tentauerit quida. m
car. 1 79. a fronte impiger
car. 1 79. a fronte flexis genibus
car. 1 80. a fronte hec dixere
car. 1 81. a tergo dicebunt nostros
car. 1 82. a fronte saxa minantia
car. 1 82. a fronte cuncti. 3. senes
car. 1 84. a tergo hebrez vincuntur
car. 1 85. a fronte lysias, nō hyfias
car. 1 86. comitia saulo
car. 1 86. a tergo sentiat infelix
car. 1 89. a fronte quale, nō quele
car. 1 90. a tergo penitus p̄ ptimus
car. 1 92. a fronte vera fides
car. 1 94. a ter. sup̄ma sedes est verb. 8
car. 1 94. a fronte ipse luas iusto
car. 1 96. lo deret inūnderet a frō.
car. 1 98. dione p̄ diara
car. 200. rerum. consilium & ordo
car. 202. a tergo locordia p̄ p̄cordia
car. 203. a tergo penitus p̄ ptimus

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO

